ſeruos ſuos: nõne ſcitis ꝙ princeps ⁊
τοὺς παῖδας αὐτοῦ, οὐκ οἴδατε ὅτι ἡγούμενος καὶ
magnus cecidit in die hac in iſrael: ⁊
μέγας πέπτωκεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἐν τῷ ἰσραήλ; καὶ
ꝙ ego hodie ꝓpinquus cõſtitutus in regem:
ὅτι ἐγὼ σήμερον συγγενὴς κατεσταμένος εἰς βασιλέα;
⁊ viri iſti filij ſaruia duriores me
καὶ οἱ ἄνδρες οὗτοι οἱ υἱοὶ σαρουΐα σκληρότεροί μου εἰ
ſunt. retribuat dñs facienti mala iuxta
σίν. ἀνταποδῷ κύριος τῷ ποιοῦντι τὰ πονηρὰ κατὰ
maliciã ſuam.
τὴν κακίαν αὐτοῦ.

Ca.4.

A Et audiuit iſboſeth filius ſaul: ꝙ mortu⁹ eẽt
Καὶ ἤκουσεν ἰσβόσεθ υἱὸς σαοὺλ, ὅτι τέθνηκεν
abener in chebron: ⁊ diſſolute ſunt manus eius:
ἀβεννὴρ ἐν χεβρών, καὶ ἐξελύθησαν αἱ χεῖρες αὐτοῦ,
⁊ oẽs viri iſrael turbati ſunt: ⁊ duo
καὶ πάντες οἱ ἄνδρες ἰσραὴλ ἐταράχθησαν, καὶ δύο
viri principes turmarũ iſboſeth filio ſaul.
ἄνδρες ἡγούμενοι συστρεμμάτων τῷ ἰσβόσεθ υἱῷ σαοὺλ.
nomẽ vni baana: ⁊ ſecũdo nomẽ rechab
ὄνομα τῷ ἑνὶ βαανά, καὶ τῷ δευτέρῳ ὄνομα ῥηχάβ
filij remmõ berothei de filijs beniamĩ:
οἱ υἱοὶ ῥεμμὼν τοῦ βηρωθαίου ἐκ τῶν υἱῶν βενιαμίν,
quia ⁊ beroth reputata eſt filijs beniamin. ⁊ fu
ὅτι καὶ βηρὼθ ἐλογίζετο τοῖς υἱοῖς βενιαμίν. καὶ ἀπέ-
gerunt berothite in gethaim: ⁊ fuerũt ibi aduene
δρασαν οἱ βηρωθαῖοι εἰς γεθαΐμ, καὶ ἦσαν ἐκεῖ παροικοῦν
vſqȝ in diẽ hunc. ⁊ ionathan filio ſa
τες ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. καὶ τῷ ἰωναθὰν υἱῷ σα
ul filius percuſſus pedes filius ãnoꝝ quinqȝ
οὺλ υἱὸς πεπληγὼς τοὺς πόδας υἱὸς ἐτῶν πέντε
B ⁊ iſte cũ venit nuncius ſaul ⁊ iona
καὶ οὗτος ἐν τῷ ἐλθεῖν τὴν ἀγγελίαν σαοὺλ καὶ ἰωνα
than filij eius de izrael: ⁊ ſubſtulit eũ nu
θὰν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἐξ ἰζραὴλ, καὶ ἦρεν αὐτὸν ἡ τιθη
trix ſua: ⁊ fugit. ⁊ factũ eſt cũ feſtinaret ip-
νὸς αὐτοῦ, καὶ ἔφυγε. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ σπεύδειν αὐ
ſa ⁊ ſecederet: cecidit ⁊ claud⁹ effect⁹ ẽ. ⁊ nomẽ
τὴν καὶ ἀναχωρεῖν, ἔπεσε καὶ ἐχωλάνθη. καὶ ὄνομα
ei mephiboſeth. ⁊ abierũt filij remmõ be
αὐτῷ μεμφιβόσεθ. καὶ ἐπορεύθησαν οἱ υἱοὶ ῥεμμὼν τοῦ βη
rothite rechab ⁊ baana: ⁊ ingreſſi ſũt in fer
ρωθαίου ῥηχὰβ καὶ βαανά, καὶ εἰσῆλθον ἐν τῷ καύ-
uore diei in domũ iſboſeth: ⁊ ipſe dor
ματι τῆς ἡμέρας εἰς τὸν οἶκον ἰσβόσεθ, καὶ αὐτὸς ἐκά
miebat in lecto meridiei: ⁊ ecce hoſtiaria
θευδε ἐν τῇ κοίτῃ τῆς μεσημβρίας, καὶ ἰδοὺ ἡ θυρωρὸς
C domus purgabat triticũ: ⁊ dormitauit ⁊ dormiuit.
τοῦ οἴκου ἐκάθαιρε πυρούς, καὶ ἐνύσταξε καὶ ἐκάθευδεν.
⁊ rechab ⁊ baana frater eius latuerũt ⁊ in-
καὶ ῥηχὰβ καὶ βαανὰ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ διέλαθον καὶ εἰσε
greſſi ſunt in domũ. ⁊ iſboſeth dormiebat ſup
πορεύθησαν εἰς τὸν οἶκον. καὶ ἰσβόσεθ ἐκάθευδεν ἐπὶ
lectũ ſuũ in cubiculo ſuo. ⁊ percutiũt
τῆς κλίνης αὐτοῦ ἐν τῷ κοιτῶνι αὐτοῦ. καὶ τύπτουσιν
eum ⁊ interficiũt: ⁊ auferũt caput eius.
αὐτὸν καὶ θανατοῦσιν, καὶ ἀφαιροῦσιν τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.
⁊ ceperũt caput eius ⁊ abierũt viã q̃ ad
καὶ ἔλαβον τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἀπῆλθον τὴν ὁδὸν τὴν κα-
occaſum tota nocte. ⁊ attulerũt caput iſ
τὰ δυσμὰς ὅλην τὴν νύκτα. καὶ ἤνεγκαν τὴν κεφαλὴν ἰσ
boſeth dauid in chebron. ⁊ dixerũt ad regem:
βόσεθ τῷ δαυὶδ εἰς χεβρών. καὶ εἶπον πρὸς τὸν βασιλέα,
ecce caput iſboſeth filij ſaul inimici tui: q̃ q̃re-
ἰδοὺ ἡ κεφαλὴ ἰσβόσεθ υἱοῦ σαοὺλ τοῦ ἐχθροῦ σου, ὃς ἐζή-
bat aiam tuã: ⁊ dedit dñs dño nr̃o regi vltio
τει τὴν ψυχήν σου, καὶ ἔδωκε κύριος τῷ κυρίῳ ἡμῶν τῷ βασιλεῖ ἐκδίκη
nem inimicoꝝ ſuoꝝ vt dies hec de ſaul inimico tuo ⁊ de
σιν τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη ἐκ σαοὺλ τοῦ ἐχθροῦ σου καὶ ἐκ
ſemine eius. ⁊ rñdit dauid rechab ⁊ baana
τοῦ σπέρματος αὐτοῦ. καὶ ἀπεκρίθη δαυὶδ τῷ ῥηχὰβ καὶ τῷ βαανά

(margin: Dan. 3.c. Ictuŭ 10.f. — 5.1.b. ifra. 3.f. — F — G)

ſeruos ſuos. Nũ ignoratis q̃m princeps & maximus cecidit hodie in iſrael? Ego autẽ adhuc delicat⁹ & vnct⁹ rex. Porro viri iſti filij ſaruie duri ſũt mihi. Retribuat dñs facienti malũ iuxta maliciã ſuã.

4. Audiuit aũt filius ſaul ꝙ cecidiſſet abner in hebrõ: & diſſolute ſunt manus eius: oĩſqȝ iſrael pturbat⁹ ẽ. Duo autem viri principes latronũ erãt filio ſaul: nomen vni banaa: & nomẽ alteri rechab filij rẽmõ berothite: de filijs bẽiamĩ. Siqdẽ & beroth reputata eſt in beniamin. Et fugerunt berothite in gethaim: fueruntqȝ ibi aduene vſqȝ ad tp̃s illud. Erat autem ionathe filio ſaul filius debilis pedibus. Quinquẽnis enim fuit quãdo venit nũci⁹ de ſaul & ionatha ex iezrael. Tollens itaqȝ eum nutrix ſua fugit. Cũqȝ feſtinaret vt fugeret: cecidit: & claud⁹ effect⁹ eſt: habuitqȝ vocabulũ miphiboſeth. Veniẽtes igitur filij rẽmõ berothite rechab & banaa: ingreſſi ſũt feruente die domũ iſboſeth. Qui dormiebat ſuper ſtratũ ſuũ meridie. Ingreſſi ſũt aũt domũ latenter aſſumẽtes ſpicas tritici: & pcuſſerũt eũ in inguine rechab & banaa frẽ eius & fugerunt. Cũ aũt igreſſi fuiſſent domũ ille dormiebat ſup lectũ ſuũ in cõclaui: & pcutientes iterfecerũt eũ. Sublatoqȝ capite eius: abierunt per viam deſerti tota nocte & attulerunt caput iſboſeth ad dauid in hebrõ. Dixeruntqȝ ad regem. Ecce caput iſboſeth filij ſaul inimici tui qui querebat animam tuam: & dedit dñs dño meo regi vltionem hodie de ſaul & de ſemine eius. Rñdens autem dauid rechab & banaa

עבדיו הלא תדעו כי שר וגדול
נפל היום הזה בישראל: ואנכי
היום רך ומשוח מלך והאנשים
האלה בני צרויה קשים ממני
ישלם יהוה לעשה הרעה כרעתו:
וישמע בן שאול כי מת
אבנר בחברון וירפו ידיו וכל
ישראל נבהלו: ושני אנשים
שרי גדודים היו בן שאול שם
האחד בענה ושם השני רכב
בני רמון הבארתי מבני בנימן כי
גם בארות תחשב על בנימן:
ויברחו הבארתים גתימה ויהיו
שם גרים עד היום הזה:
וליהונתן בן שאול בן נכה רגלים
בן חמש שנים היה בבא שמעת
שאול ויהונתן מיזרעאל
ותשאהו אמנתו ותנס ויהי
בחפזה לנוס ויפל ויפסח ושמו
מפיבשת: וילכו בני רמון הבארתי
רכב ובענה ויבאו כחם היום אל
בית איש בשת והוא שכב את
משכב הצהרים: והנה באו עד
תוך הבית לקחי חטים ויכהו אל
החמש ורכב ובענה אחיו נמלטו:
ויבאו הבית והוא שכב על מטתו
בחדר משכבו ויכהו וימתהו
ויסירו את ראשו ויקחו את
ראשו וילכו דרך הערבה כל הלילה
ויבאו את ראש איש בשת אל
דוד חברון ויאמרו אל המלך
הנה ראש איש בשת בן שאול
איבך אשר בקש את נפשך
ויתן יהוה לאדני המלך נקמות
היום הזה משאול ומזרעו:
ויען דוד את רכב ואת בענה

ידע שור
גדל
רכך משח
קשה
שלם רוע
Cap. iiij.
שמע
רפה
בהל שנה
שור גדד
היה
חשב
ברח
גור
שנה בוא
נשא נוס
היה נפל
פסח
בוא חמם
שכב
חטה נכה
נטה
שכב מות
סור לקח
בוא
נתן
ענה

r

© Biblioteca Nacional de España

Pritiua.heb.	Tex.heb.ii.Regū.v.
אמר	אחיו בני רמון הבארתי ויאמר
	להם חי יהוה אשר פדה את
צור נגד	נפשי מכל צרה: כי המגיד לי
מות	לאמר הנה מת שאול והוא היה
בשר	כמבשר בעיניו ואחזה בו
הרג נתן	ואהרגהו בצקלג אשר לתתי לו
	בשרה: אף כי אנשים רשעים
צדק	הרגו את איש צדיק בביתו על
שכב בקש	משכבו ועתה הלא אבקש את
	דמו מידכם ובערתי אתכם מן
צוה	הארץ: ויצו דוד את הנערים
קצץ	ויהרגום ויקצצו את ידיהם
תלה	ואת רגליהם ויתלו על הברכה
	בחברון ואת ראש איש בשת לקחו
קבר	ויקברו בקבר אבנר בחברון:
Cap. v. בוא	ויבאו כל שבטי ישראל
אמר	אל דוד חברונה ויאמרו לאמר
	הננו עצמך ובשרך אנחנו: גם
תמל היה	אתמול גם שלשום בהיות
	שאול מלך עלינו אתה הייתה
יצא בוא	המוציא והמביא את ישראל
רעה	ויאמר יהוה לך אתה תרעה את
היה	עמי את ישראל ואתה תהיה
נגד	לנגיד על ישראל: ויבאו כל זקני
כרת	ישראל אל המלך חברונה ויכרת
ברת	להם המלך דוד ברית בחברון
פנה משח	לפני יהוה וימשחו את דוד
	למלך על ישראל: בן שלשים
רבע	שנה דוד במלכו ארבעים שנה
	מלך: בחברון מלך על יהודה
	שבע שנים וששה חדשים
	ובירושלם מלך שלשים ושלש
	שנה על כל ישראל ויהודה:
	וילך המלך ואנשיו ירושלם
ישב	אל היבסי יושב הארץ
בוא	ויאמר לדוד לאמר לא תבוא

Trāſla. B. Hie.

fratri eius filiis remmō berothite: dixit ad eos. Viuit dominus qui eruit aiam meā de oī anguſtia: qm̄ eū q annunciauerat mihi & dixerat: mortuus eſt ſaul: q putabat ſe proſpera nūciare: tenui & occidi eū in ſicelech: cui oportebat me mercedē dare pro nuncio. Quanto magis nūc cū hoīes īpii interfecerīt virū innoxiū in domo ſua ſuper lectum ſuum non queram ſanguinē eius de māu veſtra: & auferā vos de tra? Precepit itaq̧ dauid pueris ſuis: & interfecerūt eos: p̄cidēteſq̧ manus & pedes eorū: ſuſpenderūt eos ſuper piſcinā in hebron. Caput autem iſboſeth tulerunt: & ſepelierunt in ſepulchro abner in hebrō. 5.

Et venerunt vniuerſe tribus iſrael ad dauid in hebron dicentes. Ecce nos os tuū & caro tua ſumus. Sed & heri & nudiuſtertius cum eſſet ſaul rex ſuper nos: tu eras educens & reducens iſrael. Dixit autem dominus ad te. Tu paſces populum meum iſrael: & tu eris dux ſuper iſrael. Venerūt quoq̧ & ſeniores iſrael ad regem in hebron: & pcuſſit cū eis rex dauid fedus in hebron coram domino: vnxeruntq̧ dauid in regem ſuper iſrael. Filius triginta annorum erat dd̄ cū regnare cepiſſet: & quadraginta annis regnauit. In hebrō regnauit ſup iudā ſeptē annis & ſex menſibus. In ieruſalem aūt regnauit triginta tribus annis ſuper omnē iſrael & iudam. Et abiit rex & oēs viri qui erāt cū eo in ieruſalem ad iebuſeum habitatorem terre. Dictūq̧ eſt dauid ab eis. Non ingredieris

Trāſ. Gre. lxx. cū interpre. latina.

fratris eius filiis remon berothei: & dixit
ἀδελφοῦ αὐτοῦ υἱοῖς ῥεμμὰν τοῦ βηρωθαίου, καὶ εἶπεν
eis: viuit dn̄s qui eruit aiaʒ meā de
αὐτοῖς, ζῇ κύριος ὃς ἐλυτρώσατο τὴν ψυχήν μου ἐκ
omni anguſtia: q̄ q annūciauerat mihi dicēs q̄ (D; 2.1.b.)
πάσης θλίψεως, ὅτι ὁ ἀπαγγείλας μοι λέγων ὅτι
mortuus eēt ſaul & ionathan: licet ipſe erat q̄ſi proſpera
τέθνηκε σαοὺλ καὶ ἰωναθάν, κἂν αὐτὸς ἦν ὡς εὐαγγε-
nūcians corā me: & detinui eū & occi
λιζόμενος ἐνώπιόν μου, καὶ κατέσχον αὐτὸν καὶ ἀπέ-
di eū in ſecelag: cui oportebat me dare premia
κτεινα αὐτὸν ἐν σεκελάγ, ᾧ ἔδει με δοῦναι εὐαγγέ-
nūciacioīs: ſʒ & nūc viri mali interfecerūt virū
λια. ἀλλὰ καὶ νῦν ἄνδρες πονηροὶ ἀπέκτειναν ἄνδρα
iuſtū ſup lectū ſuū in domo ſua.
δίκαιον ἐπὶ τῆς κοίτης αὐτοῦ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ.
& nūc querā ſāguinē eius de manu vr̄a
καὶ νῦν ἐκζητήσω τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐκ τῆς χειρὸς ὑμῶν
& delebo vos de terra. & precepit
καὶ ἐξολοθρεύσω ὑμᾶς ἐκ τῆς γῆς. καὶ ἐνετείλατο
dauid pueris ſuis: & interfecerūt eos
δαυὶδ τοῖς παιδαρίοις αὐτοῦ, καὶ ἀπέκτειναν αὐτοὺς
& pciderūt man⁹ eorū & pe
καὶ ἐκολόβωσαν τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ τοὺς πό-
des eorū: & ſuſpēderūt eos ſup fontē
δας αὐτῶν, καὶ ἐκρέμασαν αὐτοὺς ἐπὶ τῆς κρήνης
in chebron: & caput iſboſeth ſepelierūt in
ἐν χεβρών, καὶ τὴν κεφαλὴν ἰσβόσεθ ἔθαψαν ἐν τῷ
ſepulchro abener filii ner in chebron.
τάφῳ ἀβεννὴρ υἱοῦ νὴρ ἐν χεβρών. Ca. 5.

Et venūt vniuerſe tribus iſrael (A)
Καὶ παραγίνονται πᾶσαι αἱ φυλαὶ ἰσραὴλ (1.Pa. 11.b.)
ad dauid in chebron: & dicūt: ecce nos
πρὸς δαυὶδ ἐν χεβρών, καὶ λέγουσιν, ἰδοὺ ἡμεῖς
oſſa tua & carnes tue: & heri & nudi⁹ terti⁹ cū
ὀστᾶ σου καὶ σάρκες σου, καὶ χθὲς καὶ τρίτης ὄν-
eſſet ſaul rex ſup nos: tu eras educens & (C)
τος σαοὺλ βασιλέως ἐφ᾽ ἡμῖν, σὺ ἦσθα ἐξαγαγὼν καὶ
inducens iſrael. & dixit dn̄s ad te tu
εἰσαγαγὼν τὸν ἰσραήλ. καὶ εἶπεν ὁ κύριος πρὸς σέ, σὺ
paſces ppl̄m meū iſrael: & tu eris in
ποιμανεῖς τὸν λαόν μου τὸν ἰσραήλ, καὶ σὺ ἔσῃ εἰς
ducē ſup iſrael. & venīūt oēs
ἡγούμενον ἐπὶ τὸν ἰσραήλ. καὶ ἔρχονται πάντες οἱ
ſeniores iſrael in chebron ad regē.
πρεσβύτεροι ἰσραὴλ εἰς χεβρὼν πρὸς τὸν βασιλέα.
& pepigit rex dauid fedus in chebron
καὶ διέθετο ὁ βασιλεὺς δαυὶδ διαθήκην ἐν χεβρὼν
corā dn̄o. & vngunt dauid in re
ἐνώπιον κυρίου. καὶ χρίουσι τὸν δαυὶδ εἰς βασι-
gem ſup vniuerſū iſrael. filius triginta annoꝝ
λέα ἐπὶ πάντα τὸν ἰσραήλ. υἱὸς τριάκοντα ἐτῶν
erat dauid cū regnaret ipſe. & quadragin
ἦν δαυὶδ ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτόν. καὶ τεσσαράκον-
ta ānis regnauit. & regnauit in chebron ſup
τα ἔτη ἐβασίλευσεν. καὶ ἐβασίλευσεν ἐν χεβρὼν ἐπὶ
iuda ānis ſeptē & mēſib⁹ ſex. & in hieruſalē
ἰούδα ἔτη ἑπτὰ καὶ μῆνας ἕξ. καὶ ἐν ἱερουσαλὴμ
regnauit trigita & duob⁹ ānis ſup oēm
ἐβασίλευσε τριάκοντα καὶ τρία ἔτη ἐπὶ πάντα
iſrael & iudā. & abiit rex & (D)
ἰσραὴλ καὶ ἰούδαν. καὶ ἀπῆλθεν ὁ βασιλεὺς καὶ
omnes viri eius in hieruſalē ad ie
πάντες οἱ ἄνδρες αὐτοῦ εἰς ἱερουσαλὴμ πρὸς τὸν ἰε-
buſſeum habitatorem terre. & dictū eſt (B)
βουσαῖον τὸν κατοικοῦντα τὴν γῆν. καὶ ἐρρέθη τῷ
dauid: non ingredieris
δαυὶδ, οὐκ εἰσελεύσῃ

Right margin: Math. 11.b. — 1.Pa. 14.a.

© Biblioteca Nacional de España

huc quia inſurrexerũt claudi ⁊ ceci dicen
ὧδε, διότι ἀντέστησαν οἱ χωλοὶ καὶ οἱ τυφλοὶ λέγον-
tes: nõ ingredietur dauid huc. ⁊ cepit
τες, οὐκ εἰσελεύσεται δαυὶδ ὧδε. καὶ κατελάβετο
dauid arcẽ ſion: hec ciuitas dauid. ⁊ d
δαυὶδ τὴν περιοχὴν σιών, αὕτη ἡ πόλις δαυίδ. καὶ
8.1.b. dixit dauid in die illa: q̃cũq; ꝑcutiẽs iebuſeũ
εἶπε δαυὶδ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, πᾶς τύπτων ἰεβουσαῖ
tãgat in gladio ⁊ claudos ⁊ ce
ον, ἁπτέσθω ἐν παραξιφίδι καὶ τοὺς χωλοὺς καὶ τυφ
cos odiẽtes aiã dauid. idcirco di
λοὺς τοὺς μισοῦντας τὴν ψυχὴν δαυίδ. διὰ τοῦτο ἐροῦ
cẽt: cecus ⁊ claudus nõ ingredietur in domũ dñi.
σι, τυφλὸς καὶ χωλὸς οὐκ εἰσελεύσεται εἰς οἶκον κυρίου.
Math. 11.b. ⁊ habitauit dauid in arce: ⁊ vocata ẽ hec ci
καὶ ἐκάθισε δαυὶδ ἐν τῇ περιοχῇ, καὶ ἐκλήθη αὕτη ἡ πό
uitas dauid. ⁊ edificauit dauid ciuitatẽ ꝑ gyrũ
λις δαυίδ. καὶ ᾠκοδόμησε δαυὶδ τὴν πόλιν κύκλῳ
ab extremitate: ⁊ domũ ſuã. ⁊ ibat
ἀπὸ τῆς ἄκρας, καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ. καὶ ἐπορεύετο
dauid proficiẽs magnificatus: ⁊ dñs omni
δαυὶδ πορευόμενος μεγαλυνόμενος, καὶ κύριος παντο
1.Pa. 14.a. potẽs cũ eo. ⁊ miſit chirã rex ty
κράτωρ μετ᾽ αὐτοῦ. καὶ ἀπέστειλε χειρὰμ βασιλεὺς τύ
ri nũcios ad dauid ⁊ ligna cedrina ⁊ artifices
ρου ἀγγέλους πρὸς δαυὶδ καὶ ξύλα κέδρινα καὶ τέκτονας
lignorũ ⁊ artifices parietis lapidũ: ⁊ edificauerũt do
ξύλων καὶ τέκτονας τοίχου λίθων, καὶ ᾠκοδόμησαν οἶ
mũ dauid. ⁊ cognouit dauid: qm̃ paraſſet eũ
κον τῷ δαυίδ. καὶ ἔγνω δαυίδ, ὅτι ἡτοίμασεν αὐτὸν
dñs in regẽ ſuꝑ iſrael: ⁊ qm̃ exaltatũ eſſet re
κύριος εἰς βασιλέα ἐπὶ ἰσραήλ, καὶ ὅτι ἐπῆρται ἡ βα
A 1.Pa. 11.b. gnũ ei⁹ ꝑꝑ ppl̃m ſuũ iſrael. ⁊ acce
σιλεία αὐτοῦ διὰ τὸν λαὸν αὐτοῦ ἰσραήλ. καὶ ἔλα
pit dauid adhuc vxores ⁊ cõcubinas de hieruſa
βε δαυὶδ ἔτι γυναῖκας καὶ παλλακὰς ἐξ ἱερουσα-
C lem poſtq̃ venerat ipſe de chebron. ⁊ fuerunt
λὴμ μετὰ τὸ ἐλθεῖν αὐτὸν ἐκ χεβρών. καὶ ἐγένοντο
dauid adhuc filij ⁊ filie. ⁊ hec
τῷ δαυὶδ ἔτι υἱοὶ καὶ θυγατέρες. καὶ ταῦτα τὰ
noĩa eoꝝ qui nati ſunt ei in hieruſalem. ſa
ὀνόματα τῶν γεννηθέντων αὐτῷ ἐν ἱερουσαλήμ. σα-
maa ⁊ ſobab ⁊ nathan ⁊ ſalomon ⁊ iebaar
μαὰ καὶ σωβὰβ καὶ ναθὰν καὶ σαλομὼν καὶ ἰεβαὰρ
⁊ napheg ⁊ iaphie ⁊ eliſama ⁊ eliada ⁊ eliphalet
καὶ ναφὴγ καὶ ἰαφιὲ καὶ ἐλισαμὰ καὶ ἐλιαδὰ καὶ ἐλιφαλὲτ
⁊ eliſua. ⁊ audierũt philiſtijm q̃ vnct⁹ eſt dauid
καὶ ἐλισουέ. καὶ ἤκουσαν οἱ ἀλλόφυλοι ὅτι κέχρισται δαυὶδ
rex iſrael: ⁊ aſcenderũt philiſtijm vt q̃rerẽt
βασιλεὺς ἰσραήλ, καὶ ἀνέβησαν οἱ ἀλλόφυλοι ζητεῖν τὸν
dauid. ⁊ audiuit dauid: ⁊ deſcẽdit in locũ
δαυίδ. καὶ ἤκουσε δαυίδ, καὶ κατέβη εἰς τὴν περι
munitũ. ⁊ philiſtijm venerũt ⁊ cõciderũt in
οχήν. καὶ οἱ ἀλλόφυλοι παρεγένοντο καὶ συνέπεσον εἰς
vallem gigãtũ. ⁊ cõſuluit dauid
τὴν κοιλάδα τῶν τιτάνων. καὶ ἠρώτησε δαυὶδ τὸν
dñm dicẽs: ſi aſcẽdã ad philiſtijm ⁊
κύριον λέγων, εἰ ἀναβῶ πρὸς τοὺς ἀλλοφύλους καὶ
ſi trades eos in manibus meis: ⁊ di
εἰ παραδώσεις αὐτοὺς εἰς τὰς χεῖράς μου; καὶ εἶ-
xit dñs ad dauid: aſcende: qm̃ tradẽs
πε κύριος πρὸς δαυίδ, ἀνάβαινε, ὅτι παραδιδοὺς
dabo eos in manib⁹ tuis. ⁊ venit
D παραδώσω αὐτοὺς εἰς τὰς χεῖράς σου. καὶ ἦλθε
dauid de ſuperiorib⁹ inciſiõib⁹: ⁊ ꝑcuſſit eos
B δαυὶδ ἐκ τῶν ἐπάνω διακοπῶν, καὶ ἔκοψεν αὐτοὺς
dauid ibi. ⁊ dixit dauid: intercidit dñs
δαυὶδ ἐκεῖ. καὶ εἶπε δαυίδ, διέκοψε κύριος τοὺς
inimicos meos corã me
ἐχθρούς μου ἐνώπιόν μου

huc niſi abſtuleris cecos
& claudos: dicẽtes.
Nõ ingredietur dauid
huc. Cepit autem dauid arcem ſyon:
hec ẽ ciuitas dđ. Pro
poſuerat enĩ dauid ĩ die
illa p̃miũ qui percuſſiſſet iebuſeum & tetigiſſet domatũ fiſtulas &
abſtuliſſet cecos & claudos odiẽtes aĩam dđ.
Idcirco dicitur in ꝓuerbio. Cecus & claudus
non intrabũt in tẽplũ.
Hitauit ãt dauid in arce ſyon: & vocauit eã ciuitatẽ dauid. Et edificauit ꝑ gyrũ a mello
& itrĩſecus. Et ĩgrediebatur ꝓficiẽs atq; ſuc
creſcẽs: & dñs deus exercituũ erat cũ eo. Miſit quoq; hirã rex tiri
nuncios ad dđ & ligna
cedrina & artifices lignorũ: artificeſq; lapidũ ad parietes: & edificauerũt domũ dđ. Et
cognouit dauid qm̃ cõfirmaſſet eũ dñs regẽ
ſuꝑ iſrael: & qm̃ exaltaſſet regnũ ei⁹ ſuꝑ populũ ſuũ iſrael. Accepit
ergo dauid adhuc concubinas & vxores de
ieruſalẽ poſtq̃ venerat
de hebrõ. Natiq; ſunt
dauid & alii filii
& filie: & hec noĩa eorũ qui nati ſunt ei
in ieruſalẽ. Samua &
ſobab & nathan
& ſalomon & iabaar &
heliſua & nepheg
& iaphia & heliſama &
helida
& helifeleth. Audierũt
ergo philiſtiim q̃
vnxiſſent dauid in regem ſuper
iſrael: & aſcẽderũt vniuerſi
vt q̃rerẽt dđ. Q đ cum
audiſſet dđ deſcendit
in preſidium. Philiſtiim autem venientes
diffuſi ſunt in valle raphaim. Et conſuluit
dauid dominũ dicens.
Si aſcendam ad
philiſtiim: & ſi dabis eos in manu mea? Et dixit dñs ad dđ. Aſcẽde
quia tradens dabo
philiſtiim in mãu tua.
Venit ergo dauid
in baalpharaſim: & ꝑcuſſit eos ibi:
& dixit. Diuiſit dñs inimicos meos coram me

הנה כי אם הסירך העורים סור
והפסחים לאמר לא יבוא דוד
הנה: וילכד דוד את מצדת ציון לכד
היא עיר דוד: ויאמר דוד ביום
ההוא כל מכה יבסי ויגע בצנור נכה נגע
ואת הפסחים ואת העורים צנר
שנאי נפש דוד על כן יאמרו
עור ופסח לא יבא אל הבית:
וישב דוד במצדה ויקרא לה עיר קרא
דוד ויבן דוד סביב מן המלוא בנה סבב
וביתה: וילך דוד הלוך וגדול ויהוה מלא הלך
אלהי צבאות עמו: וישלח חירם שלח
מלך צר מלאכים אל דוד ועצי לאך
ארזים וחרשי עץ וחרשי אבן
קיר ויבנו בית לדוד: וידע דוד
כי הכינו יהוה למלך על ישראל כון
וכי נשא ממלכתו בעבור עמו מלך עבר
ישראל: ויקח דוד עוד פלגשים לקח
ונשים מירושלם אחרי באו נשה בוא
מחברון ויולדו עוד לדוד בנים ילד
ובנות: ואלה שמות הילדים לו בנה
בירושלם שמוע ושובב ונתן
ושלמה: ויבחר ואלישוע ונפג
ויפיע: ואלישמע ואלידע
ואליפלט: וישמעו פלשתים כי שמע
משחו את דוד למלך על
ישראל ויעלו כל פלשתים עלה
לבקש את דוד וישמע דוד וירד
אל המצודה: ופלשתים באו מצד בוא
וינטשו בעמק רפאים: וישאל נטש שאל
דוד ביהוה לאמר האעלה אל
פלשתים התתנם בידי ויאמר נתן אמר
יהוה אל דוד עלה כי נתן אתן
את הפלשתים בידך: ויבא דוד
בבעל פרצים ויכם שם דוד נכה
ויאמר פרץ יהוה את איבי לפני פנה

© Biblioteca Nacional de España

כפרץ מים על כן קרא שם
המקום ההוא בעל פרצים: ויעזבו — קום עזב
שם את עצביהם וישאם דוד — נשא
ואנשיו: ויסיפו עוד פלשתים — יסף
לעלות וינטשו בעמק רפאים: — עלה
וישאל דוד ביהוה ויאמר לא — שאל
תעלה הסב אל אחריהם ובאת — סבב
להם ממול בכאים: ויהי בשמעך — היה
את קול צעדה בראשי הבכאים
אז תחרץ כי אז יצא יהוה — חרץ
לפניך להכות במחנה פלשתים: — נכה חנה
ויעש דוד כן כאשר צוהו יהוה — עשה
ויך את פלשתים מגבע עד באך — נכה בוא
Cap. vj. — גזר: ויסף עוד דוד את כל
בחור בישראל שלשים אלף: — בחר
ויקם וילך דוד וכל העם אשר — קום
אתו מבעלי יהודה להעלות משם
את ארון האלהים אשר נקרא — ארן קרא
שם שם יהוה צבאות ישב — ישב
הכרבים עליו: וירכבו את ארון — רכב
האלהים אל עגלה חדשה וישאהו — נשא
מבית אבינדב אשר בגבעה ועזא
ואחיו בני אבינדב נהגים את
העגלה חדשה: וישאהו מבית
אבינדב אשר בגבעה עם ארון
האלהים ואחיו הלך לפני הארון: — פנה
ודוד וכל בית ישראל משחקים — שחק
לפני יהוה בכל עצי ברושים — ברש
ובכנרות ובנבלים ובתפים — תפף
ובמנענעים ובצלצלים: ויבאו — נוע צלל
עד גרן נכון וישלח עזא אל ארון — בוא כון
האלהים ויאחז בו כי שמטו — שלח אחז
הבקר: ויחר אף יהוה בעזה ויכהו — חרה נכה
שם האלהים על השל וימת — שלה מות
שם עם ארון האלהים: ויחר
לדוד על אשר פרץ יהוה פרץ

[b]ſicut diuiduntur [c]aque. [d]Propterea [f]vocatū ē [g]nomen [h]loci [i]illius [k]baalpharaſim. [m]Et reliquerunt [n]ibi [p]ſculptilia ſua: [q]q̄ tulit [r]dauid &c. [s]& viri eius. [t]Et addiderūt [u]adhuc [x]philiſtiim [y]vt aſcēderet: [z]& diffuſi ſunt [a]in valle [b]raphaim. [c]Conſuluit aūt [d]dd̄ [e]dominum. Qui [f]reſpondit. [g]Nō [a]aſcēdas contra eos ſed [i]gyra [l]poſt tergū eorū: [m]& vēies [n]ad eos [o]ex aduerſo [p]pirorū. [q]Et [r]cū audieris [s]ſonitū clamoris [u]gradiētis [x]in cacumine [y]pirorū: [z]tūc [a]inibis p̄liū: [b]qa [c]tūc [d]egredietur [e]dn̄s [f]ante faciē tuā: [g]vt pcutiat [h]caſtra [i]philiſtiim [k]Fecit itaq̄ [l]dauid [n]ſicut [o]preceperat ei [p]domin9. [q]& pcuſſit [s]philiſtiim [t]de gabaa [u]vſq̄dum [x]venias [y]gezer. 6.

CONgregauit āt [b]rurſum [c]dd̄ [e]oēs [f]electoſ [g]ex iſrael [h]trigīta [i]milia. [k]Surrexitq̄ [m]dd̄ [l]& abiit: [n]& vniuerſus [o]ppl̄s [p]q erat [q]cū eo [r]de viris [s]iuda: [t]vt adducerent [r]arcam [s]dei: [c]ſuper quā [b]inuocatum eſt [o]nomen [c]domini [f]exercituum [g]ſedentis in [h]cherubin [i]ſup eam. [k]Et impoſuerunt [m]arcam [n]dei [n]ſuper [o]plauſtrū [p]nouum. [q]Tuleruntq̄ eam [r]de domo [s]aminadab [t]q erat [u]in gabaa. [x]Oza aūt [t]& haio [s]filii [a]aminadab [b]minabant [e]plauſtrū [c]nouū. [f]Cunq̄ tuliſſent eā [g]de domo [h]aminadab [i]qui erat [k]in gabaa cuſtodiens [m]arcā [n]dei: [o]haio [p]precedebat [r]arcam dei: [s]dauid autem [t]& oīs [x]iſrael [y]ludebant [z]coram [a]domino [b]in omnibus [c]lignis fabrefactis [e]& citharis [f]& lyris [g]& tympanis [h]& ſyſtris [i]& cymbalis. Poſtq̄ [k]āt venerunt [l]ad [m]aream [n]nachor [o]extendit [p]oza manū [q]ad [r]arcā [s]dei [t]& tenuit [u]eā: [x]quoniam [y]calcitrabant [z]boues. [a]Iratuſq̄ eſt [b]indignatiōe [c]dn̄s [o]cōtra ozan [e]& pcuſſit eum [b]ſup [i]temeritate: qui [k]mortuus eſt [m]ibi [n]iuxta [o]arcam [p]dei. [q]Contriſtatus ē aūt [r]dauid [s]eo [u]q̄ pcuſſiſſet [x]dominus

ſicut intercidūtur aque. pp̄ hoc vocatū eſt nome loci illius ſup̄ inciſiones. ⁊ relinquunt ibi philiſtijm deos ſuos: ⁊ capiunt eos dauid ⁊ viri ei9. ⁊ addiderūt adhuc philiſtijm vt aſcēderēt: ⁊ diffuſi ſunt ſup̄ valle titanoꝝ. ⁊ cōſuluit dauid per dn̄m. ⁊ dixit ei dn̄s: nō aſcendes in occurſū eoꝝ: reuertere ab eis: ⁊ aderis eis prope fletū. ⁊ erit cum audieris tu vocē cōcuſſionis ne moꝝ fletus: tunc deſcēdes in prelia. qm̄ tūc egredietur dn̄s ante te vt percutiat in bello philiſtijm. ⁊ fecit dauid ſic ſicut preceperat ei dn̄s: ⁊ percuſſit philiſtijm a gabaon vſq̄ gezer.

ὡς διακόπτεται τὰ ὕδατα. διὰ τοῦτο ἐκλήθη τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου ἐπάνω διακοπῶν. καὶ καταλείπουσιν ἐκεῖ οἱ ἀλλόφυλοι τοὺς θεοὺς αὐτῶν, καὶ λαμβάνουσιν αὐτοὺς δαυίδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ. καὶ προσέθεντο ἔτι οἱ ἀλλόφυλοι τοῦ ἀναβῆναι, καὶ συνέπεσον ἐπὶ τὴν κοιλάδα τῶν τιτάνων. καὶ ἐπηρώτησε δαυίδ διὰ κυρίου. καὶ εἶπεν αὐτῷ κύριος, οὐκ ἂν ἀναβήσῃ εἰς συνάντησιν αὐτῶν, ἀποστρέφου ἀπ' αὐτῶν, καὶ παρέσῃ αὐτοῖς πλησίον τοῦ κλαυθμῶνος. καὶ ἔσται ἐν τῷ ἀκοῦσαί σε τὴν φωνὴν τοῦ συσσεισμοῦ τῶν ἀλσῶν τοῦ κλαυθμῶνος, τότε καταβήσῃ εἰς τὸν πόλεμον. ὅτι τότε ἐξελεύσεται κύριος ἔμπροσθέν σου τύπτειν ἐν τῷ πολέμῳ τῶν ἀλλοφύλων. καὶ ἐποίησε δαυίδ οὕτως καθὼς ἐνετείλατο αὐτῷ κύριος, καὶ ἐπάταξε τοὺς ἀλλοφύλους ἀπὸ γαβαὼν ἕως γαζηρά. Ca. 6. D C

ET cōgregauit rurſū dauid oēm adoleſcētē de iſrael triginta milia. ⁊ ſurrexit ⁊ abijt dauid ⁊ vniuerſus ppl̄s q̄ cū eo de principib9 iuda: vt reducerēt inde arcā dei ſup̄ q̄ inuocatū eſt nomē dn̄i exercituū ſedētis in cherubin ſup eā. ⁊ impoſuerūt arcā dei ſup̄ plauſtrū nouū ⁊ tulerūt eā de domo abinadab q̄ in colle. ⁊ oza ⁊ fratres eius filij abinadab ducebāt plauſtrū cū arca: ⁊ fratres eius ībant ante arcā: ⁊ dauid ⁊ oēs filij iſrael ludētes corā dn̄o in organis cōcinnis: ⁊ in cātibus ⁊ in citharis ⁊ in naulis ⁊ in tympanis ⁊ in cymbalis: ⁊ in tibijs. ⁊ veniunt vſq̄ ad areā nachō: ⁊ extēdit oza manū ſuā ad arcā dei vt teneret eā: ⁊ tenuit eā: qm̄ circūflectebat eā vitulus. ⁊ iratus eſt indignatiōe dn̄s cōtra ozā: ⁊ percuſſit eum ibi de9 ſup̄ temeritate: ⁊ mortu9 eſt ibi iuxta arcā dn̄i corā deo. cōtriſtat9 eſt ꝗ dauid eo q̄ pcuſſit dn̄s pcuſſionē

Καὶ συνήγαγεν ἔτι δαυίδ πάντα νεανίαν ἐξ ἰσραὴλ τριάκοντα χιλιάδας. καὶ ἀνέστη καὶ ἐπορεύθη δαυίδ καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἀρχόντων ἰούδα, τοῦ ἀναγαγεῖν ἐκεῖθεν τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ ἐφ' ἣν ἐπεκλήθη τὸ ὄνομα κυρίου σαβαὼθ καθημένου ἐπὶ τῶν χερουβὶν ἐπ' αὐτῆς. καὶ ἐπεβίβασαν τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ ἐπὶ ἅμαξαν καινὴν καὶ ἦραν αὐτὴν ἐξ οἴκου ἀβιναδὰβ τοῦ ἐν τῷ βουνῷ. καὶ ὀζὰ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ υἱοὶ ἀβιναδὰβ ἦγον τὴν ἅμαξαν σὺν τῇ κιβωτῷ, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἐπορεύοντο ἔμπροσθεν τῆς κιβωτοῦ, καὶ δαυίδ καὶ πάντες υἱοὶ ἰσραὴλ παίζοντες ἐνώπιον κυρίου ἐν ὀργάνοις ἡρμοσμένοις, καὶ ἐν ᾠδαῖς καὶ ἐν κινύραις καὶ ἐν ναύλαις καὶ ἐν τυμπάνοις καὶ ἐν κυμβάλοις, καὶ ἐν αὐλοῖς. καὶ παραγίνονται ἕως τῆς ἅλω ναχών, καὶ ἐξέτεινεν ὀζὰ τὴν χεῖρα αὐτοῦ πρὸς τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ κατασχεῖν αὐτήν, καὶ ἐκράτησεν αὐτήν, ὅτι περιέσπασεν αὐτὴν ὁ μόσχος. καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ κύριος ἐν τῷ ὀζᾷ, καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν ἐκεῖ ὁ θεὸς ἐπὶ τῇ προπετείᾳ, καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ παρὰ τὴν κιβωτὸν τοῦ κυρίου ἐνώπιον τοῦ θεοῦ. καὶ ἠθύμησε δαυίδ ὑπὲρ οὗ διέκοψε κύριος διακοπὴν A 1.Pa. 11.b. B

in oza. τ vocatus eſt locus ille ꝑcuſſio oza
ἐν τῷ ὀζᾷ. καὶ ἐκλήθη ὁ τόπος ἐκεῖνος διακοπὴ ὀζᾶ
vſq͂ in diē hunc. τ extimuit dauid do=
ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. καὶ ἐφοβήθη δαυὶδ τὸν κύ
minū in die illa dicēs: quō ingredietur
ριον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λέγων, πῶς εἰσελεύσεται
ad me arca dei? τ nō voluit dauid
πρός με ἡ κιβωτὸς τοῦ θεοῦ; καὶ οὐκ ἐβούλετο δαυὶδ
diuertere ad ſe arcā federis dn̄i
τοῦ ἐκκλῖναι πρὸς αὐτὸν τὴν κιβωτὸν διαθήκης κυρίου
in ciuitatē dauid: τ diuertit eā dd̄ in
εἰς τὴν πόλιν δαυίδ, καὶ ἐξέκλινεν αὐτὴν δαυὶδ εἰς
domū obed edom gethei mēſes tres. τ bene=
οἶκον ὀβὴδ ἐδὼμ τοῦ γεθαίου μῆνας τρεῖς. καὶ εὐλό=
dixit dn̄s domui obed edom τ oib⁹ e=
γησε κύριος τὸν οἶκον ὀβὴδ ἐδὼμ καὶ πάντα τὰ αὐ
ius. τ nūciauerūt regi dauid dicētes:
τοῦ. καὶ ἀπήγγειλαν τῷ βασιλεῖ δαυὶδ λέγοντες,
benedixit dn̄s domui obed edom τ oib⁹.
εὐλόγησε κύριος τὸν οἶκον ὀβὴδ ἐδὼμ καὶ πάντα τὰ
eius ꝓꝑ arcā dei. τ abijt
αὐτοῦ ἕνεκεν τῆς κιβωτοῦ τοῦ θεοῦ. καὶ ἐπορεύθη
dauid τ reduxit arcā dn̄i de
δαυὶδ καὶ ἀνήγαγε τὴν κιβωτὸν τοῦ κυρίου ἐκ τοῦ
C domo obed edom in ciuitatē dauid cū gaudio.
οἴκου ὀβὴδ ἐδὼμ εἰς πόλιν δαυὶδ ἐν εὐφροσύνῃ.
τ erāt cum eo portātes arcā do=
καὶ ἦσαν μετ᾽ αὐτοῦ οἱ αἴροντες τὴν κιβωτὸν τοῦ κυ=
mini ſeptē chori: τ victima vituli τ agni. τ dauid
ρίου ἑπτὰ χοροί, καὶ θῦμα μόσχου καὶ ἀρνός. καὶ δαδ᾽
pulſabat in organis concinis corā dn̄o τ
ἀνεκρούετο ἐν ὀργάνοις ἡρμοσμένοις ἐνώπιον κυρίου καὶ
A ipſe indutus ſtola admirabili. τ dauid τ
αὐτὸς ἐνδεδυμένος στολὴν ἔξαλλον. καὶ δαυὶδ καὶ
ōis iſrael reducebāt arcā dn̄i cum
πᾶς ἰσραὴλ ἀνήγαγον τὴν κιβωτὸν τοῦ κυρίου μετὰ
1. Pa. 15. d. iubileo τ clāgore buccine. τ factū ē ar
κραυγῆς καὶ φωνῆς σάλπιγγος. καὶ ἐγένετο τῆς κιβω
ca dn̄i veniēte vſq͂ in ciuitatē dauid:
τοῦ κυρίου παραγινομένης ἕως τῆς πόλεως δαυίδ,
τ mechol filia ſaul ꝓſpexit ꝑ feneſtrā:
καὶ μεχὸλ θυγάτηρ σαοὺλ διέκυπτε διὰ τῆς θυρίδος,
τ vidit regē dd̄ ludētē τ ſaltan
καὶ εἶδε τὸν βασιλέα δαυὶδ παίζοντα καὶ ὀρχούμε
tem τ pulſantē corā dn̄o: τ deſpe=
νον καὶ ἀνακρουόμενον ἐνώπιον κυρίου, καὶ ἐξουδένω=
xit eum in corde ſuo. τ introducūt ar
σεν αὐτὸν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς. καὶ εἰσφέρουσι τὴν κι
cam dn̄i τ impoſuerūt eā in loco ſuo
βωτὸν τοῦ κυρίου καὶ ἀπέθηκαν αὐτὴν εἰς τὸν τόπον αὐτῆς
in medio tabnaculi qd̄ infixerat ei dauid. τ ob
ἐν μέσῳ τῆς σκηνῆς ἧς ἔπηξεν αὐτῇ δαυίδ. καὶ ἀνή=
tulit dauid holocauſta corā dn̄o τ pa=
νεγκε δαυὶδ ὁλοκαυτώματα ἐνώπιον κυρίου καὶ εἰρη=
cifica. τ cōpleuit dauid offerēs holocau
νικάς. καὶ συνετέλεσε δαυὶδ ἀναφέρων τὰς ὁλοκαυ=
ſta τ pacifica: τ benedixit ꝑplo in
τώσεις καὶ τὰς εἰρηνικάς, καὶ εὐλόγησε τὸν λαὸν ἐν
nomine dn̄i exercituū. τ partit⁹ eſt vniuerſo
ὀνόματι κυρίου τῶν δυνάμεων. καὶ ἐμέρισε παντὶ τῷ
ꝑplo in oēm exercitū iſrael a vi
λαῷ εἰς πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἰσραὴλ ἀπὸ ἀν=
D ro vſq͂ ad mulierē vnicuiq͂ collyridā panis τ pla
δρὸς ἕως γυναικὸς ἑκάστῳ κολλυρίδα ἄρτου καὶ ἐσχα
cētā τ laganū de ſartagine. τ abijt oīs
ρίτην καὶ λάγανον ἀπὸ τηγάνου. καὶ ἀπῆλθε πᾶς
populus vnuſq͂ſq͂.
ὁ λαὸς ἕκαστος.

ozā: Et vocatū ē nomē loci illius percuſſio oze vſq͂ in diē hanc. Et extimuit dauid dominum in die illa dicens. Quomodo ingredietur ad me arca domini? Et noluit diuertere ad ſe arcam domini ī ciuitatē dauid ſed diuertit eā in domū obededom gethei. Et hitauit arca domini in domo obededom gethei tribus mēſibus: & bn̄dixit dominus obededom & oēm domum eius. Nunciatumq͂ eſt regi dauid q̄ benedixiſſet dominus obededom & omnia eius propter arcā dei. Abiit ergo dauid & adduxit arcā dei de domo obededom in ciuitatē dauid cum gaudio. Cūq͂ trāſcēdiſſet qui portabant arcam dn̄i ſex paſſus īmolabant bouem & arietem. & dd̄ ſaltabat totis viribꝰ ante dominum. Porro dd̄ erat accinctꝰ ephoth lineo. & dd̄ & oīs domus iſrael ducebant arcam teſtamenti dn̄i in iubilo & in clangore buccine. Cūq͂ ītraſſet arca dn̄i in ciuitatem dauid: michol filia ſaul proſpiciēs per feneſtrā vidit regē dd̄ ſubſilientē atq͂ ſaltantem coram domino: & deſpexit eū ī corde ſuo. Et introduxerunt arcā dn̄i & īpoſuerūt eam ī loco ſuo in medio tabernaculi qd̄ tetēderat ei dauid. Et obtulit dd̄ holocauſta coram dn̄o & pacifica. Cūq͂ compleſſet offerens holocauſta & pacifica: bn̄dixit populo in noīe dn̄i exercituū. Et partitus eſt vniuerſe multitudini iſrael tam viro q̄ mulieri ſingulis collyridam panis vnā & aſſaturā bubale carnis vnā & ſimilā frixā oleo. & abiit omnis populus vnuſquiſq͂

בעזה ויקרא למקום ההוא פרץ   קרא קום
עזה עד היום הזה: וירא דוד את
יהוה ביום ההוא ויאמר איך
יבוא אלי ארון יהוה: ולא אבה   בוא
דוד להסיר אליו את ארון יהוה   סור
על עיר דוד ויטהו דוד בית עבד   נטה
אדם הגתי: וישב ארון יהוה
בית עבד אדם הגתי שלשה
חדשים ויברך יהוה את עבד   ברך
אדם ואת כל ביתו: ויגד למלך   נגד
דוד לאמר ברך יהוה את בית
עבד אדם ואת כל אשר לו
בעבור ארון האלהים וילך דוד   עבר
ויעל את ארון האלהים מבית   עלה
עבד אדם עיר דוד בשמחה:
ויהי כי צעדו נשאי ארון יהוה   היה
ששה צעדים ויזבח שור ומריא: זבח מרא
ודוד מכרכר בכל עז לפני יהוה   כרכר עזז
ודוד חגור אפוד בד: ודוד וכל   פנה חגר
בית ישראל מעלים את ארון   אפד עלה
יהוה בתרועה ובקול שופר: ארן רוע
והיה ארון יהוה בא עיר דוד   שפר בוא
ומיכל בת שאול נשקפה בעד   שקף
החלון ותרא את המלך דוד   חלל ראה
מפזז ומכרכר לפני יהוה ותבז   פזז פנה
לו בלבה: ויביאו את ארון יהוה   בזה בוא
ויצגו אתו במקומו בתוך האהל   יצג קום
אשר נטה לו דוד ויעל דוד   עלה
עלות לפני יהוה ושלמים:
ויכל דוד מהעלות העולה   כלה
והשלמים ויברך את העם   ברך
בשם יהוה צבאות: ויחלק לכל   חלק
העם לכל המון ישראל למאיש   המן איש
ועד אשה לאיש חלת לחם   חלל
אחת ואשפר אחד ואשישה   שפר אשש
אחת וילך כל העם איש

© Biblioteca Nacional de España

לביתו: וישב דוד לברך את ביתו שוב
ותצא מיכל בת שאול לקראת יצא
דוד ותאמר מה נכבד היום מלך אמר כבד
ישראל אשר נגלה היום לעיני גלה
אמהות עבדיו כהגלות נגלות אחד
הרקים: ויאמר דוד אל מיכל ריק
לפני יהוה אשר בחר בי מאביך פנה
ומכל ביתו לצות אתי נגיד על צוה נגד
עם יהוה על ישראל ושחקתי
לפני יהוה: ונקלתי עוד מזאת קלל
והייתי שפל בעיני ועם האמהות
אשר אמרת עמם אכבדה:
ולמיכל בת שאול לא היה לה
Cap. vij. ולד עד יום מותה: ויהי כי
ישב המלך בביתו ויהוה הניח היה
לו מסביב מכל איביו: ויאמר נוח
המלך אל נתן הנביא ראה נא סבב
אנכי יושב בבית ארזים וארון
האלהים ישב בתוך היריעה: ישב
ויאמר נתן אל המלך כל אשר ירע
בלבבך לך עשה כי יהוה עמך:
ויהי בלילה ההוא ויהי דבר הלך
יהוה אל נתן לאמר: לך ואמרת
אל עבדי אל דוד כה אמר יהוה
האתה תבנה לי בית לשבתי: בנה ישב
כי לא ישבתי בבית למיום
העלתי את בני ישראל ממצרים עלה
ועד היום הזה ואהיה מתהלך הלך
באהל ובמשכן: בכל אשר שכן
התהלכתי בכל בני ישראל
הדבר דברתי את אחד
שבטי ישראל אשר צויתי צוה
לרעות את עמי את ישראל רעה
לאמר למה לא בניתם לי בית בנה
ארזים: ועתה כה תאמר לעבדי אמר
לדוד כה אמר יהוה צבאות

in domū ſuā. Reuerſuſq; ē dd ut bn̄diceret domui ſue: & egreſſa michol filia ſaul in occurſum dauid ait. Quam glorioſ⁹ fuit hodie rex iſrael diſcooperiens ſe ante ancillas ſeruo℞ ſuorū: & nudatus ē quaſi ſi nudetur vnus de ſcurris. Dixitq; dauid ad michol. An̄ dn̄m q elegit me potius q̄ patrē tuū & q̄ oēm domū eius: & p̄cepit mihi vt eſſem dux ſup populū dn̄i ī iſrael: et ludā & vilior fiam pluſq̄ factus ſum: & ero hūilis in oculis meis: & cū ancillis de quibus locuta es glorioſior apparebo. Igitur michol filie ſaul non eſt natus filius vſq; in diē mortis ſue.

7.

Factū ē āt cū ſediſſet rex ī domo ſua: & dn̄s dediſſet ei requiem vndiq; ab vniuerſis inimicis ſuis: dixit ad nathan p̄phetam. Vides ne q̄ ego habitē in domo cedrina: & arca dei poſita ſit in medio pellium? Dixitq; nathan ad regem. Omne quod eſt in corde tuo vade fac: quia dn̄s tecum eſt. Factū eſt autem in illa nocte: & ecce ſermo dn̄i ad nathan dicens. Vade & loquere ad ſeruum meū dauid. Hec dicit dominus. Nūquid tu edificabis mihi domū ad habitādum? Neq; enī hītaui ī domo ex die illa qua eduxi iſrael de terra egypti vſq; in diem hanc: ſed ambulabam in tabernaculo & in tentorio per cuncta loca q̄ tranſiui cum oībus filiis iſrael. Nunquid loquens locutus ſum ad vnam de tribubus iſrael cui precepi vt paſceret populū meum iſrael dicens: quare non edificaſti mihi domum cedrinam? Et nūc hec dices ſeruo meo dauid. Hec dicit dominus exercituum.

in domū ſuā & reuerſus eſt dauid vt bene
εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. καὶ ἀπέστρεψεν δαυὶδ τοῦ εὐλο-
diceret domui ſue: & egreſſa eſt mechol filia
γῆσαι τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ ἐξῆλθεν μεχὸλ ἡ θυγάτηρ 1.Re. 18.b.
ſaul in occurſū dauid: & ait: quare glorioſus
σαοὺλ εἰς ἀπάντησιν δαυίδ, καὶ εἶπεν, τί δεδόξα-
fuit hodie rex iſrael: qui diſcoopert⁹ ē hodie
σαι σήμερον ὁ βασιλεὺς τοῦ ἰσραήλ; ὃς ἀπεκαλύφθη σή-
die in oculis ancillaꝝ ſeruorū ſuoꝝ ſicut
μερον ἐν ὀφθαλμοῖς παιδισκῶν τῶν δούλων αὐτοῦ καθὼς
diſcooperitur vnus ſaltātiū nudatus.
ἀποκαλύπτεται εἷς τῶν ὀρχουμένων ἀποκαλυφθείς.
& dixit dauid ad mechol: coram dn̄o ſaltabo:
καὶ εἶπε δαυὶδ πρὸς μεχὸλ, ἐνώπιον κυρίου ὀρχήσο-
tabo: qui elegit me potiuſq̄ p̄rem tuū & quā
μαι, ὃς ἐξελέξατό με ὑπὲρ τὸν πατέρα σου καὶ ὑπὲρ
omnē domū eius vt cōſtitueret me in
πάντα τὸν οἶκον αὐτοῦ τοῦ καταστῆσαί με εἰς ἡ-
ducem ſup pplm eius iſrael: & lu-
γούμενον ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ τοῦ ἰσραήλ, καὶ παίξο-
dam & tripudiabo corā dn̄o & nudabor
μαι καὶ ὀρχήσομαι ἐνώπιον κυρίου καὶ ἀποκαλυφθήσο-
bor adhuc ſic: & ero inutilis in oculis
μαι ἔτι οὕτως, καὶ ἔσομαι ἀχρεῖος ἐν ὀφθαλμοῖς
tuis & cum ancillis de qb⁹ locut⁹ ē mihi gloria-
σου καὶ μετὰ τῶν παιδισκῶν ὧν εἶπάς με δοξασθῆ-
ri. & mechol filie ſaul nō fuit fi-
ναι. καὶ τῇ μεχὸλ θυγατρὶ σαοὺλ οὐκ ἐγένετο παι-
lius vſq; in diē in qua mortua eſt ipſa. 4.Re. 8.c.
δίον ἕως τῆς ἡμέρας τοῦ ἀποθανεῖν αὐτήν. Ca. 7.
Et factū eſt cū ſediſſet rex dauid in
Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐκάθισεν ὁ βασιλεὺς δαυὶδ ἐν τῷ A
domo ſua & dn̄s dediſſet requiē ei vndiq; ab
οἴκῳ αὐτοῦ καὶ κύριος κατέπαυσεν αὐτὸν κυκλόθεν ἀπὸ 1.Pa. 17.a.
vniuerſis inimicis ſuis. & dixit rex
πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς 1.Pa. ii.c. Heb. b.
ad nathan prophetā: ecce ego habito in domo G
πρὸς ναθὰν τὸν προφήτην, ἰδοὺ ἐγὼ κατοικῶ ἐν οἴκῳ
cedrina: & arca dei poſita eſt in medio
κεδρίνῳ, καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ θεοῦ κάθηται ἐν μέσῳ
tabnaculi. & dixit nathan ad regem: oīa
σκηνῆς. καὶ εἶπεν ναθὰν πρὸς τὸν βασιλέα, πάντα
que fuerit in corde tuo: vade & fac: qm̄ dominus
ὅσα ἂν ᾖ ἐν τῇ καρδίᾳ σου, βάδιζε καὶ ποίει, ὅτι ὁ κύ-
minus tecum. & factū eſt in nocte illa: & fact⁹
ριος μετὰ σοῦ. καὶ ἐγένετο ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ, καὶ ἐγένε-
eſt ſermo dn̄i ad nathā dicens: vade &
το ῥῆμα κυρίου πρὸς ναθὰν λέγων, πορεύθητι καὶ
loq̄re ad ſeruū meū dauid: hec dicit dominus:
εἰπὲ πρὸς τὸν δοῦλόν μου δαυίδ, τάδε λέγει κύ-
min⁹: nō tu edificabis mihi domū vt habitē
ριος, οὐ σὺ οἰκοδομήσεις μοι οἶκον τοῦ κατοικῆσαί
ego: qm̄ nō habitaui in domo ex q̄ die eduxi
με, ὅτι οὐ κατῴκηκα ἐν οἴκῳ ἀφ᾽ ἧς ἡμέρας ἀνήγα-
xi filios iſrael de egypto & vſq; in diem
γον τοὺς υἱοὺς ἰσραὴλ ἐξ αἰγύπτου καὶ ἕως τῆς ἡμέ-
em hanc. & fui deambulās in tabernacu-
ρας ταύτης. καὶ ἤμην ἐμπεριπατῶν ἐν καταλύμα-
lo in tētorio in cūctis que trāſiui cū oībus iſ-
τι ἐν σκηνῇ ἐν πᾶσιν οἷς διῆλθον ἐν παντὶ τῷ ἰσ-
rael. ſi loquēs locut⁹ ſū ad vnā tribū iſ-
ραήλ. εἰ λαλῶν ἐλάλησα πρὸς μίαν φυλὴν τοῦ ἰσ-
rael: cui precepi vt paſceret pplm meū iſ-
ραήλ, ᾧ ἐνετειλάμην ποιμαίνειν τὸν λαόν μου ἰσ-
rael dicēs: quare nō edificaſtis mihi domū ce-
ραὴλ λέγων, τί ὅτι οὐκ ᾠκοδομήκατέ μοι οἶκον κέ-
drinā: & nūc hec dices ſeruo meo dauid:
δρινον; καὶ νῦν τάδε ἐρεῖς τῷ δούλῳ μου δαυίδ,
hec dicit dn̄s omnipotens
τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ,

© Biblioteca Nacional de España

1.Re. 18.b. tuli te de paſcuis ex vna ouium vt
ἔλαβόν σε ἐκ τῆς μάνδρας ἐξ ἑνὸς τῶν προβάτων τοῦ
eſſes tu in ducẽ ſup pplm meũ iſrael:
εἶναί σε εἰς ἡγούμενον ἐπὶ τὸν λαόν μου τὸν ἰσραήλ,
ꝛ fui tecum in oibus qb⁹ ambulaſti: ꝛ de
καὶ ἤμην μετὰ σοῦ ἐν πᾶσιν οἷς ἐπορεύου, καὶ ἐξω=
ſtruxi vniuerſos inimicos tuos a facie
λόθρευσα πάντας τοὺς ἐχθρούς σου ἀπὸ προσώπου
tua: ꝛ feci tibi nomẽ grãde iuxta nomẽ
σου, καὶ ἐποίησά σοι ὄνομα μέγα κατὰ τὸ ὄνομα τῶν
magnoꝝ qui ſũt in terra. ꝛ ponã locũ pplo
μεγάλων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ θήσομαι τόπον τῷ λαῷ
meo iſrael: ꝛ plãtabo eũ: ꝛ habita
μου ἰσραήλ, καὶ καταφυτεύσω αὐτόν, καὶ κατασκηνώ=
bit ſm ſeipſum: ꝛ nõ erit ſollicitus amplius. ꝛ nõ
σει καθ᾽ ἑαυτόν, καὶ οὐ μεριμνήσει οὐκ ἔτι. καὶ οὐ
addet filius iniqtatis vt humiliet eum: ſicut
προσθήσει υἱὸς ἀδικίας τοῦ ταπεινῶσαι αὐτόν, καθὼς
ab initio ꝛ ex diebus qb⁹ cõſtitui iudices ſup
ἀπ᾽ ἀρχῆς καὶ ἀπὸ τῶν ἡμερῶν ὧν ἔταξα κριτὰς ἐπὶ
pplm meũ iſrael. ꝛ requiẽ dabo tibi ab oib⁹
τὸν λαόν μου τὸν ἰσραήλ. καὶ ἀναπαύσω σε ἀπὸ πάν
inimicis tuis. ꝛ nunciabit tibi dñs ꝙ
των τῶν ἐχθρῶν σου. καὶ ἀναγγελεῖ σοι κύριος ὅτι
domũ edificabit tibi. ꝛ erit ſi cõpleti fuerũt di=
οἶκον οἰκοδομήσει σοι. καὶ ἔσται ἐὰν πληρωθῶσιν αἱ ἡμέ
4.Re. 8.c. es tui: ꝛ dormieris cũ pr̃ibus tuis: ꝛ
ραι σου, καὶ κοιμηθήσῃ μετὰ τῶν πατέρων σου, καὶ
ſuſcitabo ſemẽ tuũ poſt te: q̃ erit de v=
ἀναστήσω τὸ σπέρμα σου μετὰ σέ, ὃς ἔσται ἐκ τῆς κοι
tero tuo: ꝛ preparabo regnũ eius. hic
λίας σου, καὶ ἑτοιμάσω τὴν βασιλείαν αὐτοῦ. οὗ
edificabit mihi domũ noĩ meo. ꝛ eri
τος οἰκοδομήσει μοι οἶκον τῷ ὀνόματί μου. καὶ ἀνορ
1.Pa. 11.c. gam thronũ eius vſq; in ſẽpiternũ: ꝛ ego ero
Heb.1. b. θώσω τὸν θρόνον αὐτοῦ ἕως εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ἐγὼ ἔσο
ei in pr̃em: ꝛ ipſe erit mihi in filiũ.
G μαι αὐτῷ εἰς πατέρα, καὶ αὐτὸς ἔσται μοι εἰς υἱόν.
ꝛ ſi venerit iniqtas eius: ꝛ arguã eũ in vir
καὶ ἐὰν ἔλθῃ ἡ ἀδικία αὐτοῦ, καὶ ἐλέγξω αὐτὸν ἐν ῥάβ
ga viroꝝ ꝛ in plagis filioꝝ hoium. at miſeri
δῳ ἀνδρῶν καὶ ἐν ἁφαῖς υἱῶν ἀνθρώπων. τὸ δὲ ἔλε
cordiã meã nõ auferã ab eo ſicut abſtuli a
ός μου οὐκ ἀποστήσω ἀπ᾽ αὐτοῦ καθὼς ἀπέστησα ἀπὸ
ſaul: quẽ amoui a facie tua. ꝛ fide
σαούλ, ὃν ἀπέστησα ἀπὸ προσώπου σου. καὶ πιστω
lis erit dom⁹ tua ꝛ regnũ tuũ vſq; in eternũ co=
θήσεται ὁ οἶκός σου καὶ ἡ βασιλεία σου ἕως αἰῶνος ἐνώ
ram me. ꝛ thronus tuus erit erectus in
πιόν μου. καὶ ὁ θρόνος σου ἔσται ἀνορθωμένος εἰς τὸν
ſeculũ ſm oia verba hec ꝛ ſm
αἰῶνα κατὰ πάντας τοὺς λόγους τούτους καὶ κατὰ
vniuerſam viſionẽ iſtã. ſic locutus eſt nathan ad
πᾶσαν τὴν ὅρασιν ταύτην. οὕτως ἐλάλησεν ναθὰν πρὸς
dauid. ꝛ ingreſſus eſt rex dauid ꝛ ſedit
δαυίδ. καὶ εἰσῆλθεν ὁ βασιλεὺς δαυίδ καὶ ἐκάθισεν
coram dño ꝛ dixit: quis ſum ego dñe mi do
ἐνώπιον κυρίου καὶ εἶπεν, τίς εἰμι ἐγὼ κύριέ μου κύ
mine. ꝛ que domus mea ꝙ amaſti me vſq; ad hec:
ριε. καὶ τίς ὁ οἶκός μου ὅτι ἠγάπησάς με ἕως τούτων;
ꝛ parua viſa ſunt parua hec in cõſpectu tuo dñe
καὶ κατεσμικρύνθη τὰ μικρὰ ταῦτα ἐνώπιόν σου κύριέ
mi dñe: ꝛ locutus es de domo ſerui
μου κύριε, καὶ ἐλάλησας ὑπὲρ τοῦ οἴκου τοῦ δούλου
tui in lõginquũ. iſta ãt lex hois dñe
σου εἰς μακράν. οὗτος δὲ ὁ νόμος τοῦ ἀνθρώπου κύριέ
mi dñe. ꝛ qd addet dauid adhuc vt loqua=
μου κύριε. καὶ τί προσθήσει δαυίδ ἔτι τοῦ λαλῆ=
tur ad te: ꝛ nũc tu ſeruũ tuũ ſcis
σαι πρὸς σέ; καὶ νῦν σὺ δοῦλόν σου οἶδας

Ego tuli te de paſcuis ſequentem greges vt eſſes dux ſuper populum meum iſrael: & fui tecum in omnibus vbicunq; ãbulaſti: & interfeci vniuerſos inimicos tuos a facie tua: feciq; tibi nomen grande iuxta nomẽ magnoꝝ qui ſunt in terra. Et ponam locum populo meo iſrael: & plãtabo eum: & hĩtabit ſub eo: & nõ turbabitur ãplius: nec addẽt filii iniqtatis vt affligãt eũ ſicut prius: ex die qua cõſtitui iudices ſup populum meum iſrl̃. Et requiẽ dabo tibi ab oĩbus inimicis tuis: predicitq; tibi dñs ꝙ domum faciat tibi dñs. Cũq; cõpleti fuerint dies tui: & dormieris cũ patrib⁹ tuis: ſuſcitabo ſemen tuum poſt te: quod egredietur de vtero tuo: & firmabo regnũ eius. Ipſe edificabit domum nomini meo: & ſtabiliam thronum regni eius vſq; in ſempiternũ. Ego ero ei in patrẽ: & ipſe erit mihi in filiũ. Qui ſi inique aliqd geſſerit: arguã eum in virga virorũ & in plagis filioꝝ hoĩm. Miam ãt meam non auferam ab eo ſicut abſtuli a ſaul quem amoui a facie tua. Et fidelis erit domus tua & regnũ tuũ vſq; in eternum ãte faciẽ tuã: & thronus tuus erit firmus iugiter. Scd̃m oĩa verba hec & iuxta vniuerſã viſionẽ iſtam: ſic locutus ẽ nathã ad dd̃. Ingreſſus ẽ ãt rex dd̃ & ſedit coram domino & dixit. Quis ego ſũ domine deus: & que domus mea: qa adduxiſti me hucuſq;. Sed & hoc parũ viſũ eſt in cõſpectu tuo domine deus: niſi loqreris etiam de domo ſerui tui in longinquũ. Iſta eſt enim lex adam domine deus. Quid ergo addere poterit adhuc dauid vt loquatur ad te: Tu enim ſcis ſeruũ tuũ

אני לקחתיך מן הנוה מאחר
הצאן להיות נגיד על עמי — היה נגד
ישראל: ואהיה עמך בכל אשר
הלכת ואכרתה את כל איביך — כרת
מפניך ועשתי לך שם גדול — פנה עשה
כשם הגדלים אשר בארץ: — גדל
ושמתי מקום לעמי לישראל — שום קום
ונטעתיו ושכן תחתיו ולא ירגז — רגז
עוד ולא יסיפו בני עולה לענותו — יסף ענה
כאשר בראשונה: ולמן היום
אשר צויתי שפטים על עמי
ישראל והנחתי לך מכל איביך — נוח
והגיד לך יהוה כי בית יעשה — נגד
לך יהוה: כי ימלאו ימיך ושכבת — מלא יום
את אבתיך והקימתי את זרעך — קום
אחריך אשר יצא ממעיך — מעה כון
והכנתי את ממלכתו: הוא יבנה — מלך בנה
בית לשמי וכננתי את כסא
ממלכתו עד עולם: אני אהיה — עלם היה
לו לאב והוא יהיה לי לבן אשר
בהעותו והכחתיו בשבט אנשים — ענה יכח
ובנגעי בני אדם: וחסדי לא
יסור ממנו כאשר הסרתי מעם — סור
שאול אשר הסרתי מלפניך: — פנה
ונאמן ביתך וממלכתך עד עולם — אמן
לפניך כסאך יהיה נכון עד — כון
עולם: ככל הדברים האלה וככל
החזיון הזה כן דבר נתן אל דוד: — חזה
ויבא המלך דוד וישב לפני יהוה — בוא
ויאמר מי אנכי אדני יהוה ומי
ביתי כי הביאתני עד הלם: — בוא
ותקטן עוד זאת בעיניך אדני — קטן
יהוה ותדבר גם אל בית עבדך — דבר
למרחוק וזאת תורת האדם אדני — רחק ירה
יהוה: ומה יוסיף דוד עוד לדבר — יסף
אליך ואתה ידעת את עבדך

© Biblioteca Nacional de España

אדני יהוה: בעבור דברך וכלבך — עבר
עשית את כל הגדולה הזאת — עשה גדל
להודיע את עבדך: על כן גדלת — ידע
יהוה אלהים, כי אין כמוך ואין
אלהים זולתך בכל אשר שמענו — זלת
באזנינו: ומי כעמך כישראל גוי
אחד בארץ אשר הלכו אלהים
לפדות לו לעם ולשום לו שם — פדה
ולעשות לכם הגדולה ונראות — עשה ירא
לארצך מפני עמך אשר פדית — פדה
לך ממצרים גוים ואלהיו: ותכונן — כון
לך את עמך ישראל לך לעם
עד עולם ואתה יהוה היית להם — עלם היה
לאלהים: ועתה יהוה אלהים
הדבר אשר דברת על עבדך
ועל ביתו הקם עד עולם ועשה — קום
כאשר דברת: ויגדל שמך עד — גדל
עולם לאמר יהוה צבאות אלהים
על ישראל ובית עבדך דוד יהיה
נכון לפניך: כי אתה יהוה צבאות — כון
אלהי ישראל גליתה את אזן — גלה
עבדך לאמר בית אבנה לך על כן — בנה
מצא עבדך את לבו להתפלל אליך — פלל
את התפלה הזאת: ועתה אדני
יהוה אתה הוא האלהים ודבריך
יהיו אמת ותדבר אל עבדך את — היה דבר
הטובה הזאת: ועתה הואל וברך — יאל
את בית עבדך להיות לעולם
לפניך כי אתה אדני יהוה דברת — בנה
ומברכתך יברך בית עבדך — ברך
לעולם: ויהי אחרי כן
Cap. viij.
ויך דוד את פלשתים ויכניעם — נכה כנע
ויקח דוד את מתג האמה מיד — לקח
פלשתים: ויך את מואב
וימדדם בחבל השכב אותם — מדד שכב
ארצה וימדד שני חבלים — את שנה

dñe deus. Propter verbum tuū & ſm cor tuū feciſti omnia magnalia hec: ita vt notū faceres ſeruo tuo. Idcirco magnificatus es dñe deus: quia nō ē ſimilis tui: neq; eſt deus extra te in omnibus que audiuimus auribus noſtris. Que ē aūt vt populus tuus iſrl' gens in terra propter quam iuit deus vt redimeret eā ſibi in populū & poneret ſibi nomen: faceretq; eis magnalia & horribilia ſup terrā a facie populi tui quem redemiſti tibi ex egypto gentem & deū eius. Firmaſti ei tibi populum tuum iſrael in populum ſempiternū: & tu dñe deus factus es eis in deū. Nunc ergo domine deus verbum quod locutus es ſuper ſeruum tuum & ſup domū eius ſuſcita in ſempiternū: & fac ſicut locutus es vt magnificetur nomē tuū vſq; in ſempiternum: atq; dicatur. Dñs de⁹ exercituū deus ſup iſrael. Et domus ſerui tui dd̄ erit ſtabilita corā dño: quia tu dñe exercituū de⁹ iſrael reuelaſti auriculam ſerui tui dicens: domū edificabo tibi: ꝓpterea inuenit ſeruus tuus cor ſuum vt oraret te oratione hac. Nūc ergo domine deus tu es de⁹: & verba tua erunt vera. Locut⁹ es enim ad ſeruum tuum bōa hec. Incipe ergo & benedic domui ſerui tui vt ſit i ſempiternum corā te: quia tu dñe d̄us locutus es: bñdictiōe tua benedicetur domus ſerui tui in ſempiternum.

8.

FActū ē āt poſt hec ꝑcuſſit dauid philiſtiim & humiliauit eos & tulit dauid frenū tributi de manu philiſtiim: & percuſſit moab: & menſus eſt eos funiculo coequans terre. Menſus eſt autē duos funiculos: vnum

dñe mi dñe. ꝑꝑ verbū tuū ꝛ ꝑꝑ ſeruū
κύριέ μου κύριε. διὰ τὸν λόγον σου καὶ διὰ τὸν δοῦλόν
tuū feciſti ꝛ ſm̄ coꝛ tuū feci
σου πεποίηκας καὶ κατὰ τὴν καρδίαν σου πεποίη-
ſti oīa magnalia tua hec: vt notū
κας πᾶσαν τὴν μεγαλοσύνην σου ταύτην, γνωρί-
faceres ſeruo tuo: idcirco magnificat⁹ es tu do-
σαι τῷ δούλῳ σου, ἕνεκεν τοῦ μεγαλυνθῆναι σε κύ-
mine mi dñe: quia nō eſt ſicut tu: ꝛ nō eſt deus
ριέ μου κύριε, ὅτι οὐκ ἔστιν ὡς σύ, καὶ οὐκ ἔστι θεὸς
extra te in oībus q̄b⁹ audiuimus in aurib⁹ no
πλὴν σου ἐν πᾶσιν οἷς ἠκούσαμεν ἐν τοῖς ὠσὶν ἡ-
ſtris. ꝛ quis vt ppl's tuus iſrael gens alia in
μῶν. καὶ τίς ὡς ὁ λαός σου ἰσραὴλ ἔθνος ἄλλο ἐν τῇ
terra: vt in viā duxit eū deus vt redimeres ti
γῇ; ὡς ὡδήγησεν αὐτὸν ὁ θεὸς τοῦ λυτρώσασθαι σε-
bi pp'lm: vt poneres tu nomē vt faceres ma
αυτῷ λαόν, τοῦ θέσθαι σε ὄνομα τοῦ ποιῆσαι μεγα
gnalia ꝛ illuſtria vt eijcias tu a fa
λοσύνην καὶ ἐπιφάνειαν τοῦ ἐκβαλεῖν σε ἐκ προσώ
cie ppl'i tui: quos redemiſti tibi ex e-
που τοῦ λαοῦ σου, οὓς ἐλυτρώσω σεαυτῷ ἐξ αἰ-
gypto gētes ꝛ tabernacula. ꝛ preparaſti tibi
γύπτου ἔθνη καὶ σκηνώματα. καὶ ἡτοίμασας σεαυτῷ
pp'lm tuū iſrael in pp'lm vſq; in ſēpiternū. ꝛ tu
τὸν λαόν σου ἰσραὴλ εἰς λαὸν ἕως αἰῶνος. καὶ σὺ
dñe fact⁹ es eis in deū. ꝛ nūc dñe mi dñe
κύριε ἐγένου αὐτοῖς εἰς θεόν. καὶ νῦν κύριέ μου κύριε τὸ
verbū qd̄ locutus es ſup ſeruū tuū ꝛ ſup
ῥῆμα ὃ ἐλάλησας ὑπὲρ τοῦ δούλου σου καὶ ὑπὲρ
domū eius cōfirmetur vſq; in ſēpiternū: ꝛ ſicut
τοῦ οἴκου αὐτοῦ πιστωθήτω ἕως αἰῶνος, καὶ καθὼς
locutus es fac. ꝛ nūc magnificetur nomē
ἐλάλησας ποίησον. καὶ νῦν μεγαλυνθείη τὸ ὄνομά
tuū vſq; in ſēpiternū dicēs: dñs ops de⁹
σου ἕως αἰῶνος λέγων, κύριος παντοκράτωρ ὁ θεὸς
ſup iſrael. ꝛ domus ſerui tui dd̄
ἐπὶ τὸν ἰσραήλ. καὶ ὁ οἶκος τοῦ δούλου σου δαδ'
erit erecta corā te: quia tu dñs omni
ἔσται ἀνορθωμένος ἐνώπιόν σου, ὅτι σὺ κύριος παν-
potens deus iſrael reuelaſti auriculā
τοκράτωρ ὁ θεὸς τοῦ ἰσραὴλ ἀπεκάλυψας τὸ ὠτίον
ſerui tui dicēs: domū edificabo tibi. ꝑꝑ
τοῦ δούλου σου λέγων, οἶκον οἰκοδομήσω σοι. διὰ
hoc inuenit ſeruus tuus coꝛ ſuū vt
τοῦτο εὗρεν ὁ δοῦλός σου τὴν καρδίαν ἑαυτοῦ τοῦ
oꝛaret ad te oꝛonem hanc. ꝛ
προσεύξασθαι πρὸς σὲ τὴν προσευχὴν ταύτην. καὶ
nūc dñe mi dñe tu es deus: ꝛ verba tua
νῦν κύριέ μου κύριε σὺ εἶ ὁ θεός, καὶ οἱ λόγοι σου
erunt vera: ꝛ locutus es de ſeruo tuo
ἔσονται ἀληθινοί, καὶ ἐλάλησας ὑπὲρ τοῦ δούλου σου
bona hec. ꝛ nūc incipe ꝛ benedic
τὰ ἀγαθὰ ταῦτα. καὶ νῦν ἄρξαι καὶ εὐλόγησον τὸν
domui ſerui tui vt ſit in ſēpiternū corā
οἶκον τοῦ δούλου σου τοῦ εἶναι εἰς τὸν αἰῶνα ἐνώπιόν
te: q2 tu dñe mi dñe locutus es: ꝛ a
σου, ὅτι σὺ κύριέ μου κύριε ἐλάλησας, καὶ ἀπὸ τῆς
bñdictione tua bñdicetur domus ſerui tui
εὐλογίας σου εὐλογηθήσεται ὁ οἶκος τοῦ δούλου σου
in ſempiternū.
εἰς τὸν αἰῶνα.

Ca. 8.

ET factū eſt poſt hec percuſſit dauid
Καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα ἐπάταξε δαυὶδ τοὺς — 1. Pa. 19. a.
philiſtijm ꝛ in fugā vertit eos: ꝛ tulit dauid
ἀλλοφύλους καὶ ἐτροπώσατο αὐτούς, καὶ ἔλαβε δαδ'
ſegregatā de manu philiſtijm. ꝛ percuſ
τὴν ἀφωρισμένην ἐκ χειρὸς τῶν ἀλλοφύλων. καὶ ἐπάτα
ſit dauid moab: ꝛ mēſus eſt eos funiculo: ſter
ξε δαυὶδ τὴν μωάβ, καὶ διεμέτρησεν αὐτοὺς σχοινίῳ, κοι
nens eos ſup terrā: ꝛ facti ſunt duo funiculi
μίσας αὐτοὺς ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἐγένετο τὰ δύο σχοινίσματα

© Biblioteca Nacional de España

ad occidendū: ⁊ ſupplemētū tertiū funi
τοῦ θανατῶσαι, καὶ τὸ πλήρωμα τοῦ τρίτου χοινί-
culi viuificauit. ⁊ factꝰ eſt moab dauid in
σματος ἐζώγρησεν. καὶ ἐγένετο μωὰβ τῷ δαυὶδ εἰς
ſeruos ferētes tributa. ⁊ percuſſit dauid adra
δούλους φέροντας ξένια. καὶ ἐπάταξε δαυὶδ τὸν ἀδρα
ezer filiū raaph regē ſuba: proficiſcēte ipſo
εζὲρ υἱὸν ῥαὰφ βασιλέα σουβᾶ, πορευομένου αὐτοῦ
vt iponeret manū ſuā ſup euphratē fluuium.
ἐπιστῆσαι τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὸν εὐφράτην ποταμόν.
⁊ cepit dauid de rebꝰ eius mille currꝰ ⁊
καὶ προκατελάβετο δαυὶδ τῶν αὐτοῦ χίλια ἅρματα καὶ
D septē milia equitū: ⁊ viginti milia viroꝝ pe
ἑπτακισχιλίους ἱππεῖς, καὶ εἴκοσι χιλιάδας ἀνδρῶν πε
ditū. ⁊ diſſoluit dauid oēs currus: ⁊
ζῶν. καὶ παρέλυσε δαυὶδ πάντα τὰ ἅρματα, καὶ
B relicti fuerūt ſibi de eis cētū currus. ⁊ ve
ὑπελείπετο ἑαυτῷ ἐξ αὐτῶν ἑκατὸν ἅρματα. καὶ πα-
nit ſyria de damaſco vt p̄ſidiū ferret adrae-
ραγίνεται ἡ συρία ἐκ δαμασκοῦ βοηθῆσαι τῷ ἀδραε-
zer regi ſuba. ⁊ percuſſit dauid in ſy-
ζὲρ βασιλεῖ σουβᾶ. καὶ ἐπάταξε δαυὶδ ἐν τῷ σύ
ro viginti ⁊ duo milia virorū. ⁊ poſuit dd
ρῳ εἴκοσι καὶ δύο χιλιάδας ἀνδρῶν. καὶ ἔθετο δαδ
cuſtodiā in ſyria que in damaſco. ⁊ facti ſunt
φρουρὰν ἐν τῇ συρίᾳ τῇ κατὰ δαμασκόν. καὶ ἐγένοντο οἱ
ſyri dauid in ſeruos ferētes tributa. ⁊ ſal
σύροι τῷ δαυὶδ εἰς δούλους φέροντας ξένια. καὶ ἔ-
uauit dñs dauid in oībꝰ ad que p̄fectꝰ eſt. ⁊
σωσε κύριος τὸν δαυὶδ ἐν πᾶσιν οἷς ἐπορεύετο. καὶ
cepit dauid armillas aureas que fuerāt
ἔλαβε δαυὶδ τοὺς χλιδῶνας τοὺς χρυσοῦς οἳ ἦσαν
in famulis adraezer regis ſuba:
ἐπὶ τῶν παίδων ἀδραεζὲρ τοῦ βασιλέως σουβᾶ,
⁊ tulit ea in hieruſalē. ⁊ de ba
καὶ ἤνεγκεν αὐτὰ εἰς ἱερουσαλήμ. καὶ ἐκ τῆς βα-
tac ⁊ de electis ciuitatibꝰ adraezer
τὰκ καὶ ἐκ τῶν ἐκλεκτῶν πόλεων τοῦ ἀδραεζὲρ
cepit rex dauid es multū nimis.
C ἔλαβεν ὁ βασιλεὺς δαυὶδ χαλκὸν πολὺν σφόδρα.
⁊ audiuit thou rex emath: ꝙ percuſſit
καὶ ἤκουσεν θοοὺ βασιλεὺς ἡμὰθ, ὅτι ἐπάταξε
dauid oē robur adraezer: ⁊ miſit
δαυὶδ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἀδραεζέρ, καὶ ἀπέστει-
thou filiū ſuū ad regem dauid vt in
λε θοοὺ τὸν υἱὸν αὐτοῦ πρὸς τὸν βασιλέα δαυὶδ ἐρω-
terrogaret eū q̄ ad pacē: ⁊ bñdiceret ei pro eo
τῆσαι αὐτὸν τὰ εἰς εἰρήνην, καὶ εὐλογῆσαι αὐτὸν ὑπὲρ
qđ expugnaſſet adraezer: ⁊ ꝑcuſſiſſet eū: qm̄
οὗ ἐπολέμησε τὸν ἀδραεζέρ, καὶ ἐπάταξεν αὐτόν, ὅτι
vir aduerſarius erat adraezer. ⁊ in ma-
ἀνὴρ ἀντικείμενος ἦν τῷ ἀδραεζέρ. καὶ ἐν ταῖς χερ-
nibꝰ eius erāt vaſa argētea ⁊ vaſa aurea ⁊ vaſa e-
σὶν αὐτοῦ ἦν σκεύη ἀργυρᾶ καὶ σκεύη χρυσᾶ καὶ σκεύη χαλ-
rea. ⁊ hec ſctificauit rex dauid dño cum
κᾶ. καὶ ταῦτα ἡγίασεν ὁ βασιλεὺς δαυὶδ τῷ κυρίῳ, με-
argēto ⁊ auro qđ ſctificauit de vniuerſis
τὰ τοῦ ἀργυρίου καὶ τοῦ χρυσίου οὗ ἡγίασεν ἐκ πασῶν τῶν
ciuitatibꝰ q̄s ſubegerat: ⁊ de idumea: ⁊ de
πόλεων ὧν κατεδυνάστευσεν, καὶ ἐκ τῆς ἰδουμαίας, καὶ ἐκ
moab: ⁊ de filiis ammon: ⁊ de philiſtiim:
μωάβ, καὶ ἐκ τῶν υἱῶν ἀμμών, καὶ ἐκ τῶν ἀλλοφύλων,
A ⁊ de amalec: ⁊ de manubiis adraezer filii raaph
καὶ ἐξ ἀμαλήκ, καὶ ἐκ τῶν σκύλων ἀδραεζὲρ υἱοῦ ῥαὰφ
D regis ſuba. ⁊ fecit dauid nomē: ⁊ cū
βασιλέως σουβᾶ. καὶ ἐποίησε δαυὶδ ὄνομα, καὶ ἐν τῷ
reuerteretur ipſe percuſſit idumeā in valle ſa
ἀνακάμπτειν αὐτὸν ἐπάταξε τὴν ἰδουμαίαν ἐν γεμε-
linarū ad decē ⁊ octo milia: ⁊ poſuit dauid
λὲχ εἰς ὀκτωκαίδεκα χιλιάδας, καὶ ἔθετο δαυὶδ
in idumea cuſtodiā: in omni
ἐν τῇ ἰδουμαίᾳ φρουράν, ἐν πάσῃ

ad occidendum & vnū ad viuificandum: Factuſq; eſt moab dauid ſeruiens ſub tributo. Et percuſſit dauid adadezer filium roob regem ſoba: qn̄ p̄fectus eſt vt dn̄aretur ſup flumē eufratē. Et captis dauid ex p̄te eius mille ſeptingētis equitibus: & viginti milibus peditum: ſubneruauit oēs iugales curruum. Dereliquit autē ex eis centū currus. Venit quoq; ſyria damaſci vt p̄ſidiū ferret adadezer regi ſoba. Et ꝑcuſſit dauid de ſyria viginti duo milia virorū: & poſuit dauid preſidium in ſyria damaſci: factaq; eſt ſyria dauid ſeruiēs ſub tributo. Seruauitq; dominus dauid in oībus ad quecunq; profectus ē. Et tulit dd̄ arma aurea que habebant ſerui adadezer: & detulit ea in ieruſalem. Et de bethe & d̄ beroth ciuitatibus adadezer tulit rex dauid es multum nimis. Audiuit āt thou rex emath ꝙ ꝑcuſſiſſet dauid omne robur adadezer. Et miſit thou ioran filium ſuum ad regem dauid vt ſalutaret eum congratulans & gratias ageret: eo ꝙ expugnaſſet adadezer & ꝑcuſſiſſet eū. Hoſtis quippe erat thou adadezer. Et in manu eius erant vaſa aurea & vaſa argentea & vaſa erea: que & ipſa ſanctificauit rex dauid domino cum argento & auro que ſanctificauerat de vniuerſis gentibus quas ſubegerat d̄ ſyria & moab & filiis ammō & philiſtiim & amalech & de manubiis adadezer filii roob regis ſoba. Fecit quoq; ſibi dauid nomen cum reuerteretur capta ſyria in valle ſalinarū ceſis decem octo milibus: & poſuit in idumea cuſtodes:

לְהָמִית וּמְלֹא הַחֶבֶל לְהַחֲיוֹת — מות חָיָה
וַתְּהִי מוֹאָב לְדָוִד לַעֲבָדִים נֹשְׂאֵי — הָיָה
מִנְחָה׃ וַיַּךְ דָּוִד אֶת הֲדַדְעֶזֶר בֶּן
רְחֹב מֶלֶךְ צוֹבָה בְּלֶכְתּוֹ לְהָשִׁיב — יָלַךְ שוב
יָדוֹ בִּנְהַר פְּרָת׃ וַיִּלְכֹּד דָּוִד מִמֶּנּוּ — לָכַד
אֶלֶף וּשְׁבַע מֵאוֹת פָּרָשִׁים — מֵאָה
וְעֶשְׂרִים אֶלֶף אִישׁ רַגְלִי וַיְעַקֵּר — עָקַר
דָּוִד אֶת כָּל הָרֶכֶב וַיּוֹתֵר מִמֶּנּוּ — יָתַר
מֵאָה רָכֶב׃ וַתָּבֹא אֲרַם דַּמֶּשֶׂק — בּוא
לַעְזֹר לַהֲדַדְעֶזֶר מֶלֶךְ צוֹבָה וַיַּךְ — נָכָה
דָּוִד בַּאֲרָם עֶשְׂרִים וּשְׁנַיִם אֶלֶף — שָׁנָה
אִישׁ׃ וַיָּשֶׂם דָּוִד נְצִבִים בַּאֲרַם — שׂוּם
דַּמֶּשֶׂק וַתְּהִי אֲרָם לְדָוִד לַעֲבָדִים
נֹשְׂאֵי מִנְחָה וַיֹּשַׁע יְהוָה אֶת דָּוִד
בְּכֹל אֲשֶׁר הָלָךְ׃ וַיִּקַּח דָּוִד אֵת — לָקַח
שִׁלְטֵי הַזָּהָב אֲשֶׁר הָיוּ אֶל עַבְדֵי — הָיָה
הֲדַדְעָזֶר וַיְבִיאֵם יְרוּשָׁלָם׃ — בּוא
וּמִבֶּטַח וּמִבֵּרֹתַי עָרֵי הֲדַדְעָזֶר — עִיר
לָקַח הַמֶּלֶךְ דָּוִד נְחֹשֶׁת הַרְבֵּה — רָבָה
מְאֹד׃ וַיִּשְׁמַע תֹּעִי מֶלֶךְ חֲמָת כִּי — שָׁמַע
הִכָּה דָוִד אֵת כָּל חֵיל הֲדַדְעָזֶר׃ — נָכָה
וַיִּשְׁלַח תֹּעִי אֶת יוֹרָם בְּנוֹ אֶל — שָׁלַח
הַמֶּלֶךְ דָּוִד לִשְׁאָל לוֹ לְשָׁלוֹם — שָׁלַם
וּלְבָרְכוֹ עַל אֲשֶׁר נִלְחַם בַּהֲדַדְעֶזֶר — לָחַם
וַיַּכֵּהוּ כִּי אִישׁ מִלְחֲמוֹת תֹּעִי
הָיָה הֲדַדְעָזֶר וּבְיָדוֹ הָיוּ כְּלֵי כֶסֶף — כָּלָה
וּכְלֵי זָהָב וּכְלֵי נְחֹשֶׁת׃ גַּם אֹתָם
הִקְדִּישׁ הַמֶּלֶךְ דָּוִד לַיהוָה עִם — קָדַשׁ
הַכֶּסֶף וְהַזָּהָב אֲשֶׁר הִקְדִּישׁ
מִכָּל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר כִּבֵּשׁ׃ מֵאֲרָם
וּמִמּוֹאָב וּמִבְּנֵי עַמּוֹן וּמִפְּלִשְׁתִּים
וּמֵעֲמָלֵק וּמִשְּׁלַל הֲדַדְעֶזֶר בֶּן
רְחֹב מֶלֶךְ צוֹבָה׃ וַיַּעַשׂ דָּוִד — עָשָׂה
שֵׁם בְּשֻׁבוֹ מֵהַכּוֹתוֹ אֶת אֲרָם — שוב נָכָה
בְּגֵיא מֶלַח שְׁמוֹנָה עָשָׂר אָלֶף׃
וַיָּשֶׂם בֶּאֱדוֹם נְצִבִים בְּכָל

© Biblioteca Nacional de España

אדום שם נצבים ויהי כל אדום — היה
עבדים לדוד ויושע יהוה את — ישע
דוד בכל אשר הלך׃ וימלך דוד — מלך
על כל ישראל ויהי דוד עשה
משפט וצדקה לכל עמו׃ ויואב
בן צרויה על הצבא ויהושפט
בן אחילוד מזכיר׃ וצדוק בן — זכר
אחיטוב ואחימלך בן אביתר
כהנים ושריה סופר׃ ובניהו בן — ספר
יהוידע והכרתי והפלתי ובני — היה
Cap. ix. — דוד כהנים היו׃ ויאמר
דוד הכי יש עוד אשר נותר — אמר יתר
לבית שאול ואעשה עמו חסד — עשה
בעבור יהונתן׃ ולבית שאול — עבר
עבד ושמו ציבא ויקראו לו אל — קרא
דוד ויאמר אליו האתה ציבא
ויאמר עבדך׃ ויאמר המלך האפס
עוד איש לבית שאול ואעשה
עמו חסד אלהים ויאמר ציבא
אל המלך עוד בן ליהונתן נכה
רגלים׃ ויאמר לו המלך איפה
הוא ויאמר ציבא אל המלך
הנה הוא בית מכיר בן עמיאל
בלו דבר׃ וישלח המלך דוד — שלח
ויקחהו מבית מכיר בן עמיאל — לקח
מלו דבר׃ ויבא מפיבשת בן — בוא
יהונתן בן שאול אל דוד ויפל — נפל
על פניו וישתחו ויאמר דוד — פנה שחה
מפיבשת ויאמר הנה עבדך׃
ויאמר לו דוד אל תירא כי עשה — ירא
אעשה עמך חסד בעבור — עשה עבר
יהונתן אביך והשבתי לך את — שוב
כל שדה שאול אביך ואתה
תאכל לחם על שלחני תמיד׃ — אכל תמד
וישתחו ויאמר מה עבדך כי
פנית אל הכלב המת אשר — פנה מות

ſtatuitq; p̃ſidiũ. Et facta eſt vniuerſa idumea ſeruiens dauid: & ſeruauit dominus oooooooo dñs in oĩbus ad q̃cũq; pfectus ẽ. Et regnauit dauid ſuper oẽm iſrael: faciebat quoq; dauid iudiciũ & iuſtitiam omni populo ſuo. Ioab ãt filius ſaruie erat ſuper exercitũ. Porro ioſaphat filius achilud erat a cõmẽtariis & ſadoch filius achitob & achimelech filius abiathar erãt ſacerdotes: & ſaraias ſcriba. Banaias ãt filius ioiade ſup cerethi & felethi. Filii autem oooo dñi ſacerdotes erãt. .9.

Et dixit oooooooooo dauid. Putas ne ẽ aliquis qui remanſerit de domo ſaul vt faciã cum eo miſericordiam p̃p ionathan? Erat autem de domo ſaul oooo ſeruus noĩe ſyba. Quẽ cum vocaſſet rex ad ſe: dixit ei. Tu ne es ſyba? oooooooooooooooo oooooooo & ille rñdit. Ego ſũ ſeruus tuus. Et ait rex. ooo Nunqd ſupeſt aliquis de domo ſaul: vt faciam cũ eo miam dñi? Dixitq; ſyba oooooooooooo regi. Supereſt filius ionathe debilis oooooooooo pedibus. Vbi inquit oooooooooooooooooooo ooo oo ẽ? Et ſyba ad regem. oooooooooooooooooooooooooo Ecce ait in domo eſt machir filii amihel ooo in lodabar. Miſit ergo rex dauid oooooooooooo & tulit eũ de domo machir filii amihel oooooooo de lodabar. Cũ ãt veniſſet miphiboſeth filius iõathe filii ſaul ad dauid: corruit oooooooooo in faciem ſuam & adorauit. Dixitq; dauid. Miphiboſeth. Qui rñdit. Adſum ſeruus tu⁹. Et ait ei dauid. Ne timeas: quia faciens ooo faciam in te miſericordiam propter oooooooo ionathan patrem tuũ: & reſtituã tibi oooooooo omnes agros ſaul patris tui: & tu ooooooooooo comedes panẽ in mẽſa mea ſemper. Qui ooo adorãs eũ dixit. Quis ego ſum ſeruus tu⁹: q̃m reſpexiſti ſuper canẽ mortuum oooooooooooo

idumea poſuit preſidẽtes: ⁊ facti ſũt vniuerſi
τῇ ἰδουμαίᾳ ἔθηκεν ἐνστηλωμένους, καὶ ἐγένοντο πάντες
qui in idumea ſerui dauid. ⁊ ſaluauit dñs
οἱ ἐν τῇ ἰδουμαίᾳ δοῦλοι τῷ δαυίδ. καὶ ἔσωσε κύριος
dauid in oĩbus ad q̃ pfectus eſt. ⁊ regnauit
τὸν δαυίδ ἐν πᾶσιν οἷς ἐπορεύετο. καὶ ἐβασίλευσε
dauid ſup iſrael. ⁊ erat dauid faciẽs iudiciũ ⁊ iu
δαυίδ ἐπὶ ἰσραήλ. καὶ ἦν δαυίδ ποιῶν κρίμα καὶ δι
ſtitiam in omĩ pplo ſuo. ⁊ ioab filius
καιοσύνην ἐπὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ. καὶ ἰωὰβ υἱὸς — Infra. 20.f.
ſaruie ſup exercitũ. ⁊ ioſaphat filius achilud
σαρουΐα ἐπὶ τῆς στρατιᾶς. καὶ ἰωσαφὰτ υἱὸς ἀχιλοὺδ
in cõmẽtariis. ⁊ ſaduc filius achitob ⁊
ἐπὶ τῶν ὑπομνημάτων. καὶ σαδοὺκ υἱὸς ἀχιτὼβ καὶ — D
achimelech filius abiathar ſacerdotes. ⁊ ſareas ſcri-
ἀχιμέλεχ υἱὸς ἀβιαθὰρ ἱερεῖς. καὶ σαρέας γραμμα-
ba. ⁊ banaias filius ioiada cõſiliarius. ⁊ phelti
τεύς. καὶ βαναΐας υἱὸς ἰωιαδὰ σύμβουλος. καὶ ὁ φελτὶ
⁊ cherethi ⁊ filii dauid aule pñcipes fuerũt.
καὶ ὁ χερεθὶ καὶ οἱ υἱοὶ δαδ᾽ αὐλάρχαι ἦσαν. Ca.9.

Et dixit dauid: ſi eſt aliq̃s adhuc qui remãſerit
Καὶ εἶπε δαυίδ, εἰ ἔστι τις ἔτι ὑπολελειμμένος — A
domui ſaul: ⁊ faciã cum eo miam p̃p io
τῷ οἴκῳ σαοὺλ, καὶ ποιήσω μετ᾽ αὐτοῦ ἔλεος ἕνεκεν ἰω
nathan. ⁊ de domo ſaul erat ſeruus: ⁊ nomẽ ei
ναθάν. καὶ ἐκ τοῦ οἴκου σαοὺλ ἦν παῖς, καὶ ὄνομα αὐ-
ſiba. ⁊ vocant eũ ad dauid. ⁊ dicit
τῷ σιβά. καὶ καλοῦσιν αὐτὸν πρὸς δαυίδ. καὶ λέγει
rex ad eũ: tu es ſiba? ⁊ dixit ſeruus
ὁ βασιλεὺς πρὸς αὐτόν, σὺ εἶ σιβά; καὶ εἶπε, δοῦλος
tuus. ⁊ ait rex: ſi ſupeſt adhuc vir de
σός. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεύς, εἰ ὑπολέλειπται ἔτι ἀνὴρ ἐκ
domo ſaul: ⁊ faciã cum eo miam dei?
τοῦ οἴκου σαούλ, καὶ ποιήσω μετ᾽ αὐτοῦ ἔλεος θεοῦ;
⁊ dixit ſiba ad regem: eſt adhuc filius
καὶ εἶπε σιβὰ πρὸς τὸν βασιλέα, ἔστιν ἔτι υἱὸς
ionathã percuſſus pedib⁹. ⁊ dixit ei
τῷ ἰωναθὰν πεπληγὼς τοὺς πόδας. καὶ εἶπεν αὐ- — A 1.P. 19.a
rex: vbi iſte? ⁊ dixit ſiba ad
τῷ ὁ βασιλεύς, ποῦ οὗτος; καὶ εἶπε σιβὰ πρὸς
regẽ: ecce in domo machir filii amiel de
τὸν βασιλέα, ἰδοὺ ἐν οἴκῳ μαχεὶρ υἱοῦ ἀμιὴλ ἐκ τῆς — B
lodabar. ⁊ miſit rex dauid ⁊ tu
λοδαβάρ. καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς δαυίδ καὶ ἔλα
lit eũ de domo machir filii amiel de loda
βεν αὐτὸν ἐξ οἴκου μαχεὶρ υἱοῦ ἀμιὴλ ἐκ τῆς λοδα-
bar. ⁊ venit mephiboſeth filius ionathã filii ſa
βάρ. καὶ παρεγένετο μεφιβόσεθ υἱὸς ἰωναθὰν υἱοῦ σα
ul ad regẽ dauid: ⁊ corruit ſup fa
οὺλ πρὸς τὸν βασιλέα δαυίδ, καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρό
ciem ſuã: ⁊ adorauit eũ. ⁊ dixit
σωπον αὐτοῦ, καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ. καὶ εἶπεν
ei dauid: mephiboſeth. ⁊ dixit: ecce ſer-
αὐτῷ δαυίδ, μεφιβόσεθ. καὶ εἶπεν, ἰδοὺ ὁ δοῦ
uus tuus. ⁊ ait ei dauid: ne timeas: quia
λός σου. καὶ εἶπεν αὐτῷ δαυίδ, μὴ φοβοῦ, ὅτι
faciẽs faciã miam tecum p̃p ionathan — Infra. 19.c.
ποιῶν ποιήσω ἔλεος μετὰ σοῦ ἕνεκεν ἰωναθὰν τοῦ
patrẽ tuũ: ⁊ reſtituam tibi oẽs
πατρός σου, καὶ ἀποδώσω σοι πάντας τοὺς
agros ſaul pr̃is tui. ⁊ tu comedes pa
ἀγροὺς σαοὺλ τοῦ πατρός σου. καὶ σὺ φαγῇ ἄρ — C
nẽ in menſa mea ſemper. ⁊ adora-
τον ἐπὶ τῆς τραπέζης μου διαπαντός. καὶ προσε-
uit eũ ⁊ dixit: quis ſum ſeruus tuus:
κύνησεν αὐτῷ καὶ εἶπεν, τίς εἰμι ὁ δοῦλός σου,
q̃ reſpexiſti ſup canẽ mortuum — 1. Re. 18.d.
ὅτι ἐπέβλεψας ἐπὶ τὸν κύνα τὸν τεθνηκότα oooo

oooooooooooooooooooooooooooooooooooo

oooooooooooooooooooooooooooooooooooooo — B

© Biblioteca Nacional de España

ſimilē mei: ꝛ vocauit rex dauid
τὸν ὅμοιον ἐμοί; καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς δαυίδ τὸν
ſibā puerū ſaul ꝛ dixit ad eum: oīa
σιβὰ τὸν παῖδα σαοὺλ καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, πάντα
quecūq; erāt ſaul ꝛ oēm domū eius
ὅσα ὑπῆρχε τῷ σαοὺλ καὶ πάντα τὸν οἶκον αὐτοῦ
dedi filio dn̄i tui: ꝛ op̄are ei
δέδωκα τῷ υἱῷ τοῦ κυρίου σου, καὶ ἐργᾷ αὐτῷ τὴν
terrā tu ꝛ filij tui ꝛ ſerui tui: ꝛ inferes
γῆν σὺ καὶ οἱ υἱοί σου καὶ οἱ δοῦλοί σου, καὶ εἰσοίσεις
filio dn̄i tui panes ꝛ comedēt. ꝛ mephi
τῷ υἱῷ τοῦ κυρίου σου ἄρτους καὶ φάγονται. καὶ μεφι-
D boſeth filius dn̄i tui comedet ſemper panes
βόσεθ υἱὸς τοῦ κυρίου σου φάγεται διαπαντὸς ἄρτους
ſup̄ mēſam meā. ꝛ ſiba erāt quinde
ἐπὶ τῆς τραπέζης μου. καὶ τῷ σιβὰ ἦσαν πεντεκαί-
cim filij ꝛ viginti ſerui. ꝛ dixit ſiba ad
δεκα υἱοὶ καὶ εἴκοσι δοῦλοι. καὶ εἶπε σιβὰ πρὸς τὸν
regem: oīa q̄cūq; p̄cepit dn̄s meus
βασιλέα, πάντα ὅσα ἐντέταλται ὁ κύριός μου
A rex ſeruo ſuo: ſic faciet ſer
ὁ βασιλεὺς τῷ δούλῳ αὐτοῦ, οὕτως ποιήσει ὁ δοῦ-
uus tuus. ꝛ mephiboſeth comedebat ſup̄ mēſam
λός σου. καὶ μεφιβόσεθ ἤσθιεν ἐπὶ τῆς τραπέζης τοῦ
regis ſicut vnus de filijs regis. ꝛ
βασιλέως καθὼς εἷς τῶν υἱῶν τοῦ βασιλέως. καὶ τῷ
mephiboſeth erat filius p̄uus: ꝛ nomē ei micha. ꝛ
μεφιβόσεθ ἦν υἱὸς μικρός, καὶ ὄνομα αὐτῷ μιχά. καὶ
oīs cognatio domus ſiba ſerui mephi
πᾶσα ἡ κατοίκησις τοῦ οἴκου σιβὰ δοῦλοι τῷ μεφι-
boſeth: ꝛ mephiboſeth habitabat in hieruſalem: quia
βόσεθ. καὶ μεφιβόσεθ κατῴκει ἐν ἱερουσαλήμ, διό-
ſup̄ mēſam regis veſcebatur iugiter.
τι ἐπὶ τῆς τραπέζης τοῦ βασιλέως ἤσθιε διαπαντός.
ꝛ ipſe erat claudus vtriſq; pedib⁹ ſuis.
καὶ αὐτὸς ἦν χωλὸς ἀμφοτέρους τοὺς πόδας αὐτοῦ. Ca. 10

Et factū eſt poſt hec ꝛ mortuus eſt
A Καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἀπέθανεν ὁ βα-
1. Pa. rex filiox ammō: ꝛ regnauit p̄ eo
19. a. σιλεὺς υἱῶν ἀμμάν, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ᾽ αὐτοῦ
annon filius eius. ꝛ dixit dauid faciā miām cum
B ἀνὼν υἱὸς αὐτοῦ. καὶ εἶπε δαυίδ ποιήσω ἔλεος με-
annon filio naas: ſicut fecit pater eius
τὰ ἀνὼν υἱοῦ ναάς, καθὼς ἐποίησεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ
miam mecū. ꝛ miſit dauid adconſolādū
ἔλεος μετ᾽ ἐμοῦ. καὶ ἀπέστειλε δαυίδ παρακαλέσαι
cum in manu ſeruorū ſuorū de p̄re
αὐτὸν ἐν χειρὶ τῶν δούλων αὐτοῦ περὶ τοῦ πατρὸς
eius. ꝛ venerūt ſerui dauid in terrā
αὐτοῦ. καὶ παρεγένοντο οἱ δοῦλοι δαυίδ εἰς γῆν
filiox ammō. ꝛ dixerūt p̄cipes filiox ammon ad annō
υἱῶν ἀμμάν. καὶ εἶπον οἱ ἄρχοντες υἱῶν ἀμμὼν πρὸς ἀνὼν
dn̄m ſuū: nūq̄d honorās dauid p̄rem
τὸν κύριον αὐτῶν, οὐχὶ δοξάζων δαυίδ τὸν πατέρα
tuū corā te miſit tibi conſolatores: ſʒ
σου ἐνώπιόν σου ἀπέσταλκέ σοι παρακαλοῦντας, ἀλ-
vt inueſtigarēt ciuitatē tuā ꝛ explora
λ᾽ ὅπως ἐξερευνήσωσι τὴν πόλιν σου καὶ κατασκοπή-
C rent eam: q̄ʒ vt explorarēt eam mi
σωσιν αὐτήν, ὅτι κατασκέψασθαι αὐτὴν ἀπέσταλ-
ſit dauid ſeruos ſuos ad te. ꝛ tulit
κε δαυίδ τοὺς δούλους αὐτοῦ πρὸς σέ. καὶ ἔλαβεν
annon ſeruos dauid ꝛ raſit bar-
ἀνὼν τοὺς δούλους δαυίδ καὶ ἐξύρησε τοὺς πώγω-
bax eox dimidiā p̄tē: ꝛ p̄ſcidit de veſtibus eox
νας αὐτῶν τὸ ἥμισυ, καὶ ἀπέκοψε τῶν μανδύων αὐτῶν
mediā p̄tē vſq; ad nates eox: ꝛ dimiſit eos.
τὸ ἥμισυ ἕως τῶν ἰσχίων αὐτῶν, καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτούς.
B ꝛ nūciatū eſt dauid de viris: ꝛ mi
καὶ ἀπηγγέλη τῷ δαυίδ περὶ τῶν ἀνδρῶν, καὶ ἐξαπέ-
ſit in occurſum eorū: q̄m erant viri
στειλεν εἰς ἀπάντησιν αὐτῶν, ὅτι ἦσαν οἱ ἄνδρες

ſimilem mei. Vocauit itaq; rex ſybam puerū ſaul: & dixit ei. Omnia q̄cūq; fuerūt ſaul & vniuerſam domum eius dedi filio dn̄i tui. Operare igitur ei terram tu & filii tui & ſerui tui & inferes filio domini tui cibos vt alatur. Miphiboſeth aūt filius dn̄i tui comedet ſp̄ panē ſup̄ menſā meā. Erāt autem ſybe quindecim filii & viginti ſerui. Dixitq; ſyba ad regem. Sicut iuſſiſti domine mi rex ſeruo tuo: ſic faciet ſeruus tuus. Et miphiboſeth comedet ſup̄ menſam meā q̄ſi vnus de filiis regis. Hēbat āt miphiboſeth filiū p̄uulū noīe micha. Oīs vero cognatio domus ſybe ſeruiebat miphiboſeth. Porro miphiboſeth habitabat in ieruſalē: quia de menſa regis iugiter veſcebatur: & erat claudus vtroq; pede. 10.

Factum eſt aūt poſt hec vt moreretur rex filiorū ammon: & regnauit anon filius ei⁹ p̄ eo. Dixitq; dauid. Faciā miam cū anō filio naas: ſicut fecit pater eius mecum miam. Miſit ergo dauid cōſolans eū per ſeruos ſuos ſup̄ patris interitu. Cū āt veniſſet ſerui dauid in terrā filiorū āmō: dixerūt p̄ncipes filiorum ammon ad anon dn̄m ſuum. Putas q̄ propter honorem patris tui miſerit dd̄ ad te cōſolatores: & nō ideo vt te inueſtigaret & exploraret ciuitatē & euerteret eā miſit dauid ſeruos ſuos ad te. Tulit itaq; anon ſeruos dauid: raſitq; dimidiam partem barbe eorum: & p̄ſcidit veſtes eorum medias vſq; ad nates: & dimiſit eos. Q̄d cū nunciatū eēt dd̄: miſit in occurſum eorū. Erant enim viri

כמוני ויקרא המלך אל ציבא קרא
נער שאול ויאמר אליו כל
אשר היה לשאול ולכל ביתו
נתתי לבן אדניך ועבדת לו את נתן
האדמה אתה ובניך ועבדיך
והבאת והיה לבן אדניך לחם בוא
ואכלו ומפיבשת בן אדניך יאכל
תמיד לחם על שלחני ולציבא
חמשה עשר בנים ועשרים
עבדים ויאמר ציבא אל המלך
ככל אשר יצוה אדני המלך את צוה
עבדו כן יעשה עבדך ומפיבשת עשה
אכל על שלחני כאחד מבני
המלך ולמפיבשת בן קטן
ושמו מיכא וכל מושב בית ציבא ישב
עבדים למפיבשת ומפיבשת
ישב בירושלם כי על שלחן
המלך תמיד הוא אכל והוא פסח
שתי רגליו׃ Cap. x. ויהי אחרי
כן וימת מלך בני עמון וימלך חנון היה מות
בנו תחתיו ויאמר דוד אעשה מלך אמר
חסד עם חנון בן נחש כאשר
עשה אביו עמדי חסד וישלח שלח
דוד לנחמו ביד עבדיו אל אביו
ויבאו עבדי דוד ארץ בני בוא
עמון ויאמרו שרי בני עמון שור
אל חנון אדניהם המכבד כבד
דוד את אביך בעיניך כי
שלח לך מנחמים הלוא בעבור נחם עבר
חקר את העיר ולרגלה ולהפכה
שלח דוד את עבדיו אליך
ויקח חנון את עבדי דוד ויגלח לקח גלח
את חצי זקנם ויכרת את חצה כרת
מדויהם בחצי עד שתותיהם דוה שתה
וישלחם ויגדו לדוד וישלח שלח נגד
לקראתם כי היו האנשים היה

נכלמים מאד ויאמר המלך שבו — כלם ישב
בירחו עד יצמח זקנכם ושבתם׃ — צמח שוב
ויראו בני עמון כי נבאשו בדוד — ראה באש
וישלחו בני עמון וישכרו את — שלח שכר
ארם בית רחוב ואת ארם צובא
עשרים אלף רגלי ואת מלך
מעכה אלף איש ואיש טוב
שנים עשר אלף איש׃ וישמע — שמע
דוד וישלח את יואב ואת כל
הצבא הגברים׃ ויצאו בני עמון
ויערכו מלחמה פתח השער — ערך לחם
וארם צובא ורחוב ואיש טוב
ומעכה לבדם בשדה׃ וירא יואב — בדד ראה
כי היתה אליו פני המלחמה — היה פנה
מפנים ומאחור ויבחר מכל — אחר בחר
בחורי ישראל ויערך לקראת — ערך
ארם׃ ואת יתר העם נתן ביד
אבשי אחיו ויערך לקראת בני
עמון׃ ויאמר אם תחזק ארם — אמר חזק
ממני והיתה לי לישועה ואם — ישע
בני עמון יחזקו ממך והלכתי — חזק מן
להושיע לך׃ חזק ונתחזק בעד
עמנו ובעד ערי אלהינו ויהוה — עיר
יעשה הטוב בעיניו׃ ויגש יואב — עשה נגש
והעם אשר עמו למלחמה בארם
וינסו מפניו׃ ובני עמון ראו כי — נוס
נס ארם וינסו מפני אבישי — ראה
ויבאו העיר וישב יואב מעל — בוא שוב
בני עמון ויבא ירושלם׃ וירא
ארם כי נגף לפני ישראל ויאספו — אסף
יחד׃ וישלח הדרעזר ויצא — שלח
את ארם אשר מעבר הנהר
ויבאו חילם ושובך שר צבא — שור
הדרעזר לפניהם׃ ויגד לדוד — נגד
ויאסף את כל ישראל ויעבר — עבר
את הירדן ויבא חלאמה

cōfuſi turpiter valde. Et mādauit eis dd̄. Manete in hiericho donec creſcat barba veſtra: & tūc reuertimini. Videntes āt filii ammō q̄ iniuriā feciſſent dauid: miſerūt & cōduxerūt mercede ſyrum roob & ſyrum ſoba ∞∞∞∞∞∞∞ viginti milia peditum: & a rege ∞∞∞∞∞∞∞ maacha mille viros: & ab hiſtob ∞∞∞∞∞∞∞ duodecim milia virorum. Quod cū audiſſet dd̄ miſit ioab & oēm ∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞ exercitū bellatorū. Egreſſi ſunt ergo filii ammon: & direxerunt aciē ante ipſum ītroitū porte. Syrus aūt ſoba & roob & hiſtob ∞∞∞∞∞ & maacha ſeorſū erāt in campo. Vidēs ergo ioab q̄ p̄patū eēt aduerſum ſe prelium: & ∞ ex aduerſo & poſt tergum elegit ſibi ex oīb⁹ electis iſrael: & inſtruxit aciem contra ∞∞∞ ſyrū: reliquā āt partē populi tradidit ∞∞∞ abiſai fratri ſuo. Qui direxit aciē aduerſus filios ammon. Et ait ioab. Si p̄ualuerint ∞∞ aduerſū me ſyri: eris mihi in adiutoriū: ſi āt filii ammon preualuerint aduerſum te: ∞∞∞ auxiliabor tibi. Eſto vir fortis & pugnemus p ppl̄o noſtro & ciuitate dei noſtri. Dn̄s aūt faciet qd̄ bonū eſt ī cōſpectu ſuo. Iniit itaq̧ ioab & populus qui erat cum eo certamē cōtra ſyros: q ſtatī fugerunt a facie ei⁹. Filii āt ammon vidētes q̄ fugiſſet ſyri: fugerūt & ipſi a facie abiſai: & īgreſſi ſūt ciuitatē. Reuerſuſq̧ ē ioab a filiis ammō: & venit ī ieruſalē. Videntes igitur ſyri q̄m corruiſſent coram iſrael cōgregati ſunt p̄iter. Miſitq̧ adadezer & eduxit ∞ ſyros qui erant trans fluuium ∞∞∞∞∞∞∞ & adduxit eoꝝ exercitū. Sobach āt magiſter militie adadezer erat princeps eorū. Qd̄ cū nūciatū eēt dauid: contraxit oēm iſraelem: & tranſiuit iordanē: venitq̧ in helam. ∞∞∞∞∞

inhonorati valde. ⁊ dixit rex: manete
ἠτιμωμένοι σφόδρα. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεύς, καθίσατε
in hiericho donec oriātur barbe vr̄e ⁊
ἐν ἱεριχῷ ἕως τοῦ ἀνατεῖλαι τοὺς πώγωνας ὑμῶν καὶ
reuertimini. ⁊ viderūt filij ammō q̄ cōfuſi ſunt
ἐπιστραφήσεσθε. καὶ εἶδον οἱ υἱοὶ ἀμμὼν ὅτι ᾐσχύνθησαν
ſerui dauid: ⁊ miſerūt filij ammō: ⁊ cō
οἱ δοῦλοι δαυίδ, καὶ ἀπέστειλαν οἱ υἱοὶ ἀμμών, καὶ ἐμι
duxerūt mercede ſyrū bethraab: ⁊ ſyrū ſyba:
σθώσαντο τὸν σύρον βεθραάβ, καὶ τὸν σύρον συβᾶ,
viginti milia peditū: ⁊ regem maacha mi-
εἴκοσι χιλιάδας πεζῶν, καὶ τὸν βασιλέα μααχὰ χι-
le viros: ⁊ iſtob duodecim milia virorū.
λίους ἄνδρας, καὶ τὸν ἰστὼβ δώδεκα χιλιάδας ἀνδρῶν.
⁊ audiuit dauid ⁊ miſit ioab ⁊ oēm
καὶ ἤκουσε δαυίδ καὶ ἀπέστειλε τὸν ἰωὰβ καὶ πᾶσαν
exercitū bellatorū. ⁊ egreſſi ſūt filij ammō ⁊
τὴν στρατιὰν τῶν δυνατῶν. καὶ ἐξῆλθον υἱοὶ ἀμμὼν καὶ
direxerūt aciem ante portā
παρετάξαντο τὸν πόλεμον παρὰ τὸν πυλῶνα τῆς
ciuitatis. ⁊ ſyrus ſyba ⁊ roob ⁊ iſtob ⁊
πόλεως. καὶ ὁ σύρος συβᾶ καὶ ῥοὼβ καὶ ἰστὼβ καὶ
maacha ſeorſum in cāpo: ⁊ vidit ioab q̄
μααχὰ καθ᾽ ἑαυτοὺς ἐν τῷ πεδίῳ, καὶ εἶδεν ἰωὰβ ὅτι
facti eſſent e regione belli cōtra eum ex
γεγόνασιν ἀντιπρόσωποι τοῦ πολέμου πρὸς αὐτὸν ἐξ
aduerſo ⁊ poſt tergū. ⁊ elegit de oībus iuueni-
ἐναντίας καὶ ὄπισθεν. καὶ ἐξελέξατο ἐκ πάντων νεανί-
bus filioꝝ iſrael: ⁊ inſtruxit aciē aduerſum
σκων υἱῶν ἰσραήλ, καὶ παρετάξατο ἐξεναντίας τοῦ
ſyrū. at reliquā partē ppl̄i tradidit in
σύρου. τὸ δὲ κατάλοιπον τοῦ λαοῦ ἔδωκεν εἰς τὴν
manū abeſſa fratris ſui. ⁊ direxit aciē C
χεῖρα ἀβεσσᾶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. καὶ παρετάξατο
aduerſus filios ammō. ⁊ dixit ad abeſſa: ſi
ἐξεναντίας τῶν υἱῶν ἀμμών. καὶ εἶπεν πρὸς ἀβεσσᾶ, ἐὰν
preualuerit ſyrus ſup̄ me: ⁊ eris mihi in ſalutē.
κρατήσῃ σύρος ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἔσῃ μοι εἰς σωτηρίαν.
⁊ ſi filij ammon preualuerint ſup̄ te. ⁊
καὶ ἐὰν οἱ υἱοὶ ἀμμὼν κρατήσωσιν ὑπὲρ σέ, καὶ πο-
ibo vt ſaluē te. eſto vir fortis: ⁊ cōfortemur
ρεύσομαι τοῦ σῶσαί σε. ἀνδρίζου, καὶ κραταιωθῶμεν
pro ppl̄o nr̄o: ⁊ pro ciuitatib⁹ dei
ὑπὲρ τοῦ λαοῦ ἡμῶν, καὶ ὑπὲρ τῶν πόλεων τοῦ θεοῦ
noſtri. ⁊ dn̄s faciet bonū in oculis ſu-
ἡμῶν. καὶ ὁ κύριος ποιήσει τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐ-
is. ⁊ acceſſit ioab ⁊ ppl̄s q̄ cū eo. in
τοῦ. καὶ προσῆλθεν ἰωὰβ καὶ ὁ λαὸς ὁ μετ᾽ αὐτοῦ, εἰς
bellū cōtra ſyrū. ⁊ fugit ſyrus a fa-
πόλεμον ἐπὶ τὸν σύρον. καὶ ἔφυγεν ὁ σύρος ἐκ προσώ-
cie eius. ⁊ filij ammō viderūt: q̄ fugerit
που αὐτοῦ. καὶ οἱ υἱοὶ ἀμμὼν εἶδον, ὅτι πέφευγεν ὁ
ſyrus: ⁊ fugerūt a facie abeſſa: ⁊ ingreſſi ſūt
σύρος, καὶ ἔφυγον ἐκ προσώπου ἀβεσσά, καὶ εἰσῆλθον
in ciuitatē. ⁊ reuerſus eſt ioab a filijs am-
εἰς τὴν πόλιν. καὶ ἀνέστρεψεν ἰωὰβ ἀπὸ τῶν υἱῶν ἀμ-
mon in hieruſalē. ⁊ vidit ſyrus q̄ corruit B
μὼν εἰς ἱερουσαλήμ. καὶ εἶδεν ὁ σύρος ὅτι ἔπεσεν
corā filijs iſrael. ⁊ cōgregati ſunt pari-
ἐνώπιον τῶν υἱῶν ἰσραήλ. καὶ συνήχθησαν κατὰ τὸ
ter: ⁊ miſit adraezer: ⁊ eduxit ſy-
αὐτό, καὶ ἀπέστειλεν ἀδρααζάρ, καὶ ἐξήγαγεν τὸν σύ-
rum q̄ erat trans fluuiū ⁊ vene-
ρον τὸν ἐν τῷ πέραν τοῦ ποταμοῦ καὶ παρεγένον-
rūt in elam. ⁊ ſobach pricep̄s militie adraezer D
το εἰς ἐλάμ. καὶ σωβὰχ ὁ ἀρχιστράτηγος τοῦ ἀδρααζὰρ
ante eos. ⁊ nūciatū eſt dauid ⁊ cōtra-
ἔμπροσθεν αὐτῶν. καὶ ἀπηγγέλη τῷ δαυίδ καὶ συνή-
xit omnē iſrael: ⁊ trāſijt iordanē: ⁊
γαγε πάντα ἰσραήλ, καὶ διέβη τὸν ἰορδάνην, καὶ
venit in chalaama.
παρεγένετο εἰς χαλααμᾶ. ∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞

© Biblioteca Nacional de España

ꝛ direxit aciē ſyrus ex aduerſo dauid: ꝛ
καὶ παρετάξατο ὁ σύρος ἐξεναντίας δαυὶδ, καὶ
pugnauit cum eo. ꝛ fugit ſyrus a fa
ἐπολέμησεν μετ᾽ αὐτοῦ. καὶ ἔφυγεν ὁ σύρος ἐκ προσώ
cie iſrael. ꝛ occidit dauid de ſyris
που ἰσραήλ. καὶ ἀπέκτεινε δαυὶδ ἐκ τῶν σύρων
ſeptingētos currus ꝛ quadraginta milia equi
ἑπτακόσια ἅρματα καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδας ἱπ-
tum: ꝛ ſobach pꝛīcipē militie eius percuſſit: ꝛ
πέων, καὶ τὸν σωβὰχ ἀρχιστράτηγον αὐτοῦ ἐπάταξεν, καὶ
moꝛtuꝰ eſt ibi. ꝛ viderūt vniuerſi reges ſerui
ἀπέθανεν ἐκεῖ. καὶ εἶδον πάντες οἱ βασιλεῖς οἱ δοῦλοι
adraazar qm̄ coꝛruerūt corā iſrael: ꝛ pepi-
ἀδρααζὰρ ὅτι ἔπταισαν ἐνώπιον ἰσραήλ, καὶ διέθεν
gerūt fedus cū iſrael: ꝛ ſeruierūt iſrael.
το διαθήκην μετὰ ἰσραήλ, καὶ ἐδούλευον τῷ ἰσραήλ.
ꝛ timuerūt ſyri vt saluēt filios
καὶ ἐφοβήθησαν σύροι τοῦ διασῶσαι τοὺς υἱοὺς
ammō rurſum.
ἀμμὼν ἔτι.

Ca. 11.

A Et factū eſt vertente anno in
Καὶ ἐγένετο ἐπιστρέψαντος τοῦ ἐνιαυτοῦ εἰς τὸν
1. Pa. tp̄e egreſſus regū: ꝛ miſit
20. a. καιρὸν τῆς ἐξοδίας τῶν βασιλέων, καὶ ἐξαπέστειλε
dauid ioab ꝛ ſeruos ſuos cū
δαυὶδ τὸν ἰωὰβ καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ μετ᾽ αὐ-
eo ꝛ vniuerſū iſrael: ꝛ vaſtauit fi
τοῦ καὶ πάντα τὸν ἰσραήλ, καὶ διέφθειρε τοὺς υἱ
lios ammō. ꝛ obſederūt cōtra rabath. ꝛ dauid
οὺς ἀμμών. καὶ περιεκάθισαν ἐπὶ ῥαβάθ. καὶ δαυὶδ
habitabat in hieruſalē. factū eſt āt in tp̄e poſt me-
κατῴκει ἐν ἱερουσαλήμ. ἐγένετο δὲ ἐν καιρῷ τῆς δεί
ridiē: ꝛ ſurrexit dauid a lecto ſuo ꝛ de-
λης, καὶ ἀνέστη δαυὶδ ἀπὸ τῆς κοίτης αὐτοῦ καὶ πε
ambulabat in ſolario domus re
ριεπάτει ἐπὶ τοῦ δώματος τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέ-
gis. ꝛ vidit a ſolario mulierē lauātē ſe:
ως. καὶ εἶδεν ἀπὸ τοῦ δώματος γυναῖκα λουομένην,
ꝛ mulier pulchꝛa aſpectu valde. ꝛ miſit
καὶ ἡ γυνὴ καλὴ τῇ ὄψει σφόδρα. καὶ ἀπέστειλε
dauid ꝛ reqſiuit mulierē. ꝛ dixerūt: nōne hec
δαυὶδ καὶ ἐζήτησε τὴν γυναῖκα. καὶ εἶπον, οὐχὶ αὕ
eſt berſabee filia eliā vxoꝛ vꝛie chet
τη ἐστὶν βηρσαβεὲ θυγάτηρ ἐλιὰμ γυνὴ οὐρίου τοῦ χετταί
tei: ꝛ miſit dauid nūcios: ꝛ tulit eā:
ου; καὶ ἀπέστειλε δαυὶδ ἀγγέλους, καὶ ἔλαβεν αὐτήν,
ꝛ igreſſus eſt ad eā ꝛ doꝛmiuit cū ea. ꝛ hec
καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτὴν καὶ ἐκοιμήθη μετ᾽ αὐτῆς. καὶ αὕ
erat ſctificata ab immūditia ſua. ꝛ reuerſa
τη ἦν ἁγιαζομένη ἀπὸ ἀκαθαρσίας αὐτῆς. καὶ ἀπέστρε
eſt in domū ſuā: ꝛ cōcepit mulier.
ψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς, καὶ συνέλαβεν ἡ γυνή.
ꝛ miſit ꝛ nunciauit dauid ꝛ dixit: cō
καὶ ἀπέστειλε καὶ ἀπήγγειλε δαυὶδ καὶ εἶπεν, συ
B cepi ego. ꝛ miſit dauid ad ioab ꝛ
νείληφα ἐγώ. καὶ ἀπέστειλε δαυὶδ πρὸς ἰωὰβ καὶ
dixit: mitte mihi vꝛiā chetteū. ꝛ
εἶπεν, ἀπόστειλόν μοι τὸν οὐρίαν τὸν χετταῖον. καὶ
miſit ioab vꝛiā ad eū. ꝛ ve
ἀπέστειλεν ἰωὰβ τὸν οὐρίαν πρὸς αὐτόν. καὶ πα
nit vꝛias ad dauid. ꝛ interrogauit eū
ραγίνεται οὐρίας πρὸς δαυὶδ. καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν
D dauid: ſi valeret ioab: ꝛ ſi valeret pp̄ls: ꝛ ſi
δαυὶδ, εἰ ὑγιαίνει ἰωὰβ, καὶ εἰ ὑγιαίνει ὁ λαός, καὶ εἰ
valeret bellū. ꝛ dixit dauid vꝛia: deſ
ὑγιαίνει ὁ πόλεμος. καὶ εἶπεν δαυὶδ τῷ οὐρίᾳ, κα-
cende in domū tuā: ꝛ laua pedes tuos. ꝛ egreſ
τάβηθι εἰς τὸν οἶκόν σου, καὶ νίψαι τοὺς πόδας σου. καὶ ἐξῆλ
ſus ē vꝛias a facie regis: ꝛ egreſſa eſt poſt
θεν οὐρίας ἐκ προσώπου τοῦ βασιλέως, καὶ ἐξῆλθεν ὀπίσω
eum poꝛtio regis. ꝛ doꝛmiuit vꝛias in veſtibulo
αὐτοῦ ἄρσις τοῦ βασιλέως. καὶ ἐκοιμήθη οὐρίας ἐν τῷ πυλῶνι

Et direxerunt aciē ſyri ex aduerſo dauid & pugnauerūt cōtra iſrael. Fugeruntq; ſyri a facie iſrael: & occidit dauid de ſyris ſeptigētos currus & quadragita milia equitum: & ſobach principem militie percuſſit: & ſtatī mortuus eſt. Vidētes āt vniuerſi reges q erant in p̄ſidio adadezer ſe victos eſſe ab iſrael: fecerunt pacem cum iſrael & ſeruierunt eis: timueruntq; ſyri auxiliū p̄bere filiis ammon. 11.

Factum eſt autem vertente anno eo tempore quo ſolent reges ad bella procedere: miſit dauid ioab & ſeruos ſuos cum eo: & vniuerſum iſrael & vaſtauerunt filios ammon & obſederūt rabba. Dauid autem remāſit in ieruſalem. Dum hec agerentur accidit quadam die vt ſurgeret dauid d̄ ſtratu ſuo poſt meridiem: & deambularet in ſolario domus regie: viditq; mulierē ſe lauantem ex aduerſo ſuper ſolarium ſuum. Erat autem mulier pulchra valde. Miſit ergo rex & requiſiuit que eſſet mulier. Nunciatumq; eſt ei q̄ ipſa eſſet berſabee filia heliam vxor vrie ethei. Miſſis itaq; dauid nunciis tulit eam. Que cū ingreſſa eſſet ad illum: dormiuit cum ea. Statimq; ſanctificata eſt ab immundicia ſua: & reuerſa eſt domum ſuam concepto fetu. Mitten ſq; nunciauit dauid & ait. Concepi. Miſit autem dauid ad ioab dicens. Mitte ad me vriam etheum. Miſitq; ioab vriam ad dauid. Et venit vrias ad dauid. Queſiuitq; dauid q̄ recte ageret ioab & populus: & quomodo amminiſtraretur bellū. Et dixit dauid ad vriam. Vade in domū tuam: & laua pedes tuos. Et egreſſus eſt urias d̄ domo regis: ſecutuſq; eſt eum cibus regius. Dormiuit autem vrias ante portam

ויערכו ארם לקראת דוד | ערך
וילחמו עמו: וינס ארם מפני
ישראל ויהרג דוד מארם שבע | הרג
מאות רכב וארבעים אלף | מאה רבע
פרשים ואת שובך שר צבאו
הכה וימת שם: ויראו כל המלכים | נכה מות
עבדי הדרעזר כי נגפו לפני | ראה פנה
ישראל וישלמו את ישראל | שלם
ויעבדום ויראו ארם להושיע | עבד ישע
עוד את בני עמון: ויהי | Cap. xi.
לתשובת השנה לעת צאת | היה שוב
המלכים וישלח דוד את יואב | יצא
ואת עבדיו עמו ואת כל ישראל | שלח
וישחתו את בני עמון ויצרו על | שחת צור
רבה ודוד ישב בירושלם: ויהי
לעת הערב ויקם דוד מעל | קום
משכבו ויתהלך על גג בית המלך | שכב הלך
וירא אשה רחצת מעל הגג | ראה איש
והאשה טובת מראה מאד: וישלח | ראה
דוד וידרש לאשה ויאמר הלא | דרש אמר
זאת בת שבע בת אליעם אשת
אוריה החתי: וישלח דוד | איש
מלאכים ויקחה ותבוא אליו וישכב | לאך לקח
עמה והיא מתקדשת מטמאתה | בוא קדש
ותשב אל ביתה: ותהר האשה | שוב הרה
ותשלח ותגד לדוד ותאמר | שלח נגד
הרה אנכי: וישלח דוד אל יואב
שלח אלי את אוריה החתי
וישלח יואב את אוריה אל דוד:
ויבא אוריה אליו וישאל | שאל
דוד לשלום יואב ולשלום | שלם
העם ולשלום המלחמה: ויאמר | לחם
דוד לאוריה רד לביתך ורחץ | ירד
רגליך ויצא אוריה מבית
המלך ותצא אחריו משאת | יצא נשא
המלך: וישכב אוריה פתח | שכב

© Biblioteca Nacional de España

בֵּית הַמֶּלֶךְ אֵת כָּל עַבְדֵי אֲדֹנָיו
וְלֹא יָרַד אֶל בֵּיתוֹ׃ וַיַּגִּדוּ
לְדָוִד לֵאמֹר לֹא יָרַד אוּרִיָּה
אֶל בֵּיתוֹ וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל
אוּרִיָּה הֲלוֹא מִדֶּרֶךְ אַתָּה בָא בוא
מַדּוּעַ לֹא יָרַדְתָּ אֶל בֵּיתֶךָ׃ מָדַע
וַיֹּאמֶר אוּרִיָּה אֶל דָּוִד אָמַר
הָאָרוֹן וְיִשְׂרָאֵל וִיהוּדָה יֹשְׁבִים אָרַן
בַּסֻּכּוֹת וַאדֹנִי יוֹאָב וְעַבְדֵי אֲדֹנִי סָכַךְ
עַל פְּנֵי הַשָּׂדֶה חֹנִים וַאֲנִי אָבוֹא פָּנָה חָנָה
אֶל בֵּיתִי לֶאֱכֹל וְלִשְׁתּוֹת וְלִשְׁכַּב בוא שָׁתָה
עִם אִשְׁתִּי חַיֶּךָ וְחֵי נַפְשֶׁךָ אִם איש חָיָה
אֶעֱשֶׂה אֶת הַדָּבָר הַזֶּה׃ וַיֹּאמֶר עָשָׂה
דָּוִד אֶל אוּרִיָּה שֵׁב בָּזֶה גַּם הַיּוֹם יָשַׁב
וּמָחָר אֲשַׁלְּחֶךָּ וַיֵּשֶׁב אוּרִיָּה שָׁלַח
בִּירוּשָׁלַםִ בַּיּוֹם הַהוּא וּמִמָּחֳרָת׃
וַיִּקְרָא לוֹ דָוִד וַיֹּאכַל לְפָנָיו קָרָא אָכַל
וַיֵּשְׁתְּ וַיְשַׁכְּרֵהוּ וַיֵּצֵא בָעֶרֶב פָּנָה שָׁתָה
לִשְׁכַּב בְּמִשְׁכָּבוֹ עִם עַבְדֵי אֲדֹנָיו שָׁכַר שָׁכַב
וְאֶל בֵּיתוֹ לֹא יָרָד׃ וַיְהִי בַבֹּקֶר הָיָה
וַיִּכְתֹּב דָּוִד סֵפֶר אֶל יוֹאָב וַיִּשְׁלַח כָּתַב
בְּיַד אוּרִיָּה׃ וַיִּכְתֹּב בַּסֵּפֶר לֵאמֹר
הָבוּ אֶת אוּרִיָּה אֶל מוּל פְּנֵי יָהַב
הַמִּלְחָמָה הַחֲזָקָה וְשַׁבְתֶּם לָחַם שוב
מֵאַחֲרָיו וְנִכָּה וָמֵת׃ וַיְהִי בִּשְׁמוֹר מות
יוֹאָב אֶל הָעִיר וַיִּתֵּן אֶת אוּרִיָּה אֶל שָׁמַר נָתַן
הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יָדַע כִּי אַנְשֵׁי חַיִל קום
שָׁם׃ וַיֵּצְאוּ אַנְשֵׁי הָעִיר וַיִּלָּחֲמוּ
אֶת יוֹאָב וַיִּפֹּל מִן הָעָם מֵעַבְדֵי דָוִד נָפַל
וַיָּמָת גַּם אוּרִיָּה הַחִתִּי׃ וַיִּשְׁלַח שָׁלַח
יוֹאָב וַיַּגֵּד לְדָוִד אֶת כָּל דִּבְרֵי נָגַד
הַמִּלְחָמָה׃ וַיְצַו אֶת הַמַּלְאָךְ צִוָּה לָאַךְ
לֵאמֹר כְּכַלּוֹתְךָ אֵת כָּל דִּבְרֵי כָּלָה
הַמִּלְחָמָה לְדַבֵּר אֶת הַמֶּלֶךְ׃
וְהָיָה אִם תַּעֲלֶה חֲמַת הַמֶּלֶךְ עָלָה יָחַם
וְאָמַר לְךָ מַדּוּעַ נִגַּשְׁתֶּם אֶל מָדַע

domus regie cum aliis ſeruis domini ſui: & nō deſcendit ad domum ſuam. Nūciatūq; eſt dauid a dicentibus. Non iuit vrias in domum ſuam. Et ait dauid ad vriam. Nunquid nō de via veniſti? Quare nō deſcendiſti in domum tuam? Et ait vrias ad dauid. Arca dei & iſrael & iuda habitant in papilionibus: & dn̄s meus ioab & ſerui dn̄i mei ſup faciē terre manēt: & ego igrediar domū meā vt comedā & bibā & dormiam cū vxore mea? Per ſalutē tuam & p ſalutē aīe tue non faciam rē hāc. Ait ergo dauid ad vriā. Mane hic etiam hodie: & cras dimittā te. Māſit vrias in ieruſalem in die illa & altera: & vocauit eū dauid vt comederet coram ſe & biberet: & īebriauit eū. Qui egreſſus veſpe dormiuit in ſtratu ſuo cū ſeruis domini ſui. & in domū ſuā nō deſcēdit. Factū ē ergo mane: & ſcripſit dauid epiſtolam ad ioab: miſitq; per manum vrie: ſcribens in epiſtola. Ponite vriam ex aduerſo belli vbi fortiſſimū eſt prelium: & derelinqte eū vt pcuſſus intereat. Igitur cū ioab obſideret vrbem poſuit vriā in loco vbi ſciebat viros eſſe fortiſſimos: egreſſiq; viri de ciuitate bellabant aduerſum ioab: & ceciderunt de populo ſeruorū dauid: & mortuꝰ ē ēt urias etheus. Miſit itaq; ioab & nūciauit dauid omnia uerba prelii: p̄cepitq; nūcio dicens. Cū cōpleueris uniuerſos ſermones belli ad regem: ſi eum uideris indignari & dixerit: quare acceſſiſtis ad

domus regis cū oībus ſer
τοῦ ὄικου τοῦ βασιλέως μετὰ πάντων τῶν παί-
uis dn̄i ſui. ⁊ nō deſcēdit ad domū
δων τοῦ κυρίου ἀυτοῦ. καὶ ὀυ κατέβη ἐις τὸν ὄικον
ſuā. ⁊ nūciauerūt dauid dicētes: ꝙ nō
ἀυτοῦ. καὶ ἀπήγγειλαν τῷ δαυὶδ λέγοντες, ὅτι ὀυ
deſcēdit vrias in domū ſuā. ⁊ ait dauid
κατέβη ὀυρίας ἐις τὸν ὄικον ἀυτοῦ. καὶ ἐιπε δαυὶδ
ad vriā: nōne de via veniſti tu:
πρὸς τὸν ὀυρίαν. ὀυχὶ ἐξ ὁδοῦ παραγέγονας σύ;
quare nō deſcēdiſti in domū tuā? ⁊ ait vrias
τί ὀυ κατέβης ἐις τὸν ὄικόν σου; καὶ ἐιπεν ὀυρίας
ad dauid: arca ⁊ iſrael ⁊ iudas ha
πρὸς δαυὶδ, ἡ κιβωτὸς καὶ ἰσραὴλ καὶ ἰούδας κα
bitant in papiliōibꝰ: ⁊ dn̄s meus ioab ⁊
τοικοῦσι ἐν σκηναῖς, καὶ ὁ κύριός μου ἰωὰβ καὶ ὁι
ſerui dn̄i mei ſup faciē cam
παῖδες τοῦ κυρίου μου ἐπὶ προσώπου τοῦ πεδί-
pi caſtrametati: ⁊ quō ego ingrediar
ου παρεμβεβληκότες, καὶ πῶς ἐγὼ ἐισελεύσομαι
in domū meā vt comedā ⁊ bibā ⁊ dormiā
ἐις τὸν ὄικόν μου φαγεῖν καὶ πιεῖν καὶ κοιμηθῆναι
cum vxore mea? per vitā tuā ⁊ per
μετὰ τῆς γυναικός μου; μὰ τὴν ζωήν σου καὶ μὰ
vitā aīe tue non faciā rem
τὴν ζωὴν τῆς ψυχῆς σου ὀυ μὴ ποιήσω τὸ πρᾶγμα Infra, 14.c.
hanc. ⁊ dixit dauid ad vriā: mane
τοῦτο. καὶ ἐιπε δαυὶδ πρὸς τὸν ὀυρίαν, κάθισον
hic ⁊ hodie: ⁊ cras te dimittā: ⁊ mā-
ὧδε καὶ σήμερον, καὶ ἄυριον σὲ ἐξαποστελῶ, καὶ ἐκά
ſit vrias in hieruſalē in die illa ⁊
θισεν ὀυρίας ἐν ἱερουσαλὴμ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ τῇ
craſtina: ⁊ vocauit eū dauid ⁊ comedit co
ἐπαύριον, καὶ ἐκάλεσεν ἀυτὸν δαυὶδ καὶ ἔφαγεν ἐνώ
ram ſe ⁊ bibit ⁊ inebriatꝰ ē: ⁊ egreſſus ē veſ
πιον ἀυτοῦ καὶ ἔπιεν καὶ ἐμεθύσθη, καὶ ἐξῆλθεν ἑσπέ C
pere ⁊ dormiuit vrias in cubili cū ſer
ρας καὶ ἐκοιμήθη ὁ ὀυρίας ἐν τῇ κοίτῃ μετὰ τῶν παί
uis dn̄i ſui: in āt domū ſuā nō
δων τοῦ κυρίου ἀυτοῦ, ἐις δὲ τὸν ὄικον ἀυτοῦ ὀυ
deſcēdit. ⁊ factū eſt mane: ⁊ ſcripſit dauid e-
κατέβη. καὶ ἐγένετο πρωΐ, καὶ ἔγραψε δαυὶδ βι-
piſtolā ad ioab: ⁊ miſit in manu vrie.
βλίον πρὸς ἰωὰβ, καὶ ἀπέστειλεν ἐν χειρὶ ὀυρίου.
ſcripſit āt in ep̄la dicēs: trade v-
ἔγραψε δὲ ἐν τῷ βιβλίῳ λέγων, παράδος τὸν ὀυρί
riā in preliū fortē: ⁊ reuertimini a
αν ἐις τὸν πόλεμον τὸν κραταιόν, καὶ ἀποστραφήσεσθε ἀπὸ A
tergo eius: ⁊ percuciet ⁊ morietur.
ὄπισθεν ἀυτοῦ, καὶ πληγήσεται καὶ ἀποθανεῖται.
⁊ factū eſt cū obſideret ioab in
καὶ ἐγένετο ἐν τῷ περικαθῆσθαι τὸν ἰωὰβ ἐπὶ τὴν
vrbē ⁊ dedit vriā in locū vbi ſciebat
πόλιν καὶ ἔδωκε τὸν ὀυρίαν ἐπὶ τὸν τόπον ὃυ ᾔδει
qm̄ viri fortitudinis erant ibi. ⁊ egreſſi ſūt vi
ὅτι ἄνδρες δυνάμεως ἦσαν ἐκεῖ. καὶ ἐξῆλθον ὁι ἄν-
ri ciuitatis ⁊ bellabant aduerſū ioab. ⁊
δρες τῆς πόλεως καὶ ἐπολέμουν πρὸς ἰωάβ. καὶ
ceciderūt de pp̄lo de ſeruis dauid: ⁊
ἔπεσον ἐκ τοῦ λαοῦ ἐκ τῶν δούλων δαυὶδ, καὶ
mortuꝰ eſt vrias chetteus. ⁊ miſit ioab ⁊
ἀπέθανεν ὀυρίας ὁ χεττᾶιος. καὶ ἀπέστειλεν ἰωὰβ καὶ
nunciauit dauid oīa verba pre
ἀπήγγειλεν τῷ δαυὶδ πάντα τὰ ῥήματα τοῦ πο
lij. ⁊ precepit ioab nūcio dicēs: cū
λέμου. καὶ ἐνετείλατο ἰωὰβ τῷ ἀγγέλῳ λέγων, ἐν
cōpleueris tu vniuerſos ſermones bel
τῷ συντελέσαι σε πάντα τὰ ῥήματα τοῦ πολέ-
li loquens ad regē: ⁊ erit ſi aſcēderit
μου λαλοῦντα πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ ἔσαι ἐὰν ἀναβῇ
ira regis: ⁊ dixerit tibi: quare acceſſiſtis ad
ὁ θυμὸς τοῦ βασιλέως, καὶ ἔιπῃ σοι, τί ὅτι ἠγγίσατε πρὸς

D
Iudi. 9.g.

© Biblioteca Nacional de España

vrbē vt p̄liaremini: nōne ſciebatis φ percutiemini de
τὴν πόλιν πολεμῆσαι; οὐκ ᾔδητε ὅτι πληγήσεσθε ἀπὸ
muro: quis percuſſit abimelech filiū hie
D τοῦ τείχους; τίς ἐπάταξε τὸν ἀβιμέλεχ τὸν υἱὸν ἱε
Iudi. 9.g. robaal: nōne mulier proiecit ſup eū fragmē mole
ροβαάλ; οὐχὶ γυνὴ ἔρριψεν ἐπ᾽ αὐτὸν κλάσμα μύλου
de muro ꝛ mortuꝰ eſt in thabes: quare ac
ἀπὸ τοῦ τείχους καὶ ἀπέθανεν ἐν θαβής; ἱνατί προσ-
ceſſiſtis ad murū: ꝛ dices ꝛ ſeruus
ηγάγετε πρὸς τὸ τεῖχος; καὶ ἐρεῖς καί γε ὁ δοῦλός
tuus vrias chetteus mortuꝰ ē. ꝛ venit nun
σου οὐρίας ὁ χετταῖος τέθνηκε. καὶ παρεγένετο ὁ ἄγγε-
cius ioab ad regē in hieruſalem ꝛ nūcia
λος ἰωὰβ πρὸς τὸν βασιλέα εἰς ἱερουσαλὴμ καὶ ἀπήγ-
uit dauid oīa que locutꝰ eſt ioab. ꝛ di-
γειλε τῷ δαυὶδ πάντα ὅσα ἐλάλησεν ἰωάβ. καὶ εἶ-
xit nūcius ad dauid: φ preualuerūt viri
πεν ὁ ἄγγελος πρὸς δαυὶδ, ὅτι κατεκράτουν οἱ ἄνδρες
aduerſū nos ꝛ egreſſi ſūt viri ad nos in agrū:
ἐφ᾽ ἡμᾶς καὶ ἐξῆλθον οἱ ἄνδρες ἐφ᾽ ἡμᾶς εἰς τὸ πεδίον,
ꝛ venimus cōtra eos vſq; ad portas veſtibuli:
καὶ ἐγενήθημεν ἐπ᾽ αὐτοὺς ἕως τῶν θυρῶν τοῦ πυλῶνος,
ꝛ ſagittauerūt ſagittarij ad ſeruos tuos
καὶ ἐτόξευσαν οἱ τοξεύοντες ἐπὶ τοὺς δούλους σου
ex muro: ꝛ mortui ſunt de ſeruis
ἀπὸ τοῦ τείχους, καὶ ἀπέθανον ἀπὸ τῶν δούλων τοῦ
regis ꝛ ſeruus tuus vrias chetteus mor
βασιλέως καί γε ὁ δοῦλός σου οὐρίας ὁ χετταῖος τέθνη-
tuꝰ eſt. ꝛ dixit dauid ad nūciū: hec dices
κεν. καὶ εἶπε δαυὶδ πρὸς τὸν ἄγγελον, τάδε ἐρεῖς
ad ioab: nō malū ſit in oculis tuis de
πρὸς ἰωάβ, μὴ πονηρὸν ἔστω ἐν ὀφθαλμοῖς σου περὶ τοῦ
verbo hoc: qm̄ q̄ndoq; q̄dē ſit q̄ndoq; āt ſic
ῥήματος τούτου, ὅτι ποτὲ μὲν οὕτως ποτὲ δὲ οὕ-
conſumet gladius. conforta bel
τως καταφάγεται ἡ ῥομφαία. κραταίωσον τὸν πόλε-
lum tuū aduerſus vrbē: ꝛ deſtruas eam: ꝛ
μόν σου ἐπὶ τὴν πόλιν, καὶ κατάσκαψον αὐτήν, καὶ
C fortifica eā. ꝛ audiuit vxor vrie φ mor
κραταίωσον αὐτήν. καὶ ἤκουσεν ἡ γυνὴ οὐρίου ὅτι τέ-
tuus eēt vir ſuus vrias: ꝛ plāxit ſup virū
θνηκεν ὁ ἀνὴρ αὐτῆς οὐρίας, καὶ ἐκόψατο ἐπὶ τὸν ἄνδρα
ſuū. ꝛ trāſijt luctus: ꝛ miſit dauid
αὐτῆς. καὶ διῆλθε τὸ πένθος, καὶ ἀπέστειλε δαυὶδ
ꝛ accepit berſabee in domū ſuā: ꝛ
καὶ ἔλαβε τὴν βηρσαβεαὶ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ
facta eſt ei in vxorē: ꝛ parit ei filiū.
ἐγένετο αὐτῷ εἰς γυναῖκα, καὶ τίκτει αὐτῷ υἱόν. Ca. 12.
Et viſa eſt mala res quā fecit dauid
A Καὶ ἐφάνη πονηρὸν τὸ πρᾶγμα ὃ ἐποίησε δαυὶδ
corā dn̄o: ꝛ miſit dn̄s nathan prophe
ἐνώπιον κυρίου, καὶ ἀπέστειλε κύριος ναθὰν τὸν προφή-
tam ad dauid. ꝛ ingreſſus ē nathā ad dauid: ꝛ
την πρὸς τὸν δαυίδ. καὶ εἰσῆλθε ναθὰν πρὸς δαυίδ, καὶ
dixit ei: indica iā mihi iudiciū hoc.
εἶπεν αὐτῷ, ἀπάγγειλον δή μοι τὴν κρίσιν ταύτην.
duo viri erāt in vna ciuitate: vnꝰ diues ꝛ
δύο ἄνδρες ἦσαν ἐν μιᾷ πόλει, εἷς πλούσιος καὶ
vnꝰ pauper: ꝛ erāt diuiti greges ouiū ꝛ armē-
εἷς πένης, καὶ ἦν τῷ πλουσίῳ ποίμνια καὶ βου-
ta boū multa valde: ꝛ pauperi nō erat q̄ppiā aliud
κόλια πολλὰ σφόδρα, καὶ τῷ πένητι οὐκ ἦν οὐδὲν ἀλλ᾽
quā agna vna parua quā poſſedit ꝛ fouit
ἢ ἀμνὰς μία μικρὰ ἣν ἐκτήσατο καὶ περιεποιήσατο
ꝛ nutriuit eā ꝛ nutrita fuit cū eo ꝛ cū
καὶ ἐξέθρεψεν αὐτὴν καὶ συνετράφη μετ᾽ αὐτοῦ καὶ με-
filijs eius pariter: de pane
τὰ τῶν τέκνων αὐτοῦ κατὰ τὸ αὐτό, ἀπὸ τοῦ ἄρτου
eius comedebat ꝛ de calice bibebat: ꝛ in
αὐτοῦ ἤσθιεν καὶ ἐκ τοῦ ποτηρίου ἔπινε, καὶ ἐν τῷ
ſinu eius
κόλπῳ αὐτοῦ

murū vt preliaremini:
an ignorabatis
φ multa deſup ex mu
ro tela mittantur? qs p
cuſſit abimelech filium
hieroboal: nonne
mulier miſit ſuper eū
fragmen mole
de muro: & interfecit
eū in thebes? quare
iuxta murū acceſſiſtis?
dices. Etiam
ſeruus tuus vrias ethe-
us occubuit. Abiit er-
go nuncius & venit &
narrauit dauid omnia
que ei preceperat ioab:
& dixit
nūcius ad dd̄. Preua-
luerunt aduerſum nos
viri: & egreſſi ſunt ad
nos in agrū. Nos autem
fctō īpetu pſecuti eos
ſumus vſq; ad portā ci-
uitatis: & direxerūt ia-
cula ſagittarii ad ſeruoſ
tuos ex muro deſuper:
mortuiq; ſunt de ſuis
regis. Quinetiā ſeruꝰ
tuus vrias etheus mor
tuus eſt. Et dixit dauid
ad nuncium. Hec
dices ioab. Nō te fran
gat
iſta res. Varius enī euen
tus eſt belli: & nunc hūc
& nunc illum conſu-
mit gladius. Conforta
bellatores tuos aduer-
ſus vrbem vt d̄ſtruas eā
& exhortare eos. Au-
diuit autem vxor vrie
φ mortuus eſſet vrias
vir ſuus: & planxit
eum. Trāſactoq; luctu
miſit
dauid & ītroduxit eā ī
domū ſuam: & fctā eſt
ei vxor: peperitq; ei
filium. Et diſplicuit
verbum hoc quod fe-
cerat dauid coram
domino. 12.
Miſit ergo
dominꝰ nathan ad da
uid. Qui cum veniſſet
ad eum: dixit ei. Duo
viri
erant in ciuitate vna:
vnus diues
& alter pauper. Diues
habebat
oues & boues pluri-
mos valde: pauper aūt
nihil hēbat oīno p̄ter
ouem vnam
puulā quā emerat &
nutrierat & q̄ creuerat
apud eū cū filiis eius:
ſimul de pane illius
comedēs & de calice e-
ius bibēs: & in ſinu illiꝰ

הָעִיר לְהִלָּחֵם הֲלוֹא יְדַעְתֶּם אֵת
אֲשֶׁר יֹרוּ מֵעַל הַחוֹמָה׃ מִי הִכָּה
אֶת אֲבִימֶלֶךְ בֶּן יְרֻבֶּשֶׁת הֲלוֹא
אִשָּׁה הִשְׁלִיכָה עָלָיו פֶּלַח רֶכֶב
מֵעַל הַחוֹמָה וַיָּמָת בְּתֵבֵץ לָמָּה
נִגַּשְׁתֶּם אֶל הַחוֹמָה וְאָמַרְתָּ גַּם
עַבְדְּךָ אוּרִיָּה הַחִתִּי מֵת׃ וַיֵּלֶךְ
הַמַּלְאָךְ וַיָּבֹא וַיַּגֵּד לְדָוִד אֵת כָּל
אֲשֶׁר שְׁלָחוֹ יוֹאָב׃ וַיֹּאמֶר
הַמַּלְאָךְ אֶל דָּוִד כִּי גָבְרוּ עָלֵינוּ
הָאֲנָשִׁים וַיֵּצְאוּ אֵלֵינוּ הַשָּׂדֶה
וַנִּהְיֶה עֲלֵיהֶם עַד פֶּתַח הַשָּׁעַר׃
וַיֹּרְאוּ הַמּוֹרְאִים אֶל עֲבָדֶיךָ מֵעַל
הַחוֹמָה וַיָּמוּתוּ מֵעַבְדֵי הַמֶּלֶךְ
וְגַם עַבְדְּךָ אוּרִיָּה הַחִתִּי מֵת׃
וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל הַמַּלְאָךְ כֹּה
תֹאמַר אֶל יוֹאָב אַל יֵרַע
בְּעֵינֶיךָ אֶת הַדָּבָר הַזֶּה כִּי כָזֹה
וְכָזֶה תֹּאכַל הֶחָרֶב הַחֲזֵק
מִלְחַמְתְּךָ אֶל הָעִיר וְהָרְסָהּ
וְחַזְּקֵהוּ׃ וַתִּשְׁמַע אֵשֶׁת אוּרִיָּה
כִּי מֵת אוּרִיָּה אִישָׁהּ וַתִּסְפֹּד
עַל בַּעְלָהּ׃ וַיַּעֲבֹר הָאֵבֶל וַיִּשְׁלַח
דָּוִד וַיַּאַסְפָהּ אֶל בֵּיתוֹ וַתְּהִי לוֹ
לְאִשָּׁה וַתֵּלֶד לוֹ בֵּן וַיֵּרַע
הַדָּבָר אֲשֶׁר עָשָׂה דָוִד בְּעֵינֵי
יְהוָה׃ וַיִּשְׁלַח
יְהוָה אֶת נָתָן אֶל דָּוִד וַיָּבֹא
אֵלָיו וַיֹּאמֶר לוֹ שְׁנֵי אֲנָשִׁים
הָיוּ בְּעִיר אֶחָת אֶחָד עָשִׁיר
וְאֶחָד רָאשׁ׃ לְעָשִׁיר הָיָה
צֹאן וּבָקָר הַרְבֵּה מְאֹד׃ וְלָרָשׁ
אֵין כֹּל כִּי אִם כִּבְשָׂה אַחַת
קְטַנָּה אֲשֶׁר קָנָה וַיְחַיֶּהָ וַתִּגְדַּל
עִמּוֹ וְעִם בָּנָיו יַחְדָּו מִפִּתּוֹ
תֹאכַל וּמִכֹּסוֹ תִשְׁתֶּה וּבְחֵיקוֹ

יָרָה חָמָה
נָכָה
אִישׁ שָׁלַךְ
מות
בוא
הָיָה
יָרָה
אָמַר לָאַךְ
רוע
אָכַל חָזַק
לָחַם
שָׁמַע
מות סָפַד
עָבַר שָׁלַח
אָסַף הָיָה
יָלַד רוע
Cap. xij.
בוא
שָׁנָה
עָשַׁר
רוש
רָבָה
חָיָה גָּדַל
פָּתַת אָכַל
כוס שָׁתָה

Infra. 14.c.

© Biblioteca Nacional de España

תשכב ותהי לו כבת: ויבא הלך שכב
לאיש העשיר ויחמל לקחת חמל
מצאנו ומבקרו לעשות לארח עשה
הבא לו ויקח את כבשת האיש בוא לקח
הראש ויעשה לאיש הבא אליו:
ויחר אף דוד באיש מאד ויאמר חרה
אל נתן חי יהוה כי בן מות
האיש העשה זאת: ואת
הכבשה ישלם ארבעתים שלם רבע
עקב אשר עשה את הדבר הזה
ועל אשר לא חמל: ויאמר נתן
אל דוד אתה האיש כה אמר
יהוה אלהי ישראל אנכי
משחתיך למלך על ישראל
ואנכי הצלתיך מיד שאול: נצל
ואתנה לך את בית אדניך ואת נתן
נשי אדניך בחיקך ואתנה נשה
לך את בית ישראל ויהודה
ואם מעט ואספה לך כהנה יסף
וכהנה: מדוע בזית את דבר ידע בזה
יהוה לעשות הרע בעינו את עשה
אוריה החתי הכית בחרב ואת נכה
אשתו לקחת לך לאשה איש
ואתו הרגת בחרב בני עמון:
ועתה לא תסור חרב מביתך סור
עד עולם עקב כי בזתני ותקח עלם לקח
את אשת אוריה החתי להיות היה
לך לאשה: כה אמר יהוה
הנני מקים עליך רעה מביתך קום רעע
ולקחתי את נשיך לעיניך נשה
ונתתי לרעיך ושכב עם נשיך נתן רעה
לעיני השמש הזאת: כי
אתה עשית בסתר ואני אעשה
את הדבר הזה נגד כל
ישראל ונגד השמש: ויאמר אמר
דוד אל נתן חטאתי ליהוה

dormiēs: eratq́ȝ illi ſi=
cut filia. Cū āt ꝑegrin⁹
quidā veniſſet ad diui=
tem: parcēs ille ſumere
de ouibus & de bobus
ſuis: vt exhiberet conui
uium ꝑegrino illi q ve=
nerat ad ſe: tulit ouē vi
ri paupis & ꝑparauit ci
bos hoi qui venerat ad
ſe. Iratus āt indignatio
ne dd̄ aduerſus hoiem
illum nimis: dixit ad
nathā. Viuit dn̄s: qm̄
filius mortis eſt vir q
fecit hoc.
Ouem reddet in qua=
druplum:
eo ꝙ fecerit verbum i
ſtud
& non pepercerit. Di
xit autem nathan
ad dd̄. Tu es ille vir.
Hec dicit
dn̄s deus iſrael. Ego
vnxi te in regē ſup iſ=
rael:
& ego erui te de manu
ſaul:
& dedi tibi domū dn̄i
tui: &
vxores dn̄i tui:
in ſinu tuo: dediq́ȝ
tibi domū iſrael & iu=
da:
& ſi parua ſūt iſta adii=
ciā tibi multo maiora.
Quare ergo contem=
pſiſti verbum
dn̄i vt faceres malū in
conſpectu meo?
Vriam ethеum ꝑcuſſi
ſti gladio: &
vxorem illius accepiſti
in vxorem tibi:
& interfeciſti eum gla=
dio filioꝝ ammō. Quā
obrē non recedet gladi
us de domo tua
vſq́ȝ in ſempiternū: eo
ꝙ deſpexeris me: & tu
leris vxorē vrie ethei
vt eſſet
vxor tua. Itaq́ȝ hec di=
cit dominus.
Ecce ego ſuſcitabo ſu=
per te malum de domo
tua: & tollam vxores tu
as in oculis tuis:
& dabo ꝑximo tuo: &
dormiet cum vxoribus
tuis in oculis ſolis hui⁹.
Tu enim
feciſti abſcondite: ego
autem faciam
verbum iſtud in cōſpe
ctu omnis
iſrael: & in conſpectu
ſolis. Et dixit
dauid ad nathā. Pec=
caui domino.

doꝛmiebat: ⁊ erat ei ſicut filia ſua. venit āt
ἐκάθευδεν, καὶ ἦν αὐτῷ ὡς θυγάτηρ αὐτοῦ. ἦλθε δὲ
viatoꝛ ad virū diuitē: ⁊ pe=
ὁδοιπόρος πρὸς τὸν ἄνδρα τὸν πλούσιον, καὶ ἐφεί=
percit vt ſumeret de grege ouiū ſua ⁊ de
σατο τοῦ λαβεῖν ἐκ τοῦ ποιμνίου αὐτοῦ καὶ ἐκ τοῦ
armēto boū ſuo vt faceret viro peregrino
βουκολίου αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι τῷ ἀνδρὶ τῷ ξένῳ τῷ
venienti ad ſe: ⁊ tulit agnā
ἥκοντι πρὸς αὐτόν, καὶ ἔλαβε τὴν ἀμνάδα τοῦ
viri pauperis: ⁊ immolauit eā ⁊ fe=
ἀνδρὸς τοῦ πένητος, καὶ ἔθυσεν αὐτὴν καὶ ἐποίη=
cit eā viro qui venerat ad ſe. ⁊
σεν αὐτὴν τῷ ἀνδρὶ τῷ ἥκοντι πρὸς αὐτόν. καὶ
iratus eſt dauid nimis īdignatiōe aduerſū virū. ⁊ dixit
ἐθυμώθη δαυὶδ σφόδρα ὀργῇ ἐπὶ τὸν ἄνδρα. καὶ εἶπεν
ad nathan: viuit dn̄s qm̄ filius moꝛtis vir q̄ fecit
πρὸς ναθάν, ζῇ κύριος ὅτι υἱὸς θανάτου ὁ ἀνὴρ ὁ ποιήσας
hoc. ⁊ agnam reddet in quadruplū eo ꝙ
τοῦτο. καὶ τὴν ἀμνάδα ἀποτίσεται τετραπλάσιον ἀνθ᾽ ὧν
fecit rem hanc: ⁊ eo ꝙ nō pepercit.
ἐποίησε τὸ πρᾶγμα τοῦτο, καὶ ὑπὲρ οὗ οὐκ ἐφείσατο.
⁊ dixit nathan ad dauid: tu es vir q̄ feciſti
καὶ εἶπε ναθὰν πρὸς δαυίδ, σὺ εἶ ὁ ἀνὴρ ὁ ποιήσας
hoc. hec dicit dn̄s deus iſrael: ego vnxi
τοῦτο. τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς ἰσραήλ, ἐγὼ ἔχρισά
te in regē ſuꝑ iſrael: ⁊ ego elegi te
σε εἰς βασιλέα ἐπὶ τὸν ἰσραήλ, καὶ ἐγὼ ἐξελεξάμην σε
de manu ſaul: ⁊ dedi tibi domū domi
ἐκ χειρὸς σαούλ, καὶ ἔδωκά σοι τὸν οἶκον τοῦ κυρί=
ni tui: ⁊ vxores eius in ſinu
ου σου, καὶ τὰς γυναῖκας αὐτοῦ εἰς τὸν κόλπον
tuo: ⁊ dedi tibi domū iſrael ⁊ iu
σου, καὶ ἔδωκά σοι τὸν οἶκον ἰσραὴλ καὶ ἰού=
da. ⁊ ſi pauca tibi ſūt addam tibi ſicut
δα. καὶ εἰ ὀλίγα σοι ἐςὶ προσθήσω σοι καθὼς
hec. ⁊ quare contēpſiſti verbū dn̄i vt
ταῦτα. καὶ τί ὅτι ἐξουδένωσας τὸν λόγον κυρίου τοῦ
faceres malū corā eo: vriam chet=
ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐνώπιον αὐτοῦ; τὸν οὐρίαν τὸν χετ
teum ꝑcuſſiſti in gladio: ⁊ vxorē illi⁹
ταῖον ἐπάταξας ἐν ῥομφαίᾳ, καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ
accepiſti tibi ipſi in vxorē: ⁊ eum interfeciſti
ἔλαβες σεαυτῷ εἰς γυναῖκα, καὶ αὐτὸν ἀπέκτεινας
in gladio filioꝝ ammō. ⁊ nūc nō auferetur gla
ἐν ῥομφαίᾳ υἱῶν ἀμμών. καὶ νῦν οὐκ ἐξαρθήσεται ῥομ=
dius de domo tua in ſēpiternū cauſa huius:
φαία ἐκ τοῦ οἴκου σου εἰς τὸν αἰῶνα ἕνεκεν τούτου,
quia cōtēpſiſti me: ⁊ accepiſti vxorē vrie
ὅτι ἐξουδένωσάς με, καὶ ἔλαβες τὴν γυναῖκα οὐρίου
chettei tibi ipſi vxorē. hec dicit dn̄s:
τοῦ χετταίου σεαυτῷ γυναῖκα. τάδε λέγει κύριος,
ecce ego ſuſcitabo ſuꝑ te mala de domo tua.
ἰδοὺ ἐγὼ ἐξεγερῶ ἐπὶ σὲ κακὰ ἐκ τοῦ οἴκου σου,
⁊ tollā vxores tuas corā te: ⁊
καὶ λήψομαι τὰς γυναῖκάς σου ἐνώπιόν σου, καὶ
dabo eas proximo tuo: ⁊ doꝛmiet cū
δώσω αὐτὰς τῷ πλησίον σου, καὶ κοιμηθήσεται με
vxoꝛibus tuis corā ſole hoc:
τὰ τῶν γυναικῶν σου ἐνώπιον τοῦ ἡλίου τούτου,
quia tu feciſti in abſcōdito: ego āt faciā ver
ὅτι σὺ ἐποίησας ἐν κρυπτῷ, ἐγὼ δὲ ποιήσω τὸ ῥῆ
bum iſtud in cōſpectu oīs iſrael ⁊ in cōſpectu
μα τοῦτο ἐνώπιον παντὸς ἰσραὴλ καὶ ἐνώπιον τοῦ
ſolis huius. ⁊ dixit dauid ad nathan: pecca
ἡλίου τούτου. καὶ εἶπε δαυὶδ πρὸς ναθάν, ἡμάρτη
ui dn̄o.
κα τῷ κυρίῳ.

B

C

D

© Biblioteca Nacional de España

Eccli. 47.b. ⁊ dixit nathan ad dauid: ⁊ dñs abſtulit
καὶ εἶπε ναθὰν πρὸς δαυίδ, καὶ κύριος ἀφείλετο τὸ
pctm̃ tuũ: ⁊ tu nõ morieris. verũtñ qꝛ ir=
ἁμάρτημά σου, καὶ σὺ μὴ ἀποθάνῃς. πλὴν ὅτι πα=
ritans irritaſti in inimicis dñm in
ροργίζων παρώργισας ἐν τοῖς ὑπεναντίοις τὸν κύριον ἐν
verbo hoc: ⁊ filius tu⁹ q̃ natus eſt tibi mo=
τῷ λόγῳ τούτῳ, καὶ ὁ υἱός σου ὁ τικτόμενός σοι θανά
te morietur. ⁊ reuerſus ẽ nathan in domũ ſuã.
τῳ ἀποθανεῖται. καὶ ἀπῆλθε ναθὰν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.
⁊ percuſſit deus puerũ quẽ peperit vxor vrie
καὶ ἐπάταξεν ὁ θεὸς τὸ παιδίον ὃ ἔτεκεν ἡ γυνὴ οὐρίου τῷ
B dauid: ⁊ egrotabat. ⁊ dep̃cat⁹ ẽ dauid dñm pro
δαυίδ, καὶ ἠῤῥώστει. καὶ ἠξίου δαυὶδ τὸν κύριον ὑπὲρ
puero: ⁊ ieiunauit dauid ieiunio: ⁊ in
τοῦ παιδίου, καὶ ἐνήστευσεν δαυὶδ νηστείαν, καὶ εἰ=
greſſus ẽ ⁊ manſit ſup terrã ⁊ ſurrexerũt ſenio
σῆλθεν καὶ ηὐλίσθη ἐπὶ τὴν γῆν. καὶ ἀνέστησαν οἱ πρεσβύτε
res domus eius ad eũ: vt eleuaret eum de tra:
ροι τοῦ οἴκου αὐτοῦ πρὸς αὐτόν, τοῦ ἐγεῖραι αὐτὸν ἀπὸ τῆς γῆς,
⁊ nõ voluit: neq; cenauit panẽ cũ eis.
καὶ οὐκ ἠβούλετο, οὐδὲ συνεδείπνησεν ἄρτον μετ' αὐτῶν.
factũ eſt ãt in die ſeptima ⁊ mortu⁹ eſt pu
ἐγένετο δὲ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ καὶ ἀπέθανε τὸ παι
er: ⁊ timuerũt ſerui dauid nũciare
δίον, καὶ ἐφοβήθησαν οἱ δοῦλοι δαυὶδ ἀπαγγεῖλαι
ei: q mortu⁹ eẽt puer dicẽtes: q adhuc pue
αὐτῷ, ὅτι τέθνηκε τὸ παιδίον λέγοντες, ὅτι ἔτι τοῦ παι
ro viuẽte loquebamur ad eũ: ⁊ nõ audiebat
δίου ζῶντος ἐλαλοῦμεν πρὸς αὐτόν, καὶ οὐκ ἤκουεν τῆς
vocẽ nr̃am: ⁊ quõ dicemus ad eũ q mortu⁹ ẽ
E φωνῆς ἡμῶν, καὶ πῶς εἴπωμεν πρὸς αὐτὸν ὅτι τέθνηκεν
puer? ⁊ faciet mala. ⁊ vidit dauid
τὸ παιδίον; καὶ ποιήσει κακά. καὶ εἶδεν δαυὶδ
ſeruos ſuos q muſitãt: ⁊ ſenſit dd
τοὺς παῖδας αὐτοῦ ὅτι ψιθυρίζουσιν, καὶ ᾔσθετο δαδ
q mortu⁹ eſſet puer. ⁊ dixit dauid ad
ὅτι τέθνηκε τὸ παιδίον. καὶ εἶπε δαυὶδ πρὸς τοὺς
ſeruos ſuos: ſi mortu⁹ eſt puer? ⁊ dixerũt: mo=
παῖδας αὐτοῦ, εἰ τέθνηκε τὸ παιδίον; καὶ εἶπον, τέ
tuus eſt. ⁊ ſurrexit dauid de tra: ⁊ lauit ſe
θνηκεν. καὶ ἀνέστη δαυὶδ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἐλούσατο
⁊ vnxit ſe: ⁊ mutauit veſtẽ ſuã: ⁊
C καὶ ἐχρίσατο, καὶ ἤλλαξε τὸν ἱματισμὸν αὐτοῦ, καὶ
ingreſſus ẽ i domũ dei ⁊ adorauit eũ: ⁊
εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ, καὶ
ingreſſus eſt in domũ ſuã: ⁊ petiuit panẽ vt comederet.
εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ ᾔτησεν ἄρτον φαγεῖν.
⁊ dixerũt ei ſerui ſui: quis ſermo iſte quẽ
καὶ εἶπον αὐτῷ οἱ παῖδες αὐτοῦ, τίς ὁ λόγος οὗτος ὃν
feciſti? adhuc eñi infante viuẽte ieiunaſti ⁊
πεποίηκας; ἔτι γὰρ τοῦ παιδίου ζῶντος ἐνήστευες καὶ
flebas: ⁊ vt mortu⁹ eſt puer: ſurrexiſti ⁊ come
ἔκλαιες, καὶ ὡς ἀπέθανε τὸ παιδίον, ἀνέστης καὶ ἔφα=
F diſti panẽ ⁊ bibiſti vinũ? ⁊ dixit dauid: adhuc
γες ἄρτον καὶ πέπωκας οἶνον; καὶ εἶπε δαυίδ, ἔτι
puero viuẽte ieiunaui ⁊ fleui: qꝛ dixi:
τοῦ παιδίου ζῶντος ἐνήστευον καὶ ἔκλαιον, ὅτι εἶπον,
quis nouit ſi miſerebit̃ mei dñs: ⁊ viuet in
τίς εἶδε εἰ ἐλεήσει με κύριος, καὶ ζήσεται τὸ παιδί
fans? nũc ãt mortuus eſt infans: quare igit̃ ieiunabo
ον; νῦν δὲ τέθνηκεν τὸ παιδάριον, ἱνατί οὖν νηστεύσω
ego? nũqd potero vt reducã eum? ego va
ἐγώ; μὴ δυνήσομαι τοῦ ἐπιστρέψαι αὐτό; ἐγὼ πο=
dam ad eũ: ipſe ãt nõ reuertet̃ ad
ρεύσομαι πρὸς αὐτόν, αὐτὸς δὲ οὐκ ἀναστρέψει πρός
me. ⁊ cõſolat⁹ eſt dauid vxorẽ ſuã ber
D με. καὶ παρεκάλεσε δαυὶδ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ βηρ
ſabee: ⁊ ingreſſus ad eam: ⁊ dormiuit cũ
σαβεαί, καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτήν, καὶ ἐκοιμήθη μετ' αὐ
1.Pa. 3.b. ea: ⁊ cõcepit ⁊ peperit
Math. 1.a. τῆς, καὶ συνέλαβε καὶ ἔτικεν ∞∞∞∞∞∞

Dixitq; nathan ad da
uid. Dñs quoq; trãſtu=
lit pctm̃ tuũ. Nõ mori
eris. Verũtñ qm̃ blaſ=
phemare feciſti inimi=
cos domini ꝓpter ver=
bum hoc: filius qui na
tus eſt tibi morte mo=
rietur. Et reuerſus ẽ na
than in domum ſuam.
Percuſſitq; dñs paruu
lũ quem peperit vxor
vrie dauid: & deſpera=
tus eſt. Deprecatuſq; eſt
dauid deũ ꝓ paruulo
& ieiunauit dd̃ ieiũio:
& ingreſſus ſeorſum ia
cuit ſup terrã. Venerũt
autem ſeniores domus
eius cogentes eum vt
ſurgeret de terra. Qui
noluit: nec comedit ∞
cum eis cibum. Acci=
dit aũt die ſeptima ∞∞
vt moreretur ĩfans: ti=
mueruntq; ſerui dauid
nũciare ei q mortuus
eẽt paruulus: dixerũt ei.
Ecce cũ ꝑuulus adhuc
viueret loq̃bamur ad e
um: & nõ audiebat vo
cẽ nr̃am: q̃ntomagis ſi
dixerim⁹ mortu⁹ ẽ pu
er ſe affliget. Cũ ergo
dd̃ audiſſet ſeruos ſuoſ
muſitantes intellexit
q mortuus eſſet infan
tulus. Dixitq; ad ∞∞∞
ſeruos ſuos. Nũ mortu
us ẽ puer? Qui rñderũt
ei. Mortu⁹ ẽ. Surrexit
ergo dd̃ de terra: & lo=
t⁹ vnctuſq; ẽ. Cũq; mu
taſſet veſtẽ: igreſſus eſt
domũ dñi & adorauit
& venit in domũ ſuã:
petiuitq; vt ponerẽt ei
panem: & comedit. ∞
Dixerunt autẽ ei ſer=
ui ſui. Quis eſt ∞∞
ſermo quem feciſti?
∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞
Propter infantẽ cũ ad=
huc viueret ieiunaſti &
flebas: mortuo aũt pue
ro ſurrexiſti ∞∞∞
& comediſti panẽ? Qui
ait. Propter ∞∞∞∞
ĩfantẽ dũ adhuc viue=
ret ieiunaui & fleui. Di
cebã ei. Quis ſcit ſi for
te donet eũ mihi dñs &
viuat infãs. Nũc ãt quia
mortuus eſt q̃re ieiũio?
Nũqd potero reuoca=
re eũ ãplius? Ego vadã
magis ad eum: ille vero
nõ reuertetur ad me.
Et cõſolat⁹ eſt dd̃ ber
ſabee vxorem ſuam: in
greſſuſq; ad eã dormi=
uit cũ ea. Que genuit

ויאמר נתן אל דוד גם יהוה
העביר חטאתך לא תמות: אפס
כי נאץ נאצת את איבי יהוה
בדבר הזה גם הבן הילוד לך מות
ימות: וילך נתן אל ביתו ויגף
יהוה את הילד אשר ילדה אשת
אוריה לדוד ויאנש: ויבקש דוד
את האלהים בעד הנער ויצם
דוד צום ובא ולן ושכב ארצה:
ויקמו זקני ביתו עליו להקימו
מן הארץ ולא אבה ולא ברה
אתם לחם: ויהי ביום השביעי
וימת הילד ויראו עבדי דוד
להגיד לו כי מת הילד כי אמרו
הנה בהיות הילד חי דברנו אליו
ולא שמע בקולנו ואיך נאמר
אליו מת הילד ועשה רעה: וירא
דוד כי עבדיו מתלחשים ויבן
דוד כי מת הילד ויאמר דוד אל
עבדיו המת הילד ויאמרו מת:
ויקם דוד מהארץ וירחץ ויסך
ויחלף שמלתו ויבא בית
יהוה וישתחו ויבא אל ביתו
וישאל וישימו לו לחם ויאכל:
ויאמרו עבדיו אליו מה
הדבר הזה אשר עשיתה
בעבור הילד חי צמת ותבך
וכאשר מת הילד קמת
ותאכל לחם: ויאמר בעוד
הילד חי צמתי ואבכה כי אמרתי
מי יודע וחנני יהוה וחי הילד:
ועתה מת למה זה אני צם
האוכל להשיבו עוד אני הלך
אליו והוא לא ישוב אלי: וינחם
דוד את בת שבע אשתו
ויבא אליה וישכב עמה ותלד

עבר מות
ילד
נגף
איש
אנש בקש
צום
בוא לון
קום
היה שבע
מות ראה
נגד
היה
אמר
רוץ ראה
לחש בין
קום רחץ
סוך חלף
בוא שחה
שאל שום
אכל אמר
עשה עבר
צום בכה
מות קום
ידע
יכל שוב
נחם
איש
שכב ילד

בן ותקרא את שמו שלמה ויהוה קרא
אהבו: וישלח ביד נתן הנביא שלח
ויקרא את שמו ידידיה בעבור עבר
יהוה: וילחם יואב ברבת בני לחם
עמון וילכד את עיר המלוכה: לכד מלך
וישלח יואב מלאכים אל דוד לאך
ויאמר נלחמתי ברבה גם לכדתי
את עיר המים: ועתה אסף את
יתר העם וחנה על העיר ולכדה
פן אלכד אני את העיר ונקרא
שמי עליה: ויאסף דוד את כל אסף
העם וילך רבתה וילחם בה
וילכדה: ויקח את עטרת מלכם לקח
מעל ראשו ומשקלה ככר זהב שקל
ואבן יקרה ותהי על ראש דוד היה
ושלל העיר הוציא הרבה מאד: יצא רבה
ואת העם אשר בה הוציא
וישם במגרה ובחרצי הברזל שום גזר
ובמגזרת הברזל והעביר אותם גזר עבר
במלבן וכן יעשה לכל ערי בני את לבן
עמון וישב דוד וכל העם עשה עיר
ירושלם: ויהי אחרי שוב

Cap. xiij.

כן ולאבשלום בן דוד אחות יפה היה
ושמה תמר ויאהבה אמנון בן אהב
דוד: ויצר לאמנון להתחלות צור חלה
בעבור תמר אחתו כי בתולה היא עבר בתל
ויפלא בעיני אמנון לעשות לה פלא עשה
מאומה: ולאמנון רע ושמו יונדב מאם רעה
בן שמעה אחי דוד ויונדב
איש חכם מאד: ויאמר לו אמר
מדוע אתה ככה דל בן המלך מדע
בבקר בבקר הלוא תגיד לי ויאמר נגד
לו אמנון את תמר אחות
אבשלום אחי אני אהב: ויאמר
לו יהונדב שכב על משכבך שכב
והתחל ובא אביך לראותך בוא ראה

filiū: & vocauit nomen
eius ſalomon: & dn̄s
dilexit eum. Miſitq; in
manu nathan p̄phete:
& vocauit nomen eius:
amabilis dn̄o: eo q̄ dili
geret eū dn̄s. Igitur pu
gnabat ioab cōtra raba
ath filiorū āmon & ex=
pugnabat vrbē regiā.
Miſitq; ioab nuncios
ad dauid
dicēs. Dimicaui aduer
ſum rabba: & capiēda ē
vrbs aquarum. Nunc
igitur congrega
reliquā p̄tē ppl'i: & ob
ſide ciuitatē & cape eā:
ne cū a me vaſtata fue=
rit vrbs noī meo aſcri=
batur victoria. Congre
gauit itaq; dauid omnē
ppl'm: & p̄fectus ē ad
uerſum rabba. Cūq; di=
micaſſet cepit eā. Et tu
lit dyadema regis eorū
de capite eius pōdo au
ri talētum habēs
gēmas p̄cioſiſſimas: &
impoſitū ē ſup caput da
uid. Sed & predā ciuita
tis aſportauit multam
valde: ppl'm quoq; ei9
adducens ſerrauit:
& circūegit ſup eos fer
rata carpenta.
Diuiſitq; cultris & tra
duxit
ī typo laterū. Sic fecit
vniuerſis ciuitatib9 fi=
liorū āmon. Et reuer=
ſus eſt dauid & oīs exer
citus in ieruſalem. 13.
Factum eſt āt poſt
hec vt abſalō filii
dd̄ ſororem ſpecioſiſſi
mā vocabulo thamar a
damaret amnon filiuſ
dauid: & depiret in eā
valde: ita vt p̄p amorē
eius egrotaret: quia cū
eſſet virgo
difficile ei videbatur:
vt quippiā inhoneſte a
geret cū ea. Erat āt am
non amicus noīe iona
dab filius ſemmaa fra=
tris dauid:
vir prudēs valde. Qui
dixit ad eum.
Quare ſic attenuaris
macie fili regis
per ſingulos dies? Cur
nō indicas mihi? Dixit
q; ei amnon. Thamar
ſororem
fratris mei abſalom a=
mo. Cui reſpondit
ionadab. Cuba ſuper
lectū tuū & languorem
ſimla. Cūq; venerit pa
ter tuus vt viſitet te

filiū: ⁊ vocauit nomē eius ſolomon.
υἱόν, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ σολομών,
⁊ dn̄s dilexit eum. ⁊ miſit in
καὶ κύριος ἠγάπησεν αὐτόν. καὶ ἀπέστειλεν ἐν
manu nathan p̄p̄he: ⁊ vocauit nomē eius
χειρὶ ναθὰν τοῦ προφήτου, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ
ieddidia in verbo dn̄i. ⁊ expugnauit ioab
ἰεδδιδία ἐν λόγῳ κυρίου. καὶ ἐπολέμησεν ἰωὰβ τὴν
rabbath filioꝝ ammō: ⁊ cepit vrbē re
ῥαββὰθ υἱῶν ἀμμών, καὶ προκατελάβετο τὴν πόλιν τῆς βα
gni. ⁊ miſit ioab nūcios ad dauid di= B
σιλείας. καὶ ἀπέστειλεν ἰωὰβ ἀγγέλους πρὸς δαυὶδ λέ=
cens: expugnaui rabbath ⁊ cepi
γων, πεπολέμηκα τὴν ῥαββὰθ καὶ κατελαβόμην τὴν G
vrbem aquaꝝ. ⁊ nūc cōgrega reliquā p̄tē
πόλιν τῶν ὑδάτων. καὶ νῦν συνάγαγε τὸ κατάλοιπον
ppl'i: ⁊ caſtrametare cōtra ciuitatē. ⁊ ca
τοῦ λαοῦ, καὶ παρέμβαλε ἐπὶ τὴν πόλιν. καὶ προκα
pe eam tu: ne p̄occupem eam
τάλαβου αὐτὴν σύ, ὅπως μὴ προκαταλάβωμαι αὐτὴν
ego vrbē: ⁊ vocetur nomē meū ſup eā. ⁊ cō=
ἐγὼ τὴν πόλιν, καὶ κληθῇ τὸ ὄνομά μου ἐπ᾽ αὐτήν. καὶ συ
gregauit dauid oēm ppl'm ⁊ p̄fect9 ē aduerſū rabbath:
νήγαγε δαυὶδ πάντα τὸν λαὸν καὶ ἐπορεύθη εἰς ῥαββάθ,
⁊ expugnauit eam ⁊ cepit eā. ⁊ tu
καὶ ἐπολέμησεν αὐτὴν καὶ κατελάβετο αὐτήν. καὶ ἔλα
lit diadema regis eoꝝ de capite 1. Pa.
βε τὸν στέφανον τοῦ βασιλέως αὐτῶν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς 20. b.
eius. ⁊ pōd9 eius talētū auri ⁊ la
αὐτοῦ. καὶ ὁ σταθμὸς αὐτοῦ τάλαντον χρυσίου καὶ λί
pidis p̄cioſi: ⁊ erat ſup caput dauid. ⁊ ſpolia
θου τιμίου, καὶ ἦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς δαυίδ. καὶ τὰ σκῦλα
ciuitatis aſportauit multa valde. ⁊ ppl'm q̄ in
τῆς πόλεως ἐξήνεγκε πολλὰ σφόδρα. καὶ τὸν λαὸν τὸν ἐν
ea eduxit: ⁊ poſuit in ſerra ⁊ in tribu=
αὐτῇ ἐξήγαγε, καὶ ἔθηκε ἐν τῷ πρίονι καὶ ἐν τοῖς τριβό
lis ferreis ⁊ aſcijs ferreis: ⁊ circūegit
λοις τοῖς σιδηροῖς καὶ σκεπάρνοις σιδηροῖς, καὶ περιήγαγεν
eos per aciem: ⁊ ſic faciebat vniuerſis
αὐτοὺς διὰ τοῦ πλινθίου, καὶ οὕτως ἐποίει πάσαις
ciuitatibus filioꝝ ammō. ⁊ reuerſus eſt dauid ⁊
ταῖς πόλεσιν υἱῶν ἀμμών. καὶ ἀνέστρεψε δαυὶδ καὶ
ois pp̄s in hieruſalem.
πᾶς ὁ λαὸς εἰς ἱερουσαλήμ. Ca. 13. C

Et factū ē poſt hec ⁊ erat abſalom A
Καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἦν τῷ ἀβεσσα=
filio dauid ſoror pulchra forma nimis:
λὼμ υἱῷ δαυὶδ ἀδελφὴ καλὴ τῷ εἴδει σφόδρα,
⁊ nomē ei thamar: ⁊ adamauit eam amnō
καὶ ὄνομα αὐτῇ θαμάρ, καὶ ἠγάπησεν αὐτὴν ἀμνὼν
filius dauid. ⁊ tribulabat egritudine amnō p̄p thamar
υἱὸς δαυίδ. καὶ ἐθλίβετο ἀρρωστίᾳ ἀμνὼν διὰ θαμὰρ
ſororē ſuā: quia virgo erat ipſa: ⁊ nō pote
τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ, ὅτι παρθένος ἦν αὕτη, καὶ ἠδυνά
rat in oculis eius ammon vt faceret aliq̄d ei.
τει ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ ἀμνὼν τοῦ ποιῆσαί τι αὐτῇ.
⁊ amnō amicus: ⁊ nomē ei ionadab fili9
καὶ τῷ ἀμνὼν ἑταῖρος, καὶ ὄνομα αὐτῷ ἰωναδὰβ υἱὸς
ſamaa fratris dauid. ⁊ ionadab erat pru=
σαμαὰ τοῦ ἀδελφοῦ δαυίδ. καὶ ἰωναδὰβ ἦν φρό= Deu. 34.
dens nimis. ⁊ dixit amnō: q̄d tibi q̄ ſic
νιμος σφόδρα. καὶ εἶπε τῷ ἀμνών, τί σοι ὅτι οὕτως
cōtabuiſti mane mane fili regis ⁊ nō
συντέτηκας τὸ πρωῒ πρωῒ υἱὲ τοῦ βασιλέως καὶ οὐκ
nuncias mihi? ⁊ dixit ei amnō: thamar
ἀπαγγέλεις μοι; καὶ εἶπεν αὐτῷ ἀμνών, θαμὰρ τὴν
ſororem fratris mei abſalom ego amo. ⁊ di
ἀδελφὴν τοῦ ἀδελφοῦ μου ἀβεσσαλὼμ ἐγὼ ἀγαπῶ. καὶ εἶ
xit ei ionadab: cuba ſup lectū tuū. ⁊
πεν αὐτῷ ἰωναδάβ, κατακλίθητι ἐπὶ τὴν κοίτην σου. καὶ
ſimula egrotare: ⁊ veniet p̄r tuus viſitare te
προσποιοῦ ἐνοχλεῖσθαι, καὶ ἥξει ὁ πατήρ σου ἐπισκέψασθαί σε,

© Biblioteca Nacional de España

ꝛ dices ei: veniat iã thamar ſoror mea:
καὶ ἐρεῖς αὐτῷ, ἐλθέτω δὴ θαμὰρ ἡ ἀδελφή μου,
ꝛ adſit mihi dãs cibũ mihi: ꝛ faciet co=
καὶ παρεστηκέτω μοι ψωμίζουσά με, καὶ ποιησάτω ἐνώ
ram me pulmẽtũ vt videã ꝛ comedã de manu
πιόν μου βρῶμα ὅπως ἴδω καὶ φάγω ἐκ τῆς χειρὸς
eius. ꝛ dormiuit amnon: ꝛ ſimulauit egro
αὐτῆς. καὶ ἐκοιμήθη ἀμνὼν, καὶ προσεποιήσατο ἐνοχ=
tare. ꝛ venit rex ad viſitãdũ e=
λεῖσθαι. καὶ παρεγένετο ὁ βασιλεὺς ἐπισκέψασθαι αὐ
B um. ꝛ ait amnõ ad regem: veniat
τόν. καὶ εἶπεν ἀμνὼν πρὸς τὸν βασιλέα, παραγενηθή=
iã thamar ſoror mea ad me: ꝛ faciat collyri
τω δὴ θαμὰρ ἡ ἀδελφή μου πρός με, καὶ κολλυρισά=
das corã me duas collyridas ꝛ comedã de
τω ἐνώπιόν μου δύο κολλυρίδας καὶ φάγομαι ἐκ τῆς
manu eius. ꝛ miſit dauid in domũ ad
χειρὸς αὐτῆς. καὶ ἀπέστειλε δαυὶδ εἰς τὸν οἶκον πρὸς
thamar dicẽs: vade iã ad amnon fratrẽ
θαμὰρ λέγων, πορεύθητι δὴ πρὸς ἀμνὼν τὸν ἀδελφόν
tuũ ꝛ fac ei cenã. ꝛ iuit thamar
σου καὶ ποίησον αὐτῷ δεῖπνον. καὶ ἐπορεύθη θαμὰρ
in domũ amnon fratris ſui: ꝛ ipſe dor
εἰς τὸν οἶκον ἀμνὼν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆς, καὶ αὐτὸς ἐκε=
miebat. ꝛ accepit thamar farinã ꝛ cõmiſcuit ꝛ fecit
κοιμήθη (?) ... καὶ ἔλαβε θαμὰρ τὸ στέαρ καὶ ἐφύρασε καὶ ἐκολ=
collyridas corã eo: ꝛ coxit collyridas.
λύρισεν ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ ἥψησε τὰς κολλυρίδας.
ꝛ tulit in qđ effundũt: ꝛ effudit corã
καὶ ἔλαβεν εἰς ὃ ἀποχέουσιν, καὶ ἐπέχεεν ἐνώπιον
eo: ꝛ nõ voluit comedere. ꝛ dixit amnõ: edu=
αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐβούλετο φαγεῖν. καὶ εἶπεν ἀμνών. ἐξα=
cite a me vniuerſos viros. ꝛ eduxerũt ab eo
γάγετε ἀπ' ἐμοῦ πάντα ἄνδρα. καὶ ἐξήγαγον ἀπ' αὐτοῦ
oẽs viros. ꝛ dixit amnõ ad thamar: infer
πάντα ἄνδρα. καὶ εἶπεν ἀμνὼν πρὸς θαμάρ, εἰσένεγκέ
mihi cibũ in cõclaue ꝛ comedã de ma
μοι τὸ βρῶμα εἰς τὸν κοιτῶνα καὶ φάγομαι ἐκ τῆς χει=
nu tua. ꝛ accepit thamar collyridas quas fecit
ρός σου. καὶ ἔλαβε θαμὰρ τὰς κολλυρίδας ἃς ἐποίησεν
ꝛ intulit amnõ fratri ſuo in cõclaue:
καὶ εἰσήνεγκεν ἀμνὼν τῷ ἀδελφῷ αὐτῆς εἰς τὸν κοιτῶνα,
ꝛ obtulit ei vt comederet. ꝛ apphẽdit eã amnõ
C καὶ προσήνεγκεν αὐτῷ φαγεῖν. καὶ ἐκράτησεν αὐτὴν ἀμνὼν
ꝛ dixit ei: ingredere dormi mecũ. ꝛ dixit ei:
καὶ εἶπεν αὐτῇ, εἴσελθε κοιμήθητι μετ' ἐμοῦ. καὶ εἶπεν αὐ=
nõ frater nõ humilies me: qm̃ nõ fiet
τῷ, μὴ ἀδελφέ μὴ ταπεινώσῃς με, ὅτι οὐ ποιηθήσε=
ſic in iſrael. ne facias ſtultitiã
ται οὕτως ἐν τῷ ἰσραήλ. μὴ ποιήσῃς τὴν ἀφροσύνην
hanc. ꝛ ego quo ferã obprobriũ meũ: ꝛ tu
ταύτην. καὶ ἐγὼ ποῦ ἀποίσω τὸ ὄνειδός μου, καὶ σὺ
eris q̃ſi vnus de inſipiẽtibꝰ in iſrael. ꝛ nũc loquere
ἔσῃ ὡς εἷς τῶν ἀφρόνων ἐν ἰσραήλ. καὶ νῦν λάλησον
iã ad regem: qm̃ non prohibebit me a
δὴ πρὸς τὸν βασιλέα, ὅτι οὐ μὴ ἀποκωλύσει με ἀπὸ
te. ꝛ nõ voluit amnon audire vocẽ e=
σοῦ. καὶ οὐκ ἐβούλετο ἀμνὼν ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς αὐ=
ius. ꝛ preualuit magis ꝙ ea ꝛ humiliauit
Gen. τῆς. καὶ ἐκράτησεν ὑπὲρ αὐτὴν καὶ ἐταπείνωσεν
34.g. eam ꝛ dormiuit cum ea. ꝛ exoſã habuit eã am
αὐτὴν καὶ ἐκοιμήθη μετ' αὐτῆς. καὶ ἐμίσησεν αὐτὴν ἀμ
nõ odio magno nimis: qꝛ magnũ odiũ q̃ ode
νὼν μῖσος μέγα σφόδρα, ὅτι μέγα τὸ μῖσος ὃ ἐμί
rat eam magis ꝙ amor quo dilexerat eam.
σησεν αὐτὴν ὑπὲρ τὴν ἀγάπην ἣν ἠγάπησεν αὐτήν.
ꝛ dixit ei amnon: ſurge ꝛ reuertere. ꝛ
καὶ εἶπεν αὐτῇ ἀμνών, ἀνάστηθι καὶ ἀπότρεχε. καὶ
dixit
εἶπεν

dic ei. Veniat oro thamar ſoror mea vt det mihi cibum: & faciat pulmentum vt comedam de mãu eius. Accubuit itaq; amnõ: & q̃ſi egrotare cepit. Cũq; veniſſet rex ad viſitandũ eũ ait amnon ad regem. Veniat obſecro thamar ſoror mea vt faciat in oculis meis duas ſorbitiũculas: & cibũ para tũ capiã de mãu eiꝰ. Miſit ergo dd̃ ad thamar domũ dicẽs. Vẽi ĩ domum amnon fr̃is tui: & fac ei pulmẽtũ. Venitq; thamar in domũ amnon fr̃is ſui. ille ãt iacebat. Que tollens farinã cõmiſcuit & liq̃ faciens in oculis eius coxit ſorbitiunculas: tollenſq; qđ coxerat effudit & poſuit coram eo: & noluit comedere. Dixitq; amnõ. Eiicite vniuerſos a me. Cunq; eieciſſet omnes: dixit amnon ad thamar. Infer cibũ in conclaui vt veſcar de manu tua. Tulit ergo thamar ſorbitiunculas quas fecerat: & intulit ad amnon fratrẽ ſuũ in conclaui. Cunq; obtuliſſet ei cibum: apprehẽdit eã & ait. Veni cuba mecũ ſoror mea. Que rñdit ei. Noli frater mi: noli opprimere me: neq; enim hoc fas eſt in iſrael. Noli facere ſtulticiam hãc. Ego enĩ ferre non potero opprobriũ meũ. Et tu eris quaſi vnꝰ de inſipientibus in iſrael. quin potius loquere ad regem & non negabit me tibi. Noluit aũt amnõ acqeſcere p̃cibus eius: ſed p̃ualẽs viribꝰ oppreſſit eã & cubauit cũ ea. Et exoſam eã habuit odio magno nimis ita vt maius eſſet odiũ quo oderat eam: amore quo ante dilexerat. Dixitq; ei amnõ. Surge & vade. Que reſpondit.

וְאָמַרְתָּ אֵלָיו תָּבֹא נָא תָמָר
אֲחוֹתִי וְתַבְרֵנִי לֶחֶם וְעָשְׂתָה
לְעֵינַי אֶת הַבִּרְיָה לְמַעַן אֲשֶׁר
אֶרְאֶה וְאָכַלְתִּי מִיָּדָהּ׃ וַיִּשְׁכַּב
אַמְנוֹן וַיִּתְחָל וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ
לִרְאוֹתוֹ וַיֹּאמֶר אַמְנוֹן אֶל הַמֶּלֶךְ
תָּבוֹא נָא תָמָר אֲחֹתִי וּתְלַבֵּב
לְעֵינַי שְׁתֵּי לְבִבוֹת וְאֶבְרֶה מִיָּדָהּ׃
וַיִּשְׁלַח דָּוִד אֶל תָּמָר הַבַּיְתָה
לֵאמֹר לְכִי נָא בֵּית אַמְנוֹן אָחִיךְ
וַעֲשִׂי לוֹ הַבִּרְיָה׃ וַתֵּלֶךְ תָּמָר בֵּית
אַמְנוֹן אָחִיהָ וְהוּא שֹׁכֵב וַתִּקַּח
אֶת הַבָּצֵק וַתָּלָשׁ וַתְּלַבֵּב לְעֵינָיו
וַתְּבַשֵּׁל אֶת הַלְּבִבוֹת׃ וַתִּקַּח אֶת
הַמַּשְׂרֵת וַתִּצֹק לְפָנָיו וַיְמָאֵן
לֶאֱכוֹל וַיֹּאמֶר אַמְנוֹן הוֹצִיאוּ כָל
אִישׁ מֵעָלַי וַיֵּצְאוּ כָל אִישׁ
מֵעָלָיו׃ וַיֹּאמֶר אַמְנוֹן אֶל תָּמָר
הָבִיאִי הַבִּרְיָה הַחֶדֶר וְאֶבְרֶה
מִיָּדֵךְ וַתִּקַּח תָּמָר אֶת הַלְּבִבוֹת
אֲשֶׁר עָשָׂתָה וַתָּבֵא לְאַמְנוֹן
אָחִיהָ הֶחָדְרָה׃ וַתַּגֵּשׁ אֵלָיו לֶאֱכֹל
וַיַּחֲזֶק בָּהּ וַיֹּאמֶר לָהּ בּוֹאִי שִׁכְבִי
עִמִּי אֲחוֹתִי׃ וַתֹּאמֶר לוֹ אַל אָחִי
אַל תְּעַנֵּנִי כִּי לֹא יֵעָשֶׂה כֵן
בְּיִשְׂרָאֵל אַל תַּעֲשֵׂה אֶת הַנְּבָלָה
הַזֹּאת׃ וַאֲנִי אָנָה אוֹלִיךְ אֶת
חֶרְפָּתִי וְאַתָּה תִּהְיֶה כְּאַחַד
הַנְּבָלִים בְּיִשְׂרָאֵל וְעַתָּה דַּבֶּר
נָא אֶל הַמֶּלֶךְ כִּי לֹא יִמְנָעֵנִי
מִמֶּךָּ׃ וְלֹא אָבָה לִשְׁמֹעַ בְּקוֹלָהּ
וַיֶּחֱזַק מִמֶּנָּה וַיְעַנֶּהָ וַיִּשְׁכַּב אֹתָהּ׃
וַיִּשְׂנָאֶהָ אַמְנוֹן שִׂנְאָה גְּדוֹלָה מְאֹד
כִּי גְדוֹלָה הַשִּׂנְאָה אֲשֶׁר שְׂנֵאָהּ
מֵאַהֲבָה אֲשֶׁר אֲהֵבָהּ וַיֹּאמֶר
לָהּ אַמְנוֹן קוּמִי לֵכִי׃ וַתֹּאמֶר

בָּרָה עָשָׂה
בּוֹא לָבַב
שָׁלַח
יָלַךְ
עָשָׂה
לָקַח
לוּשׁ
בָּשַׁל
שָׁרַת יָצַק
בָּנָה מָאֵן
יָצָא
בּוֹא בָּרָה
עָשָׂה בּוֹא
נָגַשׁ
חָזַק
אָמַר
עָנָה
יָלַךְ
הָיָה
מָנַע
מִן
עָנָה שָׁכַב
אֵת שָׂנֵא
גָּדַל
יָלַךְ

© Biblioteca Nacional de España

לוֹ אַל אוֹדֹת הָרָעָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת רעע
מֵאַחֶרֶת אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמִּי
לְשַׁלְּחֵנִי וְלֹא אָבָה לִשְׁמֹעַ לָהּ׃
וַיִּקְרָא אֶת נַעֲרוֹ מְשָׁרְתוֹ וַיֹּאמֶר קרא שרת
שִׁלְחוּ נָא אֶת זֹאת מֵעָלַי הַחוּצָה
וּנְעֹל הַדֶּלֶת אַחֲרֶיהָ׃ וְעָלֶיהָ
כְּתֹנֶת פַּסִּים כִּי כֵן תִּלְבַּשְׁןָ בְנוֹת פסס לבש
הַמֶּלֶךְ הַבְּתוּלֹת מְעִילִים וַיֹּצֵא בתל מעל
אוֹתָהּ מְשָׁרְתוֹ הַחוּץ וְנָעַל הַדֶּלֶת את
אַחֲרֶיהָ׃ וַתִּקַּח תָמָר אֵפֶר עַל לקח
רֹאשָׁהּ וּכְתֹנֶת הַפַּסִּים אֲשֶׁר
עָלֶיהָ קָרָעָה וַתָּשֶׂם יָדָהּ עַל שום
רֹאשָׁהּ וַתֵּלֶךְ הָלוֹךְ וְזָעָקָה׃ ילך
וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ אַבְשָׁלוֹם אָחִיהָ
הַאֲמִינוֹן אָחִיךְ הָיָה עִמָּךְ וְעַתָּה
אֲחוֹתִי הַחֲרִישִׁי אָחִיךְ הוּא אַל חרש
תָּשִׁיתִי אֶת לִבֵּךְ לַדָּבָר הַזֶּה שות
וַתֵּשֶׁב תָּמָר וְשֹׁמֵמָה בֵּית ישב שמם
אַבְשָׁלוֹם אָחִיהָ׃ וְהַמֶּלֶךְ דָּוִד
שָׁמַע אֵת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
וַיִּחַר לוֹ מְאֹד׃ וְלֹא דִבֶּר אַבְשָׁלוֹם חרה
עִם אַמְנוֹן לְמֵרָע וְעַד טוֹב כִּי רעע
שָׂנֵא אַבְשָׁלוֹם אֶת אַמְנוֹן עַל
דְּבַר אֲשֶׁר עִנָּה אֵת תָּמָר אֲחֹתוֹ׃
וַיְהִי לִשְׁנָתַיִם יָמִים וַיִּהְיוּ גֹזְזִים היה שנה
לְאַבְשָׁלוֹם בְּבַעַל חָצוֹר אֲשֶׁר יום
עִם אֶפְרָיִם וַיִּקְרָא אַבְשָׁלוֹם קרא
לְכָל בְּנֵי הַמֶּלֶךְ׃ וַיָּבֹא אַבְשָׁלוֹם בוא
אֶל הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר הִנֵּה נָא גֹזְזִים אמר
לְעַבְדֶּךָ יֵלֶךְ נָא הַמֶּלֶךְ וַעֲבָדָיו
עִם עַבְדֶּךָ׃ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל
אַבְשָׁלוֹם אַל בְּנִי אַל נָא נֵלֵךְ ילך
כֻּלָּנוּ וְלֹא נִכְבַּד עָלֶיךָ וַיִּפְרָץ בּוֹ כבד פרץ
וְלֹא אָבָה לָלֶכֶת וַיְבָרְכֵהוּ׃ וַיֹּאמֶר ברך
אַבְשָׁלוֹם וָלֹא יֵלֶךְ נָא אִתָּנוּ
אַמְנוֹן אָחִי וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ

Maius eſt hoc malum quod nunc agis aduerſum me: q̃ quod an̄ feciſti: expellẽs me. Et noluit audire eam ſed vocato puero qui miniſtrabat ei dixit. Eiice hanc a me foras & claude oſtiũ poſt eã. Que induta erat talari tunica: huiuſcemodi enim filie regis virgines veſtibus vtebantur. Eiecit itaq; eã miniſter illius foras clauſitq; fores poſt eam. Que aſpgẽs cinerem capiti ſuo ſciſſa talari tunica: impoſitiſq; manib' ſuper caput ſuũ: ibat ingrediens & clamans. Dixit autem ei abſalõ frater ſuus. Nũqd amon frater tu' cõcubuit tecum? Sed nunc ſoror tace: frater tuus eſt. Neq; affligas cor tuum pro hac re. Mãſit itaq; thamar cõtabeſcẽs in domo abſalom fris ſui. Cũ ãt audiſſet rex dauid verba hec: contriſtatus eſt valde. Porro non eſt locutus abſalõ ad amnon malũ nec bonũ. Oderat enim abſalom amnon eo q violaſſet thamar ſororem ſuam. Factum eſt aũt poſt tp̃s biennii vt tonderẽtur oues abſalom i balaſor que eſt iuxta effraim. Et vocauit abſalom omnes filios regis: Venitq; ad regem & ait ad eũ. Ecce tondentur oues ſerui tui: veniat oro rex cum ſeruis ſuis ad ſeruum ſuum. Dixitq; rex ad abſalom. Noli fili mi: noli rogare vt veniam' omes & grauem' te. Cum aũt cogeret eum & noluiſſet ire: benedixit ei. Et ait abſalõ ad eũ. Si nõ vis venire: veniat obſecro nobiſcũ ſaltẽ amnon frater meus. Dixitq; ad eum

ei thamar: qm̃ magnũ malũ vltimũ magis q̃ pri
αὐτῷ θαμάρ, ὅτι μεγάλη κακία ἡ ἐσχάτη ὑπὲρ τὴν πρώ
mũ qđ feciſti mecũ vt mittas me. ⁊ nõ
την ἣν πεποίηκας μετ᾽ ἐμοῦ ἐξαποστεῖλαί με. καὶ οὐκ
voluit amnõ audire vocẽ eius: ⁊ voca
ἐβούλετο ἀμνὼν ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς αὐτῆς, καὶ ἐκάλε
uit puerũ ſuũ aſſiſtẽtẽ in domo ei'
σε τὸν παῖδα αὐτοῦ τὸν προεστηκότα τοῦ οἴκου αὐτοῦ
⁊ dicit ei: emitte iã hãc a me foras: D
καὶ λέγει αὐτῷ, ἐξαπόστειλον δὴ ταύτην ἀπ᾽ ἐμοῦ ἔξω, F
⁊ claude hoſtiũ poſt eam. ⁊ ſup eã erat
καὶ κλεῖσον τὴν θύραν ὀπίσω αὐτῆς. καὶ ἐπ᾽ αὐτῆς ἦν
tunica talaris: qm̃ ſic induebãtur
χιτὼν ἀστραγαλωτός, ὅτι οὕτως ἐπενδιδύσκοντο αἱ
filie regis virgines tuni
θυγατέρες τοῦ βασιλέως αἱ παρθένοι τοὺς ἐπενδύ
cis ſuis. ⁊ eiecit eã miniſter am
τας αὐτῶν. καὶ ἐξήγαγεν αὐτὴν ὁ λειτουργὸς τοῦ ἀμ
non foras: ⁊ clauſit hoſtiũ poſt eã. ⁊
νὼν ἔξω, καὶ ἀπέκλεισε τὴν θύραν ὀπίσω αὐτῆς. καὶ
accepit thamar cinerẽ: ⁊ impoſuit ſup caput
ἔλαβε θαμὰρ σποδόν, καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν
ſuũ: ⁊ tunicã talarẽ que ſup eã
αὐτῆς, καὶ τὸν χιτῶνα τὸν ἀστραγαλωτὸν τὸν ἐπ᾽ αὐτῆ
ſcidit: ⁊ poſuit manus ſuas ſup caput
διέῤῥηξεν, καὶ ἔθηκε τὰς χεῖρας αὐτῆς ἐπὶ τὴν κεφαλὴν
ſuũ: ⁊ ibat vadẽs ⁊ clamãs. ⁊ di
αὐτῆς, καὶ ἐπορεύετο πορευομένη καὶ βοῶσα. καὶ εἶ
xit ei abeſalõ frater eius: nũqđ amnon
πεν αὐτῇ ἀβεσαλὼμ ὁ ἀδελφὸς αὐτῆς, μὴ ἀμνὼν ὁ ſ.i.b
frater tuus fuit tecum? ⁊ nũc ſoror ta t.ſ.f.
ἀδελφός σου γέγονεν μετὰ σου; καὶ νῦν ἀδελφή σιώ
ce: qm̃ frater tuus ipſe. nõ ponas cor
πησον, ὅτι ἀδελφός σου αὐτός. μὴ θῇς τὴν καρδίαν
tuũ loqui aliqđ. ⁊ ſedit thamar contabeſcẽs in
σου λαλῆσαί τι. καὶ ἐκάθισε θαμὰρ ἐκψυχοῦσα ἐν τῷ
domo abeſalõ fratris ſui. ⁊ rex
οἴκῳ ἀβεσαλὼμ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆς. καὶ ὁ βασιλεὺς
dauid audiuit oĩa verba hec: ⁊
δαυὶδ ἤκουσε πάντας τοὺς λόγους τούτους, καὶ
cõtriſtat' ẽ nimis. ⁊ nõ locut' eſt abeſalõ am
ἠθύμησε σφόδρα. καὶ οὐκ ἐλάλησε ἀβεσαλὼμ τῷ ἀμ
non a malo vſq; ad bonũ: q2 oderat abeſalom
νὼν ἀπὸ κακοῦ ἕως ἀγαθοῦ, ὅτι ἐμίσει ἀβεσαλὼμ G
amnõ eo q humiliauit thamar ſororẽ ſuã.
ἀμνὼν ἀνθ᾽ ὧν ἐταπείνωσε θαμὰρ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ.
⁊ factũ ẽ poſt duos annos dierũ ⁊ fuerũt tõden
καὶ ἐγένετο μετὰ δύο ἔτη ἡμερῶν καὶ ἦσαν κείρον
tes abeſalõ in baalaſor q̃ apud ephraim.
τες τῷ ἀβεσαλὼμ ἐν βααλασὼρ τῇ παρὰ ἐφραίμ.
⁊ vocauit abeſalom oẽs filios
καὶ ἐκάλεσεν ἀβεσαλὼμ πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ
regis: ⁊ venit abeſalõ ad regẽ E
βασιλέως, καὶ ἦλθεν ἀβεσαλὼμ πρὸς τὸν βασιλέα
⁊ dixit: ecce iã tondũt ſeruo tuo:
καὶ εἶπεν, ἰδοὺ δὴ κείρουσιν τῷ δούλῳ σου, πο
eat iã rex ⁊ ſerui ſui cũ
ρευθήτω δὴ ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ με
ſeruo ſuo. ⁊ dixit rex abe
τὰ τοῦ δούλου σου. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ ἀβε
ſalom: nõ fili: non veniam' oẽs nos:
σαλὼμ, μὴ τέκνον, οὐ μὴ ἔλθωμεν πάντες ἡμεῖς,
ne grauemur in te. ⁊ coegit e
ὅπως μὴ βαρυνθῶμεν ἐπὶ σέ. καὶ κατεβιάσετο αὐ
um abeſalom: ⁊ nõ voluit rex
τὸν ἀβεσαλώμ, καὶ οὐκ ἐβούλετο ὁ βασιλεὺς τοῦ
ire: ⁊ benedixit ei. ⁊ dixit abe
πορευθῆναι, καὶ εὐλόγησεν αὐτόν. καὶ εἶπεν ἀβε
ſalom: ſed veniat iã mecũ amnon frater
σαλώμ, ἀλλὰ πορευθήτω δὴ μετ᾽ ἐμοῦ ἀμνὼν ὁ ἀδελφός
meus. ⁊ dixit rex:
μου. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεύς,

© Biblioteca Nacional de España

quare ibit tecum? ⁊ coegit eum abeſa
ἱνατί πορευθῇ μετὰ σοῦ; καὶ κατεβιάσατο αὐτὸν ἀβε-
lom: ⁊ miſit cū eo amnō: ⁊ om-
σαλώμ, καὶ ἐξαπέστειλε μετ' αὐτοῦ τὸν ἀμνών, καὶ πάν
nes filios regis. ⁊ iuſſit abeſalom
τας τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως. καὶ ἐνετείλατο ἀβεσαλὼμ
D pueris ſuis dicēs: ecce quū bn̄ habuerit cor
τοῖς παισὶν αὐτοῦ λέγων, ἴδε ὅτ' ἂν εὖ ἔχῃ ἡ καρ-
amnō in vino: ⁊ dicā ad vos: percutite
δία ἀμνὼν ἐν τῷ οἴνῳ, καὶ ἐρῶ πρὸς ὑμᾶς, πατάξατε
F amnon: ⁊ interficite eū: ne timeatis: qm̄ ego
τὸν ἀμνών, καὶ θανατώσατε αὐτόν, μὴ φοβεῖσθε, ὅτι ἐγὼ
precipio vobis. roboramini ⁊ eſtote in filios forti
ἐντέλλομαι ὑμῖν. κραταιοῦσθε καὶ γίνεσθε εἰς υἱοὺς δυνά
tudinis. ⁊ fecerūt pueri abeſalom amnō
μεως. καὶ ἐποίησαν οἱ παῖδες ἀβεσαλὼμ τῷ ἀμνὼν
ſicut preceperat eis. ⁊ ſurrexerūt oēs filij
καθὼς ἐνετείλατο αὐτοῖς. καὶ ἀνέστησαν πάντες οἱ υἱοὶ
regis ⁊ aſcenderūt vnuſqſqꝫ ſup mulā ſu-
τοῦ βασιλέως καὶ ἐπέβησαν ἕκαστος ἐπὶ τὴν ἡμίονον αὐ
am: ⁊ fugerūt. ⁊ factū eſt cū ipſi eſſent in via:
τοῦ, καὶ ἔφυγον. καὶ ἐγένετο ὡς αὐτοὶ ἦσαν ἐν τῇ ὁδῷ,
⁊ nūciū venit ad dauid dicētiū: percuſſit
καὶ ἡ ἀγγελία ἦλθε πρὸς δαυὶδ λεγόντων, πέπαικεν
abeſalom oēs filios regis. ⁊ non
ἀβεσαλὼμ πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως. καὶ οὐχ
remāſit in eis vſqꝫ ad vnū. ⁊ ſurrexit rex
ὑπολέλειπται ἐν αὐτοῖς ἕως ἑνός. καὶ ἀνέστη ὁ βασιλεὺς
s.1.b. ⁊ ſcidit veſtimēta ſua: ⁊ ſedit ſup trā.
c.3.f. καὶ διέρρηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τῆς γῆς.
⁊ oēs ſerui eius aſſiſtebāt ei qui ſci
καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ παρεστήκασιν αὐτῷ διερρω
derūt veſtimēta. ⁊ rn̄dit ionadab filius ſamaa
γότες τὰ ἱμάτια. καὶ ἀπεκρίθη ἰωναδὰβ υἱὸς σαμαὰ
fratris dauid dicēs: nō dicat dn̄s meus rex:
ἀδελφοῦ δαυὶδ λέγων, μὴ εἰπάτω ὁ κύριος μου ὁ βασι-
ꝙ oēs pueri filij regis mor
λεύς, ὅτι πάντα τὰ παιδάρια οἱ υἱοὶ τοῦ βασιλέως τεθνή
tui ſūt: ſed amnon ſolus mortuꝰ eſt: qm̄ in ira erat ei
κασιν, ἀλλ' ἢ ἀμνὼν μόνος τέθνηκεν, ὅτι ἐν ὀργῇ ἦν αὐτῷ
abeſalom ex qua die humiliauit amnō ſororem
ἀβεσαλὼμ ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐταπείνωσεν ἀμνὼν τὴν ἀδελφὴν
G ſuā thamar. ⁊ nūc dn̄s meꝰ rex nō ponat in
αὐτοῦ θαμάρ. καὶ νῦν ὁ κς μου ὁ βασιλεὺς μὴ θέσθω ἐπὶ τὴν
corde ſuo verbū dicēs: qm̄ oēs filij
καρδίαν αὐτοῦ ῥῆμα λέγων, ὅτι πάντες οἱ υἱοὶ τοῦ
regis mortui ſunt: ſed amnon ſolus mortuꝰ eſt. ⁊
βασιλέως τεθνήκασιν, ἀλλ' ἢ ἀμνὼν μόνος τέθνηκεν. καὶ
fugit abeſalom. ⁊ aſcēdit puer ſpeculator:
ἀπέδρα ἀβεσαλώμ. καὶ ἀνέβη τὸ παιδάριον ὁ σκοπός,
⁊ eleuauit oculos ſuos ⁊ vidit: ⁊ ecce ppl̄s
καὶ ἦρε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ εἶδε, καὶ ἰδοὺ λαὸς
E multꝰ veniens in via poſt eū ex late
πολὺς πορευόμενος ἐν τῇ ὁδῷ ὄπισθεν αὐτοῦ ἐκ πλευ-
re mōtis. ⁊ dixit ionadab ad regem: ecce
ρᾶς τοῦ ὄρους. καὶ εἶπεν ἰωναδὰβ πρὸς τὸν βασιλέα, ἰδοὺ οἱ
filij regis adſunt: ſm̄ verbū ſerui
υἱοὶ τοῦ βασιλέως παραγεγόνασιν, κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦ δούλου
tui ſic factū ē. ⁊ factū ē cū cōpleſſet ipſe
σου οὕτως γέγονεν. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ συντελέσαι αὐτὸν
loqui: ⁊ ecce filij regis vene
λαλοῦντα, καὶ ἰδοὺ οἱ υἱοὶ τοῦ βασιλέως παραγε-
runt. ⁊ leuauerūt vocē ſuā ⁊ fleuerūt: ⁊
γόνασιν. καὶ ἦραν τὴν φωνὴν αὐτῶν καὶ ἔκλαυσαν, καὶ
rex ⁊ oēs ſerui eius fleuerūt
ὁ βασιλεὺς καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ ἔκλαυσαν
ploratu magno nimis. ⁊ abeſalom fugit ⁊
κλαυθμὸν μέγαν σφόδρα. καὶ ἀβεσαλὼμ ἀπέδρα καὶ
abijt ad tholmi filiū amiud regē geſſer.
ἐπορεύθη πρὸς θολμὶ υἱὸν ἀμιοὺδ βασιλέα γεσσήρ.

rex. Nō eſt neceſſe vt vadat tecū. Coegit itaqꝫ abſalom eum & dimiſit cum eo amnon & vniuerſos filios regis. Preceꝑat āt abſalō pueris ſuis dicēs. Obſeruate cū temulētꝰ fuerit amnon vino: & dixero vobis: percutite eum & interficite: nolite timere. Ego enim ſū qui precipio vobis. Roboramini & eſtote viri fortes. Fecerīt ergo pueri abſalō aduerſum amnon ſicut p̄cepat eis abſalom. Surgēteſqꝫ omneſ filii regis aſcenderunt ſinguli mulas ſuas & fugerunt. Cūqꝫ adhuc ꝑgerent in itinere: fama ꝑuenit ad dauid dicens. Percuſſit abſalō omnes filios regis: & non remāſit ex eis faltē vnus. Surrexit itaqꝫ rex dauid: & ſcidit veſtimēta ſua: & cecidit ſup terram: & oēs ſerui illius q aſſiſtebāt ei ſciderūt veſtimēta ſua. Rn̄dēs autē ionadab filius ſemmaa fr̄is dd̄: dixit. Ne eſtimet dn̄s meꝰ rex ꝙ oēs pueri filii regis occiſi ſint. Amnō ſolus mortuus eſt: quoniā in ore abſalom erat poſitus ex die qua oppreſſit thamar ſororem eius. Nūc ergo ne ponat dn̄s meus rex ſup cor ſuū verbū iſtud dicens: oēs filii regis occiſi ſt: quoniam amnon ſolus mortuus ē. Fugit aūt abſalō. Et eleuauit puer ſpeculator oclos ſuos & aſpexit: & ecce populus multꝰ veniebat per iter deuiū ex latere mōtis. Dixit autem ionadab ad regem. Ecce filii regis adſunt: iuxta verbū ſerui tui ſic factum eſt. Cunqꝫ ceſſaſſet loqui: apparuerunt & filii regis. Et intrātes leuauerūt vocē ſuā & fleuerūt. Sed & rex & oēs ſerui eius fleuerunt: ploratu magno nimis. Porro abſalō fugiēs abiit ad tholomai filiū ammiur regem geſſur.

לָמָּה יֵלֵךְ עִמָּךְ׃ וַיִּפְרָץ בּוֹ | פָּרַץ
אַבְשָׁלוֹם וַיִּשְׁלַח אִתּוֹ אֶת אַמְנוֹן | שָׁלַח
וְאֵת כָּל בְּנֵי הַמֶּלֶךְ׃ וַיְצַו אַבְשָׁלוֹם | צָוָה
אֶת נְעָרָיו לֵאמֹר רְאוּ נָא כְּטוֹב | רָאָה
לֵב אַמְנוֹן בַּיַּיִן וְאָמַרְתִּי אֲלֵיכֶם
הַכּוּ אֶת אַמְנוֹן וַהֲמִתֶּם אֹתוֹ אַל | נָכָה מוּת
תִּירָאוּ הֲלוֹא כִּי אָנֹכִי צִוִּיתִי | יָרֵא
אֶתְכֶם חִזְקוּ וִהְיוּ לִבְנֵי חָיִל׃ | הָיָה
וַיַּעֲשׂוּ נַעֲרֵי אַבְשָׁלוֹם לְאַמְנוֹן | עָשָׂה
כַּאֲשֶׁר צִוָּה אַבְשָׁלוֹם וַיָּקֻמוּ כָּל | קוּם
בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וַיִּרְכְּבוּ אִישׁ עַל פִּרְדּוֹ | רָכַב
וַיָּנֻסוּ׃ וַיְהִי הֵמָּה בַדֶּרֶךְ וְהַשְּׁמֻעָה | נוּס
בָּאָה אֶל דָּוִד לֵאמֹר הִכָּה | בּוֹא
אַבְשָׁלוֹם אֶת כָּל בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְלֹא
נוֹתַר מֵהֶם אֶחָד׃ וַיָּקָם הַמֶּלֶךְ | יָתַר קוּם
וַיִּקְרַע אֶת בְּגָדָיו וַיִּשְׁכַּב אָרְצָה | קָרַע שָׁכַב
וְכָל עֲבָדָיו נִצָּבִים קְרֻעֵי בְגָדִים׃
וַיַּעַן יוֹנָדָב בֶּן שִׁמְעָה אֲחִי דָוִד | עָנָה
וַיֹּאמֶר אַל יֹאמַר אֲדֹנִי אֵת כָּל | אָמַר
הַנְּעָרִים בְּנֵי הַמֶּלֶךְ הֵמִיתוּ כִּי | מוּת
אַמְנוֹן לְבַדּוֹ מֵת כִּי עַל פִּי | בָּדַד פֶּה
אַבְשָׁלוֹם הָיְתָה שׂוּמָה מִיּוֹם עַנֹּתוֹ | הָיָה שׂוּם
אֵת תָּמָר אֲחֹתוֹ׃ וְעַתָּה אַל יָשֵׂם | עָנָה שׂוּם
אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ אֶל לִבּוֹ דָּבָר לֵאמֹר
כָּל בְּנֵי הַמֶּלֶךְ מֵתוּ כִּי אַמְנוֹן
לְבַדּוֹ מֵת׃ וַיִּבְרַח אַבְשָׁלוֹם וַיִּשָּׂא | בָּרַח נָשָׂא
הַנַּעַר הַצֹּפֶה אֶת עֵינָיו וַיַּרְא | רָאָה
וְהִנֵּה עַם רַב הֹלְכִים מִדֶּרֶךְ
אַחֲרָיו מִצַּד הָהָר׃ וַיֹּאמֶר יוֹנָדָב | צָדַד
אֶל הַמֶּלֶךְ הִנֵּה בְנֵי הַמֶּלֶךְ בָּאוּ | בּוֹא
כִּדְבַר עַבְדְּךָ כֵּן הָיָה׃ וַיְהִי | הָיָה
כְּכַלֹּתוֹ לְדַבֵּר וְהִנֵּה בְנֵי הַמֶּלֶךְ | כָּלָה
בָּאוּ וַיִּשְׂאוּ קוֹלָם וַיִּבְכּוּ וְגַם | בָּכָה
הַמֶּלֶךְ וְכָל עֲבָדָיו בָּכוּ בְּכִי גָּדוֹל | גָּדַל
מְאֹד׃ וְאַבְשָׁלוֹם בָּרַח וַיֵּלֶךְ אֶל
תַּלְמַי בֶּן עַמִּיהוּד מֶלֶךְ גְּשׁוּר׃

© Biblioteca Nacional de España

וַיִּתְאַבֵּל עַל בְּנוֹ כָּל הַיָּמִים׃ אָבַל יוֹם
וְאַבְשָׁלוֹם בָּרַח וַיֵּלֶךְ גְּשׁוּר וַיְהִי
שָׁם שָׁלֹשׁ שָׁנִים׃ וַתְּכַל דָּוִד שָׁנָה כָּלָה
הַמֶּלֶךְ לָצֵאת אֶל אַבְשָׁלוֹם כִּי יָצָא
נִחַם עַל אַמְנוֹן כִּי מֵת׃ מוּת
Cap. xiiii. וַיֵּדַע יוֹאָב בֶּן צְרֻיָה כִּי לֵב הַמֶּלֶךְ
עַל אַבְשָׁלוֹם׃ וַיִּשְׁלַח יוֹאָב שָׁלַח
תְּקוֹעָה וַיִּקַּח מִשָּׁם אִשָּׁה חֲכָמָה לָקַח אִישׁ
וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ הִתְאַבְּלִי נָא וְלִבְשִׁי אָמַר אָבַל
נָא בִגְדֵי אֵבֶל וְאַל תָּסוּכִי שֶׁמֶן סוּךְ
וְהָיִית כְּאִשָּׁה זֶה יָמִים רַבִּים הָיָה
מִתְאַבֶּלֶת עַל מֵת׃ וּבָאת אֶל בּוֹא
הַמֶּלֶךְ וְדִבַּרְתְּ אֵלָיו כַּדָּבָר הַזֶּה
וַיָּשֶׂם יוֹאָב אֶת הַדְּבָרִים בְּפִיהָ׃ שׂוּם פֶּה
וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה הַתְּקֹעִית אֶל
הַמֶּלֶךְ וַתִּפֹּל עַל אַפֶּיהָ אַרְצָה נָפַל
וַתִּשְׁתָּחוּ וַתֹּאמֶר הוֹשִׁעָה שָׁחָה יָשַׁע
הַמֶּלֶךְ׃ וַיֹּאמֶר לָהּ הַמֶּלֶךְ מַה לָּךְ
וַתֹּאמֶר אֲבָל אִשָּׁה אַלְמָנָה אָנִי
וַיָּמָת אִישִׁי׃ וּלְשִׁפְחָתְךָ שְׁנֵי מוּת שָׁנָה
בָנִים וַיִּנָּצוּ שְׁנֵיהֶם בַּשָּׂדֶה וְאֵין נָצָה
מַצִּיל בֵּינֵיהֶם וַיַּכּוּ הָאֶחָד אֶת נָצַל נָכָה
הָאֶחָד וַיָּמֶת אֹתוֹ׃ וְהִנֵּה קָמָה כָל קוּם
הַמִּשְׁפָּחָה עַל שִׁפְחָתֶךָ וַיֹּאמְרוּ שָׁפַח
תְּנִי אֶת מַכֵּה אָחִיו וּנְמִתֵהוּ בְּנֶפֶשׁ נָתַן
אָחִיו אֲשֶׁר הָרָג וְנַשְׁמִידָה גַּם שָׁמַד
אֶת הַיּוֹרֵשׁ וְכִבּוּ אֶת גַּחַלְתִּי יָרַשׁ כָּבָה
אֲשֶׁר נִשְׁאָרָה לְבִלְתִּי שִׂים
לְאִישִׁי שֵׁם וּשְׁאֵרִית עַל פְּנֵי
הָאֲדָמָה׃ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל הָאִשָּׁה פָּנָה
לְכִי לְבֵיתֵךְ וַאֲנִי אֲצַוֶּה עָלָיִךְ׃ אִישׁ
וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה הַתְּקוֹעִית אֶל הָלַךְ צָוָה
הַמֶּלֶךְ עָלַי אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ הֶעָוֹן
וְעַל בֵּית אָבִי וְהַמֶּלֶךְ וְכִסְאוֹ נָקִי׃ נָקָה
וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ הַמְדַבֵּר אֵלַיִךְ דָּבַר
וַהֲבֵאתוֹ אֵלַי וְלֹא יֹסִיף עוֹד בּוֹא יָסַף

Luxit ergo dauid filiū
ſuū amnon multis die-
bus. Abſalon aūt cū fu
giſſet & veniſſet in geſ-
ſur fuit ibi tribus ānis:
ceſſauitq; rex dauid
perſequi abſalō: eo ꝙ
conſolatus eſſet ſuper
amnon interitu. 14.
INtelligēs āt ioab fi-
lius ſaruie ꝙ cor re
gis verſum eſſet ad ab-
ſalom miſit
thecuā & tulit īde mu
lierem ſapientem:
dixitq; ad eā. Lugere
te ſimula: & induere
veſte lugubri: & ne vn
garis oleo:
vt ſis quaſi mulier iam
plurimo tempore
lugens mortuū. Et in
gredieris ad
regē & loq̄ris ad eum
ſermōes huiuſcemodi.
Poſuit āt ioab verba i
ore eius. Itaq; cū igreſſa
fuiſſet mulier thecuites
ad
regem cecidit corā eo
ſuper terram:
& adorauit & dixit.
Salua me
rex. Et ait ad eā rex.
Quid cauſe habes? que
rn̄dit. Heu mulier vi-
dua ego ſum.
Mortuus eſt eī vir me9
& ancille tue erant duo
filii: q rixati ſunt aduer
ſum ſe in agro: nulluſq;
erat q eos ꝓhibere poſ
ſet: & ꝑcuſſit alter
alter & interfecit eū.
Et ecce conſurgēs vni
uerſa cognatio aduerſū
ancillam tuam: dicit.
Trade eū q ꝑcuſſit fra
trē ſuū vt occidam9 eū
ꝓ aīa fratris ſui quē in
terfecit: & deleamus
heredē: & q̄rūt extin-
guere ſcintillam meam
que relicta eſt: vt non
ſuperſit
viro meo nomen & re
liquie ſuper
terram. Et ait rex ad
mulierem.
Vade in domum tuam
& ego iubebo pro te.
Dixitq; mulier thecui-
tes ad
regem. In me dn̄e mi
rex ſit iniquitas:
& in domo pr̄is mei:
rex āt & thronus eius
ſit inocens. Et ait rex.
Qui cōtradixerit tibi:
adduc eū ad me: & vl
tra non addet

ꝛ luxit rex ſuꝑ filiū ſuū oib9
καὶ ἐπένθησεν ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ πάσας τὰς
diebus. ꝛ abeſalom fugit ꝛ abijt in geſſer:
ἡμέρας. καὶ ἀβεσαλὼμ ἔφυγε καὶ ἀπῆλθεν εἰς γεσσήρ,
ꝛ fuit ibi ānis tribus. ꝛ ceſſauit ſpūs
καὶ ἦν ἐκεῖ ἔτη τρία. καὶ ἐκόπασε τὸ πνεῦμα τοῦ
regis dauid vt egrederet̄ cōtra abeſalom: q̄m
βασιλέως δαυὶδ τοῦ ἐξελθεῖν ἐπὶ ἀβεσαλώμ, ὅτι Infra. 15.b.
cōſolatus eſt ſuꝑ amnō filio ſuo mortuo.
παρεκλήθη ὑπὲρ ἀμνὼν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ τοῦ τεθνηκότος.
ET intellexit ioab filius ſaruia ꝙ cor
Καὶ ἔγνω ἰωὰβ υἱὸς σαρουΐα ὅτι ἡ καρδία τοῦ C.14
regis cōſolatū ē ad abeſalom: ꝛ miſit A
βασιλέως παρεκλήθη ἐπὶ ἀβεσαλώμ, καὶ ἀπέστειλεν
ioab in thecue: ꝛ tulit inde mulierē ſapiētē. D
ἰωὰβ εἰς θεκουέ, καὶ ἔλαβεν ἐκεῖθεν γυναῖκα φρονίμην.
ꝛ dixit ei: luge iā ꝛ induere veſtibus
καὶ εἶπεν αὐτῇ, πένθησον δὴ καὶ περιβαλοῦ ἱμάτια
lugubribus: ꝛ ne vngaris oleo. ꝛ ſis q̄ſi mulier
πενθικά, καὶ μὴ χρίσῃ ἔλαιον. καὶ ἔσῃ ὡς γυνὴ
diebus multis lugēs ſuꝑ mortuū. ꝛ venies ad
ἡμέρας πολλὰς πενθοῦσα ἐπὶ τεθνηκότι. καὶ ἥξεις πρὸς
regem ꝛ loqueris ad eum ſm̄ ſmonē
τὸν βασιλέα καὶ λαλήσεις πρὸς αὐτὸν κατὰ τὸ ῥῆμα
hunc. ꝛ poſuit ioab verba in ore
τοῦτο. καὶ ἔθετο ἰωὰβ τοὺς λόγους ἐπὶ τῷ στόματι
eius. ꝛ venit mulier thecuites ad re-
αὐτῆς. καὶ παρεγένετο ἡ γυνὴ ἡ θεκουῗτις πρὸς τὸν βα-
gem: ꝛ cecidit ſuꝑ faciē ei9 ad terrā:
σιλέα, καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτῆς ἐπὶ τὴν γῆν,
ꝛ adorauit eū. ꝛ dixit: ſalua rex
καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ. καὶ εἶπεν, σῶσον ὁ βασι-
ſalua. ꝛ ait ad eam rex: q̄d
λεὺς σῶσον. καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὴν ὁ βασιλεύς, τί 4.Re. 6.f.
tibi eſt? ꝛ dixit mulier: vere mulier vidua ego ſum:
σοι ἐστίν; καὶ εἶπεν ἡ γυνή, ὄντως γυνὴ χήρα ἐγώ εἰμι, B
ꝛ mortu9 eſt vir meus: ꝛ ancille tue duo filij:
καὶ ἀπέθανεν ὁ ἀνήρ μου, καὶ τῇ δούλῃ σου δύο υἱοί,
ꝛ rixati ſunt in agro ambo: ꝛ nō
καὶ διεμάχοντο ἐν τῷ πεδίῳ ἀμφότεροι, καὶ οὐκ
fuit q̄ erueret inter eos. ꝛ percuſſit vn9
ἦν ὁ ἐξαιρούμενος ἀναμέσον αὐτῶν. καὶ ἐπάταξεν ὁ εἷς
fratrē ſuū ꝛ interfecit. eū. ꝛ ecce
τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ ἐθανάτωσεν αὐτόν. καὶ ἰδοὺ
cōſurrexeſt vniuerſa trib9 aduerſū ancillā tuā dicētes:
ἐξανέστησαν ὅλη ἡ φυλὴ ἐπὶ τὴν δούλην σου λέγοντες,
trade eū qui percuſſit fratrē ſuū: ꝛ
παράδος τὸν πατάξαντα τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ
occidemus pro aīa fratris ſui:
θανατώσομεν ἀντὶ τῆς ψυχῆς τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ,
quē interfecit: ꝛ delebim9 heredē. ꝛ extin
ὃν ἀπέκτεινε, καὶ ἐξαροῦμεν τὸν κληρονόμον. καὶ σβε-
guetur ſcintilla q̄ relicta eſt mihi: vt nō
σθήσεται ὁ σπινθὴρ ὁ ὑπολελειμμένος μοι, τοῦ μὴ
ſit viro meo nomē ꝛ reliquie ſuꝑ fa-
ὑπάρξαι τῷ ἀνδρί μου ὄνομα καὶ λεῖμμα ἐπὶ προ- C
ciem terre. ꝛ dixit rex ad mu-
σώπου τῆς γῆς. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὴν γυ- E
lierē: vade in domū tuā bn̄ valēs: ꝛ ego in
ναῖκα, πορεύου εἰς τὸν οἶκόν σου ὑγιαίνουσα, κἀγὼ ἐν-
bebo pro te. ꝛ dixit mulier thecuites ad
τελοῦμαι περὶ σοῦ. καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ ἡ θεκουῗτις πρὸς
regē: dn̄e mi rex in me ini-
τὸν βασιλέα, κύριέ μου βασιλεῦ ἐπ᾽ ἐμὲ ἡ ἀδι-
quitas ꝛ in domo pr̄is mei. ꝛ
κία καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου. καὶ ὁ βα-
rex ꝛ thronus eius innocēs. ꝛ ait rex:
σιλεὺς καὶ ὁ θρόνος αὐτοῦ ἀθῷος. καὶ εἶπεν ὁ βασι-
quis locut9 fuerit cōtra te verbū: adduc eū ad
λεύς, τὸν λαλοῦντα πρὸς σὲ ῥῆμα, ἄγαγε αὐτὸν πρός
me: ꝛ non addet vltra
με, καὶ οὐ μὴ προσθήσῃ ἔτι πρ

vt tangat te. ⁊ dixit mulier: recordetur iā
ἅψασθαί σου. καὶ εἶπεν ἡ γυνή, μνησθήτω δὴ ὁ βα-
rex dñi dei tui. ꝙ ſi multiplicauerit
σιλεὺς κυρίου τοῦ θεοῦ σου. ὅτι ἐὰν πληθύνωσιν οἱ
proximi ſāguine vt interficiāt: ⁊ nō diſpdāt
ἀγχιστεύοντες τὸ αἷμα τοῦ διαφθεῖραι, καὶ οὐκ ἐξάρωσι
filiū meū. ⁊ ait rex: viuit dñs: nō ca-
τὸν υἱόν μου. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεύς, ζῇ κύριος, οὐ πε-
det de capillis filij tui ſup terrā.
σεῖται ἀπὸ τῶν τριχῶν τοῦ υἱοῦ σου ἐπὶ τὴν γῆν.
⁊ dixit: mulier: loquatur iā ancilla tua ad
καὶ εἶπεν ἡ γυνή, λαλησάτω δὴ ἡ δούλη σου πρὸς τὸν
dñm meū regē verbū. ⁊ ait rex: lo-
κύριόν μου τὸν βασιλέα ῥῆμα. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεύς, λά-
quere. ⁊ dixit mulier: quare cogitatū fuit ſic cōtra ꝑplm
λει. καὶ εἶπεν ἡ γυνή, ἱνατί ἐλογίσθη οὕτως ἐπὶ λαὸν
dei: ⁊ vt loqtur rex verbū iſtud
θεοῦ; καὶ ἐκ τοῦ λαλεῖν τὸν βασιλέα τὸν λόγον τοῦτο
quaſi delictū: vt nō reducat rex
ὡς πλημμέλεια, τοῦ μὴ ἐπιστρέψαι τὸν βασιλέα τὸν
eiectū a ſe: qm̄ morte moriemur: ⁊
ἀπωσμένον ἀπ᾽ αὐτοῦ, ὅτι θανάτῳ ἀποθανούμεθα, καὶ
ſicut aqua effuſſa ſup terrā nō cōgre-
ὥσπερ τὸ ὕδωρ τὸ ἐκχεόμενον ἐπὶ τὴν γῆν ὃ οὐ συναχ-
gabitur: ⁊ nō auferet deus aīam. ⁊ cogitauit
θήσεται, καὶ οὐ λήψεται ὁ θεὸς ψυχήν. καὶ ἐλογίσατο
cogitationē vt nō abijceret a ſe eiectū.
λογισμὸν τοῦ μὴ ἀπώσασθαι ἀπ᾽ αὐτοῦ ἀπωσμένον.
⁊ nūc pro qb⁹ venio vt loquar ad regem
καὶ νῦν ὑπὲρ ὧν ἥκω λαλῆσαι πρὸς τὸν βασιλέα τὸν
dñm meū verbū hoc: qm̄ aſpiciet me ppl's. ⁊ dicet
κύριόν μου τὸν λόγον τοῦτον, ὅτι ὄψεταί με ὁ λαός. καὶ ἐρεῖ
ancilla tua: loquatur iā ancilla tua ad do-
ἡ δούλη σου, λαλησάτω δὴ ἡ δούλη σου πρὸς τὸν κύ-
minū meū regem: ſi forte faciat rex
ριόν μου τὸν βασιλέα, εἴ πως ποιήσῃ ὁ βασιλεὺς τὸ
verbū ancille ſue: qꝛ audiet rex
ῥῆμα τῆς παιδίσκης αὐτοῦ, ὅτι ἀκούσεται ὁ βασι-
⁊ liberabit ancillā ſuā de manu
λεὺς καὶ ἐξελεῖται τὴν δούλην αὐτοῦ ἐκ χειρὸς τοῦ
viri querētis delere me ⁊ filiū meū
ἀνδρὸς τοῦ ζητοῦντος ἐξολοθρεῦσαί με καὶ τὸν υἱόν μου
ſimul de hereditate dñi. ⁊ dicet
κατὰ τὸ αὐτὸ ἐκ τῆς κληρονομίας κυρίου. καὶ ἐρεῖ ἡ
ancilla tua: fiat iā verbū dñi mei regis
δούλη σου, γενηθήτω δὴ ὁ λόγος τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως
in ſacrificiū. qm̄ ſicut angelus dei ſic dñs me⁹
εἰς θυσίαν. ὅτι καθὼς ἄγγελος θεοῦ οὕτως ὁ κύριός μου
rex: vt audiat bonū ⁊ malū: ⁊
ὁ βασιλεύς, τοῦ εἰσακούειν τὸ καλὸν καὶ τὸ πονηρόν, καὶ
dñs deus tuus tecum ſit. ⁊ rñdit rex
κύριος ὁ θεός σου μετὰ σοῦ ἔσω. καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασι-
⁊ dixit mulieri: nō iā abſcōdas a me
λεὺς καὶ εἶπε τῇ γυναικί, μὴ δὴ κρύψῃς ἀπ᾽ ἐμοῦ τὸ
verbū qđ ego interrogabo te. ⁊ dixit muli-
ῥῆμα ὃ ἂν ἐγὼ ἐπερωτήσω σε. καὶ εἶπεν ἡ γυ-
er: loquatur iā dñs me⁹ rex.
νή, λαλησάτω δὴ ὁ κύριός μου ὁ βασιλεύς.
⁊ dixit rex: ſi iā manus ioab te-
καὶ εἶπεν ὁ βασιλεύς, εἰ δὴ ἡ χεὶρ ἰωὰβ με-
cum in oībus iſtis: ⁊ rñdit ⁊ ait mu-
τὰ σοῦ ἐν πᾶσι τούτοις; καὶ ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν ἡ γυ-
lier regi: viuit aīa tua dñe mi rex
νὴ τῷ βασιλεῖ, ζῇ ἡ ψυχή σου κύριέ μου βασιλεῦ
ſi eſt ad dexterā aut ad ſiniſtrā ex oīb⁹ q̄ locutus eſt
εἰ ἔστιν εἰς τὰ δεξιὰ ἢ εἰς τὰ ἀριστερὰ ἐκ πάντων ὧν ἐλάλησεν
dñs meus rex: qm̄ ſeruus tuus ioab ipſe
ὁ κύριός μου ὁ βασιλεύς, ὅτι ὁ δοῦλός σου ἰωὰβ αὐτὸς
precepit mihi: ⁊ ipſe
ἐνετείλατό μοι, καὶ αὐτὸς

vt tangat te. Que ait. Recordetur rex dñi dei ſui vt nō multiplicentur proximi ſanguinis ad vlciſcendū: & nequaq̄ȝ interficiant filiū meū: Qui ait. Viuit dñs: qa non cadet de capillis filii tui ſup terram. Dixit ergo mulier. Loquatur ancilla tua ad dñm meū regē verbū. Et ait. Loquere. Dixitq̄ȝ mulier. Quare cogitaſti huiuſcemodi rē contra populum dei: & locutus eſt rex verbū iſtud vt peccet: & non reducat eiectum ſuum? Omnes morimur & q̄ſi aq̄ dilabimur in terram q̄ nō reuertūtur. Nec vult deus perire animam: ſed retractat cogitans ne penitus pereat qui abiectus eſt. Nūc igitur veni vt loquar ad dñm meum regem verbum hoc preſente populo. Et dixit ancilla tua. Loquar ad regem: ſi quomodo faciat rex verbum ancille ſue. Et audiuit rex vt liberaret ancillā ſuā de manu oīm q volebāt de hereditate dei delere me & filiū meū ſimul. Dicat ergo ancilla tua vt fiat verbum domini mei regis ſicut ſacrificium. Sicut enim angel⁹ dei: ſic ē dñs meus rex: vt nec bñdictiōe nec maledictōe moueatur. Vnde & dñs deus tuus ē tecū. Et rñdēs rex dixit ad mulierem. Ne abſcondas a me verbū quod te interrogo. Dixitq̄ȝ ei mulier. Loquere dñe mi rex. Et ait rex. Nunquid manus ioab tecum eſt in oībus iſtis? Reſpondit mulier & ait. Per ſalutē aīe tue domine mi rex nec ad ſiniſtrā nec ad dextram eſt ex oībus his q̄ locutus eſt dominus meus rex. Seru⁹ ei tuus ioab ipſe precepit mihi & ipſe

לנעת בך ותאמר יזכר נא המלך | נגע גאל
את יהוה אלהיך מהרבית גואל | רבה
הדם לשחת ולא ישמידו את | שמד
בני ויאמר חי יהוה אם יפל | נפל
משערת בנך ארצה ותאמר
האשה תדבר נא שפחתך אל | איש
אדני המלך דבר ויאמר דברי
ותאמר האשה ולמה חשבתה
כזאת על עם אלהים ומדבר
המלך הדבר הזה כאשם לבלתי
השיב המלך את נדחו כי מות | שוב
נמות וכמים הנגרים ארצה | מות
אשר לא יאספו ולא ישא | אסף נשא
אלהים נפש וחשב מחשבות | חשב
לבלתי ידח ממנו נדח ועתה | נדח
אשר באתי לדבר אל המלך | בוא
אדני את הדבר הזה כי יראני
העם ותאמר שפחתך אדברה | אמר דבר
נא אל המלך אולי יעשה המלך | עשה
את דבר אמתו כי ישמע המלך | אמה שמע
להציל את אמתו מכף האיש | נצל
להשמיד אתי ואת בני יחד | שמד
מנחלת אלהים ותאמר
שפחתך יהיה נא דבר אדני | היה
המלך למנוחה כי כמלאך האלהים | לאך
כן אדני המלך לשמע הטוב והרע | רוע
ויהוה אלהיך יהי עמך ויען | ענה
המלך ויאמר אל האשה אל | איש
נא תכחדי ממני דבר אשר אנכי | כחד
שאל אתך ותאמר האשה ידבר
נא אדני המלך ויאמר המלך היד
יואב אתך בכל זאת ותען | ענה
האשה ותאמר חי נפשך אדני | אמר
המלך אם אש להמין ולהשמיל | ימן שמל
מכל אשר דבר אדני המלך כי
עבדך יואב הוא צוני והוא | צוה

Infra. 15.b. C.14 A D 4.Re. 6.f. B C E

שָׂם בְּפִי שִׁפְחָתְךָ אֵת כָּל הַדְּבָרִים שׂוּם פֶּה
הָאֵלֶּה׃ לְבַעֲבוּר סַבֵּב אֶת פְּנֵי עָבַר פָּנָה
הַדָּבָר עָשָׂה עַבְדְּךָ יוֹאָב אֶת
הַדָּבָר הַזֶּה וַאדֹנִי חָכָם כְּחָכְמַת
מַלְאַךְ הָאֱלֹהִים לָדַעַת אֶת כָּל לָאַךְ יָדַע
אֲשֶׁר בָּאָרֶץ׃ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל
יוֹאָב הִנֵּה נָא עָשִׂיתִי אֶת הַדָּבָר עָשָׂה
הַזֶּה וְלֵךְ הָשֵׁב אֶת הַנַּעַר אֶת יָלַךְ שׁוּב
אַבְשָׁלוֹם׃ וַיִּפֹּל יוֹאָב אֶל פָּנָיו נָפַל
אַרְצָה וַיִּשְׁתַּחוּ וַיְבָרֶךְ אֶת הַמֶּלֶךְ שָׁחָה בָּרַךְ
וַיֹּאמֶר יוֹאָב הַיּוֹם יָדַע עַבְדְּךָ כִּי
מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ
אֲשֶׁר עָשָׂה הַמֶּלֶךְ אֶת דְּבַר
עַבְדֶּךָ׃ וַיָּקָם יוֹאָב וַיֵּלֶךְ גְּשׁוּרָה קוּם
וַיָּבֵא אֶת אַבְשָׁלוֹם יְרוּשָׁלָםִ׃ בּוֹא
וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ יִסֹּב אֶל בֵּיתוֹ וּפָנַי אָמַר סָבַב
לֹא יִרְאֶה וַיִּסֹּב אַבְשָׁלוֹם אֶל רָאָה
בֵּיתוֹ וּפְנֵי הַמֶּלֶךְ לֹא רָאָה׃
וּכְאַבְשָׁלוֹם לֹא הָיָה אִישׁ יָפֶה
בְּכָל יִשְׂרָאֵל לְהַלֵּל מְאֹד מִכַּף
רַגְלוֹ וְעַד קָדְקֳדוֹ לֹא הָיָה בוֹ קָדַד
מוּם׃ וּבְגַלְּחוֹ אֶת רֹאשׁוֹ וְהָיָה
מִקֵּץ יָמִים לַיָּמִים אֲשֶׁר יְגַלֵּחַ כִּי יוֹם גָּלַח
כָבֵד עָלָיו וְגִלְּחוֹ וְשָׁקַל אֶת שְׂעַר
רֹאשׁוֹ מָאתַיִם שְׁקָלִים בְּאֶבֶן מֵאָה
הַמֶּלֶךְ׃ וַיִּוָּלְדוּ לְאַבְשָׁלוֹם שְׁלוֹשָׁה יָלַד שָׁלשׁ
בָנִים וּבַת אַחַת וּשְׁמָהּ תָּמָר
הִיא הָיְתָה אִשָּׁה יְפַת מַרְאֶה׃ הָיָה אִישׁ
וַיֵּשֶׁב אַבְשָׁלוֹם בִּירוּשָׁלַםִ יָפָה רָאָה
שְׁנָתַיִם יָמִים וּפְנֵי הַמֶּלֶךְ לֹא שָׁנָה יוֹם
רָאָה׃ וַיִּשְׁלַח אַבְשָׁלוֹם אֶל יוֹאָב פָּנָה שָׁלַח
לִשְׁלֹחַ אֹתוֹ אֶל הַמֶּלֶךְ וְלֹא אָבָה
לָבוֹא אֵלָיו וַיִּשְׁלַח עוֹד שֵׁנִית שָׁנָה
וְלֹא אָבָה לָבוֹא׃ וַיֹּאמֶר אֶל
עֲבָדָיו רְאוּ חֶלְקַת יוֹאָב אֶל יָדִי רָאָה
וְלוֹ שָׁם שְׂעֹרִים לְכוּ וְהוֹצִתָהָ צית

poſuit in os ancille tue omnia verba hec: vt verterē figurā ſermonis huius. Seru9 eni tuus ioab precepit iſtud. Tu āt dñe mi rex ſapiēs es ſicut habet ſapientiā angelus dei: vt intelligas omnia ſuper terrā. Et ait rex ad ioab. Ecce placatus feci verbum tuum. Vade ergo & reuoca puerum abſalom. Cadēſq; ioab ſuper faciem ſuam in terram adorauit: & benedixit regi. Et dixit ioab. Hodie itellexit ſeruus tuus: qa inueni gratiā in oculis tuis domine mi rex. Feciſti enim ſermonē domine mi rex ſerui tui. Surrexit ergo ioab & abiit ī geſſur & adduxit abſalō in ieruſalem. Dixit autem rex. Reuertatur in domū ſuā: & faciē meā nō videat. Reuerſus eſt itaq; abſalō in domum ſuam: & faciē regis non vidit. Porro ſicut abſalō vir nō erat pulcher in oī iſrael: & decorus nimis. A veſtigio pedis vſq; ad verticem nō erat in eo vlla macula. Et qn̄ tōdebat capillum: ſemel autem in anno tōdebatur: qa grauabat eū ceſaries: ponderabat capillos capitis ſui ducentis ſiclis pondere publico. Nati ſunt autem abſalō filii tres: & filia vna nomie thamar elegantis forme. Manſitq; abſalom in ieruſalem duobus annis: & faciē regis non vidit. Miſit itaq; ad ioab vt mitteret eū ad regē. Qui noluit venire ad eum. Cumq; ſecundo miſiſſet & ille noluiſſet venire ad eum: dixit ſeruis ſuis. Scitis agrū ioab iuxta agrū meum hñtem meſſem ordei. Ite igr̄ & ſuccēdite eū

poſuit in ore ancille tue oīa ver
ἔθετο ἐν τῷ ϛόματι τῆς δούλης σου πάντας τοὺς λό-
ba hec: vt verteret figurā ſmōis
γους τούτους, ὅπως κυκλώσῃ τὸ πρόσωπον τοῦ λόγου
huius: fecit ſeruus tuus ioab verbū iſtō.
τούτου, ἐποίησεν ὁ δοῦλός σου ἰωὰβ τὸν λόγον τ̄ τον.
ꝛ dñs meus rex ſapiēs ſcdm ſapiē
καὶ ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς φρόνιμος κατὰ τὴν φρό-
tiam angeli dei vt intelligat omnia q̄ ſūt ſup
νησιν ἀγγέλου τοῦ θεοῦ τ̄ γνῶναι πάντα τὰ ἐπὶ
terrā. ꝛ dixit rex ad ioab: ecce fe
τῆς γῆς. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς ἰωὰβ, ἰδοὺ πε-
ci tibi verbū hoc. vade ꝛ reduc
ποίηκά σοι τὸ ῥῆμα τοῦτο. πορεύου καὶ ἐπίϛρεφε
puerū abeſalom. ꝛ cecidit ioab ſup
τὸ παιδάριον τὸν ἀβεσαλώμ. καὶ ἔπεσεν ἰωὰβ ἐπὶ
faciem ſuā ſup terrā. ꝛ adorauit: ꝛ
πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ προσεκύνησεν, καὶ
benedixit regi. ꝛ dixit ioab: hodie cogno
εὐλόγησε τὸν βασιλέα. καὶ εἶπεν ἰωὰβ, σήμερον ἔγνω
uit ſeruus tuus: q inueni grām in oculis tuis
κα ὁ δοῦλός σου, ὅτι εὕρηκα χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου
dñe mi rex: quia fecit rex
κύριέ μου βασιλεῦ, καθότι ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς τὸ
verbū ſerui ſui. ꝛ ſurrexit ioab ꝛ a-
ῥῆμα τοῦ δούλου αὐτοῦ. καὶ ἀνέϛη ἰωὰβ καὶ ἐπο-
biit in geſſur: ꝛ adduxit abeſalom in hieruſa
ρεύθη εἰς γεσούρ, καὶ ἤγαγε τὸν ἀβεσαλὼμ εἰς ἱερουσα-
lem. ꝛ dixit rex: reuertatur in do-
λήμ. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεύς, ἀποϛραφήτω εἰς τὸν οἶ-
mū ſuam: ꝛ faciē meā nō videat. ꝛ A
κον αὐτοῦ, καὶ τὸ πρόσωπόν μου μὴ ἰδέτω. καὶ
reuerſus eſt abeſalō in domū ſuā: ꝛ fa-
ἀπεϛράφη ὁ ἀβεσαλὼμ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ τὸ πρό-
ciem regis nō vidit. ꝛ ſicut abeſa
σωπον τοῦ βασιλέως οὐκ εἶδε. καὶ καθὼς ἀβεσα-
lom nō erat vir pulcher in omni iſrael laudabili
λὼμ οὐκ ἦν ἀνὴρ καλὸς ἐν παντὶ τῷ ἰσραὴλ αἰνετὸς
nimis a veſtigio pedis eius ꝛ vſq; ad verticē
σφόδρα ἀπὸ ἴχνους ποδὸς αὐτοῦ καὶ ἕως κορυφῆς
eius nō erat in eo macula. ꝛ quādo tōdebat ipſe
αὐτοῦ οὐκ ἦν ἐν αὐτῷ μῶμος. καὶ ἐν τῷ κείρασθαι αὐτὸν
caput ſuū: ꝛ erat a fine dierū
τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἐγίνετο ἀπὸ τέλους ἡμερῶν
in dies qn̄ tōdebatur: q2 grauabatur ſup eū ꝛ
εἰς ἡμέρας ὅτ᾽ ἀνεκείρετο, ὅτι κατεβαρύνετο ἐπ᾽ αὐτόν, καὶ
tonſus pōderabat capillū capitis ſui: ꝛ erat cē-
κειράμενος ἵϛα τὴν τρίχα τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ ἦν ἑκα-
tū ſiclorū in pōdere regali. ꝛ nati ſunt
τὸν σίκλων ἐν τῷ ϛαθμῷ τῷ βασιλικῷ. καὶ ἐτέχθησαν τῷ
abeſalom tres filij ꝛ filia vna: ꝛ nomē ei9
ἀβεσαλὼμ τρεῖς υἱοὶ καὶ θυγάτηρ μία, καὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς
thamar: ꝛ hec mulier pulchra valde. ꝛ māſit abe-
θαμάρ, καὶ αὕτη ἡ γυνὴ καλὴ σφόδρα. καὶ ἐκάθισεν ἀβε-
ſalom in hieruſalem duob9 ānis dierū. ꝛ fa-
σαλὼμ ἐν ἱερουσαλὴμ δύο ἔτη ἡμερῶν. καὶ τὸ πρόσω-
ciē regis nō vidit. ꝛ miſit abeſa
πον τ̄ βασιλέως οὐκ εἶδε. καὶ ἐξαπέϛειλεν ἀβεσα-
lom ad ioab vt mitteret eū ad
λὼμ πρὸς ἰωὰβ τοῦ ἀποϛεῖλαι αὐτὸν πρὸς τὸν
regem. ꝛ nō voluit ioab venire ad
βασιλέα. καὶ οὐκ ἠθέλησεν ἰωὰβ παραγενέσθαι πρὸς
eum. ꝛ miſit rurſū ſcdo ad eū.
αὐτόν. καὶ ἀπέϛειλεν ἔτι ἐκ δευτέρου πρὸς αὐτόν.
ꝛ nō voluit venire. ꝛ dixit abeſalom G
καὶ οὐκ ἠθέλησε παραγενέσθαι. καὶ εἶπεν ἀβεσαλὼμ
ad ſeruos ſuos: videte pars in agro B
πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ, ἴδετε ἡ μερὶς ἐν ἀγρῷ τ̄
ioab iuxta meū: ꝛ ipſi ibi ordea: ite
ἰωὰβ ἐχόμενά μου, καὶ αὐτῷ ἐκεῖ κριθαί, πορεύεσ-
tū ꝛ ſuccendite ea in
θε δὴ καὶ ἐμπυρίσατε αὐτὰ ἐν

⁊ ſuccēderūt ea ſerui abeſalō in
igne. καὶ ἐνεπύρισαν αὐτὰς οἱ δοῦλοι ἀβεσαλὼμ ἐν
πυρί. parte ioab. ⁊ ſurrexit ioab ⁊ abijt
igne πυρὶ τὴν μερίδα ἰωάβ. καὶ ἀνέστη ἰωὰβ καὶ ἐπορεύθη
ad abeſalom in domū: ⁊ dixit ad eū: qua
πρὸς ἀβεσαλὼμ εἰς τὸν οἶκον, καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν, ἵνα
re ſuccēderūt ſerui tui agrū meū in igne:
τί ἐνεπύρισαν οἱ δοῦλοί σου τὸν ἀγρόν μου ἐν πυρί;
⁊ dixit abeſalom ad ioab: ecce miſi ad
καὶ εἶπεν ἀβεσαλὼμ πρὸς ἰωάβ, ἰδοὺ ἀπέστειλα πρὸς
te dicēs: veni iā: vt mittā te ad
σὲ λέγων, παραγενοῦ δή, ὅπως ἀποστελῶ σε πρὸς τὸν
regem dicentē: quare veni de geſſur:
βασιλέα λέγοντα, ἱνατί παρεγενόμην ἐκ γεσούρ;
bonū erat mihi vt eſſē ego ibi. ⁊ nūc videbo iā
καλὸν ἦν μοι τοῦ εἶναί με ἐκεῖ. καὶ νῦν ὄψομαι δὴ
faciem regis: ⁊ ſi eſt in me iniq̄tas
πρόσωπον τοῦ βασιλέως, καὶ εἰ ἔστιν ἐν ἐμοὶ ἀδικία
⁊ interficiar. ⁊ abijt ioab ad re
καὶ θανατωθήσομαι. καὶ ἐπορεύθη ἰωὰβ πρὸς τὸν βα=
gem: ⁊ nunciauit ei. ⁊ vocauit abe
σιλέα, καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῷ. καὶ ἐκάλεσεν τὸν ἀβε
ſalom: ⁊ ingreſſus ē ad regē: ⁊ adora
σαλώμ, καὶ εἰσῆλθε πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ προσεκύ
uit eū ⁊ cecidit ſup faciē ſuā ſup
νησεν αὐτῷ καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν
terrā corā rege. ⁊ oſculatus eſt
γῆν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως. καὶ κατεφίλησεν ὁ βα
rex abeſalom.
σιλεὺς τὸν ἀβεσαλώμ. Ca. 15.

A ET factū eſt poſt hec ⁊ fecit ſibi
Καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ
abeſalom currus ⁊ equites: ⁊ quiquaginta
ἀβεσαλὼμ ἅρματα καὶ ἱππεῖς, καὶ πεντήκοντα
viros precurrētes añ faciē ſuā. ⁊ ma=
ἄνδρας προτρέχοντας πρὸ προσώπου αὐτοῦ. καὶ ὤρ
ne ſurrexit abeſalō ⁊ ſtabat in via por
θρισεν ἀβεσαλὼμ καὶ ἐφίστατο ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς πύ
te. ⁊ erat oīs vir cui erat iudiciū: ⁊ veniebat
λης. καὶ ἦν πᾶς ἀνὴρ ᾧ ἐγένετο κρίσις, καὶ ἤρχετο
ad regem in iudiciū: ⁊ vocabat eū abe
πρὸς τὸν βασιλέα εἰς κρίσιν, καὶ ἐκάλει αὐτὸν ἀβε
ſalom ⁊ dicebat ei: de qua ciuitate es tu: ⁊
σαλὼμ καὶ ἔλεγεν αὐτῷ, ἐκ ποίας πόλεως εἶ σύ; καὶ
dicebat: de vna tribuū iſrael ſeruus
ἔλεγεν, ἐκ μιᾶς τῶν φυλῶν τοῦ ἰσραὴλ ὁ δοῦλός
tuus. ⁊ dicebat ad eū abeſalom: ecce ſer=
σου. καὶ ἔλεγε πρὸς αὐτὸν ἀβεσαλώμ, ἰδοὺ οἱ λό=
mões tui boni ⁊ recti: ⁊ q̄ audiat
γοι σου καλοὶ καὶ κατευθύνοντες, καὶ ὁ ἀκουσόμενος
non eſt tibi a rege. ⁊ dice
οὐχ ὑπάρχει σοι παρὰ τοῦ βασιλέως. καὶ ἔλε=
bat abeſalom: quis cōſtituet me iudicē ſup
γεν ἀβεσαλώμ, τίς καταστήσει με κριτὴν ἐπὶ τῆς
terrā ſup iſrael: ⁊ ad me veniet oīs vir
γῆς ἐπὶ τὸν ἰσραήλ, καὶ ἐπ᾽ ἐμὲ ἐλεύσεται πᾶς ἀνὴρ
cui ſit lis ⁊ iudiciū: ⁊ iuſte iudicabo eū:
ᾧ ἂν ᾖ ἀντιλογία καὶ κρίσις, καὶ δικαιώσω αὐτόν;
⁊ factū eſt cū accederet vir vt ado
καὶ ἐγίνετο ἐπὶ τὸ προσάγειν τὸν ἄνδρα τοῦ προσκυ=
raret eū: ⁊ extēdebat manū ſuam: ⁊ appre
νεῖν αὐτῷ, καὶ ἐξέτεινε τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ ἐπε=
G hendebat eū ⁊ oſculabatur eū. ⁊ faciebat
λαμβάνετο αὐτοῦ καὶ κατεφίλει αὐτόν. καὶ ἐποίει
abeſalō ſc̄m verbū hoc omni iſrael
ἀβεσαλὼμ κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο παντὶ ἰσραὴλ
B venientibus in iudiciū ad regem
τοῖς παραγινομένοις εἰς κρίσιν πρὸς τὸν βασιλέα
⁊ vendicabat
καὶ ἰδιεποιεῖτο

igni. Succenderunt er-
go ſerui abſalom
ſegetē igni. Surrexit-
q̄ ioab & venit
ad abſalom in domum
eius & dixit.
Quare ſuccenderunt
ſerui tui
ſegetem meam igni.
Et reſpondit
abſalō ad ioab. Miſi
ad te obſecrans vt veni
res ad me & mitterem
te ad regem: & diceres
ei. Quare veni
de geſſur. Melius mihi
erat ibi eſſe.
Obſecro ergo vt vide-
am faciē regis: q̄ ſi me
mor ē iniq̄tatis mee: in
terficiat me. Ingreſſus
itaq̄ ioab ad regē nun
ciauit ei oīa. Vocatuſq̄
eſt abſalom & intrauit
ad regem:
& adorauit ſuper faciē
terre coram eo.
Oſculatuſq̄ eſt rex ab
ſalom.

15

IGitur poſt hec fecit
ſibi
abſalō currus & equi
tes
& quinquaginta viros
qui precederent eum.
Et mane conſurgēs ab
ſalom ſtabat iuxta
introitum porte ī via:
& omnem virum
qui habebat negociū
vt veniret ad
regis iudicium: voca-
bat abſalom
ad ſe & dicebat. De q̄
ciuitate es tu? Qui rñ-
dens aiebat. Ex vna tri
bu iſrael ego ſum
ſeruus tuus. Reſponde
batq̄ ei abſalom.
Videtur mihi ſermões
tui boni & iuſti: ſed
non eſt qui te audiat
conſtitutus a rege.
Dicebatq̄ abſalom.
Quis me conſtituat
iudicem ſuper terrā vt
ad me veniant omnes
qui habent negocium:
& iuſte iudicem. Sed &
cum accederet ad eum
homo vt ſalutaret illū:
extendebat manū ſuā
& app̄hēdēs oſculaba-
tur eū. Faciebatq̄
hoc omni iſrael venie
ti
ad iudiciū vt audiretur
a rege: & ſollicitabat

בָּאֵשׁ וַיַּצִּתוּ עַבְדֵי אַבְשָׁלוֹם אֶת
הַחֶלְקָה בָּאֵשׁ׃ וַיָּקָם יוֹאָב וַיָּבֹא   קוּם בּוֹא
אֶל אַבְשָׁלוֹם הַבָּיְתָה וַיֹּאמֶר
אֵלָיו לָמָּה הִצִּיתוּ עֲבָדֶיךָ אֶת
הַחֶלְקָה אֲשֶׁר לִי בָּאֵשׁ׃ וַיֹּאמֶר
אַבְשָׁלוֹם אֶל יוֹאָב הִנֵּה שָׁלַחְתִּי
אֵלֶיךָ לֵאמֹר בֹּא הֵנָּה וְאֶשְׁלְחָה   שָׁלַח
אֹתְךָ אֶל הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר לָמָּה בָּאתִי   בּוֹא
מִגְּשׁוּר טוֹב לִי עֹד אֲנִי שָׁם
וְעַתָּה אֶרְאֶה פְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְאִם   רָאָה פָּנָה
יֶשׁ בִּי עָוֺן וֶהֱמִתָנִי׃ וַיָּבֹא יוֹאָב   עָוָה מוּת
אֶל הַמֶּלֶךְ וַיַּגֶּד לוֹ וַיִּקְרָא אֶל   נָגַד קָרָא
אַבְשָׁלוֹם וַיָּבֹא אֶל הַמֶּלֶךְ
וַיִּשְׁתַּחוּ לוֹ עַל אַפָּיו אַרְצָה לִפְנֵי   שָׁחָה
הַמֶּלֶךְ וַיִּשַּׁק הַמֶּלֶךְ לְאַבְשָׁלוֹם׃   נָשַׁק
וַיְהִי מֵאַחֲרֵי כֵן וַיַּעַשׂ לוֹ   Cap. xv.
אַבְשָׁלוֹם מֶרְכָּבָה וְסֻסִים   הָיָה עָשָׂה
וַחֲמִשִּׁים אִישׁ רָצִים לְפָנָיו׃   רָכַב סוּס
וְהִשְׁכִּים אַבְשָׁלוֹם וְעָמַד עַל   רוּץ
יַד דֶּרֶךְ הַשָּׁעַר וַיְהִי כָּל הָאִישׁ   שָׁכַם
אֲשֶׁר יִהְיֶה לּוֹ רִיב לָבוֹא אֶל   רוּב
הַמֶּלֶךְ לַמִּשְׁפָּט וַיִּקְרָא אַבְשָׁלוֹם   שָׁפַט
אֵלָיו וַיֹּאמֶר אֵי מִזֶּה עִיר אַתָּה
וַיֹּאמֶר מֵאַחַד שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל
עַבְדֶּךָ׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַבְשָׁלוֹם
רְאֵה דְבָרֶיךָ טוֹבִים וּנְכֹחִים
וְשֹׁמֵעַ אֵין לְךָ מֵאֵת הַמֶּלֶךְ׃
וַיֹּאמֶר אַבְשָׁלוֹם מִי יְשִׂמֵנִי   שׂוּם
שֹׁפֵט בָּאָרֶץ וְעָלַי יָבוֹא כָּל   בּוֹא
אִישׁ אֲשֶׁר יִהְיֶה לּוֹ רִיב   הָיָה
וּמִשְׁפָּט וְהִצְדַּקְתִּיו׃ וְהָיָה   צָדַק
בִּקְרָב אִישׁ לְהִשְׁתַּחֲוֺת לוֹ   שָׁחָה
וְשָׁלַח אֶת יָדוֹ וְהֶחֱזִיק לוֹ וְנָשַׁק   חָזַק
לוֹ׃ וַיַּעַשׂ אַבְשָׁלוֹם כַּדָּבָר   עָשָׂה
הַזֶּה לְכָל יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יָבֹאוּ   בּוֹא
לַמִּשְׁפָּט אֶל הַמֶּלֶךְ וַיְגַנֵּב   גָּנַב

© Biblioteca Nacional de España

אבשלום את לב אנשי ישראל׃
ויהי מקץ ארבעים שנה ויאמר — היה רבע
אבשלום אל המלך אלכה — אמר ילך
נא ואשלם את נדרי אשר — שלם
נדרתי ליהוה בחברון׃ כי נדר
נדר עבדך בשבתי בגשור בארם — ישב
לאמר אם ישוב ישיבני יהוה — שוב
ירושלם ועבדתי את יהוה׃
ויאמר לו המלך לך בשלום — ילך
ויקם וילך חברונה׃ וישלח — קום שלח
אבשלום מרגלים בכל שבטי — רגל
ישראל לאמר כשמעכם את
קול השופר ואמרתם מלך — שפר
אבשלום בחברון׃ ואת אבשלום
הלכו מאתים איש מירושלם — מאה
קראים והלכים לתמם ולא
ידעו כל דבר׃ וישלח אבשלום
את אחיתפל הגילני יועץ דוד — יעץ
מעירו מגלה בזבחו את
הזבחים ויהי הקשר אמץ
והעם הולך ורב את אבשלום׃ — הלך
ויבא המגיד אל דוד לאמר היה — בוא נגד
לב איש ישראל אחרי אבשלום׃
ויאמר דוד לכל עבדיו אשר
אתו בירושלם קומו ונברחה כי — ברח
לא תהיה לנו פליטה מפני — היה פלט
אבשלום מהרו ללכת פן ימהר — פנה ילך
והשגנו והדיח עלינו את — מהר
הרעה והכה העיר לפי חרב׃ — נשג נדח
ויאמרו עבדי המלך אל — רוע נכה
המלך ככל אשר יבחר — פה אמר
אדני המלך הנה עבדיך׃ ויצא — בחר
המלך וכל ביתו ברגליו ויעזב — עזב
המלך את עשר נשים — נשה
פלגשים לשמר הבית׃ ויצא
המלך וכל העם ברגליו ויעמדו — עמד

corda virorum iſrael. Poſt quadraginta autē annos dixit abſalom ad regem dauid. Vadam & reddam vota mea q̄ voui dn̄o in hebron. Vouens enim vouit ſeruus tuus cum eſſet in geſſur ſyrie dicēs. Si reduxerit me dominus in ieruſalem: ſacrificabo domino. Dixitq; ei rex dd̄. Vade in pace. Et ſurrexit & abiit in hebron. Miſit autem abſalom exploratores in vniuerſas tribus iſrael dicēs. Statī vt audieritis clangorem buccine dicite. Regnabit abſalom in hebrō. Porro cum abſalom ierunt ducenti viri de ieruſalem vocati: euntes ſimplici corde & cauſam penitus ignorantes. Accerſiuit quoq; abſalō achitofel gilonitem conſiliariū dd̄ de ciuitate ſua gilo. Cumq; immolaret victimas facta eſt coniuratio valida: populuſq; concurrens augebatur cū abſalō. Venit igitur nūcius ad dauid dicens. Toto corde vniuerſus iſrael ſequitur abſalom. Et ait dauid ſeruis ſuis qui erant cū eo in ieruſalē. Surgite & fugiam⁹: neq; eī erit nobis effugium a facie abſalō. Feſtinate egredi: ne forte veniens occupet nos: & impellat ſuper nos ruinā: & pcutiat ciuitatē in ore gladii. Dixeruntq; ſerui regis ad eum: Omnia quecunq; precepit dn̄s noſter rex libenter exequimur ſerui tui. Egreſſus ē ergo rex & vniuerſa domus eius pedib⁹ ſuis. Et reliqt rex decem mulieres cōcubinas ad cuſtodiendam domum. Egreſſuſq; rex & oīs iſrael pedibus ſuis ſtetit

abeſalom corda oīum virorū
ἀβεσαλὼμ τὰς καρδίας πάντων τῶν ἀνδρῶν τοῦ
iſrael. ⁊ factū eſt poſt quadraginta ānos: ⁊ ai=
ἰσραήλ. καὶ ἐγένετο μετὰ τεσσαράκοντα ἔτη, καὶ εἶ=
it abeſalom ad regē dicēs: va=
πεν ἀβεσαλὼμ πρὸς τὸν βασιλέα λέγων, πορεύσο=
dam iā ⁊ reddā vota mea q̄ voui
μαι δὴ καὶ ἀποδώσω τὰς εὐχάς μου ἃς ηὐξάμην
dn̄o in chebron. qm̄ votū vouit ſeruus tu⁹
τῷ κυρίῳ ἐν χεβρών. ὅτι εὐχὴν ηὔξατο ὁ δοῦλός σου
qn̄ manebā in geſſur in ſyria dicēs: ſi redu
ὅτε ἐκαθήμην εἰς γεσοὺρ ἐν συρίᾳ λέγων, ἐὰν ἐπιστρέ=
cens reduxerit me dn̄s in hieruſalē: ⁊ ſeruiam
φων ἐπιστρέψῃ με ὁ κύριος εἰς ἱερουσαλήμ, καὶ λατρεύσω
dn̄o. ⁊ dixit ei rex: vade in pace.
τῷ κυρίῳ. καὶ εἶπεν αὐτῷ βασιλεύς, πορεύου εἰς εἰρήνην.
⁊ ſurrexit ⁊ abijt abeſalom in chebron. ⁊ miſit
καὶ ἀνέστη καὶ ᾤχετο ἀβεσαλὼμ εἰς χεβρών. καὶ ἀπέστειλεν
abeſalom exploratores in vniuerſas tribus
ἀβεσαλὼμ κατασκόπους εἰς πάσας τὰς φυλὰς τοῦ
iſrael dicēs: cū audieritis vos vocē buci
ἰσραὴλ λέγων, ἐν τῷ ἀκοῦσαι ὑμᾶς φωνὴν σάλπιγ=
ne ⁊ dicetis: regnauit abeſalom in chebron.
γος καὶ ἐρεῖτε, βεβασίλευκεν ἀβεσαλὼμ ἐν χεβρών.
⁊ ierunt cū abeſalō ducenti viri
καὶ ἐπορεύθησαν μετὰ ἀβεσαλὼμ διακόσιοι ἄνδρες
de hieruſalem vocati: ⁊ ibant in ſimplici
ἐξ ἱερουσαλὴμ ἐπίκλητοι, καὶ ἐπορεύοντο ἁπλότη=
tate: ⁊ nō nouerūt aliqd̄ verbū. ⁊ miſit abe=
τι, καὶ οὐκ ᾔδεισαν οὐδὲν ῥῆμα. καὶ ἀπέστειλεν ἀβε=
ſalom ⁊ vocauit achitophel geloneū
σαλὼμ καὶ ἐκάλεσε τὸν ἀχιτόφελ τὸν γελωναῖον τὸν
cōſiliariū dauid de ciuitate ſua gelo.
σύμβουλον δαυὶδ ἐκ τῆς πόλεως αὐτοῦ τῆς γελώ.
cū imolaret ipſe victimas: ⁊ fuit cōiuratio
ἐν τῷ θύειν αὐτὸν τὰς θυσίας, καὶ ἦν τὸ διαβούλιον
valida. ⁊ pplˀs ibat ⁊ augebatur cū
ἰσχυρόν. καὶ ὁ λαὸς ἐπορεύετο καὶ ἐπληθύνετο μετὰ
abeſalom. ⁊ venit nuncius ad
ἀβεσαλώμ. καὶ παραγίνεται ὁ ἀπαγγέλων πρὸς
dauid dicēs: factū eſt cor virorū iſrael poſt
δαυὶδ λέγων, ἐγενήθη καρδία ἀνδρῶν ἰσραὴλ ὀπί=
abeſalom. ⁊ dixit dauid oībus ſer
σω ἀβεσαλώμ. καὶ εἶπε δαυὶδ πᾶσι τοῖς δού=
uis ſuis q̄ cū eo in hieruſalem: ſurgite
λοις αὐτοῦ τοῖς μετ᾽ αὐτοῦ εἰς ἱερουσαλήμ, ἀνάστητε
⁊ fugiamus: qm̄ nō eſt nobis ſalus a fa
καὶ φύγωμεν, ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν σωτηρία ἀπὸ προ=
cie abeſalom. feſtinate recedere ne p̄ueniat
σώπου ἀβεσαλώμ. σπεύσατε ἀπελθεῖν μὴ φθάσῃ
⁊ occupet nos: ⁊ impellat ſup nos ma
καὶ καταλάβῃ ἡμᾶς, καὶ ἐξώσηται ἐφ᾽ ἡμᾶς τὴν κα=
litiā: ⁊ percutiat ciuitatē in ore gladij.
κίαν, καὶ πατάξῃ τὴν πόλιν ἐν στόματι ῥομφαίας.
⁊ dixerūt ſerui regis ad eum: in
καὶ εἶπον οἱ παῖδες τοῦ βασιλέως πρὸς αὐτόν, ἐν
oībus que eligit dn̄s nr̄ rex: ecce
πᾶσιν οἷς αἱρεῖται κύριος ἡμῶν ὁ βασιλεύς, ἰδοὺ οἱ
ſerui tui. ⁊ egreſſus eſt rex ⁊ vniuerſa dom⁹
παῖδές σου. καὶ ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς καὶ πᾶς ὁ οἶκος
eius pedites pedibus ſuis. ⁊ reliquit
αὐτοῦ πεζοὶ τοῖς ποσὶν ἀτοῦ. καὶ κατέλιπεν
rex decē mulieres de cōcubinis ſuis
ὁ βασιλεὺς δέκα γυναῖκας τῶν παλλακῶν αὐτοῦ
vt cuſtodirēt domū ſuā. ⁊ egreſſus eſt rex
τοῦ φυλάσσειν τὸν οἶκον αὐτῶν. καὶ ἐξῆλθεν ὁ βασι=
⁊ oīs pplˀs eius pedites. ⁊ ſteterūt
λεὺς καὶ πᾶς ὁ λαὸς αὐτοῦ πεζοί. καὶ ἔστησαν

© Biblioteca Nacional de España

in domo lōginqua ⁊ vniuerſi ſerui eius p̄
ἐν οἴκῳ τῷ μακρὰν καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ ἀνὰ
manū eius p̄teribāt. ⁊ oīs cherethi ⁊ oīs
χεῖρα αὐτοῦ παρῆγον. καὶ πᾶς ὁ χερεθὶ καὶ πᾶς ὁ
phelethi ⁊ oēs zethei ſexcēti viri q̄ venerūt
φελεθὶ καὶ πάντες οἱ ζεθαῖοι ἑξακόσιοι ἄνδρες οἱ ἥκοντες
de geth pedites accedebāt an̄ faciē re
ἐκ γὲθ πεζοὶ παρεπορεύοντο κατὰ πρόσωπον τοῦ βα
gis. ⁊ dixit rex ad ethi gethcū:
σιλέως. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς ἐθὶ τὸν γεθχῖον,
cur vadis ⁊ tu nobiſcū: reuertere ⁊ habita
ἱνατί πορεύῃ καὶ σὺ μεθ᾽ ἡμῶν; ἐπίστρεφε καὶ οἴκει
cum rege: qz peregrinus tu ⁊ q̄ egreſ
μετὰ τοῦ βασιλέως, ὅτι ἀλλότριος σὺ καὶ ὅτι με
ſus es de loco tuo. ſi heri veniſti tu:
τῴκισας ἐκ τοῦ τόπου σου. εἰ ἐχθὲς παραγέγονας σύ,
⁊ hodie cōpellā te vt eas nobiſcū? ego
καὶ σήμερον κινήσω σε τοῦ πορεύεσθαι μεθ᾽ ἡμῶν; ἐγὼ
aūt vadā quo vado. vade ⁊ re
δὲ πορεύσομαι οὗ ἂν πορεύομαι. πορεύου καὶ ἀνάστρε
E duc fratres tuos tecum: ⁊ dn̄s faciet
φε τοὺς ἀδελφούς σου μετὰ σοῦ, καὶ κύριος ποιήσει
tecum miam ⁊ veritatē. ⁊ rn̄dit ethi
μετὰ σοῦ ἔλεος καὶ ἀλήθειαν. καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἐθὶ τῷ
regi ⁊ dixit: viuit dn̄s ⁊ viuit aīa tua do
βασιλεῖ καὶ εἶπεν, ζῇ κύριος καὶ ζῇ ἡ ψυχή σου κύ
mine mi rex: qm̄ in loco vbi fuerit dn̄s
ριέ μου βασιλεῦ, ὅτι εἰς τὸν τόπον οὗ ἂν ᾖ ὁ κύριός
meus rex ⁊ ſi in mortē ⁊ ſi in vitā
μου ὁ βασιλεὺς καὶ ἐὰν εἰς θάνατον καὶ ἐὰν εἰς ζωὴν
qm̄ ibi erit ſeru⁹ tuus. ⁊ dixit dauid ad ethi:
ὅτι ἐκεῖ ἔσται ὁ δοῦλός σου. καὶ εἶπεν δαυὶδ πρὸς ἐθί,
vade ⁊ trāſi mecū. ⁊ trāſiuit ethi ge
πορεύου καὶ δίελθε μετ᾽ ἐμοῦ. καὶ παρῆλθεν ἐθὶ ὁ γε
theus ⁊ oēs viri q̄ cū eo ⁊ oēs
θαῖος καὶ πάντες οἱ ἄνδρες οἱ μετ᾽ αὐτοῦ καὶ πάντες
C ſerui eius ⁊ oīs terra voce magna flen
οἱ παῖδες αὐτοῦ καὶ πᾶσα ἡ γῆ φωνῇ μεγάλῃ κλαί
tes. ⁊ oīs pp̄ls trāſgrediebat̄ in torrēte
οντες. καὶ πᾶς ὁ λαὸς διεπορεύετο ἐν τῷ χειμάρρῳ
cedron. ⁊ rex trāſiuit torrentē ce
τοῦ κεδρών. καὶ ὁ βασιλεὺς διέβη τὸν χειμάρρουν κε
dron. ⁊ cūctus pp̄ls incedebat ante faci
δρών. καὶ πᾶς ὁ λαὸς παρεπορεύετο ἐπὶ πρόσω
em eius p̄ deſertū. ⁊ ecce ſadoc ⁊ vniuer
πον αὐτοῦ τὴν ἔρημον. καὶ ἰδοὺ σαδὼκ καὶ πάν
ſi leuite cū eo portātes arcā
τες οἱ λευῖται μετὰ αὐτοῦ αἴροντες τὴν κιβωτὸν τῆς
federis dei. ⁊ depoſuerūt arcā dei.
διαθήκης τοῦ θεοῦ. καὶ ἔστησαν τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ.
⁊ aſcēdit abiathar donec ceſſauit pp̄ls exire ex
καὶ ἀνέβη ἀβιαθὰρ ἕως ἐπαύσατο ὁ λαὸς διελθεῖν ἐκ
ciuitate. ⁊ dixit rex ad ſadoc:
τῆς πόλεως. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς σαδώκ,
reduc arcā dei in vrbē: ſi
ἐπίστρεψον τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ εἰς τὴν πόλιν, ἐὰν
inuenero grām corā dn̄o: ⁊ reducet me: ⁊
εὕρω χάριν ἐνώπιον κυρίου, καὶ ἐπιστρέψει με, καὶ
oſtdet eā ⁊ decorē eius. ⁊ ſi di
δείξει αὐτὴν καὶ τὴν εὐπρέπειαν αὐτῆς. καὶ ἐὰν εἴ
xerit mihi: neqꝫ volui te: ecce ego: faciat mihi qd̄ pla
πῃ μοι, οὔτε ἠθέληκά σε, ἰδοὺ ἐγώ, ποιείτω μοι τὸ ἀρε
cuerit corā ſe. ⁊ dixit rex ſa
στὸν ἐνώπιον αὐτοῦ. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ σα
D doc ſacerdoti: vide tu reuertere in ciuitatē in
δὼκ τῷ ἱερεῖ, βλέπε σὺ ἀνάστρεφε εἰς τὴν πόλιν ἐν
pace: ⁊ ecce achimaas filius tu⁹ ⁊ ionathan
εἰρήνῃ, καὶ ἰδοὺ ἀχιμαὰς ὁ υἱός σου καὶ ἰωναθὰν

procul a domo: & vniuerſi ſerui eius ambulabāt iuxta eū: & legiōes cerethi & felethi & oēs gethei pugnatores validi ſexcenti viri qui ſecuti eū fuerāt de geth pedites p̄cedebāt regē. Dixit aūt rex ad ethai getheum. Cur venis nobiſcum? Reuertere & habita cū rege: quia pegrin⁹ es & egreſſus es de loco tuo. Heri veniſti: & hodie cōpelleris nobiſcum egredi? Ego autē vadam quo iturus ſum. Reuertere & reduc tecum frēs tuos: & dn̄s faciet tecū miſericordiā & veritatem. Et rn̄dit ethai regi dicens. Viuit dn̄s & viuit dn̄s meus rex: qm̄ in quocunqꝫ loco fueris dn̄e mi rex ſiue in morte ſiue in vita: ibi erit ſeruus tuus. Et ait dauid ethai. Veni & trāſi. Et tranſiuit ethai getheus & oms viri q cū eo erāt: & reliqua multitudo. Oēſqꝫ flebant voce magna: & vniuerſ⁹ populus tranſibat. Rex vero trāſgrediebatur torrentē cedrō: & cunctus pp̄ls incedebat cōtra viā q̄ reſpicit ad deſertū. Venit aūt ſadoch ſacerdos & vniuerſi leuite cum eo portantes arcam federis dei: & depoſuerunt arcam dei. Et aſcendit abiathar donec expletus eſſet oīs pp̄ls q egreſſus fuerat de ciuitate. Et dixit rex ad ſadoch. Reporta arcam dei in vrbē. Si inuenero gratiam in oculis dn̄i: reducet me & oſtendet mihi eā & tabernaculū ſuū. Si autem dixerit mihi: nō places: preſto ſum: faciat quod bonum eſt corā ſe. Et dixit rex ad ſadoch ſacerdotem. O videns reuertere in ciuitatem in pace: & achimaas filius tuus & ionathan

בית המרחק: וכל עבדיו עברים
על ידו וכל הכרתי וכל הפלתי
וכל הגתים שש מאות איש
אשר באו ברגלו מגת עברים
על פני המלך: ויאמר המלך אל
אתי הגתי למה תלך גם אתה
אתנו שוב ושב עם המלך כי
נכרי אתה וגם גלה אתה למקומך:
תמול בואך והיום אנועך עמנו
ללכת ואני הולך על אשר אני
הולך שוב והשב את אחיך עמך
חסד ואמת: ויען אתי את המלך
ויאמר חי יהוה וחי אדני המלך
כי אם במקום אשר יהיה שם
אדני המלך אם למות אם לחיים
כי שם יהיה עבדך: ויאמר דוד
אל אתי לך ועבר ויעבר אתי
הגתי וכל אנשיו וכל הטף אשר
אתו: וכל הארץ בוכים קול
גדול וכל העם עברים והמלך
עבר בנחל קדרון וכל העם
עברים על פני דרך את המדבר:
והנה גם צדוק וכל הלוים אתו
נשאים את ארון ברית האלהים
ויצקו את ארון האלהים
ויעל אביתר עד תם כל העם
לעבור מן העיר: ויאמר המלך
לצדוק השב את ארון
האלהים העיר אם אמצא חן
בעיני יהוה והשבני והראני
אתו ואת נוהו: ואם כה יאמר
לא חפצתי בך הנני יעשה
לי כאשר טוב בעיניו:
ויאמר המלך אל צדוק הכהן
הרואה אתה שבה העיר
בשלום ואחימעץ בנך ויהונתן

רחק
מאה
בוא
פנה אמר
הלך
ישב
קום
תמל נוע
הלך הלך
שוב
ענה
היה
אמר
הלך עבר
בכה
גדל
פנה דבר
ארן ברת
עלה תמם
אמר
מצא
שוב ראה
עשה
ראה שוב

© Biblioteca Nacional de España

בֶּן אֶבְיָתָר שְׁנֵי בְנֵיהֶם אִתָּם ׃ שָׁנָה
רְאוּ אָנֹכִי מִתְמַהְמֵהַּ בְּעַרְבוֹת מָהַהּ
הַמִּדְבָּר עַד בּוֹא דָבָר מֵעִמָּכֶם
לְהַגִּיד לִי ׃ וַיָּשֶׁב צָדוֹק וְאֶבְיָתָר נָגַד
אֶת אֲרוֹן הָאֱלֹהִים יְרוּשָׁלָםִ אָרַן
וַיֵּשְׁבוּ שָׁם ׃ וְדָוִד עֹלֶה בְמַעֲלֵה עָלָה
הַזֵּיתִים עֹלֶה וּבוֹכֶה וְרֹאשׁ לוֹ בָּכָה
חָפוּי וְהוּא הֹלֵךְ יָחֵף וְכָל הָעָם חָפָה
אֲשֶׁר אִתּוֹ חָפוּ אִישׁ רֹאשׁוֹ
וְעָלוּ עָלֹה וּבָכֹה ׃ וְדָוִד הִגִּיד
לֵאמֹר אֲחִיתֹפֶל בַּקֹּשְׁרִים עִם
אַבְשָׁלוֹם וַיֹּאמֶר דָּוִד סַכֶּל נָא אָמַר
אֶת עֲצַת אֲחִיתֹפֶל יְהוָה ׃ וַיְהִי יָעַץ הָיָה
דָוִד בָּא עַד הָרֹאשׁ אֲשֶׁר בּוֹא
יִשְׁתַּחֲוֶה שָׁם לֵאלֹהִים וְהִנֵּה שָׁחָה
לִקְרָאתוֹ חוּשַׁי הָאַרְכִּי קָרוּעַ קָרַע
כֻּתָּנְתּוֹ וַאֲדָמָה עַל רֹאשׁוֹ ׃ וַיֹּאמֶר
לוֹ דָּוִד אִם עָבַרְתָּ אִתִּי וְהָיִתָ
עָלַי לְמַשָּׂא ׃ וְאִם הָעִיר תָּשׁוּב נָשָׂא שׁוּב
וְאָמַרְתָּ לְאַבְשָׁלוֹם עַבְדְּךָ אֲנִי
הַמֶּלֶךְ אֶהְיֶה עֶבֶד אָבִיךָ וַאֲנִי הָיָה
מֵאָז וְעַתָּה וַאֲנִי עַבְדֶּךָ וְהֵפַרְתָּה פּוּר
לִי אֵת עֲצַת אֲחִיתֹפֶל ׃ וַהֲלוֹא יָעַץ
עִמְּךָ שָׁם צָדוֹק וְאֶבְיָתָר
הַכֹּהֲנִים וְהָיָה כָּל הַדָּבָר אֲשֶׁר
תִּשְׁמַע מִבֵּית הַמֶּלֶךְ תַּגִּיד לְצָדוֹק שָׁמַע נָגַד
וּלְאֶבְיָתָר הַכֹּהֲנִים ׃ הִנֵּה שָׁם
עִמָּם שְׁנֵי בְנֵיהֶם אֲחִימַעַץ שָׁנָה
לְצָדוֹק וִיהוֹנָתָן לְאֶבְיָתָר וּשְׁלַחְתֶּם
בְּיָדָם אֵלַי כָּל דָּבָר אֲשֶׁר
תִּשְׁמָעוּ ׃ וַיָּבֹא חוּשַׁי רֵעֶה דָוִד בּוֹא
הָעִיר וְאַבְשָׁלוֹם יָבוֹא יְרוּשָׁלָםִ ׃
וְדָוִד עָבַר מְעַט מֵהָרֹאשׁ
וְהִנֵּה צִיבָא נַעַר מְפִיבֹשֶׁת
לִקְרָאתוֹ וְצֶמֶד חֲמֹרִים חֲבֻשִׁים
וַעֲלֵיהֶם מָאתַיִם לֶחֶם וּמֵאָה מֵאָה

filius abiathar duo filii veſtri ſint vobiſcum. Ecce ego abſcondar in cãpeſtribus deſerti: donec veniat ſermo a vobis idicãs mihi. Reportauerunt ergo ſadoch & abiathar arcam dei in ieruſalem: & manſerunt ibi. Porro dauid aſcẽdebat cliuũ oliuarũ ſcãdẽs & flẽs nudis pedibus incedẽs & opto capite. Sed & omnis populus qui erat cũ eo operto capite aſcẽdebat plorãs. Nũciatũ eſt aũt dauid ꝙ achitofel eſſet in coniuratiõe cum abſalom. Dixitqꝫ dd̃. Infatua queſo dñe conſiliũ achitofel. Cumqꝫ aſcenderet dauid ſummitatẽ mõtis in quo adoraturus erat deũ: ecce occurrit ei chuſi arachites ſciſſa veſte & terra pleno capite. Et dixit ei dd̃. Si veneris mecum: eris mihi oneri: ſi aũt ĩ ciuitatem reuertaris & dixeris abſalom ſeruus tuus ſum rex: ſicut fui ſeruꝰ patris tui: ſic ero ſeruus tuus: diſſipabis conſiliũ achitofel. Habes autem tecum ſadoch & abiathar ſacerdotes: & oẽ verbum quodcunqꝫ audieris in domo regis: indicabis ſadoch & abiathar ſacerdotibus. Sunt enim cũ eis duo filii eorũ achimaas filius ſadoch: & ionathan filius abiatar: & mittetis per eos ad me oẽ verbum quod audieritis. Veniẽte ergo chuſi amico dd̃ in ciuitatẽ: abſalõ quoqꝫ ingreſſus ẽ ieruſalẽ. 16.

Cumqꝫ dd̃ trãſiſſet paululũ mõtis verticẽ: apparuit ſyba puer miphiboſeth in occurſũ eius cũ duobus aſinis qui onerati erãt ducẽtis pãibus: & centum alligaturis vue

filius abiathar ambo filii vr̃i vobiſcũ. ecce
υἱὸς ἀβιαθὰρ ἀμφότεροι υἱοὶ ὑμῶν μεθ᾽ ὑμῶν. ἰδοὺ
ego expecto vos in cãpeſtribꝰ deſerti: donec
ἐγὼ προσδέχομαι ὑμᾶς ἐν ἀραβὼθ τῆς ἐρήμου, ἕως οὗ
veniat ſermo a vobis vt nũcietur mihi. ꝛ re
ἔλθῃ ὁ λόγος παρ᾽ ὑμῶν τοῦ ἀπαγγελθῆναί μοι. καὶ ἀπέ
duxerũt ſadoc ꝛ abiathar arcam dei
στρεψαν σαδὼκ καὶ ἀβιαθὰρ τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ
in hieruſalem: ꝛ mãſerũt ibi. ꝛ dauid aſcen
εἰς ἱερουσαλήμ, καὶ ἐκάθισαν ἐκεῖ. καὶ δαυὶδ ἀνέβαι
debat ſup aſcẽſum oliuarũ ꝛ flebat: ꝛ
νεν ἐπὶ τὴν ἀνάβασιν τῶν ἐλαιῶν καὶ ἔκλαιεν; καὶ
caput eius opertũ: ꝛ ipſe in
ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἐπικεκαλυμμένη, καὶ αὐτὸς παρε
bat nudis pedibꝰ: ꝛ oĩs pplˀs q̃ cum
πορεύετο ἀνυπόδετος, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ᾽ αὐ
eo operuit vnuſqˀſqꝫ caput ſuũ. ꝛ
τοῦ ἐπεκάλυψεν ἕκαστος τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. καὶ
aſcendebãt aſcendẽtes ꝛ flentes. ꝛ dauid
ἀνέβαινον ἀναβαίνοντες καὶ κλαίοντες. καὶ τῷ δαυὶδ
nunciauerũt dicentes: ꝛ achitophel in cõiu
ἀπήγγειλαν λέγοντες, καὶ ἀχιτόφελ ἐν τοῖς συγ
ratis cũ abeſalom. ꝛ dixit dauid: dñe
κειμένοις μετὰ ἀβεσαλώμ. καὶ εἶπε δαυὶδ, κύριε
deus meꝰ infatua iã cõſiliũ achitophel. ꝛ
ὁ θεός μου ματαίωσον δὴ τὴν βουλὴν ἀχιτόφελ. καὶ
factũ eſt dauid veniente vſqꝫ ad cacumẽ vbi adorauit
ἐγένετο δαυὶδ παραγενομένου ἕως ῥὼς οὗ προσεκύνησεν
ibi deũ: ꝛ ecce venit in occurſum eius
ἐκεῖ τῷ θεῷ, καὶ ἰδοὺ ἥκει εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ
chuſi archi ſocius dauid ſciſſa ve
χουσὶ ὁ ἀρχὶ ἑταῖρος δαυὶδ διεῤῥηχὼς τὸν χιτῶ
ſte ꝛ terra ſup caput eius. ꝛ dixit ei
να καὶ γῆ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ. καὶ εἶπεν αὐτῷ
dauid: ſi trãſieris mecũ eris ſup me onus.
δαυὶδ, ἐὰν διέλθῃς μετ᾽ ἐμοῦ ἔσῃ ἐπ᾽ ἐμὲ φορτίον.
ſi in ciuitatẽ reuertaris: ꝛ dices abeſa
ἐὰν εἰς τὴν πόλιν ἀναστρέψῃς, καὶ ἐρεῖς τῷ ἀβεσα
lom: ſeruus tuus ſum rex: ſine me viuere.
λώμ, παῖς σου εἰμὶ βασιλεῦ, ἔασόν με ζῆσαι.
ſeruus patris tui fui tunc ꝛ nuper: ꝛ
παῖς τοῦ πατρός σου ἤμην τότε καὶ ἀρτίως, καὶ
nũc ego ſeruus tuus. ꝛ diſſipa mihi con Infra. 17.c.
νῦν ἐγὼ δοῦλός σου, καὶ διασκέδασόν μοι τὴν βου
ſiliũ achitophel. ꝛ ecce ibi tecum ſadoc ꝛ
λὴν ἀχιτόφελ. καὶ ἰδοὺ ἐκεῖ μετὰ σοῦ σαδὼκ καὶ
abiathar ſacerdotes. ꝛ erit oẽ verbũ qδ audieris
ἀβιαθὰρ οἱ ἱερεῖς. καὶ ἔσαι πᾶν ῥῆμα ὃ ἂν ἀκούσῃς
a rege renũciabis ſadoc ꝛ
παρὰ τοῦ βασιλέως ἀναγγελεῖς τῷ σαδὼκ καὶ
abiathar ſacerdotibꝰ. ꝛ ecce ibi duo filii eo
τῷ ἀβιαθὰρ τοῖς ἱερεῦσι. καὶ ἰδοὺ ἐκεῖ δύο υἱοὶ αὐ
rũ cum eis achimaas filius ſadoc ꝛ ionathan
τῶν μετ᾽ αὐτῶν ἀχιμάας ὁ υἱὸς σαδὼκ καὶ ἰωνάθαν
filius abiathar. ꝛ mittetis in manibus eo
υἱὸς ἀβιαθάρ. καὶ ἐξαποστελεῖτε ἐν ταῖς χερσὶν αὐ
rũ ad me oẽ verbũ qδ audieritis. ꝛ ingredi
τῶν πρός με πᾶν ῥῆμα ὃ ἂν ἀκούσητε. καὶ εἰσεπορεύε
tur chuſi amicus dauid in ciuitatẽ: ꝛ abe
το χουσὶ ἑταῖρος δαυὶδ εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἀβε
ſalom nuper ingrediebaẽ in hieruſalem.
σαλὼμ ἄρτι εἰσεπορεύετο εἰς ἱερουσαλήμ. Ca. 16.

Et dauid trãſiit paululũ a cacumine: ꝛ
Καὶ δαυὶδ διῆλθε μικρὸν ἀπὸ τῆς ῥῶς, καὶ
ecce ſiba puer mephiboſeth veniebat in
ἰδοὺ σιβὰ τὸ παιδάριον μεφιβόσεθ ἤρχετο εἰς
occurſum ei: ꝛ par aſinorũ qui onerati erãt: ꝛ
ἀπάντησιν αὐτῷ, καὶ ζεῦγος ὄνων ἐπισεσαγμένων, καὶ
ſup eos ducẽti panes: ꝛ oephi
ἐπ᾽ αὐτῶν διακόσιοι ἄρτοι, καὶ οἰφὶ

B 3.R. 1.b.
G
A Infra 19.c. Eccl. 13.c.
C

vue paſſe. ꝛ cētū maſſe palatharū. ꝛ vter vini. ꝛ di
σαφίδων. καὶ ἑκατὸν παλάθαι. καὶ νέβελ οἴνου. καὶ εἶ
xit rex ad ſiba: q̄d hec tibi? ꝛ dixit
πεν ὁ βασιλεὺς πρὸς σιβά, τί ταῦτά σοι; καὶ εἶπε
ſiba: aſini domui regis vt aſcēdant: ꝛ
σιβά, οἱ ὄνοι τῷ οἴκῳ τοῦ βασιλέως ἐπιβαίνειν, καὶ
panes ꝛ palathe ꝛ vue paſſe in cibū
οἱ ἄρτοι καὶ αἱ παλάθαι καὶ σαφίδες εἰς βρῶσιν τοῖς
pueris: ꝛ vinū vt bibat qui defecerit in
παιδαρίοις, καὶ ὁ οἶνος πίνειν τῷ ἐκλελυμένῳ ἐν τῇ
deſerto. ꝛ dixit rex: vbi eſt filiꝰ do
ἐρήμῳ. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεύς, ποῦ ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ κυ
mini tui? ꝛ dixit ſiba ad regem: ecce ma=
ρίου σου; καὶ εἶπε σιβὰ πρὸς τὸν βασιλέα, ἰδοὺ κά=
net in hieruſalē. ꝛ dicit: hodie reducēt
θηται ἐν ἱερουσαλήμ. καὶ λέγει, σήμερον ἐπιστρέψουσί
mihi domꝰ iſrael regnum patris mei.
μοι ὁ οἶκος ἰσραὴλ τὴν βασιλείαν τοῦ πατρός μου.
ꝛ ait rex ad ſiba: ecce tibi erūt om
καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς σιβά, ἰδού σοι ἔσαι πάν
nia q̄ erāt mephiboſeth. ꝛ dixit ſiba: adoro:
τα τὰ τοῦ μεφιβόσεθ. καὶ εἶπε σιβά, προσκυνῶ,
inueniā gr̄am in oculis tuis dn̄e mi rex. ꝛ
B εὕροιμι χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου κύριέ μου βασιλεῦ. καὶ
3.Re. venit rex dauid vſq̄ ad bauriz. ꝛ ecce
2.b. παραγίνεται ὁ βασιλεὺς δαυὶδ ἕως βαουρίμ. καὶ ἰδοὺ
inde vir egrediebat̄ de cognatiōe domus ſaul: ꝛ no
ἐκεῖθεν ἀνὴρ ἐξεπορεύετο ἐκ πατριᾶς οἴκου σαούλ, καὶ ὄνο
mē ei ſemei filius gera procedebat egrediēs: ꝛ
μα αὐτῷ σεμεῒ υἱὸς γηρὰ ἐξεπορεύετο ἐκπορευόμενος, καὶ
G maledicēs ꝛ mittens lapides cōtra dauid ꝛ
κακολογῶν καὶ βάλλων λίθους ἐπὶ τὸν δαυὶδ καὶ
cōtra vniuerſos ſeruos eius. ꝛ oīs ppl's
ἐπὶ πάντας τοὺς παῖδας αὐτοῦ. καὶ πᾶς ὁ λαὸς
ꝛ omnes bellatores a dextris ꝛ a ſiniſtris
καὶ πάντες οἱ δυνατοὶ ἐκ δεξιῶν καὶ ἐξ ἀριστερῶν
regis. ꝛ ita dixit ſemei cū ma
τοῦ βασιλέως. καὶ οὕτως εἶπε σεμεῒ ἐν τῷ κα=
lediceret ei: egredere egredere vir ſanguinū
ταρᾶσθαι αὐτόν, ἔξελθε ἔξελθε ἀνὴρ τῶν αἱμάτων
ꝛ vir iniquus: reduxit in te dn̄s vniuer
καὶ ἀνὴρ ὁ παράνομος, ἐπέστρεψεν ἐπὶ σὲ κύριος πάν
ſum ſanguinē domus ſaul: coꝫ regna
τα τὰ αἵματα τοῦ οἴκου σαούλ, ἀνθ' ὧν ἐβασίλευ
Infra. 17.c. ſti pro eo. ꝛ dedit dn̄s regnum in
σας ἀντ' αὐτοῦ. καὶ ἔδωκε κύριος τὴν βασιλείαν εἰς
manus abeſalom filij tui. ꝛ indicauit tibi
χεῖρας ἀβεσαλὼμ τοῦ υἱοῦ σου. καὶ ἔδειξέ σοι τὴν
maliciā tuā q̄m vir ſāguinū tu es. ꝛ dixit
κακίαν σου ὅτι ἀνὴρ αἱμάτων σὺ εἶ. καὶ εἶπεν
abeſſa filius ſaruie ad regem: quare ma
ἀβεσσὰ υἱὸς σαρουΐα πρὸς τὸν βασιλέα, ἵνα τί κα=
ledicit canis mortuus iſte dn̄o meo
ταρᾶται ὁ κύων ὁ τεθνηκὼς οὗτος τὸν κύριόν μου
regi? vadā iā ꝛ auferā ca
τὸν βασιλέα; διελεύσομαι δὴ καὶ ἀφελῶ τὴν κεφα
put eius. ꝛ dixit rex ad abeſſa: q̄d
λὴν αὐτοῦ. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς ἀβεσσά, τί
mihi ꝛ vobis filij ſaruia? ꝛ dimittite eū: ſi=
ἐμοὶ καὶ ὑμῖν υἱοὶ σαρουΐα; καὶ ἄφετε αὐτόν, διό=
deo maledicit mihi: q2 dn̄s dixit ei vt male=
τι καταρᾶταί μοι, ὅτι κύριος εἶπεν αὐτῷ κακολο=
A diceret dauid. ꝛ quis dicet ei quare fe
Infra. 19.d. γεῖν τὸν δαυίδ. καὶ τίς ἐρεῖ αὐτῷ τί ὅτι πε=
ciſti ſic? ꝛ dixit dauid ad abeſſa ꝛ
Eccls. 13.c. ποίηκας οὕτως; καὶ εἶπε δαυὶδ πρὸς ἀβεσσὰ καὶ
ad vniuerſos ſeruos ſuos: ecce
πρὸς πάντας τοὺς παῖδας αὐτοῦ, ἰδοὺ
C

paſſe. & centum maſſis
palatarum & vtre vini.
Et dixit rex ſybe.
Quid ſibi volunt hec?
Rn̄ditq̄ ſyba. Dn̄e mi
rex: aſini domeſticis
regis vt ſedeāt: & pa=
nes & palate ad veſcen=
dū pueris tuis: vinū āt
vt bibat ſi quis defece=
rit ī deſerto. Et ait rex.
Vbi eſt filius
domini tui? Reſpōdit=
q̄ ſyba regi.
Remanſit in ieruſalem
dicens.
Hodie reſtituet mihi
domus iſrael
regnum patris mei. Et
ait rex
ſybe. Tua ſint oīa que
fuerunt
mephiboſeth. Dixitq̄
ſyba.
Oro vt inueniā gratiā
apud te
dn̄e mi rex. Vēit er=
go rex dauid vſq̄
bahurim. Et ecce egre
diebatur inde vir
de cognatione domus
ſaul nomine
ſemei filius gera: p̄ce=
debatq̄ egrediēs & ma
ledicebat: mittebatq̄ la
pides cōtra dd̄ & cōtra
vniuerſos ſeruos regiſ
dauid. Oīs āt ppl's &
vniuerſi bellatores a de
xtro & a ſiniſtro latere
regis incedebāt. Ita aūt
loq̄batur ſemei cū ma
lediceret regi. Egrede=
re: egredere vir ſangui
nū & vir belial. Reddi=
dit tibi dn̄s vniuerſū
ſanguinē domus ſaul:
q̄m inuaſiſti regnū p̄
eo: & dedit dominus re=
gnum in manu
abſalō filii tui: & ecce
premunt te mala tua:
q̄m vir ſanguinū es.
Dixit autem
abiſai filius ſaruie re=
gi.
Quare maledicit canis
hic moriturus
domino meo regi? Va
dam
& amputabo caput eiꝰ.
Et ait
rex. Quid mihi & vo=
bis eſt filii ſaruie? Dimit
te eū vt maledicat. Do
minus enī p̄cepit ei vt
malediceret dd̄? Et qs
eſt qui audeat dicere
quare ſic fecerit. Et a
it rex
abiſai & vniuerſis ſer
uis ſuis. Ecce

צמוקים ומאה קיץ ונבל יין׃ | צמק קוץ
ויאמר המלך אל ציבא מה אלה | אמר
לך ויאמר ציבא החמורים לבית
המלך לרכב והלחם והקיץ לאכל
הנערים והיין לשתות היעף | שתה
במדבר׃ ויאמר המלך ואיה בן | דבר
אדניך ויאמר ציבא אל המלך
הנה יושב בירושלם כי אמר | ישב
היום ישיבו לי בית ישראל את | שוב
ממלכות אביו׃ ויאמר המלך | מלך
לציבא הנה לך כל אשר
למפיבשת ויאמר ציבא
השתחויתי אמצא חן בעיניך | שחה מצא
אדני המלך׃ ובא המלך דוד עד | בוא
בחורים והנה משם איש יוצא | יצא
ממשפחת בית שאול ושמו | שפחה
שמעי בן גרא יצא יצוא ומקלל׃ | קלל
ויסקל באבנים את דוד ואת כל | סקל
עבדי המלך דוד וכל העם וכל
הגברים מימינו ומשמאלו׃ וכה | ימן שמל
אמר שמעי בקללו צא צא | יצא
איש הדמים ואיש הבליעל׃ | בל
השיב עליך יהוה כל דמי | שוב
בית שאול אשר מלכת תחתו
ויתן יהוה את המלוכה ביד | נתן
אבשלום בנך והנך ברעתך | רוע
כי איש דמים אתה׃ ויאמר
אבישי בן צרויה אל המלך
למה יקלל הכלב המת הזה | מות
את אדני המלך אעברה נא | עבר
ואסירה את ראשו׃ ויאמר | סור
המלך מה לי ולכם בני צרויה
כי יקלל כי יהוה אמר לו
קלל את דוד ומי יאמר | אמר
מדוע עשיתה כן׃ ויאמר דוד אל | מדע עשה
אבישי ואל כל עבדיו הנה

בני אשר יצא ממעי מבקש את — מעה בקש
נפשי ואף כי עתה בן הימיני — ימן
הנחו לו ויקלל כי אמר לו יהוה׃ — ינח קלל
אולי יראה יהוה בעיני והשיב — אלי ראה
יהוה לי טובה תחת קללתו היום — שוב
הזה׃ וילך דוד ואנשיו בדרך
ושמעי הלך בצלע ההר לעמתו
הלך ויקלל ויסקל באבנים — סקל
לעמתו ועפר בעפר׃ ויבא המלך — בוא
וכל העם אשר אתו עיפים
וינפש שם׃ ואבשלום וכל העם — נפש
איש ישראל באו ירושלם
ואחיתפל אתו׃ ויהי כאשר בא — היה
חושי הארכי רעה דוד אל
אבשלום ויאמר חושי אל — אמר
אבשלום יחי המלך יחי המלך׃ — חיה
ויאמר אבשלום אל חושי זה
חסדך את רעך למה לא הלכת — רעה
את רעך׃ ויאמר חושי אל
אבשלום לא כי אשר בחר
יהוה והעם הזה וכל איש ישראל
לו אהיה ואתו אשב׃ והשנית — ישב שנה
למי אני אעבד הלוא לפני — עבד פנה
בנו כאשר עבדתי לפני אביך
כן אהיה לפניך׃ ויאמר אבשלום
אל אחיתפל הבו לכם עצה — יהב יעץ
מה נעשה׃ ויאמר אחיתפל אל — עשה
אבשלם בוא אל פלגשי אביך
אשר הניח לשמור הבית ושמע כל — ינח שמר
ישראל כי נבאשת את אביך וחזקו — באש
ידי כל אשר אתך׃ ויטו לאבשלום — נטה
האהל על הגג ויבא אבשלום — בוא
אל פלגשי אביו לעיני כל
ישראל׃ ועצת אחיתפל אשר
יעץ בימים ההם כאשר ישאל — יום שאל
איש בדבר האלהים כן כל עצת
אחיתפל גם לדוד גם לאבשלום׃

filius meus qui egreſſus eſt de vtero meo q̄rit animam meam: quātomagis hic filius gemini: dimittite eum vt maledicat iuxta p̄ceptū dn̄i ſi forte rſpiciat dominus afflictionē meā: & reddat mihi dominus bonū p maledictione hac hodierna. Ambulabat itaq; dauid & ſocii eius per viā cū eo. Semei autem per iugū montis ex latere contra illum gradiebatur maledicens & mittens lapides aduerſum eū: terramq; ſpargens. Venit itaq; rex dauid & vniuerſus populus cum eo laſſus: & refocillati ſunt ibi. Abſalom āt & oīs populus eius ingreſſi ſūt ieruſalē ſed & achitofel cum eo. Cum autē veniſſet chuſi arachites amicus dauid ad abſalom locutus eſt ad eum. Salue rex. ſalue rex. At quem abſalō. Hec eſt inquit gratia tua ad amicum tuum? Quare nō iuiſti cū amico tuo. Reſponditq; chuſi ad abſalō. Nequaq;: quia illius ero quem elegit dn̄s: & oīs hic popul9: & vniuerſus iſrael: & cum eo manebo. Sed vt & hoc inferam cui ego ſeruiturus ſum? Nonne filio regis? Sicut parui patri tuo: ita pebo & tibi. Dixit autem abſalom ad achitofel. Inite conſilium quid agere debeamus. Et ait achitofel ad abſalom. Ingredere ad concubinas patris tui quas dimiſit ad cuſtodiendā domum: vt cum audierit omnis iſrael q; fedaueris patrem tuum: roborentur tecum manus eorum. Tetenderunt ergo abſalom tabernaculum in ſolario: igreſſuſq; eſt ad concubinas patris ſui coram vniuerſo iſrael. Conſilium autem achitofel q̄d dabat in diebus illis: quaſi ſi quis conſuleret deum. Sic erat omne cōſilium achitofel: & cum eſſet cum dauid: & cū eſſet cum abſalom. 17.

filius me9 q̄ egreſſus ē de vtero meo querit aiam
ὁ υἱός μου ὁ ἐξελθὼν ἐκ τῆς κοιλίας μου ζητεῖ τὴν ψυχήν — A
meā. ſtāt ꝛ nūc hic filius iemini: dimittite eū
μου. εἰ δὲ καὶ νῦν οὗτος ὁ υἱὸς τοῦ ἰεμιναίου, ἄφετε αὐτὸν
ꝛ maledicat: qm̄ dn̄s dixit ei: ſi forte reſpiciat
καὶ καταράσθω, ὅτι κύριος εἴρηκεν αὐτῷ, εἴ πως ἴδῃ
humilitatē meā: ꝛ reddat mihi dn̄s bo-
τὴν ταπείνωσίν μου, καὶ ἀνταποδώσῃ μοι κύριος ἀγα-
na pro maledictione ei9 in die iſta. et am-
θὰ ἀντὶ τῆς κατάρας αὐτοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ. καὶ ἐπο-
bulabat dauid ꝛ oēs viri eius in via.
ρεύετο δαυὶδ καὶ πάντες οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἐν τῇ ὁδῷ.
ꝛ ſemei ibat per latus mōtis: ad-
καὶ σεμεὶ ἐπορεύετο κατὰ τὸ κλίτος τοῦ ὄρους, ἐχό-
herēs ei ibat ꝛ maledicebat: ꝛ mittebat la-
μενα αὐτοῦ ἐπορεύετο καὶ κατηρᾶτο, καὶ ἔβαλλε λί-
des aduerſus eū ꝛ puluere ſpargēs. ꝛ venit
θους ἐπ' αὐτὸν καὶ τῷ χοῒ πάσσων. καὶ παρεγένετο
rex ꝛ vniuerſus ppl's q̄ cū eo deficientes.
ὁ βασιλεὺς καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ ἐκλελυμένοι.
ꝛ refocillati ſūt ibi. ꝛ abeſalom ꝛ oīs ppl's vi-
καὶ ἀνέψυξαν ἐκεῖ. καὶ ἀβεσαλὼμ καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀν-
rorū iſrael ingreſſi ſūt in hieruſalē: ꝛ achitophel
δρῶν ἰσραὴλ εἰσῆλθον εἰς ἱερουσαλήμ, καὶ ἀχιτόφελ — D
cum eo. ꝛ factū ē cū venit chuſi archi amicus
μετ' αὐτοῦ. καὶ ἐγένετο ὅτε ἦλθε χουσὶ ὁ ἀρχὶ ἑταῖρος
dauid ad abeſalom: ꝛ dixit chuſi abeſa-
δαυὶδ πρὸς ἀβεσαλώμ, καὶ εἶπε χουσὶ τῷ ἀβεσα-
lom: viuat rex viuat rex. ꝛ dixit abeſa-
λώμ, ζήτω ὁ βασιλεὺς ζήτω ὁ βασιλεύς. καὶ εἶπεν ἀβεσα-
lom chuſi: hec mia tua cū ami-
λὼμ τῷ χουσί, τοῦτο τὸ ἔλεός σου μετὰ τοῦ ἑταί- — B
co tuo? quare nō iuiſti cū amico tuo? ꝛ
ρου σου; ἵνα τί οὐκ ἐπορεύθης μετὰ τοῦ ἑταίρου σου; καὶ
dixit chuſi ad abeſalom: nequaq̄: ſed poſt
εἶπε χουσὶ πρὸς τὸν ἀβεσαλώμ, οὐχί, ἀλλ' ἢ κατόπισθεν
quē elegit dn̄s ꝛ ppl's hic ꝛ vniuerſus vir iſ-
οὗ ἐξελέξατο κύριος καὶ ὁ λαὸς οὗτος καὶ πᾶς ἀνὴρ ἰσ-
rael: ei ero ꝛ cū eo manebo. ꝛ
ραήλ, αὐτῷ ἔσομαι καὶ μετ' αὐτοῦ καθίσομαι. καὶ τὸ
ſecundo cui ego ſeruiā: nōne corā filio
δεύτερον τίνι ἐγὼ δουλεύσω, οὐκ ἐνώπιον τοῦ υἱοῦ
eius? ſicut ſeruiui patri tuo ſic ero te-
αὐτοῦ; ὡς ἐδούλευσα τῷ πατρί σου οὕτως ἔσομαι με-
cum. ꝛ dixit abeſalom ad achitophel: da-
τὰ σοῦ. καὶ εἶπεν ἀβεσαλὼμ πρὸς ἀχιτόφελ, δό-
te nobis cōſiliū q̄d agemus? ꝛ dixit achito- — 1.Pa. 17.b.
τε ἑαυτοῖς βουλὴν τί ποιήσομεν; καὶ εἶπεν ἀχιτό-
phel abeſalom: ingredere ad cōcubinas pa-
φελ πρὸς ἀβεσαλώμ, εἴσελθε πρὸς παλλακὰς τοῦ πα-
tris tui quas dimiſit ad cuſtodiēdū domū ſuā: ꝛ
τρός σου ἃς κατέλειπε φυλάσσειν τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ
audiet oīs iſrael: q; fedaueris patrē
ἀκούσεται πᾶς ἰσραήλ, ὅτι κατῄσχυνας τὸν πατέρα
tuū: ꝛ roborabūtur manus oium q̄ ſūt te-
σου, καὶ κρατήσουσιν αἱ χεῖρες πάντων τῶν μετὰ
cum. ꝛ fixerūt tabnaculū abeſalom in ſola-
σοῦ. καὶ ἔπηξαν σκηνὴν τῷ ἀβεσαλὼμ ἐπὶ τῷ δώμα-
rio: ꝛ ingreſſus eſt abeſalō ad cōcubinas
τι, καὶ εἰσῆλθεν ἀβεσαλὼμ πρὸς τὰς παλλακὰς
patris ſui in oculis vniuerſi iſra-
τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐν ὀφθαλμοῖς παντὸς τοῦ ἰσρα-
el. ꝛ cōſiliū achitophel qd̄ cōſulebat in — C
ήλ. καὶ ἡ βουλὴ ἀχιτόφελ ἣν ἐβουλεύσατο ἐν ταῖς
diebus priorib9: ſicut cōſulit q̄s per
ἡμέραις ταῖς πρώταις, καθὼς ἐρωτᾷ τις διὰ τοῦ
deū: ſic oē cōſiliū achitophel ꝛ
θεοῦ, οὕτως πᾶσα ἡ βουλὴ ἀχιτόφελ καὶ τῷ
dauid ꝛ abeſalom.
δαυὶδ καὶ τῷ ἀβεσαλώμ. Ca.17.

© Biblioteca Nacional de España

A E dixit achitophel ad abeſalõ: eligam
Καὶ εἶπεν ἀχιτόφελ πρὸς ἀβεσσαλώμ, ἐκλέξομαι
tã mihi duodecim milia viroꝝ: ⁊ ſurgẽs per
δὴ ἐμαυτῷ δώδεκα χιλιάδας ἀνδρῶν, καὶ ἀναστὰς κα
ſequar poſt dauid nocte: ⁊ ſuper irrruam
ταδιώξω ὀπίσω δαυὶδ τὴν νύκτα, καὶ εἰσελεύσομαι ἐπ᾽ αὐ
eũ. ⁊ ipſe laſſus ⁊ ſolutus manib⁹:
τόν. καὶ αὐτὸς κοπιῶν καὶ ἐκλελυμένος τὰς χεῖρας,
⁊ terrebo eũ: ⁊ fugiet oĩs ppl̃s q̃ cũ
καὶ ἐκστήσω αὐτόν, καὶ ἐκφεύξεται πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ᾽
eo: ⁊ percutiã regẽ ſolũ. ⁊ re
αὐτοῦ, καὶ πατάξω τὸν βασιλέα μονώτατον. καὶ ἐπι
ducã vniuerſũ ppl̃m ad te: ſicut reuertetur
στρέψω πάντα τὸν λαὸν πρὸς σέ, καθὼς ἐπιστρέψει
ſpõſa ad virũ ſuum. verũ aĩam viri vni⁹
νύμφη πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτῆς. πλὴν ψυχὴν ἀνδρὸς ἑνὸς
queres: ⁊ om̃i ppl̃o erit pax. ⁊ placuit
ἐκζητήσεις, καὶ παντὶ τῷ λαῷ ἔσται εἰρήνη. καὶ ἤρεσεν
ſermo in oculis abeſalom ⁊ in oculis om̃
ὁ λόγος ἐν ὀφθαλμοῖς ἀβεσσαλὼμ καὶ ἐν ὀφθαλμοῖς πάν
niũ ſeniorum iſrael. ⁊ ait abeſalom:
των τῶν πρεσβυτέρων ἰσραήλ. καὶ εἶπεν ἀβεσσαλώμ,
vocate tã chuſi arachi: ⁊ audiemus q̃d
καλέσατε δὴ τὸν χουσὶ τὸν ἀραχί, καὶ ἀκουσόμεθα τί
D in ore eius ⁊ ipſius. ⁊ venit chu
ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ καί γε αὐτοῦ. καὶ παρεγένετο χου
ſi ad abeſalom. ⁊ ait abeſalom ad eum di
σὶ πρὸς ἀβεσσαλώμ. καὶ εἶπεν ἀβεσσαλὼμ πρὸς αὐτὸν λέ
cens: ſm̃ verbũ hoc locutus eſt achitophel: ſi
γων, κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο λελάληκεν ἀχιτόφελ, εἰ
faciemus ſm̃ verbũ eius: ſi ãt nõ: tu loque
B ποιήσομεν κατὰ τὸ ῥῆμα αὐτοῦ, εἰ δὲ μή, σὺ λάλη
re. ⁊ dixit chuſi ad abeſalom: nõ bonũ
σον. καὶ εἶπε χουσὶ πρὸς ἀβεσσαλώμ, οὐκ ἀγαθὴ ἡ
cõſiliũ q̃d cõſuluit achitophel nũc iſtud. ⁊ di
βουλὴ ἣν βεβούλευται ἀχιτόφελ νυνὶ ταύτην. καὶ εἶ
xit chuſi: tu noſti patrẽ tuũ ⁊ vi
πεν χουσί, σὺ οἶδας τὸν πατέρα σου καὶ τοὺς ἄν
ros qui cum eo: q̃ fortes ſũt nimis ⁊
δρας τοὺς μετ᾽ αὐτοῦ, ὅτι δυνατοί εἰσι σφόδρα καὶ
amari aĩo ſuo: ⁊ ſunt veluti vrſa
κατάπικροι τῇ ψυχῇ αὐτῶν, καὶ εἰσὶν ὥσπερ ἄρκτος
filijs priuata in cãpo. ⁊ pater tuus vir bella
ἠτεκνωμένη ἐν τῷ πεδίῳ. καὶ ὁ πατήρ σου ἀνὴρ πολε
tor: ⁊ nõ ſedabit ppl̃m. ⁊ ecce ip
μιστής, καὶ οὐ καταπαύσει τὸν λαόν. καὶ ἰδοὺ αὐ
1.Par. 27.b. ſe abſcõdit⁹ eſt in vna valliũ vel in vno locorũ.
τὸς κέκρυπται ἐν ἑνὶ τῶν αὐλώνων ἢ ἐν ἑνὶ τῶν τόπων.
⁊ erit cũ caderẽt ipſi in pͥcipio: ⁊ au
καὶ ἔσται ἐν τῷ ἐπιπεσεῖν αὐτοὺς ἐν ἀρχῇ, καὶ ἀκού
diet audiẽs ⁊ dicet: fc̃tã ẽ ruina in ppl̃o q̃
σεται ὁ ἀκούων καὶ ἐρεῖ, γέγονε θραῦσις ἐν τῷ λαῷ τῷ
poſt abeſalom. ⁊ erit fili⁹ pugnator: cui⁹
ὀπίσω ἀβεσσαλώμ. καὶ ἔσται ὁ υἱὸς ὁ μαχητής, οὗ
eſt cor q̃ſi cor leonis: fractũ frã
ἐστὶν ἡ καρδία ὡς καρδία λέοντος, θραυομένη θραυ
getur: q̃m cognoſcet oĩs iſrael: q̃ fortis
σθήσεται, ὅτι γνώσεται πᾶς ἰσραήλ, ὅτι δεδυνά
fuit pater tu⁹ ⁊ bellatores oẽs qui cũ
στευκεν ὁ πατήρ σου καὶ οἱ μαχηταὶ πάντες οἱ με
eo. ſic conſulo ego: cõgregatus cõ
τ᾽ αὐτοῦ. οὕτως συμβουλεύω ἐγώ, συναγόμενος συ
C gregabitur ad te vniuerſus iſrl̃ a dan ⁊ vſq; ad
ναχθήσεται πρὸς σὲ πᾶς ἰσραὴλ ἀπὸ δὰν καὶ ἕως
berſabee: q̃ſi arena q̃ ẽ in mari in mul
βηρσαβεέ, ὡς ἡ ἄμμος ἡ ἐπὶ τῆς θαλάσσης εἰς πλῆ
titudinẽ. ⁊ facies tua ibit in medio eoꝝ:
θος. καὶ τὸ πρόσωπόν σου πορεύσεται εἰς μέσον αὐτῶν,

Dixit ergo achitofel ad abſalom. Eligam mihi duodecim milia virorum: & cõſurgens perſequar dauid hac nocte: & irruam ſup eũ: q̃ppe q̃ laſſus eſt & ſolutis maĩbus: pcutiã eũ. Cũq; fugerit oĩs ppl̃us qui cum eo eſt: percutiã regem deſolatum: & reducã vniuerſũ populum quomodo vnus hõ reuerti ſolet. Vnũ enim virum tu q̃ris: & omnis populus erit in pace. Placuitq; ſermo eius abſalom & cunctis maioribus natu iſrael. Ait autem abſalom. Vocate chuſi arachitẽ: & audiamus q̃d ẽt ip̃e dicat. Cumq; veniſſet chuſi ad abſalõ: ait abſalõ ad eum. Huiuſcemodi ſermonem locutus eſt achitofel. Facere debemus: an non quod das cõſiliũ? Et dixit chuſi ad abſalom. Non ẽ bonum conſilium quod dedit achitofel hac vice. Et rurſum ĩtulit chuſi. Tu noſti patrẽ tuũ & viros q̃ cũ eo ſunt eſſe fortiſſimos & amaro animo veluti ſi vrſa raptis catulis in ſaltu ſeuiat. Sed & pr̃ tuus vir bellator eſt: nec morabitur cũ populo. Forſitan nũc latitat in foueis aut in vno quo voluerit loco: & cũ ceciderit vnus quilibet in pͥcipio: audiet quicunq; audierit: & dicet. Facta eſt plaga in populo qui ſequebatur abſalõ. Et fortiſſim⁹ quiſq; cui⁹ cor ẽ q̃ſi leõis: pauore ſoluetur. Scit eñi oĩs populus iſrael fortem eſſe patrem tuum: & robuſtos oẽs qui cũ eo ſunt. Sed hoc mihi videtur rectũ eẽ cõſiliũ. Cõgregetur ad te vniuerſus ppl̃s iſrl̃ a dã vſq; berſabee quaſi arena maris inumerabilis: & tu eris in medio eorum

Cap. xvij

וַיֹּאמֶר אֲחִיתֹפֶל אֶל	
אַבְשָׁלוֹם אֶבְחֲרָה נָּא שְׁנֵים	בָּחַר
עָשָׂר אֶלֶף אִישׁ וְאָקוּמָה	קוּם
וְאֶרְדְּפָה אַחֲרֵי דָוִד הַלָּיְלָה׃	רָדַף
וְאָבוֹא עָלָיו וְהוּא יָגֵעַ וּרְפֵה יָדַיִם	בּוֹא
וְהַחֲרַדְתִּי אֹתוֹ וְנָס כָּל הָעָם אֲשֶׁר	חָרַד
אִתּוֹ וְהִכֵּיתִי אֶת הַמֶּלֶךְ לְבַדּוֹ׃	נָכָה בָּדַד
וְאָשִׁיבָה כָל הָעָם אֵלֶיךָ כְּשׁוּב	שׁוּב
הַכֹּל הָאִישׁ אֲשֶׁר אַתָּה מְבַקֵּשׁ	בָּקַשׁ
כָּל הָעָם יִהְיֶה שָׁלוֹם׃ וַיִּישַׁר	הָיָה שָׁלַם
הַדָּבָר בְּעֵינֵי אַבְשָׁלֹם וּבְעֵינֵי כָּל	יָשַׁר
זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיֹּאמֶר אַבְשָׁלוֹם	אָמַר
קְרָא נָא גַּם לְחוּשַׁי הָאַרְכִּי	
וְנִשְׁמְעָה מַה בְּפִיו גַּם הוּא׃ וַיָּבֹא	שָׁמַע פֶּה
חוּשַׁי אֶל אַבְשָׁלוֹם וַיֹּאמֶר	
אַבְשָׁלוֹם אֵלָיו לֵאמֹר כַּדָּבָר הַזֶּה	
דִּבֶּר אֲחִיתֹפֶל הֲנַעֲשֶׂה אֶת דְּבָרוֹ	עָשָׂה
אִם אַיִן אַתָּה דַבֵּר׃ וַיֹּאמֶר חוּשַׁי	
אֶל אַבְשָׁלוֹם לֹא טוֹבָה הָעֵצָה	יָעַץ
אֲשֶׁר יָעַץ אֲחִיתֹפֶל בַּפַּעַם הַזֹּאת׃	
וַיֹּאמֶר חוּשַׁי אַתָּה יָדַעְתָּ אֶת	
אָבִיךָ וְאֶת אֲנָשָׁיו כִּי גִבֹּרִים	
הֵמָּה וּמָרֵי נֶפֶשׁ הֵמָּה כְּדֹב שַׁכּוּל	מָרַר דּוֹב
בַּשָּׂדֶה וְאָבִיךָ אִישׁ מִלְחָמָה וְלֹא	שָׁכַל לָחַם
יָלִין אֶת הָעָם׃ הִנֵּה עַתָּה הוּא	לוּן
נֶחְבָּא בְּאַחַת הַפְּחָתִים אוֹ בְּאַחַת	חָבָא
הַמְּקוֹמוֹת וְהָיָה כִּנְפֹל בָּהֶם	קוּם
בַּתְּחִלָּה וְשָׁמַע הַשֹּׁמֵעַ וְאָמַר	חָלַל
הָיְתָה מַגֵּפָה בָּעָם אֲשֶׁר אַחֲרֵי	הָיָה נָגַף
אַבְשָׁלֹם׃ וְהוּא גַם בֶּן חַיִל אֲשֶׁר	
לִבּוֹ כְּלֵב הָאַרְיֵה הִמֵּס יִמָּס כִּי	אָרָה מָסַס
יֹדֵעַ כָּל יִשְׂרָאֵל כִּי גִבּוֹר אָבִיךָ	גָּבַר
וּבְנֵי חַיִל אֲשֶׁר אִתּוֹ׃ כִּי יָעַצְתִּי	
הֵאָסֹף יֵאָסֵף עָלֶיךָ כָל יִשְׂרָאֵל	אָסַף
מִדָּן וְעַד בְּאֵר שֶׁבַע כַּחוֹל אֲשֶׁר	
עַל הַיָּם לָרֹב וּפָנֶיךָ הֹלְכִים בַּקְרָב׃	פָּנָה

© Biblioteca Nacional de España

ונבאנו אליו באחת המקומת | בוא קום
אשר נמצא שם ונחנו עליו | מצא חנה
כאשר יפל הטל על האדמה | נפל
ולא נותר בו ובכל האנשים | יתר
אשר אתו גם אחד: ואם אל
עיר יאסף והשיאו כל ישראל | אסף נשא
אל העיר ההיא חבלים וסחבנו
אתו עד הנחל עד אשר לא
נמצא שם גם צרור: ויאמר | צרר
אבשלום וכל איש ישראל
טובה עצת חושי הארכי מעצת | יעץ
אחיתפל ויהוה צוה להפר את | פור
עצת אחיתפל הטובה לבעבור | עבר
הביא יהוה אל אבשלום את | בוא
הרעה: ויאמר חושי אל צדוק | רוע אמר
ואל אביתר הכהנים כזאת
וכזאת יעץ אחיתפל את
אבשלום ואת זקני ישראל
וכזאת וכזאת יעצתי אני:
ועתה שלחו מהרה והגידו לדוד | נגד
לאמר אל תלן הלילה בערבות | לון
המדבר וגם עבר תעבור פן יבלע | דבר עבר
למלך ולכל העם אשר אתו: | בלע
ויהונתן ואחימעץ עמדים בעין
רגל והלכה השפחה והגידה
להם והם ילכו והגידו למלך דוד
כי לא יוכלו להראות לבוא | יכל ראה
העירה: וירא אתם נער ויגד
לאבשלום וילכו שניהם מהרה | שנה
ויבאו אל בית איש בבחורים | בוא
ולו באר בחצרו וירדו שם:
ותקח האשה ותפרש את המסך | לקח איש
על פני הבאר ותשטח עליו | פרש נסך
הרפות ולא נודע דבר: ויבאו | פנה שטח
עבדי אבשלום אל האשה | רוף ידע
הביתה ויאמרו איה אחימעץ | אמר

& irruemus ſuper eum in quocunq; loco inuentus fuerit: & operiemus eum ſicut cadere ſolet ros ſuper terram: & non relinquem⁹ de viris q cū eo ſunt: nec vnū quidem. Quod ſi vrbē aliquā fuerit igreſſus: circūdabit oīs iſrael ciuitati illi funes: & trahemus eam in torrentem vt non reperiatur nec calculus quidem ex ea. Dixitq; abſalom & omnes viri iſrael. Melius eſt cōſiliū chuſi arachite conſilio achitofel. Dn̄i autē nutu diſſipatum eſt conſilium achitofel vtile: vt induceret domin⁹ ſup abſalom malum. Et ait chuſi ſadoch & abiathar ſacerdotibus. Hoc & hoc modo conſilium dedit achitofel abſalō & ſenioribus iſrael: & ego tale & tale dedi conſilium. Nūc ergo mittite cito & nunciate dauid dicētes. Ne moreris nocte hac in cāpeſtrib⁹ deſerti ſed abſq; dilatione trāſgredere: ne forte abſorbeatur rex & oīs populus qui cū eo eſt. Ionathas āt & achimaas ſtabant iuxta fontē rogel. Abiit ancilla & nunciauit eis: & illi pfecti ſūt vt referrēt ad regē dauid nūciū. Nō ei poterant videri aut introire ciuitatē. Vidit āt eos quidam puer: & indicauit abſalom. Illi vero concito gradu ingreſſi ſunt domū cuiuſdam viri in bahurim q hēbat puteum in veſtibulo ſuo: & deſcēdert in eū. Tulit āt mulier: & expandit velamen ſup os putei quaſi ſiccans ptiſanas: & ſic latuit res. Cunq; veniſſent ſerui abſalō in domū ad mulierem dixerunt. Vbi eſt achimaas

τ irruemus ſup eū in vno locorū vbi inuenerim⁹ eū ibi τ caſtrametabimur aduerſus eū: ſicut cadit ros ſup terrā: τ nō relinquemus in eo τ in oībus viris q̄ cū eo vl lum. ſi āt in vrbē cōducetur: τ adducēt oīs iſrael funes ad ciuitatē illā: τ extrahent eā in torrētē: donec nō derelinquat ibi neq; lapis. τ dixit abeſalō τ oīs vir iſrael: bonū cōſiliū chuſi arachi magis q̄ conſiliū achitophel. τ dn̄s precepit vt diſſiparetur cōſiliū achitophel bonū: vt induceret dn̄s mala ſup abeſalom. τ ait chuſi ad ſadoc τ ad abiathar ſacdotes: ſic τ ſic conſuluit achitophel abeſalom τ ſenioribus iſrael: τ ſic τ ſic cōſului ego. τ nunc mittite cito τ nūciate dauid dicētes: ne moreris nocte in occidēte deſti: ſed tranſiēs trāſgredere: vt nō abſorbeatur rex τ oīs ppl's q̄ cū eo. τ ionathan τ achimaas ſteterūt in fonte rogel: τ abijt ancilla: τ nūciauit eis. τ ipſi pfecti ſūt. τ nūciauerūt regi dauid: q̄m nō poterāt videri τ introire in ciuitatē. τ vidit eos puer: τ indicauit abeſalom: τ receſſerūt feſtināter: τ ingreſſi ſunt in domū viri in baurim. τ hoi puteus in aula: τ deſcendūt illuc. τ tulit mulier τ expādit velamē ſup os putei τ ſiccabat ſup eū palathas: τ nō cognitū fuit verbū. τ ingreſſi ſūt ſerui abeſalom ad mulierē in domū: τ dixerūt: vbi eſt achimaas

καὶ ἥξομεν ἐπ᾽ αὐτὸν εἰς ἕνα τῶν τόπων οὗ ἂν εὕρωμεν αὐτὸν ἐκεῖ καὶ παρεμβαλοῦμεν ἐπ᾽ αὐτόν, ὡσεὶ πίπτει δρόσος ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ οὐχὶ ὑπολειψόμεθα ἐν αὐτῷ καὶ πᾶσι τοῖς ἀνδράσι τοῖς μετ᾽ αὐτοῦ οὐδένα. ἐὰν δὲ εἰς πόλιν συναχθῇ, καὶ προσάξουσι πᾶς ἰσραὴλ χοινία ἐπὶ τὴν πόλιν ἐκείνην, καὶ ἐπισπάσονται αὐτὴν εἰς τὸν χειμάρρουν, ἕως μὴ καταλειφθῇ ἐκεῖ μὴ δὲ λίθος. καὶ εἶπεν ἀβεσαλὼμ καὶ πᾶς ἀνὴρ ἰσραήλ, ἀγαθὴ ἡ βουλὴ χουσὶ τοῦ ἀραχὶ ὑπὲρ τὴν βουλὴν ἀχιτόφελ. καὶ κύριος ἐνετείλατο τοῦ διασκεδάσαι τὴν βουλὴν τοῦ ἀχιτόφελ τὴν ἀγαθήν, ὅπως ἂν ἐπάγῃ κύριος τὰ κακὰ ἐπὶ ἀβεσαλώμ. καὶ εἶπε χουσὶ πρὸς σαδὼκ καὶ πρὸς ἀβιαθὰρ τοὺς ἱερεῖς, οὕτω καὶ οὕτω βεβούλευται ἀχιτόφελ τῷ ἀβεσαλὼμ καὶ τοῖς πρεσβυτέροις ἰσραήλ, καὶ οὕτω καὶ οὕτω συμβεβούλευκα ἐγώ. καὶ νῦν ἀποστείλατε ταχὺ καὶ ἀπαγγείλατε τῷ δαυὶδ λέγοντες, μὴ αὐλισθῇς τὴν νύκτα κατὰ δυσμὰς τῆς ἐρήμου, ἀλλὰ διαβαίνων διάβηθι, ὅπως μὴ καταποθῇ ὁ βασιλεὺς καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ᾽ αὐτοῦ. καὶ ἰωναθὰν καὶ ἀχιμαὰς εἱστήκεισαν ἐπὶ τῆς πηγῆς τοῦ ῥωγήλ, καὶ ἐπορεύετο ἡ παιδίσκη, καὶ ἀπήγγειλεν αὐτοῖς. καὶ αὐτοὶ ἐπορεύοντο καὶ ἀπήγγειλαν τῷ βασιλεῖ δαυίδ, ὅτι οὐκ ἐδύναντο ὀφθῆναι καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὴν πόλιν. καὶ εἶδεν αὐτοὺς παιδάριον, καὶ ἀπήγγειλε τῷ ἀβεσαλώμ, καὶ ἀπῆλθον ταχέως, καὶ εἰσῆλθον εἰς οἶκον ἀνδρὸς ἐν βαουρίμ. καὶ τῷ ἀνθρώπῳ λάκκος ἐν τῇ αὐλῇ, καὶ καταβαίνουσιν ἐκεῖ. καὶ ἔλαβεν ἡ γυνὴ καὶ διεπέτασεν τὸ ἐπικάλυμμα ἐπὶ τοῦ στόματος τοῦ λάκκου καὶ ἔψυχεν ἐπ᾽ αὐτῷ παλάθας, καὶ οὐκ ἐγνώσθη τὸ ῥῆμα. καὶ εἰσῆλθον οἱ παῖδες ἀβεσαλὼμ πρὸς τὴν γυναῖκα εἰς τὸν οἶκον, καὶ εἶπον, ποῦ ἐστιν ἀχιμαάς

F
3.15.d
D
G
E
C
A

ſ ionathan: ⁊ dixit ad viros mulier: trā
καὶ ἰωναθάν· καὶ εἶπε πρὸς τοὺς ἄνδρας ἡ γυνή, πα=
ſierūt guſtātes parū aque. ⁊ queſierūt ⁊ nō
ρῆλθον γευσάμενοι μικρὸν τοῦ ὕδατος. καὶ ἐζήτουν καὶ οὐχ
inuenerūt eos: ⁊ reuertuntur in hieruſalem. ⁊
εὕρισκον αὐτούς, καὶ ἀνασρέφουσιν εἰς ἱερουσαλήμ. καὶ
factū eſt poſtq̄ abierūt ipſi: aſcēderūt de
ἐγένετο μετὰ τὸ ἀπελθεῖν αὐτούς, ἀνέβησαν ἐκ τοῦ
puteo ⁊ abierūt. ⁊ nūciauerūt regi
λάκκου καὶ ἀπῆλθον. καὶ ἀπήγγειλαν τῷ βασιλεῖ
dauid: ⁊ dicūt ei: ſurgite ⁊ trāſite
δαυίδ, καὶ λέγουσιν αὐτῷ, ἀνάστητε καὶ διάβητε
cito aquas: qm̄ hec conſuluit cōtra
τοτάχος τὰ ὕδατα, ὅτι τάδε βεβούλευται καθ᾽ ὑ=
vos achitophel. ⁊ ſurrexit dauid ⁊ ois ppl's q̄
μῶν ἀχιτόφελ. καὶ ἀνέστη δαυίδ καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ
F cum eo ⁊ trāſierūt iordanē vſq; ad lu
μετ᾽ αὐτοῦ καὶ διέβησαν τὸν ἰορδάνην ἕως τοῦ φω=
cem matutinā: vſq; ad vnū nō latuit q̄ nō trāſiuit ior
τὸς τοῦ πρωΐ, ἕως ἑνὸς οὐκ ἔλαθεν ὃς οὐ διέβη τὸν ἰορ
danē. ⁊ achitophel vidit: q nō factū fuit cōſiliū
δάνην. καὶ ἀχιτόφελ εἶδεν, ὅτι οὐ γέγονεν ἡ βουλὴ
ſuū: ⁊ ſtrauit aſinū ſuū ⁊ ſurrexit ⁊
αὐτοῦ, καὶ ἐπέσαξε τὸν ὄνον αὐτοῦ καὶ ἀνέστη καὶ
D abijt in domū ſuā in ciuitatē ſuā.
ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ εἰς τὴν πόλιν αὐτοῦ.
⁊ precepit domui ſue ⁊ ſuffocauit ſe ⁊ mor=
καὶ ἐνετείλατο τῷ οἴκῳ αὐτοῦ καὶ ἀπήγξατο καὶ ἀπέ=
tuus ē: ⁊ ſepult' eſt in ſepulchro patris ſui.
θανε, καὶ ἐτάφη ἐν τῷ τάφῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.
⁊ dauid venit in caſtra: ⁊ abe=
καὶ δαυίδ παρεγένετο εἰς παρεμβολάς, καὶ ἀβε=
ſalom trāſijt iordanē ipſe ⁊ ois vir iſra
σαλὼμ διέβη τὸν ἰορδάνην αὐτὸς καὶ πᾶς ἀνὴρ ἰσρα
el cū eo. ⁊ ameſſa cōſtituit abeſalom
ὴλ μετ᾽ αὐτοῦ. καὶ τὸν ἀμεσσὰ κατέστησεν ἀβεσαλὼμ
G pro ioab ſup̄ exercitū. at ameſſa erat filius vi=
ἀντὶ ἰωὰβ ἐπὶ τὴν στρατιάν. ὁ δὲ ἀμεσσὰ ἦν υἱὸς ἀν=
ri: ⁊ nomē ei iether izraelite: q̄ venit ad
δρός, καὶ ὄνομα αὐτῷ ἰεθὲρ τοῦ ἰζραηλίτου, ὃς ἦλθεν ἐπὶ
abigail filiā ieſſe ſororē ſaruia ma=
τὴν ἀβιγαὶλ θυγατέρα ἰεσσαὶ ἀδελφὴν σαρουΐα μη=
tris ioab. ⁊ caſtrametat' eſt abeſalom ⁊ ois
τρὸς ἰωάβ. καὶ παρενέβαλεν ἀβεσαλὼμ καὶ πᾶς
vir iſrael in terra galaath. ⁊ factū eſt qn̄ igreſſus ē
ἀνὴρ ἰσραὴλ εἰς γῆν γαλαάδ. καὶ ἐγένετο ὅτε εἰσῆλθε
dauid in caſtra ⁊ ſobi ⁊ filius naas de ra
δαυίδ εἰς παρεμβολὰς καὶ σοβὶ καὶ υἱὸς ναὰς ἐκ ρα
bath filioꝝ ammō: ⁊ machir filius amiel de loda=
βὰθ υἱῶν ἀμμών, καὶ μαχὶρ υἱὸς ἀμιὴλ ὁ ἐκ λοδα
bar: ⁊ berzelai galaadites q̄ de rogelim tulerūt
βάρ, καὶ βερζελαῒ ὁ γαλααδίτης ὁ ἐκ ῥογελὶμ ἤνεγκαν
cubilia ⁊ tapetes: ⁊ lebetes ⁊ vaſa fi=
κοίτας καὶ ἀμφιτάπους, καὶ λέβητας καὶ σκεύη κε
ctilia: ⁊ frumētū ⁊ ordeū ⁊ farinā ⁊ fabam
ράμων, καὶ πυροὺς καὶ κριθὰς καὶ ἄλευρα καὶ κύαμον
⁊ lētē ⁊ ſimilā ⁊ mel ⁊ butyrum ⁊
καὶ φακὸν καὶ ἄλφιτα καὶ μέλι καὶ βούτυρον καὶ
E oues ⁊ lactentes vitulos. ⁊ attulerūt
πρόβατα καὶ γαλαθηνὰ μοσχάρια. καὶ προσήνεγκαν
dauid ⁊ pplo q̄ cum eo ad veſcēdū: qm̄ dicebāt
τῷ δαυίδ καὶ τῷ λαῷ τῷ μετ᾽ αὐτοῦ ἐσθίειν, ὅτι ἔλεγον
pplm ameſcere ⁊ deficere ſitiētē in deſerto.
τὸν λαὸν πεινᾶν καὶ ἐκλελύσθαι διψήσαντα ἐν τῇ ἐρήμῳ.
C.18. A Et receſuit dauid oēm pplm q̄
Καὶ ἐπεσκέψατο δαυίδ πάντα τὸν λαὸν τὸν
cum eo. ⁊ conſtituit ſup̄ eos tribunos ⁊
μετ᾽ αὐτοῦ. καὶ κατέστησεν ἐπ᾽ αὐτοὺς χιλιάρχους καὶ
centuriones. ⁊ miſit dauid ppl'z:
ἑκατοντάρχους. καὶ ἀπέστειλε δαυίδ τὸν λαόν, τὸ
tertiā p̄tē in manu ioab: ⁊ tertiā p̄tē in manu
τρίτον ἐν χειρὶ ἰωάβ, καὶ τὸ τρίτον ἐν χειρὶ

& ionathas! Et rñdit
eis mulier.
Trāſierūt feſtināter gu
ſtata paululū aq̄. At hi q
q̄rebāt cū nō repperiſ=
ſent: reuerſi ſunt in ieru
ſalem. Cumq; abiiſſent
aſcēderūt illi de puteo:
& p̄gētes nūciauerunt
regi dd̄ & dixerūt.
Surgite & tranſite cito
fluuiū:
qm̄ huiuſcemodi dedit
cōſiliū cōtra vos achi=
tofel. Surrexit ergo dd̄
& ois ppl'us q cū eo e=
rat: & trāſierūt iordanē
donec diluceſceret: &
nec vnus quidē reſidu
us fuit qui non
trāſiret fluuiū. Porro a
chitofel videns
q non fuiſſet factū cō
ſilium ſuum: ſtrauit
aſinū ſuū: ſurrexitq; &
abiit in domū ſuā & in
ciuitatē ſuā: & diſpoſi=
ta domo ſua: ſuſpēdio i
teriit: & ſepult' ē in ſe=
pulchro p̄ris ſui. Dauid
āt vēit in caſtra: & abſa
lom tranſiit iordanem:
ipſe & omnes viri iſra=
el cum eo.
Amaſam vero cōſtitu
it abſalom pro ioab
ſup̄ exercitū. Amaſa
āt erat filius viri qui vo
cabatur iethra de iezra
eli: qui igreſſus eſt ad
abigail filiā naas ſoro=
rem ſaruie q̄ fuit mater
ioab. Et caſtrametat'
eſt iſrael cū abſalom in
terra galaad. Cūq; ve=
niſſet dauid
in caſtra ſobi filius na
as de rabbath
filiorū āmō & machir
filius amihel de loda=
bar: & berzellai gaala=
dites de rogeli obtulerūt
ei ſtratoria & tapetia &
vaſa fictilia: frumentū
& ordeū & farinā &
polentam & fabam
& lentē & frixum oleo
cicer & mel & butyrum
oues & pingues vitu=
los: dederuntq; dauid
& populo qui cum eo
erat ad veſcēdū. Suſpi=
cati enim ſunt populū
fame & ſiti fatigari
in deſerto. 18.
Igitur cōſiderato da
uid populo ſuo: conſti
tuit
ſup̄ eos tribunos & cē=
turiones:
& dedit populi tertiā
partem

ויהונתן ותאמר להם האשה
עברו מיכל המים ויבקשו ולא — בקש
מצאו וישבו ירושלם: ויהי — שוב היה
אחרי לכתם ויעלו מהבאר וילכו — ילך עלה
ויגדו למלך דוד ויאמרו אל — נגד
דוד קומו ועברו מהרה את המים
כי ככה יעץ עליכם אחיתפל:
ויקם דוד וכל העם אשר אתו — קום
ויעברו את הירדן עד אור הבקר — עבר
עד אחד לא נעדר אשר לא — עדר
עבר את הירדן: ואחיתפל ראה
כי לא נעשתה עצתו ויחבש את — עשה יעץ
החמור ויקם וילך אל ביתו אל — חבש חמר
עירו ויצו אל ביתו ויחנק וימת — צוה חנק
ויקבר בקבר אביו: ודוד בא — מות קבר
מחנימה ואבשלום עבר את הירדן — בוא
הוא וכל איש ישראל עמו: ואת
עמשא שם אבשלום תחת יואב — שום
על הצבא ועמשא בן איש ושמו
יתרא הישראלי אשר בא אל
אביגל בת נחש אחות צרויה אם — אח
יואב: ויחן ישראל ואבשלם — חנה
ארץ הגלעד: ויהי כבוא דוד — היה
מחנימה ושבי בן נחש מרבת
בני עמון ומכיר בן עמיאל מלו
דבר וברזלי הגלעדי מרגלים:
משכב וספות וכלי יוצר וחטים — שכב ספף
ושערים וקמח וקלי ופול — כלה יצר
ועדשים וקלי: ודבש וחמאה — חטה קלה
וצאן ושפות בקר הגישו לדוד — שפה נגש
ולעם אשר אתו לאכול כי — אכל
אמרו העם רעב ועיף וצמא
במדבר: — דבר
Cap. xviij. ויפקד דוד
את העם אשר אתו וישם — פקד
עליהם שרי אלפים ושרי מאות: — שום שור
וישלח דוד את העם השלשית — שלח

© Biblioteca Nacional de España

ביד יואב והשלשית ביד אבישי
בן צרויה אחי יואב והשלשית
ביד אתי הגתי ויאמר המלך — אמר
אל העם יצא אצא גם אני — יצא
עמכם׃ ויאמר העם לא תצא כי
אם נס ננוס לא ישימו אלינו — נוס שום
לב ואם ימתו חצינו לא ישימו — מות חצה
אלינו לב כי עתה כמנו עשרה — כמו
אלפים ועתה טוב כי תהיה לנו — היה
מעיר לעזור׃ ויאמר אליהם — עזר
המלך אשר ייטב בעיניכם — יטב
אעשה ויעמד המלך אל יד — עשה עמד
השער וכל העם יצאו למאות — מאה
ולאלפים׃ ויצו המלך את יואב — צוה
ואת אבישי ואת אתי לאמר
לאט לי לנער לאבשלום וכל — אט
העם שמעו בצות המלך את כל
השרים על דבר אבשלום׃ ויצא — שור
העם השדה לקראת ישראל
ותהי המלחמה ביער אפרים׃ — היה לחם
ויגפו שם עם ישראל לפני — נגף פנה
עבדי דוד ותהי שם המגפה
גדולה ביום ההוא עשרים אלף׃ — גדל
ותהי שם המלחמה נפצת על
פני כל הארץ וירב היער לאכל — רבה
בעם מאשר אכלה החרב ביום
ההוא׃ ויקרא אבשלום לפני — קרא
עבדי דוד ואבשלום רכב על
הפרד ויבא הפרד תחת שובך — בוא שבך
האלה הגדולה ויחזק ראשו — גדל חזק
באלה ויתן בין השמים ובין — נתן
הארץ והפרד אשר תחתיו
עבר׃ וירא איש אחד ויגד — ראה
ליואב ויאמר הנה ראיתי את
אבשלום תלוי באלה׃ ויאמר — תלה
יואב לאיש המגיד לו והנה — נגד

ſub manu ioab: & tertiā ptē ſub manu abiſai filii ſaruie fratris ioab: & tertiam partem ſub manu ethai q erat de geth. Dixitqꝫ rex ad populum. Egrediar & ego vobiſcum. Et rn̄dit populus. Nō exibis. Siue enim fugerimus non magnope ad eos de nobis ptinebit: ſiue media ps ceciderit e nobis nō ſatis curabūt: quia tu vnus ſolus pro decē milibus cōputaris. Melius eſt igitur vt ſis nobis in vrbe pſidio. Ad quos rex ait. Quod vobis videtur rectum hoc faciam. Stetit ergo rex iuxta portā. Egrediebaturqꝫ ppl's p turmas ſuas cēteni & milleni. Et pcepit rex ioab & abiſai & ethai dicēs Seruate mihi puerꝝ abſalom. Et omnis populus audiebat pcipientē regem cunctis principibus pro abſalom. Itaqꝫ egreſſus eſt populus in cāpū cōtra iſrael: & factum eſt preliū in ſaltu effraim. Et ceſus eſt ibi populuſ iſrael ab exercitu dauid: factaqꝫ eſt plaga magna in die illa vigiti milium. Fuit autem ibi preliū diſperſum ſuper faciē oīs terre: & multoplures erāt quos ſaltꝰ cōſūpſerat de populo q̄ꝫ hi quos vorauerat gladius in die illa. Accidit āt vt occurreret abſalom ſeruis dd̄: ſedēs mulo. Cunqꝫ igreſſus fuiſſet mulus ſubter cōdenſam quercū & magnā: adheſit caput eius quercui & illo ſuſpenſo inter celum & terram mulus cui inſederat ptrāſiuit. Vidit āt hoc quiſpiam: & nunciauit ioab dicens. Vidi abſalom pendere de quercu. Et ait ioab viro qui nunciauerat ei. Si

abeſſa fris ioab: ⁊ filij ſaruia: ⁊ ter
ἀβεσσὰ ἀδελφοῦ ἰωὰβ, καὶ υἱοῦ σαρουΐα, καὶ τὸ τρί
tiā ptē i manu ethi gethei. ⁊ dixit rex
τον ἐν χειρὶ ἐθὶ τοῦ γεθαίου. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς
ad pplm: egrediēs egrediar ⁊ ego
πρὸς τὸν λαόν, ἐκπορευόμενος ἐκπορεύσομαι καὶ ἐγὼ
vobiſcum. ⁊ dixit ppl's nō exibis: qm̄ ſi fu
μεθ᾽ ὑμῶν. καὶ εἶπεν ὁ λαὸς οὐκ ἐξελεύσῃ, ὅτι ἐὰν φυ
giētes fugerimus: nō ponetur in nos coꝛ. ⁊ ſi
γόντες φύγωμεν, οὐ στήσεται ἐν ἡμῖν καρδία. καὶ ἐὰν
moꝛtui fuerimꝰ media ps nfm nō ponent in nos
ἀποθάνωμεν τὸ ἥμισυ ἡμῶν οὐ θήσουσιν εἰς ἡμᾶς
coꝛ: qꝛ tu ſicut nos decē milia. ⁊ nūc bo
καρδίαν, ὅτι σὺ ὡς ἡμεῖς δέκα χιλιάδες. καὶ νῦν κα
nū eſt nobis vt ſis tu in vꝛbe in pꝛeſidiū
λόν ἐστιν ἡμῖν τοῦ εἶναί σε ἐν τῇ πόλει εἰς βοηθὸν
nfm. ⁊ dixit eis rex: qd̄ placuerit co
ἡμῶν. καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ βασιλεύς, τὸ ἀρεστὸν ἐνώπι
rā vobis faciā. ⁊ ſtetit rex iuxta latus
ον ὑμῶν ποιήσω. καὶ ἔστη ὁ βασιλεὺς παρὰ τὸ κλίτος
poꝛte: ⁊ oīs ppl's egrediebatur in cētenis
τῆς πύλης, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἐξεπορεύετο ἐν ἑκατοντάσι
⁊ in millenis. ⁊ pꝛecepit rex ioab
καὶ ἐν χιλιάσι. καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς τῷ ἰωὰβ
⁊ abeſſa ⁊ ethi dicēs: parcite mihi
καὶ τῷ ἀβεσσὰ καὶ τῷ ἐθὶ λέγων, φείσασθέ μοι τοῦ
puero abeſalom. ⁊ oīs ppl's audiuit
παιδαρίου ἀβεσαλώμ. καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἤκουσεν ἐν
pꝛecipiētē regē oibus pꝛicipibꝰ pꝛo
τελλομένου τοῦ βασιλέως πᾶσι τοῖς ἄρχουσιν ὑπὲρ
abeſalom. ⁊ egreſſus ē oīs ppl's in cāpū in
ἀβεσαλώμ. καὶ ἐξῆλθε πᾶς ὁ λαὸς εἰς τὸ πεδίον εἰς
occurſum iſrael. ⁊ factū eſt pꝛeliū in
ἀπάντησιν τῷ ἰσραήλ. καὶ ἐγένετο ὁ πόλεμος ἐν τῷ
ſaltu ephꝛaim. ⁊ ceſus eſt ibi ppl's iſrael co
δρυμῷ ἐφραΐμ. καὶ ἔπταισεν ἐκεῖ ὁ λαὸς ἰσραὴλ ἐνώ
ram ſeruis dauid. ⁊ factū eſt plaga ma
πιον τῶν παίδων δαυίδ. καὶ ἐγένετο πληγὴ μεγά
gna in die illa: ⁊ cadunt viginti mi
λη ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ πίπτουσιν εἴκοσι χιλιά
lia viroꝛū. ⁊ fuit pꝛeliū diſperſū ſup
δες ἀνδρῶν. καὶ ἐγένετο ὁ πόλεμος διεσπαρμένος ἐπὶ
faciem totius ſilue. ⁊ ſupabūdauit ſil
προσώπου ὅλου τοῦ δρυμοῦ. καὶ ἐπλεόνασεν ὁ δρυ
ua vt cōſumeret de pplo magis q̄ q̄s voꝛa
μὸς τοῦ καταφαγεῖν ἐκ τοῦ λαοῦ ὑπὲρ οὓς κατέ
uerat gladius in die illa. ⁊ occurrit
φαγεν ἡ ῥομφαία ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. καὶ συνήντησεν
abeſalom corā ſeruis dauid: ⁊ abe
ἀβεσαλὼμ ἐνώπιον τῶν παίδων δαυίδ, καὶ ἀβε
ſalom ſedebat in mulo: ⁊ ingreſſus ē
σαλὼμ ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ τοῦ ἡμιόνου, καὶ εἰσῆλθεν
mulus ſubter plātāꝫ arboꝛis magnā: ⁊ implica
ὁ ἡμίονος ὑπὸ φυτὸν δένδρου μέγα, καὶ περιεπλά
tū eſt caput eius in arboꝛe: ⁊ ſuſpēſus eſt
κη ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἐν τῷ δένδρῳ, καὶ ἀνεκρεμάσθη
in arboꝛe inter terrā ⁊ inter
ἐν τῷ δένδρῳ ἀναμέσον τῆς γῆς καὶ ἀναμέσον τοῦ
celū: ⁊ mulus q̄ erat ſub eo ptrāſiuit.
οὐρανοῦ, καὶ ὁ ἡμίονος ὁ ὑποκάτω αὐτοῦ παρῆλθε.
⁊ vidit vir vnus ⁊ nūciauit ioab. ⁊ di
καὶ εἶδεν ἀνὴρ εἷς καὶ ἀπήγγειλε τῷ ἰωάβ. καὶ εἶ
xit: ecce ego vidi abeſalom ſuſpēſum in
πεν, ἰδοὺ ἐγὼ ἑώρακα τὸν ἀβεσαλὼμ κρεμάμενον ἐπὶ
arboꝛe. ⁊ dixit ioab viro qui nūcia
τὸ δένδρον. καὶ εἶπεν ἰωὰβ τῷ ἀνδρὶ τῷ ἀπαγ
uerat ei: ⁊ ecce
γείλαντι αὐτῷ, καὶ ἰδοὺ

Infra. 11.d.

D

B

Iosu 7.f.

C

E

© Biblioteca Nacional de España

vidiſti: ⁊ quare nō percuſſiſti eū ibi ſup
ἴδες, καὶ διατί οὐκ ἐπάταξας αὐτὸν ἐκεῖ ἐπὶ τὴν
terrā: ⁊ dediſſem tibi ego decē ſiclos argēti
γῆν; καὶ ἔδωκα ἄν σοι ἐγὼ δέκα σίκλους ἀργυρίου
⁊ baltheū vnū. ⁊ dixit vir ad ioab:
καὶ παραζώνην μίαν. καὶ εἶπεν ὁ ἀνὴρ πρὸς ἰωάβ,
⁊ ſi exhiberes tu in manib⁹ meis mile ar
καὶ ἐὰν παρασῆς σὺ ἐν ταῖς χερσί μου χιλίους ἀρ-
genti ſiclos non inferrē manus meas in
γυρίου σίκλους οὐ μὴ ἐπιβάλω τὰς χεῖράς μου ἐπὶ τὸν
Infra. ii.d. filiū regis, qm̄ in auribus nr̄is prece
υἱὸν τοῦ βασιλέως. ὅτι ἐν ταῖς ὠσὶν ἡμῶν ἐνετείλα-
pit rex tibi ⁊ abeſſa ⁊ ethi di
3.eo: το ὁ βασιλεύς σοι καὶ τῷ ἀβεσσᾶ καὶ τῷ ἐθὶ λέ-
cēs: cuſtodite mihi puerū abeſalom. ⁊
γων, φυλάξατέ μοι τὸ παιδάριον τὸν ἀβεσαλώμ. καὶ
quō faciā in aīa mea iniquū: ⁊ oē ver
πῶς ποιήσω ἐν τῇ ψυχῇ μου ἄδικον, καὶ πᾶς ὁ λό-
bū nō abſcōdetur a rege: ⁊ tu ſta
γος οὐ κρυβήσεται ἀπὸ τοῦ βασιλέως, καὶ σὺ στή-
D res ex aduerſo. ⁊ dixit ioab pp̄ hoc ego ag
σῃ ἐξ ἐναντίας. καὶ εἶπεν ἰωάβ διὰ τοῦτο ἐγὼ ἄρ-
grediar corā te. ⁊ tulit ioab tria iacula
ξομαι ἐνώπιόν σου. καὶ ἔλαβε ἰωάβ τρία βέλη
in manu ſua: ⁊ infixit ea in cor
ἐπὶ τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἐνέπηξεν αὐτὰ εἰς τὴν καρ-
de abeſalom adhuc eo viuēte in corde
B δίαν ἀβεσαλὼμ ἔτι αὐτοῦ ζῶντος ἐν τῇ καρδίᾳ
arboris. ⁊ circuierūt decē pueri de
τοῦ δένδρου. καὶ ἐκύκλωσε δέκα παιδάρια τῶν
gerētibus arma ioab: ⁊ percuſſerūt abeſalom:
αἰρόντων τὰ σκεύη ἰωάβ, καὶ ἐπάταξαν τὸν ἀβεσαλώμ,
⁊ interfecerūt eū. ⁊ cecinit ioab in
καὶ ἐθανάτωσαν αὐτόν. καὶ ἐσάλπισεν ἰωάβ ἐν
buccina: ⁊ reuerſus eſt pp̄ls vt nō perſeque
σάλπιγγι, καὶ ἐπέστρεψεν ὁ λαὸς τοῦ μὴ καταδιώ-
retur poſt iſrael: qm̄ pepercit ioab
κειν κατόπισθεν τοῦ ἰσραήλ, ὅτι ἐφείδετο ἰωάβ τοῦ
pp̄lo. ⁊ tulit ioab abeſalom: ⁊ proiecit
λαοῦ. καὶ ἔλαβεν ἰωάβ τὸν ἀβεσαλώμ, καὶ ἔρριψεν
Joſue. 7.f. eum in foueā magnā in ſaltu in foueā
αὐτὸν εἰς χάσμα μέγα ἐν τῷ δρυμῷ εἰς τὸν βόθυνον τὸν
grandē: ⁊ ſtatuerūt ſup eū aceruū lapidū magnū ni
μέγαν, καὶ ἔστησαν ἐπ' αὐτὸν σωρὸν λίθων μέγαν σφό-
mis. ⁊ oīs iſrael fugerūt vnuſqſqꝫ in tabnacu
δρα. καὶ πᾶς ἰσραὴλ ἔφυγον ἕκαστος εἰς τὸ σκήνω-
lum ſuū. ⁊ abeſalom adhuc viuēs tulit ⁊ ere
μα αὐτοῦ. καὶ ἀβεσαλὼμ ἔτι ζῶν ἔλαβε καὶ ἔστη-
xit ſibi titulū in valle regis: qm̄
σεν ἑαυτῷ στήλην ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ βασιλέως, ὅτι
dixit nō eſt mihi filius: vt ſit memoria nomi
ἔλεγεν οὐκ ἔστι μοι υἱός, ἵνα ἀναμιμνήσκηται τὸ ὄνο-
nis mei. ⁊ vocauit titulū in noīe ſuo:
μά μου. καὶ ἐκάλεσε τὴν στήλην ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐ-
⁊ appellauerūt eū manus abeſalom vſqꝫ in
τοῦ, καὶ ἐπεκάλεσαν αὐτὴν χεὶρ ἀβεσαλὼμ ἕως τῆς
diem hunc. ⁊ achimaas filius ſadoc ait ioab:
ἡμέρας ταύτης. καὶ ἀχιμαὰς υἱὸς σαδὼκ εἶπε τῷ ἰωάβ,
E currens iā nūciabo regi: ꝙ iudiciū fecit
C δραμὼν δὴ εὐαγγελιοῦμαι τῷ βασιλεῖ, ὅτι ἔκρινεν
ei dn̄s de manu inimicorū eius. ⁊ dixit ei
αὐτῷ κύριος ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ. καὶ εἶπεν αὐ-
ioab: nō vir nunciū es tu in die hac:
τῷ ἰωάβ, οὐκ ἀνὴρ εὐαγγελισμοῦ εἶ σὺ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ,
⁊ tu nūciabis in die alia: in āt die
καὶ σὺ εὐαγγελιῇ ἐν ἡμέρᾳ ἄλλῃ, ἐν δὲ τῇ ἡμέρᾳ
hac nō nūciabis: qm̄ filius regis mortu⁹
ταύτῃ οὐκ εὐαγγελιῇ, ὅτι υἱὸς τοῦ βασιλέως τέθνη-
eſt. ⁊ dixit ioab chuſi: vade ⁊ nun
κε. καὶ εἶπεν ἰωάβ τῷ χουσί, πορεύου καὶ ἀπάγγε-
cia regi que vidiſti.
λλε τῷ βασιλεῖ ἃ ἑώρακας.

vidiſti: quare non cōfodiſti eum cū terra: & ego dediſſē tibi decē argēti ſiclos & vnum baltheū? Qui dixit ad ioab. Si appēderes in manibus meis mille argēteos: nequaꝙ̄ mitterē manū meā i filiū regis. Audiētibus enī nobis precepit rex tibi & abiſai & ethai dicēs. Cuſtodite mihi puerū abſalom. Sed & ſi feciſſem cōtra aīam meam audacter: nequaꝙ̄ hoc regem latere potuiſſet: & tu ſtares ex aduerſo. Et ait ioab. Non ſicut tu vis: ſed aggrediar eū corā te. Tulit ergo ioab tres lāceas in manu ſua: & infixit eas in corde abſalom. Cumqꝫ adhuc palpitaret herēs in quercu: cucurrerūt decē iuuenes armigeri ioab: & ꝑcutiētes interfecerunt eum. Cecinit aūt ioab buccina & retinuit populum ne ꝑſequeretur fugiētē iſrael: volēs ꝑcere multitudini. Et tulerūt abſalom & proiecerūt eum in ſaltu in foueā grādē: & cōportauerūt ſup eū aceruū lapidū magnū nimis. Omnis autem iſrael fugit i tabernacula ſua. Porro abſalom erexerat ſibi cū adhuc viueret titulum qui eſt in valle regis. Dixerat enim. Non habeo filiū: & hoc erit monimentū noīs mei. vocauitqꝫ titulū nomine ſuo: & appellatur manus abſalō vſqꝫ ad hanc diem. Achimaas aūt filius ſadoch ait. Curram & nunciabo regi quia iudiciū fecerit ei dn̄s de manu inimicorum eius. Ad quem ioab dixit. Non eris nuncius in hac die: ſed nunciabis in alia. Hodie nolo te nunciare. Filius enim regis eſt mortuus. Et ait ioab chuſi. Vade & nuncia regi que vidiſti.

רָאִיתָ וּמַדּוּעַ לֹא הִכִּיתוֹ שָׁם
אָרְצָה וְעָלַי לָתֶת לְךָ עֲשָׂרָה כֶסֶף
וַחֲגֹרָה אֶחָת׃ וַיֹּאמֶר הָאִישׁ אֶל
יוֹאָב וְלֹא אָנֹכִי שֹׁקֵל עַל כַּפַּי
אֶלֶף כֶּסֶף לֹא אֶשְׁלַח יָדִי אֶל בֶּן
הַמֶּלֶךְ כִּי בְאָזְנֵינוּ צִוָּה הַמֶּלֶךְ
אֹתְךָ וְאֶת אֲבִישַׁי וְאֶת אִתַּי
לֵאמֹר שִׁמְרוּ מִי בַּנַּעַר בְּאַבְשָׁלוֹם׃
אוֹ עָשִׂיתִי בְנַפְשׁוֹ שֶׁקֶר וְכָל
דָּבָר לֹא יִכָּחֵד מִן הַמֶּלֶךְ וְאַתָּה
תִּתְיַצֵּב מִנֶּגֶד׃ וַיֹּאמֶר יוֹאָב לֹא
כֵן אֹחִילָה לְפָנֶיךָ וַיִּקַּח שְׁלֹשָׁה
שְׁבָטִים בְּכַפּוֹ וַיִּתְקָעֵם בְּלֵב
אַבְשָׁלוֹם עוֹדֶנּוּ חַי בְּלֵב הָאֵלָה׃
וַיָּסֹבּוּ עֲשָׂרָה נְעָרִים נֹשְׂאֵי כְּלֵי
יוֹאָב וַיַּכּוּ אֶת אַבְשָׁלוֹם וַיְמִתֻהוּ׃
וַיִּתְקַע יוֹאָב בַּשֹּׁפָר וַיָּשָׁב הָעָם
מִרְדֹף אַחֲרֵי יִשְׂרָאֵל כִּי חָשַׂךְ
יוֹאָב אֶת הָעָם׃ וַיִּקְחוּ אֶת
אַבְשָׁלוֹם וַיַּשְׁלִיכוּ אֹתוֹ בַיַּעַר אֶל
הַפַּחַת הַגָּדוֹל וַיַּצִּבוּ עָלָיו גַּל
אֲבָנִים גָּדוֹל מְאֹד וְכָל יִשְׂרָאֵל
נָסוּ אִישׁ לְאֹהָלָיו׃ וְאַבְשָׁלוֹם
לָקַח וַיַּצֶּב לוֹ בְחַיָּו אֶת מַצֶּבֶת
אֲשֶׁר בְּעֵמֶק הַמֶּלֶךְ כִּי אָמַר אֵין
לִי בֵן בַּעֲבוּר הַזְכִּיר שְׁמִי וַיִּקְרָא
לַמַּצֶּבֶת עַל שְׁמוֹ וַיִּקָּרֵא לָהּ
יַד אַבְשָׁלוֹם עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃
וַאֲחִימַעַץ בֶּן צָדוֹק אָמַר אָרוּצָה
נָּא וַאֲבַשְּׂרָה אֶת הַמֶּלֶךְ כִּי
שְׁפָטוֹ יְהוָה מִיַּד אֹיְבָיו׃ וַיֹּאמֶר
לוֹ יוֹאָב לֹא אִישׁ בְּשֹׂרָה אַתָּה
הַיּוֹם הַזֶּה וּבִשַּׂרְתָּ בְּיוֹם אַחֵר
וְהַיּוֹם הַזֶּה לֹא תְבַשֵּׂר כִּי עַל בֵּן
הַמֶּלֶךְ מֵת׃ וַיֹּאמֶר יוֹאָב לַכּוּשִׁי
לֵךְ הַגֵּד לַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר רָאִיתָה

מָדַע נָכָה
נָתַן
אָמַר
שָׁלַח
עָשָׂה
כָּחַד
יָצַב
יָחַל פָּנָה
לָקַח תָּקַע
סָבַב כָּלָה
נָכָה מוּת
שָׁפַר שׁוּב
שָׁלַךְ
גָּדַל גָּלַל
נוּס
חָיָה יָצַב
עָבַר זָכַר
קָרָא
רוּץ
בָּשַׂר
אָמַר
מוּת יָלַךְ
נָגַד רָאָה

וישתחו כושי ליואב וירץ׃ ויסף שחה רוץ
עוד אחימעץ בן צדוק ויאמר
אל יואב ויהי מה ארצה נא גם היה
אני אחרי הכושי ויאמר יואב
למה זה אתה רץ בני ולכה אין
בשרה מצאת׃ ויהי מה ארוץ
ויאמר לו רוץ וירץ אחימעץ
דרך הככר ויעבר את הכושי׃ עבר
ודוד יושב בין שני השערים ישב
וילך הצפה אל גג השער אל
החומה וישא את עיניו וירא חמה נשא
והנה איש רץ לבדו׃ ויקרא ראה רוץ
הצפה ויגד למלך ויאמר המלך בדד קרא
אם לבדו בשורה בפיו וילך הלוך בשר פה
וקרב׃ וירא הצפה איש אחר הלך
רץ ויקרא הצפה אל השער
ויאמר הנה איש רץ לבדו אמר
ויאמר המלך גם זה מבשר׃ ויאמר
הצפה אני ראה את מרוצת
הראשון כמרצת אחימעץ בן
צדוק ויאמר המלך איש טוב
זה ואל בשורה טובה יבוא׃ בוא
ויקרא אחימעץ ויאמר אל המלך
שלום וישתחו למלך לאפיו שלם
ארצה ויאמר ברוך יהוה אלהיך ברך
אשר סגר את האנשים אשר
נשאו את ידם באדני המלך׃
ויאמר המלך שלום לנער
לאבשלום ויאמר אחימעץ
ראיתי ההמון הגדול לשלח את ראה המן
עבד המלך יואב ואת עבדך ולא גדל
ידעתי מה׃ ויאמר המלך סב סבב
התיצב כה ויסב ויעמד׃ והנה יצב עמד
הכושי בא ויאמר הכושי יתבשר בוא בשר
אדני המלך כי שפטך יהוה
היום מיד כל הקמים עליך׃ קום

Adorauit chuſi ioab:
& cucurrit. Rurſus aūt
achimaas filius ſadoch
dixit
ad ioab. Quid īpedit
ſi etiam
ego curro poſt chuſi?
Dixitqꝫ ei ioab.
Quid vis currere fili
mi? Veni huc. Non eris
boni nūcii baiul9. Qui
rn̄dit. Quid enī ſi cucur
rero? Et ait ei. Curre.
Currēs ergo achima-
as per viam compendii
tranſiuit chuſi.
Dauid autem ſedebat
inter duas portas.
Speculator vero q erat
in faſtigio porte ſuper
murum: eleuans ocu-
los vidit
hominem currentem
ſolum: & exclamans
indicauit regi. Dixit-
qꝫ rex.
Si ſolus eſt: bōus ē nū
cius in ore eius. Prope
rāte āt illo & accedēte p̄
pi9 vidit ſpeculator ho
minē alterū currentē:
& vociferās in culmine
ait. Apparet mihi alter
homo currens ſolus.
Dixitqꝫ rex. Et iſte bo
nus eſt nuncius.
Speculator aūt contē-
plor ait curſum
prioris quaſi curſum a
chimaas filii
ſadoch. Et ait rex. Vir
bonus
eſt & nūcium portans
bonum venit.
Clamās āt achimaas di
xit ad regem.
Salue rex. Et adorans
regem corā eo pronus
in terrā ait. Bn̄dictus
dominus deus tuus
qui concluſit homines
qui
leuauerūt manus ſuas
cōtra dn̄m meū regē.
Et ait rex. Eſt ne pax
puero
abſalom? Dixitqꝫ achi
maas.
Vidi tumultū magnū
cum mitteret
ioab ſeruus tuus o rex
me ſeruū tuum: neſcio
aliud. Ad quē rex: tran
ſi ait &
ſta hic. Cumqꝫ ille tran
ſiſſet & ſtaret: apparuit
chuſi. Et veniēs ait. Bo
nū apporto nuncium
dn̄e mi rex. Iudicauit
enim pro te dominus
hodie de manu oīum
q ſurrexerunt cōtra te

⁊ adorauit chuſi ioab: ⁊ cucurrit. ⁊
καὶ προσεκύνησε χουσὶ τῷ ἰωάβ, καὶ ἔδραμε. καὶ
addidit rurſus achimaas fili9 ſadoc: ⁊ dixit ioab:
προσέθετο ἔτι ἀχιμαὰς υἱὸς σαδὼκ, καὶ εἶπε τῷ ἰωάβ,
⁊ q̄d erit ſi cucurrero poſt chuſi: ⁊ dixit
καὶ τί ἔσαι ἐὰν δράμω ὀπίσω τοῦ χουσί; καὶ εἶπεν
ioab: quare tu curris fili mi: ⁊ tibi nō eſt
ἰωάβ, ἱνατί σὺ τρέχεις τέκνον μου; καὶ σοὶ οὐκ ἔστιν
bonū nūciū in vtilitatē eunti. ⁊ dixit achi-
εὐαγγελία εἰς ὠφέλειαν πορευομένῳ. καὶ εἶπεν ἀχι-
maas: ⁊ q̄d erit ſi cucurrero: ⁊ dixit ei ioab:
μαάς, καὶ τί ἔσαι ἐὰν δράμω, καὶ εἶπεν αὐτῷ ἰωάβ,
curre. ⁊ cucurrit achimaas per viā pla
δράμε. καὶ ἔδραμεν ἀχιμαὰς κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ κε
niciei: ⁊ trāſiuit chuſi. ⁊ dauid ſedebat in
χάρ, καὶ παρῆλθε τὸν χουσί. καὶ δαυὶδ ἐκάθητο ἀνα
ter ambas portas. ⁊ abijt ſpeculator
μέσον ἀμφοτέρων τῶν πυλῶν. καὶ ἐπορεύθη ὁ σκοπὸς
in faſtigio porte ſup murū: ⁊ F
ἐπὶ τῷ δώματι τῆς πύλης ἐπὶ τοῦ τείχους, καὶ
eleuauit oculos ſuos ⁊ vidit: ⁊ ecce vir
ἦρε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ εἶδε, καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ
currēs ſolus corā eo. ⁊ exclamauit ſpecu
τρέχων μόνος ἐνώπιον αὐτοῦ. καὶ ἀνεβόησεν ὁ σκο-
lator: ⁊ nūciauit regi. ⁊ dixit
πὸς καὶ ἀπήγγειλε τῷ βασιλεῖ. καὶ εἶπεν ὁ βα-
rex: ſi ſolus currit: bonū nūciū in o-
σιλεύς; εἰ μόνος τρέχει, εὐαγγελισμὸς ἐν τῷ στό-
re eius. ⁊ ibat ambulās ⁊ accedebat.
ματι αὐτοῦ. καὶ ἐπορεύετο πορευόμενος καὶ ἤγγιζε.
⁊ vidit ſpeculator virū alterū currentē: ⁊ cla
καὶ εἶδεν ὁ σκοπὸς ἄνδρα ἕτερον τρέχοντα, καὶ ἀνε
mauit ſpeculator ſup portā ⁊ dixit: ecce
βόησεν ὁ σκοπὸς ἐπὶ τὴν πύλην καὶ εἶπεν, ἰδοὺ
vir alter ſolus currēs. ⁊ dixit rex ⁊
ἀνὴρ ἕτερος μόνος τρέχων. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς καὶ
hic bonū nūcians eſt. ⁊ dixit ſpeculator ꝯtēpla
οὗτος εὐαγγελιζόμενός ἐστι. καὶ εἶπεν ὁ σκοπὸς ἑώρα
tus ſum curſū primi q̄ſi curſum achimaas filij
κα τὸν δρόμον τοῦ πρώτου ὡς δρόμον ἀχιμαὰς υἱοῦ
ſadoc. ⁊ dixit rex: vir bonus iſte ⁊
σαδώκ. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεύς, ἀνὴρ ἀγαθὸς οὗτος καὶ
ad nūciū bonū veniet. ⁊ clamauit achi-
γε εἰς εὐαγγελίαν ἀγαθὴν ἐλεύσεται. καὶ ἐβόησεν ἀχι-
maas ⁊ dixit regi: pax. ⁊ adora G
μαὰς καὶ εἶπε τῷ βασιλεῖ, εἰρήνη. καὶ προσεκύνη-
uit eum ſup faciē ſup terrā: ⁊ dixit: be-
σεν αὐτῷ ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ εἶπεν, εὐ
nedictus dn̄s deus tuus q̄ concluſit viros
λογητὸς κύριος ὁ θεός σου ὃς συνέκλεισε τοὺς ἄνδρας
qui leuauerūt manus ſuas cōtra dn̄m
τοὺς ἐπηρμένους τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὸν κύριον
meū regē. ⁊ ait rex: pax
μου τὸν βασιλέα. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεύς, εἰρήνη τῷ
puero abeſalom: ⁊ dixit achimaas: vidi
παιδαρίῳ ἀβεσαλώμ; καὶ εἶπεν ἀχιμαάς, εἶδον τὸ
tumultū magnū letum cū mitteret ioab
πλῆθος μέγα εὐφραινόμενον ἐν τῷ ἀποστεῖλαι ἰωὰβ
ſeruū regis ⁊ me ſeruū tuū: ⁊
τὸν παῖδα τοῦ βασιλέως καί με τὸν δοῦλόν σου, καὶ
nō noui q̄ ibi. ⁊ dixit rex: trāſi
οὐκ ἔγνων τὰ ἐκεῖ. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεύς, πάρελθε
⁊ ſta hic. ⁊ tranſijt ⁊ ſtetit poſt
καὶ παράστηθι ὧδε. καὶ παρῆλθε καὶ ἔστη ὀπίσω
eum. ⁊ ecce chuſi venit: ⁊ dixit chuſi
αὐτοῦ. καὶ ἰδοὺ χουσὶ παρεγένετο, καὶ εἶπεν ὁ χουσὶ
regi: bonū nūciū audiat dn̄s me9 rex
τῷ βασιλεῖ, εὐαγγελισθήτω ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς
q̄m iudicauit tibi dn̄s hodie de manu oīum
ὅτι ἐδίκασέ σοι κύριος σήμερον ἐκ χειρὸς πάντων
qui ſurrexerūt tibi.
τῶν ἀνθεστηκότων σοι.

© Biblioteca Nacional de España

τ dixit rex ad chuſi: valet pu-
καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν χουσί, ὑγιαίνει τὸ παιδά-
er abeſalom? τ dixit chuſi: fiāt ſic pu-
ριον ἀβεσαλώμ; καὶ εἶπεν ὁ χουσί, γένοιντο ὡς τὸ παιδά-
er inimici dñi mei regis: τ om
ριον οἱ ἐχθροὶ τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως, καὶ πάν-
nes q̄ cōſurrexerūt tibi in mala. τ plorauit rex
τες ὅσοι ἐπανέστησάν σοι εἰς κακά. καὶ ἐδάκρυσεν ὁ βασι-
τ aſcēdit in cenaculū porte τ fleuit:
λεὺς καὶ ἀνέβη εἰς τὸ ὑπερῷον τῆς πύλης καὶ ἔκλαυσεν,
τ hec dixit cū lugeret ipſe: fili mi abe
καὶ τάδε εἶπεν ἐν τῷ κλαίειν αὐτόν, τέκνον ἐμὸν ἀβε-
ſalom: fili mi fili mi abeſalom fili. qs
σαλώμ, τέκνον ἐμὸν τέκνον ἐμὸν ἀβεσαλὼμ τέκνον. τίς
dabit mihi mortē pro te abeſalom fili mi fili mi?
C.19. δώσει μοι θάνατον ἀντὶ σοῦ ἀβεσαλὼμ υἱέ μου υἱέ μου;
A Et nūciauerūt ioab dicētes: ecce
Καὶ ἀνήγγειλαν τῷ ἰωὰβ λέγοντες, ἰδοὺ ὁ βα-
rex flet τ luget pro abeſalom. τ facta ē
σιλεὺς κλαίει καὶ πενθεῖ ὑπὲρ ἀβεσαλώμ. καὶ ἐγένετο ἡ
ſalus in die illa in luctū omni pplo. qm̄
σωτηρία ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εἰς πένθος παντὶ τῷ λαῷ. ὅτι
audiuit ppl's in die illa dicētes: φ dolet
ἤκουσεν ὁ λαὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λεγόντων, ὅτι λυπεῖ-
rex pro filio ſuo. τ declinabat
ται ὁ βασιλεὺς περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. καὶ διεκλέπτετο
ppl's in die illa ingredi in ciuitatē:
ὁ λαὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τοῦ εἰσελθεῖν εἰς τὴν πόλιν,
ſicut declinat ppl's confuſi vt fugiant
καθὼς διακλέπτεται ὁ λαὸς οἱ αἰσχυνόμενοι ἐν τῷ φεύγειν
ipſi in prelio. τ rex operuit
αὐτοὺς ἐν τῷ πολέμῳ. καὶ ὁ βασιλεὺς παρεκάλυψε τὸ
faciem ſuā: τ clamabat voce magna dicēs: fi
πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ ἀνεβόα φωνῇ μεγάλῃ λέγων, τέκ-
li mi abeſalom abeſalom fili mi fili mi.
νον ἐμὸν ἀβεσαλὼμ ἀβεσαλὼμ τέκνον ἐμὸν τέκνον ἐμόν.
τ ingreſſus eſt ioab ad regem in domū τ
καὶ εἰσῆλθεν ὁ ἰωὰβ πρὸς τὸν βασιλέα εἰς τὸν οἶκον καὶ
dixit: cōfudiſti tu hodie vultus oīū
C.18.B εἶπεν, κατῄσχυνας σὺ σήμερον τὰ πρόσωπα πάντων
ſeruoꝶ tuoꝶ q̄ ſaluā fecerūt aiam tuā
τῶν παίδων σου τῶν διασωσάντων τὴν ψυχήν σου
hodie: τ aiam filioꝶ tuoꝶ τ filia
σήμερον, καὶ τὴν ψυχὴν τῶν υἱῶν σου καὶ τῶν θυγατέ-
rū tuarū: τ aiam vxorū tuarū τ ꝯcubinarū
ρων σου, καὶ τὴν ψυχὴν τῶν γυναικῶν σου καὶ τὴν ψυ-
mā cōcubinaꝶ tuaꝶ: quia diligis odientes te
χὴν τῶν παλλακῶν σου, τοῦ ἀγαπᾶν τοὺς μισοῦντάς σε
τ odio habes diligētes te: quia oſtēdiſti hodie
καὶ μισεῖν τοὺς ἀγαπῶντάς σε, ὅτι ἀπήγγελκας σήμερον
φ nō ſunt tibi pricipes neqꝫ ſerui: qꝛ cognoui φ abe
ὅτι οὐκ εἰσί σοι ἄρχοντες οὐδὲ παῖδες, ὅτι οἶδα ὅτι ἀβε-
ſalom ſi viueret hodie: τ oēs nos mortui eſſem9:
σαλὼμ εἰ ἔζη σήμερον, καὶ πάντες ἂν ἡμεῖς ἀπεθάνομεν,
quia tūc placeret corā te. τ nūc ſurge τ lo
ὅτι τότε ἤρεσκεν ἐνώπιόν σου. καὶ νῦν ἀνάστηθι καὶ λά-
B quere ad cor ſeruoꝶ tuoꝶ: qm̄ per
λησον ἐπὶ τὴν καρδίαν τῶν παίδων σου, ὅτι κατὰ τοῦ
dñm iurauerūt: φ ſi nō tu exieris: neqꝫ manebit
κυρίου ὠμομόκασιν, ὅτι εἰ μὴ σὺ ἐξελεύσῃ, οὐ μὴ μείνῃ
aliqs tecum nocte hac. τ ſcias hoc
τις μετὰ σοῦ τὴν νύκτα ταύτην. καὶ ἐπίγνωθι τοῦτο
tibi ipſi: qm̄ peius tibi erit hoc ex oibus malis
σαυτῷ, ὅτι χεῖρόν σοι ἔσται τοῦτο ἐκ πάντων τῶν κακῶν
que venerūt ſup te ex adoleſcētia tua vſqꝫ nūc.
τῶν ἐπεληλυθότων ἐπὶ σὲ ἐκ νεότητός σου ἕως τοῦ νῦν.
τ ſurrexit rex τ ſedit ſup portā: τ nūciatū eſt
καὶ ἀνέστη ὁ βασιλεὺς καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τῆς πύλης, καὶ ἀπηγγέλη
omni pplo a dicētibus: ecce rex ſedet ſup portā:
παντὶ τῷ λαῷ λεγόντων, ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς κάθηται ἐπὶ τὴν πύλην,
τ venit oīs ppl's corā rege. at iſrael fugit
καὶ παρεγένετο πᾶς ὁ λαὸς ἐνώπιον τοῦ βασιλέως. ὁ δὲ ἰσραὴλ ἔφυγεν

Dixit autē rex ad chu-
ſi. Eſt ne pax
puero abſalom? Cui re
ſpondens chuſi:
fiant inquit ſicut puer
inimici dñi mei regis:
& vniuerſi qui conſur
gunt aduerſus eum in
malū. Contriſtatus ita
qꝫ rex aſcēdit cenacu
lū porte & fleuit. Et ſic
loqbatur vadēs: Fili mi
abſalō, abſalō fili mi.
Quis mihi tribuat vt
ego moriar ꝓ te? Abſa
lō fili mi: fili mi abſalō.

Nunciatū eſt autē 19
ioab φ rex fleret
& lugeret filium ſuum:
& verſa eſt
victoria in luctum in
die illa omni
populo. Audiuit enim
populus in die illa
dici: dolet rex ſuper fi
lio ſuo. Et declinauit
populus in die illa in-
gredi ciuitatem:
quomodo declinare ſo
let populus verſus
& fugiens de prelio.
Porro rex operuit
caput ſuum: & clama-
bat voce magna. Fili
mi abſalom: abſalō fili
mi. Ingreſſus ergo
ioab ad regem in do-
mum dixit.
Cōfudiſti hodie vult9
omnium ſeruorū tuo-
rum qui ſaluam fecerūt
animam tuam: &
aīam filiorū tuorū: &
filiarū tuarū: & animā
vxorꝶ tuarꝶ: & aīam cō
cubinarū tuarū. Diligis
odiētes te: & odio ha-
bes diligētes te. Et oſtē
diſti hodie quia nō cu-
ras de ducibus tuis & de
ſeruis tuis: & vere cogno
ui mō: q̄ ſi abſalō vi
ueret & oēs nos occu-
buiſſemus: tūc placeret
tibi. Nūc igitur ſurge
& ꝓcede: & alloquēs ſa
tiſfac ſeruis tuis. Iuro
enim tibi ꝑ dominum
φ ſi nō exieris: ne vn9
quidē remāſurus ſit tecū
nocte hac: & peius erit
hoc tibi quā oīa mala
q̄ venerūt ſup te ab a
doleſcentia tua vſqꝫ
in pñs. Surrexit ergo
rex & ſedit in porta.
Et omni populo nūcia
tum eſt φ
rex ſederet ī porta. Ve
nitqꝫ vniuerſa
multitudo corā rege:
iſrael autem fugit

ויאמר המלך אל הכושי השלום — אמר שלם
לנער לאבשלום ויאמר הכושי
יהיו כנער איבי אדני המלך וכל — היה
אשר קמו עליך לרעה: וירגז — קום רוע
המלך ויעל על עלית השער ויבך — רגז
וכה אמר בלכתו בני אבשלום בני — עלה בכה
בני אבשלום מי יתן מותי אני — הלך
תחתיך אבשלום בני בני: — נתן
ויגד ליואב הנה המלך בכה — Cap. xix.
ויתאבל על אבשלום: ותהי — נגד אבל
התשעה ביום ההוא לאבל לכל — היה ישע
העם כי שמע העם ביום ההוא
לאמר נעצב המלך על בנו: ויתגנב — עצב גנב
העם ביום ההוא לבוא העיר
כאשר יתגנב העם הנכלמים — כלם
בנסם במלחמה: והמלך לאט את — נוס לחם
פניו ויזעק המלך קול גדול בני — פנה זעק
אבשלום אבשלום בני בני: ויבא — גדל בוא
יואב אל המלך הבית ויאמר
הובשת היום את פני כל עבדיך — בוש
הממלטים את נפשך היום ואת — מלט
נפש בניך ובנתיך ונפש נשיך — בנה נשה
ונפש פלגשיך: לאהבה את שנאיך
ולשנא את אהביך כי הגדת היום — נגד
כי אין לך שרים ועבדים כי — שור
ידעתי היום כי לא אבשלום חי — לו
וכלנו היום מתים כי אז ישר — מות
בעיניך: ועתה קום צא ודבר על — יצא
לב עבדיך כי ביהוה נשבעתי — שבע
כי אינך יוצא אם ילין איש אתך — לון
הלילה ורעה לך זאת מכל הרעה — רוע
אשר באה עליך מנעריך עד — בוא נער
עתה: ויקם המלך וישב בשער — קום
ולכל העם הגידו לאמר הנה — נגד
המלך יושב בשער ויבא כל — ישב
העם לפני המלך וישראל נס — פנה נוס

איש לאהליו׃ ויהי כל העם נדון — היה דון
בכל שבטי ישראל לאמר המלך
הצילנו מכף איבינו והוא — נצל
מלטנו מכף פלשתים ועתה ברח
מן הארץ מעל אבשלום׃
ואבשלום אשר משחנו עלינו
מת במלחמה ועתה למה אתם — מות לחם
מחרשים להשיב את המלך׃ והמלך — חרש שוב
דוד שלח אל צדוק ואל אביתר
הכהנים לאמר דברו אל זקני
יהודה לאמר למה תהיו אחרנים — היה
להשיב את המלך אל ביתו ודבר
כל ישראל בא אל המלך אל — בוא
ביתו׃ אחי אתם עצמי ובשרי
אתם ולמה תהיו אחרנים
להשיב את המלך׃ ולעמשא
תמרו הלוא עצמי ובשרי אתה — אמר
כה יעשה לי אלהים וכה יוסיף — עשה יסף
אם לא שר צבא תהיה לפני — שור
כל הימים תחת יואב׃ ויט את — יום נטה
לבב כל איש יהודה כאיש אחד
וישלחו אל המלך שוב אתה — שלח
וכל עבדיך׃ וישב המלך ויבא עד — שוב בוא
הירדן ויהודה בא הגלגלה ללכת — הלך
לקראת המלך להעביר את — עבר
המלך את הירדן׃ וימהר שמעי — מהר
בן גרא בן הימיני אשר
מבחורים וירד עם איש יהודה
לקראת המלך דוד׃ ואלף איש
עמו מבנימן וציבא נער בית
שאול וחמשת עשר בניו ועשרים
עבדיו אתו וצלחו הירדן לפני — פנה
המלך׃ ועברה העברה להעביר את
בית המלך ולעשות הטוב בעיניו — עשה
ושמעי בן גרא נפל לפני
המלך בעברו בירדן׃ ויאמר — אמר

in tabernacla ſua. Oīs
quoq; popul' certabat
in cunctis tribubus iſ-
rael dicens. Rex
liberauit nos de manu
inimicorum noſtrorū:
ipſe ſaluauit nos de ma
nu philiſtinorū: & nūc
fugit de terra pp abſa
lom.
Abſalō autem quem
vnximus ſuper nos:
mortuus eſt in bello.
Vſquequo
ſiletis & non reducitis
regem? Rex vero
dauid miſit ad ſadoch
& abiathar
ſacerdotes dicēs. Loq
mini ad maiores natu
iuda dicentes. Cur ve
nitis nouiſſimi
ad reducendū regē in
domum ſuam. Sermo
autem omnis iſrael p-
uenerat ad regem in
domo eius: qa dixerat
rex. Hec dicetis ad po-
pulū. Fratres mei vos:
os meum & caro mea
vos. Quare nouiſſimi
reducitis regē? Et ama
ſe dicite. Nōne os meū
es & caro mea?
Hec faciat mihi deus:
& hec addat.
Si non magiſter mili-
tie fueris coram me
omni tempore pro io-
ab. Et inclinauit
cor oīm virorum iuda
quaſi viri vnius.
Miſerūtq; ad regē dicē
tes. Reuertere tu
& oēs ſerui tui. Et re-
uerſus eſt rex. Et venit
vſq; iordanē: & oīs iu
da venit vſq; in galga-
la vt occurreret regi &
traduceret eum
iordanē. Feſtinaait aūt
ſemei
filius gera filii gemini
de bahurim: & deſcen
dit cū viris iuda
in occurſum regis da-
uid cum mille viris
de beniamin: & ſyba
puer de domo
ſaul: & quindecim filii
eius ac viginti
ſerui erāt cū eo: & irrū
pentes iordanem ante
regem trāſierunt vada
vt traducerent
domū regis & facerēt
iuxta iuſſionem eius.
Semei autem filius ge-
ra proſtratus coram
rege cum iam tranſiſ-
ſet iordanem: dixit

vnuſquiſq; in tabernaculū ſuū. & erat oīs pp̄ls cer
ἕκαστος εἰς τὸ σκήνωμα αὐτοῦ. καὶ ἦν πᾶς ὁ λαὸς διακρι
tans in cunctis tribubus iſrael dicētes: rex
νόμενος ἐν πάσαις ταῖς φυλαῖς ἰσραὴλ λέγοντες, ὁ βα
dauid liberauit nos de manu oīum ini
σιλεὺς δαυὶδ ἐξήρηται ἡμᾶς ἐκ χειρὸς πάντων τῶν ἐχ
micorū nr̄orū: & ipſe ſaluauit nos de manu phi
θρῶν ἡμῶν, καὶ αὐτὸς ἐρρύσατο ἡμᾶς ἐκ χειρὸς τῶν ἀλ
liſtinorū. & nūc fugit de terra. & abe
λοφύλων. καὶ νῦν πέφευγεν ἀπὸ τῆς γῆς. καὶ ἀβε
ſalom: quē vnxim' ſup nos: mortu' eſt in bello.
σαλώμ, ὃν ἐχρίσαμεν ἐφ᾽ ἡμῶν, τέθνηκεν ἐν τῷ πολέμῳ.
& nunc quare ſiletis vos vt reuertamini ad re-
καὶ νῦν ἵνα τί σιωπᾶτε ὑμεῖς ἐπιστρέψαι πρὸς τὸν βα-
gem? & verbū oīs iſrael venit ad re-
σιλέα; καὶ τὸ ῥῆμα παντὸς ἰσραὴλ ἦλθε πρὸς τὸν βα
gem. at rex dauid miſit ad ſadoc
σιλέα. ὁ δὲ βασιλεὺς δαυὶδ ἐξαπέστειλε πρὸς σαδὼκ
& ad abiathar ſacerdotes dicēs: loquimini ad
καὶ πρὸς ἀβιάθαρ τοὺς ἱερεῖς λέγων, λαλήσατε πρὸς
maiores natu iuda dicētes: quare venitis
τοὺς πρεσβυτέρους ἰούδα λέγοντες, ἵνα τί γίνεσθε
nouiſſimi vt reducatis regem in domū ſu
ἔσχατοι τοῦ ἐπιστρέψαι τὸν βασιλέα εἰς τὸν οἶκον αὐ-
am? & ſermo oīs iſrael puenerat ad re
τοῦ; καὶ ὁ λόγος παντὸς ἰσραὴλ ἦλθε πρὸς τὸν βασι-
gem. fratres mei vos eſtis: os meū & caro mea:
λέα. ἀδελφοί μου ὑμεῖς ἐστέ, ὀστοῦν μου καὶ σάρξ μου,
& quare veniſtis in nouiſſimos ad reducēdū
καὶ ἵνα τί γίνεσθε εἰς τοὺς ἐσχάτους τοῦ ἐπιστρέψαι τὸν
regem in domū ſuā? & ameſſa dicetis: nōne
βασιλέα εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ; καὶ τῷ ἀμεσσᾷ ἐρεῖτε, οὐχὶ
os meū & caro mea es tu? & nūc hec faciat
ὀστοῦν μου καὶ σάρξ μου εἶ σύ; καὶ νῦν τάδε ποιήσαι
mihi deus & hec addat: ſi nō magr̄ militie fueri
μοι ὁ θεὸς καὶ τάδε προσθείη, εἰ μὴ ἀρχιστράτηγος ἔσῃ
corā me oibus diebus pro ioab. & incli
ἐνώπιον ἐμοῦ πάσας τὰς ἡμέρας ἀντὶ ἰωάβ. καὶ ἔκλι
nauit cor oīs viri iuda vt viri vni'.
νεν τὴν καρδίαν παντὸς ἀνδρὸς ἰούδα ὡς ἀνδρὸς ἑνός.
& miſerūt ad regem dicētes: reuertere
καὶ ἀπέστειλαν πρὸς τὸν βασιλέα λέγοντες, ἐπίστρεψε
tu & oēs ſerui tui. & reuerſus ē rex
σὺ καὶ πάντες οἱ παῖδές σου. καὶ ἐπέστρεψεν ὁ βασι-
& venit vſq; ad iordanē. & omnes vi
λεὺς καὶ ἔρχεται ἕως τοῦ ἰορδάνου. καὶ πάντες οἱ ἄν
ri iude venerūt vſq; in galgala vt deſcēderēt
δρες ἰούδα παρεγένοντο ἕως εἰς γάλγαλα καταβῆναι
in occurſum regi: vt traducerēt re
εἰς ἀπάντησιν τῷ βασιλεῖ, τοῦ διαβιβάσαι τὸν βα-
gem iordanē. & feſtinauit ſemei filius gera filij
σιλέα τὸν ἰορδάνην. καὶ ἔσπευσε σεμεῒ υἱὸς γηρὰ υἱοῦ
iemeni de bachurin: & deſcendit cū viris
ἰεμενὶ ἐκ βαχουρίν, καὶ κατέβη μετὰ τῶν ἀνδρῶν
iude in occurſum regi dauid: & mil
ἰούδα εἰς ἀπάντησιν τῷ βασιλεῖ δαυίδ, καὶ χί-
le viri cū eo de beniamin: & ſiba
λιοι ἄνδρες μετ᾽ αὐτοῦ ἐκ τοῦ βενιαμίν, καὶ σιβὰ
puer domus ſaul: & quindecim
τὸ παιδάριον τοῦ οἴκου σαούλ, καὶ πεντεκαίδεκα
filij eius: & viginti ſerui eius cū eo. &
υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ εἴκοσι δοῦλοι αὐτοῦ μετ᾽ αὐτοῦ. καὶ
direxerūt in iordanē ante regem.
κατεύθυναν ἐπὶ τὸν ἰορδάνην ἐνώπιον τοῦ βασιλέως.
& traiectū ē vadū vt traducerēt domū
καὶ διέβη ἡ διάβασις τοῦ διαβιβάσαι τὸν οἶκον τοῦ
regis in oculis eius. & ſemei filius ge
βασιλέως ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ. καὶ σεμεῒ υἱὸς γη-
ra cecidit ſup faciē ſuā corā rege
ρὰ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ βασιλέως
cū trāſiret ipſe iordanē. & dixit
διαβαίνοντος αὐτοῦ τὸν ἰορδάνην. καὶ εἶπε

D 3.16.b
3.16.b
C
E 3.Re. 2.b.
3.17.d Deſi. 33.b. Deſi.15 d. 3.9.d.

© Biblioteca Nacional de España

D ad regem: ne iā putet dn̄s meus ini-
3.16.b πρὸς τὸν βασιλέα, μὴ δὴ λογισάσθω ὁ κύριός μου ἀδι
quitatē: ⁊ nō meminerit qb⁹ iīuria affecit ſeruus tuus in
κίαν, καὶ μὴ μνησθήτω ὧν ἠδίκησεν ὁ δοῦλός σου ἐν τῇ
die qua egreſſus ē dn̄s meus rex de hieruſalem:
ἡμέρᾳ ᾗ ἐξῆλθεν ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς ἐξ ἱερουσαλήμ,
vt ponat rex in corde ſuo: qm̄
τοῦ θέσθαι τὸν βασιλέα ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ, ὅτι
cognoui ego ſeruus tu⁹ φ peccaui: ⁊ ecce ve-
ἔγνων ἐγὼ ὁ δοῦλός σου ὅτι ἡμάρτηκα, καὶ ἰδοὺ πα
ni hodie prim⁹ de omni domo ioſeph vt
ραγέγονα σήμερον πρῶτος παντὸς τοῦ οἴκου ἰωσὴφ τοῦ
deſcendā ego in occurſum dn̄i mei
καταβῆναί με εἰς τὴν ἀπάντησιν τοῦ κυρίου μου τοῦ
regis. ⁊ reſpōdit abeſſa filius ſaruia ⁊ dixit:
βασιλέως. καὶ ἀπεκρίθη ἀβεσσὰ υἱὸς σαρουΐα καὶ εἶπεν,
pro hoc nō occidetur ſemei: qm̄ maledixit
ἀντὶ τούτου οὐ θανατωθήσεται σεμεΐ, ὅτι κατηράσατο
chriſto dn̄i? ⁊ ait dauid: qd mihi ⁊ vobis
τὸν χριστὸν κυρίου; καὶ εἶπεν δαυίδ, τί ἐμοὶ καὶ ὑμῖν
filii ſaruia: φ efficimini mihi hodie in inſidiatorē: ſi
3.16.b υἱοὶ σαρουΐα, ὅτι γίνεσθέ μοι σήμερον εἰς ἐπίβουλον; εἰ
hodie interficietur qs in iſrael? nō ſcio φ
σήμερον θανατωθήσεταί τις ἐν ἰσραήλ; οὐκ οἶδα ὅτι
hodie regno ego ſup iſrael? ⁊ ait
σήμερον βασιλεύω ἐγὼ ἐπὶ τὸν ἰσραήλ; καὶ εἶπεν ὁ
rex ad ſemei: nō morieris. ⁊ iurauit
βασιλεὺς πρὸς σεμεΐ, οὐ θανατωθήσῃ. καὶ ὤμοσεν
ei rex. ⁊ mephiboſeth fili⁹ ionathā filij ſa
αὐτῷ ὁ βασιλεύς. καὶ μεφιβόσεθ υἱὸς ἰωναθὰν υἱοῦ σα
ul deſcēdit in occurſum regi: ⁊ nō
οὺλ κατέβαινεν εἰς ἀπάντησιν τῷ βασιλεῖ, καὶ οὐκ
curauit pedes ſuos: neq̧ fecit bar
ἐθεράπευσε τοὺς πόδας αὐτοῦ, οὐδὲ ἐποίησε τὸν μύ
bam ſuā: ⁊ veſtes ſuas nō lauit a
στακα αὐτοῦ, καὶ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ οὐκ ἔπλυνεν ἀφ᾽
qua die egreſſus eſt rex vſq̧ ad diē qua
ἧς ἡμέρας ἐξεπορεύθη ὁ βασιλεὺς ἕως τῆς ἡμέρας ἧς
venit in pace in hieruſalem. ⁊ factū eſt qm̄
παρεγένετο ἐν εἰρήνῃ εἰς ἱερουσαλήμ. καὶ ἐγένετο ὅτε
venit in hieruſalem in occurſum re
παρεγένετο εἰς ἱερουσαλὴμ εἰς ἀπάντησιν τῷ βασι-
gi: ⁊ dixit ei rex: quare nō iuiſti
λεῖ, καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεύς, τί ὅτι οὐκ ἐπορεύθης
mecum mephiboſeth? ⁊ dixit ad eū mephibo
μετ᾽ ἐμοῦ μεφιβόσεθ; καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν μεφιβό-
ſeth: dn̄e mi rex ſeruus meus decepit
σεθ, κύριέ μου βασιλεῦ ὁ δοῦλός μου παρελογίσατό
me: qm̄ dixit ſeruus tuus ei: ſterne mihi aſinū ⁊
E με, ὅτι εἶπεν ὁ δοῦλός σου αὐτῷ, ἐπίσαξόν μοι τὸν ὄνον καὶ
aſcendā ſup eū ⁊ ibo cū re
ἀναβήσομαι ἐπ᾽ αὐτὸν καὶ πορεύσομαι μετὰ τοῦ βα-
ge: qm̄ claudus ſeruus tuus: ⁊ accuſauit
3.17.d σιλέως, ὅτι χωλὸς ὁ δοῦλός σου, καὶ κατηγόρηκε τοῦ
Deū. ſeruū tuū ad dn̄m meū regē. at
33.b. δούλου σου πρὸς τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα. ὁ δὲ
Del.15 dn̄s meus rex vt angelus dei fecit bonū
d. κύριός μου ὁ βασιλεὺς ὡς ἄγγελος θεοῦ ἐποίησεν καλὸν
3.9.d. in cōſpectu dei: qm̄ nō eſt vniuerſa domus patris
ἐνώπιον θεοῦ, ὅτι οὐκ ἔστιν ὅλος ὁ οἶκος τοῦ πατρός
mei niſi viri mortis dn̄o meo regi.
μου ἀλλ᾽ ἢ ἄνδρες θανάτου τῷ κυρίῳ μου τῷ βασιλεῖ.
⁊ cōſtituiſti ſeruū tuū inter comedētes in
καὶ κατέστησας τὸν δοῦλόν σου ἐν τοῖς ἐσθίουσιν ἐν τῇ
mēſa tua. ⁊ q̄ eſt mihi āpli⁹ iuſtificatio: ⁊ vt vo
τραπέζῃ σου. καὶ τί ἐστι μοι ἔτι δικαίωμα, καὶ τοῦ κε
ciferer vltra ad regem? ⁊ dixit ei
κραγέναι ἔτι πρὸς τὸν βασιλέα; καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βα
rex: quare loq̄ris āpli⁹ verba tua? dixi:
σιλεύς, ἵνα τί λαλεῖς ἔτι τοὺς λόγους σου; εἴρηκα,
te ⁊ ſiba
σὺ καὶ σιβὰ

ad eū. Ne reputes mi-
hi dn̄e mi iniquitatem:
neq̧ memineris iniuria-
rum ſerui tui
in die qua egreſſus es
dn̄e mi rex
de ieruſalem: neq̧ pōas
rex in corde tuo.
Agnoſco ei ſeruus tu-
us peccatum meum:
& idcirco hodie prim⁹
veni de omni
domo ioſeph: deſcen
diq̧ in occurſum dn̄i
mei regis. Rn̄dēs vero
abiſai filius ſaruie
dixit. Nūquid pro his
verbis non occidetur
ſemei qui maledixit
chriſto domini?
Et ait dauid. Quid mi
hi & vobis filii
ſaruie? Cur efficimini
mihi hodie in ſathan?
Ergo ne hodie interfi-
cietur vir in iſrael?
An ignoro hodie me
factum regem
ſuper iſrael? Et ait rex
ſemei. Non morieris.
Iurauitq̧ ei.
Miphiboſeth quoq̧ fi-
lius ſaul deſcendit
in occurſum regis illo
tis pedibus
& intonſa barba: ve
ſteſq̧ ſuas
nō lauerat a die qua e-
greſſus fuerat rex
vſq̧ ad diem reuerſio-
nis eius in pace.
Cumq̧ occurriſſet re-
gi:
dixit ei rex. Quare
non veniſti
mecum miphiboſeth?
Et rn̄dens ait. Dn̄e mi
rex ſeru⁹ me⁹ cōtēpſit
me. Dixiq̧ ei ego fa-
mulus tuus vt ſterneret
mihi aſinū: & aſcēdens
abirē cū rege: claud⁹
ei ſum ſeruus tuus. In-
ſup & accuſauit me ſer-
uū tuū ad te dn̄m meū
regē. Tu āt dn̄e mi rex
ſicut angelus dei es:
fac qd̄ placitū eſt tibi.
Neq̧ enim fuit
domus patris mei niſi
morti obnoxia
dn̄o meo regi: tu āt po
ſuiſti me ſeruū tuū inter
conuiuas menſe tue:
Quid ergo habeo
iuſte q̄rele: aut qd poſ-
ſum vltra vociferari ad
regē? Ait ergo ei rex.
Quid vltra loqueris.
Fixum eſt qd̄ locutus
ſum. tu & ſyba

אל המלך אל יחשב לי אדני עון חשב עוה
ואל תזכר את אשר העוה עבדך זכר עוה
ביום אשר יצא אדני המלך
מירושלם לשום המלך אל לבו׃
כי ידע עבדך כי אני חטאתי
והנה באתי היום ראשון לכל בוא
בית יוסף לרדת לקראת אדני ירד
המלך׃ ויען אבישי בן צרויה ענה
ויאמר התחת זאת לא יומת
שמעי כי קלל את משיח יהוה׃ משח
ויאמר דוד מה לי ולכם בני
צרויה כי תהיו לי היום לשטן היה
היום יומת איש בישראל כי מות
הלוא ידעתי כי היום אני מלך
על ישראל׃ ויאמר המלך אל
שמעי לא תמות וישבע לו שבע
המלך׃ ומפיבשת בן שאול ירד
לקראת המלך ולא עשה רגליו
ולא עשה שפמו ואת בגדיו
לא כבס למן היום לכת המלך ילך
עד היום אשר בא בשלום׃ ויהי בוא היה
כי בא ירושלם לקראת המלך
ויאמר לו המלך למה לא הלכת
עמי מפיבשת׃ ויאמר אדני המלך
עבדי רמני כי אמר עבדך רמה
אחבשה לי החמור וארכב עליה חבש חמר
ואלך את המלך כי פסח עבדך׃ רכב ילך
וירגל בעבדך אל אדני המלך רגל
ואדני המלך כמלאך האלהים לאך
ועשה הטוב בעיניך׃ כי לא היה
כל בית אבי כי אם אנשי מות
לאדני המלך ותשת את עבדך שות
באכלי שלחנך ומה יש לי עוד
צדקה ולזעק עוד אל המלך׃
ויאמר לו המלך למה תדבר עוד אמר דבר
דבריך אמרתי אתה וציבא

© Biblioteca Nacional de España

תחלקו את השדה׃ ויאמר מפיבשת חלק
אל המלך גם את הכל יקח אחרי לקח
אשר בא אדני המלך בשלום בוא שלם
אל ביתו׃ וברזלי הגלעדי ירד ירד
מרגלים ויעבר את המלך הירדן עבר
לשלחו את הירדן׃ וברזלי זקן זקן
מאד בן שמנים שנה והוא
כלכל את המלך בשיבתו במחנים ישב
כי איש גדול הוא מאד׃ ויאמר גדל אמר
המלך אל ברזלי אתה עבר אתי
וכלכלתי אתך עמדי בירושלם׃
ויאמר ברזלי אל המלך כמה
ימי שני חיי כי אעלה את יום שנה
המלך ירושלם׃ בן שמנים שנה חיה עלה
אנכי היום האדע בין טוב לרע ידע רוע
אם יטעם עבדך את אשר אכל טעם
ואת אשר אשתה אם אשמע שתה שמע
עוד בקול שרים ושרות ולמה שור
יהיה עבדך עוד למשא אל אדני היה נשא
המלך׃ כמעט יעבר עבדך את עבר
הירדן את המלך ולמה יגמלני גמל
המלך הגמולה הזאת׃ ישב נא שוב
עבדך ואמת בעירי עם קבר אבי מות
ואמי והנה עבדך כמהם יעבר
עם אדני המלך ועשה לו את
אשר טוב בעיניך׃ ויאמר
המלך אתי יעבר כמהם ואני
אעשה לו את הטוב בעיניך עשה
וכל אשר תבחר עלי אעשה בחר
לך׃ ויעבר כל העם את
הירדן והמלך עבר וישק המלך נשק
לברזלי ויברכהו וישב למקומו׃ ברך שוב
ויעבר המלך הגלגלה וכמהן קום
עבר עמו וכל עם יהודה
העבירו את המלך וגם חצי חצה
עם ישראל׃ והנה כל איש

diuidite poſſeſſiones. Reſponditq́ miphiboſeth regi. Etiam cũcta accipiat poſtq̃ reuerſus eſt dñs meus rex pacifice in domũ ſuã. Berzellai quoq́ galladites deſcẽdẽs de rogelim traduxit regem iordanem paratus ẽt vltra fluuium pſequi eũ. Erat ãt berzellai galaadites ſenex valde .i. octogenarius: & ip̃e p̃buit alimẽta regi cũ moraretur in caſtris. Fuit quippe vir diues nimis. Dixit itaq́ rex ad Berzellai. Veni mecum vt requieſcas ſecurus ĩ ieruſalem. Et ait berzellai ad regem. Quot ſunt dies annorũ vite mee: vt aſcendam cum rege in ieruſalem. Octogenarius ſũ hodie. Nũqd vigẽt ſenſus mei ad diſcernendũ ſuaue aut amarũ. aut delectare põt ſeruũ tuũ cibus aut potus: vel audire poſſum vltra vocẽ cantorũ atq́ cãtatricũ. Quare ſeruus tu9 ſit oneri domino meo regi. Paululũ procedã famulus tuus ab iordane tecum. Non indigeo hac viciſſitudĩe: ſed obſecro vt reuertar ſeruus tuus & moriar ĩ ciuitate mea: & ſepeliar iuxta ſepulcrũ pr̃is mei & matris mee. Eſt autẽ ſeruus tuus chamaã: ipſe vadat tecũ dñe mi rex & fac ei quicquid bonũ tibi videtur. Dixit itaq́ ei rex. Mecum trãſeat chamaã: & ego faciam ei quicquid tibi placuerit: & oẽ qđ petieris a me impetrabis. Cunq́ tranſiſſet vniuerſus populus & rex iordanem: oſculatus eſt rex berzellai & bñdixit ei: & ille reuerſus ẽ ĩ locũ ſuũ. Trãſiuit ergo rex ad galgalam & chamaã cũ eo. Oĩs aũt popul9 iuda traduxerat regem: & media tantũ pars affuerat de populo iſrael. Itaq́ omnes viri

diuidere agrũ. & dixit mephiboſeth ad regem:
διελέσθαι τὸν ἀγρόν. καὶ εἶπε μεφιβόσεθ πρὸς τὸν βα
& cũcta accipiat poſtq̃ reuerſus
σιλέα, καί τὰ πάντα λαβέτω μετὰ τὸ παραγενέ
eſt dñs meus rex in pace in domũ ſuã.
σθαι τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα ἐν εἰρήνῃ εἰς τὸν οἶ
& berzelli galaadites deſcẽdit de
κον αὐτοῦ. καὶ βερζελλὶ ὁ γαλααδίτης κατέβη ἐκ 3.Re. 2.b.
rogellim: & trãſijt cũ rege iordanem
ῥωγελλίμ, καὶ διέβη μετὰ τοῦ βασιλέως τὸν ἰορδά
vt premittat eũ ex iordane. & ber
νην τοῦ προπέμψαι αὐτὸν ἐκ τοῦ ἰορδάνου. καὶ ὁ βερ F
zelli ſenex valde filius ãnoꝝ octoginta. &
ζελλὶ πρεσβύτης σφόδρα υἱὸς ἐτῶν ὀγδοήκοντα. καὶ
ipſe educauit regẽ cũ maneret ipſe in
αὐτὸς διέθρεψε τὸν βασιλέα ἐν τῷ καθῆσθαι αὐτὸν ἐν
caſtris: qm̃ vir magn9 erat valde. & dixit
παρεμβολαῖς, ὅτι ἀνὴρ μέγας ἦν σφόδρα. καὶ εἶπεν
rex ad berzelli: tu trãſibis mecum
ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν βερζελλί, σὺ διαβήσῃ μετ᾽ ἐμοῦ
& alam ſenectutẽ tuã mecum in hieruſalem.
καὶ διαθρέψω τὸ γῆράς σου μετ᾽ ἐμοῦ ἐν ἱερουσαλήμ.
& dixit berzelli ad regẽ: quot dies erunt
καὶ εἶπε βερζελλὶ πρὸς τὸν βασιλέα, πόσαι αἱ ἡμέραι ἐσον
ãnoꝝ vite mee: vt aſcẽdã cũ rege in hieruſalẽ:
ται ἐτῶν ζωῆς μου, ἵνα ἀναβῶ μετὰ τοῦ βασιλέως εἰς ἱερου
filius octoginta ãnoꝝ ego ſum hodie. nũqd cognoſcã
σαλήμ; υἱὸς ὀγδοήκοντα ἐτῶν ἐγώ εἰμι σήμερον. μὴ γνώσο
inter bonũ & inter malũ: ſi guſtabit
μαι ἀναμέσον ἀγαθοῦ καὶ ἀναμέσον κακοῦ; εἰ γεύσεται
adhuc ſeruus tuus que comederit vel que potauerit: ſi audiã
ἔτι ὁ δοῦλός σου ὅσα ἂν ἐσθίῃ ἢ ὅσα ἂν πίνῃ; εἰ ἀκού
ãpli9 vocẽ canẽtiũ & cãtatricũ: & quare
σομαι ἔτι φωνὴν ᾀδόντων καὶ ᾀδουσῶν; καὶ ἱνατί
fit ſeruus tuus onus ſup dñm meũ regem:
γίνεται ὁ δοῦλός σου φορτίον ἐπὶ τὸν κύριόν μου τὸν
qm̃ paululũ trãſibit ſeruus tuus iordanẽ
βασιλέα, ὅτι ὀλίγον διαβήσεται ὁ δοῦλός σου τὸν ἰορ
cũ rege: & quare dñs meus
δάνην μετὰ τοῦ βασιλέως; καὶ ἱνατί ὁ κύριός μου ὁ
rex reddit mihi hanc viciſſitudinẽ:
βασιλεὺς ἀνταποδίδωσί μοι τοῦτο ἀνταπόδομα;
reuertatur iã ſeruus tuus: & moriatur in
ἀποστρεψάτω δὴ ὁ δοῦλός σου καὶ τελευτησάτω ἐν τῇ
ciuitate mea: & ſepeliar in ſepulchro pr̃is
πόλει μου, καὶ ταφήσομαι ἐν τῷ τάφῳ τοῦ πατρός
mei & matris mee. & ecce ſeruus tuus chimaan
μου καὶ τῆς μητρός μου. καὶ ἰδοὺ ὁ δοῦλός σου χιμαὰμ
filius me9 trãſibit cũ dño meo rege:
ὁ υἱός μου διελεύσεται μετὰ τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως,
& facies ei qđ placuerit corã te.
καὶ ποιήσεις αὐτῷ τὸ ἀρεστὸν ἐνώπιόν σου.
& dixit rex ad eum: trãſeat mecum
καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς αὐτόν, διελθέτω μετ᾽ ἐμοῦ G
achimaan: & ego faciã ei qđ placuerit corã te:
ἀχιμαάν, καὶ ἐγὼ ποιήσω αὐτῷ τὸ ἀρεστὸν ἐνώπιόν σου,
& quod iuſſeris mihi faciã tibi. & trãſijt vniuerſus
καὶ ὃ ἂν ἐπιτάξῃς μοι ποιήσω σοι. καὶ διέβη πᾶς ὁ
pp̃ls iordanẽ: & rex reſtitit: & oſculatus eſt
λαὸς τὸν ἰορδάνην, καὶ ὁ βασιλεὺς εἱστήκει, καὶ κατε
rex berzelli: & bñdixit ei:
φίλησεν ὁ βασιλεὺς τὸν βερζελλί, καὶ εὐλόγησεν αὐ
& reuerſus eſt in locũ ſuũ. & trãſiuit
τόν, καὶ ἀπέστρεψεν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ. καὶ διέβη ὁ
rex in galgala & achimaan trãſiuit cũ
βασιλεὺς εἰς γάλγαλα καὶ ἀχιμαὰν διέβη μετ᾽
eo: & oĩs pp̃ls iude traduxerãt eum: &
αὐτοῦ, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἰούδα διεβίβασαν αὐτόν, καὶ
media ps pp̃li iſrael. & ecce oĩs vir
τὸ ἥμισυ τοῦ λαοῦ ἰσραήλ. καὶ ἰδοὺ πᾶς ἀνὴρ

A

B

© Biblioteca Nacional de España

israel venerūt ad regem. ⁊ dixerūt
ἰσραὴλ παρεγίνοντο πρὸς τὸν βασιλέα· καὶ εἶπον
regi: quare furati ſūt te fratres nři
τῷ βασιλεῖ, τί ὅτι ἔκλεψάν σε οἱ ἀδελφοὶ ἡμῶν
viri iuda: ⁊ traduxerūt regem ⁊
οἱ ἄνδρες ἰούδα, καὶ διεβίβασαν τὸν βασιλέα καὶ
domū eius iordanē: ⁊ oēs vi
τὸν οἶκον αὐτοῦ τὸν ἰορδάνην, καὶ πάντας τοὺς ἄν-
ros dauid cū eo: ⁊ rńderūt viri
δρας δαυὶδ μετ᾽ αὐτοῦ; καὶ ἀπεκρίθησαν ἄνδρες
iuda viris iſrael ⁊ dixerūt: q2 appi
ἰούδα τοῖς ἀνδράσιν ἰσραὴλ καὶ εἶπον, ὅτι ἐγγί-
quat nobis rex. ⁊ quare iratus es de
ζει ἡμῖν ὁ βασιλεύς· καὶ ἵνα τί τοῦτο ἐθυμώθης περὶ τοῦ
ſermōe hoc: nūqd comedētes comedimus aliquē cibū
λόγου τούτου; ἢ ἐσθίοντες βεβρώκαμέν τι βρῶμα
ex rege: vel mun⁹ dedit nobis: ⁊ reſ
παρὰ τοῦ βασιλέως, ἢ δόμα δέδωκεν ἡμῖν; καὶ ἀπε-
pōderūt viri iſrael ad viros iuda
κρίθησαν οἱ ἄνδρες ἰσραὴλ πρὸς τοὺς ἄνδρας ἰούδα
⁊ dixerūt: decē mihi manus in rege: ⁊
καὶ εἶπον, δέκα μοι χεῖρες ἐν τῷ βασιλεῖ, καί
in dauid ſum ſupra te. ⁊ cur iiuriā feciſti
γε ἐν τῷ δαυὶδ εἰμὶ ὑπὲρ σέ. καὶ τί ὅτι ὕβρισάς
mihi: ⁊ nō factū eſt verbū meū prius vt re
με, καὶ οὐκ ἐγένετο τὸ ῥῆμά μου πρότερον τοῦ ἐπι-
ducerē regē meū: ⁊ durū viſū ē verbū vi
στρέψαι τὸν βασιλέα μου; καὶ ἐσκληρύνθη τὸ ῥῆμα ἀν-
rorū iuda magis ꝙ̄ verbū virorū iſrael.
δρῶν ἰούδα ὑπὲρ τὸ ῥῆμα ἀνδρῶν ἰσραήλ. Ca.20.
A Et ibi occurit vir filius peſtilēs: ⁊ nomē
Καὶ ἐκεῖ ἀπήντα ἀνὴρ υἱὸς λοιμός, καὶ ὄνομα
ei ſabee filius bochori vir iemini: ⁊ cecinit
αὐτῷ σαβεαὶ υἱὸς βοχορὶ ἀνὴρ ἰεμινί, καὶ ἐσάλπισε
buccina: ⁊ ait: nō eſt nobis pars in dauid
σάλπιγγι, καὶ εἶπεν, οὐκ ἔστιν ἡμῖν μερὶς ἐν δαυὶδ
neq3 hereditas in filio ieſſe: eamus vnuſqſq3
οὐδὲ κληρονομία ἐν υἱῷ ἰεσσαί, πορευσώμεθα ἕκαστος
in tabernacula ſua iſrael. ⁊ aſcēdit oīs vir
εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ ἰσραήλ. καὶ ἀνέβη πᾶς ἀνὴρ
iſrael a tergo dauid poſt ſabee filiū bo-
ἰσραὴλ ἀπὸ ὄπισθεν δαυὶδ ὀπίσω σαβεαὶ υἱοῦ βο-
chori. at viri iuda adheſerūt ad
χορί. οἱ δὲ ἄνδρες ἰούδα προσεκολλήθησαν πρὸς τὸν
regem ſuū a iordane ⁊ vſq3 ad hie
βασιλέα αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ἰορδάνου καὶ ἕως τῆς ἱε-
ruſalem: ⁊ ingreſſus eſt dauid in domū ſuā in
ρουσαλήμ, καὶ εἰσῆλθε δαυὶδ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ εἰς
hieruſalem: ⁊ tulit rex decē mu
ἱερουσαλήμ, καὶ ἔλαβεν ὁ βασιλεὺς τὰς δέκα γυ-
lieres cōcubinas ſuas: quas dereliqrat ad cuſto
ναῖκας τὰς παλλακὰς αὐτοῦ, ἃς κατέλιπε φυλάσ-
diēdā domū ſuam: ⁊ tradidit eas in do-
σειν τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ ἔδωκεν αὐτὰς εἰς οἶ-
mū cuſtodie: ⁊ aluit eas: ⁊ ad eas
κον φυλακῆς, καὶ διέτρεφεν αὐτάς, καὶ πρὸς αὐτὰς
nō eſt igreſſus: ⁊ erāt concluſe vſq3 ad diē mor-
οὐκ εἰσῆλθε, καὶ ἦσαν συνεχόμεναι ἕως ἡμέρας θανά-
tis ſue vidue viuētes. ⁊ dixit rex ad
του αὐτῶν χῆραι ζῶσαι. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς
amaſſa: cōuoca mihi viros iuda in tribus diebus:
ἀμεσσά, βόησόν μοι ἄνδρας ἰούδα ἐν τρισὶν ἡμέραις,
tu aūt hic ſta. ⁊ abijt amaſſa vt nūcia
σὺ δὲ ἐνταῦθα στῆθι. καὶ ἐπορεύθη ἀμεσσὰ παραγ-
ret iuda: ⁊ morat⁹ eſt a tpe qđ cōſti-
γεῖλαι τῷ ἰούδα, καὶ ἐχρόνισεν ἀπὸ τοῦ καιροῦ οὗ ἐτά-
tuerat ei dauid. ⁊ ait dauid ad abeſſa:
B ξατο αὐτῷ δαυίδ. καὶ εἶπε δαυὶδ πρὸς ἀβεσσά,
nunc malefaciet nobis
νῦν κακοποιήσει ἡμᾶς

iſrael concurrentes ad regem dixerunt ei. Quare te furati ſūt fratres noſtri viri iuda & traduxerūt regem & domum eius iordanem: omneſq3 viros dauid cū eo. Et rńdit omnis vir iuda ad viros iſrael. Quia mihi propior eſt rex. Cur iraſceris ſuper hac re? Nūquid comedimus aliquid ex rege: aut mūera nobis data ſūt. Et reſpondit vir iſrael ad viros iuda & ait. Decē ptib⁹ maior ego ſum apud regē: magiſq3 ad me pertinet dauid ꝙ̄ ad te. Cur feciſti mihi iniuriam: & nō mihi nūciatū ē priori vt reducerem regē meū? Durius āt rńderunt viri iuda viris iſrael. 20.

Accidit quoq3 vt ibi eſſet vir belial nomine ſyba filius bochri vir gemineus: & cecinit buccina & ait. Non eſt nobis pars in dauid: neq3 hereditas in filio iſai. Reuertere in tabernacula tua iſrael. Et ſeparatus eſt omnis iſrael a dauid: ſecutuſq3 eſt ſyba filiū bochri. Viri autem iuda adheſerunt regi ſuo a iordane vſq3 ierusalem. Cunq3 veniſſet rex in domum ſuam in ieruſalem: tulit decem mulieres concubinas quas dereliqrat ad cuſtodiendā domū: & tradidit eas in cuſtodiā alimenta eis prebēs. Et non eſt ingreſſus ad eas ſed erant clauſe vſq3 in diē mortis ſue in viduitate viuentes. Dixit autem rex amaſe. Conuoca mihi omnes viros iuda ī diē tertiū: & tu adeſto preſens. Abiit ergo amaſa vt conuocaret iudā: & moratus eſt extra placitū qđ ei cōſtituerat rex. Ait autē dauid ad abiſai. Nūc magis afflicturus eſt nos

ישראל באים אל המלך ויאמרו
אל המלך מדוע גנבוך אחינו
איש יהודה ויעברו את המלך
ואת ביתו את הירדן וכל אנשי
דוד עמו: ויען כל איש יהודה על
איש ישראל כי קרוב המלך
אלי ולמה זה חרה לך על הדבר
הזה האכול אכלנו מן המלך אם
נשאת נשא לנו: ויען איש
ישראל את איש יהודה ויאמר
עשר ידות לי במלך וגם בדוד
אני ממך ומדוע הקלתני ולא
היה דברי ראשון לי להשיב את
מלכי ויקש דבר איש יהודה
מדבר איש ישראל:
Cap. xx.
ושם נקרא איש בליעל
ושמו שבע בן בכרי איש ימיני
ויתקע בשופר ויאמר אין לנו
חלק בדוד ולא נחלה לנו בבן
ישי איש לאהליו ישראל: ויעל
כל איש ישראל מאחרי דוד
אחרי שבע בן בכרי ואיש
יהודה דבקו במלכם מן הירדן
ועד ירושלם: ויבא דוד אל
ביתו ירושלם ויקח המלך את
עשר נשים פלגשים אשר
הניח לשמר הבית ויתנם בית
משמרת ויכלכלם ואליהם לא
בא ותהיינה צררות עד יום
מתן אלמנות חיות: ויאמר
המלך אל עמשא הזעק לי
את איש יהודה שלשת ימים
ואתה פה עמד: וילך עמשא
להזעיק את יהודה וייחר מן
המועד אשר יעדו: ויאמר דוד
אל אבישי עתה ירע לנו

בוא אמר
ידע
ענה
קרב
אכל
מן
קלל שוב
קשה
קרא בל
ימן
תקע שפר
עלה
בוא
לקח
נשה
ינח נתן
שמר כלכל
בוא היה
מות חיה
זעק
יום
אחר
יעד אמר
רוע

© Biblioteca Nacional de España

שֶׁבַע בֶּן בִּכְרִי מִן אַבְשָׁלוֹם אַתָּה
קַח אֶת עַבְדֵי אֲדֹנֶיךָ וּרְדֹף אַחֲרָיו
פֶּן מָצָא לוֹ עָרִים בְּצֻרוֹת וְהִצִּיל — עיר נצל
עֵינֵנוּ: וַיֵּצְאוּ אַחֲרָיו אַנְשֵׁי יוֹאָב
וְהַכְּרֵתִי וְהַפְּלֵתִי וְכָל הַגִּבֹּרִים
וַיֵּצְאוּ מִירוּשָׁלַםִ לִרְדֹּף אַחֲרֵי
שֶׁבַע בֶּן בִּכְרִי: הֵם עִם הָאֶבֶן
הַגְּדוֹלָה אֲשֶׁר בְּגִבְעוֹן וַעֲמָשָׂא — גדל
בָּא לִפְנֵיהֶם וְיוֹאָב חָגוּר מִדּוֹ — בוא פנה
לְבֻשׁוֹ וְעָלָיו חֲגוֹר חֶרֶב מְצֻמֶּדֶת — חגר צמד
עַל מָתְנָיו בְּתַעְרָהּ וְהוּא יָצָא
וַתִּפֹּל: וַיֹּאמֶר יוֹאָב לַעֲמָשָׂא — נפל
הֲשָׁלוֹם אַתָּה אָחִי וַתֹּחֶז יַד יְמִין — אחז
יוֹאָב בִּזְקַן עֲמָשָׂא לִנְשָׁק לוֹ:
וַעֲמָשָׂא לֹא נִשְׁמַר בַּחֶרֶב אֲשֶׁר — שמר
בְּיַד יוֹאָב וַיַּכֵּהוּ בָהּ אֶל הַחֹמֶשׁ — נכה
וַיִּשְׁפֹּךְ מֵעָיו אַרְצָה וְלֹא שָׁנָה לוֹ — שפך מעה
וַיָּמֹת וְיוֹאָב וַאֲבִישַׁי אָחִיו רָדַף — מות
אַחֲרֵי שֶׁבַע בֶּן בִּכְרִי: וְאִישׁ עָמַד
עָלָיו מִנַּעֲרֵי יוֹאָב וַיֹּאמֶר מִי אֲשֶׁר
חָפֵץ בְּיוֹאָב וּמִי אֲשֶׁר לְדָוִד אַחֲרֵי
יוֹאָב: וַעֲמָשָׂא מִתְגֹּלֵל בַּדָּם בְּתוֹךְ — גלל
הַמְסִלָּה וַיַּרְא הָאִישׁ כִּי עָמַד כָּל — סלל ראה
הָעָם וַיַּסֵּב אֶת עֲמָשָׂא מִן הַמְסִלָּה — סבב
הַשָּׂדֶה וַיַּשְׁלֵךְ עָלָיו בֶּגֶד כַּאֲשֶׁר — שלך
רָאָה כָּל הַבָּא עָלָיו וְעָמָד: — בוא
כַּאֲשֶׁר הֹגָה מִן הַמְסִלָּה עָבַר כָּל
אִישׁ אַחֲרֵי יוֹאָב לִרְדֹּף אַחֲרֵי
שֶׁבַע בֶּן בִּכְרִי: וַיַּעֲבֹר בְּכָל שִׁבְטֵי
יִשְׂרָאֵל אָבֵלָה וּבֵית מַעֲכָה
וְכָל הַבֵּרִים וַיִּקָּהֲלוּ וַיָּבֹאוּ אַף — קהל
אַחֲרָיו: וַיָּבֹאוּ וַיָּצֻרוּ עָלָיו בְּאָבֵלָה — צור
בֵּית הַמַּעֲכָה וַיִּשְׁפְּכוּ סֹלְלָה
אֶל הָעִיר וַתַּעֲמֹד בַּחֵל וְכָל — עמד חיל
הָעָם אֲשֶׁר אֶת יוֹאָב מַשְׁחִיתִם — שחת נפל
לְהַפִּיל הַחוֹמָה: וַתִּקְרָא — חמה קרא

ſyba filius bochri ꝗ̃ abſalõ. Tolle ergo ſeruos dñi tui & pſequere eũ: ne forte iueniat ciuitates munitas: & effugiat nos. Egreſſi ſunt ergo cum eo viri ioab: cerethi quoq; & felethi: & omnes robuſti exierunt de ieruſalẽ ad pſequendũ ſyba filiũ bochri. Cumq; illi eſſet iuxta lapidem grandẽ qui eſt in gabaon: amaſa veniens occurrit eis. Porro ioab veſtitus erat tunica ſtricta ad mẽſuram habitus ſui: & deſuper accĩct⁹ gladio dependente vſq; ad ilia in vagina: qui fabricatus leui motu egredi poterat & percutere. Dixit itaq; ioab ad amaſam. Salue mi frater. Et tenuit manu dextra mentum amaſe quaſi oſculans eum. Porro amaſa non obſeruauit gladium quem habebat ioab. Qui percuſſit eum in latere & effudit inteſtina eius in terrã. & mortu⁹ ẽ: nec ſcd̃m vulnus appoſuit. Ioab autem & abiſai frater eius perſecuti ſunt ſiba filium bochri. Interea quidam viri cum ſtetiſſent iuxta cadauer amaſe de ſociis ioab: dixerunt. Ecce qui eſſe voluit pro ioab comes dauid. Amaſa autem conſperſus ſanguĩe iacebat in media via. Vidit hoc quidam vir ꝙ ſubſiſteret omnis populus ad videndum eum: & amouit amaſam de via in agrum: operuitq; eum veſtimento ne ſubſiſterent tranſeuntes propter eum. Amoto ergo illo de via tranſibat omnis vir ſequens ioab ad perſequendum ſiba filium bochri. Porro ille tranſierat per omnes tribus iſrael vſq; in abelã & in bethmacha: omneſq; viri electi cõgregati fuerãt ad eum. Venerunt itaq; & oppugnabant eum in abela & in bethmacha & circumdederũt munitionibus ciuitatẽ & obſeſſa ẽ vrbs. Oĩs aũt turba q̃ erat cum ioab moliebatur deſtruere muros. Et exclamauit

ſabee fili⁹ bochori magis ꝙ̃ abeſalõ. ⁊ nũc tolle
σαβεαὶ υἱὸς βοχορὶ ὑπὲρ ἀβεσαλώμ. καὶ νῦν λάβε — ſ.16.c
tecum ſeruos dñi tui: ⁊ perſequere
μετὰ σεαυτοῦ τοὺς παῖδας τοῦ κυρίου σου, καὶ κατα
ſequere poſt eũ: vt nõ inueniat ſibi ciuitates
δίωκε ὀπίσω αὐτοῦ, ὅπως μὴ εὕρῃ ἑαυτῷ πόλεις
munitas: ⁊ inumbret oculos nr̃os. ⁊ egreſſi ſũt
ὀχυράς, καὶ σκιάσῃ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡμῶν. καὶ ἐξῆλθον
poſt eum viri ioab: ⁊ cherethi ⁊ phele
ὀπίσω αὐτοῦ ἄνδρες ἰωάβ, καὶ ὁ χερεθὶ καὶ ὁ φελε — F
ti ⁊ oẽs robuſti ex hieruſalem. ⁊ perſe
τὶ καὶ πάντες οἱ δυνατοὶ ἐξ ἱερουσαλήμ. καὶ κατε
cuti ſũt poſt ſabee filiũ bochori. ⁊ illi erant
δίωξαν ὀπίσω σαβεαὶ υἱοῦ βοχορί. καὶ αὐτοὶ ἦσαν
iuxta lapidẽ grãdẽ q̃ in gabaon. ⁊
παρὰ τὸν λίθον τὸν μέγαν τὸν ἐπὶ γαβαών. καὶ — C
amaiſſa venit cõtra faciẽ eorũ. ⁊ io
ἀμεσσὰ παρεγένετο κατὰ πρόσωπον αὐτῶν. καὶ ἰω
ab cinctus erat tunica: veſte ſua ſup
ὰβ περιεζωσμένος μανδύαν, τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ ἐπ᾽
ſe: ⁊ ſup eã accinctus gladio ancipi
αὐτόν, καὶ ἐπ᾽ αὐτῷ περιεζωσμένος μάχαιραν ἀμφή
te ſup ilia ſua in vagina ſua. ⁊
κη ἐπὶ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ ἐν τῷ κολεῷ αὐτῆς. καὶ ἡ
gladius egreſſus ẽ ⁊ cecidit. ⁊ dixit ioab ameſ
μάχαιρα ἐξῆλθε καὶ ἔπεσε. καὶ εἶπεν ἰωὰβ τῷ ἀμεσ
ſa: ſi vales tu frater mi? ⁊ tenuit ioab ma
σᾷ, εἰ ὑγιαίνεις σὺ ἀδελφέ μου; καὶ κατέσχεν ἰωὰβ τῇ χει
nu dextera mentũ ameſſa vt oſcularetur e
ρὶ τῇ δεξιᾷ τοῦ πώγωνος ἀμεσσὰ τοῦ φιλῆσαι αὐ
um. ⁊ ameſſa nõ cuſtodiuit ſe a gladio
τόν. καὶ ἀμεσσὰ οὐκ ἐφυλάξατο ἀπὸ τῆς μαχαίρας — G
qui erat in manu ioab. ⁊ percuſſit eũ in eo ioab
τῆς ἐν τῇ χειρὶ ἰωάβ. καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν ἐν αὐτῇ ἰωὰβ
ſup inguine: ⁊ effudit inteſtina eius ſup — 3.Re.
ἐπὶ τὴν ψόαν, καὶ ἐξέχεεν τὰ ἔντερα αὐτοῦ ἐπὶ — 2.a.
terrã ⁊ nõ ſecũdo pcuſſit eũ: ⁊ mortu⁹ eſt. ⁊
τὴν γῆν καὶ οὐκ ἐδευτέρωσεν αὐτῷ, καὶ ἀπέθανε. καὶ
ioab ⁊ abeſſa frater eius pſecuti ſunt poſt
ἰωὰβ καὶ ἀβεσσὰ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ κατεδίωκον ὀπί — ſ.1.g
ſabee filiũ bochori. ⁊ vir ſtetit iuxta eũ de pue
σω σαβεαὶ υἱοῦ βοχορί. καὶ ἀνὴρ ἐπέστη ἐπ᾽ αὐτὸν τῶν παι — D
ris ioab. ⁊ dixit: q̃s eſt q̃ vult ioab: ⁊
δαρίων ἰωάβ. καὶ εἶπε, τίς ὁ βουλόμενος ἰωάβ, καὶ
quis dauid? poſt ioab. ⁊ ameſſa mortu⁹ ẽ
τίς τῷ δαυίδ; ὀπίσω τοῦ ἰωάβ. καὶ ἀμεσσὰ τεθνηκὼς
⁊ cõmixtus in ſãguine ſuo in media via.
καὶ πεφυρμένος ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ ἐν μέσῃ τῇ ὁδῷ. — ſ.ſ.g
⁊ vidit vir ꝙ ſubſiſteret oĩs ppl̃s: ⁊ proie
καὶ εἶδεν ἀνὴρ ὅτι εἱστήκει πᾶς ὁ λαός, καὶ ἀπέρρι
cit ameſſa de via in agrũ: ⁊ proiecit
ψε τὸν ἀμεσσὰ ἐκ τῆς τρίβου εἰς ἀγρόν, καὶ ἀπέρριψεν
ſup eũ veſtimẽtũ: q̄ vidit q̄ oĩs q̃ veniebat ſubſiſtebat ſup
ἐπ᾽ αὐτὸν ἱμάτιον, ὅτι εἶδεν ὅτι πᾶς ὁ ἐρχόμενος ἵστατο ἐπ᾽
eum. ⁊ factũ ẽ qñ amouit ameſſa de via:
αὐτόν. καὶ ἐγένετο ὅτε μετέστησε τὸν ἀμεσσὰ ἀπὸ τῆς τρί
tranſijt oĩs ppl̃s poſt ioab vt perſeq̃retur poſt — E
βου, παρῆλθε πᾶς ὁ λαὸς ὀπίσω ἰωὰβ καταδιώκειν ὀπί — A
ſabee filiũ bochori. ⁊ trãſijt in oẽs tribus
σω σαβεαὶ υἱοῦ βοχορί. καὶ διῆλθεν εἰς πάσας τὰς φυλὰς
iſrael: in abela ⁊ bethmaaca. ⁊ oẽs ciui
τοῦ ἰσραήλ, εἰς ἀβηλὰ καὶ βαιθμαακά. καὶ πᾶσαι αἱ πό
tates cõgregate ſunt: ⁊ veniũt poſt eũ. ⁊
λεις ἐξεκκλησιάσθησαν, καὶ παραγίνονται ὀπίσω αὐτοῦ. καὶ
venerũt ⁊ obſederũt eum in abel ⁊ beth
παρεγένοντο καὶ περιεκάθησαν αὐτὸν ἐν τῇ ἀβὲλ καὶ βαιθ
maaca. ⁊ iecerũt vallũ cõtra ciuitatẽ: ⁊ ſtetit in
μαακά. καὶ ἔβαλον χάρακα ἐπὶ τὴν πόλιν, καὶ ἔστη ἐν
valle. ⁊ oĩs ppl̃s q̃ cũ ioab cogi
τῷ προτειχίσματι. καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετὰ ἰωὰβ ἐνε
tabãt deſtruere murũ. ⁊ exclamauit
νόουν καταβαλεῖν τὸ τεῖχος. καὶ ἐβόησε

mulier ſapiēs de ciuitate τ dixit: audite tā audi
γυνὴ σοφὴ ἐκ τῆς πόλεως καὶ εἶπεν, ἀκούετε δὴ ἀκούε
te: dicite tā ioab vt ap.ppinqt huc vſq τ lo
τε, εἴπατε δὴ τῷ ἰωὰβ ἐγγίσαι ὧς ὧδε καὶ λαλή=
quar ad eū. τ acceſſit ioab ad eā: τ a=
σω πρὸς αὐτόν. καὶ ἤγγισεν ἰωὰβ πρὸς αὐτήν. καὶ εἶ=
it mulier: es tu ioab? τ dixit: ego. τ dixit:
πεν ἡ γυνή, εἰ σὺ ἰωάβ; καὶ εἶπεν, ἐγώ. καὶ εἶπεν,
F audi tā verba ancille tue. τ dixit: audio
ἄκουε δὴ τοὺς λόγους τῆς δούλης σου. καὶ εἶπεν, ἀκούω
ego: dic. τ dixit ſermo dictꝰ fuit in primis dicen
ἐγώ, λέγε. καὶ εἶπε λόγος ἐλαλήθη ἐν πρώτοις λεγόν=
tiū: interrogātes interrogabūt in abel: τ ſic defi
C των, ἐρωτῶντες ἐρωτήσουσιν ἐν ἀβέλ, καὶ οὕτως ἐξέ
ciebāt: ego ſum pacifica firmamētoꝝ iſrael: tu āt
λιπον, ἐγώ εἰμι εἰρηνικὰ στηριγμάτων ἰσραὴλ, σὺ δὲ
queris occidere ciuitatē τ metropolin in iſrael.
ζητεῖς θανατῶσαι πόλιν καὶ μητρόπολιν ἐν ἰσραήλ.
quid abſorbes hereditatē dñi? τ rñdit ioab
τί καταπίνεις κληρονομίαν κυρίου; καὶ ἀπεκρίθη ἰωὰβ
τ ait. nō mihi fiat vt abſorbeā. τ ſi demo
καὶ εἶπε. μήμοι γένοιτο εἰς καταπίομα. καὶ εἰ διαφ
literꝰ fuero: nō iſtud verbū: qm̄ vir de mōte ephraim ſa=
θερῶ, οὐχ οὗτος ὁ λόγος, ὅτι ἀνὴρ ἐξ ὄρους ἐφραὶμ σα
bee filius bochori leuauit manū ſuā cōtra
βεαὶ υἱὸς βοχορὶ ἀντῆρε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὸν
regem dauid. tradite mihi eū ſolū: τ rece
βασιλέα δαυίδ. παράδοτέ μοι αὐτὸν μόνον, καὶ ἀπε
dam a ciuitate. τ dixit mulier ad io=
λεύσομαι ἀπὸ τῆς πόλεως. καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς ἰω
G ab: ecce caput eius proijcietur a muro.
άβ, ἰδοὺ ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ῥιφήσεται ἀπὸ τοῦ τείχους.
τ abijt mulier ad oēm ppl̄m: τ locu=
καὶ ἐπορεύθη ἡ γυνὴ πρὸς πάντα τὸν λαόν, καὶ ἐλά=
3.Re. 2.a. ta eſt ad oēm ciuitatē iuxta ſuam prudē
λησε πρὸς πᾶσαν τὴν πόλιν κατὰ τὴν αὐτῆς φρόνη
tiam. τ auferūt caput ſabee filij bocho
σιν. καὶ ἀφαιροῦσι τὴν κεφαλὴν σαβεαὶ υἱοῦ βοχο
E.2.g. ri: τ proiſciūt illud ad ioab. τ cecinit ioab
ρὶ, καὶ ῥίπτουσιν αὐτὴν πρὸς ἰωάβ. καὶ ἐσάλπισεν ἰωὰβ
D in buccina: τ diſperſus fuit ppl̄s a ciuitate vnuſ
ἐν σάλπιγγι, καὶ διεσπάρη ὁ λαὸς ἐκ τῆς πόλεως ἕκα
quiſq in tabernaculū ſuū. τ ioab reuerſus eſt in
στος εἰς τὸ σκήνωμα αὐτοῦ. καὶ ἰωὰβ ἐπέστρεψεν εἰς
hieruſalem ad regem. at ioab fuit ſup
ἱερουσαλὴμ πρὸς τὸν βασιλέα. ὁ δὲ ἰωὰβ ἦν ἐπὶ
oēm exercitū iſrael. τ baneas filiꝰ ioiade
3.8.d. πάσης τῆς στρατιᾶς ἰσραήλ. καὶ βανέας υἱὸς ἰωϊαδὲ
ſup cherethi τ phelethi. τ adorā ſup
ἐπὶ τοῦ χερεθὶ καὶ τοῦ φελετί. καὶ ἀδωρὰν ἐπὶ
tributa. τ ioſaphat filius achilud a cōmētarijs.
τῶν φόρων. καὶ ἰωσαφὰτ υἱὸς ἀχιλοὺδ ὑπομιμνήσκων.
τ ſuſa ſcriba. τ ſadoc τ abiathar ſa=
καὶ σουσὰ γραμματεύς. καὶ σαδὼκ καὶ ἀβιαθὰρ ἱε
cerdotes. τ iras filiꝰ iari erat ſacerdos dauid.
ρεῖς. καί γε ἴρας ὁ ἰαρὶ ἦν ἱερεὺς τῷ δαυίδ. Ca. 21.
E A ET facta eſt fames in diebus dauid tribꝰ
Καὶ ἐγένετο λιμὸς ἐν ταῖς ἡμέραις δαυὶδ τρία
annis: ānus adherēs anno. τ querebat dauid
ἔτη, ἐνιαυτὸς ἐχόμενος ἐνιαυτοῦ. καὶ ἐζήτει δαυὶδ
faciem a dño. τ dixit dñs: ſup
τὸ πρόσωπον παρὰ κυρίου. καὶ εἶπε κύριος, ἐπὶ
ſaul τ ſup domū eius iniqtas: eo φ occi
σαοὺλ καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ ἡ ἀδικία, διὰ τὸ θανατῶ
dit ipſe gabaonitas. τ vocauit
σαι αὐτὸν τοὺς γαβαωνίτας. καὶ ἐκάλεσεν

mulier ſapiens de ciui
tate. Audite:
audite: dicite ioab. ap
propinqua
huc & loquar tecum.
Qui cum acceſſiſſet
ad eam: ait illi. Tu es
ioab?
Et ille rñdit. Ego. Ad
quē ſic locuta eſt. Audi
ſermones ancille tue.
Qui rñdit. Audio. Rur
ſumq illa. Sermo īquit
dicebatur
in veteri puerbio. Qui
īterrogant interrogēt
ī abela: & ſic pficiebāt.
Nonne ego ſum que rñ
deo veritatē in iſrael?
& tu queris
ſubuertere ciuitatē &
euertere mr̄em in iſrael
Quare pcipitas here=
ditatem dñi? Rñdenſq
ioab ait. Abſit: abſit
hoc a me: non
pcipito neq dmolior.
Non ſe ſic habet res.
Sed homo de mōte ef
fraim ſyba filius
bochri cognomine le=
uauit manū ſuā cōtra re
gē dd. Tradite illū ſo=
lū: & recedemꝰ a ciuita
te. Et ait mulier ad io=
ab. Ecce
caput eius mittetur
ad te per murum.
Ingreſſa eſt ergo ad
oēm ppl̄m: & locuta eſt
eis ſapiēter. Qui abſci=
ſum caput ſybe
filii bochri piecērt ad
ioab. Et ille cecinit
tuba: & receſſerūt ab
vrbe: vnuſquiſq
in tabernacula ſua. Io
ab aūt reuerſus ē ieruſa
lem ad regē. Fuit ergo
ioab ſup oēm exerci=
tū iſrael. Banaias āt fili
us ioiade ſuper
ceretheos & feletheos
aduram vero ſuper
tributa. Porro ioſa=
phat filius ahilud
a cōmētariis. Syba aūt
ſcriba. Sadoch vero
& abiathar ſacerdotes:
hyram autem
hyraites erat ſacerdos
dauid. 21.
FActa eſt quoq fa=
mes ī diebus dd tri
bus annis iugiter. Et cō
ſuluit dauid
oraculū dñi. Dixitq
dominus. Propter
ſaul & domum eiꝰ ſan
guinum: quia
occidit gabaonitas.
Vocatis ergo

אשה חכמה מן העיר שמעו
שמעו אמרו נא אל יואב קרב
עד הנה ואדברה אליך׃ ויקרב
אליה ותאמר האשה האתה יואב
ויאמר אני ותאמר לו שמע
דברי אמתך ויאמר שמע אנכי׃
ותאמר לאמר דבר ידברו
בראשנה לאמר שאל ישאלו
באבל וכן התמו׃ אנכי שלמי
אמוני ישראל אתה מבקש
להמית עיר ואם בישראל למה
תבלע נחלת יהוה׃ ויען יואב
ויאמר חלילה חלילה לי אם
אבלע ואם אשחית׃ לא כן הדבר
כי איש מהר אפרים שבע בן
בכרי שמו נשא ידו במלך בדוד
תנו אתו לבדו ואלכה מעל העיר
ותאמר האשה אל יואב הנה
ראשו משלך אליך בעד החומה׃
ותבא האשה אל כל העם
בחכמתה ויכרתו את ראש שבע
בן בכרי וישלכו אל יואב ויתקע
בשופר ויפצו מעל העיר איש
לאהליו ויואב שב ירושלם אל
המלך׃ ויואב אל כל הצבא
ישראל ובניה בן יהוידע על
הכרתי ועל הפלתי׃ ואדרם על
המס ויהושפט בן אחילוד
המזכיר׃ ושיא ספר וצדוק
ואביתר כהנים׃ וגם עירא
היארי היה כהן לדוד׃
Cap. xxi.
ויהי רעב בימי דוד שלש שנים
שנה אחרי שנה ויבקש דוד
את פני יהוה ויאמר יהוה אל
שאול ואל בית הדמים על
אשר המית את הגבענים׃ ויקרא

איש
דבר קרב
אמר
אמה
שאל
בקש
מות
בלע ענה
חלל
שחת
נתן בדד
ילך
שלך
בוא
כרת
פוץ
שוב
זכר
היה יום
שנה בקש
פנה
מות קרא

© Biblioteca Nacional de España

הַמֶּלֶךְ לַגִּבְעֹנִים וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם   אמר
וְהַגִּבְעֹנִים לֹא מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל הֵמָּה
כִּי אִם מִיֶּתֶר הָאֱמֹרִי וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל
נִשְׁבְּעוּ לָהֶם וַיְבַקֵּשׁ שָׁאוּל   שבע
לְהַכֹּתָם בְּקַנְּאֹתוֹ לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל   נכה
וִיהוּדָה: וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל הַגִּבְעֹנִים
מָה אֶעֱשֶׂה לָכֶם וּבַמָּה אֲכַפֵּר   עשה כפר
וּבָרְכוּ אֶת נַחֲלַת יְהוָה: וַיֹּאמְרוּ
לוֹ הַגִּבְעֹנִים אֵין לָנוּ כֶּסֶף וְזָהָב
עִם שָׁאוּל וְעִם בֵּיתוֹ וְאֵין לָנוּ
אִישׁ לְהָמִית בְּיִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר   מות
מָה אַתֶּם אֹמְרִים אֶעֱשֶׂה לָכֶם:
וַיֹּאמְרוּ אֶל הַמֶּלֶךְ הָאִישׁ אֲשֶׁר
כִּלָּנוּ וַאֲשֶׁר דִּמָּה לָנוּ נִשְׁמַדְנוּ   כלה שמד
מֵהִתְיַצֵּב בְּכָל גְּבֻל יִשְׂרָאֵל: יצב גבל
יֻתַּן לָנוּ שִׁבְעָה אֲנָשִׁים מִבָּנָיו   נתן
וְהוֹקַעֲנוּם לַיהוָה בְּגִבְעַת שָׁאוּל   יקע
בְּחִיר יְהוָה וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֲנִי   בחר
אֶתֵּן: וַיַּחְמֹל הַמֶּלֶךְ עַל מְפִיבֹשֶׁת   נתן חמל
בֶּן יְהוֹנָתָן בֶּן שָׁאוּל עַל שְׁבֻעַת
יְהוָה אֲשֶׁר בֵּינֹתָם בֵּין דָּוִד וּבֵין
יְהוֹנָתָן בֶּן שָׁאוּל: וַיִּקַּח הַמֶּלֶךְ אֶת   לקח
שְׁנֵי בְּנֵי רִצְפָּה בַת אַיָּה אֲשֶׁר   שנה
יָלְדָה לְשָׁאוּל אֶת אַרְמֹנִי וְאֶת
מְפִבֹשֶׁת וְאֶת חֲמֵשֶׁת בְּנֵי מִיכַל
בַּת שָׁאוּל אֲשֶׁר יָלְדָה לְעַדְרִיאֵל
בֶּן בַּרְזִלַּי הַמְּחֹלָתִי: וַיִּתְּנֵם בְּיַד   נתן
הַגִּבְעֹנִים וַיֹּקִיעֻם בָּהָר לִפְנֵי   יקע פנה
יְהוָה וַיִּפְּלוּ שְׁבַעְתִּים יָחַד וְהֵמָּה   נפל
הֻמְתוּ בִּימֵי קָצִיר בָּרִאשֹׁנִים   מות יום
בִּתְחִלַּת קְצִיר שְׂעֹרִים: וַתִּקַּח   קצר חלל
רִצְפָּה בַת אַיָּה אֶת הַשַּׂק וַתַּטֵּהוּ   נטה
לָהּ אֶל הַצּוּר מִתְּחִלַּת קָצִיר עַד
נִתַּךְ מַיִם עֲלֵיהֶם מִן הַשָּׁמָיִם
וְלֹא נָתְנָה עוֹף הַשָּׁמַיִם לָנוּחַ
עֲלֵיהֶם יוֹמָם וְאֶת חַיַּת הַשָּׂדֶה   חיה

gabaonitis. rex dixit
ad eos. Porro
gabaonite non erant
de filiis iſrael:
ſed reliquie amorreo-
rum. Filii quippe iſrael
iurauerant eis: & volu
it ſaul
percutere eos zelo qua
ſi pro filiis iſrael
& iuda. Dixit ergo da-
uid ad gabaonitas.
Quid faciã vobis: &
qđ erit veſtri piaculum
vt bñdicatis hereditati
domini. Dixeruntq;
ei gabaonite. Nõ ẽ no
bis ſuper argento & au
ro queſtio: ſed cõtra ſa-
ul & cõtra domum ei⁹:
neq; volum⁹ vt interfi
ciatur hõ de iſrael. Ad
quos rex ait. Quid er
go vultis vt faciam vo-
bis: Qui dixerũt regi.
Virum qui
attriuit nos & opp̃ſſit
iniq̃:ita delere debem⁹
vt nec vnus qdẽ reſidu-
us ſit de ſtirpe eius in cũ
ctis finibus iſrael. Den
tur nobis ſeptẽ viri de
filiis eius vt crucifigam⁹
eos dño in gabaa ſaul
quondã electi dño. Et
ait rex. Ego
dabo. Pepercitq; rex
miphiboſeth
filio ionathe filii ſaul
propter iuſiurandum
domini quod fuit ĩter
dauid &
ionathan filiũ ſaul. Tu
lit itaq; rex
duos filios reſpha filie
ahia: quos
peperit ſaul armoni &
miphiboſeth: & quin
q; filios michol
filie ſaul quos genue-
rat hadrieli
filio berzellai q fuit de
molathi: & dedit eos i
manus gabaonitarũ: q
crucifixerũt eos in mõ
te corã dño. Et cecide-
runt hi ſeptem ſimul
occiſi in diebus meſ-
ſis prime
incipiente meſſiõe or-
dei. Tollens autem
reſpha filia ahia ciliciũ
ſubſtrauit
ſibi ſupra petram ab
initio meſſis donec
ſtillaret aqua ſuper eos
de celo:
& non dimiſit aues la-
cerare eos
per diem neq; beſtias

rex gabaonitas: ꝛ dixit ad eos.
ὁ βασιλεὺς τοὺς γαβαωνίτας, καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς.
ꝛ gabaonite nõ erãt de filijs iſrael: qm̃
καὶ οἱ γαβαωνῖται οὐκ ἦσαν ἐκ τῶν υἱῶν ἰσραήλ, ὅτι
a reliquijs ammorreoꝝ erãt: ꝛ filij
ἀπὸ τῶν καταλοίπων ἀμορραίων ἦσαν, καὶ οἱ υἱοὶ
iſrael iurauerãt eis. ꝛ queſiuit ſaul percutere
ἰσραὴλ ὤμοσαν αὐτοῖς. καὶ ἐζήτησε σαοὺλ πατάξαι
eos cũ zelaret ipſe filios iſrael ꝛ iu-
αὐτοὺς ἐν τῷ ζηλῶσαι αὐτὸν τοὺς υἱοὺς ἰσραὴλ καὶ ἰού
da. ꝛ dixit dauid ad gabaonitas: q̃d fa
δα. καὶ εἶπε δαυὶδ πρὸς τοὺς γαβαωνίτας, τί ποι
ciã vobis: ꝛ in quo placabo: ꝛ benedicetis
ήσω ὑμῖν, καὶ ἐν τίνι ἐξιλάσομαι, καὶ εὐλογήσετε
hereditati dñi? ꝛ dixerũt ei gabaoni
τὴν κληρονομίαν κυρίου; καὶ εἶπον αὐτῷ οἱ γαβαωνῖ
te: nõ eſt nobis argẽtũ neq; aurũ cũ ſaul
ται, οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἀργύριον οὐδὲ χρυσίον μετὰ σαοὺλ
ꝛ cũ domo ei⁹: ꝛ nõ eſt nobis vt iter
καὶ μετὰ τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ἡμῖν θανα-
ficiamus virũ de om̃i iſrael. ꝛ dixit: q̃d vos
τῶσαι ἄνδρα ἐκ παντὸς ἰσραήλ. καὶ εἶπεν, τί ὑμεῖς
vultis: ꝛ faciã vobis: ꝛ dixerũt ad re   B
θέλετε, καὶ ποιήσω ὑμῖν; καὶ εἶπον πρὸς τὸν βασι-
gem: vir q̃ finiuit nos ꝛ q̃ pſecut⁹ eſt nos
λέα, ὁ ἀνὴρ ὃς συνετέλεσεν ἡμᾶς καὶ ὃς ἐδίωξεν ἡμᾶς
ꝛ q̃ cogitauit diſperdere nos: delebimus
καὶ ὃς παρελογίσατο ἐξολοθρεῦσαι ἡμᾶς, ἀφανίσωμεν
eum: vt nõ reſiduus ſit in cũctis finib⁹ iſra
αὐτόν, τοῦ μὴ ἀντικαθίστασθαι ἐν παντὶ ὁρίῳ ἰσρα-
el. ꝛ dentur nobis ſeptẽ viri de filijs e-
ήλ. καὶ δοθήτωσαν ἡμῖν ἑπτὰ ἄνδρες ἐκ τῶν υἱῶν αὐ-
ius: ꝛ placabimus in eis dñm in col
τοῦ, καὶ ἐξιλασόμεθα ἐν αὐτοῖς τῷ κυρίῳ ἐν τῷ βου
le ſaul electi dño. ꝛ ait rex:
νῷ τοῦ σαοὺλ ἐκλεκτοῦ τῷ κυρίῳ. καὶ εἶπεν ὁ βασι   1.Re. 17.a.
ego dabo. ꝛ pepercit rex ſup
λεύς, ἐγὼ δώσω. καὶ ἐφείσατο ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τὸν
mephiboſeth filiũ ionathan filij ſaul pp iuſiurãdũ
μεφιβόσεθ υἱὸν ἰωναθὰν υἱοῦ σαοὺλ διὰ τὸν ὅρκον
dñi q͂d iurauerũt inter eos: inter dauid
κυρίου ὃν ὤμοσαν ἀναμέσον αὐτῶν, ἀναμέσον δαυὶδ
ꝛ inter ionathã filiũ ſaul. ꝛ tulit rex
καὶ ἀναμέσον ἰωναθὰν υἱοῦ σαούλ. καὶ ἔλαβεν ὁ βασι
duos filios reſpha filie aia quos pepe   D
λεὺς τοὺς δύο υἱοὺς ῥεσφὰ θυγατρὸς αἰὰ οὓς ἔτε
rit ſaul: armoni mephiboſeth: ꝛ
κε τῷ σαούλ, τὸν ἀρμωνὶ καὶ μεφιβόσεθ, καὶ τοὺς
quinq; filios mechol filie ſaul: q̃ geni
πέντε υἱοὺς τῆς μεχὸλ θυγατρὸς σαούλ, τοὺς τεχ
ti ſunt adriel berzelli moulathi: ꝛ de   1.Pa. 10.c
θέντας τῷ ἀδριὴλ βερζελλὶ τῷ μοουλαθί, καὶ ἔδω-
dit eos in manus gabaonitaꝝ. ꝛ ppicia
κεν αὐτοὺς εἰς χεῖρας τῶν γαβαωνιτῶν. καὶ ἐξιλέω
tionẽ fecerũt eos corã dño in mõte. ꝛ ceci
σαν αὐτοὺς ἔναντι τοῦ κυρίου ἐν τῷ ὄρει. καὶ ἔπε
derũt ibi ſeptẽ ſimul. ꝛ ipſi occiſi
σαν ἐκεῖ οἱ ἑπτὰ κατὰ τὸ αὐτό. καὶ αὐτοὶ ἐθανα-
ſunt in diebus meſſis in primis: ĩ pricipio
τώθησαν ἐν ἡμέραις θερισμοῦ ἐν πρώτοις, ἐν ἀρχῇ
meſſiõis ordeoꝝ. ꝛ accepit reſpha filia aia
θερισμοῦ κριθῶν. καὶ ἔλαβε ῥεσφὰ θυγάτηρ αἰὰ τὸν
ſaccum ꝛ ſubſtrauit eũ ſibi ſupra petrã
σάκκον καὶ ἔστρωσεν αὐτὸν ἑαυτῇ ἐπὶ τὴν πέτραν
ab initio meſſis ordeoꝝ donec ſtillauerũt aque dei
ἀπ' ἀρχῆς θερισμοῦ κριθῶν ἕως οὗ ἔσταξεν ὕδατα θεοῦ
de celo. ꝛ nõ dimiſit volatilia ce
ἐξ οὐρανοῦ. καὶ οὐκ ἀφῆκε τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρα-   C
li ſedere ſup eos die: neq; beſtias
νοῦ καθίσαι ἐπ' αὐτοὺς ἡμέρας, οὐδὲ τὰ θηρία τοῦ
agri
ἀγροῦ

© Biblioteca Nacional de España

nocte. ⁊ nūciata ſūt dauid omnia que fe
νυκτός. καὶ ἀπηγγέλη τῷ δαυὶδ πάντα ὅσα ἐποίη
cit reſpha filia aia concubina ſaul: ⁊ abi
σε ῥεσφὰ θυγάτηρ αἰὰ ἡ παλλακὴ σαούλ, καὶ ἐπορεύ
it dauid ⁊ tulit oſſa ſaul ⁊ oſſa iona
θη δαυὶδ καὶ ἔλαβε τὰ ὀστᾶ σαοὺλ καὶ τὰ ὀστᾶ ἰωνα
than filij eius a viris iabes galaad
θὰν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ παρὰ τῶν ἀνδρῶν ἰαβὴς γαλαὰδ
qui furati fuerāt eos a muro bethſan
τῶν κλεψάντων αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ τείχους βεθσὰν
cū ſuſpēdiſſent eos ibi philiſtijm in die
κρεμασάντων αὐτοὺς ἐκεῖ τῶν ἀλλοφύλων ἐν τῇ ἡμέρᾳ
qua pcuſſerūt philiſtijm ſaul in gelboe. ⁊
ᾗ ἐπάταξαν οἱ ἀλλόφυλοι τὸν σαοὺλ ἐν γελβουέ. καὶ
aſportauit dauid inde oſſa ſaul ⁊ oſſa
ἀνήνεγκεν δαυὶδ ἐκεῖθεν τὰ ὀστᾶ σαοὺλ καὶ τὰ ὀστᾶ
ionathan filij ei⁹: ⁊ cōgregauit oſſa propicia=
ἰωναθὰν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, καὶ συνήγαγε τὰ ὀστᾶ τῶν ἐξιλεασ=
torum. ⁊ ſepeliuit oſſa ſaul ⁊ ionathā filij
μένων. καὶ ἔθαψε τὰ ὀστᾶ σαοὺλ καὶ ἰωναθὰν τοῦ υἱοῦ
eius ⁊ oſſa propiciatorū in terra beniai
αὐτοῦ καὶ τὰ ὀστᾶ τῶν ἐξιλεασμένων ἐν τῇ γῇ βενια-
B min in latere ſepulchri cis patris eius.
μὶν ἐν τῇ πλευρᾷ τοῦ τάφου κὶς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.
⁊ fecerūt ſm̄ oia que preceperat
καὶ ἐποίησαν κατὰ πάντα ὅσα ἐνετείλατο ὁ βα-
rex. ⁊ ꝓpitiat⁹ eſt deus terre poſt hec.
σιλεύς. καὶ ἐξιλάσατο ὁ θεὸς τὴν γῆν μετὰ ταῦτα.
⁊ factū eſt rurſū bellū philiſtijm ad iſ
καὶ ἐγένετο ἔτι πόλεμος τοῖς ἀλλοφύλοις πρὸς ἰσ-
rael. ⁊ deſcēdit dauid ⁊ ſerui eius cū
ραήλ. καὶ κατέβη δαυὶδ καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ μετ'
eo: ⁊ pugnauerūt cū philiſtijm: ⁊
αὐτοῦ, καὶ ἐπολέμησαν μετὰ τῶν ἀλλοφύλων, καὶ
defecit dauid. ⁊ ieſbi de nob q̄ erat de gene
1.Re. 17.a. ἐξελύθη δαυίδ. καὶ ἰεσβὶ ἀπὸ νὼβ ὃς ἦν ἐκ τῶν ἀπογό-
re gigātū: ⁊ pōdus haſte eius trecento=
νων τῶν γιγάντων, καὶ ὁ σταθμὸς τοῦ δόρατος αὐτοῦ τριακοσί-
rū ſiclorꝫ eris. ⁊ iſte accinctus balteo:
ων σίκλων χαλκοῦ. καὶ οὗτος περιεζωσμένος παραζώνην,
⁊ cogitabat vt percuteret dauid. ⁊ p̄ſidio fuit
καὶ διενοεῖτο τοῦ πατάξαι τὸν δαυίδ. καὶ ἐβοήθησεν
ei abeſa filius ſaruie: ⁊ percuſſit philiſteū.
αὐτῷ ἀβεσὰ υἱὸς σαρουΐα, καὶ ἐπάταξεν τὸν ἀλλόφυλον
⁊ interfecit eum. tunc iurauerūt viri dauid
D καὶ ἐθανάτωσεν αὐτόν. τότε ὤμοσαν οἱ ἄνδρες δαυὶδ
dicētes: nō egredieris nobiſcū rurſū in bellum:
λέγοντες, οὐκ ἐξελεύσῃ μεθ' ἡμῶν ἔτι εἰς πόλεμον,
⁊ non extingues lucernā iſrael. ⁊ factū eſt poſt
καὶ οὐ μὴ σβέσῃς τὸν λύχνον ἰσραήλ. καὶ ἐγένετο με-
hec bellū rurſū cū philiſteis in
τὰ ταῦτα πόλεμος ἔτι μετὰ τῶν ἀλλοφύλων ἐν
1.Pa. 20.c. nob. tunc percuſſit ſobecchi aſothi cōgre
νώβ. τότε ἐπάταξε σοβεκχὶ ὁ ἀσωθὶ τοὺς ἐπισυ-
gatos de ſtirpe gigantū. ⁊ factū eſt
νηγμένους τῶν ἀπογόνων τῶν γιγάντων. καὶ ἐγένετο
rurſū bellū cū philiſteis in nob. ⁊ per
ἔτι πόλεμος μετὰ τῶν ἀλλοφύλων ἐν νώβ. καὶ ἐπά-
cuſſit ellanan filius iare de texētibus bethlecmi:
ταξεν ἐλλανὰν υἱὸς ἰαρὲ τῶν ὑφαινόντων βεθλεεμί, τὸν
golliath gethcū. ⁊ haſtile haſte e-
γολιὰθ τὸν γεθαῖον. καὶ τὸ ξύλον τοῦ δόρατος αὐ-
ius erat q̄ſi liciatoriū texentiū. ⁊ factū eſt rurſū bel
τοῦ ἦν ὡς ἀντίον ὑφαινόντων. καὶ ἐγένετο ἔτι πό-
lum cū philiſteis in geth. ⁊ fuit vir
λεμος μετὰ τῶν ἀλλοφύλων ἐν γέθ. καὶ ἦν ἀνὴρ
ex madon:
ἐκ μαδών,

C

per noctem. Et nunciata ſunt dauid que fecerat reſpha filia ahia concubina ſaul. Et abiit dauid & tulit oſſa ſaul & oſſa ionathe filii eius a viris iabes galaad: qui furati fuerant ea de platea bethſan in qua ſuſpenderāt eos philiſtiim: cum interfeciſſent ſaul in gelboe: & aſportauit inde oſſa ſaul & oſſa ionathe filii eius: & colligentes oſſa eorꝫ qui affixi fuerant: ſepelierunt ea cum oſſibus ſaul & ionathe filii eius in terra beniamin i latere in ſepulchro cis patris eius. Feceruntq; omnia que p̄ceperat rex: & repropitiatus eſt deus terre poſt hec. Factum eſt aūt rurſum prelium philiſtinorum aduerſū iſrael: & deſcendit dauid & ſerui eius cum eo: & pugnabāt contra philiſtiim. Deficiente āt dauid ieſbi de nob: qui fuit de genere arafa: cuius ferrū haſte treceētas vncias appēdebat: & accīct⁹ erat enſe nouo niſus eſt percutere dauid: preſidioq; ei fuit abiſai filius ſaruie: & percuſſū philiſteū interfecit. Tūc iurauerūt viri dauid dicentes. Iam non egredieris nobiſcum in bellum ne extiguas lucernā iſrael. Scd̄m quoq; fuit bellū in gob cōtra philiſteos. Tunc pcuſſit ſobochai de vſathi ſaph de ſtirpe arafa. Tertium quoq; fuit bellum in gob cōtra philiſteoſ in quo pcuſſit a deo datus filius ſaltus polymitarius bethleemites goliath getheū: cuius haſtile haſte erat quaſi liciatorium texētium. Quartū bellū fuit in geth in quo vir fuit excelſus qui

לַיְלָה׃ וַיֻּגַּד לְדָוִד אֵת אֲשֶׁר
עָשְׂתָה רִצְפָּה בַת אַיָּה פִּלֶגֶשׁ
שָׁאוּל׃ וַיֵּלֶךְ דָּוִד וַיִּקַּח אֶת עַצְמוֹת
שָׁאוּל וְאֶת עַצְמוֹת יְהוֹנָתָן בְּנוֹ
מֵאֵת בַּעֲלֵי יָבֵישׁ גִּלְעָד אֲשֶׁר
גָּנְבוּ אֹתָם מֵרְחֹב בֵּית שָׁן אֲשֶׁר
תְּלָאוּם שָׁמָּה פְּלִשְׁתִּים בְּיוֹם
הַכּוֹת פְּלִשְׁתִּים אֶת שָׁאוּל
בַּגִּלְבֹּעַ׃ וַיַּעַל מִשָּׁם אֶת עַצְמוֹת
שָׁאוּל וְאֶת עַצְמוֹת יְהוֹנָתָן בְּנוֹ
וַיַּאַסְפוּ אֶת עַצְמוֹת הַמּוּקָעִים׃
וַיִּקְבְּרוּ אֶת עַצְמוֹת שָׁאוּל
וִיהוֹנָתָן בְּנוֹ בְּאֶרֶץ בִּנְיָמִן בְּצֵלָע
בְּקֶבֶר קִישׁ אָבִיו וַיַּעֲשׂוּ כֹּל
אֲשֶׁר צִוָּה הַמֶּלֶךְ וַיֵּעָתֵר אֱלֹהִים
לָאָרֶץ אַחֲרֵי כֵן׃ וַתְּהִי עוֹד מִלְחָמָה
לַפְּלִשְׁתִּים אֶת יִשְׂרָאֵל וַיֵּרֶד
דָּוִד וַעֲבָדָיו עִמּוֹ וַיִּלָּחֲמוּ אֶת
פְּלִשְׁתִּים וַיָּעַף דָּוִד׃ וְיִשְׁבִּי בְּנֹב
אֲשֶׁר בִּילִידֵי הָרָפָה וּמִשְׁקַל
קֵינוֹ שְׁלֹשׁ מֵאוֹת מִשְׁקַל נְחֹשֶׁת
וְהוּא חָגוּר חֲדָשָׁה וַיֹּאמֶר לְהַכּוֹת
אֶת דָּוִד׃ וַיַּעֲזָר לוֹ אֲבִישַׁי בֶּן
צְרוּיָה וַיַּךְ אֶת הַפְּלִשְׁתִּי וַיְמִיתֵהוּ
אָז נִשְׁבְּעוּ אַנְשֵׁי דָוִד לוֹ לֵאמֹר
לֹא תֵצֵא עוֹד אִתָּנוּ לַמִּלְחָמָה
וְלֹא תְכַבֶּה אֶת נֵר יִשְׂרָאֵל׃ וַיְהִי
אַחֲרֵי כֵן וַתְּהִי עוֹד הַמִּלְחָמָה בְּנוֹב
עִם פְּלִשְׁתִּים אָז הִכָּה סִבְּכַי
הַחֻשָׁתִי אֶת סַף אֲשֶׁר בִּילִדֵי
הָרָפָה׃ וַתְּהִי עוֹד הַמִּלְחָמָה
בְּנוֹב עִם פְּלִשְׁתִּים וַיַּךְ אֶלְחָנָן
בֶּן יַעְרֵי אֹרְגִים בֵּית הַלַּחְמִי
אֵת גָּלְיַת הַגִּתִּי וְעֵץ חֲנִיתוֹ
כִּמְנוֹר אֹרְגִים׃ וַתְּהִי עוֹד
מִלְחָמָה בְּגַת וַיְהִי אִישׁ מָדוֹן

נָגַד
עָשָׂה
תָּלָה
נָכָה
עָלָה
אָסַף יָקַע
קָבַר
עָשָׂה
עָתַר
הָיָה לָחַם
יָלַד רָפָא
קוּן מֵאָה
שָׁקַל חָגַר
נָכָה עָזַר
נָכָה מוּת
שָׁבַע
יָצָא
כָּבָה נוּר
הָיָה
חָנָה
מָנַר
דוּן

© Biblioteca Nacional de España

ואצבעת ידיו ואצבעת רגליו — צבע
שש ושש עשרים וארבע מספר — רבע
וגם הוא ילד להרפה: ויחרף את — חרף
ישראל ויכהו יהונתן בן שמעה — נכה
אחי דוד: את ארבעת אלה ילדו
להרפה בגת ויפלו ביד דוד — נפל
וביד עבדיו:

Cap. xxij.

וידבר דוד ליהוה את דברי
השירה הזאת ביום הציל יהוה — דבר
אתו מכף כל איביו ומכף שאול: — נצל שור
ויאמר יהוה סלעי ומצודתי — אמר מצר
ומפלטי לי: אלהי צורי אחסה — פלט חסה
בו מגני וקרן ישעי משגבי — שגב
ומנוסי משעי מחמס תושעני: — נוס ישע
מהלל אקרא יהוה ומאיבי — ישע הלל
אושע: כי אפפני משברי מות — שבר
נחלי בליעל יבעתוני: חבלי — בל
שאול סבני קדמוני מקשי — שאל סבב
מות: בצר לי אקרא יהוה ואל — יקש
אלהי אקרא וישמע מהיכלו — צור קרא
קולי ושועתי באזניו: ויתגעש — שמע
ותרעש הארץ מוסדות השמים — היכל געש
ירגזו ויתגעשו כי חרה לו: עלה — רעש יסד
עשן באפו ואש מפיו תאכל — רגז
גחלים בערו ממנו: ויט שמים — פה אכל
וירד וערפל תחת רגליו: וירכב — נטה
על כרוב ויעף וירא על כנפי — רכב
רוח: וישת חשך סביבתיו סכות — כרב עוף
חשרת מים עבי שחקים: מנגה — ראה שות
נגדו בערו גחלי אש: ירעם מן — סבב סכך
שמים יהוה ועליון יתן קולו: — רעם
וישלח חצים ויפיצם ברק ויהם: — עלה נתן
ויראו אפקי ים יגלו מסדות — שלח פוץ
תבל בגערת יהוה מנשמת רוח — המם אפק
אפו: ישלח ממרום יקחני ימשני — גלה
ממים רבים: יצילני מאיבי עז — רום לקח
משה רבב
נצל עזז

ſenos in manibus pedibuſq; habebat digitos. ideſt viginti quattuor: & erat de origine arafa: & blaſphemauit iſrael. Percuſſit autē eū ionathas filiꝰ ſammaa fratris dauid. Hi quattuor nati ſunt de arafa in geth: & ceciderunt in manu dauid & ſeruorum eius. zz.

Locutus ē āt dd̄ dño verba carminis huius: in die qua liberauit eū dñs de manu oīm inimicorū ſuorū & de manu ſaul. Et ait. Dñs petra mea & robur meum & ſaluator meꝰ. Deus fortis meus: ſpabo in eū. Scutū meum & cornu ſalutis mee: eleuator meus & refugiū meū: ſaluator meus: de iniquitate liberabis me. Laudabilē inuocabo dñm: & ab inimicis meis ſaluus ero. Quia circūdederūt me cōtritiones mortis torrētes belial terruerūt me. Fūes inferni circundederūt me: ꝑuenerunt me laqī mortis. In tribulatione mea inuocabo dñm: & ad deū meū clamabo. Et exaudiet de tēplo ſācto ſuo vocē meā: & clamor meꝰ vēiet ad aures eius. Cōmota ē & cōtremuit terra: fundamēta montiū cōcuſſa ſūt & cōquaſſata: qm̄ iratꝰ ē. Aſcēdit fumus de naribus eius: & ignis de ore eius vorauit: carbones ſuccēſi ſunt ab eo. Et inclinauit celos & dſcēdit: & caligo ſub pedibus eius. Et aſcēdit ſup cherubin & volauit: & lapſus eſt ſup pēnas vēti. Poſuit tenebras ī circuitu ſuo latibulum: cribrās aqs de nubibꝰ celorū. Pre fulgore in cōſpectu eius: ſuccēſi ſunt carbones ignis. Tonabit de celo dñs: & excelſus dabit vocē ſuam. Miſit ſagittas & diſſipauit eos: fulgura & cōſūpſit eos. Et appuerūt effuſiōes maris: & reuelata ſunt fundamēta orbis ab īcrepatione dñi: ab īſpiratiōe ſpūs furoris eius. Miſit de excelſo & aſſūpſit me: & traxit me de aquis multis

⁊ digiti manuū eius ⁊ digiti
καὶ οἱ δάκτυλοι τῶν χειρῶν αὐτοῦ καὶ οἱ δάκτυλοι τῶν
pedū eius ſex ⁊ ſex: viginti ⁊ quattuoꝛ numero. ⁊
ποδῶν αὐτοῦ ἓξ καὶ ἕξ, εἴκοσι καὶ τέσσαρες ἀριθμῷ. καί
ipſe de genere titanoꝝ: ⁊ impperauit iſrael.
γε αὐτὸς ἀπόγονος τιτάνων, καὶ ὠνείδισε τὸν ἰσραήλ.
⁊ percuſſit eū ionathan filius ſamaa fratris dauid
καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν ἰωναθὰν υἱὸς σαμαὰ ἀδελφοῦ δαδ
quattuoꝛ iſtos natos de genere
τοὺς τέσσαρας τούτους τοὺς τεχθέντας ἀπογόνους
gigātū in geth. ⁊ ceciderūt in manu dauid ⁊
τῶν γιγάντων ἐν γέθ. καὶ ἔπεσον ἐν χειρὶ δαυὶδ καὶ
in manu ſeruoꝝū eius.
ἐν χειρὶ τῶν δούλων αὐτοῦ. Ca. 22.

Et locutꝰ eſt dauid dño verba
Καὶ ἐλάλησε δαυὶδ τῷ κυρίῳ τοὺς λόγους τῆς A
carminis huiꝰ in die qua liberauit eū dñs de ma-
ᾠδῆς ταύτης ἐν ἡμέρᾳ ᾗ ἐξείλετο αὐτὸν κύριος ἐκ χει-
nu oīum inimicoꝝ ſuoꝝū: ⁊ de manu ſaul.
ρὸς πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ, καὶ ἐκ χειρὸς σαούλ.
⁊ dixit: dñs petra mea ⁊ munitio mea ⁊ eru- Pſ. 17.
καὶ εἶπεν, κύριος πέτρα μου καὶ ὀχύρωμά μου καὶ ἐξαι-
ens me mihi deus meꝰ: cuſtos meꝰ: cōfiſus e-
ρούμενός με ἐμοὶ ὁ θεός μου, φύλαξ μου, πεποιθὼς ἔσο-
ro in eo. protectoꝛ meus ⁊ cornu ſalutis
μαι ἐπ᾿ αὐτῷ. ὑπερασπιστής μου καὶ κέρας σωτηρίας
mee: ſuſceptoꝛ meꝰ ⁊ refugiū ſalutis mee: te
μου, ἀντιλήπτωρ μου καὶ καταφυγὴ σωτηρίας μου, ἐξ
iniquo ſaluabis me: laudabilē inuocabo dñm: ⁊ ab
ἀδίκου σώσεις με, αἰνετὸν ἐπικαλέσομαι κύριον, καὶ ἀπὸ
inimicis meis ſaluus ero: qm̄ circūdederūt me cōtritio-
τῶν ἐχθρῶν μου σωθήσομαι, ὅτι περιέσχον με συντριμ-
nes moꝛtis ⁊ toꝛrētes iniqtatis terruerūt me. funes
μοὶ θανάτου, καὶ χείμαρροι ἀνομίας ἐθάμβησάν με. σχοινία
inferni circūdederūt me: ⁊ pꝛeuenerūt me laquei moꝛ-
ᾅδου ἐκύκλωσάν με, καὶ προέφθασάν με πέδαι θανά-
tis: in tribulatiōe mea inuocabo dñm: ⁊ ad
του, ἐν θλίψει μου ἐπικαλέσομαι τὸν κύριον, καὶ πρὸς
deū meū clamabo. ⁊ audiuit de tēplo ſuo vo-
τὸν θεόν μου βοήσομαι. καὶ ἤκουσεν ἐκ ναοῦ αὐτοῦ φω-
cem meā: ⁊ clamoꝛ meꝰ in auribꝰ eius. ⁊ cō-
νῆς μου, καὶ ἡ κραυγή μου ἐν τοῖς ὠσὶν αὐτοῦ. καὶ ἐσεί-
mota ē ⁊ turbata eſt terra ⁊ fundamēta celi cōcuſ-
σθη καὶ ἐταράχθη ἡ γῆ καὶ τὰ θεμέλια τοῦ οὐρανοῦ συνε-
ſa ſunt: qm̄ iratus eſt eis dñs. aſcēdit fumus in i-
ταράχθη, ὅτι ἐθυμώθη αὐτοῖς κύριος. ἀνέβη καπνὸς ἐν ὀρ-
ra eiꝰ ⁊ ignis ex oꝛe eius vorauit. carbo-
γῇ αὐτοῦ καὶ πῦρ ἐκ στόματος αὐτοῦ κατέφαγε. ἄνθρα-
nes ſuccēſi ſūt ab eo: ⁊ inclinauit celos ⁊ deſ- B
κες ἀνήφθησαν ἐξ αὐτοῦ, καὶ ἔκλινεν οὐρανοὺς καὶ κα-
cēdit: ⁊ caligo ſub pedibus eius. ⁊ aſcen-
τέβη, καὶ γνόφος ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ. καὶ ἐπε-
dit ſup cherubim ⁊ volauit: ⁊ viſus ē ſup pen-
βη ἐπὶ χερουβὶμ καὶ ἐπετάσθη, καὶ ὤφθη ἐπὶ πτερύ-
nas vētoꝝū: ⁊ poſuit tenebꝛas latibulū ſuū. in cir-
γων ἀνέμων, καὶ ἔθετο σκότος ἀποκρυφὴν αὐτοῦ. κύ-
cuitu ſuo tabnaculū ſuū tenebꝛe aquarū: nubes ae-
κλῳ αὐτοῦ ἡ σκηνὴ αὐτοῦ σκότος ὑδάτων, νεφέλαι ἀέ-
ris. de lumine in cōſpectu eius ſuccēſi ſunt carbones ignis.
ρος. ἐκ φέγγους ἀπέναντι αὐτοῦ ἐξεκαύθησαν ἄνθρακες πυρός.
⁊ intonuit de celo dñs: ⁊ excelſus dedit vocē
καὶ ἐβρόντησεν ἐξ οὐρανοῦ ὁ κύριος, καὶ ὁ ὕψιστος ἔδωκε φωνὴν
ſuā: ⁊ miſit ſagittas ⁊ diſſipauit eos. ⁊ fulgu-
αὐτοῦ, καὶ ἀπέστειλε βέλη καὶ διεσκόρπισεν αὐτούς. καὶ ἤστρα-
rauit coꝛuſcatiōez ⁊ terruit eos: ⁊ appuerūt emiſſiones maris. ⁊
ψεν ἀστραπὴν καὶ ἐξέστησεν αὐτούς, καὶ ὤφθησαν ἀφέσεις θαλάσσης. καὶ
reuelata ſunt fundamēta oꝛbis in increpatiōe dñi a
ἀπεκαλύφθη τὰ θεμέλια τῆς οἰκουμένης ἐν τῇ ἐπιτιμήσει τοῦ κυρίου ἀπὸ
ſpiratiōe ſpūs furoꝛis eiꝰ. miſit de altitudine ⁊ aſſūpſit me: traxit
πνοῆς πνεύματος ὀργῆς αὐτοῦ. ἐξαπέστειλεν ἐξ ὕψους καὶ ἔλαβέ με, εἵλκυσέ
me de aquis multis: liberauit me de roboꝛe inimicoꝝ meoꝝ:
με ἐξ ὑδάτων πολλῶν, ἐξείλετό με ἐξ ἰσχύος ἐχθρῶν μου,

© Biblioteca Nacional de España

de odiétibus me: qm̄ robuſti erāt magis ꝙ ego. p̄uene
ἐκ τῶν μισούντων με, ὅτι ἴσχυον ὑπὲρ ἐμέ. προέφθα
rūt me in die perditiōis mee. ⁊ fact⁹ ē dn̄s fir
σάν με ἐν ἡμέρᾳ ἀπωλείας μου. καὶ ἐγένετο κύριος ἀντι
mamētū meū: ⁊ eduxit me in latitudinē. liberauit me:
C στήριγμά μου, καὶ ἐξήγαγέ με εἰς πλατυσμόν. ἐξέσπασέ με,
quia voluit me. ⁊ retribuit mihi dn̄s ſcd̄m
ὅτι ἠθέλησέ με. καὶ ἀνταπέδωκέ μοι κύριος κατὰ τὴν
iuſtitiā meā ⁊ ſm̄ mūdiciā manuū
δικαιοσύνην μου καὶ κατὰ τὴν καθαριότητα τῶν χειρῶν
mearū reddet mihi: q꞉ cuſtodiui vias dn̄i:
μου ἀνταποδώσει μοι, ὅτι ἐφυλαξάμην ὁδοὺς κυρίου,
⁊ nō impie egi corā deo meo. qm̄ oīa iudi
ps.17. καὶ οὐκ ἠνόμησα ἐνώπιον τοῦ θεοῦ μου. ὅτι πάντα τὰ κρί
cia eius in cōſpectu meo: ⁊ precepta eius
ματα αὐτοῦ ἀπέναντί μου, καὶ τὰ προστάγματα αὐτοῦ
nō amouebūtur a me. ⁊ ero imaculat⁹ ei ⁊
οὐκ ἀποστήσεται ἀπ᾽ ἐμοῦ. καὶ ἔσομαι ἄμωμος αὐτῷ καὶ
A cuſtodiā me ab iniq̄tate mea. ⁊ reſtituet mihi
φυλάξω με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου. καὶ ἀνταποδώσει μοι
dn̄s ſcd̄m iuſtitiā meā: ⁊ ſm̄ mūdi
κύριος κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου, καὶ κατὰ τὴν καθαριό
ciam manuū meaꝝ in cōſpectu oculorū ſuoꝝ.
τητα τῶν χειρῶν μου ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ.
cū ſctō ſctūs eris: ⁊ cū inocēti inocēs eris: ⁊ cū
μετὰ ὁσίου ὁσιωθήσῃ, καὶ μετὰ ἀθώου ἀθῶος ἔσῃ, καὶ με
electo electus eris: ⁊ cū peruerſo peruer
τὰ ἐκλεκτοῦ ἐκλεκτὸς ἔσῃ, καὶ μετὰ στρεβλοῦ στρεβλω=
teris: qm̄ tu pp̄lm māſuetū ſaluabis: ⁊ ocu=
θήσῃ, ὅτι σὺ τὸν λαὸν τὸν πρᾶον σώσεις, καὶ ὀφθαλ=
los excelſorū humiliabis. qm̄ tu illumiabis lucernā meā
μοὺς ὑψηλῶν ταπεινώσεις. ὅτι σὺ φωτιεῖς λύχνον μου
dn̄e: ⁊ dn̄e illuminabit in tenebris meis: q꞉ in te cur
κύριε, καὶ ὁ κύριος ἐκλάμψει ἐν σκότει μου, ὅτι ἐν σοὶ δρα=
ram accinctus: ⁊ in deo meo trāſiliā murū.
μοῦμαι μονόζωνος, καὶ ἐν τῷ θεῷ μου ἐξαλοῦμαι τεῖχος. ὁ
deus imaculata via ei⁹. eloqū dn̄i igne examinatū. prote
θεὸς ἄμωμος ἡ ὁδὸς αὐτοῦ. τὸ ῥῆμα κυρίου πεπυρωμένον. ὑπερα
ctor ipſe eſt oib⁹ cōfidētib⁹ in eo. quia
σπιστὴς αὐτός ἐστι πᾶσι τοῖς πεποιθόσιν ἐπ᾽ αὐτόν. διότι
q̄s deus preter dn̄m: ⁊ q̄s creator p̄ter deū no
τίς θεὸς πλὴν τοῦ κυρίου; καὶ τίς κτίστης πλὴν τοῦ θεοῦ ἡ=
ſtrū? de⁹ corroberās me fortitudine: ⁊ poſuit imaculatā
μῶν; ὁ θεὸς ὁ κραταιῶν με δύναμιν, καὶ ἔθετο ἄμωμον τὴν
viā meā. ponēs pedes meos vt ceruī: ⁊ ſta
ὁδόν μου. τιθεὶς τοὺς πόδας μου ὡς ἐλάφου, καὶ ἱ=
tuēs me ſup̄ excelſa: docēs manus meas ad p̄re
στῶν με ἐπὶ τὰ ὑψηλά, ὁ διδάσκων τὰς χεῖράς μου εἰς πό
B liū: ⁊ frāgēs arcū ereū ſup̄ brachia mea. ⁊
λεμον, καὶ κατάξας τόξον χαλκοῦν ἐπὶ βραχίονάς μου. καὶ
dediſti mihi clypeū ſalutis mee: ⁊ humilitas tua mul=
ἔδωκάς μοι ὅπλον τῆς σωτηρίας μου, καὶ ὑπακοή σου ἐπλή
tiplicauit me. ⁊ dilataſti greſſus meos ſub
θυνέ με. καὶ ἐπλάτυνας τὰ διαβήματά μου ὑποκά=
tus me: ⁊ nō defecit in viīs meis.
τω μου, καὶ οὐκ ἠσθένησα ἐν ταῖς τρίβοις μου.
perſequar inimicos meos: ⁊ conterā eos. ⁊ nō
διώξω τοὺς ἐχθρούς μου, καὶ ἀφανιῶ αὐτούς. καὶ οὐκ
D conuertar donec cōſumā eos. cōfringā eos
ἀποστρέψω ἕως οὗ συντελέσω αὐτούς. θλάσω αὐτοὺς
⁊ non conſurgāt: ⁊ cadent ſub pedibus
καὶ οὐ μὴ ἀναστῶσι, καὶ πεσοῦνται ὑπὸ τοὺς πόδας
meis. ⁊ accinxiſti me fortitudine vt expugnē: ⁊ incur=
μου. καὶ περιέζωσάς με δύναμιν τοῦ πολεμεῖν, καὶ κάμ=
uabis inſurgentes cōtra me. ⁊ inimici mei
ψεις τοὺς ἐπανισταμένους ἐπ᾽ ἐμέ. καὶ οἱ ἐχθροί μου
traditi ſunt mihi. ceruices odiētiū me cōculca=
παρεδόθησάν μοι. αὐχένας μισούντων με κατεπά
ui. clamauerūt ⁊ nō fuit q̄ ſaluaret: deus dn̄s ⁊ nō
τησα. ἀνεβόησαν καὶ οὐκ ἦν ὁ σώζων, θεὸς κύριος καὶ οὐκ
audiuit eos. ⁊ delebo eos vt puluerē t̄re: q̄ſi lutū:
ἐπήκουσεν αὐτῶν. καὶ λεανῶ αὐτοὺς ὡς χνοῦν γῆς, ὡς πηλὸν

[b]Liberauit me[c]ab inimi
co meo[d]potentiſſimo &
[e]ab his q oderāt me:[f]qm̄
[g]robuſtiores[h]me erant.
[i]Preuenit me[k]in die[l]affli
ctionis mee:[m]& fctūs eſt
[n]dn̄s[o]firmamētū[p] meū.
[q]Et eduxit[s]me[r]in latitu
dinē:[t]liberauit me: [u]qa
[x]complacui ei.[y]Retribu=
et mihi[a]dn̄s [b]ſm iuſticiā
meā: &[c]ſm mūdiciā[d]ma
nuū mearū[e]reddet[f] mi=
hi.[g]Quia[h]cuſtodiui[i]vias
[k]dn̄i:[l]& nō[m]egi impie[n]a
deo meo. [p]Omnia[o]enī
[q]iudicia eius[r]in conſpe=
ctu meo:[s]& p̄cepta eius
[t]nō[u]amoui[x]a me. [y]Et e=
ro[z]pfectus corā [a] eo:[b]&
cuſtodiā me[c]ab iniquita
te mea.[d]Et reſtituet[f]mi=
hi[e]dn̄s[g]ſm iuſtitiā meā:
&[h]ſm mundiciā manuū
mearū[i]in cōſpectu [k]ocu
lorū ſuorū.[l]Cū [m] ſancto
[n]ſctūs eris: &[o] cum [p]ro=
buſto[q]pfectus. Et[s]cū[t]e=
lecto[u]electus eris:[x] & cū
[y]puerſo[z]puerteris. [a] Et
[b]populū[c]pauperē[d]ſaluū
facies:[e]oculiſq; tuis [g]ex=
celſos[h]hūiliabis. [i]Quia
[k]tu[l]lucerna mea[m]dn̄e:
[n]& tu[n] dn̄e [o]illuminabis
[p]tenebras meas. [r] In te
[q]ci[s]currā[t]accinctus: [u] in
deo meo[x]trāſiliā [y]murū.
[z]Deus[a] imaculata [b]via e=
ius:[c]eloquium[d]dn̄i igne
[e]examinatū:[f]ſcutum[g]eſt
[h]oīm[i]ſpātiū[k]ī ſe. [m]Quis
eſt[n]deus[o]p̄ter [p] dn̄m: [q]&
quis[r]fortis [s] p̄ter [t]deum
noſtrū?[u] Deus [x]qui accin
xit me[y]fortitudie:[z] & cō
planauit[a]perfectā [b]viam
meā.[c]Coequans [d]pedes
meos[e]ceruis:[f]& ſup[g]ex=
celſa mea [h]ſtatuens me.
[i]Docēs[k]manus meas[l]ad
p̄liū:[m]& cōponēs quaſi
[n]arcum[o]ereum[p]brachia
mea.[q]Dediſti[r]mihi [s]cly=
peū[t]ſalutis tue:[u]& man=
ſuetudo mea[x]multiplica
uit me.[y]Dilatabis [z] greſ=
ſus meos[a]ſubtus me: [b]&
nō[c]deficiēt[d]tali mei.[e] Per
ſequar [f]inimicos meos
[g]& cōterā:[h]& nō[i]conuer
tar[k]donec[l]conſumā eos.
[m] Cōſumam eos: & [n] cō
fringam [o]vt non [p] con=
ſurgāt:[q]cadēt[r]ſub [s]pedi
bus meis. [t]Accixiſti me
[u]fortitudine[x]ad preliū:
[y]incuruaſti[z]reſiſtētes mi
hi[a]ſubtus me.[b]Inimicos
meos[c]dediſti [d]mihi[e] dor
ſum:[e]odientes me[f]& diſ
pdā eos.[g] Clamabūt [h]&
nō erit[i]q ſaluet[k]ad[l]dn̄m:

מִשֹּׂנְאַי כִּי אָמְצוּ מִמֶּנִּי: יְקַדְּמוּנִי	קָדַם
בְּיוֹם אֵידִי וַיְהִי יְהוָה מִשְׁעָן	הָיָה שָׁעַן
לִי: וַיֵּצֵא לַמֶּרְחָב אֹתִי יְחַלְּצֵנִי	רָחַב חָלַץ
כִּי חָפֵץ בִּי: יִגְמְלֵנִי יְהוָה כְּצִדְקָתִי	גָּמַל
כְּבֹר יָדַי יָשִׁיב לִי: כִּי שָׁמַרְתִּי	שׁוּב
דַּרְכֵי יְהוָה וְלֹא רָשַׁעְתִּי מֵאֱלֹהָי:	
כִּי כָל מִשְׁפָּטָיו לְנֶגְדִּי וְחֻקֹּתָיו	שָׁפַט חָקַק
לֹא אָסוּר מִמֶּנָּה: וָאֶהְיֶה תָמִים	סוּר תָּמַם
לוֹ וָאֶשְׁתַּמְּרָה מֵעֲוֺנִי: וַיָּשֶׁב	שָׁמַר
יְהוָה לִי כְּצִדְקָתִי כְּבֹרִי לְנֶגֶד	
עֵינָיו: עִם חָסִיד תִּתְחַסָּד עִם	חָסַד
גִּבּוֹר תָּמִים תִּתַּמָּם: עִם נָבָר	גָּבַר בָּרַר
תִּתָּבָר וְעִם עִקֵּשׁ תִּתַּפָּל: וְאֶת	פָּתַל
עַם עָנִי תּוֹשִׁיעַ וְעֵינֶיךָ עַל רָמִים	עָנָה יָשַׁע
תַּשְׁפִּיל: כִּי אַתָּה נֵירִי יְהוָה	רוּם שָׁפַל
וַיהוָה יַגִּיהַּ חָשְׁכִּי: כִּי בְכָה אָרוּץ	נוּר נָגַהּ
גְּדוּד בֵּאלֹהַי אֲדַלֶּג שׁוּר: הָאֵל	רוּץ גָּדַד
תָּמִים דַּרְכּוֹ אִמְרַת יְהוָה צְרוּפָה	דָּלַג
מָגֵן הוּא לְכֹל הַחֹסִים בּוֹ: כִּי מִי	צָרַף
אֵל מִבַּלְעֲדֵי יְהוָה וּמִי צוּר	חָסָה
מִבַּלְעֲדֵי אֱלֹהֵינוּ: הָאֵל מָעוּזִּי	עָזַז
חָיִל וַיַּתֵּר תָּמִים דַּרְכִּי: מְשַׁוֶּה	נָתַר
רַגְלַי כָּאַיָּלוֹת וְעַל בָּמֹתַי	שָׁוָה בָּמָה
יַעֲמִידֵנִי: מְלַמֵּד יָדַי לַמִּלְחָמָה	עָמַד לָמַד
וְנִחַת קֶשֶׁת נְחוּשָׁה זְרֹעֹתָי:	לָחַם חָתַת
וַתִּתֶּן לִי מָגֵן יִשְׁעֶךָ וַעֲנֹתְךָ	נָחַשׁ
תַּרְבֵּנִי: תַּרְחִיב צַעֲדִי תַּחְתֵּנִי	נָתַן עָנָה
וְלֹא מָעֲדוּ קַרְסֻלָּי: אֶרְדְּפָה אֹיְבַי	רָבָה רָחַב
וָאַשְׁמִידֵם וְלֹא אָשׁוּב עַד	רָדַף
כַּלּוֹתָם: וָאֲכַלֵּם וָאֶמְחָצֵם וְלֹא	שָׁמַד שׁוּב
יְקוּמוּן וַיִּפְּלוּ תַּחַת רַגְלָי: וַתַּזְרֵנִי	כָּלָה מָחַץ
חַיִל לַמִּלְחָמָה תַּכְרִיעַ קָמַי	קוּם נָפַל
תַּחְתֵּנִי: וְאֹיְבַי תַּתָּה לִּי עֹרֶף	אָזַר כָּרַע
מְשַׂנְאַי וָאַצְמִיתֵם: יִשְׁעוּ וְאֵין	קוּם
מֹשִׁיעַ אֶל יְהוָה וְלֹא עָנָם:	נָתַן שָׂנֵא
וְאֶשְׁחָקֵם כַּעֲפַר אֶרֶץ כְּטִיט	צָמַת שָׁוַע
	יָשַׁע עָנָה
	שָׁחַק

© Biblioteca Nacional de España

חצות אדיקם ארקעם ותפלטני — חוץ דקק
מריבי עמי תשמרני לראש — רקע פלט
גוים עם לא ידעתי יעבדני בני — ריב שמר
נכר יתכחשו לי לשמוע אזן — עבד כחש
ישמעו לי בני נכר יבלו ויחגרו — שמע
ממסגרותם חי יהוה וברוך צורי — נבל חגר
וירם אלהי צור ישעי האל — סגר ברך
הנתן נקמת לי ומריד עמים — רום
תחתני ומוציאי מאיבי ומקמי — ירד
תרוממני מאיש חמסים תצילני — יצא קום
על כן אודך יהוה בגוים ולשמך — רום נצל
אזמר מגדול ישועות מלכו — ידה
ועשה חסד למשיחו לדוד ולזרעו — זמר גדל
עד עולם ואלה דברי — ישע משח

Cap. xxiij

דוד האחרנים נאם דוד בן
ישי ונאם הגבר הקם על משיח — קום
אלהי יעקב ונעים זמרות — נעם
ישראל רוח יהוה דבר בי ומלתו — מלל
על לשוני אמר אלהי ישראל — לשן
לי דבר צור ישראל מושל — משל
באדם צדיק מושל יראת — צדק
אלהים וכאור בקר יזרח שמש — זרח
בקר לא עבות מנגה ממטר דשא — עוב
מארץ כי לא כן ביתי עם אל — כון
כי ברית עולם שם לי ערוכה — ברת עלם
בכל ושמרה כי כל ישעי וכל — שום ערך
חפץ כי לא יצמיח ובליעל כקוץ — צמח בל
מנד כלהם כי לא ביד יקחו ואיש — קוץ נוד לקח
יגע בהם ימלא ברזל ועץ חנית — נגע מלא
ובאש שרוף ישרפו בשבת אלה — חנה שרף
שמות הגברים אשר לדוד ישב — ישב
בשבת תחכמני ראש השלשי
הוא עדינו העצני על שמנה
מאות חלל בפעם אחת ואחריו — מאה
אלעזר בן דדו בן אחחי בשלשה
הגברים עם דוד בחרפם

& non exaudiet eos. Delebo eos vt puluerẽ terre: q̃ſi lutũ platearũ cõminuã eos atq̃ cõfrigã. Saluabis me a cõtradictiõibus populi mei. custodies me in caput gentiũ. Populus quẽ ignoro ſeruiet mihi: filii alieni reſiſtent mihi: auditu auris obedient mihi. Filii alieni defluxerũt: & cõtrahentur ĩ anguſtiis ſuis. Viuit dominus & bñdictus deus meus: & exaltabitur deus fortis ſalutis mee. Deus qui das vĩdictas mihi: & deiicis pplos ſub me. Qui educis me ab inimicis meis: & a reſiſtentibus mihi eleuas me: a viro iniquo liberabis me. Propterea cõfitebor tibi dñe ĩ gẽtibus: & noĩ tuo cantabo. Magnificãs ſalutes regis ſui: & faciẽs miſericordiã xp̃o ſuo dd̃ & ſemini ei⁹ ĩ ſempit̃nũ.

HEc aũt ſũt verba 23. nouiſſima q̃ dixit dd̃ filius iſai. Dixit vir cui cõſtitutũ ẽ de xp̃o dĩ iacob: egregi⁹ pſaltes iſrael. Spũs dñi locutus eſt p me: & ſmo eius p ligũã meã: dixit. Deus iſrael mihi locutus eſt fortis iſrl̃. Dñatur hoĩum iuſtus: dñatur in timore ooooooooo dei. Sicut lux aurore oriente ſole ooooooooooo mane abſq̃ nubib⁹ rutilat: & ſicut pluuiis germinat herba de terra. Nec tãta ẽ domus mea apud deũ vt pactũ eternũ iniret mecũ firmũ in oĩbus atq̃ munitũ. Cũcta enĩ ſal⁹ mea & oĩs volũtas: nec ẽ qcq̃ ex eo q̃d nõ germinet. Preuaricatores aũt q̃ſi ſpine euellẽtur vniuerſi q̃ nõ tollũtur manib⁹. Et ſi qs tãgere voluerit eas: armabitur ferro & ligno lãceato. igneq̃ ſuccenſe cõburentur vſq̃ ad nihilũ. Hec noĩa fortiũ dd̃: ſedẽs in cathedra ſapiẽtiſſim⁹ princeps ĩter tres. Ipſe ẽ q̃ſi tenerrim⁹ ligni vermicul⁹: qui octĩgẽtos ĩterfecit impetu vno. Poſt hũc eleazar fili⁹ patrui eius ahoites inter tres fortes qui erant cũ dd̃ quãdo exprobrauerũt

qui eſt de viis cõminuã eos. ⁊ libera me de cõtradictiõib⁹
τὸν ἐξ ὁδῶν λεπτυνῶ αὐτούς. καὶ ἐξελοῦ με ἐξ ἀντιλογιῶν
ppl̃i: cuſtodies me in caput gẽtiũ. ppl̃s quẽ nõ cognoui
λαοῦ, φυλάξεις με εἰς κεφαλὴν ἐθνῶν. λαὸς ὃν οὐκ ἔγνων
ſeruiuit mihi: in auditu auris obediuit mihi. filii alieni
ἐδούλευσέ μοι, εἰς ἀκοὴν ὠτίου ὑπήκουσέ μοι. υἱοὶ ἀλλότριοι
mẽtiti ſũt mihi: filii alieni abiicieẽtur: ⁊
ἐψεύσαντό μοι, υἱοὶ ἀλλότριοι ἀπορριφθήσονται, καὶ
errabũt ex anguſtiis ſuis. viuit dñs ⁊ benedictus q̃ creauit me: ⁊ exaltabitur deus me⁹ ſaluator me⁹.
σφαλοῦσιν ἐκ τῶν συγκλεισμῶν αὐτῶν. ζῇ κύριος καὶ εὐλογητὸς ὁ πλάσας με, καὶ ὑψωθήσεται ὁ θεός μου ὁ σωτήρ μου.
fortis dñs deus q̃ dedit vindictas mihi: ⁊ humiliauit pplos ſubtus me: ⁊ eduxit me ex inimicis: ⁊
ἰσχυρὸς κύριος ὁ θεὸς ὃς ἔδωκεν ἐκδικήσεις μοι, καὶ ἐταπείνωσεν λαοὺς ὑποκάτω μου, καὶ ἐξήγαγέ με ἐξ ἐχθρῶν, καὶ
de inſurgẽtibus cõtra me exaltabis me: de viris iniquis liberabis me. pp hoc cõfitebor tibi in gẽtib⁹ dñe.
ἐκ τῶν ἐπεγειρομένων ἐπ' ἐμὲ ὑψώσεις με, ἐξ ἀνδρῶν ἀσεβῶν ῥύσῃ με. διὰ τοῦτο ἐξομολογήσομαί σοι ἐν ἔθνεσι κύριε. Ro.15 b.
⁊ nomini tuo cãtabo magnificãs ſalutes regis ſui: ⁊ faciẽs miam xp̃o ſuo dauid
καὶ τῷ ὀνόματί σου ψαλῶ μεγαλύνων τὰς σωτηρίας τοῦ βασιλέως αὐτοῦ, καὶ ποιῶν ἔλεος τῷ χριστῷ αὐτοῦ τῷ δαυίδ
⁊ ſemini ei⁹ vſq̃ in ſempiternũ.
καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. Ca.23.

ET hec verba dauid nouiſſima. fidelis
Καὶ οὗτοι οἱ λόγοι δαυίδ οἱ ἔσχατοι. πιστὸς A
dauid fili⁹ ieſſe. ⁊ fidelis vir: quẽ ſuſcitauit deus xp̃m dei iacob: ⁊ pulcher pſalmus iſrael.
δαυίδ υἱὸς ἰεσσαί. καὶ πιστὸς ἀνήρ, ὃν ἀνέστησεν ὁ θεὸς χριστὸν θεοῦ ἰακώβ, καὶ ὡραῖος ὁ ψαλμὸς τοῦ ἰσραήλ. C
ſpiritus dñi locutus eſt in me: ⁊ ſermo eius in lingua mea. dixit de⁹ iſrael mihi locut⁹ ẽ plaſtes iſrael: dñator in hominibus iuſtus: dñator timore dei.
πνεῦμα κυρίου ἐλάλησεν ἐν ἐμοί, καὶ λόγος αὐτοῦ ἐπὶ γλώσσης μου. εἶπεν ὁ θεὸς ἰσραὴλ ἐμοὶ ἐλάλησε πλάστης ἰσραήλ, ἄρχων ἐν ἀνθρώποις δίκαιος, ἄρχων φόβῳ θεοῦ.
⁊ ſicut lux matutina orietur ſol mane ⁊ nõ obſcuritatẽ inducet. a fulgore ⁊ ex pluuia vt herba de terra: qm̃ nõ ſic domus mea cũ deo: q̃ fedus eternũ pepigit mecũ
καὶ ὡς φῶς τὸ πρωϊνὸν ἀνατελεῖ ἥλιος τὸ πρωῒ καὶ οὐ σκοτάσει. ἀπὸ φέγγους καὶ ἐξ ὑετοῦ ὡς βοτάνη ἐκ γῆς, ὅτι οὐχ οὕτως ὁ οἶκός μου μετὰ θεοῦ, ὅτι διαθήκην αἰώνιον ἔθετό μοι
vt ſaluaret me paratũ in omni tpe cuſtoditũ:
σῶσαί με ἑτοίμην ἐν παντὶ καιρῷ πεφυλαγμένην,
qm̃ oĩs ſalus mea ⁊ oĩs volũtas in dño:
ὅτι πᾶσα σωτηρία μου καὶ πᾶν θέλημα ἐν κυρίῳ,
qm̃ non germinabit preuaricator quaſi ſpina electa: vniuerſi hi. ⁊ qm̃ nõ manu tollentur.
ὅτι οὐ μὴ βλαστήσει ὁ παράνομος ὥσπερ ἄκανθα ἐξωσμένη, πάντες αὐτοί. καὶ ὅτι οὐ χειρὶ ληφθήσονται.
⁊ vir q̃ laborabit in eis: plenus ferro ⁊ lignis lãcee: ⁊ in igne cõbuſtiõe cõburẽtur in cõfuſionẽ eorũ. hec nomĩa
καὶ ἀνὴρ ὃς κοπιάσει ἐν αὐτοῖς, πλήρης σιδήρου καὶ ξύλων δόρατος, καὶ ἐν πυρὶ καύσει καυθήσονται εἰς αἰσχύνην αὐτῶν. ταῦτα τὰ ὀνόματα
potentiũ dauid. ieſbaab filius thecemani primus triũ hic. adino aſoneus iſte euaginabat gladiũ ſuũ cõtra octigentos interfectos vno ĩpetu.
τῶν δυναστῶν δαυίδ. ἰεσβαὰβ υἱὸς θεκεμανὶ πρῶτος τῶν τριῶν οὗτος. ἀδινὼ ὁ ἀσωναῖος οὗτος ἐσπᾶτο τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ ἐπὶ ὀκτακοσίους τραυματίας εἰσάπαξ.
⁊ poſt eũ eleazar fili⁹ dudi filii patrui eius inter tres fortes.
καὶ μετ' αὐτὸν ἐλεάζαρ υἱὸς δουδὶ υἱοῦ πατραδέλφου αὐτοῦ ἐν τοῖς τρισὶ τοῖς δυνατοῖς B
hic fuit cũ dauid cũ exprobrauit ipſe
οὗτος ἦν μετὰ δαυίδ ἐν τῷ ὀνειδίσαι αὐτὸν oooo

© Biblioteca Nacional de España

in philiſtijm. τ philiſtijm ibi cõgregati
ἐν τοῖς ἀλλοφύλοις. καὶ οἱ ἀλλόφυλοι ἐκεῖ συνήχθη-
ſunt in prelíũ. τ aſcẽderũt viri iſrael añ
σαν εἰς πόλεμον. καὶ ἀνέβησαν ἄνδρες ἰσραὴλ πρὸ
faciem eorũ: τ ipſe ſurrexit τ percuſſit
προσώπου αὐτῶν, καὶ αὐτὸς ἐξανέστη καὶ ἐπάταξε τοὺς
philiſteos: donec defatigaretur manꝰ eius: τ ad
ἀλλοφύλους, ἕως οὗ ἐκοπίασεν ἡ χεὶρ αὐτοῦ, καὶ προ-
heſit manꝰ eius ſup̃ gladiũ. τ fe-
σεκολλήθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ ἐπὶ τὴν ῥομφαίαν. καὶ ἐποίη-
cit dñs ſalutẽ magnã in die illa. τ
σε κύριος σωτηρίαν μεγάλην ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. καὶ ὁ
ppl's reuerſus ẽ poſt eũ ad predãdũ. τ
λαὸς ἐπέστρεψεν ὀπίσω αὐτοῦ εἰς τὸ σκυλεύειν. καὶ
poſt hunc ſameas filiꝰ aga arari. τ cõgregati
μετ᾽ αὐτὸν σαμαίας υἱὸς ἀγὰ ὁ ἀραρί. καὶ ἐπισυνήχ-
ſunt philiſtijm in maxillã. τ erat ibi pars
θησαν ἀλλόφυλοι ἐπὶ σιαγόνα. καὶ ἦν ἐκεῖ μερὶς
agri plena lente. τ ppl's fugit de facie
ἀγροῦ πλήρης φακοῦ. καὶ ὁ λαὸς ἔφυγε ἐκ προσώπου
philiſtijm: τ ſtetit in medio partis:
τῶν ἀλλοφύλων, καὶ κατέστη ἐν μέσῳ τῆς μερίδος,
τ liberauit eã: τ percuſſit philiſteos.
καὶ ἐξείλετο αὐτήν, καὶ ἐπάταξε τοὺς ἀλλοφύλους.
τ fecit dñs ſalutẽ magnã. τ deſcen
καὶ ἐποίησε κύριος σωτηρίαν μεγάλην. καὶ καταβαί-
dunt tres de triginta principibꝰ: τ ingreſ
νουσι τρεῖς ἐκ τῶν τριάκοντα ἀρχόντων, καὶ εἰσῆλ-
ſi fuerãt ad dauid in ſpelũcã odolã. τ
θον πρὸς δαυὶδ εἰς τὸ σπήλαιον ὀδολάμ. καὶ τὰ
agmina philiſtinorũ caſtrametata ſũt in val
τάγματα τῶν ἀλλοφύλων παρενέβαλεν ἐν τῇ κοι-
le titanorũ. τ dauid erat tũc in muni-
λάδι τῶν τιτάνων. καὶ δαυὶδ ἦν τότε ἐν τῇ περιο-
tione: τ ſtatio philiſtinorũ erat tunc in be
χῇ, καὶ τὸ σύστημα τῶν ἀλλοφύλων ἦν τότε ἐν βη-
thleem. τ deſiderauit dauid: τ dixit: q̃s dabit potũ
θλεέμ. καὶ ἐπεθύμησε δαυὶδ, καὶ εἶπε, τίς ποτιεῖ
mihi aque de ciſterna q̃ in bethleem q̃ in
με ὕδωρ ἐκ τοῦ λάκκου τοῦ ἐν βηθλεὲμ τοῦ ἐν τῇ
porta? τ irruperũt tres fortes ca
πύλῃ; καὶ διέρρηξαν οἱ τρεῖς δυνατοὶ τὴν παρεμβο-
ſtra philiſtinorũ: τ hauſerũt aquã de
λὴν τῶν ἀλλοφύλων, καὶ ὑδρεύσαντο ὕδωρ ἐκ τοῦ
ciſterna que in bethleẽ que in porta. τ ce
λάκκου τοῦ ἐν βηθλεὲμ τοῦ ἐν τῇ πύλῃ. καὶ ἔλα-
perũt τ venerũt ad dauid. τ nõ voluit
βον καὶ παρεγένοντο πρὸς δαυίδ. καὶ οὐκ ἐβούλετο
dauid bibere illã. τ libauit eã dño: τ
δαυὶδ πιεῖν αὐτό. καὶ ἔσπεισεν αὐτὸ τῷ κυρίῳ, καὶ
dixit: nõ mihi fiat a dño vt faciã hoc: ſi
εἶπεν, μή μοι γένοιτο παρὰ κυρίου ποιῆσαι τοῦτο, εἰ
ſãguinẽ viroꝝ q̃ profecti ſũt in animis ſuis
αἷμα ἀνδρῶν τῶν πορευθέντων ἐν ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν
bibam? τ nõ voluit bibere eã. hec fece
πίομαι; καὶ οὐκ ἐβούλετο πιεῖν αὐτό. ταῦτα ἐποί-
runt tres bellatores. τ abeſſa frater ioab filiꝰ
ησαν οἱ τρεῖς μαχηταί. καὶ ἀβεσσὰ ἀδελφὸς ἰωὰβ υἱὸς
ſaruia primꝰ triũ. iſte leuauit haſtã ſu-
σαρουΐα πρῶτος τῶν τριῶν. οὗτος ἐξήγειρε τὸ δόρυ αὐ-
am cõtra trecẽtos interfectos. iſte erat nomi
τοῦ ἐπὶ τριακοσίους τραυματίας. οὗτος ἦν ὀνομα-
natꝰ in tribus: de tribꝰ glĩoſus: τ erat
στὸς ἐν τοῖς τρισίν, ἐκ τῶν τριῶν ἔνδοξος, καὶ ἦν
eis in principẽ: τ vſq; ad tres nõ puene
αὐτοῖς εἰς ἄρχοντα, καὶ ἕως τῶν τριῶν οὐκ ἤρχε-
rat. τ baneas filius ioiada filij viri fortis:
το. καὶ βανίας υἱὸς ἰωιαδὰ υἱοῦ ἀνδρὸς δυνατοῦ,

philiſtiim: & congrega
ti ſunt illuc in prelium.
Cunq; aſcendiſſent vi-
ri iſrael: ipſe ſtetit
& percuſſit philiſteos
donec deficeret manꝰ
eius: & obrigeſceret cũ
gladio. Fecitq; domi-
nus ſalutẽ magnã ĩ die
illa: & ppl's qui fugerat
reuerſus eſt ad ceſorũ
ſpolia detrahenda. Et
poſt hũc ſemaa filiꝰ ag
ge de arari. Et cõgrega
ti ſunt philiſtiim ĩ ſtatio
ne. Erat quippe ibi
ager lente plenus. Cũ-
q; fugiſſet populus
a facie philiſtiim: ſtetit
ille in medio
agri & tutus ẽ eũ. Per-
cuſſitq; philiſteos:
& fecit dñs ſalutẽ ma-
gnam: necnon & añ de
ſcẽderãt tres q erãt prĩ-
cipes inter triginta.
& venerant tp̃e meſſis
ad dd̃ in
ſpelũcã odollã. Caſtra
aũt philiſtinorum erant
poſita in valle gigãtũ:
& dauid erat
in p̃ſidio. Porro ſtatio
philiſtinorũ tũc erat in
bethleem. Deſiderauit
ergo dd̃ aquam de lacu
& ait. O ſi quis mihi da
ret potum aq̃ de ciſter-
na q̃ eſt in bethleem iux
ta portam. Irruperunt
ergo tres fortes caſtra
philiſtinorum: & hau-
ſerunt aquam de ciſter-
na bethleem q̃ erat iux
ta portam: & attulerũt
ad dauid. At ille nolu-
it
bibere ſed libauit eam
domino
dicens. Propitiꝰ ſit mi
hi dominus:
ne faciam hoc. Nun
ſanguinem hoĩm iſtorũ
q profecti ſunt: & aiarũ
periculũ bibam? Noluit
ergo bibere. Hec fece-
runt tres
robuſtiſſimi. Abiſai
quoq; frater ioab filius
ſaruie: princeps erat d̃
tribus.
Ipſe eſt qui leuauit ha
ſtã ſuã cõtra trecentos
quos interfecit: noĩatꝰ
in tribus &
inter tres nobilior: e-
ratq; eorum
princeps: ſed vſq; ad
tres primos nõ puene-
rat. Et banaias filius io
iade viri fortiſſimi

בפלשתים נאספו שם למלחמה
ויעלו איש ישראל: הוא קם
ויך בפלשתים עד כי יגעה ידו
ותדבק ידו אל החרב ויעש יהוה
תשועה גדולה ביום ההוא והעם
ישבו אחריו אך לפשט: ואחריו
שמא בן אגא הררי ויאספו
פלשתים לחיה ותהי שם חלקת
השדה מלאה עדשים והעם נס
מפני פלשתים: ויתיצב בתוך
החלקה ויצילה ויך את פלשתים
ויעש יהוה תשועה גדולה: וירדו
שלשה מהשלשים ראש
ויבאו אל קציר אל דוד אל
מערת עדלם וחית פלשתים
חנה בעמק רפאים: ודוד אז
במצודה ומצב פלשתים אז
בית לחם: ויתאוה דוד ויאמר
מי ישקני מים מבאר בית
לחם אשר בשער: ויבקעו
שלשת הגברים במחנה
פלשתים וישאבו מים מבאר
בית לחם אשר בשער וישאו
ויבאו אל דוד ולא אבה
לשתותם ויסך אתם ליהוה:
ויאמר חלילה לי יהוה
מעשתי זאת הדם האנשים
ההלכים בנפשותם ולא אבה
לשתותם אלה עשו שלשת
הגברים: ואבישי אחי יואב בן
צרויה הוא ראש השלשה
והוא עורר את חניתו על שלש
מאות חלל ולו שם בשלשה:
מן השלשה הכי נכבד ויהי
להם לשר ועד השלשה לא
בא: ובניהו בן יהוידע בן איש חיל

אסף לחם
עלה קום
נכה
דבק עשה
ישע גדל
שוב
אסף
היה
נוס
יצב
נצל נכה
עשה
בוא קצר
חנה
מצד יצב
אוה אמר
שקה
בקע
חנה
שאב
נשא
בוא
שתה נסך
חלל
עשה
חנה
מאה
כבד היה
שור
בוא

© Biblioteca Nacional de España

רב פעלים מקבצאל הוא הכה נכה
את שני אראל מואב והוא שנה ארה
ירד והכה את הארי בתוך הבאר
ביום השלג: והוא הכה את איש
מצרי איש מראה וביד המצרי ראה
חנית וירד אליו בשבט ויגזל גזל
את החנית מיד המצרי ויהרגהו הרג
בחניתו: אלה עשה בניהו בן חנה
יהוידע ולו שם בשלשה
הגברים: מן השלשים נכבד
ואל השלשה לא בא וישמהו שום
דוד אל משמעתו: עשהאל שמע
אחי יואב בשלשים אלחנן
בן דדו בית לחם: שמה החרדי
אליקא החרדי: חלץ הפלטי
עירא בן עקש התקועי:
אביעזר הענתתי מבני החשתי:
צלמון האחחי מהרי הנטפתי:
חלד בן בענה הנטפתי אתי
בן ריבי מגבעת בני בנימן:
בניהו פרעתני הדי מנחלי
געש: אבי עלבון הערבתי
עזמות הברחמי: אליחבא
השעלבני בני ישן יהונתן:
שמה ההררי אחיאם בן שרר
הארדי: אליפלט בן אחסבי בן
המעכתי אליעם בן אחיתפל
הגלני: חצרי הכרמלי פערי
הארבי: יגאל בן נתן מצבה בני
הגדי: צלק העמני נחרי הבארתי
נשאי כלי יואב בן צרויה:
עירא היתרי גרב היתרי: אוריה
החתי כל שלשים ושבעה:

cap. xxiiii. ויסף אף יהוה לחרות בישראל
חרה סית ויסת את דוד בהם לאמר
לך מנה את ישראל ואת יהודה: ילך

magnorum operū de capſeel. Ipē percuſſit duos leones moab: & ipſe deſcēdit & pcuſſit leonem in media ciſterna in dieb⁹ niuis. Ipē quoq̨ interfecit virum egiptium: virū dignū ſpectaculo habētem in manu haſtā. Itaq̨ cū deſcēdiſſet ad eū in virga: vi extorſit haſtā de manu egiptii: & interfecit eū haſta ſua. Hec fecit banaias filius ioiade. Et ipſe nominatus inter tres robuſtos qui erant inter triginta nobiliores: veruntamē vſq̨ ad tres nō peruenerat. Fecitq̨ eū ſibi dd̄ auricularium a ſecreto. Aſahel frater ioab inter triginta. Eleanan filius patrui eius de bethleē. Semma de arari. Elicha de arodi. Heles de phalti. Hyra filius acces de thecua. Abiezer de anathot. Mobonnai de vſati. Selmon ahoites. Macharai netophatites. Eleph filius banaa & ipſe netophatites. Itai filius ribai de gebeeth filiorum beniamin. Banai pharatonites. Heltai de torrente gaas. Albialbon arbathites. Azamaueth de beromi. Eliaba de ſalboni. Fili iaſen: ionathan: ſemma de orodi. Haiā filius ſarar arothites. Eliſeleth filius aaſbai filii maachati. Heliā filius achitofel gelonites. Eſrai de carmelo. Farai de arbi. Igaal fili⁹ nathā de ſoba. Bonni de gaddi. Selech e dāmoni. Naarai berothites armiger ioab filii ſaruie. Hira hietrites. Gareb ipſe hietrites. Vrias etheus. Omnes triginta ſeptem. 24.

Et addidit furor domini iraſci cōtra iſrael: cōmouitq̨ dauid in eis dicētē ad ioab. Vade numera iſrael & iudam

multa opera erāt ei de cabaſael. iſte percuſ
πολλὰ ἔργα ἦν αὐτῶ ἀπὸ καβασαὴλ. οὗτος ἐπάτα
ſit duos filios ariel moab. ⁊ iſte deſcē
ξε τοὺς δύο υἱοὺς ἀριὴλ τοῦ μωάβ. καὶ οὗτος κατέ
dit ⁊ percuſſit leonē in medio ciſterne
βη καὶ ἐπάταξε τὸν λέοντα ἐν μέσω τοῦ λάκκου
in die niuis. ⁊ iſte percuſſit virū
ἐν ἡμέρα χιόνος. καὶ οὗτος ἐπάταξε τὸν ἄνδρα τὸν
egyptiū virū dignū ſpectaclo: ⁊ in manu egy
αἰγύπτιον ἄνδρα ὁρατόν, καὶ ἐν τῆ χειρὶ τοῦ αἰγυ
ptij haſta. ⁊ deſcēdit ad eum in virga: ⁊
πτίου δόρυ. καὶ κατέβη πρὸς αὐτὸν ἐν ῥάβδω, καὶ
extorſit haſtā de manu egyptij: ⁊
ἀφεῖλε τὸ δόρυ ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ αἰγυπτίου, καὶ
interfecit eū in haſta eius. hec fe
ἀπέκτεινεν αὐτὸν ἐν τῶ δόρατι αὐτοῦ. ταῦτα ἐποί
cit baneas filius ioiade: ⁊ huic nomē inter
ησε βανέας υἱὸς ἰωιαδά, καὶ τούτω ὄνομα ἐν τοῖς
tres robuſtos ſup triginta glioſus: ⁊
τρισὶν δυνατοῖς ὑπὲρ τοὺς τριάκοντα ἔνδοξος, καὶ
ad tres nō venit. ⁊ cōſtituit eū
πρὸς τοὺς τρεῖς οὐκ ἤρχετο. καὶ κατέστησεν αὐτὸν
dauid ad auditus ſuos. ⁊ hec no
δαυὶδ πρὸς τὰς ἀκοὰς αὐτοῦ. καὶ ταῦτα τὰ ὀνό
mina fortiū dauid regis. aſael
ματα τῶν δυνατῶν δαυὶδ τοῦ βασιλέως. ἀσαὴλ
frater ioab inter triginta. eleanan filius pa
ἀδελφὸς ἰωὰβ ἐν τοῖς τριάκοντα. ἐλεαναν υἱὸς πα
trui eius de bethleem. ſameas arodi. ſe
τραδέλφου αὐτοῦ ἐκ βηθλεέμ. σαμαίας ὁ ἀροδί. ἐσ
lica arodi. challis phalti. hira filius eccis thecoi
λικὰ ὁ ἀροδί. χάλλις ὁ φαλτί. ἰρὰ υἱὸς ἐκκὶς ὁ θεκοί
tes. abiezer anathothites. mebunai aſothites. ſel
της. ἀβιέζερ ὁ ἀναθωθίτης. μεβουναΐ ὁ ἀσωθίτης. σελ
mon achoites. macharai netophathites. helab filius ba
μὼν ἀχοΐτης. μαχαραΐ ὁ νετωφαθίτης. ἐλὰβ υἱὸς βα
ana netophathites. ethhi fili⁹ ribai q̄ de colle ben
ανὰ ὁ νετωφαθίτης. ἐθθὶ υἱὸς ῥιβαΐ ὁ ἐκ τοῦ βουνοῦ βεν
iamin. baneas pharathonites. hedai de nachaligai
ιαμίν. βανέας ὁ φαραθωνίτης. ἡδαΐ ἐκ ναχαλιγαί
as. abi albon arabothites. azmoth barchmites.
ας. ἀβὶ ἀλβὼν ὁ ἀραβωθίτης. ἀζμὼθ ὁ βαρχμίτης.
eliaba ſalabonites. filij iaſen: ionathan: ſama
ἐλιαβὰ ὁ σαλαβωνίτης. υἱοὶ ἰασέν, ἰωναθάν, σαμὰ ὁ
arorites. achiam fili⁹ ſarar arادites. eliphalat
ἀρωρίτης. ἀχιὰμ υἱὸς σαρὰρ ὁ ἀραδίτης. ἐλιφαλὰτ
filius achaſbai maachathi. eliam filius achitophel
υἱὸς ἀχασβαΐ τοῦ μααχαθί. ἐλιὰμ υἱὸς ἀχιτόφελ
gelonite. aſare carmelius. phaarai arbi.
τοῦ γελωνίτου. ἀσαρὲ ὁ καρμήλιος. φααραΐ ὁ ἀρβί.
igaal filius nathā de ſuba. bani gadi. ſelec
ἰγαὰλ υἱὸς ναθὰν ἐκ σουβᾶ. βανὶ ὁ γαδί. σελὴκ ὁ
amonites. nacharai berotheus q̄ portabat arma
ἀμωνίτης. ναχαραὶ ὁ βηρωθαῖος ὁ αἴρων τὰ σκεύη
ioab filij ſaruie. iras iethreus. gareb ie
τοῦ ἰωὰβ υἱοῦ σαρουΐα. ἰρὰς ὁ ἰεθραῖος. γαρὲβ ὁ ἰε
threus. vrias etheus. omnes triginta ⁊
θραῖος. οὐρίας ὁ ἐθαῖος. οἱ πάντες τριάκοντα καὶ
ſeptem.
ἑπτά.

Ca. 24. A

Et addidit furor dn̄i iraſci cōtra iſra 1.Pa.
Καὶ προσέθετο ὀργὴ κυρίου θυμωθῆναι ἐν ἰσρα 21.a.
el: ⁊ cōmouit dauid in eis dicens:
ὴλ, καὶ ἐπέσεισε τὸν δαυὶδ εἰς αὐτοὺς λέγων,
vade numera iſrael ⁊ iudam.
πορεύθητι ἀρίθμησον τὸν ἰσραὴλ καὶ τὸν ἰούδαν.

© Biblioteca Nacional de España

τ dixit rex ad ioab pricipē exerci
καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς ἰωὰβ ἄρχοντα τῶν δυνά
tuum q̃ cũ eo: pambula tã in omnes
μεων τῶν μετ᾽αὐτοῦ, περίελθε δὴ εἰς πάσας τὰς
tribus iſrael τ iuda a dan τ vſq; ad ber
φυλὰς τοῦ ἰσραὴλ καὶ ἰούδα ἀπὸ δὰν καὶ ἕως βηρ
ſabee: τ conſidera pplm: τ ſciam
σαβεαί, καὶ ἐπίσκεψαι τὸν λαόν, καὶ γνώσομαι τὸν
numerũ ppli. τ dixit ioab ad re=
ἀριθμὸν τοῦ λαοῦ. καὶ εἶπεν ἰωὰβ πρὸς τὸν βασι=
gem: adaugeat dñs deus tu⁹ ſup pplz: ſi
λέα, προσθείη κύριος ὁ θεός σου ἐπὶ τὸν λαόν, ὥσ
cut τ iſtos centuplum: τ ocu
περ καὶ τούτους ἑκατονταπλασίως, καὶ οἱ ὀφθαλ=
li dñi mei regis videntes. τ
μοὶ τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως βλέποντες. καὶ
dñs me⁹ rex quare vult verbũ hoc:
ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς ἱνατί θέλει τὸ ῥῆμα τοῦ=
τ obtinuit ſermo regis ſup
το; καὶ κατεκράτησε τὸ ῥῆμα τοῦ βασιλέως ὑπὲρ
ioab τ ſuper principes exercitus. τ
ἰωὰβ καὶ ὑπὲρ τοὺς ἄρχοντας τῆς δυνάμεως. καὶ
egreſſus ē ioab τ principes exercitus a fa=
ἐξῆλθεν ἰωὰβ καὶ οἱ ἄρχοντες τῆς δυνάμεως ἐκ προσώ
cie regis vt cõſideraret pplm iſrael.
που τοῦ βασιλέως ἐπισκέψασθαι τὸν λαὸν ἰσραήλ.
τ ptrãſierũt iordanē: τ caſtrametati ſũt in aroer
καὶ διέβησαν τὸν ἰορδάνην, καὶ παρενέβαλον ἐν ἀροὴρ
a dextris vrbis q̃ in medio vallis gad
ἐκ δεξιῶν τῆς πόλεως τῆς ἐν μέσῳ τῆς φάραγγος γὰδ
τ eliezer. τ venerũt in galaad τ in terrã iferiorē
καὶ ἐλιέζερ. καὶ ἦλθον εἰς γαλαὰδ καὶ εἰς γῆν χεττιὶμ
chades: τ venerũt vſq; in dan. τ circũierunt
χάδης, καὶ παρεγένοντο ἕως δάν. καὶ ἐκύκλωσαν τὴν
ſidonē τ venerũt in munitionē tyri: τ in om
σιδῶνα καὶ ἔρχονται εἰς μαβσὰρ τύρου, καὶ εἰς πά=
nes ciuitates euei τ chananei: τ e=
σας τὰς πόλεις τοῦ εὐαίου καὶ τοῦ χαναναίου, καὶ ἐκ
unt ad meridiē iuda τ berſabee. τ
πορεύονται ἐπὶ τὸν νότον ἰούδα καὶ βηρσαβεαί. καὶ
luſtrarũt vniuerſam terrã: τ veniunt poſt
περιῆλθον πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ παραγίνονται μετὰ
nouē mēſes τ vigiti dies in hieruſalem. τ de
ἐννέα μῆνας καὶ εἴκοσι ἡμέρας εἰς ἱερουσαλήμ. καὶ ἔ=
dit ioab numerũ cõſiderationis ppli
δωκεν ἰωὰβ τὸν ἀριθμὸν τῆς ἐπισκέψεως τοῦ λαοῦ
regi. τ erat iſrael octigenta milia viroꝝ
τῷ βασιλεῖ. καὶ ἦν ἰσραὴλ ὀκτακόσιαι χιλιάδες ἀνδρῶν
fortitudinis q̃ educerēt gladiũ. τ viri iuda vi
δυνάμεως ἐσπασμένων ῥομφαίαν. καὶ ἄνδρες ἰούδα ἀν=
roꝝ pugnatorũ quingēta milia. τ percuſ
δρῶν μαχητῶν πεντακόσιαι χιλιάδες. καὶ ἐπάτα
ſit cor dauid eum poſt hec: q2 nũerauit
ξε καρδία δαυὶδ αὐτὸν μετὰ ταῦτα, ὅτι ἠρίθμησε
pplm. τ dixit dauid ad dñz: peccaui ni=
τὸν λαόν. καὶ εἶπε δαυὶδ πρὸς κύριον, ἡμάρτηκα σφό
mis faciēs verbũ hoc. τ nũc dñe au=
δρα ποιήσας τὸ ῥῆμα τοῦτο. καὶ νῦν κύριε περίε=
fer iniq̃tatē ſerui tui: q̃m ſtulte egi
λε τὴν ἀδικίαν τοῦ δούλου σου, ὅτι ἐματαιώθην
nimis. τ ſurrexit dauid mane: τ ſermo domi
σφόδρα. καὶ ἀνέστη δαυὶδ τοπρωΐ, καὶ ῥῆμα κυρί
ni fact⁹ ē ad gad prophetã vidētē dauid
ου ἐγένετο πρὸς γὰδ τὸν προφήτην τὸν ὁρῶντα δαυὶδ
dicēs: vade τ loquere ad dauid dicēs.
λέγων, πορεύου καὶ λάλησον πρὸς δαυὶδ λέγων.
hec dicit dñs: tria ego porto cõtra te: eli
τάδε λέγει κύριος, τρία ἐγὼ αἴρω ἐπὶ σέ, ἔκλε=
ge tibi vnũ ex eis:
ξαι σεαυτῷ ἓν ἐξ αὐτῶν,

dixitq; rex ad ioab
principē exercitus ſui.
Perambula omnes tri=
bus
iſrael a dan vſq; ad ber
ſabee:
& numera populũ: vt
ſciam
numerum eius. Dixit=
q; ioab
regi. Adaugeat domi=
nus deus tuus ad
populũ tuũ q̃ntus nũc
eſt: iterũq; centuplicet
in cõſpectu dñi mei re
gis. Sed quid ſibi dñs
meus rex vult in re hu
iuſcemodi? Obtinuit ãt
ſermo regis verba io=
ab & principum
exercit⁹. Egreſſuſq; ē
ioab & prĩcipes militũ
a facie regis vt numera
rent populum
iſrael. Cunq; pertrãſiſ
ſent iordanem:
venerunt in aroer ad
dexteram vrbis que ē
in valle gad: & p iazer
tranſierunt in
galaad & in terram in
feriorem
hodſi & venerũt in dã
ſiluestria. Circũeũteſ=
q; iuxta ſydonē trãſie=
runt ppe mēnia tyri: &
oēm terrã euei & chana
nei: venerũtq; ad meri
diē iuda in berſabee: &
luſtrata vniuerſa
terra affuerũt poſt no
uem
mēſes & viginti dies
ieruſalem.
Dedit ergo ioab nũe=
rũ deſcriptionis populi
regi. Et inuenta ſunt đ
iſrael octingenta
milia virorum fortium
qui educerent
gladium: & de iuda q̃n
genta
milia pugnatorũ. Per=
cuſſit aũt cor dauid eũ
poſtq̃ numeratus ē po
pulus. Et dixit
dauid ad dominũ. Pec
caui valde in hoc
facto: ſed p̃cor domīe
vt tranſferas
iniquitatem ſerui tui:
quia ſtulte egi
nimis. Surrexit itaq;
dauid mane: & ſermo
dñi factũs eſt ad gad p
phetam & videntē dđ
dicens. Vade & loque=
re ad dauid.
Hec dicit dñs. Trium
tibi datur optio: elige
vnũ qđ volueris ex his:

ויאמר המלך אל יואב שר החיל — אמר שור
אשר אתו שוט נא בכל שבטי
ישראל מדן ועד באר שבע
ופקדו את העם וידעתי את
מספר העם: ויאמר יואב אל — ספר
המלך ויוסף יהוה אלהיך אל — יסף
העם כהם וכהם מאה פעמים
ועיני אדני המלך ראות ואדני — ראה
המלך למה חפץ בדבר הזה: ויחזק — חזק
דבר המלך אל יואב ועל שרי
החיל ויצא יואב ושרי החיל
לפני המלך לפקד את העם את — פנה
ישראל: ויעברו את הירדן — עבר
ויחנו בערוער ימין העיר אשר — חנה
בתוך הנחל הגד ואל יעזר: ויבאו — בוא
הגלעדה ואל ארץ תחתים
חדשי ויבאו דנה יען וסביב אל — סבב
צידון: ויבאו מבצר צר וכל ערי — עיר
החוי והכנעני ויצאו אל נגב
יהודה באר שבע: וישטו בכל — שוט
הארץ ויבאו מקצה תשעה
חדשים ועשרים יום ירושלם:
ויתן יואב את מספר מפקד העם — נתן ספר
אל המלך ותהי ישראל שמנה — פקד היה
מאות אלף איש חיל שלף — מאה
חרב ואיש יהודה חמש מאות
אלף איש: ויך לב דוד אתו — נכה
אחרי כן ספר את העם ויאמר
דוד אל יהוה חטאתי מאד אשר
עשיתי ועתה יהוה העבר — עשה עבר
נא את עון עבדך כי נסכלתי — סכל
מאד: ויקם דוד בבקר ודבר יהוה — קום
היה אל גד הנביא חזה דוד
לאמר: הלוך ודברת אל דוד — הלך
כה אמר יהוה שלש אנכי
נוטל עליך בחר לך אחת מהם — נטל

© Biblioteca Nacional de España

ואעשה לך: ויבא גד אל דוד ויגד	עשה בוא
לו ויאמר לו התבוא לך שבע	נגד אמר
שנים רעב בארצך ואם שלשה	שנה
חדשים נסך לפני צריך והוא	נוס פנה
רדפך ואם היות שלשת ימים	צור היה
דבר בארצך עתה דע וראה	יום ידע
מה אשיב שלחי דבר: ויאמר	שוב
דוד אל גד צר לי מאד נפלה נא	
ביד יהוה כי רבים רחמיו וביד	רבב
אדם אל אפלה: ויתן יהוה דבר	נפל נתן
בישראל מהבקר ועד עת מועד	יעד
וימת מן העם מדן ועד באר שבע	מות
שבעים אלף איש: וישלח ידו	שלח
המלאך ירושלם לשחתה: וינחם	לאך נחם
יהוה אל הרעה ויאמר למלאך	רוע
המשחית בעם רב עתה הרף	שחת
ידך ומלאך יהוה היה עם גרן	
הארונה היבוסי: ויאמר דוד	
אל יהוה בראתו את המלאך	ראה
המכה בעם ויאמר הנה אנכי	נכה
חטאתי ואנכי העויתי ואלה	עוה
הצאן מה עשו תהי נא ידך בי	עשה היה
ובבית אבי: ויבא גד אל דוד	בוא
ביום ההוא ויאמר לו עלה	
הקם ליהוה מזבח בגרן ארונה	קום זבח
היבוסי: ויעל דוד כדבר גד	
כאשר צוה יהוה: וישקף ארונה	שקף
וירא את המלך ואת עבדיו	ראה
עברים עליו ויצא ארונה	
וישתחו למלך אפיו ארצה:	שחה
ויאמר ארונה מדוע בא אדני	מדע בוא
המלך אל עבדו ויאמר דוד	
לקנות מעמך את הגרן לבנות	קנה בנה
מזבח ליהוה ותעצר המגפה	עצר נגף
מעל העם: ויאמר ארונה אל	

vt faciã tibi. Cumq; ve-
niſſet gad ad dd̃ nũcia-
uit ei dicens. Aut ſe-
ptem
ãnis veniet tibi fames
in terra tua: aut tribus
menſibus fugies aduer
ſarios tuos & illi
te perſequẽtur: aut cer
te tribus diebus erit
peſtilentia in terra tua.
Nunc ergo delibera &
vide quẽ reſpõdeã ei q
me miſit ſermonẽ. Di-
xit aũt dd̃ ad gad. Co-
arctor nimis: ſed meli⁹ ẽ
vt incidam in man⁹ dñi
multe enim mĩe ei⁹ ſũt
ꝙ̃ in man⁹ hoĩm. Im-
miſitq; dominus peſtilẽ
tiã in iſrael: de mãe vſ
q; ad tempus conſtitu-
tũ: & mortui ſũt ex po
pulo a dan vſq; berſa-
bee ſeptuagĩta milia vi
rorũ. Cũq; extendiſſet
manũ ſuã angelus dñi
ſup ieruſalẽ vt diſpde-
ret eã: miſertus eſt dñs
ſup afflictionẽ: & ait
angelo pcutiẽti pplm.
Sufficit nunc: contine
manũ tuã. Erat ãt an-
gelus dñi iuxta aream
areuna iebuſei. Dixit
dauid
ad dominum cum vi-
diſſet angelum
cedentem populum.
Ego ſum qui
peccaui: & ego inique
egi: iſti qui
oues ſunt qd fecerunt?
Vertatur obſecro ma-
nus tua cõtra me: & cõ
tra domũ pr̃is mei. Ve-
nit aũt gad ppheta ad
dd̃ in die illa: & dixit
ei. Aſcẽde & conſtitue
altare dño i area areu
na iebuſei. Et aſcendit
dd̃ iuxta ſermonẽ gad
quẽ p̃ceperat ei dñs.
Conſpiciensq; areuna
animaduertit regem &
ſeruos eius
tranſire ad ſe: & egreſ
ſus
adorauit regem prono
vultu in terram.
Et ait. Quid cauſe eſt
vt veniat domin⁹ me⁹
rex ad ſeruum ſuum?
Cui dauid ait.
Vt emam a te areã: &
edificem
altare domino: & ceſ-
ſet interfectio que graſ-
ſatur in populo. Et ait
areuna ad

τ faciam tibi. τ venit gad ad dauid: τ nũcia
καὶ ποιήσω σοι. καὶ ἦλθε γὰδ πρὸς δαυίδ, καὶ ἀπήγ
uit ei dicẽs: elige tibi vt fiãt vel tres
γειλεν αὐτῷ λέγων, ἔκλεξαι σεαυτῷ γενέσθαι ἢ τρία
anni famis ſup terrã: vł tribus mẽſib⁹ fugias tu de
ἔτη λιμοῦ ἐπὶ τὴν γῆν, ἢ τρεῖς μῆνας φεύγειν σε ἐκ
facie inimicoꝝ tuoꝝ: τ ipſi perſequãtur
προσώπου τῶν ἐχθρῶν σου, καὶ αὐτοὺς καταδιώκειν
te: aut ꝙ fiat trib⁹ diebus mors in terra. τ
σε, ἢ γενέσθαι τρεῖς ἡμέρας θάνατον ἐπὶ τὴν γῆν. καὶ
nũc delibera τ vide q̃d rñdeã ei qui miſit me. τ
νῦν γνῶθι καὶ ἴδε τί ἀποκριθῶ τῷ ἀποστείλαντί με. καὶ
dixit dauid ad gad: arcta mihi nimis ſunt tria:
εἶπε δαυὶδ πρὸς γάδ, στενά μοι σφόδρα ἐστὶ τὰ τρία,
ſed incidam in manus dñi: quia
πλὴν ἐμπεσοῦμαι εἰς τὰς χεῖρας τοῦ κυρίου, ὅτι
multe miſeratiões eius nimis: τ in manus ho-
πολλοὶ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ σφόδρα, καὶ εἰς χεῖρας ἀν-
minũ non ĩcidã. τ elegit ſibi dauid
θρώπων οὐ μὴ ἐμπέσω. καὶ ἐξελέξατο ἑαυτῷ δαυὶδ
mortẽ. τ dedit dñs mortẽ in iſrael a
τὸν θάνατον. καὶ ἔδωκε κύριος θάνατον ἐν ἰσραὴλ ἀπὸ
mane τ vſq; ad horã prãdij. τ mortui ſũt de po
πρωΐθεν καὶ ἕως ὥρας ἀρίστου. καὶ ἀπέθανον ἐκ τοῦ λα
pulo a dan τ vſq; ad berſabee ſeptuaginta mi
οῦ ἀπὸ δὰν καὶ ἕως βηρσαβεαὶ ἑβδομήκοντα χιλιά
lia virorũ. τ extẽdit angelus manũ ſuã
δες ἀνδρῶν. καὶ ἐξέτεινεν ὁ ἄγγελος τὴν χεῖρα αὐτοῦ
ſup hieruſalem vt diſpderet eam: τ peni
ἐπὶ ἱερουσαλὴμ τοῦ διαφθεῖραι αὐτήν, καὶ μετεμε
tuit dñs ſup malũ: τ dixit angelo
λήθη κύριος ἐπὶ τῇ κακίᾳ, καὶ εἶπε τῷ ἀγγέλῳ τῷ
corrũpẽti in pplo: ſufficit nũc: remitte ma
διαφθείροντι ἐν τῷ λαῷ, ἱκανὸν νῦν, ἄνες τὴν χεῖ-
nũ tuã: τ angelus dei erat ſtãs iuxta
ρά σου, καὶ ὁ ἄγγελος τοῦ θεοῦ ἦν ἑστηκὼς παρὰ τὴν
areã orna iebuſei. τ dixit dauid ad
ἅλω ὀρνὰ τοῦ ἰεβουσαίου. καὶ εἶπε δαυὶδ πρὸς
dñm: cũ vidiſſet ipſe angelũ ceden
κύριον, ἐν τῷ ἰδεῖν αὐτὸν τὸν ἄγγελον τὸν τύπτον-
tem in pplo: τ dixit: ecce ego peccaui: τ ego
τα ἐν τῷ λαῷ, καὶ εἶπεν, ἰδοὺ ἐγώ ἥμαρτον, καὶ ἐγώ
paſtor malefeci: τ iſti oues q̃d
ὁ ποιμὴν ἐκακοποίησα, καὶ οὗτοι τὰ πρόβατα τί
fecerũt? fiat man⁹ tua ꝯ̃ me τ ꝯ̃ do
ἐποίησαν; γενέσθω ἡ χείρ σου ἐν ἐμοὶ καὶ ἐν τῷ οἴ-
mũ patris mei. τ venit gad ad dauid in
κῳ τοῦ πατρός μου. καὶ ἦλθε γὰδ πρὸς δαυὶδ ἐν
die illa τ dixit: aſcẽde τ cõſtitue alta
τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ εἶπε, ἀνάβηθι καὶ στῆσον θυσια
re dño in area orna iebuſei. τ aſcẽdit dauid
στήριον τῷ κυρίῳ ἐν τῇ ἅλῳ ὀρνὰ τοῦ ἰεβουσαίου. καὶ ἀνέβη δαδ
iuxta verbũ gad prophete: queadmodũ p̃cepat
κατὰ τὸ ῥῆμα γὰδ τοῦ προφήτου, ὃν τρόπον ἐνετείλατο
ei dñs. τ ĩclinauit orna τ vidit regem τ
αὐτῷ κς. καὶ διέκυψεν ὀρνὰ καὶ εἶδε τὸν βασιλέα καὶ τοὺς
ſeruos eius trãſeuntes ad ſe: τ egreſſus ẽ or
παῖδας αὐτοῦ διαπορευομένους ἐπ' αὐτόν, καὶ ἐξῆλθεν ὀρ
na τ adorauit regem ſup faciẽ
νὰ καὶ προσεκύνησε τῷ βασιλεῖ ἐπὶ πρόσωπον
ſuã ſup terrã. τ dixit orna: cur venit dñs
αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν. καὶ εἶπεν ὀρνὰ, τί ὅτι ἦλθεν ὁ κύριός
meus rex ad ſeruũ ſuũ? τ dixit
μου ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν δοῦλον αὐτοῦ; καὶ εἶπεν
ei dauid: vt poſſideã a te areã τ
αὐτῷ δαυὶδ, κτήσασθαι παρὰ σοῦ τὴν ἅλω καὶ οἰ
edificẽ altare dño: vt ceſſet ruina
κοδομῆσαι θυσιαστήριον κυρίῳ, ὅπως ἐπίσχῃ ἡ θραῦσις
a pplo. τ ait orna ad
ἀπὸ τοῦ λαοῦ. καὶ εἶπεν ὀρνὰ πρὸς

C
Dan. 13.c. Phil. 1.c. 1. Par. 21.b.

A
Infra co.

D

© Biblioteca Nacional de España

dauid: accipe: ⁊ faciat dñs meus rex
δαυίδ, λάβε, καὶ ποιησάτω ὁ κύριός μου ὁ βασι-
dño qđ placitũ ē corã eo. ecce vi-
λεὺς τῷ κυρίῳ τὸ ἀρεστὸν ἐνώπιον αὐτοῦ. ἰδοὺ οἱ μό-
tuli in holocauſtũ ⁊ rote ⁊ inſtrumẽta
σχοι εἰς ὁλοκαύτωσιν καὶ οἱ τροχοὶ καὶ τὰ σκεύη τῶν
boũ in ligna. ⁊ oĩa dedit orna re-
βοῶν εἰς ξύλα. καὶ τὰ πάντα ἔδωκεν ὀρνὰ τῷ βα-
gi. ⁊ dixit orna ad regẽ: dñs deus
σιλεῖ. καὶ εἶπεν ὀρνὰ πρὸς τὸν βασιλέα, κύριος ὁ θεός
tu⁹ bñdicat tibi. ⁊ dixit rex ad orna:
σου εὐλογήσαι σε. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς ὀρνά,
neq̃q̃ ſed acquirẽs acquirã a te in pre-
οὐχὶ ἀλλ' ἢ κτώμενος κτήσομαι παρὰ σοῦ ἐν ἀλ-
cio: ⁊ nõ offerã dño deo meo ho-
λάγματι, καὶ οὐκ ἀνοίσω κυρίῳ τῷ θεῷ μου ὁλο-
locauſtũ gratis: ⁊ emit dauid areã ⁊
καύτωμα δωρεάν, καὶ ἐκτήσατο δαυὶδ τὴν ἅλω καὶ
boues in argẽto quĩquaginta ſiclis. ⁊ edi-
τοὺς βόας ἐν ἀργυρίῳ πεντήκοντα σίκλων. καὶ ᾠκο-
ficauit ibi dauid altare dño: ⁊ obtulit
δόμησε ἐκεῖ δαυὶδ θυσιαστήριον τῷ κυρίῳ, καὶ ἀνήνεγ-
holocauſta ⁊ pacifica. ⁊ ꝓpici⁹ factus ē
κεν ὁλοκαυτώσεις καὶ εἰρηνικάς. καὶ ἵλεως ἐγένετο
dñs terre: ⁊ ceſſauit ruina ſup iſrael.
κύριος τῇ γῇ καὶ ἐπέσχεν ἡ θραῦσις ἐπὶ ἰσραήλ.

Regnoꝝ iij.
Βασιλειῶν γ. Ca. i.

A x Et rex dauid ſenex
Καὶ ὁ βασιλεὺς δαυὶδ πρεσβύτης
Infra. co.
valde ꝓuectus in diebus ⁊
σφόδρα προβεβηκὼς ἐν ἡμέραις καὶ
induebãt eum veſtibus: ⁊ nõ calefiebat. ⁊
περιέβαλλον αὐτὸν ἱματίοις, καὶ οὐκ ἐθερμαίνετο. καὶ
dixerũt ſerui ei⁹ ei: querãt dño
εἶπον οἱ παῖδες αὐτοῦ αὐτῷ, ζητησάτωσαν τῷ κυρίῳ
nr̃o regi adoleſcẽtulã virginẽ. ⁊ aſtabit
ἡμῶν τῷ βασιλεῖ νεᾶνιν παρθένον. καὶ παραστήσεται
corã rege ⁊ erit cũ fouẽs: ⁊
ἔναντι τοῦ βασιλέως καὶ ἔσαι αὐτὸν θάλπουσα, καὶ
iacebit in ſinu ſuo: ⁊ calefiet
κατακείσεται ἐν τῷ κόλπῳ αὐτοῦ, καὶ θερμανθήσε-
dñs nr̃ rex. ⁊ q̃ſierũt ado-
ται ὁ κύριος ἡμῶν ὁ βασιλεύς. καὶ ἐζήτησαν παι-
leſcẽtulã ſpecioſã in oĩb⁹ finib⁹ iſrl̃. ⁊ inuenerũt abi-
δα καλὴν ἐν παντὶ ὁρίῳ ἰηλ. καὶ εὑρίσκουσι τὴν ἀβι-
ſag ſunamitin: ⁊ adducunt eam regi. ⁊
σὰγ τὴν σουναμῖτιν, καὶ εἰσάγουσιν αὐτὴν τῷ βασιλεῖ. καὶ
puella pulchra forma nimis: ⁊ erat regi fo-
παῖς καλὴ τῷ εἴδει σφόδρα, καὶ ἦν τῷ βασιλεῖ θάλ-
uens ⁊ miniſtrabat ei. ⁊ rex nõ co-
πουσα καὶ ἐλειτούργει αὐτῷ. καὶ ὁ βασιλεὺς οὐκ ἔγ-
gnouit eã. ⁊ adonias fili⁹ aggith eleuabat dicẽs: ego
νω αὐτήν. καὶ ἀδωνίας υἱὸς ἀγγὶθ ἐπήρετο λέγων, ἐγὼ
regnabo. ⁊ fecit ſibi currus ⁊ eq̃tes
βασιλεύσω. καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ ἅρματα καὶ ἱππεῖς
et quĩquaginta viros precurſores eius. ⁊
καὶ πεντήκοντα ἄνδρας προτρέχοντας αὐτοῦ. καὶ
nõ corripuit eũ pater ſuus aliq̃n di-
οὐκ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ πατὴρ αὐτοῦ πώποτε εἰ-
cens: q̃re feciſti ſic. ⁊ iſte pulcher
πών, τί ὅτι πεποίηκας οὕτως. καὶ οὗτος καλὸς τῇ
aſpectu nimis ⁊ hũc genuit poſt abeſalom.
ὄψει σφόδρα καὶ τοῦτον ἐγέννησε μετὰ τὸν ἀβεσαλώμ.
et erant ſermões eius cũ ioab filio ſaruie: ⁊
καὶ ἦσαν οἱ λόγοι αὐτοῦ μετὰ ἰωὰβ υἱοῦ σαρουίας, καὶ
cum abiathar ſacerdote: ⁊ adiuuabãt poſt ado-
μετὰ ἀβιάθαρ τοῦ ἱερέως, καὶ ἐβοήθουν ὀπίσω ἀδω-
niã. ⁊ ſadoch ſacerdos ⁊ baneas fili⁹ iolade ⁊
νιου. καὶ σαδὼκ ὁ ἱερεὺς καὶ βαναίας υἱὸς ἰωιαδὰ καὶ
nathan ꝓpheta ⁊ ſemei ⁊ amici eius
νάθαν ὁ προφήτης καὶ σεμεῒ καὶ οἱ ἑταῖροι αὐτοῦ

dauid. Accipiat & offerat dñs meus rex: ſicut placet ei. Habes boues in holocauſtum: & plauſtrũ & iuga boũ ĩ vſum lignorũ. Oĩa dedit areuna regi. Dixitq; areuna ad regẽ. Dñs deus tuus ſuſcipiat votũ tuũ. Cui rñdẽs rex ait. Nequaquã vt vis: ſed emam precio a te: & nõ offerã dño deo meo holocauſta gratuita. Emit ergo dauid aream & boues argenti ſiclis quinquaginta: & edificauit ibi dauid altare dño: & obtulit holocauſta & pacifica. Et propitiatus ē dñs terre. & cohibita eſt plaga ab iſrael.

Explicit liber ſcđs regũ.
Incipit liber primus Malachi.i. Regũ tertiꝰ.

Cap. i.

Et rex dđ ſenuerat: hēbatq; etatis plurimos dies. Cũq; operiretur veſtibus nõ calefiebat. Dixerũt ergo ei ſerui ſui. Queramus dño nr̃o regi adoleſcẽtulã virginem & ſtet coram rege: & foueat eum: dormiatq; ĩ ſinu ſuo: & calefaciat dñm nr̃m regẽ. Queſierũt igitur adoleſcẽtulã ſpecioſam ĩn oĩbus finibus iſrael: & inuenerunt abiſac ſunamitẽ: & adduxerũt eã ad regẽ. Erat aũt puella pulchra nimis dormiebatq; cum rege & miſtrabat ei: rex vero nõ cognouit eã. Adonias ãt filius agith eleuabatur dicens. Ego regnabo. Fecitq; ſibi currum & equites: & quinquaginta viros qui currerẽt ante eũ: Nec corripuit eũ pater ſuus aliquãdo dicens. Quare hoc feciſti? Erat autem & ipſe pulcher valde: ſcđs natu poſt abſalom. Et ſermo eius cum ioab filio ſaruie: & cum abiathar ſacerdote qui adiuuabant partes adonie. Sadoch vero ſacerdos & banaias filius ioiade & nathan propheta & ſemei & rei

לקח עלה | דוד יקח ויעל אדני המלך הטוב
בעיניו ראה הבקר לעלה
והמרגים וכלי הבקר לעצים׃ הכל
נתן ארונה המלך למלך ויאמר
ארונה אל המלך יהוה אלהיך
רצה | ירצך׃ ויאמר המלך אל ארונה
קנה מחר | לא כי קנה אקנה מאותך במחיר
ולא אעלה ליהוה אלהי עלות
חנם ויקן דוד את הגרן ואת
בנה | הבקר בכסף שקלים חמשים׃ ויבן
עלה | שם דוד מזבח ליהוה ויעל עלות
עתר | ושלמים ויעתר יהוה לארץ
עצר נגף | ותעצר המגפה מעל ישראל׃

Cap. i.

בוא יום | והמלך דוד זקן בא בימים
כסה חמם | ויכסהו בבגדים ולא יחם לו׃
אמר בקש | ויאמרו לו עבדיו יבקשו לאדני
בתל פנה | המלך נערה בתולה ועמדה לפני
היה | המלך ותהי לו סכנת ושכבה
בחיקך וחם לאדני המלך׃ ויבקשו
גבל | נערה יפה בכל גבול ישראל
מצא | וימצאו את אבישג השונמית
בוא | ויבאו אתה למלך׃ והנערה יפה
היה | עד מאד ותהי למלך סכנת
שרת | ותשרתהו והמלך לא ידעה׃
נשא | ואדניה בן חגית מתנשא לאמר
מלך עשה | אני אמלך ויעש לו רכב
רוץ | ופרשים וחמשים איש רצים
פנה יום | לפניו׃ ולא עצבו אביו מימיו
מדע | לאמר מדוע ככה עשית וגם
הוא טוב תאר מאד ואתו ילדה
היה | אחרי אבשלום׃ ויהיו דבריו
עם יואב בן צרויה ועם אביתר
עזר | הכהן ויעזרו אחרי אדניה׃
וצדוק הכהן ובניהו בן יהוידע
נבא | ונתן הנביא ושמעי ורעי

© Biblioteca Nacional de España

והגבורים אשר לדוד לא היו — היה
עם אדניהו: ויזבח אדניהו צאן — זבח
ובקר ומריא עם אבן הזחלת — מרא
אשר אצל עין רגל ויקרא את — קרא
כל אחיו בני המלך ולכל אנשי
יהודה עבדי המלך: ואת נתן
הנביא ובניהו ואת הגבורים ואת — גבר
שלמה אחיו לא קרא: ויאמר
נתן אל בת שבע אם שלמה
לאמר הלוא שמעת כי מלך
אדניהו בן חגית ואדנינו דוד לא
ידע: ועתה לכי איעצך נא עצה — יעץ
ומלטי את נפשך ואת נפש בנך
שלמה: לכי ובאי אל המלך דוד — בוא
ואמרת אליו הלא אתה אדני
המלך נשבעת לאמתך לאמר כי — שבע אמה
שלמה בנך ימלך אחרי והוא — מלך
ישב על כסאי ומדוע מלך — מלך
אדניהו: הנה עודך מדברת שם — דבר
עם המלך ואני אבוא אחריך — בוא
ומלאתי את דבריך: ותבא בת
שבע אל המלך החדרה והמלך זקן
מאד ואבישג השונמית משרתת את — שרת
המלך: ותקד בת שבע ותשתחו — קדד שחה
למלך ויאמר המלך מה לך: — אמר
ותאמר לו אדני אתה נשבעת
ביהוה אלהיך לאמתך כי שלמה
בנך ימלך אחרי והוא ישב על
כסאי: ועתה הנה אדניה מלך
ועתה אדני המלך לא ידעת:
ויזבח שור ומריא וצאן לרב
ויקרא לכל בני המלך ולאביתר — קרא
הכהן וליאב שר הצבא — שור
ולשלמה עבדך לא קרא: ואתה
אדני המלך עיני כל ישראל
עליך להגיד להם מי ישב על — נגד

& omne robur exercitus dauid non erat cũ adonia. Immolatis ergo adonias arietibus & vitulis & vniuerſis pinguibus iuxta lapidē zoeleth qui erat vicin⁹ fōti rogel: vocauit vniuerſos fratres ſuos filios regis: & oēs viros iuda ſeruos regis. Nathan āt ꝓphetā & banaiam & robuſtos quoſqȝ & ſalomonē fratrē ſuum non vocauit. Dixit itaqȝ nathan ad berſabee matrem ſalomonis. Num audiſti ꝙ regnauerit adonias fili⁹ agit & dominus nr̄ dd̄ hoc ignorat? Nūc ergo veni accipe conſilium a me: & ſalua animam tuā filiiqȝ tui ſalomonis. Vade & ingredere ad regem dd̄ & dic ei. Nonne tu domine mi rex iuraſti mihi ancille tue dicens: ꝙ ſalomon filius tuus regnabit poſt me: & ipſe ſedebit in ſolio meo? Quare ergo regnat adonias? Et adhuc ibi te loquente cum rege: ego veniā poſt te & cōplebo ſermões tuos. Ingreſſa ē itaqȝ berſabee ad regem in cubiculo. Rex aūt ſenuerat nimis & abiſac ſunamitis miniſtrabat ei. Inclinauit ſe berſabee & adorauit regem. Ad quam rex. Quid tibi inquit vis? Que reſpondens ait. Domine mi rex tu iuraſti ꝑ dn̄m deum tuū ancille tue: ſalomon fili⁹ tu⁹ regnabit poſt me & ipſe ſedebit in ſolio meo: & ecce nūc adonias regnat: te domie mi rex ignorante. Mactauit boues & pinguia q̄qȝ & arietes plurimos: & vocauit oēs filios regis: abiathar quoqȝ ſacerdotē & ioab principem militie: ſalomonē āt ſeruū tuū nō vocauit. Verūtamē dn̄e mi rex in te oculi reſpiciunt totius iſrael: vt indices eis qs ſedere debeat in

exiſtētes fortes dauid nō erāt cū adonia.
οἱ ὄντες δυνατοὶ τῶ δαυὶδ οὐκ ἦσαν μετὰ ἀδωνίου.
& īmolauit adonias & oues & boues & agnas
καὶ ἔθυσεν ἀδωνίας καὶ πρόβατα καὶ βόας καὶ ἄρνας
iuxta lapidē zoeleth q̄ vicinus erat fonti
παρὰ τὸν λίθον τὸν ζωελὲθ τὸν ἐχόμενον τῆς πηγῆς τ̄
rogel. & vocauit vniuerſos fratres ſuos
ῥωγὴλ. καὶ ἐκάλεσε πάντας τοὺς ἀδελφοὺς αὐτ̄ τοὺς
filios regis: & omnes viros iuda
υἱοὺς τοῦ βασιλέως, καὶ πάντας τοὺς ἄνδρας ἰούδα
ſeruos regis. & nathan ꝓphetā
τοὺς παῖδας τοῦ βασιλέως. καὶ ναθὰν τὸν προφήτην
& banean & robuſtos: & ſalomo
καὶ τὸν βανέαν καὶ τοὺς δυνατούς, καὶ τὸν σολομῶν
nem fratrē ſuū nō vocauit. & ait nathan ad
τα ἀδελφὸν αὐτοῦ οὐκ ἐκάλεσεν. καὶ εἶπε ναθὰν πρὸς
berſabee mr̄em ſalomonis dicēs: nōne audiſti
βηρσαβεαὶ μητέρα σολομῶντος λέγων, οὐκ ἤκουσας
ꝙ regnauit adonias fili⁹ aggith: & dn̄s nr̄
ὅτι βεβασίλευκεν ἀδωνίας υἱὸς ἀγγὶθ, καὶ ὁ κύριος ἡμῶν
dauid nō ſciuit? & nūc veni: cōſulā tibi
δαυὶδ οὐκ ἔγνω; καὶ νῦν δεῦρο, συμβουλεύσω σοι
conſiliū: vt ſalues aīam tuā & aīa
συμβουλίαν, ὅπως σώσης τὴν ψυχήν σου καὶ τὴν ψυ
mā ſalomonis filij tui. age ingredere ad
χὴν σολομῶντος τοῦ υἱοῦ σου. δεῦρο εἴσελθε πρὸς τὸν
regem dauid. & dices ad eum: nōne tu dn̄e mi
βασιλέα δαυίδ. καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτόν, οὐχὶ σὺ κύριέ μου
rex iuraſti ancille tue dicēs: ꝙ ſalomon
βασιλεῦ ὤμοσας τῆ δούλη σου λέγων, ὅτι σολομὼν ὁ
filius tu⁹ regnabit poſt me: & ipſe ſedebit in
υἱός σου βασιλεύσει μετ᾽ ἐμέ, καὶ αὐτὸς καθίσεται ἐπὶ
ſolio meo: & quare regnauit adonias? &
θρόνου μου, καὶ τί ὅτι βεβασίλευκεν ἀδωνίας; καὶ
ecce adhuc te loquēte ibi cū rege: &
ἰδοὺ ἔτι σου λαλούσης ἐκεῖ μετὰ τοῦ βασιλέως, καὶ
ego ingrediar poſt te: & cōplebo ſer
ἐγὼ εἰσελεύσομαι μετὰ σέ, καὶ πληρώσω τοὺς λό-
mões tuos. & ingreſſa ē berſabee ad regē
γους σου. καὶ εἰσῆλθε βηρσαβεαὶ πρὸς τὸν βασιλέα
in cubiculū. & rex ſenex ni-
εἰς τὸν κοιτῶνα. καὶ ὁ βασιλεὺς πρεσβύτης σφό-
mis: & abiſaac ſunamitis miniſtrās
δρα, καὶ ἀβισαὰκ ἡ σουναμίτις λειτουργοῦσα τῶ
regi. & inclinauit ſe berſabee & adorauit
βασιλεῖ. καὶ ἔκυψεν βηρσαβεαὶ καὶ προσεκύνησε
regem. & dixit ei rex: q̄d eſt tibi?
τῶ βασιλεῖ. καὶ εἶπεν αὐτῆ ὁ βασιλεύς, τί ἐστι σοι;
& dixit berſabee: dn̄e mi rex tu iu
καὶ εἶπε βηρσαβεαί, κύριέ μου βασιλεῦ σὺ ὤμο-
raſti in dn̄o deo tuo ancille tue dicēs: ꝙ
σας ἐν κυρίω τῶ θεῶ σου τῆ δούλη σου λέγων, ὅτι
ſalomon filius tu⁹ regnabit poſt me: & ipſe ſe-
σολομὼν ὁ υἱός σου βασιλεύσει μετ᾽ ἐμέ, καὶ αὐτὸς κα
debit in ſolio meo. & nūc ecce adonias re
θήσεται ἐπὶ θρόνου μου. καὶ νῦν ἰδοὺ ἀδωνίας βεβα
gnauit: & tu dn̄e mi rex nō ſciuiſti. &
σίλευκεν, καὶ σὺ κύριέ μου βασιλεῦ οὐκ ἔγνως. καὶ
immolauit vitulos & agnas & oues in multitudine: &
ἔθυσε μόσχους καὶ ἄρνας καὶ πρόβατα εἰς πλῆθος, καὶ
vocauit oēs filios regis & abia
ἐκάλεσε πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως καὶ ἀβια
thar ſacerdotē: & ioab pricipē militie: & ſalo
θὰρ τὸν ἱερέα, καὶ ἰωὰβ τὸν ἀρχιστράτηγον, καὶ σολο-
monē ſeruū tuū nō vocauit. & tu dn̄e
μῶντα τὸν δοῦλόν σου οὐκ ἐκάλεσεν. καὶ σὺ κύριέ
mi rex oculi oīs iſrael ad
μου βασιλεῦ οἱ ὀφθαλμοὶ παντὸς ἰσραὴλ πρὸς
te. nuncia eis q̄s ſedebit in
σέ. ἀπάγγειλαι αὐτοῖς τίς καθήσεται ἐπὶ

B ifrae.

D

C

E

© Biblioteca Nacional de España

ſolio dñi mei regis poſt eũ. ⁊ erit
θρόνου τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως μετ᾽ αὐτόν. καὶ ἔσαι
cũ dormierit dñs meus rex cũ
ἐν τῷ κοιμηθῆναι τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα μετὰ τῶν
patribus ſuis: ⁊ erimus ego ⁊ ſolomon filius
πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐσόμεθα ἐγὼ καὶ σολομὼν ὁ υἱός
meus peccatores. ⁊ ecce ipſa loquẽte adhuc cũ
μου ἁμαρτωλοί. καὶ ἰδοὺ αὐτῆς λαλούσης ἔτι μετὰ
rege: ⁊ nathã ꝓphta ingreſſus ẽ. ⁊
τοῦ βασιλέως, καὶ ναθὰν ὁ προφήτης εἰσῆλθεν. καὶ
nũciauerũt regi dicẽtes: ecce nathã pro
ἀπήγγειλαν τῷ βασιλεῖ λέγοντες, ἰδοὺ ναθὰν ὁ προ=
pheta. ⁊ ingreſſus ẽ nathã corã rege: ⁊
φήτης. καὶ εἰσῆλθε ναθὰν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, καὶ
adorauit regẽ ſup faciem ſuã ſup
προσεκύνησεν τῷ βασιλεῖ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν
terrã. ⁊ dixit nathã: tu dñe mi rex locutꝰ es dicẽs:
D γῆν. καὶ εἶπε ναθάν, σὺ κ͞ε μου βασιλεῦ εἴρηκας λέγων,
adonias regnabit poſt me: ⁊ ipſe ſedebit ſup
ἀδωνίας βασιλεύσει μετ᾽ ἐμέ, καὶ αὐτὸς καθήσεται ἐπὶ
thronũ meũ: qꝛ deſcẽdit hodie ⁊ imolauit vitulos ⁊
θρόνου μου; ὅτι κατέβη σήμερον καὶ τέθυκε μόσχους καὶ
agnos ⁊ oues in multitudine: ⁊ vocauit vni
ἄρνας καὶ πρόβατα εἰς πλῆθος, καὶ ἐκάλεσε πάν
uerſos filios regis ⁊ pricipẽ militie ⁊
τας τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως καὶ τὸν ἀρχιστράτηγον καὶ
abiathar ſacerdotẽ: ⁊ ecce ipſi comedũt ⁊ bi=
ἀβιαθὰρ τὸν ἱερέα, καὶ ἰδοὺ αὐτοὶ ἐσθίουσι καὶ πί
bunt corã eo. ⁊ dixerũt: viuat rex ado
νουσιν ἐνώπιον αὐτοῦ. καὶ εἶπον, ζήτω ὁ βασιλεὺς ἀδω
nias. ⁊ me ſeruũ tuũ ⁊ ſadoc ſacerdotẽ ⁊
νίας. καὶ ἐμὲ τὸν δοῦλόν σου καὶ σαδὼκ τὸν ἱερέα καὶ
banean filiũ ioiada ⁊ ſalomonẽ ſeruũ tuũ
βανέαν υἱὸν ἰωιαδὰ καὶ σολομῶντα τὸν δοῦλόν σου
nõ vocauit. ſi per dñm meũ regem fa
οὐ κέκληκε. εἰ διὰ τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως γέ
ctũ eſt verbũ hoc: ⁊ quare nõ indicaſti
γονε τὸ ῥῆμα τοῦτο, καὶ διατί οὐκ ἐγνώρισας τῷ
ſeruo tuo: qs ſeſſurꝰ eſt ſup thronũ dñi
δούλῳ σου, τίς καθήσεται ἐπὶ τοῦ θρόνου τοῦ κυρίου
mei regis poſt eũ? ⁊ rñdit rex
μου τοῦ βασιλέως μετ᾽ αὐτόν; καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασι
dauid ⁊ dixit: vocate mihi berſa
C λεὺς δαυὶδ καὶ εἶπεν, καλέσατέ μοι τὴν βηρσα=
bee. ⁊ ingreſſa eſt ⁊ ſtetit corã rege.
βεαί. καὶ εἰσῆλθε καὶ ἔστη ἐνώπιον τοῦ βασιλέως.
⁊ iurauit rex ⁊ dixit: viuit dñs q̃ rede
καὶ ὤμοσεν ὁ βασιλεὺς καὶ εἶπεν, ζῇ κ͞ς ὃς ἐλυτρώ
mit aĩaꝫ meã de oĩ anguſtia: ꝙ ſicut
σατο τὴν ψυχήν μου ἐκ πάσης θλίψεως, ὅτι καθὼς
iuraui tibi per dñm deũ iſrael dicẽs: ꝙ
ὤμοσά σοι κατὰ κυρίου τοῦ θεοῦ ἰσραὴλ λέγων, ὅτι
ſalomon filius tuꝰ regnabit poſt me: ⁊ ipſe
σολομὼν ὁ υἱός σου βασιλεύσει μετ᾽ ἐμέ, καὶ αὐτὸς
ſedebit ſup ſoliũ meũ pro me: qm̃ ſic
καθήσεται ἐπὶ τοῦ θρόνου μου ἀντ᾽ ἐμοῦ, ὅτι οὕτως
faciã in die hac. ⁊ inclinauit berſabee ſup
ποιήσω ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ. καὶ ἔκυψε βηρσαβεαὶ ἐπὶ
vultum ſup terrã ⁊ adorauit re
πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν καὶ προσεκύνησε τῷ βασι=
gẽ ⁊ dixit: viuat rex dñs meus dauid
λεῖ καὶ εἶπεν, ζήτω ὁ βασιλεὺς ὁ κύριός μου δαυὶδ
in eternũ. ⁊ dixit rex dauid voca
E εἰς τὸν αἰῶνα. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς δαυίδ, καλέσα
te mihi ſadoc ſacerdotẽ: ⁊ nathã prophetã
τέ μοι σαδὼκ τὸν ἱερέα, καὶ ναθὰν τὸν προφήτην
⁊ baneã filiũ ioiada. ⁊ ingreſſi ſunt corã
καὶ βανέαν υἱὸν ἰωιαδά. καὶ εἰσῆλθον ἐνώπιον τοῦ
rege. ⁊ dixit eis rex:
βασιλέως. καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ βασιλεύς,

[p]ſolio tuo [q]dñe mi [r]rex
[s]poſt te. [t]Eritq;
[u]cũ dormierit [x]dñs me[y]
[r]rex [z]cum [a]patribꝰ ſuis:
[b]erimus [c]ego [d]& filiꝰ me=
us [e]pctõres.
[h]Adhuc illa [i]loquẽte [k]cũ
[l]rege:
[m]nathã [n]ꝓpheta [o]venit.
[p]Et nunciauerũt [q]regi
[r]dicẽtes. [s]Adeſt [t]nathan
[u]ꝓpheta. [x]Cũq; introiſ=
ſet [y]in conſpectu [z]regis
[a]& adoraſſet eũ pronus
[c]in [e]terrã: [f]dixit [g]nathan.
[h]Domine mi
[i]rex [k]tu [l]dixiſti: [m]adonias
[n]regnet
[o]poſt me: [p]& ipſe [q]ſedeat
[r]ſup [r]thronũ meũ? [s]quia
[t]deſcẽdit [u]hodie [x]& imo=
lauit [y]boues [z]& pinguia
[a]& arietes [b]plurimos: [c]&
vocauit [d]vniuerſos [e]filioſ
[f]regis [g]& principes. [i]A=
biathar quoq;
[k]ſacerdotem: [l]illiſq; [m]ve
ſcentibus [n]& bibentibus
[o]coram eo [p]& dicentibꝰ:
[q]viuat [r]rex [s]adonias:
[t]me [x]ſeruũ tuũ [y]& ſadoch
[z]ſacerdotem
[a]& banaiã [b]filiũ [c]ioiade
[d]& [e]famulũ tuũ [d]ſalomo=
nẽ [f]non [g]vocauit. [h]Nun=
quid [i]a [k]domino meo
[l]rege [m]exiuit [o]hoc [n]verbũ
[p]& mihi [r]non
[q]indicaſti [s]ſeruo tuo
[t]quis [u]ſeſſurus eẽt [x]ſuper
[y]thronũ [z]dñi mei [a]regis
[b]poſt eum? [c]Et reſpõdit
[d]rex [e]dauid [f]dicens. [g]Vo=
cate [h]ad me
[i]berſabee. Que [l]cũ fuiſ=
ſet ingreſſa [m]corã [n]rege:
[o]& ſtetiſſet [p]ante eum: [r]iu
rauit [s]rex
[t]& ait. [u]Viuit [x]dñs [y]qui [z]e
ruit
[b]aĩam meã [c]de oĩ [d]angu=
ſtia: [e]quia [f]ſicut
[g]iuraui [h]tibi [i]ꝑ dñm [k]deũ
[l]iſrael
[m]dicens. [o]Salomon [p]filiꝰ
tuus [q]regnabit
[r]poſt me: [s]& ipſe [t]ſedebit
[u]ſuper [x]ſolium meum
[y]pro me: [a]ſic [b]faciam [c]ho
die.
[e]Summiſſoq; [f]berſabee
in [h]terram [g]vultu
[i]adorauit [k]regẽ [l]dicens.
[m]Viuat
[n]dominus meus [o]rex [p]da
uid [q]in eternum. [r]Dixit
quoq; [s]rex [t]dd̃. [u]Vocate
[x]mihi [y]ſadoch [z]ſacerdotẽ
[a]& nathan [b]ꝓphetam [c]&
banaiam [d]filium [e]ioiade.
Qui [f]cũ ingreſſi fuiſſent
[g]corã [h]rege [i]dixit

כִּסֵּא אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ אַחֲרָיו׃ וְהָיָה
כִּשְׁכַב אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ עִם אֲבֹתָיו
וְהָיִיתִי אֲנִי וּבְנִי שְׁלֹמֹה חַטָּאִים׃ הָיָה
וְהִנֵּה עוֹדֶנָּה מְדַבֶּרֶת עִם הַמֶּלֶךְ דָּבַר
וְנָתָן הַנָּבִיא בָּא׃ וַיַּגִּידוּ לַמֶּלֶךְ בּוֹא
לֵאמֹר הִנֵּה נָתָן הַנָּבִיא וַיָּבֹא נָבָא
לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁתַּחוּ לַמֶּלֶךְ עַל פָּנָה שָׁחָה
אַפָּיו אָרְצָה׃ וַיֹּאמֶר נָתָן אֲדֹנִי
הַמֶּלֶךְ אַתָּה אָמַרְתָּ אֲדֹנִיָּהוּ יִמְלֹךְ מָלַךְ
אַחֲרָי וְהוּא יֵשֵׁב עַל כִּסְאִי׃ כִּי
יָרַד הַיּוֹם וַיִּזְבַּח שׁוֹר וּמְרִיא מָרָא
וְצֹאן לָרֹב וַיִּקְרָא לְכָל בְּנֵי
הַמֶּלֶךְ וּלְשָׂרֵי הַצָּבָא וּלְאֶבְיָתָר
הַכֹּהֵן וְהִנָּם אֹכְלִים וְשֹׁתִים הִנֵּה שָׁתָה
לְפָנָיו וַיֹּאמְרוּ יְחִי הַמֶּלֶךְ אֲדֹנִיָּהוּ׃ פָּנָה אָמַר
וְלִי אֲנִי עַבְדֶּךָ וּלְצָדֹק הַכֹּהֵן חָיָה
וְלִבְנָיָהוּ בֶן יְהוֹיָדָע וְלִשְׁלֹמֹה
עַבְדְּךָ לֹא קָרָא׃ אִם מֵאֵת אֲדֹנִי
הַמֶּלֶךְ נִהְיָה הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא הָיָה
הוֹדַעְתָּ אֶת עַבְדֶּיךָ מִי יֵשֵׁב עַל יָדַע
כִּסֵּא אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ אַחֲרָיו׃ וַיַּעַן עָנָה
הַמֶּלֶךְ דָּוִד וַיֹּאמֶר קִרְאוּ לִי
לְבַת שֶׁבַע וַתָּבֹא לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ בּוֹא
וַתַּעֲמֹד לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ׃ וַיִּשָּׁבַע הַמֶּלֶךְ עָמַד שָׁבַע
וַיֹּאמַר חַי יְהוָה אֲשֶׁר פָּדָה אֶת
נַפְשִׁי מִכָּל צָרָה׃ כִּי כַּאֲשֶׁר צוּר
נִשְׁבַּעְתִּי לָךְ בַּיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
לֵאמֹר כִּי שְׁלֹמֹה בְנֵךְ יִמְלֹךְ מָלַךְ
אַחֲרַי וְהוּא יֵשֵׁב עַל כִּסְאִי
תַּחְתָּי כִּי כֵּן אֶעֱשֶׂה הַיּוֹם הַזֶּה׃ עָשָׂה
וַתִּקֹּד בַּת שֶׁבַע אַפַּיִם אֶרֶץ קָדַד
וַתִּשְׁתַּחוּ לַמֶּלֶךְ וַתֹּאמֶר יְחִי
אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ דָּוִד לְעֹלָם׃ וַיֹּאמֶר
הַמֶּלֶךְ דָּוִד קִרְאוּ לִי לְצָדוֹק הַכֹּהֵן
וּלְנָתָן הַנָּבִיא וְלִבְנָיָהוּ בֶּן יְהוֹיָדָע
וַיָּבֹאוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ׃ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ

לָהֶם קְחוּ עִמָּכֶם אֶת עַבְדֵי — לָקַח
אֲדֹנֵיכֶם וְהִרְכַּבְתֶּם אֶת שְׁלֹמֹה — רָכַב
בְנִי עַל הַפִּרְדָּה אֲשֶׁר לִי
וְהוֹרַדְתֶּם אֹתוֹ אֶל גִּחוֹן׃ וּמָשַׁח — יָרַד
אֹתוֹ שָׁם צָדוֹק הַכֹּהֵן וְנָתָן הַנָּבִיא
לְמֶלֶךְ עַל יִשְׂרָאֵל וּתְקַעְתֶּם
בַּשּׁוֹפָר וַאֲמַרְתֶּם יְחִי הַמֶּלֶךְ — שָׁפַר
שְׁלֹמֹה׃ וַעֲלִיתֶם אַחֲרָיו וּבָא — עָלָה בוא
וְיָשַׁב עַל כִּסְאִי וְהוּא יִמְלֹךְ תַּחְתָּי — מָלַךְ
וְאֹתוֹ צִוִּיתִי לִהְיוֹת נָגִיד עַל — צִוָּה הָיָה
יִשְׂרָאֵל וְעַל יְהוּדָה׃ וַיַּעַן בְּנָיָהוּ — נָגַד עָנָה
בֶּן יְהוֹיָדָע אֶת הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר אָמֵן — אָמַר
כֵּן יֹאמַר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ׃
כַּאֲשֶׁר הָיָה יְהוָה עִם אֲדֹנִי
הַמֶּלֶךְ כֵּן יִהְיֶה עִם שְׁלֹמֹה וִיגַדֵּל — הָיָה גָּדַל
אֶת כִּסְאוֹ מִכִּסֵּא אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ
דָּוִד׃ וַיֵּרֶד צָדוֹק הַכֹּהֵן וְנָתָן הַנָּבִיא
וּבְנָיָהוּ בֶּן יְהוֹיָדָע וְהַכְּרֵתִי וְהַפְּלֵתִי
וַיַּרְכִּבוּ אֶת שְׁלֹמֹה עַל פִּרְדַּת — רָכַב
הַמֶּלֶךְ דָּוִד וַיֹּלִכוּ אֹתוֹ עַל גִּחוֹן׃
וַיִּקַּח צָדוֹק הַכֹּהֵן אֶת קֶרֶן הַשֶּׁמֶן — לָקַח
מִן הָאֹהֶל וַיִּמְשַׁח אֶת שְׁלֹמֹה — מָשַׁח
וַיִּתְקְעוּ בַּשּׁוֹפָר וַיֹּאמְרוּ כָּל — תָּקַע
הָעָם יְחִי הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה׃ וַיַּעֲלוּ כָל — חָיָה עָלָה
הָעָם אַחֲרָיו וְהָעָם מְחַלְּלִים — חָלַל
בַּחֲלִלִים וּשְׂמֵחִים שִׂמְחָה גְדוֹלָה — גָּדַל
וַתִּבָּקַע הָאָרֶץ בְּקוֹלָם׃ וַיִּשְׁמַע — בָּקַע שָׁמַע
אֲדֹנִיָּהוּ וְכָל הַקְּרֻאִים אֲשֶׁר אִתּוֹ
וְהֵם כִּלּוּ לֶאֱכֹל וַיִּשְׁמַע יוֹאָב אֶת — כָּלָה
קוֹל הַשּׁוֹפָר וַיֹּאמֶר מַדּוּעַ קוֹל — מָדַע
הַקִּרְיָה הוֹמָה׃ עוֹדֶנּוּ מְדַבֵּר וְהִנֵּה — קָרָה הָמָה
יוֹנָתָן בֶּן אֶבְיָתָר הַכֹּהֵן בָּא וַיֹּאמֶר — דָּבַר בוא
אֲדֹנִיָּהוּ בֹּא כִּי אִישׁ חַיִל אַתָּה
וְטוֹב תְּבַשֵּׂר׃ וַיַּעַן יוֹנָתָן וַיֹּאמֶר — בָּשַׂר עָנָה
לַאֲדֹנִיָּהוּ אֲבָל אֲדֹנֵינוּ הַמֶּלֶךְ
דָּוִד הִמְלִיךְ אֶת שְׁלֹמֹה׃ וַיִּשְׁלַח — מָלַךְ שָׁלַח

ad eos. Tollite vobiſcum ſeruos domini veſtri: & imponite ſalomonem filium meum ſup mulam meam & ducite eum in giō: & vngat eum ibi ſadoch ſacerdos & nathan ꝓpheta in regem ſuper iſrael. Et canetis buccina atq; dicetis. Viuat rex ſalomon. Et aſcēdetis poſt eum & veniet & ſedebit ſup ſoliū meum: & ipſe regnabit ꝓ me: illiq; precipiā vt ſit dux ſuper iſrael & ſup iudā. Et reſpondit banaias filius ioiade regi dicēs. Amen. Sic loquatur dn̄s deus domini mei regis. Quomodo fuit dominus cū domino meo rege: ſic ſit cum ſalomōe & ſublimius faciat ſolium eius a ſolio dn̄i mei regis dd. Deſcēdit ergo ſadoch ſacerdos & nathā ꝓpheta & banaias filius ioiade & cerethi & felethi: & impoſuerūt ſalomonem ſuper mulam regis dauid: & adduxerunt eum in gion. Sumpſitq; ſadoch ſacerdos cornu olei de tabernaculo: & vnxit ſalomonem & cecinerunt buccina: & dixit omnis populus. Viuat rex ſalomon. Et aſcendit vniuerſa multitudo poſt eū: & populus canētiū tibiis & letātiū gaudio magno: & inſonuit terra a clamore eorū. Audiuit āt adonias & oēs qui inuitati fuerant ab eo. Iāq; conuiuiū finitum erat. Sed & ioab audita voce tube: ait. Quid ſibi vult clamor ciuitatis tumultuātis. Adhuc illo loquente: ionathā filius abiathar ſacerdotis vēit. Cui dixit adonias. Ingredere quia vir fortis es & bona nuncians. Rn̄ditq; ionathan adonie. Neq̄q̄. Dn̄s eī noſter rex dd̄ regem cōſtituit ſalomonem: miſitq;

accipite vobiſcū ſeruos dn̄i vr̄i:
λάβετε μεθ᾽ ἑαυτῶν τοὺς παῖδας τοῦ κυρίου ὑμῶν,
et iponite ſalomonē filiū meū ſup mu-
καὶ ἐπιβιβάσατε σολομῶντα τὸν υἱόν μου ἐπὶ τὴν ἡμίο-
lam meā: ⁊ deducite eū in gion: ⁊
νον τὴν ἐμήν, καὶ καταβιβάσατε αὐτὸν εἰς τὸν γιών, καὶ
vngat eū ibi ſadoch ſacerdos ⁊ nathā ꝓpheta
χρισάτω αὐτὸν ἐκεῖ σαδὼκ ὁ ἱερεὺς καὶ ναθὰν ὁ προφήτης
in regē ſup iſrael: ⁊ canite in buccina.
εἰς βασιλέα ἐπὶ ἰσραήλ, καὶ σαλπίσατε ἐν σάλπιγ-
et dicetis: viuat rex ſalomon: ⁊ aſcende-
γι. καὶ ἐρεῖτε, ζήτω ὁ βασιλεὺς σολομών, καὶ ἀναβή-
tis poſt eū. ⁊ ingredietur ⁊ ſedebit
σεσθε ὀπίσω αὐτοῦ. καὶ εἰσελεύσεται καὶ καθήσεται
ſup ſoliū meū: ⁊ ipſe regnabit ꝓ me. ⁊
ἐπὶ τοῦ θρόνου μου, καὶ αὐτὸς βασιλεύσει ἀντ᾽ ἐμοῦ. καὶ
ei precipiā vt ſit in ducē ſup iu-
αὐτῷ ἐντελοῦμαι τοῦ εἶναι εἰς ἡγούμενον ἐπὶ ἰού-
dā ⁊ ſup iſrael. ⁊ rn̄dit baneas filius ioia-
δαν καὶ ἐπὶ ἰσραήλ. καὶ ἀπεκρίθη βανέας υἱὸς ἰωια-
de regi ⁊ dixit: fiat ſic. confirmet
δὰ τῷ βασιλεῖ καὶ εἶπε, γένοιτο οὕτως. πιστώσαι ὁ
deus verba dn̄i mei regis: ſic
θεὸς τοὺς λόγους τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως, οὕτως
dixit dn̄s deus tuus dn̄e mi rex. ⁊ ſicut
εἶπε κύριος ὁ θεός σου κύριέ μου βασιλεῦ. καὶ καθὼς
fuit dn̄s cum dn̄o meo rege: ſic
ἦν ὁ κύριος μετὰ τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως, οὕ-
ſit ⁊ cū ſalomone: ⁊ magnificet ſo-
τως εἴη καὶ μετὰ σολομῶντος, καὶ μεγαλῦναι τὸν θρό-
liū eius magis q̄ ſoliū dn̄i mei re-
νον αὐτοῦ ὑπὲρ τὸν θρόνον τοῦ κυρίου μου τοῦ βασι-
gis dauid. ⁊ deſcēdit ſadoch ſacerdos ⁊ nathā
λέως δαυίδ. καὶ κατέβη σαδὼκ ὁ ἱερεὺς καὶ ναθὰν
ꝓpheta ⁊ baneas filius ioiade ⁊ cherethi ⁊
ὁ προφήτης καὶ βανέας υἱὸς ἰωιαδὰ καὶ ὁ χερεθὶ καὶ
pheleti: ⁊ ipoſuerūt ſalomonē ſup
ὁ φελετί, καὶ ἐπεβίβασαν τὸν σολομῶντα ἐπὶ τὴν
mulā regis dauid: ⁊ abierūt poſt
ἡμίονον τοῦ βασιλέως δαυίδ, καὶ ἐπορεύοντο ὀπί-
eū in gion ⁊ ſumpſit ſadoch ſacerdos
σω αὐτοῦ εἰς τὸν γιών. καὶ ἔλαβεν σαδὼκ ὁ ἱερεὺς
cornu olei de tabernaculo: ⁊ vnxit
τὸ κέρας τοῦ ἐλαίου ἐκ τοῦ σκηνώματος, καὶ ἔχρι-
ſalomonē: ⁊ cecinit buccina. ⁊ di-
σε τὸν σολομῶντα, καὶ ἐσάλπισε σάλπιγγι. καὶ εἶ-
xit oīs ppl̄s: viuat rex ſalomon. ⁊ aſcē-
πε πᾶς ὁ λαός, ζήτω ὁ βασιλεὺς σολομών. καὶ ἀνέ-
dit vniuerſus ppl̄s poſt eum: ⁊ oīs ppl̄s ſal-
βη πᾶς ὁ λαὸς ὀπίσω αὐτοῦ, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἐχό-
tabāt in choris ⁊ letantes gaudio ma-
ρευον ἐν χοροῖς καὶ εὐφραινόμενοι εὐφροσύνῃ μεγά-
gno: ⁊ inſonuit terra in voce eoꝝ. ⁊ audi-
λῃ, καὶ ἤχησεν ἡ γῆ ἐν τῇ φωνῇ αὐτῶν. καὶ ἤκου-
uit adonias ⁊ oēs inuitati q̄ cū eo: ⁊
σεν ἀδωνίας καὶ πάντες οἱ κλητοὶ οἱ μετ᾽ αὐτοῦ, καὶ
ipſi cōpleuerūt comedētes. ⁊ audiuit ioab
αὐτοὶ συνετέλεσαν ἐσθίοντες. καὶ ἤκουσεν ἰωὰβ τὴν
vocē tube ⁊ dixit: q̄ vox ciui-
φωνὴν τῆς σάλπιγγος καὶ εἶπε, τίς ἡ φωνὴ τῆς πό-
tatis tumultuātis. adhuc eo loquēte: ⁊ ecce iona-
λεως ἠχούσης. ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος, καὶ ἰδοὺ ἰωνα-
thā filius abiathar ſacerdotis venit. ⁊ dixit adonias: in-
θὰν υἱὸς ἀβιάθαρ τοῦ ἱερέως ἦλθεν. καὶ εἶπεν ἀδωνίας, εἴ-
gredere: q2 vir fortitudinis tu: ⁊ bona nūciabis.
σελθε, ὅτι ἀνὴρ δυνάμεως σύ, καὶ ἀγαθὰ εὐαγγελιεῖς.
et rn̄dit ionathan ⁊ dixit adonie: ⁊ qui-
καὶ ἀπεκρίθη ἰωναθὰν καὶ εἶπεν τῷ ἀδωνίᾳ, καὶ μά-
dem dn̄s noſter rex dauid regē cōſtituit
λα ὁ κύριος ἡμῶν ὁ βασιλεὺς δαυὶδ βεβασίλευκε
ſalomonē: ⁊ miſit
τὸν σολομῶντα, καὶ ἀπέσταλκε

cum eo ſadoc ſacerdotē ⁊ nathan prophetā
μετ' ἀυτοῦ σαδὼκ τὸν ἱερέα καὶ ναθὰν τὸν προφήτην
⁊ banean filiū ioiada ⁊ cherethi ⁊ phe
καὶ βαναίαν υἱὸν ἰωιαδὰ καὶ τὸν χερεθὶ καὶ τὸν φε-
leti: ⁊ impoſuerūt eum ſup mulā
λετί, καὶ ἐπεβίβασαν ἀυτὸν ἐπὶ τὴν ἡμίονον τοῦ
regis: ⁊ vnxit eum ſadoc ſacerdos ⁊ na-
βασιλέως, καὶ ἔχρισεν ἀυτὸν σαδὼκ ὁ ἱερεὺς καὶ να-
than propheta in regē in gion. ⁊ aſcēderūt
θὰν ὁ προφήτης εἰς βασιλέα ἐν τῷ γιών. καὶ ἀνέβησαν
inde letantes: ⁊ inſonuit ciuitas. hec eſt
ἐκεῖθεν εὐφραινόμενοι, καὶ ἤχησεν ἡ πόλις. ἀυτη ἐστὶν
vox ſoni quā audiſtis. ⁊ ſedit ſalomon ſup
ἡ φωνὴ τοῦ ἤχου ἣν ἠκούσατε. καὶ ἐκάθισε σολομὼν ἐπὶ
soliū regni. ⁊ venerūt ſerui
τοῦ θρόνου τῆς βασιλείας. καί γε ἦλθον οἱ δοῦλοι τοῦ
G regis vt bñdicerēt dño nr̄o regi
βασιλέως εὐλογῆσαι τὸν κύριον ἡμῶν τὸν βασιλέα
dauid dicētes: bonū faciat dñs nomē filij
δαυὶδ λέγοντες, ἀγαθύναι κύριος τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ
tui ſalomōis ſup nomē tuū: ⁊ magnifi
σου σολομῶντος ὑπὲρ τὸ ὄνομά σου, καὶ μεγαλύ-
cet thronū eius ſuper thronū tuū. ⁊ ado
ναι τὸν θρόνον ἀυτοῦ ὑπὲρ τὸν θρόνον σου. καὶ προ-
rauit rex in lecto ſuo. ⁊ ſic
σεκύνησεν ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τῆς κοίτης ἀυτοῦ. καὶ οὕ-
dixit rex: benedictus dñs deus iſra
τως εἶπεν ὁ βασιλεύς, εὐλογημένος κύριος ὁ θεὸς ἰσρα-
el: q̄ dedit de ſemine meo ſedētē in
ήλ, ὃς ἔδωκεν ἐκ τοῦ σπέρματός μου καθήμενον ἐπὶ
ſolio meo: ⁊ oculi mei vident. ⁊
τοῦ θρόνου μου, καὶ οἱ ὀφθαλμοί μου βλέπουσιν. καὶ
territi ſūt ⁊ ſurrexerūt omnes inuitati ab
ἐξέστησαν καὶ ἐξανέστησαν πάντες οἱ κεκλημένοι ὑπὸ
adonia: ⁊ abierūt vnuſquiſq; in ſuam viā.
τοῦ ἀδωνίου, καὶ ἀπῆλθον ἕκαστος εἰς τὴν ἑαυτοῦ ὁδόν.
⁊ adonias timuit a facie ſalomonis:
Infra. 2.c. καὶ ἀδωνίας ἐφοβήθη ἀπὸ προσώπου σολομῶντος,
⁊ ſurrexit ⁊ abijt ⁊ tenuit cornua
καὶ ἀνέστη καὶ ἀπῆλθεν καὶ ἐκράτησε τῶν κεράτων τοῦ
altaris. ⁊ nūciatū ē ſalomoni dicens: ecce
θυσιαστηρίου. καὶ ἀνηγγέλη τῷ σολομῶντι λέγων, ἰδοὺ
adonias timuit regem ſalomonē: ⁊ ecce
ἀδωνίας ἐφοβήθη τὸν βασιλέα σολομῶντα, καὶ ἰδοὺ
tenuit cornua altaris: dicēs: iu
ἐκράτησε τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου, λέγων, ὀμο-
ret mihi hodie rex ſalomon vt nō inter
σάτω μοι σήμερον ὁ βασιλεὺς σολομὼν τοῦ μὴ θανα-
ficiat ſeruū ſuū in gladio. ⁊ dixit ſa-
τῶσαι τὸν δοῦλον ἀυτοῦ ἐν ῥομφαίᾳ. καὶ εἶπε σο-
lomon ſi fuerit in filiū virtutis non cadet a
λομὼν ἐὰν γένηται εἰς υἱὸν δυνάμεως οὐ μὴ πέσῃ ἀπὸ
capite eius capill' in terrā. ſi aūt malū
τῆς κεφαλῆς ἀυτοῦ θρὶξ ἐπὶ τὴν γῆν. ἐὰν δὲ κακία
inuētū fuerit in eo: morietur. ⁊ miſit rex
εὑρεθῇ ἐν ἀυτῷ, ἀποθανεῖται. καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασι-
ſalomon ⁊ deduxerūt eū ab al
λεὺς σολομὼν καὶ κατήγαγον ἀυτὸν ἀπὸ τοῦ θυσια-
tari. ⁊ ingreſſus ē ⁊ adorauit regem ſalo
στηρίου. καὶ εἰσῆλθε καὶ προσεκύνησε τῷ βασιλεῖ σολο-
monē. ⁊ dixit ei ſalomon: vade in domū tuā.
μῶντι. καὶ εἶπεν ἀυτῷ σολομών, πορεύου εἰς τὸν οἶκόν σου.
Ca..2 Et appropinquerūt dies dauid vt moreretur ip-
Καὶ ἤγγισαν αἱ ἡμέραι δαυὶδ τοῦ ἀποθανεῖν ἀυ-
A ſe: ⁊ precepit filio ſuo ſalomoni dicēs:
Deut. 31.b. τόν, καὶ ἐνετείλατο τῷ υἱῷ ἀυτοῦ σολομῶντι λέγων,
Joſue. 23.d. ego eo in via vniuerſe terre: ⁊ con
ἐγὼ πορεύομαι ἐν ὁδῷ πάσης τῆς γῆς, καὶ κρα-
fortaberis ⁊ eris in virū ⁊ obſeruabis cuſtodiā
Ioſ. 1.b ταιωθήσῃ καὶ ἔσῃ εἰς ἄνδρα καὶ φυλάξῃ τὴν φυλακὴν
dñi dei tui vt ambules
κυρίου τοῦ θεοῦ σου τοῦ πορεύεσθαι ∞∞∞∞∞

[x]cum eo[n]ſadoch [o]ſacer-
dotem[p]& ∞∞∞∞∞
[q]nathan [r]prophetam[s]&
banaiam[t]filium [u]ioiade:
[x]& cerethi[y]& felethi:[z]& i
poſuerunt[a]eum [b]ſuper
[c]mulam [d]regis.[e] Vnxe-
rūtq́;[f]eum[g]ſadoch ∞∞
[h]ſacerdos[i]& nathan [k]p-
pheta[l]regem [m]in gion:
[n]& aſcēderūt[o]inde[p]letan
tes:[q] & inſonuit ∞∞
[r]ciuitas.[s]Hec ē[t]vox[u]quā
[x]audiſtis. Sed ∞∞∞
[y]&[a]ſalomon[z]ſedet[b]ſuper
[c]ſolium ∞∞∞∞∞
[d]regni:[e]&[f]ingreſſi[g]ſerui
[h]regis ∞∞∞∞∞
[i]benedixerunt[l] domino
noſtro[m]regi[n] dauid ∞
[o]dicētes.[p] Amplificet[q]de
us[r]nomen ∞∞∞∞
[t]ſalomonis [u]ſup nomen
tuū:[x]& magnificet[y]thro
nū ei'[a]ſup thronū tuū.
[b]Et adorauit[c]rex[d]in ∞
[e]lectulo ſuo :[f]inſuper &
[g]hec[h]locutus eſt. ∞∞
[k]Benedictus [l]dñs[m]deus
[n]iſrael[o]qui ∞∞∞∞
[p]dedit[q]hodie[r] ſedentē[s]i
[t]ſolio meo[x]vidētib'[u]ocu
lis meis.[y]Territi ſunt er-
go[z]& ſurrexerunt[a] oēs
[b]q̄ īuitati fuerāt[d] ab ado
nia:[e]& iuit[f]vnuſquiſq;
[g]in viam ſuam.[h]Adōias
autem[i]timens ∞∞∞
[l]ſalomonē[m] ſurrexit[n] &
abiit in tabernaculū dñi.
[o]tenuitq́;[p]cornua[q]altaris.
[r]Et nunciauerunt[s]ſalo-
moni[t]dicentes.[u] Ecce[x]a
donias[y]timēs[a]regē[b]ſalo
monem[d]tenet [c]cornua
[f]altaris [g]dicens. ∞∞
[h]Iuret[i]mihi[l]rex[m]ſalomō
[k]hodie[n]q̄ non ∞∞∞
[o]interficiat[q] ſeruum ſuū
[r]gladio.[s]Dixitq́; ∞∞
[t]ſalomon.[u] Si[x]fuerit[y]vir
[z]bonus:[a]non ∞∞∞
[b]cadet ne vn' q̄dē [c]capil
lus eius[d]in terrā.[e]Sin aūt
[f]malū[g]inuentū fuerit[h]in
eo:[i]morietur.[k]Miſit er-
go[l]rex[m]ſalomon[n]& edu
xit eum[o]ab[p]altari:[q] & in
greſſus[r]adorauit[s] regē
[t]ſalomonem. ∞∞∞
[u]Dixitq́;[x]ei[y]ſalomō.[z]Va
de in[a]domum tuam. 2.
A[a]Ppropinquerūt āt
[b]dies[c]dauid[d]vt mo-
reretur:[e]precepitq́;[g]ſalo
moni[h]filio ſuo[i]dicēs. Ec
ce[k]ego [l]ingredior[m] viā
[n]vniuerſe[o]terre.[p]Cōfor
tare[q]& eſto[r]vir fortis:[s]&
obſerua vt cuſtodias ∞
[u]mandata[x]domini [y]dei
tui:[z]vt ambules ∞∞∞

אִתּוֹ הַמֶּלֶךְ אֶת צָדוֹק הַכֹּהֵן וְאֶת	
נָתָן הַנָּבִיא וּבְנָיָהוּ בֶּן יְהוֹיָדָע	
וְהַכְּרֵתִי וְהַפְּלֵתִי וַיַּרְכִּבוּ אֹתוֹ עַל	רָכַב
פִּרְדַּת הַמֶּלֶךְ׃ וַיִּמְשְׁחוּ אֹתוֹ צָדוֹק	
הַכֹּהֵן וְנָתָן הַנָּבִיא לְמֶלֶךְ בְּגִחוֹן	נָבָא
וַיַּעֲלוּ מִשָּׁם שְׂמֵחִים וַתֵּהֹם	עָלָה הים
הַקִּרְיָה הוּא הַקּוֹל אֲשֶׁר שְׁמַעְתֶּם׃	
וְגַם יָשַׁב שְׁלֹמֹה עַל כִּסֵּא	
הַמְּלוּכָה׃ וְגַם בָּאוּ עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ	מָלַךְ בּוֹא
לְבָרֵךְ אֶת אֲדֹנֵינוּ הַמֶּלֶךְ דָּוִד	
לֵאמֹר יֵיטֵב אֱלֹהִים אֶת שֵׁם	יָטַב
שְׁלֹמֹה מִשְּׁמֶךָ וִיגַדֵּל אֶת כִּסְאוֹ	גָּדַל
מִכִּסְאֶךָ וַיִּשְׁתַּחוּ הַמֶּלֶךְ עַל	שָׁחָה
הַמִּשְׁכָּב׃ וְגַם כָּכָה אָמַר הַמֶּלֶךְ	שָׁכַב
בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר	בָּרַךְ
נָתַן הַיּוֹם יֹשֵׁב עַל כִּסְאִי וְעֵינַי	
רֹאוֹת׃ וַיֶּחֶרְדוּ וַיָּקֻמוּ כָּל הַקְּרֻאִים	רָאָה חָרַד
אֲשֶׁר לַאֲדֹנִיָּהוּ וַיֵּלְכוּ אִישׁ	קוּם
לְדַרְכּוֹ׃ וַאֲדֹנִיָּהוּ יָרֵא מִפְּנֵי	פָּנָה
שְׁלֹמֹה וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ וַיַּחֲזֵק בְּקַרְנוֹת	חָזַק
הַמִּזְבֵּחַ׃ וַיֻּגַּד לִשְׁלֹמֹה לֵאמֹר הִנֵּה	זָבַח נָגַד
אֲדֹנִיָּהוּ יָרֵא אֶת הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה	
וְהִנֵּה אָחַז בְּקַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ לֵאמֹר	
יִשָּׁבַע לִי כַיּוֹם הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה אִם	שָׁבַע
יָמִית אֶת עַבְדּוֹ בֶּחָרֶב׃ וַיֹּאמֶר	מוּת
שְׁלֹמֹה אִם יִהְיֶה לְבֶן חַיִל לֹא	הָיָה
יִפֹּל מִשַּׂעֲרָתוֹ אַרְצָה וְאִם רָעָה	נָפַל רוּעַ
תִמָּצֵא בוֹ וָמֵת׃ וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ	מָצָא שָׁלַח
שְׁלֹמֹה וַיּוֹרִדֻהוּ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ	יָרַד
וַיָּבֹא וַיִּשְׁתַּחוּ לַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה	בּוֹא
וַיֹּאמֶר לוֹ שְׁלֹמֹה לֵךְ לְבֵיתֶךָ׃	יָלַךְ
וַיִּקְרְבוּ יְמֵי דָוִד לָמוּת	Cap. ij.
וַיְצַו אֶת שְׁלֹמֹה בְנוֹ לֵאמֹר׃ אָנֹכִי	קָרַב יוֹם
הֹלֵךְ בְּדֶרֶךְ כָּל הָאָרֶץ וְחָזַקְתָּ	צִוָּה
וְהָיִיתָ לְאִישׁ׃ וְשָׁמַרְתָּ אֶת	הָיָה
מִשְׁמֶרֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָלֶכֶת	שָׁמַר יָלַךְ

© Biblioteca Nacional de España

בְּדְרָכָיו לִשְׁמֹר חֻקֹּתָיו מִצְוֹתָיו חָקַק
וּמִשְׁפָּטָיו וְעֵדְוֹתָיו כַּכָּתוּב בְּתוֹרַת צָוָה שָׁפַט
מֹשֶׁה לְמַעַן תַּשְׂכִּיל אֵת כָּל עוּד כָּתַב יָרָה שָׂכַל
אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה וְאֵת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה
תִּפְנֶה שָׁם׃ לְמַעַן יָקִים יְהוָה אֶת פָּנָה קוּם
דְּבָרוֹ אֲשֶׁר דִּבֶּר עָלַי לֵאמֹר
אִם יִשְׁמְרוּ בָנֶיךָ אֶת דַּרְכָּם לָלֶכֶת יָלַךְ
לְפָנַי בֶּאֱמֶת בְּכָל לְבָבָם וּבְכָל פָּנָה
נַפְשָׁם לֵאמֹר לֹא יִכָּרֵת לְךָ כָּרַת
אִישׁ מֵעַל כִּסֵּא יִשְׂרָאֵל׃ וְגַם
אַתָּה יָדַעְתָּ אֵת אֲשֶׁר עָשָׂה לִי
יוֹאָב בֶּן צְרוּיָה אֲשֶׁר עָשָׂה
לִשְׁנֵי שָׂרֵי צִבְאוֹת יִשְׂרָאֵל שָׁנָה שׂוּר
לְאַבְנֵר בֶּן נֵר וְלַעֲמָשָׂא בֶּן יֶתֶר
וַיַּהַרְגֵם וַיָּשֶׂם דְּמֵי מִלְחָמָה הָרַג שׂוּם
בְּשָׁלֹם וַיִּתֵּן דְּמֵי מִלְחָמָה בַּחֲגֹרָתוֹ לָחַם נָתַן
אֲשֶׁר בְּמָתְנָיו וּבְנַעֲלוֹ אֲשֶׁר
בְּרַגְלָיו׃ וְעָשִׂיתָ כְּחָכְמָתֶךָ וְלֹא עָשָׂה יָרַד
תוֹרֵד שֵׂיבָתוֹ בְּשָׁלֹם שְׁאֹל׃ שׁוּב שָׁאַל
וְלִבְנֵי בַרְזִלַּי הַגִּלְעָדִי תַּעֲשֶׂה
חֶסֶד וְהָיוּ בְּאֹכְלֵי שֻׁלְחָנֶךָ כִּי כֵן הָיָה
קָרְבוּ אֵלַי בְּבָרְחִי מִפְּנֵי אַבְשָׁלוֹם
אָחִיךָ׃ וְהִנֵּה עִמְּךָ שִׁמְעִי בֶן גֵּרָא
בֶן הַיְמִינִי מִבַּחֻרִים וְהוּא קִלְלַנִי
קְלָלָה נִמְרֶצֶת בְּיוֹם לֶכְתִּי מַחֲנָיִם מָרַץ יָלַךְ
וְהוּא יָרַד לִקְרָאתִי הַיַּרְדֵּן
וָאֶשָּׁבַע לוֹ בַיהוָה לֵאמֹר אִם שָׁבַע
אֲמִיתְךָ בֶּחָרֶב׃ וְעַתָּה אַל תְּנַקֵּהוּ מוּת נָקָה
כִּי אִישׁ חָכָם אָתָּה וְיָדַעְתָּ אֵת
אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה לּוֹ וְהוֹרַדְתָּ אֶת עָשָׂה יָרַד
שֵׂיבָתוֹ בְּדָם שְׁאוֹל׃ וַיִּשְׁכַּב דָּוִד שָׁכַב
עִם אֲבֹתָיו וַיִּקָּבֵר בְּעִיר דָּוִד׃ קָבַר
וְהַיָּמִים אֲשֶׁר מָלַךְ דָּוִד עַל יוֹם
יִשְׂרָאֵל אַרְבָּעִים שָׁנָה בְּחֶבְרוֹן רָבַע
מָלַךְ שֶׁבַע שָׁנִים וּבִירוּשָׁלַםִ
מָלַךְ שְׁלֹשִׁים וְשָׁלֹשׁ שָׁנִים׃

[a]in viis eius [b]& cuſtodias
[c]cerimonias ei⁹: & [d]pce-
pta ei⁹ [e]& iuditia [f]& teſti-
monia [g]ſicut ſcriptum eſt
[h]in lege [i]moyſi: [k]vt intel-
ligas [m]vniuerſa
[n]que [o]facis [p]& [q]quocunq;
[s]te verteris: [u]vt [x]confir-
met [y]dominus
[a]ſermones ſuos [b]quos [c]lo
cutus eſt [d]de me [e]dicens.
[f]Si [g]cuſtodierint [h]filii tui
[k]viã ſuã: & [l]ambulauerint
[m]corã me [n]in veritate [o]in
oĩ [p]corde ſuo: [q]& in omni
[r]anima ſua: [t]non [u]aufere
tur [x]tibi
[y]vir [z]de [a]ſolio [b]iſrael.
[d]Tu quoq; [e]noſti [g]que [h]fe
cerit [i]mihi
[k]ioab [l]filius [m]ſaruie: [n]que
[o]fecerit
[p]duob⁹ [q]principib⁹ [r]exer
citus [s]iſrael:
[t]abner [u]filio [x]ner [y]& ama-
ſe [z]filio [z]iether:
[a]quos occidit: [b]& effudit
[c]ſanguinem [d]belli
[e]in pace: [f]& poſuit [g]cruo-
ren [h]belli [i]in balteo ſuo
[k]qui erat [l]circa lũbos ei⁹
[m]& in calciamẽto ſuo [n]ꝙ
erat [o]in pedib⁹ eius. [p]Fa-
cies ergo [q]iuxta ſapiẽtiã
tuã: [r]& nõ [s]deduces [t]cani
ciem eius [u]pacifice ad [x]in
feros. Sed [y]& filiis [z]berzel
lai [a]galaaditis [b]reddes
[c]gratiam: [d]erũtq; [e]come
dẽtes in [f]mẽſa tua. [l]Occu
rrerũt [g]enim [l]mihi: [m]quã
do fugiebã [n]a facie [o]abſa-
lõ [p]fr̃is tui. [q]Habes quoq;
[r]apud te [s]ſemei [t]filiũq; [u]ge-
ra [x]filii [y]gemini [z]de bahu-
rim [a]qui [b]maledixit mihi
[c]maledictione [d]peſſima
[e]quãdo [f]ibã ad [g]caſtra.
[h]Sed quia [i]deſcendit [k]mi-
hi in occurſum cũ tranſi
rẽ [l]iordanẽ: [m]& iuraui [n]ei
[o]per dñm [p]dicens. [q]Non
[r]te interficiam [s]gladio: tu
[u]noli pati [x]eũ eſſe inoxiũ
[y]Vir [z]aũt [a]ſapiens [b]es: [c]vt
ſcias
[e]q̃ [f]facies [g]ei: [h]deduceſq;
[k]canos eius [l]cũ ſanguine
ad [m]inferos. [n]Dormiuit
igr̃ [o]dd̃ [p]cũ [q]pr̃ib⁹ ſuis: [r]&
ſepult⁹ eſt [s]ĩ ciuitate [t]dd̃.
[u]Dies ãt [x]quibus [y]regna-
uit [z]dauid [a]ſuper
[b]iſrael: [c]quadraginta [d]an
ni ſunt. [e]In hebron
[f]regnauit [g]ſeptem [h]ãnis:
[k]in ieruſalem
[m]triginta [n]tribus.

in viis eius vt cuſtodias mãdata eius ⁊
ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ φυλάσσειν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ καὶ τὰ
precepta eius ⁊ iudicia ei⁹ ⁊ teſtimõia
προστάγματα αὐτοῦ καὶ τὰ κρίματα αὐτοῦ καὶ τὰ μαρτύρια
eius: ſicut ſcriptũ ẽ in lege moyſi: vt
αὐτοῦ, καθὼς γέγραπται ἐν τῷ νόμῳ μωυσῆ, ἵνα
intelligas vniuerſa q̃ facies ⁊ quocunq; aſ
συνῇς πάντα ἃ ποιήσεις καὶ πανταχῇ οὗ ἐὰν ἐπι
pexeris ibi: vt cõfirmet dñs ſermones ſuos q̃s
βλέψῃς ἐκεῖ, ὅπως στήσῃ κύριος τὰ ῥήματα αὐτοῦ ἃ
locutus eſt de me dicẽs: ſi cuſtodierint filij
ἐλάλησε περὶ ἐμοῦ λέγων, ἐὰν φυλάξωνται τὰ τέκνα
tui vias ſuas: vt ambulẽt corã me in veri
σου τὰς ὁδοὺς αὐτῶν, τοῦ πορεύεσθαι ἐνώπιόν μου ἐν ἀλη
tate ⁊ in toto corde ſuo ⁊ in tota aĩa ſua
θείᾳ καὶ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ αὐτῶν καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ αὐ
dicẽs: nõ auferetur tibi vir de ſolio
τῶν λέγων, οὐκ ἐξαρθήσεταί σοι ἀνὴρ ἀπὸ τοῦ θρόνου
meo iſrael. ⁊ nũc tu noſti q̃ fecit mihi ioab fi
μου ἰσραήλ. καὶ νῦν σὺ οἶδας ἃ ἐποίησέ μοι ἰωὰβ υἱ
lius ſaruia: ⁊ q̃ fecit duob⁹ pr̃icipib⁹ exercit⁹ 3.Re. 2.c.
ὸς σαρουΐα, καὶ ἃ ἐποίησε τοῖς δύο ἀρχιστρατήγοις
iſrael abener filio ner: ⁊ ameſſa filio iether:
ἰσραὴλ τῷ ἀβεννὴρ υἱῷ νὴρ, καὶ τῷ ἀμεσσᾷ υἱῷ ἰεθέρ,
⁊ occidit eos ⁊ vltus eſt ſãguinẽ belli in
καὶ ἀπέκτεινεν αὐτοὺς καὶ ἐξεδίκησεν αἷμα πολέμου ἐν
pace: ⁊ dedit ſãguinẽ inocẽtẽ in balteo ſuo q̃ B
εἰρήνῃ, καὶ ἔδωκεν αἷμα ἀθῷον ἐν τῇ ζώνῃ αὐτοῦ τῇ
in lũbo eius ⁊ in calciamẽto ſuo q̃ẽ
ἐν τῇ ὀσφύϊ αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ ὑποδήματι αὐτοῦ τῷ
in pede eius. ⁊ facies iuxta ſapiẽtiã
ἐν τῷ ποδὶ αὐτοῦ. καὶ ποιήσεις κατὰ τὴν φρόνησιν
tuã: ⁊ nõ deduces in pace caniciẽ eius
σου, καὶ οὐ κατάξεις ἐν εἰρήνῃ τὴν πολιὰν αὐτοῦ
ad inferos. ⁊ filijs berzelli galaadite
εἰς ᾅδου. καὶ τοῖς υἱοῖς βερζελλὶ τοῦ γαλααδίτου
facies miam: ⁊ erunt in comedẽtib⁹
ποιήσεις ἔλεος, καὶ ἔσονται ἐν τοῖς ἐσθίουσι τὴν
mẽſam tuã: qm̃ ſic occurrerũt mihi qñ fugiebã 2.Re. 19.c. D
τράπεζάν σου, ὅτι οὕτως ἤγγισάν μοι ἐν τῷ φεύγειν
ego a facie fratris tui abeſalom. ⁊
με ἐκ προσώπου τοῦ ἀδελφοῦ σου ἀβεσαλώμ. καὶ
ecce tecum ſemei filius gera fili⁹ iemeni q̃ de bauri:
ἰδοὺ μετὰ σοῦ σεμεῒ υἱὸς γηρὰ υἱὸς τοῦ ἰεμενὶ ὁ ἐκ βαουρίμ,
⁊ ipſe maledixit mihi maledictiõe doloroſa in
καὶ αὐτὸς κατηράσατό με κατάραν ὀδυνηρὰν ἐν τῇ ἡ
die qua ibam in caſtra: ⁊ ipſe deſ
μέρᾳ ᾗ ἐπορευόμην εἰς παρεμβολάς, καὶ αὐτὸς κα
cẽdit in occurſum meũ in iordane. ⁊ iura 2.Re. 19.c.
τέβη εἰς ἀπάντησίν μου ἐπὶ τὸν ἰορδάνην. καὶ ὤμο
ui ei in dño dicẽs: ſi interficiã te in gla
σα αὐτῷ ἐν κυρίῳ λέγων, εἰ θανατώσω σε ἐν ῥομ
dio: ⁊ nõ relinq̃s inoxiũ eũ: q: vir ſapiẽs
φαίᾳ, καὶ οὐ μὴ ἀθωώσῃς αὐτόν, ὅτι ἀνὴρ σοφὸς
es tu: ⁊ ſcies q̃ facies ei: ⁊ deduces
εἶ σύ, καὶ γνώσῃ ἃ ποιήσεις αὐτῷ, καὶ κατάξεις
caniciẽ eius in ſãguine ad inferos. ⁊ dor
τὴν πολιὰν αὐτοῦ ἐν αἵματι εἰς ᾅδου. καὶ κοιμᾶ
mit dauid cũ patrib⁹ ſuis: ⁊ ſepult⁹ ẽ
ται δαυὶδ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐτάφη
in ciuitate dauid. ⁊ dies q̃b⁹ regnauit
ἐν τῇ πόλει δαυίδ. καὶ αἱ ἡμέραι ἃς ἐβασίλευσε
dauid ſup iſrael: quadraginta anni. in che
δαυὶδ ἐπὶ ἰσραήλ, τεσσαράκοντα ἔτη. ἐν χε
bron regnauit ſeptẽ ãnis: ⁊ in hieruſalem
βρὼν ἐβασίλευσεν ἑπτὰ ἔτη, καὶ ἐν ἱερουσαλὴμ
regnauit triginta ⁊ trib⁹ annis.
ἐβασίλευσεν τριάκοντα καὶ τρία ἔτη. C

© Biblioteca Nacional de España

Actuū 2.c. τ ſalomon ſedit ſup thronū dauid
καὶ σολομὼν ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ θρόνου δαυὶδ
patris ſui: τ paratū fuit rgnū [e=
τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ ἡτοιμάσθη ἡ βασιλεία αὐ=
ius nimis. τ ingreſſus ē adonias fili⁹ agith ad
τοῦ σφόδρα. καὶ εἰσῆλθεν ἀδωνίας υἱὸς ἀγὶθ πρὸς
3.Re. 16.a. berſabee matrē ſalomonis: τ adora
βηρσαβεαὶ τὴν μητέρα σολομῶντος, καὶ προσεκύνη
uit eā. τ dixit ei: pax ingreſſus tuus: τ
σεν αὐτῇ. καὶ εἶπεν αὐτῷ, εἰρήνη ἡ εἴσοδός σου; καὶ
dixit: pax. τ dixit: ſermo mihi ad te. τ a=
εἶπεν, εἰρήνη. καὶ εἶπεν, λόγος μοι πρὸς σέ. καὶ εἶ=
it ei: loquere. τ dixit ei: tu noſti φ
πεν αὐτῷ, λάλησον. καὶ εἶπεν αὐτῇ, σὺ οἶδας ὅτι
mihi erat regnū: τ in me poſuit oīs iſrael
ἐμοὶ ἦν ἡ βασιλεία, καὶ ἐπ᾽ ἐμὲ ἔθετο πᾶς ἰσραὴλ τὸ
faciem ſuā in regem: τ trāſlatū eſt re
πρόσωπον αὐτῶν εἰς βασιλέα, καὶ ἐπεστράφη ἡ βασι
gnū τ factū eſt fratri meo: qm̄ a dn̄o
λεία καὶ ἐγένετο τῷ ἀδελφῷ μου, ὅτι παρὰ κυρίου
erat ei. τ nūc petitionē vnā ego peto a
ἦν αὐτῷ. καὶ νῦν αἴτησιν μίαν ἐγὼ αἰτοῦμαι παρὰ
1.Re. 2.c.20 c. te: ne auertas faciem tuā. τ dixit
σοῦ, μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου. καὶ εἶπεν
ei berſabee: loquere: τ dixit ei: dic
αὐτῷ βηρσαβεαί, λάλει, καὶ εἶπεν αὐτῇ, εἶπον
iā ad ſalomonem regem: qꝛ nō auertet
δὴ πρὸς σολομῶντα τὸν βασιλέα, ὅτι οὐκ ἀποστρέψει
B faciem tuā: τ dabit mihi abiſaac
τὸ πρόσωπόν σου, καὶ δώσει μοι τὴν ἀβισαὰκ τὴν
ſunamitin in vxorē. τ dixit ei berſabee:
σουναμῖτιν εἰς γυναῖκα. καὶ εἶπεν αὐτῷ βηρσαβεαί,
bene ego loquar pro te regi. τ ingreſ
καλῶς ἐγὼ λαλήσω περὶ σοῦ τῷ βασιλεῖ. καὶ εἰσῆλ
ſa ē berſabee ad regem ſalomonē vt loq̄ret
θε βηρσαβεαὶ πρὸς τὸν βασιλέα σολομῶντα λαλῆσαι
ei pro adonia. τ ſurrexit rex in occur
αὐτῷ περὶ ἀδωνίου. καὶ ἐξανέστη ὁ βασιλεὺς εἰς ἀπάν
2.Re. 19.c. ſum eius τ adorauit eā: τ ſedit
D τησιν αὐτῆς καὶ προσεκύνησεν αὐτήν, καὶ ἐκάθισεν
ſup thronū ſuū. τ poſit⁹ ē thron⁹ matri
ἐπὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ. καὶ ἐτέθη θρόνος τῇ μητρὶ τοῦ
regis: τ ſedit a dextris eius. τ dixit
βασιλέως, καὶ ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ. καὶ εἶπεν
ei: petitionē vnam paruā ego peto a
αὐτῷ, αἴτησιν μίαν μικρὰν ἐγὼ αἰτοῦμαι παρὰ
te: ne auertas faciē meā. τ dixit ei
σοῦ, μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν μου. καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ
1.Re. 19.c. rex: pete mater mea qm̄ nō auertā te. τ
βασιλεύς, αἴτησαι μήτηρ ἐμή ὅτι οὐκ ἀποστρέψω σε. καὶ
dixit: detur abiſaac ſunamitis adonia
εἶπεν, δοθήτω ἡ ἀβισαὰκ ἡ σουναμῖτις τῷ ἀδωνίᾳ τῷ
fratri tuo in vxorē. τ rn̄dit ſalomon rex
ἀδελφῷ σου εἰς γυναῖκα. καὶ ἀπεκρίθη σολομὼν ὁ βα
τ dixit matri ſue: τ quare tu petis
σιλεὺς καὶ εἶπεν τῇ μητρὶ αὐτοῦ, καὶ ἱνατί σὺ αἰτῇ τὴν
abiſaac adonie: τ poſtula ei re
ἀβισαὰκ τῷ ἀδωνίᾳ; καὶ αἴτησαι αὐτῷ τὴν βασι=
gnū: qm̄ iſte frater me⁹ magn⁹ magꝭ φ ego:
λείαν, ὅτι οὗτος ὁ ἀδελφός μου ὁ μέγας ὑπὲρ ἐμέ,
τ ei abiathar ſacerdos: τ ei ioab filius ſa=
καὶ αὐτῷ ἀβιάθαρ ὁ ἱερεύς, καὶ αὐτῷ ἰωὰβ υἱὸς σα
ruie pꝛiceps militie amicus: τ iurauit rex
ρουΐα ὁ ἀρχιστράτηγος ἑταῖρος, καὶ ὤμοσεν ὁ βασι=
ſalomon per dn̄m dicēs: hec faciat mihi
λεὺς σολομὼν κατὰ τοῦ κυρίου λέγων, τάδε ποιήσαι μοι ὁ
deus τ hec addat: qꝛ cōtra aīam ſuā locut⁹ eſt
θεὸς καὶ τάδε προσθείη, ὅτι κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἐλάλησεν
adonias verbū hoc. τ nūc viuit dn̄s q̄ pꝛepauit me
C ἀδωνίας τὸν λόγον τοῦτον. καὶ νῦν ζῇ κύριος ὃς ἡτοίμασέ με

Salomō āt ſedit ſuper
thronū dauid pr̄is ſui:
& firmatū eſt regnū ei⁹
nimis. Et ingreſſus eſt
adonias filius agith ad
berſabee matrē ſalomo
nis. Que dixit ei. Pacifi
cus ne eſt ingreſſus tu⁹?
Qui rn̄dit. Pacificus.
Addiditq;. Sermo mi=
hi eſt ad te. Cui ait. Lo=
q̄re. Et ille. Tu inqt no
ſti qa meū erat regnū:
& me propoſuerat
oīs iſrael ſibi in regem:
ſed tranſlatum eſt
regnū & factū ē fratris
mei. A dn̄o ei cōſtitutū
eſt ei. Nunc ergo peti=
tionem vnam
precor a te: ne confun
das
faciē meam. Que dixit
ad eū. Loq̄re. Et ille a
it. Precor vt dicas ſalo=
mōi regi: neq; enī ne
gare tibi quicq̄ poteſt:
vt det mihi
abiſac ſunamitem vxo
rem. Et ait
berſabee. Bene ego lo
quar pro te
regi. Venit ergo berſa
bee ad
regem ſalomonem vt
loqueretur ei pro
adōia. Et ſurrexit rex
in occurſum eius:
adorauitq; eam & ſedit
ſup thronū ſuū. Poſi=
tuſq; eſt thronus matri
regis: q̄ ſedit ad dextrā
eius. Dixitq; ei. Petitio
nē vnā puulā ego
deprecor a te: ne con
fundas
faciem meam. Et dixit
ei rex. Pete
mater mea. Neq; enī
fas eſt vt auertā faciē tu
am. Que ait. Detur a=
biſac ſunamitis
adōie fratri tuo vxor.
Reſponditq;
rex ſalomon & dixit
matri ſue. Quare
poſtulas abiſac ſunami
tem
adōie? Poſtula ei & re
gnum.
Ipſe eſt ei frater meus
maior me: & habet
abiathar ſacerdotē &
ioab filium ſaruie.
Iurauit itaq; rex ſalo=
mō per dominū dicēs.
Hec faciat mihi deus:
& hec addat:
qa cōtra aīam ſuā locu
tus eſt adonias verbū
hoc. Et nūc viuit dn̄s
qui firmauit me

וּשְׁלֹמֹה יָשַׁב עַל כִּסֵּא דָּוִד אָבִיו
וַתִּכֹּן מַלְכֻתוֹ מְאֹד׃ וַיָּבֹא אֲדֹנִיָּהוּ — כון בוא
בֶן חַגִּית אֶל בַּת שֶׁבַע אֵם שְׁלֹמֹה
וַתֹּאמֶר הֲשָׁלוֹם בֹּאֶךָ וַיֹּאמֶר — אמר בוא
שָׁלוֹם׃ וַיֹּאמֶר דָּבָר לִי אֵלָיִךְ
וַתֹּאמֶר דַּבֵּר׃ וַיֹּאמֶר אַתְּ יָדַעַתְּ
כִּי לִי הָיְתָה הַמְּלוּכָה וְעָלַי שָׂמוּ — היה מלך
כָל יִשְׂרָאֵל פְּנֵיהֶם לִמְלֹךְ וַתִּסֹּב — שום פנה
הַמְּלוּכָה וַתְּהִי לְאָחִי כִּי מֵיְהוָה — סבב היה
הָיְתָה לּוֹ׃ וְעַתָּה שְׁאֵלָה אַחַת
אָנֹכִי שֹׁאֶלֶת מֵאִתָּךְ אַל תָּשִׁבִי אֶת — שוב
פָּנָי וַתֹּאמֶר אֵלָיו דַּבֵּר׃ וַיֹּאמֶר
אִמְרִי נָא לִשְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ כִּי לֹא
יָשִׁיב אֶת פָּנָיִךְ וְיִתֶּן לִי אֶת — נתן
אֲבִישַׁג הַשּׁוּנַמִּית לְאִשָּׁה׃ וַתֹּאמֶר — איש
בַּת שֶׁבַע טוֹב אָנֹכִי אֲדַבֵּר עָלֶיךָ — דבר
אֶל הַמֶּלֶךְ׃ וַתָּבֹא בַת שֶׁבַע אֶל — בוא
הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה לְדַבֶּר לוֹ עַל
אֲדֹנִיָּהוּ וַיָּקָם הַמֶּלֶךְ לִקְרָאתָהּ — קום
וַיִּשְׁתַּחוּ לָהּ וַיֵּשֶׁב עַל כִּסְאוֹ וַיָּשֶׂם — שחה
כִּסֵּא לְאֵם הַמֶּלֶךְ וַתֵּשֶׁב לִימִינוֹ׃ — שום ישב
וַתֹּאמֶר שְׁאֵלָה אַחַת קְטַנָּה אָנֹכִי — ימן אמר
שֹׁאֶלֶת מֵאִתָּךְ אַל תָּשֶׁב אֶת
פָּנָי וַיֹּאמֶר לָהּ הַמֶּלֶךְ שַׁאֲלִי
אִמִּי כִּי לֹא אָשִׁיב אֶת פָּנָיִךְ׃
וַתֹּאמֶר יֻתַּן אֶת אֲבִישַׁג הַשֻּׁנַמִּית — נתן
לַאֲדֹנִיָּהוּ אָחִיךָ לְאִשָּׁה׃ וַיַּעַן — איש ענה
הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וַיֹּאמֶר לְאִמּוֹ וְלָמָה
אַתְּ שֹׁאֶלֶת אֶת אֲבִישַׁג הַשֻּׁנַמִּית
לַאֲדֹנִיָּהוּ וְשַׁאֲלִי לוֹ אֶת הַמְּלוּכָה — מלך
כִּי הוּא אָחִי הַגָּדוֹל מִמֶּנִּי וְלוֹ — גדל
וּלְאֶבְיָתָר הַכֹּהֵן וּלְיוֹאָב בֶּן צְרוּיָה׃
וַיִּשָּׁבַע הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה בַּיהוָה לֵאמֹר — שבע
כֹּה יַעֲשֶׂה לִּי אֱלֹהִים וְכֹה יוֹסִיף — עשה יסף
כִּי בְנַפְשׁוֹ דִּבֶּר אֲדֹנִיָּהוּ אֶת הַדָּבָר
הַזֶּה׃ וְעַתָּה חַי יְהוָה אֲשֶׁר הֱכִינַנִי — כון

© Biblioteca Nacional de España

ויושיביני על כסא דוד אבי ואשר ישב
עשה לי בית כאשר דבר כי היום
יומת אדניהו: וישלח המלך שלמה מות שלח
ביד בניהו בן יהוידע ויפגע בו פגע
וימת: ולאביתר הכהן אמר המלך
ענתת לך על שדיך כי איש מות ילך שדה
אתה וביום הזה לא אמיתך כי מות
נשאת את ארון אדני יהוה לפני ארן
דוד אבי וכי התענית בכל אשר ענה
התענה אבי: ויגרש שלמה את גרש
אביתר מהיות כהן ליהוה למלא היה
את דבר יהוה אשר דבר על בית
עלי בשלה: והשמעה באה עד בוא
יואב כי יואב נטה אחרי אדניה
ואחרי אבשלום לא נטה וינס נוס
יואב אל אהל יהוה ויחזק חזק
בקרנות המזבח: ויגד למלך זבח נגד
שלמה כי נס יואב אל אהל יהוה
והנה אצל המזבח וישלח שלמה שלח
את בניהו בן יהוידע לאמר לך
פגע בו: ויבא בניהו אל אהל יהוה בוא
ויאמר אליו כה אמר המלך צא יצא
ויאמר לא כי פה אמות וישב מות שוב
בניהו את המלך דבר לאמר כה
דבר יואב וכה ענני: ויאמר לו ענה
המלך עשה כאשר דבר ופגע
בו וקברתו והסירת דמי חנם סור
אשר שפך יואב מעלי ומעל
בית אבי: והשיב יהוה את דמו
על ראשו אשר פגע בשני
אנשים צדקים וטבים ממנו טוב
ויהרגם בחרב ואבי דוד לא הרג
ידע את אבנר בן נר שר צבא שור
ישראל ואת עמשא בן יתר
שר צבא יהודה ושבו
דמיהם בראש יואב ובראש

& colocauit me ſup ſo-
lium dd̄ patris mei: & q
fecit mihi domum ſi-
cut locut⁹ eſt: qa hodie
occidetur adonias. Mi
ſitq́ȝ rex ſalomon
per manū banaie filii
ioiade qui interfecit eū
& mortu⁹ eſt. Abiathar
quoq́ȝ ſacerdoti dixit
rex. Vade in anathot
ad agrū tuū. Et quidē
vir mortis es: ſed ho-
die te non interficiam:
quia portaſti arcā dn̄i
dei coram
dd̄ patre meo: & ſuſti-
nuiſti laborē in oībus in
quib⁹ laborauit pater
meus. Eiecit ergo ſalo-
mō abiathar vt nō eſſet
ſacerdos dn̄i: vt imple
retur ſermo dn̄i quem
locutus eſt ſuper domū
heli in ſilo. Venit autē
nūcius ad ſalomonē φ
ioab declinaſſet poſt
adoniam
& poſt ſalomonem nō
declinaſſet. Fugit er-
go ioab in tabernacu-
lū dn̄i & apprehendit
cornu altaris. Nuncia-
tūq́ȝ eſt regi
ſalomoni φ fugiſſet io
ab in tabernaculū dn̄i
& eſſet iuxta altare.
Miſitq́ȝ ſalomon
banaiā filiū ioiade di-
cens. Vade
interfice eū. Et venit
banaias ad tabernacu-
lū dn̄i: & dixit ei. Hec
dicit rex. Egredere.
Qui ait. Non egrediar
ſed hic moriar. Renun
ciauit banaias regi ſer-
monē dicēs. Hec locu-
tus eſt ioab: & hec locu
tus eſt mihi. Dixitq́ȝ ei
rex. Fac ſicut locutus
eſt: & interfice
eum & ſepeli: & amoue
bis ſanguinē inocentē
qui effuſus eſt a ioab a
me & a
domo patris mei: &
reddet dominus ſangui
nē eius ſuper caput ei⁹:
quia interfecit duos
viros iuſtos melioreſq́ȝ
ſe:
& occidit eos gladio pa
tre meo dd̄ ignorante:
abner filium ner prin
cipem militie
iſrael: & amaſam filiū
iether
principē exercitus iu-
da. Et reuertetur
ſanguis illorū in caput
ioab & in caput

τ poſuit me ſup ſoliū dauid patris mei:
καὶ ἔθετό με ἐπὶ τὸν θρόνον δαυὶδ τοῦ πατρός μου,
τ ipſe fecit mihi domū ſicut locut⁹ ē mihi domi-
καὶ αὐτὸς ἐποίησέ μοι οἶκον καθὼς ἐλάλησέ μοι κύρι-
nus: q2 hodie morietur adonias. τ mi
ος, ὅτι σήμερον θανατωθήσεται ἀδωνίας. καὶ ἐξαπέστει
ſit ſalomō rex in manu banaie filij ioiada: τ
λε σολομὼν ὁ βασιλεὺς ἐν χειρὶ βαναίου υἱοῦ ἰωιαδά, καὶ
interfecit adoniā: τ mortu⁹ eſt. τ abiathar
ἀνεῖλε τὸν ἀδωνίαν, καὶ ἀπέθανεν. καὶ τῷ ἀβιάθαρ
ſacerdoti dixit rex: reuertere in anathoth
τῷ ἱερεῖ εἶπεν ὁ βασιλεύς, ἀπότρεχε εἰς ἀναθὼθ
in agrū tuū: q2 vir mortis es tu: τ in
εἰς τὸν ἀγρόν σου, ὅτι ἀνὴρ θανάτου εἶ σύ, καὶ ἐν τῇ
die hac nō interficiā te: q2 portaſti ar
ἡμέρα ταύτῃ οὐ θανατώσω σε, ὅτι ἦρας τὴν κιβω
cam federis dn̄i corā dauid patre
τὸν τῆς διαθήκης κυρίου ἐνώπιον δαυὶδ τοῦ πατρός
meo: τ q2 laboraſti in oībus qb⁹ laborauit
μου, καὶ ὅτι ἐκακουχήθης ἐν πᾶσιν οἷς ἐκακουχήθη ὁ E
pater me⁹. τ eiecit ſalomon abiathar vt
πατήρ μου. καὶ ἐξέβαλε σολομὼν τὸν ἀβιάθαρ τοῦ
nō eſſet in ſacerdotē dn̄o: vt impleretur ſer
μὴ εἶναι εἰς ἱερέα τῷ κυρίῳ, τοῦ πληρωθῆναι τὸ ῥῆ 1.Re.
mo dn̄i quē locut⁹ eſt ſup domū heli in ſylo. τ 2.f.
μα κυρίου ὃ ἐλάλησεν ἐπὶ τὸν οἶκον ἠλὶ ἐν σηλῶ. καὶ
fama venit vſq́ȝ ad ioab filiū ſaruia: φ ioab erat
ἡ ἀκοὴ ἦλθεν ἕως ἰωὰβ υἱοῦ σαρουΐα, ὅτι ἰωὰβ ἦν
declinans poſt adoniā: τ poſt ſalomonē
κεκλικὼς ὀπίσω ἀδωνίου, καὶ ὀπίσω σολομῶντος
nō declinaſſet. τ fugit ioab in tabernaculū
οὐκ ἐξέκλινε. καὶ ἔφυγεν ἰωὰβ εἰς τὸ σκήνωμα τοῦ
dn̄i τ apph̄edit cornua altaris. ſ.1.g.
κυρίου καὶ κατέσχε τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου.
τ nūciauerūt ſalomoni dicētes: φ fu
καὶ ἀπήγγειλαν τῷ σολομῶντι λέγοντες, ὅτι πέ-
git ioab in tabnaculū dn̄i: τ ecce te
φευγεν ἰωὰβ εἰς τὸ σκήνωμα κυρίου, καὶ ἰδοὺ κατέ
net cornua altaris. τ miſit
χει τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου. καὶ ἀπέστειλεν ὁ
rex ſalomō baneā filiū ioiada dicēs:
βασιλεὺς σολομὼν τὸν βαναίαν υἱὸν ἰωιαδὰ λέγων,
vade τ interfice eū. τ venit baneas ad io-
πορεύου καὶ ἄνελε αὐτόν. καὶ ἦλθε βαναίας πρὸς ἰω
ab in tabnaculū dn̄i: τ dixit ad eum: hec
ὰβ εἰς τὴν σκηνὴν κυρίου, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, τά
dicit rex: egredere. τ dixit ioab nō e-
δε λέγει ὁ βασιλεύς, ἔξελθε. καὶ εἶπεν ἰωὰβ οὐκ ἐκ
gredior: q2 hic moriar. τ reuerſus ē ba-
πορεύομαι, ὅτι ὧδε ἀποθανοῦμαι. καὶ ἀπέστρεψε βα
neas τ dixit regi dicēs: hec locutus eſt ioab
ναίας καὶ εἶπε τῷ βασιλεῖ λέγων, τάδε λελάληκεν ἰωὰβ
τ hec rn̄dit mihi. τ dixit ei rex:
καὶ τάδε ἀποκέκριταί μοι. καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεύς,
vade: τ fac ei ſicut dixit: τ interfice eū τ
πορεύου, καὶ ποίησον αὐτῷ καθὼς εἴρηκε, καὶ ἄνελε αὐτὸν καὶ
ſepeli eū: τ amouebis hodie ſāguinē quē effudit ioab
θάψον αὐτόν, καὶ ἐξαρεῖς σήμερον τὸ αἷμα ὃ ἐξέχεεν ἰωὰβ
gratis a me τ a domo p̄ris mei. τ reddi
δωρεὰν ἀπ᾽ ἐμοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ πρς̄ μου. καὶ ἀπέστρε
dit dn̄s ſāguinē iniq̄tatis eius in caput eius: q2 ob
ψε κς̄ τὸ αἷμα τῆς ἀδικίας αὐτοῦ εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, ὡς ἀ-
uiauit duob⁹ viris iuſtis τ bonis
πήντησε τοῖς δυσὶν ἀνδράσι τοῖς δικαίοις καὶ ἀγαθοῖς
magis φ ipſe: τ occidit eos in gladio. τ pa- 1.Re.
ὑπὲρ αὐτόν, καὶ ἀπέκτεινεν αὐτοὺς ἐν ῥομφαίᾳ. καὶ ὁ πα c.3.10
ter me⁹ dd̄ nō nouit abener filiū ner p̄cipē militie iſ c.
τήρ μου δᾱδ οὐκ ἔγνω τὸν ἀβεννὴρ υἱὸν νὴρ ἀρχιστράτηγον ἰσ
rael: τ amaſa filiū iether p̄cipē exercit⁹ iuda. τ re-
ραήλ, καὶ τὸν ἀμασὰ υἱὸν ἰεθὲρ ἀρχιστράτηγον ἰούδα. καὶ ἀπο
uertatur ſāguis illoꝝ in caput eius τ in caput
στραφήτω τὰ αἵματα αὐτῶν εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ εἰς τὴν κεφαλὴν

© Biblioteca Nacional de España

ſeminis eius vſq; in ſēpiternū. ⁊ dauid ⁊
τοῦ σπέρματος αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. καὶ τῷ δαυὶδ καὶ
ſemini ei⁹ ⁊ domui eius a thro
τῷ σπέρματι αὐτοῦ καὶ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ καὶ τῷ θρό-
no eius fiat pax a dño vſq; in eternū. ⁊
νῳ αὐτοῦ γένοιτο εἰρήνη παρὰ κυρίου ἕως αἰῶνος. καὶ
aſcēdit baneas filius ioiada ⁊ obuiauit ei: ⁊ in-
ἀνέβη βαναίας υἱὸς ἰωιαδὰ καὶ ἀπήντησεν αὐτῷ, καὶ ἐθα-
terfecit eum: ⁊ ſepeliuit eū in domo ſua.
νάτωσεν αὐτόν, καὶ ἔθαψεν αὐτὸν ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ.
⁊ dedit rex ſalomon banean filiū io
καὶ ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς σολομὼν τὸν βαναίαν υἱὸν ἰω-
iada pro eo ſup exercitū. ⁊ ſadoc ſacdotē
ιαδὰ ἀντ᾽ αὐτοῦ ἐπὶ τὴν στρατιάν. καὶ τὸν σαδὼκ τὸν ἱερέα
dedit rex in ſacerdotē primū pro abiathar. ⁊
ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς εἰς ἱερέα πρῶτον ἀντὶ ἀβιάθαρ. καὶ
mittens vocauit rex ſalomon ſemei.
ἀποστείλας ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς σολομὼν τὸν σεμεΐ.
⁊ dixit ei: edifica tibi domū in hieru
καὶ εἶπεν αὐτῷ, οἰκοδόμησον σεαυτῷ οἶκον ἐν ἱερου-
ſalem ⁊ habita ibi: ⁊ nō egredieris inde
σαλὴμ καὶ κατοίκει ἐκεῖ, καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ ἐκεῖθεν
nequaq̄. ⁊ erit in die egreſſus tui ⁊
οὐδαμοῦ. καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐξόδου σου καὶ
trāſieris torrētē cedron: cognoſcēs ſcies
διαβήσῃ τὸν χειμάρρουν τὸν κεδρών, γινώσκων γνώσῃ
q̄ morte morieris: ⁊ ſanguis tu⁹ erit ſup
1.Re. 9.b. ὅτι θανάτῳ ἀποθανῇ, καὶ τὸ αἷμά σου ἔσται ἐπὶ
caput tuū. ⁊ dixit ſemei ad regem:
Infra. 18.d. τὴν κεφαλήν σου. καὶ εἶπε σεμεῒ πρὸς τὸν βασιλέα,
bonus ſermo quē locutus es dñe mi rex: ſic
ἀγαθὸν τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησας κύριέ μου βασιλεῦ, οὕτως
faciet ſeruus tuus. ⁊ habitauit ſemei in hieruſa
ποιήσει ὁ δοῦλός σου. καὶ ἐκάθισε σεμεῒ ἐν ἱερουσα-
lem trib⁹ ānis. ⁊ factū eſt poſt tres ānos: ⁊ fu
λὴμ τρία ἔτη. καὶ ἐγένετο μετὰ τρία ἔτη, καὶ ἀπέ-
gerūt duo ſerui ſemei ad achis filiū maacha
δρασαν δύο δοῦλοι σεμεῒ πρὸς ἀχὶς υἱὸν μααχὰ
regem geth. ⁊ nūciauerūt ſemei dicētes:
βασιλέα γέθ. καὶ ἀπήγγειλαν τῷ σεμεῒ λέγοντες,
ecce ſerui tui in geth. ⁊ ſurrexit ſemei ⁊ ſtra-
G ἰδοὺ οἱ δοῦλοί σου ἐν γέθ. καὶ ἀνέστη σεμεῒ καὶ ἐπέ-
uit aſinū ſuū ⁊ iuit in geth ad achis
σαξε τὸν ὄνον αὐτοῦ καὶ ἐπορεύθη εἰς γὲθ πρὸς ἀχὶς
regem geth vt quereret ſeruos ſuos. ⁊
βασιλέα γὲθ τοῦ ζητῆσαι τοὺς δούλους αὐτοῦ. καὶ
egreſſus eſt ſemei: ⁊ duxit ſeruos ſuos.
ἐξεπορεύθη σεμεῒ, καὶ ἤγαγε τοὺς δούλους αὐτοῦ.
⁊ nūciauerūt ſalomoni dicentes q̄ egreſ
καὶ ἀπήγγειλαν τῷ σολομῶντι λέγοντες ὅτι ἐξεπο-
ſus eſt ſemei de hieruſalem in geth: ⁊ reuerſus eſt.
ρεύθη σεμεῒ ἐξ ἱερουσαλὴμ εἰς γέθ, καὶ ἀνέστρεψε.
⁊ miſit rex ⁊ vocauit ſemei:
καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς καὶ ἐκάλεσεν τὸν σεμεΐ,
⁊ dixit ad eum: nōne adiuraui te per dūm
καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν, οὐχὶ ὥρκισά σε κατὰ τοῦ κυρίου
⁊ teſtificatus ſum tibi dicēs: in qua die egreſ
καὶ ἐπεμαρτυράμην σοι λέγων, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐξέλ-
ſus fueris de hieruſalē: ⁊ abieris dextrorſū vl ſiniſtrorſū:
θῃς ἐξ ἱερουσαλήμ, καὶ πορευθῇς δεξιὰ ἢ ἀριστερά,
cognoſcēs ſcies q̄ morte morieris? ⁊ dixiſti mihi:
γινώσκων γνώσῃ ὅτι θανάτῳ ἀποθανῇ; καὶ εἶπάς μοι,
bonus ſermo quē audiui. ⁊ nūc ꝑꝑ qd nō cuſtodi-
ἀγαθὸν τὸ ῥῆμα ὃ ἤκουσα. καὶ νῦν διατί οὐκ ἐφύ-
ſti iuſiurādū dñi: ⁊ preceptū qđ prece
λαξας ὅρκον κυρίου, καὶ τὴν ἐντολὴν ἣν ἐνετειλά-
pi cōtra te? ⁊ dixit rex ad ſemei: tu
μην κατὰ σοῦ; καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς σεμεΐ, σὺ
noſti omne malū tuū qđ cognouit cor tuū
1.Re. 16.b. οἶδας πᾶσαν τὴν κακίαν σου ἣν ἔγνω ἡ καρδία σου
que cūq; feciſti dauid
ὅσα ἐποίησας δαυίδ

ſeminis eius i ſempiternū: dauid āt & ſemini ei⁹ & domui & throno illius ſit pax vſq; in eternū a dño. Aſcēdit itaq; banaias filius ioiade: & aggreſſus eū interfecit: ſepultuſq; ē in domo ſua i deſerto. Et conſtituit rex banaiam filiū ioiade pro eo ſuper exercitū: & ſadoch ſacerdotem poſuit p abiathar. Miſit quoq; rex & vocauit ſemei. Dixitq; ei. Edifica tibi domum in ieruſalem: & habita ibi. Et nō egredieris inde huc atq; illuc. Quacūq; āt die egreſſus fueris & trāſieris torrentem cedron: ſcito te interficiendum. Sāguis tuus erit ſup caput tuū. Dixitq; ſemei regi. Bonus ſermo. Sicut locutus eſt dominus meus rex: ſic faciet ſeruus tu⁹. Habitauit itaq; ſemei in ieruſalem diebus multis. Factū ē aūt poſt ānos tres vt fugerent ſerui ſemei ad achis filium maacha regem geth. Nūciatūq; eſt ſemei q̄ ſerui eius iſſent i geth. Et ſurrexit ſemei & ſtrauit aſinum ſuum: iuitq; ad achis in geth ad requirendum ſeruos ſuos: & adduxit eos de geth. Nunciatum eſt aūt regi ſalomoni q̄ iſſet ſemei in geth de ieruſalē: & rediſſet. Et mittens vocauit eum: dixitq; illi. Nonne teſtificatus ſum tibi per dominū: & p̄dixi tibi: quacunq; die egreſſus fueris huc & illuc: ſcito te eſſe moriturū? Et reſpondiſti mihi. Bon⁹ ſermo quē audiui. Quare ergo non cuſtodiſti iuſiurandum domini & preceptum qđ preceperā tibi? Dixitq; rex ad ſemei. Tu noſti omne malum cuius tibi conſcium eſt cor tuum quod feciſti dauid

זרעו לעולם ולדוד ולזרעו | עלם
ולביתו ולכסאו יהיה שלום עד | היה שלם
עולם מעם יהוה: ויעל בניהו בן | עלה
יהוידע ויפגע בו וימתהו ויקבר | פגע מות
בביתו במדבר: ויתן המלך את | קבר דבר
בניהו בן יהוידע תחתיו על | נתן
הצבא ואת צדוק הכהן נתן
המלך תחת אביתר: וישלח המלך | שלח
ויקרא לשמעי ויאמר לו בנה | קרא אמר
לך בית בירושלם וישבת שם
ולא תצא משם אנה ואנה: | יצא
והיה ביום צאתך ועברת את נחל
קדרון ידע תדע כי מות תמות | ידע
דמך יהיה בראשך: ויאמר שמעי
למלך טוב הדבר כאשר דבר
אדני המלך כן יעשה עבדך וישב | עשה
שמעי בירושלם ימים רבים: | יום רבב
ויהי מקץ שלש שנים ויברחו | היה ברח
שני עבדים לשמעי אל אכיש | שנה
בן מעכה מלך גת ויגידו לשמעי | נגד
לאמר הנה עבדיך בגת: ויקם | קום
שמעי ויחבש את חמרו וילך | חבש
גתה אל אכיש לבקש את עבדיו
וילך שמעי ויבא את עבדיו מגת: | בוא
ויגד לשלמה כי הלך שמעי | נגד
מירושלם גת וישב: וישלח המלך | שוב שלח
ויקרא לשמעי ויאמר אליו הלא | קרא אמר
השבעתיך ביהוה ואעד בך לאמר | עוד
ביום צאתך והלכת אנה ואנה | יצא
ידע תדע כי מות תמות ותאמר | מות
אלי טוב הדבר שמעתי: ומדוע | מדע
לא שמרת את שבעת יהוה
ואת המצוה אשר צויתי עליך: | צוה
ויאמר המלך אל שמעי אתה
ידעת את כל הרעה אשר ידע | רוע
לבבך אשר עשית לדוד | עשה

© Biblioteca Nacional de España

אָבִי וְהֵשִׁיב יְהוָה אֶת רָעָתְךָ — שוב
בְּרֹאשֶׁךָ׃ וְהַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה בָּרוּךְ — ברך
וְכִסֵּא דָוִד יִהְיֶה נָכוֹן לִפְנֵי יְהוָה — כון פנה
עַד עוֹלָם׃ וַיְצַו הַמֶּלֶךְ אֶת בְּנָיָהוּ — עלם צוה
בֶּן יְהוֹיָדָע וַיֵּצֵא וַיִּפְגַּע בּוֹ וַיָּמֹת — פגע מות
Cap.iij. וְהַמַּמְלָכָה נָכוֹנָה — מלך כון
בְּיַד שְׁלֹמֹה׃ וַיִּתְחַתֵּן שְׁלֹמֹה — חתן
אֶת פַּרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרָיִם וַיִּקַּח אֶת — לקח
בַּת פַּרְעֹה וַיְבִיאֶהָ אֶל עִיר דָּוִד — בוא
עַד כַּלֹּתוֹ לִבְנוֹת אֶת בֵּיתוֹ וְאֶת — כלה בנה
בֵּית יְהוָה וְאֶת חוֹמַת יְרוּשָׁלַםִ — חמה
סָבִיב׃ רַק הָעָם מְזַבְּחִים בַּבָּמוֹת — סבב זבח
כִּי לֹא נִבְנָה בַיִת לְשֵׁם יְהוָה עַד — במה
הַיָּמִים הָהֵם׃ וַיֶּאֱהַב שְׁלֹמֹה אֶת — יום אהב
יְהוָה לָלֶכֶת בְּחֻקּוֹת דָּוִד אָבִיו — ילך חקק
רַק בַּבָּמוֹת הוּא מְזַבֵּחַ וּמַקְטִיר׃ — קטר
וַיֵּלֶךְ הַמֶּלֶךְ גִּבְעֹנָה לִזְבֹּחַ שָׁם כִּי
הִיא הַבָּמָה הַגְּדוֹלָה אֶלֶף עֹלוֹת — גדל עלה
יַעֲלֶה שְׁלֹמֹה עַל הַמִּזְבֵּחַ הַהוּא׃
בְּגִבְעוֹן נִרְאָה יְהוָה אֶל שְׁלֹמֹה — ראה
בַּחֲלוֹם הַלָּיְלָה וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים — חלם
שְׁאַל מָה אֶתֶּן לָךְ׃ וַיֹּאמֶר — נתן אמר
שְׁלֹמֹה אַתָּה עָשִׂיתָ עִם עַבְדְּךָ — עשה
דָוִד אָבִי חֶסֶד גָּדוֹל כַּאֲשֶׁר הָלַךְ
לְפָנֶיךָ בֶּאֱמֶת וּבִצְדָקָה וּבְיִשְׁרַת — פנה
לֵבָב עִמָּךְ וַתִּשְׁמָר לוֹ אֶת הַחֶסֶד — שמר
הַגָּדוֹל הַזֶּה וַתִּתֶּן לוֹ בֵן יֹשֵׁב עַל
כִּסְאוֹ כַּיּוֹם הַזֶּה׃ וְעַתָּה יְהוָה
אֱלֹהָי אַתָּה הִמְלַכְתָּ אֶת עַבְדְּךָ — מלך
תַּחַת דָּוִד אָבִי וְאָנֹכִי נַעַר קָטֹן
לֹא אֵדַע צֵאת וָבֹא׃ וְעַבְדְּךָ — ידע יצא
בְּתוֹךְ עַמְּךָ אֲשֶׁר בָּחָרְתָּ עַם רָב — בוא
אֲשֶׁר לֹא יִמָּנֶה וְלֹא יִסָּפֵר מֵרֹב׃ — מנה ספר
וְנָתַתָּ לְעַבְדְּךָ לֵב שֹׁמֵעַ לִשְׁפֹּט — נתן
אֶת עַמְּךָ לְהָבִין בֵּין טוֹב לְרָע — בין רוע
כִּי מִי יוּכַל לִשְׁפֹּט אֶת עַמְּךָ — יכל

pr̃i meo. Reddidit dñs malicíã tuã in caput tuum: & rex ſalomon bñdictus: & thronus dd̃ erit ſtabilis corã domino vſq; in ſempiternum. Iuſſit itaq; rex banaie filio ioiade qui aggreſſus percuſſit eum: & mortuus eſt.

3.

Confirmatũ eſt igitur regnum in manu ſalomonis: & affinitate coniunctus eſt pharaoni regi egypti. Accepit nãq; filiã eius & adduxit in ciuitatẽ dauid donec cõpleret edificans domũ ſuam: & domum domini & murum ieruſalem ꝑ circuitum. Attamen populus immolabat in excelſis. Non enim edificatum erat templũ nomini domini vſq; in diẽ illũ. Dilexit ãt ſalomõ dñm ambulãs ĩ ꝑceptis dd̃ patris ſui: excepto φ in excelſis immolabat & accendebat thymiama. Abiit itaq; ſalomon in gabaon vt ĩmolaret ibi. Illud quippe erat excelſum maximũ. Mille hoſtias ĩ holocauſtum obtulit ſalomon ſup altare illud in gabaon. Apparuit autem dominus ſalomoni per ſomnium nocte dicens. Poſtula quod vis vt dem tibi. Et ait ſalomon. Tu feciſti cũ ſeruo tuo dauid patre meo miſericordiã magnam: ſicut ambulauit in conſpectu tuo in veritate & iuſticia & recto corde tecum. Cuſtodiſti ei miſericordiã tuã grandẽ: & dediſti ei filiũ ſedentem ſuper thronũ: ſicut ẽ hodie. Et nũc dñe deus tu regnare feciſti ſeruũ tuũ pro dauid patre meo. Ego autẽ ſum puer paruulus & ignorãs egreſſum & introitũ meum: & ſeruus tuus ĩ medio eſt ppl̃i quẽ elegiſti populi infiniti: q̄ numerari & ſupputari nõ poteſt pre multitudine. Dabis ergo ſeruo tuo cor docile vt populum tuum iudicare poſſit & diſcernere inter bonũ & malũ. Quis enim põt iudicare populũ iſtum populum tuum

patri meo: ⁊ reddidit dñs maliciã
τῷ πατρί μου, καὶ ἀνταπέδωκε κύριος τὴν κακίαν
tuã in caput tuũ. ⁊ rex ſalomõ benedictus:
σου εἰς τὴν κεφαλήν σου. καὶ ὁ βασιλεὺς σολομὼν εὐ
nedictus: ⁊ thron⁹ dauid erit paratus corã domi
λογημένος, καὶ ὁ θρόνος δαυὶδ ἔσται ἕτοιμος ἐνώπιον κυρί
no in ſẽpiternũ. ⁊ precepit rex ſalomon
ου εἰς τὸν αἰῶνα. καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς σολομὼν
banea filio ioiada: ⁊ egreſſus ẽ ⁊ interfecit eũ.
τῷ βανέᾳ υἱῷ ἰωιαδά, καὶ ἐξῆλθε καὶ ἀνεῖλεν αὐτόν.
⁊ mortuus eſt.
καὶ ἀπέθανεν.

Ca. 3.

Et regnũ cõfirmatũ eſt in manu ſalomonis. — A 2.Pa. 1.a.
Καὶ ἡ βασιλεία ἐστερεώθη ἐν χειρὶ τοῦ σολομῶντος.
⁊ affinitate cõiũct⁹ ẽ ſalomõ pharaõi regi
καὶ ἐγαμβρεύσατο σολομὼν τῷ φαραῷ βασιλεῖ
egypti. ⁊ accepit ſalomõ filiã pharaõis vxorem.
αἰγύπτου. καὶ ἔλαβε σολομὼν τὴν θυγατέρα φαραὼ γυ
rem. ⁊ adduxit eã in ciuitatẽ dauid: donec
ναῖκα. καὶ εἰσήγαγεν αὐτὴν εἰς τὴν πόλιν δαυίδ, ἕως
cõpleret ipſe edificare ſuam domũ:
τοῦ συντελέσαι αὐτὸν οἰκοδομῆσαι αὐτοῦ τὸν οἶκον,
⁊ domũ dñi in primis: ⁊ murũ hieruſalem
καὶ τὸν οἶκον κυρίου ἐν πρώτοις, καὶ τὸ τεῖχος ἱερου
ſalem ꝑ circuitũ. ⁊ ppl̃s erãt ſacrificãtes in excelſiſſimis.
σαλὴμ κύκλῳ. καὶ ὁ λαὸς ἦσαν θύοντες ἐν τοῖς ὑψη
celſiſſimis. ⁊ nõ edificata fuit dom⁹ nomini domini
λοτάτοις. καὶ οὐκ ᾠκοδομήθη ὁ οἶκος τῷ ὀνόματι κυ
mini vſq; ad nũc. ⁊ dilexit ſalomõ dñm: — C 2.Pa. 1.
ρίου ἕως τοῦ νῦν. καὶ ἠγάπησε σολομὼν τὸν κύριον,
vt ambularet in preceptis dauid patris
τοῦ πορεύεσθαι ἐν τοῖς προστάγμασι δαυὶδ τοῦ πα
tris ſui: verũ in excelſis imolabat ⁊ adolebat.
τρὸς αὐτοῦ, πλὴν ἐν τοῖς ὑψηλοῖς ἔθυεν καὶ ἐθυμία.
⁊ ſurrexit ſalomõ ⁊ abijt in gabaõ vt imolaret
καὶ ἀνέστη σολομὼν καὶ ἐπορεύθη εἰς γαβαὼν θῦσαι ἐ
ibi: qr excelſiſſimũ ⁊ magnũ. mille hoſtias
κεῖ, ὅτι ὑψηλοτάτη καὶ μεγάλη. χιλίαν ὁλοκαύτωσιν
obtulit ſalomon ſup altare qđ in gabaon.
ἀνήνεγκεν σολομὼν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ ἐν γαβαών.
⁊ apparuit dñs ſalomoni in ſõmnijs nocte.
καὶ ὤφθη κύριος τῷ σολομῶντι ἐν ὕπνῳ τὴν νύ
cte. ⁊ ait dñs ſalomoni: pete aliquã petitionẽ
κτα. καὶ εἶπε κύριος τῷ σολομῶντι, αἴτησαί τι αἴ
titionẽ tibi: ⁊ dabo tibi. ⁊ dixit ſalomon:
τημα σεαυτῷ, καὶ δώσω σοί. καὶ εἶπε σολομών,
tu feciſti cũ ſeruo tuo dauid patre
σὺ ἐποίησας μετὰ τοῦ δούλου σου δαυὶδ τοῦ πα
tre meo miam magnã: ſicut ãbulauit ĩ cõſpectu tuo in
τρός μου ἔλεος μέγα, καθὼς διῆλθεν ἐνώπιόν σου ἐν
veritate ⁊ in iuſticia ⁊ in rectitudine cordis
ἀληθείᾳ καὶ ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ἐν εὐθύτητι καρδί
dis tecum: ⁊ cuſtodiſti ei miam grãdẽ
ας μετὰ σοῦ, καὶ ἐφύλαξας αὐτῷ τὸ ἔλεος τὸ μέγα
hanc: vt dares ei filiũ ſedentẽ ſup thronũ eius
τοῦτο, δοῦναι αὐτῷ υἱὸν καθήμενον ἐπὶ τὸν θρόνον αὐ
ius: ſicut dies hec. ⁊ nũc dñe mi dñe tu regnare feciſti — 1.Pa. .1.a.
τοῦ, ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη. καὶ νῦν κύριε μου κύριε σὺ ἐβασίλευσας — 2.Pa. 1.a.
ſeruũ tuũ pro dauid patre meo. ⁊ ego ſum — Sap. 9
τὸν δοῦλόν σου ἀντὶ δαυὶδ τοῦ πατρός μου. καὶ ἐγώ εἰμι
puer paruus: ⁊ nõ noui ingreſſum meũ ⁊ egreſſum
παιδάριον μικρόν, καὶ οὐκ οἶδα τὴν εἴσοδόν μου καὶ τὴν ἔξο
ſum meũ. ⁊ ſeruus tuus in medio ppl̃i tui: quẽ elegiſti
δόν μου. καὶ ὁ δοῦλός σου ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ σου, ὃν ἐξελέξω
ppl̃m multũ: q̄ nõ numerabit̃ a multitudie ⁊ nõ recẽſebitur.
λαὸν πολύν, ὃς οὐκ ἀριθμηθήσεται ἀπὸ τοῦ πλήθους καὶ οὐδ
cẽſebitur. ⁊ dabis ſeruo tuo cor ſapiens — B
ἠγηθήσεται. καὶ δώσεις τῷ δούλῳ σου καρδίαν φρονίμην
vt audiat ⁊ iudicet ppl̃m tuũ in iuſticia: vt diſcernat
τοῦ ἀκούειν καὶ διακρίνειν τὸν λαόν σου ἐν δικαιοσύνῃ, τοῦ συνί
nat inter bonũ ⁊ malũ. qm̃ quis poterit iudicare
ναι ἀναμέσον ἀγαθοῦ καὶ κακοῦ. ὅτι τίς δυνήσεται κρίνειν

© Biblioteca Nacional de España

ppl'm tuũ grauẽ hunc? ⁊ placuit ſermo co
τὸν λαόν σου τὸν βαρὺν τοῦτον; καὶ ἤρεσεν ὁ λόγος ἐνώ
ram dño: ꝙ poſtulauit ſalomon verbũ hoc.
πιον κυρίου, ὅτι ᾐτήσατο σολομὼν τὸ ῥῆμα τοῦτο.
⁊ ait dñs ad eum: quoniã poſtulaſti verbũ
καὶ εἶπε κύριος πρὸς αὐτόν, ἀνθ᾽ ὧν ᾐτήσω τὸ ῥῆμα
hoc a me: ⁊ nõ petiſti tibi dies mul
τοῦτο παρ᾽ ἐμοῦ, καὶ οὐκ ᾐτήσω σεαυτῷ ἡμέρας πολ
tos: ⁊ nõ poſtulaſti diuitias neq; petiſti aĩas
λάς, καὶ οὐκ ᾐτήσω πλοῦτον οὐδὲ ᾐτήσω ψυχὰς τῶν
inimicorũ tuoꝝ: ſʒ poſtulaſti tibi intellectũ ad audiẽ-
ἐχθρῶν σου, ἀλλ᾽ ᾐτήσω σεαυτῷ σύνεσιν τοῦ εἰσα-
dum iudicia ⁊ iuſtificationes: ecce feci
κούειν κρίματα καὶ δικαιώματα, ἰδοὺ πεποίηκα
ſcđm verbũ tuũ: ⁊ ecce dedi tibi cor
κατὰ τὸ ῥῆμά σου, καὶ ἰδοὺ δέδωκά σοι καρδίαν
ſapiẽs ⁊ peritũ: ſicͭ tibi nõ fuit ante te:
φρονίμην καὶ σοφήν, ὡς σοὶ οὐ γέγονεν ἔμπροσθέν σου,
⁊ poſt te nõ ſurget ſimilis tibi. ⁊ q̃ nõ peti
καὶ μετὰ σὲ οὐκ ἀναστήσεται ὅμοιός σοι. καί γε ἃ οὐκ ᾐτή
ſti: dedi tibi: ⁊ diuitias ⁊ gloriã: vt nõ fue-
σω, δέδωκά σοι, καὶ πλοῦτον καὶ δόξαν, ὡς οὐ γέ-
rit vir ſimilis tibi in regibus. ⁊ ſi am
γονεν ἀνὴρ ὅμοιός σοι ἐν τοῖς βασιλεῦσι. καὶ ἐὰν πο
bulaueris in via mea vt cuſtodias mãdata mea
ρευθῇς ἐν τῇ ὁδῷ μου τοῦ φυλάσσειν τὰς ἐντολάς μου
⁊ precepta mea: veluti ãbulauit dauid pa
C καὶ τὰ προστάγματά μου, ὡς ἐπορεύθη δαυὶδ ὁ πα-
2.Pa. 1. ter tuus: ⁊ producã dies tuos. ⁊ expgefa-
τήρ σου, καὶ μακρυνῶ τὰς ἡμέρας σου. καὶ ἐξυπνί-
ct⁹ eſt ſalomon: ⁊ ecce inſomniũ. ⁊ ſurrexit ⁊ abijt
σθη σολομών, καὶ ἰδοὺ ἐνύπνιον. καὶ ἀνέστη καὶ εἰσῆλθεν
in hieruſalem: ⁊ ſtetit ante faciẽ alta
εἰς ἱερουσαλήμ, καὶ ἔστη κατὰ πρόσωπον τοῦ θυσια
ris qđ ante cõſpectũ arce federis do
στηρίου τοῦ κατὰ πρόσωπον τῆς κιβωτοῦ διαθήκης κυ
mini: ⁊ obtulit holocauſta ⁊ fecit paci
ρίου, καὶ ἀνήγαγεν ὁλοκαυτώσεις καὶ ἐποίησεν εἰρηνι
ficas: ⁊ fecit cõuiuiũ vniuerſis famulis ſuis.
κάς, καὶ ἐποίησε πότον πᾶσι τοῖς παισὶν αὐτοῦ.
tunc apparuerũt due mulieres meretrices regi:
τότε ὤφθησαν δύο γυναῖκες πόρναι τῷ βασιλεῖ,
⁊ ſteterũt corã eo. ⁊ ait mulier vna:
καὶ ἔστησαν ἐνώπιον αὐτοῦ. καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ ἡ μία,
in me dñe mi. ego ⁊ mulier hec hitabam⁹ in do
ἐν ἐμοί κύριέ μου. ἐγὼ καὶ ἡ γυνὴ αὕτη ᾠκοῦμεν ἐν οἴ
mo vna: ⁊ peperi in domo: ⁊ factũ eſt die
κῳ ἑνί, καὶ ἔτεκον ἐν τῷ οἴκῳ, καὶ ἐγένετο τῇ ἡμέ
tertia poſtq̃ pepi ego: ⁊ peperit ⁊ mulier hec
ρᾳ τῇ τρίτῃ τεκούσης μου, καὶ ἔτεκεν καὶ ἡ γυνὴ αὐ
filiũ: ⁊ eramus ſimul. nõ erat vllus no
τὴ υἱόν, καὶ ἦμεν κατὰ τὸ αὐτό. οὐκ ἦν οὐθεὶς μεθ᾽-
biſcũ preter ambas nos in domo. ⁊ mor
ἡμῶν πάρεξ ἀμφοτέρων ἡμῶν ἐν τῷ οἴκῳ. καὶ ἀπέ-
tuus eſt filius mulieris huius nocte: q: incu
θανεν ὁ υἱὸς τῆς γυναικὸς ταύτης τὴν νύκτα, ὡς ἐπε-
buit ſup eũ. ⁊ ſurrexit media nocte: ⁊
κοιμήθη ἐπ᾽ αὐτόν. καὶ ἀνέστη μέσον τῆς νυκτός, καὶ
cepit filiũ meũ ex vlnis meis: ⁊
ἔλαβε τὸν υἱόν μου ἐκ τῶν ἀγκαλῶν μου, καὶ ἡ
ſerua tua dormiebat: ⁊ collocauit eũ in ſi
δούλη σου ἐκοιμᾶτο, καὶ ἐκοίμισεν αὐτὸ ἐν τῷ κόλ
nu ſuo: ⁊ filiũ mortuũ poſuit in
πῳ αὐτῆς, καὶ τὸν υἱὸν τὸν τεθνηκότα ἐκοίμισεν ἐν
ſinu meo. ⁊ ſurrexi mane ad lactãdũ fi-
τῷ κόλπῳ μου. καὶ ἀνέστην τοπρωῒ θηλάσαι τὸν υἱ-
liũ meũ: ⁊ ille erat mortuus.
όν μου, καὶ ἐκεῖνος ἦν τεθνηκώς. ∞∞∞∞∞∞∞∞

1.Pa. 1.d. 2.Pa. 1.a. Sap. 9.

B

hunc multum. Placuit ergo ſermo coram ∞∞ dño q ſalomon poſtulaſſet huiuſcemodi rẽ. Et dixit deus ſalomõi. Quia ∞∞∞∞∞∞∞ poſtulaſti verbum hoc ∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞ & non petiſti tibi dies multos: ∞∞∞∞∞∞∞ nec diuitias: aut ∞∞∞ ∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞ aĩas inimicorũ tuorũ: ſed poſtulaſti tibi ſapiẽtiam ad diſcernẽdũ iudicium: ecce feci tibi ∞ ſm̃ ſermões tuos: & dedi tibi cor ſapiens ∞∞ & intelligẽs: in tãtũ vt nullus ∞∞∞∞∞∞∞ añ te ſimilis tui fuerit: nec poſt te ſurrectur⁹ ſit. Sed & hec q̃ nõ poſtulaſti ∞∞∞∞∞∞∞ dedi tibi: diuitias ſcilicet & ∞∞∞∞∞∞∞∞∞ gloriam: vt nemo fuerit ſimilis tui ∞∞∞∞∞ in regibus cũctis retro diebus. Si autem ∞∞∞ ãbulaueris in viis meis & cuſtodieris precepta mea & mãdata mea: ſicut ambulauit pr̃ tuus: lõgos faciã dies tuos. Igitur euigilauit ſalomõ & intellexit qđ eſſet ſõniũ. Cũ veniſſet ieruſalẽ ſtetit corã arca federis domini & obtulit ∞ holocauſta: & fecit victimas pacificas & grande cõuiuiũ vniuerſis famulis ſuis. Tũc venerũt due mulieres meretrices ad regem: ∞∞∞∞ ſteteruntq̧ coram eo: quarum vna ait. ∞∞∞ Obſecro mi domine: ego & mulier hec ∞∞ habitabamus in domo vna: & peperi apud eã in cubiculo. Tertia aũt die poſtq̧ ego peperi: pepit & hec. Et eram⁹ ∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞ ſimul: nulluſq̧ alius nobiſcũ ĩ domo: exceptis nobis duab⁹. Mortuus ẽ aũt filius mulieris huius nocte. Dormiens qppe oppꝛeſſit eũ. Et cõſurgẽs intẽpeſte noctis ſilẽtio: tulit filiũ meum de latere meo ancille tue dormientis: & collocauit in ſinu ſuo: ſuũ aũt filiũ qui erat mortuus poſuit ĩ ſinu meo. Cumq̧ ſurrexiſſem mane vt darem lac filio meo: apparuit mortuus.

הַכָּבֵד הַזֶּה׃ וַיִּיטַב הַדָּבָר בְּעֵינֵי — יָטַב
אֲדֹנָי כִּי שָׁאַל שְׁלֹמֹה אֶת הַדָּבָר
הַזֶּה׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֵלָיו יַעַן
אֲשֶׁר שָׁאַלְתָּ אֶת הַדָּבָר הַזֶּה
וְלֹא שָׁאַלְתָּ לְּךָ יָמִים רַבִּים — יוֹם רָבַב
וְלֹא שָׁאַלְתָּ לְּךָ עֹשֶׁר וְלֹא
שָׁאַלְתָּ נֶפֶשׁ אֹיְבֶיךָ וְשָׁאַלְתָּ לְּךָ — בִּין
הָבִין לִשְׁמֹעַ מִשְׁפָּט׃ הִנֵּה עָשִׂיתִי — שָׁפַט עָשָׂה
כִּדְבָרֶךָ הִנֵּה נָתַתִּי לְךָ לֵב חָכָם — נָתַן
וְנָבוֹן אֲשֶׁר כָּמוֹךָ לֹא הָיָה — בִּין
לְפָנֶיךָ וְאַחֲרֶיךָ לֹא יָקוּם — פָּנָה קוּם
כָּמוֹךָ׃ וְגַם אֲשֶׁר לֹא שָׁאַלְתָּ
נָתַתִּי לָךְ גַּם עֹשֶׁר גַּם
כָּבוֹד אֲשֶׁר לֹא הָיָה כָמוֹךָ — כָּבַד
אִישׁ בַּמְּלָכִים כָּל יָמֶיךָ׃ וְאִם — יוֹם
תֵּלֵךְ בִּדְרָכַי לִשְׁמֹר חֻקַּי וּמִצְוֹתַי — הָלַךְ חָקַק
כַּאֲשֶׁר הָלַךְ דָּוִיד אָבִיךָ וְהַאֲרַכְתִּי — צָוָה אָרַךְ
אֶת יָמֶיךָ׃ וַיִּקַץ שְׁלֹמֹה וְהִנֵּה
חֲלוֹם וַיָּבוֹא יְרוּשָׁלַםִ וַיַּעֲמֹד — חָלַם בּוֹא
לִפְנֵי אֲרוֹן בְּרִית אֲדֹנָי וַיַּעַל — עָמַד פָּנָה
עֹלוֹת וַיַּעַשׂ שְׁלָמִים וַיַּעַשׂ — אָרַן בָּרַת
מִשְׁתֶּה לְכָל עֲבָדָיו׃ אָז תָּבֹאנָה — עָלָה עָשָׂה
שְׁתַּיִם נָשִׁים זֹנוֹת אֶל הַמֶּלֶךְ — שָׁתָה בּוֹא
וַתַּעֲמֹדְנָה לְפָנָיו׃ וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה — נָשָׁה זָנָה
הָאַחַת בִּי אֲדֹנִי אֲנִי וְהָאִשָּׁה הַזֹּאת — אָמַר אִישׁ
יֹשְׁבֹת בְּבַיִת אֶחָד וָאֵלֵד עִמָּהּ
בַּבָּיִת׃ וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי לְלִדְתִּי — יָלַד
וַתֵּלֶד גַּם הָאִשָּׁה הַזֹּאת וַאֲנַחְנוּ — הָיָה שָׁלַשׁ
יַחְדָּו אֵין זָר אִתָּנוּ בַּבַּיִת זוּלָתִי
שְׁתַּיִם אֲנַחְנוּ בַּבָּיִת׃ וַיָּמָת בֶּן — זָלַת
הָאִשָּׁה הַזֹּאת לָיְלָה אֲשֶׁר שָׁכְבָה — מוּת
עָלָיו׃ וַתָּקָם בְּתוֹךְ הַלַּיְלָה וַתִּקַּח
אֶת בְּנִי מֵאֶצְלִי וַאֲמָתְךָ יְשֵׁנָה — קוּם לָקַח
וַתַּשְׁכִּיבֵהוּ בְּחֵיקָהּ וְאֶת בְּנָהּ — אָמָה
הַמֵּת הִשְׁכִּיבָה בְחֵיקִי׃ וָאָקֻם — שָׁכַב
בַּבֹּקֶר לְהֵינִיק אֶת בְּנִי וְהִנֵּה מֵת — קוּם
— יָנַק

© Biblioteca Nacional de España

וָאֶתְבּוֹנֵן אֵלָיו בַּבֹּקֶר וְהִנֵּה לֹא   בין
הָיָה בְנִי אֲשֶׁר יָלָדְתִּי׃ וַתֹּאמֶר
הָאִשָּׁה הָאַחֶרֶת לֹא כִי בְּנִי הַחַי
וּבְנֵךְ הַמֵּת וְזֹאת אֹמֶרֶת לֹא כִי   מות
בְּנֵךְ הַמֵּת וּבְנִי הֶחָי וַתְּדַבֵּרְנָה   דבר
לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ׃ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ זֹאת   פנה
אֹמֶרֶת זֶה בְּנִי הַחַי וּבְנֵךְ הַמֵּת
וְזֹאת אֹמֶרֶת לֹא כִי בְּנֵךְ הַמֵּת וּבְנִי
הֶחָי׃ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ קְחוּ לִי חָרֶב   לקח
וַיָּבִאוּ הַחֶרֶב לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ׃ וַיֹּאמֶר   בוא פנה
הַמֶּלֶךְ גִּזְרוּ אֶת הַיֶּלֶד הַחַי
לִשְׁנָיִם וּתְנוּ אֶת הַחֲצִי לְאַחַת   שנה נתן
וְאֶת הַחֲצִי לְאֶחָת׃ וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה   חצה אמר
אֲשֶׁר בְּנָהּ הַחַי אֶל הַמֶּלֶךְ כִּי   איש
נִכְמְרוּ רַחֲמֶיהָ עַל בְּנָהּ וַתֹּאמֶר   כמר
בִּי אֲדֹנִי תְּנוּ לָהּ אֶת הַיָּלוּד הַחַי   נתן ילד
וְהָמֵת אַל תְּמִיתֻהוּ וְזֹאת אֹמֶרֶת   מות
גַּם לִי גַם לָךְ לֹא יִהְיֶה גְּזֹרוּ׃ וַיַּעַן   היה ענה
הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר תְּנוּ לָהּ אֶת הַיָּלוּד
הַחַי וְהָמֵת לֹא תְמִיתֻהוּ הִיא
אִמּוֹ׃ וַיִּשְׁמְעוּ כָל יִשְׂרָאֵל אֶת   שמע
הַמִּשְׁפָּט אֲשֶׁר שָׁפַט הַמֶּלֶךְ   שפט
וַיִּרְאוּ מִפְּנֵי הַמֶּלֶךְ כִּי רָאוּ כִּי   פנה ראה
חָכְמַת אֱלֹהִים בְּקִרְבּוֹ לַעֲשׂוֹת   עשה
מִשְׁפָּט׃

Cap. iiij.

וַיְהִי הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה מֶלֶךְ עַל כָּל   היה
יִשְׂרָאֵל׃ וְאֵלֶּה הַשָּׂרִים אֲשֶׁר לוֹ   שור
עֲזַרְיָהוּ בֶן צָדוֹק הַכֹּהֵן׃ אֱלִיחֹרֶף
וַאֲחִיָּה בְּנֵי שִׁישָׁא סֹפְרִים
יְהוֹשָׁפָט בֶּן אֲחִילוּד הַמַּזְכִּיר׃   זכר
וּבְנָיָהוּ בֶּן יְהוֹיָדָע עַל הַצָּבָא
וְצָדוֹק וְאֶבְיָתָר כֹּהֲנִים׃ וַעֲזַרְיָהוּ
בֶן נָתָן עַל הַנִּצָּבִים וְזָבוּד בֶּן
נָתָן כֹּהֵן רֵעֶה הַמֶּלֶךְ׃ וַאֲחִישָׁר
עַל הַבָּיִת וַאֲדֹנִירָם בֶּן עַבְדָּא
עַל הַמַּס׃ וְלִשְׁלֹמֹה שְׁנֵים

Quē diligētius intuēs clara luce deprehēdi nō eſſe meū quē genueram. Reſponditq; altera mulier. Non eſt ita vt dicis: ſed filius tuus mortuus eſt: meus aūt viuit. E cōtrario illa dicebat. Mētiris. Filius qppe me⁹ viuit: & fili⁹ tu⁹ mortuus eſt. Atq; in hūc modū cōtēdebāt corā rege. Tūc rex ait. Hec dicit. Filius meus viuit: & fili⁹ tuus mortu⁹ ē. Et iſta rñdit. Non: ſed filius tuus mortuus eſt: me⁹ aūt viuit. Dixit ergo rex. Afferte mihi gladiū. Cūq; attuliſſēt gladiū corā rege. Diuidite inqt infantē viuū in duas ptes & date dimidiā ptē vni & dimidiā ptem alteri. Dixit autem mulier cuius filius erat viuus ad regē: cōmota ſunt qppe viſcera eius ſup filio ſuo. Obſecro dñe date illi infantem viuum: & nolite interficere eū. E cōtrario illa dicebat. Nec mihi nec tibi ſit: ſed diuidatur. Reſpōdit rex & ait. Date huic infantē viuū & non occidatur. Hec eſt enim mater ei⁹. Audiuit itaq; omnis iſrael iudicium qđ iudicaſſet rex: & timuerūt regem: videntes ſapientiā dei eſſe in eo ad faciendum iudicium.

4.

Erat autem rex ſalomō regnans ſuper oēm iſrael: & hi principes quos habebat. Azarias filius ſadoch ſacerdotis: helioreph & ahia filii ſeſa ſcribe. Ioſaphat filius ahilud a commentariis. Banaias filius ioiade ſuper exercitum. Sadoch aūt & abiathar ſacerdotes: azarias filius Nathan ſup eos qui aſſiſtebāt regi. Sabud filius nathā ſacerdos amic⁹ regis: & ahiſar p̄poſitus domus: & adonirā filius abda ſup tributa. Habebat autē ſalomon duodecim

τ perſpexi eū mane: τ ecce nō erat fili⁹
καὶ κατενόησα αὐτὸν τοπρωΐ, καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν ὁ υἱός
me⁹ quē genuerā. τ dixit mulier altera: nequaq̄: ſed
μου ὃν ἔτεκον. καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ ἡ ἑτέρα, οὐχί, ἀλλὰ
filius me⁹ viuēs: τ filius tuus mortuus. τ illa di
ὁ υἱός μου ὁ ζῶν, καὶ ὁ υἱός σου ὁ τεθνηκώς. καὶ αὐτὴ εἶ
xit: minime: filius tuus mortuus: τ filius me⁹ viuēs.
πεν, οὐχί, ὁ υἱός σου ὁ τεθνηκώς, καὶ υἱός μου ὁ ζῶν.
τ locute ſunt corā rege. τ dixit e
καὶ ἐλάλησαν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως. καὶ εἶπεν αὐ
is rex: tu dicis: iſte filius meus q̄ viuit:
ταῖς ὁ βασιλεύς, σὺ λέγεις, οὗτος ὁ υἱός μου ὁ ζῶν,
τ filius huius q̄ mortuus eſt. τ tu dicis: nequaq̄: ſed
καὶ ὁ υἱὸς ταύτης ὁ τεθνηκώς. καὶ σὺ λέγεις, οὐχί, ἀλ
filius me⁹ q̄ viuit: at filius huius q̄ mortu⁹ eſt. τ
λὰ ὁ υἱός μου ὁ ζῶν, ὁ δὲ υἱὸς ταύτης ὁ τεθνηκώς. καὶ
dixit rex: tollite mihi gladiū. τ attule
εἶπεν ὁ βασιλεύς, λάβετέ μοι μάχαιραν. καὶ προσή
runt gladiū in cōſpectu regis. τ a
νεγκαν τὴν μάχαιραν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως. καὶ εἶ
it rex: diuidite puerū viuū in duo:
πεν ὁ βασιλεύς, διέλετε τὸ παιδίον τὸ ζῶν εἰς δύο,
τ date dimidiā ptē eius huic: τ dimidiā ptē eius
καὶ δότε τὸ ἥμισυ αὐτοῦ ταύτῃ, καὶ τὸ ἥμισυ αὐτοῦ
huic. τ rñdit mulier cuius erat fili⁹ viuēs: τ a
ταύτῃ. καὶ ἀπεκρίθη ἡ γυνὴ ἧς ἦν υἱὸς ὁ ζῶν, καὶ εἶ
it ad regem: qm̄ turbata ſūt viſcera eius
πεν πρὸς τὸν βασιλέα, ὅτι ἐταράχθη ἡ μήτρα αὐτῆς
ſup filio ſuo: τ ait: in me dñe: date ei
ἐπὶ τῷ υἱῷ αὐτῆς, καὶ εἶπεν, ἐν ἐμοὶ κύριε, δότε αὐ
puerū: τ morte ne occidatis ipſū.
τῇ τὸ παιδίον, καὶ θανάτῳ μὴ θανατώσητε αὐτό.
τ altera dixit: neq; mihi neq; huic ſit: di
καὶ ἡ ἑτέρα εἶπεν, μήτε ἐμοὶ μήτε αὐτῇ ἔστω, διέ
uidite eū. τ rñdit rex τ dixit: da
λετε αὐτό. καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς καὶ εἶπεν, δό
te puerū viuētē mulieri q̄ dixit: date eum ei
τε τὸ παιδίον τὸ ζῶν τῇ γυναικὶ τῇ εἰπούσῃ, δότε αὐτὸ αὐ
τ morte ne occidatis ipm̄: qm̄ ipſa mr̄
τῇ καὶ θανάτῳ μὴ θανατώσητε αὐτό, ὅτι αὕτη ἡ μήτηρ
eius. τ audiuit vniuerſus iſrael iudiciū hoc
αὐτοῦ. καὶ ἤκουσε πᾶς ἰσραὴλ τὸ κρίμα τοῦτο
qđ iudicauit rex: τ timuerūt a fa
ὃ ἔκρινεν ὁ βασιλεύς, καὶ ἐφοβήθησαν ἀπὸ προσώ
cie regis: q: viderūt q̄ ſapiētia dei in
που τοῦ βασιλέως, ὅτι εἶδον ὅτι φρόνησις θεοῦ ἐν
eo ad faciēdū iudicia.
αὐτῷ τοῦ ποιεῖν δικαιώματα.

Ca. 4.

Et erat rex ſalomō regnans ſup iſ
Καὶ ἦν ὁ βασιλεὺς σολομὼν βασιλεύων ἐπὶ ἰσ
rael. τ hi principes q̄ erāt ipſi. azarias fi
ραήλ. καὶ οὗτοι οἱ ἄρχοντες οἳ ἦσαν αὐτῷ. ἀζαρίας υἱ
lius ſadoc ſacerdos. τ elichoreph τ achia filii ſiſa
ὸς σαδὼκ ὁ ἱερεύς. καὶ ἐλιχόρεφ καὶ ἀχία υἱοὶ σιβὰ
ſcribe. ioſaphat filius achilud a comētariis.
γραμματεῖς. ἰωσαφὰτ υἱὸς ἀχιλοὺδ ὑπομιμνήσκων.
τ baneas filius ioiada ſup exercitū. τ ſa
καὶ βαναίας υἱὸς ἰωιαδὰ ἐπὶ τῆς δυνάμεως. καὶ σα
doc τ abiathar ſacerdotes. τ azarias filius nathā ſup
δὼκ καὶ ἀβιάθαρ ἱερεῖς. καὶ ἀζαρίας υἱὸς ναθὰν ἐπὶ
aſſiſtētes regi. τ zabud filius nathan amicus
τῶν καθεσταμένων. καὶ ζαβοὺδ υἱὸς ναθὰν ἑταῖρος
regis. τ achiſar p̄poſit⁹ dom⁹. τ adoniram
τοῦ βασιλέως. καὶ ἀχισὰρ οἰκονόμος. καὶ ἀδονιρὰμ
filius abda ſup tributa. τ ſalomoni duodecī
υἱὸς ἀβδὰ ἐπὶ τῶν φόρων. καὶ τῷ σολομῶντι δώδεκα

© Biblioteca Nacional de España

prefecti ſup omnē iſrael: ad ſuppeditādū re
καθεστάμενοι ἐπὶ πάντα ἰσραήλ, χορηγεῖν τῷ βασι=
gi ⁊ domui eius. mēſis in anno erat vt
λεῖ καὶ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ. μὴν ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐγίνετο ἐπὶ
vnuſqſq; ſubminiſtraret. hec nomina eorū. be
τὸν ἕνα χορηγεῖν. καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα αὐτῶν. βε=
nor in mōte ephraim filius dacar in macas ⁊ in ſala
νὼρ ἐν ὄρει ἐφραὶμ υἱὸς δάκαρ ἐν μακὰς καὶ ἐν σαλα=
D bin ⁊ bethſamis ⁊ elon vſq; in bananā. beneſed in ara
βὶν καὶ βεθσαμὶς καὶ ἐλὼν ἕως βεναναί. βενέσεδ ἐν ἀρα
both: ipſi⁹ ſocho ⁊ oīs tra opher. filij abina
βὼθ, αὐτοῦ σοχὼ καὶ πᾶσα γῆ ὀφέρ. υἱοῦ ἀβινα=
B dab oīs nephador. taphath filia ſalomonis
δὰβ πᾶσα νεφαδώρ. ταφὰθ θυγάτηρ σολομῶντος
erat ei in vxorē. baana filius achilud thaanach
ἦν αὐτῷ εἰς γυναῖκα. βαανὰ υἱὸς ἀχιλοὺδ θαανὰχ
⁊ mageddo ⁊ oēs domū ſaan q̄ a ſar=
καὶ μαγεδδὼ καὶ πάντα οἶκον σαὰν τὸν παρὰ σαρ
than ſubter izrael a bethſaā vſq; in abelmola vſq; ī
θὰν ὑποκάτω ἰζραὴλ ἐκ βεθσαὰν ἕως ἀβελμολὰ ἕως
macber iegmaam. filius gaber in ramoth galaa
μαίβερ ἰεγμαάμ. υἱὸς γαβὲρ ἐν ῥαμὼθ τοῦ γαλαα
dite. huius erant ciuitates iaer filij manaſſe in
δίτου. τούτου ἦσαν πόλεις ἰαὴρ υἱοῦ μανασσῆ ἐν
galaad. huic funiculus argob in baſan ſexa
γαλαάδ. τούτῳ σχοίνισμα ἀργὼβ ἐν τῇ βασὰν ἑξήκον
ginta ciuitates magne ⁊ murate ⁊ vectes e=
τα πόλεις μεγάλαι καὶ τειχήρεις καὶ μοχλοὶ χαλ
rei. achinadab filius addo maanaim achimaas in neph
κοῖ. ἀχιναδὰβ υἱὸς ἀδδὼ μααναὶμ ἀχιμαὰς ἐν νεφ=
thali. ⁊ hic cepit baſemmath filiam ſa
θαλί. καὶ οὗτος ἔλαβε τὴν βασεμμὰθ θυγατέρα σο
lomonis in vxorē. baneas fili⁹ chuſi in aſer
λομῶντος εἰς γυναῖκα. βανέας υἱὸς χουσὶ ἐν ἀσὴρ
⁊ in baaloth. ioſaphat filius pharue in iſachar.
καὶ ἐν βααλώθ. ἰωσαφὰτ υἱὸς φαρουὲ ἐν ἰσάχαρ.
ſemei filius ela in beniamin. gaber filius vri in
σεμεῒ υἱὸς ἠλᾶ ἐν τῷ βενιαμίν. γαβὲρ υἱὸς οὐρὶ ἐν
terra galaad terra ſeon regis amorreoꝝ
γῆ γαλαὰδ γῆ σεὼν τοῦ βασιλέως τῶν ἀμορραίων
⁊ og regis baſan: ⁊ ꝓpoſitus in terra iu
καὶ ὢγ βασιλέως βασάν, καὶ νασὶβ ἐν τῇ γῇ ἰού=
da vn⁹. iudas ⁊ iſrael multi nimis vt
δα εἷς. ἰούδας καὶ ἰσραὴλ πολλοὶ σφόδρα ὡς ἡ
arena in mari in multitudine comedētes ⁊ bi=
ἄμμος ἐπὶ τῆς θαλάσσης εἰς πλῆθος ἐσθίοντες καὶ πίνον
bētes ⁊ letātes. ⁊ ſalomō erat pꝛīceps in cūctis
τες καὶ χαίροντες. καὶ σολομὼν ἦν ἄρχων ἐν πάσαις ταῖς
A regnis a flumine terre philiſtijm ⁊ vſq; ad
C βασιλείαις ἀπὸ ποταμοῦ γῆς ἀλλοφύλων καὶ ἕως
terminos egyti. ⁊ erāt afferētes ei do
ὁρίων αἰγύπτου. καὶ ἦσαν προσφέροντες αὐτῷ δῶ=
na: ⁊ ſeruierūt ſalomoni cunctis die
ρα, καὶ ἐδούλευον τῷ σολομῶντι πάσας τὰς ἡ=
bus vite eius. ⁊ hoc pꝛādiū ſa
μέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ, καὶ τοῦτο ἄριστον τῷ σο=
lomoni in die vna: triginta cori ſimi=
λομῶντι ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ, τριάκοντα κόροι σεμιδά=
le: ⁊ ſexaginta cori farine: decē vituli
λεως, καὶ ἑξήκοντα κόροι ἀλεύρου, δέκα μόσχοι

prefectos ſuper omnē iſrael: qui prebebāt annonā regi & domui ei⁹. Per ſingulos eni menſes in anno ſinguli neceſſaria miniſtrabāt. Et hec noīa eorū. Benhur ī monte effraī. Bendecar in macces & in ſalebī & in bethſames & in helom & in bethanā. Beneſſed in araboth. Ipius enim erat ſocho: & oīs terra epher. Benabīadab ei⁹ oīs nephador: taphet filiā ſalomonis hēbat vxorē: bana filius ahilud regebat thanach & mageddo & vniuerſam bethſā q̄ eſt iuxta ſarthana ſubter iezrael a bethſan vſq; abelmeula e regiōe iecmaam. ben gaber in ramoth galaad hēbat auothiair filii manaſſe in galaad. Ip̄e erat in oī regione argob que eſt in baſan ſexaginta ciuitatibus magnis atq; muratis q̄ hēbāt ſeras ereas. Abinadab filius addo preerat in manaim. Achimaas in neptalī: ſed & ip̄e habebat baſemath filiā ſalomonis in coniugio: banaa fili⁹ huſi in aſer & in baloth. Ioſaphat filius pharue in iſachar. Semei filius hela in beniamin: gaber filius ſuri in terra galaad & in terra ſeon regis āmorrei & og regis baſan: ſuper omnia que erant in illa terra. Iuda & iſrael innumerabiles ſicut arena maris ī multitudine comedentes & bibentes atq; letantes. Salomon aūt erat in dictione ſua habens omnia regna: a flumine terre philiſtiim vſq; ad terminum egypti: offerentium ſibi munera & ſeruientium ei cunctis diebus vite eius. Erat autem cibus ſalomonis per dies ſingulos triginta chori ſimile: & ſexaginta chori farine: decem boues

עָשָׂר נִצָּבִים עַל כָּל יִשְׂרָאֵל
וְכִלְכְּלוּ אֶת הַמֶּלֶךְ וְאֶת בֵּיתוֹ
חֹדֶשׁ בַּשָּׁנָה יִהְיֶה עַל הָאֶחָד הָיָה
לְכַלְכֵּל׃ וְאֵלֶּה שְׁמוֹתָם בֶּן חוּר
בְּהַר אֶפְרָיִם׃ בֶּן דֶּקֶר בְּמָקַץ
וּבְשַׁעַלְבִים וּבֵית שָׁמֶשׁ וְאֵילוֹן
בֵּית חָנָן׃ בֶּן חֶסֶד בָּאֲרֻבּוֹת לוֹ
שֹׂכֹה וְכָל אֶרֶץ חֵפֶר׃ בֶּן אֲבִינָדָב
כָּל נָפַת דֹּאר טָפַת בַּת שְׁלֹמֹה נוף
הָיְתָה לּוֹ לְאִשָּׁה׃ בַּעֲנָא בֶּן הָיָה איש
אֲחִילוּד תַּעְנַךְ וּמְגִדּוֹ וְכָל בֵּית
שְׁאָן אֲשֶׁר אֵצֶל צָרְתַנָה מִתַּחַת
לְיִזְרְעֶאל מִבֵּית שְׁאָן עַד אָבֵל
מְחוֹלָה עַד מֵעֵבֶר לְיָקְמֳעָם׃ בֶּן
גֶּבֶר בְּרָמֹת גִּלְעָד לוֹ חַוֹּת יָאִיר חָוָה
בֶּן מְנַשֶּׁה אֲשֶׁר בַּגִּלְעָד לוֹ חֶבֶל
אַרְגֹּב אֲשֶׁר בַּבָּשָׁן שִׁשִּׁים עָרִים עִיר
גְּדֹלוֹת חוֹמָה וּבְרִיחַ נְחֹשֶׁת׃ אֲחִינָדָב חָמָה
בֶּן עִדֹּא מַחֲנָיְמָה׃ אֲחִימַעַץ בָּרַח
בְּנַפְתָּלִי גַּם הוּא לָקַח אֶת בָּשְׂמַת
בַּת שְׁלֹמֹה לְאִשָּׁה׃ בַּעֲנָא בֶּן חוּשַׁי
בְּאָשֵׁר וּבְעָלוֹת׃ יְהוֹשָׁפָט בֶּן
פָּרוּחַ בְּיִשָּׂשכָר׃ שִׁמְעִי בֶן אֵלָא
בְּבִנְיָמִן׃ גֶּבֶר בֶּן אֻרִי בְּאֶרֶץ גִּלְעָד
אֶרֶץ סִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי וְעֹג
מֶלֶךְ הַבָּשָׁן וּנְצִיב אֶחָד אֲשֶׁר נָצַב
בָּאָרֶץ׃ יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל רַבִּים רָבַב
כַּחוֹל אֲשֶׁר עַל הַיָּם לָרֹב
אֹכְלִים וְשֹׁתִים וּשְׂמֵחִים׃ שָׁתָה
וּשְׁלֹמֹה הָיָה מוֹשֵׁל בְּכָל מָשַׁל
הַמַּמְלָכוֹת מִן הַנָּהָר אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים מָלַךְ
וְעַד גְּבוּל מִצְרָיִם מַגִּשִׁים גְּבַל נָגַשׁ
מִנְחָה וְעֹבְדִים אֶת שְׁלֹמֹה כָּל
יְמֵי חַיָּיו׃ וַיְהִי לֶחֶם שְׁלֹמֹה יום חָיָה
לְיוֹם אֶחָד שְׁלֹשִׁים כֹּר סֹלֶת הָיָה כור
וְשִׁשִּׁים כֹּר קָמַח׃ עֲשָׂרָה בָקָר

© Biblioteca Nacional de España

בריאים ועשרים בקר רעי ומאה רעה
צאן לבד מאיל וצבי ויחמור חמר
וברברים אבוסים: כי הוא רדה אנס
בכל עבר הנהר מתפסח ועד עזה
בכל מלכי עבר הנהר ושלום שלם
היה לו מכל עבריו מסביב: וישב סבב
יהודה וישראל לבטח איש תחת
גפנו ותחת תאנתו מדן ועד באר
שבע כל ימי שלמה: ויהי יום היה
לשלמה ארבעים אלף ארות רבע ארה
סוסים למרכבו ושנים עשר רכב שנה
אלף פרשים: וכלכלו הנצבים
האלה את המלך שלמה ואת כל
הקרב אל שלחן המלך שלמה
איש חדשו לא יעדרו דבר: עדר
והשערים והתבן לסוסים ולרכש
יבאו אל המקום אשר יהיה בוא קום
שם איש כמשפטו: ויתן אלהים שפט נתן
חכמה לשלמה ותבונה הרבה בין רבה
מאד ורחב לב כחול אשר על
שפת הים: ותרב חכמת שלמה שפה רבה
מחכמת כל בני קדם ומכל חכמת
מצרים: ויחכם מכל האדם חכם
מאיתן האזרחי והימן וכלכל
ודרדע בני מחול ויהי שמו בכל
הגוים סביב: וידבר שלשת דבר
אלפים משל ויהי שירו חמשה שור
ואלף: וידבר על העצים מן
הארז אשר בלבנון ועד האזוב אזב
אשר יצא בקיר וידבר על
הבהמה ועל העוף ועל הרמש
ועל הדגים: ויבאו מכל העמים תנה בוא
לשמע את חכמת שלמה מאת כל
מלכי הארץ אשר שמעו את
Cap.v. חכמתו: וישלח חירם
מלך צר את עבדיו אל שלמה שלח

pingues: & viginti boues paſcuales: & centū arietes: excepta venatiōe ceruorū: caprearū atq; bubalorū & auiū altilium. Ipſe ei obtiebat oēm regionē q̄ erat trāſ flumē a thapſa vſq; ab gazā & cūctos reges illarū regionum: & hēbat pacē ex oī pte in circuitu. Habitabatq; iuda & iſrl abſq; timore vllo vnuſquiſq; ſub vite ſua: & ſub ficu ſua a dan vſq; berſabee cūctis diebus ſalomonis. Et habebat ſalomon quadraginta milia preſepia equorum currilium: & duodecim milia eq̄ſtriū. nutriebantq; eos ſupradicti regis prefecti: ſed & neceſſaria menſe regis ſalomōis cū ingenti cura p̄bebāt in tempore ſuo. Ordeū quoq; & paleas equorum & iumētorū deferebant in locū vbi erat rex iuxta cōſtitutū ſibi. Dedit quoq; deus ſapiētiam ſalomoni & prudentiā multam nimis & latitudinē cordis q̄ſi arena que eſt in littore maris. Et precedebat ſapiētia ſalomonis ſapientiā oīum oriētalium & egyptiorū: & erat ſapiētior cunctis hoībus. Sapiētior ethā ezraite & hemā & calchal & dorda filiis maol: & erat noīatus in vniuerſis gētibus per circuitū. Locutus eſt quoq; ſalomon tria milia pabolas & fuerūt carmina eius quinq; milia. Et diſputauit ſup lignis: a cedro que eſt in libano vſq; ad hyſſopum que egreditur de pariete: & diſſeruit de iumentis & volucrib9 & reptilibus & piſcib9. Et veniebāt de cūctis populis ad audiendā ſapiam ſalomonis: & ab vniuerſis regib9 terre qui audiebant ſapientiā eius 5.

Miſit quoq; hiram rex tyri ſuos ſuos ad ſalomonem:

electi τ viginti boues paſcuales: τ centū pecu
ἐκλεκτοὶ καὶ εἴκοσι βόες νομάδες, καὶ ἑκατὸν πρόβα
des: extra ceruos τ capreas τ volucres electas
τα, ἐκτὸς ἐλάφων καὶ δορκάδων καὶ ὀρνίθων ἐκλεκτῶν
τ agreſtes: qm̄ erat p̄iceps in cūctis trans flu
καὶ νομάδων, ὅτι ἦν ἄρχων ἐν παντὶ πέραν τοῦ πο
men a thapſa vſq; ad gaza in vniuerſis re
ταμοῦ ἀπὸ θάψα ἕως γαζὰ ἐν πάσαις ταῖς βασι
gnis q̄ trans flumen. τ erat ipſi pax ex om
λείαις ταῖς πέραν τοῦ ποταμοῦ. καὶ ἦν αὐτῷ εἰρήνη ἐκ πάν
nibus ptibus eius in circuitu. τ habitabat iu
των τῶν μερῶν αὐτοῦ κυκλόθεν. καὶ κατῴκει ἰού
das τ iſrael confiſi vnuſq̄ſq; in vite
δας καὶ ἰσραὴλ πεποιθότες ἕκαστος εἰς τὴν ἄμπελον
ſua τ ſub ficu ſua a dan τ vſq; ad
αὐτοῦ καὶ ὑπὸ τὴν συκῆν αὐτοῦ ἀπὸ δὰν καὶ ἕως
berſabee oib9 diebus ſalomonis. τ erant
βηρσαβεὲ πάσας τὰς ἡμέρας σολομῶντος. καὶ ἦσαν
ſalomoni quadraginta milia in currus:
τῷ σολομῶντι τεσσαράκοντα χιλιάδες εἰς ἅρματα,
τ duodecim milia equitū. τ ſufficiebāt neceſſaria
καὶ δώδεκα χιλιάδες ἱππέων. καὶ ἐχορήγουν οἱ κα
p̄efecti iſti regi ſalomoni ſm oia
θεστάμενοι οὗτοι τῷ βασιλεῖ σολομῶντι κατὰ πάντα
mādata ſup mēſa regis:
τὰ διηγγελμένα ἐπὶ τὴν τράπεζαν τοῦ βασιλέως,
vnuſq̄ſq; mēſe ſuo: nō mutabāt verbū. τ
ἕκαστος τὸν μῆνα αὐτοῦ, οὐ παρήλλασσον λόγον. καὶ
ordea τ paleas equis τ curri
τὰς κριθὰς καὶ τὸ ἄχυρον τοῖς ἵπποις καὶ τοῖς ἅρμα
bus ferebāt in locū vbi erat rex: vnuſq̄ſq; p
σιν ἔφερον εἰς τὸν τόπον οὗ ἂν ᾖ ὁ βασιλεύς, ἕκαστος κα
ordinē ſuū. τ dedit dn̄s prudētiā
τὰ τὴν σύνταξιν αὐτοῦ. καὶ ἔδωκε κύριος φρόνησιν
ſalomoni: τ ſapiētiā multā nimis: τ
τῷ σολομῶντι, καὶ σοφίαν πολλὴν σφόδρα, καὶ
latitudinē cordis vt arena q̄ iuxta mare.
χύμα καρδίας ὡς ἡ ἄμμος ἡ παρὰ τὴν θάλασσαν.
τ multiplicata ē ſapiētia ſalomonis magis q̄ ſapiē
καὶ ἐπληθύνθη ἡ σοφία σολομῶντος ὑπὲρ τὴν φρό
tia omniū antiquorū hominū: τ magis q̄ om
νησιν πάντων ἀρχαίων ἀνθρώπων, καὶ ὑπὲρ πάν
nes ſapiētes egypti. τ ſapiēs erat ſup om
τας φρονίμους αἰγύπτου. καὶ ἐσοφίσατο ὑπὲρ πάν
nes hoīes: τ ſapiētia aīcedebat ſup ethā ezrai
τας ἀνθρώπους, καὶ ἐσοφίσατο ὑπὲρ αἰθὰμ τὸν ἐζραΐ
tem: τ eman τ chalcal τ dar
την, καὶ τὸν αἰμὰν καὶ τὸν χαλκὰλ καὶ τὸν δαρ
dae filiū machol. τ erat nomē eius i vniuerſis
δαὲ υἱὸν μαχώλ. καὶ ἐγένετο τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν πᾶσι
gētibus i circuitu. τ locut9 eſt tria milia para
τοῖς ἔθνεσι κύκλῳ. καὶ ἐλάλησε τρεῖς χιλιάδας παρα
bolas. τ erant carmina ei9 quinq; milia. τ
βολάς. καὶ ἦσαν ᾠδαὶ αὐτοῦ πεντακισχίλιαι. καὶ
locutus eſt de lignis a cedro q̄ in
ἐλάλησε περὶ τῶν ξύλων ἀπὸ τῆς κέδρου τῆς ἐν
libano τ vſq; ad hyſſopū q̄ egreditur
τῷ λιβάνῳ καὶ ἕως τῆς ὑσσώπου τῆς ἐκπορευομένης
ex pariete. τ locut9 eſt de iumētis: τ
ἐκ τοῦ τοίχου. καὶ ἐλάλησε περὶ τῶν κτηνῶν, καὶ
de volucribus: τ de reptilib9: τ
περὶ τῶν πετεινῶν, καὶ περὶ τῶν ἑρπετῶν, καὶ
de piſcibus. τ veniebāt omnes ppl̄i
περὶ τῶν ἰχθύων. καὶ παρεγίνοντο πάντες οἱ λαοὶ
ad audiēdā ſapiētiā ſalomonis. τ accipiebat dona
ἀκούειν τῆς σοφίας σολομῶντος. καὶ ἐλάμβανε δῶρα
a regibus terre: q̄cūq; audiebāt ſapiētiā eius.
παρὰ τῶν βασιλέων τῆς γῆς, ὅσοι ἤκουον τῆς σοφίας αὐτοῦ. Ca.5.

ET miſit chirā rex tyri
Καὶ ἀπέστειλε χειρὰμ βασιλεὺς τύρου τοὺς A
ſeruos ſuos ad ſalomonem:
παῖδας αὐτοῦ πρὸς σολομῶντα,

D

C

© Biblioteca Nacional de España

audiuit enī φ ipſum vnxiſſent in regem pro dauid
ἤκουσε γὰρ ὅτι αὐτὸν ἔχρισαν εἰς βασιλέα ἀντὶ δαυὶδ
patre eius. q2 diligēs erat chiram dauid
1.Pa.2.a. τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. ὅτι ἀγαπῶν ἦν χειρὰμ τὸν δαυὶδ
oibus diebus: τ miſit ſalomon ad chi
πάσας τὰς ἡμέρας. καὶ ἀπέστειλε σολομὼν πρὸς χει
ram dicēs: tu noſti dauid patrē meū q2
ρὰμ λέγων, σὺ οἶδας δαυὶδ τὸν πατέρα μου ὅτι
nō poterat edificare domū nomini dn̄i
οὐκ ἠδύνατο οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ ὀνόματι κυρίου
dei mei a facie bellorū cir=
τοῦ θεοῦ μου ἀπὸ προσώπου τῶν πολέμων τῶν κυ=
cueuntiū eum: donec daret eos dn̄s
κλωσάντων αὐτόν, ἕως τοῦ δοῦναι αὐτοὺς κύριον
ſub veſtigijs pedū eius. τ nūc requiē
ὑπὸ τὰ ἴχνη τῶν ποδῶν αὐτοῦ. καὶ νῦν ἀνέπαυ=
dedit dn̄s deus meꝰ mihi ꝑ circuitū: nō eſt in
σεν κύριος ὁ θεός μου ἐμοὶ κυκλόθεν, οὐκ ἔστιν ἐπί=
ſidiator τ nō eſt occurſus malus. τ ecce ego
βουλος καὶ οὐκ ἔστιν ἀπάντημα πονηρόν. καὶ ἰδοὺ ἐγὼ
dico edificare domū nomini dn̄i dei:
λέγω οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ ὀνόματι κυρίου τοῦ θεοῦ,
ſicut locutus eſt dn̄s ad dauid patrē meū
καθὼς ἐλάλησεν κύριος πρὸς δαυὶδ τὸν πατέρα μου
D B dicens: filius tuꝰ quē dabo pro te ſuꝑ ſoliū
λέγων, ὁ υἱός σου ὃν δώσω ἀντὶ σοῦ ἐπὶ τὸν θρόνον
tuū: hic edificabit domū nomini meo.
σου, οὗτος οἰκοδομήσει τὸν οἶκον τῷ ὀνόματί μου.
τ nūc precipe τ precidant mihi ligna de
καὶ νῦν ἔντειλαι καὶ κοψάτωσάν μοι ξύλα ἐκ τοῦ
libano. ecce ſerui mei cū ſeruis tuis:
λιβάνου. ἰδοὺ οἱ δοῦλοί μου μετὰ τῶν δούλων σου,
τ mercedē ſeruorū tuoꝝ dabo tibi ſm̄ om=
καὶ τὸν μισθὸν τῶν δούλων σου δώσω σοι κατὰ πάν
nia que dixeris. q2 tu ſcis: φ nō eſt in
τα ὅσα ἂν εἴπῃς. ὅτι σὺ οἶδας, ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν
nobis q̄ nouerit incidere ligna ſicut ſidonij. τ factū
ἡμῖν εἰδὼς κόπτειν ξύλα καθὼς οἱ σιδώνιοι. καὶ ἐγένε
eſt vt audiuit chiram verba ſalomonis letatꝰ
το ὡς ἤκουσε χειρὰμ τῶν λόγων σολομῶντος ἐχά=
eſt valde. τ ait: bn̄dictus dn̄s hodie q̄
ρη σφόδρα. καὶ εἶπεν, εὐλογητὸς κύριος σήμερον ὃς ἔ=
dedit dauid filiū ſapiētē ſuꝑ pp̄lm mul
δωκε τῷ δαυὶδ υἱὸν φρόνιμον ἐπὶ τὸν λαὸν τὸν πο
tum hūc. τ miſit chiram ad ſalomonē
λὺν τοῦτον. καὶ ἀπέστειλε χειρὰμ πρὸς σολομῶντα
dicēs: audiui de oībus q̄ miſiſti ad me:
λέγων, ἀκήκοα περὶ πάντων ὧν ἀπέσταλκας πρός με,
ego faciā volūtatē tuā in lignis cedrinis τ abie
ἐγὼ ποιήσω τὸ θέλημά σου εἰς ξύλα κέδρινα καὶ πεύ
gnis. ſerui mei deducēt ea de liba
C κινα. οἱ δοῦλοί μου κατάξουσιν αὐτὰ ἐκ τοῦ λιβά=
no in mare: τ ego ponā ea in rati=
νου εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐγὼ θήσομαι αὐτὰ εἰς σχεδί=
bus vſq3 ad locū quē nūciaueris ad me: τ ex=
ας ἕως τοῦ τόπου οὗ ἂν ἀποστείλῃς πρός με, καὶ ἐκ=
cutiam ea ibi τ tu tolles. τ tu facies
τινάξω αὐτὰ ἐκεῖ καὶ σὺ ἀρεῖς. καὶ σὺ ποιήσεις τὸ
volūtatē meā vt des panes domui mee. τ erat
θέλημά μου τοῦ δοῦναι ἄρτους τῷ οἴκῳ μου. καὶ ἦν
chiram dans ſalomoni cedros τ abietes
χειρὰμ διδοὺς τῷ σολομῶντι κέδρους καὶ πεύκας
iuxta oēm volūtatē eiꝰ. τ ſalomō dedit chiram
κατὰ πᾶν τὸ θέλημα αὐτοῦ. καὶ σολομὼν ἔδωκε τῷ χειρὰμ
viginti milia choros tritici cibū domui e=
εἴκοσι χιλιάδας κόρους πυροῦ μαχὰλ τῷ οἴκῳ αὐ=
2a.5. A ius: τ viginti batus olei
τοῦ, καὶ εἴκοσι βαὶθ ἐλαίου

audiuit enim q ipſum vnxiſſent regem pro patre eius: qa amicus fuerat hiram dauid omni tp̄e. Miſit autem ſalomon ad hiram dicens. Tu ſcis voluntatem dd̄ patris mei: & quia non poterat edificare domū noī dn̄i dei ſui ꝑꝑ bella imminētia per circuitum donec daret dominus eos ſub veſtigio pedū eius. Nūc āt requiem dedit deus meus mihi ꝑ circuitū: & non eſt ſathan neq3 occurſus malus: quāobrem cogito edificare tēplū noī dn̄i dei mei ſicut locutus eſt dauid patri meo dicēs. Filius tuus quem dabo pro te ſuper ſolium tuum: ipſe edificabit domum noī meo. Precipe igitur vt precidant mihi ſerui tui cedros de libano: & ſerui mei ſint cū ſeruis tuis: mercedē āt ſeruorū tuorū dabo tibi quācunq3 petieris. Scis enim quō non eſt in populo meo vir qui nouerit ligna cedere ſicut ſidonii. Cum ergo audiſſet hiram verba ſalomonis letatus eſt valde & ait. Benedictus dominus hodie qui dedit dauid filium ſapientiſſimum ſuꝑ populū hunc plurimum. Et miſit hiram ad ſalomonem dicens. Audiui quecunq3 mandaſti mihi. Ego faciam omnem voluntatē tuā in lignis cedrinis & abiegnis. Serui mei deponent ea de libano ad mare: & ego componā ea in ratibus in mari vſq3 ad locum quem ſignificaberis mihi: & applicabo ea ibi: & tu tolles ea: Prebebiſq3 neceſſaria mihi: vt detur cibus domui mee. Itaq3 hiram dabat ſalomoni ligna cedrina & ligna abiegna iuxta oēm voluntatē eius. Salomon āt p̄bebat hirā vigīti milia choros tritici in cibū domui eius: & vigīti choros puriſſimi o

כי שמע כי אתו משחו למלך
תחת אביהו כי אהב היה חירם
לדוד כל הימים: וישלח שלמה יום
אל חירם לאמר: אתה ידעת את
דוד אבי כי לא יכל לבנות בית בנה
לשם יהוה אלהיו מפני המלחמה פנה לחם
אשר סבבהו עד תת יהוה אתם נתן
תחת כפות רגליו: ועתה הניח יהוה נוח
אלהי לי מסביב אין שטן ואין סבב
פגע רע: והנני אמר לבנות בית רוע
לשם יהוה אלהי כאשר דבר
יהוה אל דוד אבי לאמר בנך
אשר אתן תחתיך על כסאך נתן
הוא יבנה הבית לשמי: ועתה
צוה ויכרתו לי ארזים מן הלבנון כרת
ועבדי יהיו עם עבדיך ושכר היה
עבדיך אתן לך ככל אשר תאמר אמר
כי אתה ידעת כי אין בנו איש
ידע לכרת עצים כצדנים: ויהי היה
כשמע חירם את דברי שלמה
וישמח מאד ויאמר ברוך יהוה שמח ברך
היום אשר נתן לדוד בן חכם
על העם הרב הזה: וישלח חירם שלח
אל שלמה לאמר שמעתי את
אשר שלחת אלי אני אעשה עשה
את כל חפצך בעצי ארזים
ובעצי ברושים: עבדי ירדו מן ברש
הלבנון ימה ואני אשימם דברות שום
בים עד המקום אשר תשלח קום
אלי ונפצתים שם ואתה תשא נשא
ואתה תעשה את חפצי לתת נתן
לחם ביתי: ויהי חירום נתן
לשלמה עצי ארזים ועצי
ברושים כל חפצו: ושלמה נתן
לחירם עשרים אלף כר חטים כור חטה
מכלת לביתו ועשרים כר שמן אכל

© Biblioteca Nacional de España

כתית כה יתן שלמה לחירם   כתת נתן
שנה בשנה: ויהוה נתן חכמה
לשלמה כאשר דבר לו ויהי
שלם בין חירם ובין שלמה
ויכרתו ברית שניהם: ויעל המלך   כרת ברת
שלמה מס מכל ישראל ויהי   שנה עלה
המס שלשים אלף איש: וישלחם   שלח
לבנונה עשרת אלפים בחדש
חליפות חדש יהיו בלבנון   חלף היה
שנים חדשים בביתו ואדנירם   שנה
על המס: ויהי לשלמה שבעים
אלף נשא סבל ושמנים אלף
חצב בהר: לבד משרי הנצבים   בדד שור
לשלמה אשר על המלאכה   לאך
שלשת אלפים ושלש מאות   מאה
הרדים בעם העשים במלאכה: רדה עשה
ויצו המלך ויסעו אבנים גדלות   צוה נסע
אבנים יקרות ליסד הבית אבני
גזית: ויפסלו בני שלמה ובני   גזז פסל
חירום והגבלים ויכינו העצים   בנה כון
והאבנים לבנות הבית:

Cap. vj.

ויהי בשמנים שנה וארבע
מאות שנה לצאת בני ישראל   היה רבע
מארץ מצרים בשנה הרביעית   יצא
בחדש זו הוא החדש השני   שנה
למלך שלמה על ישראל ויבן
הבית ליהוה: והבית אשר בנה
המלך שלמה ליהוה ששים אמה   שש
ארכו ועשרים רחבו ושלשים
אמה קומתו: והאולם על פני   אלם פנה
היכל הבית עשרים אמה ארכו   הכל
על פני רחב הבית עשר באמה
רחבו על פני הבית: ויעש לבית   עשה
חלוני שקפים אטומים: ויבן על   חלל אטם
קיר הבית יציע סביב את קירות   בנה יצע
הבית סביב להיכל ולדביר   סבב
דבר

lei. Hec tribuebat ſalomon hiram p ſingulos ãnos. Dedit quoqꝫ dñs ſapientiam ſalomoni ſicut locutus eſt ei. Et erat pax inter hiram & ſalomonem: & pcuſſerũt ambo fedus. Elegitqꝫ rex ſalomon operarios de oĩ iſrael: & erat indictio triginta milia virorũ. Mittebatqꝫ eos in libanũ decẽ milia per menſes ſingulos viciſſim: ita vt duob9 mẽſib9 eẽnt in domibus ſuis. Et adonirã erat ſup huiuſcemodi ĩdictionẽ. Fuerũt itaqꝫ ſalomõi ſeptuagĩta milia eorꝫ q onera portabãt: & octogĩta milia latomorũ i mõte: abſqꝫ p̃poſitis q p̃erant ſingulis operibus numero trium milium & trecẽtorum precipientiũ populo: & his qui faciebãt op9. Precepitqꝫ rex vt tollerent lapides grandes: lapides p̃cioſos in fundamentum templi: & q̃drarẽt eos quos dolauerũt cemẽtarii ſalomõis & cemẽtarii hirã. Porro biblii p̃parauerũt ligna & lapides ad edificandã domum. 6.

FActum eſt ergo q̃drĩgẽteſimo & octogeſimo anno egreſſionis filiorum iſrael de terra egypti in ãno quarto menſe zio ipſe eſt mẽſis ſecundus regni ſalomonis ſuper iſrael: edificare cepit domũ dño. Dom9 aũt quã edificabat rex ſalomõ dño habebat ſexagĩta cubitos in longitudine: & viginti cubitos in latitudine: & triginta cubitos in altitudine. Et porticus erat ante tẽplũ vigĩti cubitorum longitudinis iuxta mẽſurã latitudĩs tẽpli: & hẽbat decẽ cubitos latitudinis añ faciẽ tẽpli: fecitqꝫ in tẽplo feneſtras obliquas. Et edificauit ſuper parietẽ tẽpli tabulata p gyrum in parietibus domus per circuitũ tẽpli & oraculi:

contuſi. ſcdm hoc dabat ſalomon
κεκοπανισμένου. κατὰ τοῦτο ἐδίδου σολομὼν τῷ
chiram ſingulis ãnis. & dñs dedit ſalomo
χειρὰμ κατ᾽ ἐνιαυτόν. καὶ κύριος ἔδωκε τῷ σολομῶν-
ni ſapiaꝫ ſicut locut9 eſt ei. & erat pax in
τι σοφίαν καθὼς ἐλάλησεν αὐτῷ. καὶ ἦν εἰρήνη ἀνα
ter chiram & inter ſalomonẽ. & pepigeſt
μέσον χειρὰμ καὶ ἀναμέσον σολομῶντος. καὶ διέθεντο
fedus inter ſe. & tulit rex
διαθήκην ἀναμέσον ἑαυτῶν. καὶ ἀνήνεγκεν ὁ βασιλεὺς
ſalomon tributũ de omni iſrael. & erat tributũ   D
σολομὼν φόρον ἐκ παντὸς ἰσραήλ. καὶ ἦν ὁ φόρος
triginta milia viroꝝ. & miſit eos
τριάκοντα χιλιάδες ἀνδρῶν. καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς
in libanũ: decẽ milia in mẽſe q viciſſiꝫ mu
εἰς τὸν λίβανον, δέκα χιλιάδες ἐν τῷ μηνὶ ἀλλασσό-
tabãtur: mẽſe vno erãt in libano: & duob9 mẽ   B
μενοι, μῆνα ἕνα ἦσαν ἐν τῷ λιβάνῳ, καὶ δύο μῆ-
ſib9 in domib9 ſuis. & adoniram ſup tri
νας ἐν τοῖς οἴκοις αὐτῶν. καὶ ἀδωνιρὰμ ἐπὶ τοῦ φό
butũ. & fuerũt ſalomoni ſeptuaginta mi
ρου. καὶ ἦσαν τῷ σολομῶντι ἑβδομήκοντα χιλιά-
lia eoꝝ q portabãt on9: & octoginta milia lato
δες αἰρόντων ἄρσιν, καὶ ὀγδοήκοντα χιλιάδες λατό
moꝝ in mõte: abſqꝫ p̃ricipib9 qui pre
μων ἐν τῷ ὄρει, ἐκτὸς τῶν ἀρχόντων τῶν καθεσταμέ
erãt ſup opa ſalomonis tria milia &
νων ἐπὶ τῶν ἔργων τοῦ σολομῶντος τρισχίλιοι καὶ
trecenti prefecti ppl̃i q faciebãt ope
τριακόσιοι ἐπιστάται τοῦ λαοῦ τῶν ποιούντων τὰ ἔρ
ra. & precepit rex: & tollũt lapides grã
γα. καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεύς, καὶ αἴρουσι λίθους με
des precioſos in fundamẽtũ domus & lapides
γάλους τιμίους εἰς τὸ θεμέλιον τοῦ οἴκου καὶ λίθους
dolatos. & dolauerãt ſerui ſalomo
πελεκητούς. καὶ ἐπελέκησαν οἱ δοῦλοι σολομῶν-
nis & ſerui chiram & giblii: & prepa
τος καὶ οἱ δοῦλοι χειρὰμ καὶ οἱ γίβλιοι, καὶ ἡτοί-
rauerũt lapides & ligna ad edificãdũ
μασαν τοὺς λίθους καὶ τὰ ξύλα τοῦ οἰκοδομῆσαι
domum.
τὸν οἶκον.

Ca.6.   A

ET factũ eſt in octogeſimo & quadringẽte-   2.Pa.
Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὀγδοηκοστῷ καὶ τετρακοσιο-   3.a.
ſimo ãno egreſſiõis filioꝝ iſrael de egy-
στῷ ἔτει τῆς ἐξόδου τῶν υἱῶν ἰσραὴλ ἐκ τῆς αἰγύ-
pto anno quarto in ſcdo mẽſe re
πτου τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ ἐν τῷ δευτέρῳ μηνὶ βα
gnãte rege ſalomone ſup iſra
σιλεύοντος τοῦ βασιλέως σολομῶντος ἐπὶ τὸν ἰσρα-
el: & edificauit domũ dño. & dom9 quã edi
ὴλ, καὶ ᾠκοδόμησε τὸν οἶκον τῷ κυρίῳ. καὶ ὁ οἶκος ὃν ᾠκο
ficauit rex ſalomon dño ſexaginta cu
δόμησεν ὁ βασιλεὺς σολομὼν τῷ κυρίῳ ἑξήκοντα πή-
biti lõgitudo eius: & viginti cubiti latitudo
χεις τὸ μῆκος αὐτοῦ, καὶ εἴκοσι πήχεις τὸ πλάτος
eius: & triginta cubiti altitudo eius. &
αὐτοῦ, καὶ τριάκοντα πήχεις τὸ ὕψος αὐτοῦ. καὶ τὸ
veſtibulũ añ faciẽ tẽpli viginti cubiti
ἐλὰμ κατὰ πρόσωπον τοῦ ναοῦ εἴκοσι πήχεις τὸ
lõgitudo eius ſup latitudinẽ dom9: & decẽ in
μῆκος αὐτοῦ ἐπὶ τὸ πλάτος τοῦ οἴκου, καὶ δέκα ἐν
cubito latitudo eius añ faciẽ do-
πήχει τὸ πλάτος αὐτοῦ κατὰ πρόσωπον τοῦ οἴ-
mus. & fecit domui feneſtras cãcellatas ſecre   C
κου. καὶ ἐποίησεν τῷ οἴκῳ θυρίδας δεδικτυωμένας κρυ-
tas. & fecit ſup parietẽ domus tra
πτάς. καὶ ἐποίησεν ἐπὶ τὸν τοῖχον τοῦ οἴκου μέλα
bes per gyrũ tẽplo & oraculo.
θρα κυκλόθεν τῷ ναῷ καὶ τῷ δαβίρ.

τ fecit latera in circuitu. latus qđ ſubter:
καὶ ἐποίησε πλευρὰς κύκλω. ἡ πλευρὰ ἡ ὑποκάτω,
quinq̧ cubitoꝝ latitudo eius. τ mediū ſex cu=
πέντε πηχέων τὸ πλάτος αὐτῆς. καὶ τὸ μέσον ἓξ πη
bitoꝝ latitudo: τ tertiū ſeptē cubitoꝝ lati
χέων τὸ πλάτος, καὶ ἡ τρίτη ἑπτὰ πηχέων τὸ πλά=
tudo eius: q: diſtātiā dedit domui ꝑ circuitū forin
τος αὐτῆς, ὅτι διάστημα ἔδωκεν τῷ οἴκῳ κυκλόθεν ἔξω
ſecus dom⁹: vt nō hererēt ꝑietibus
θεν τοῦ οἴκου, ὅπως μὴ ἐπιλαμβάνωνται τῶν τοίχων
D
dom⁹: nā dom⁹ cū edificaretur ipſa: lapidib⁹
τοῦ οἴκου, ὁ γὰρ οἶκος ἐν τῷ οἰκοδομεῖσθαι αὐτόν, λίθοις
integris dolatis edificata eſt. τ malle⁹ τ ſecu
ὁλοκλήροις ἀκροτόμοις ὠκοδομήθη. καὶ σφῦρα καὶ πέλε
ris τ oīe inſtrumētū ferreū nō auditū fuit quū edi=
κυς καὶ πᾶν σκεῦος σιδηροῦν οὐκ ἠκούσθη ἐν τῷ οἰ=
ficabatur ipſa. τ oſtium lateris
B
κοδομεῖσθαι αὐτόν. καὶ ὁ πυλὼν τῆς πλευρᾶς τῆς
inferioris ad humerū dom⁹ dextrū: τ
ὑποκάτωθεν ἐπὶ τὴν ὠμίαν τοῦ οἴκου τὴν δεξιάν, καὶ
cochlearis aſcēſus in mediū τ de medio in
ἑλικτὴ ἀνάβασις εἰς τὸ μέσον καὶ ἐκ τῆς μέσης ἐπὶ
culmē tertiū. τ edificauit domū τ conſuma
τὰ τριώροφα. καὶ ᾠκοδόμησε τὸν οἶκον καὶ συνετέλε=
uit eam. τ laq̄arib⁹ texit eā in cedris. τ
σεν αὐτόν. καὶ ἐκοιλοστάθμει αὐτὸν ἐν κέδροις. καὶ
edificauit tabulata per totā domū quin
ᾠκοδόμησε τοὺς ἐνδέσμους δι' ὅλου τοῦ οἴκου πέν
q̧ cubitoꝝ altitudo eius: τ cōfudebat tabulata
τε πηχέων τὸ ὕψος αὐτοῦ, καὶ συνέχεεν ἐνδέσμους
in lignis cedrinis. τ fact⁹ eſt ſermo dn̄i ad
ἐν ξύλοις κεδρίνοις. καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς
ſalomonē dicēs: domus hec quā tu edificas:
σολομῶντα λέγων, ὁ οἶκος οὗτος ὃν σὺ οἰκοδομεῖς,
ſi ābulaueris in preceptis meis: τ iudi
ἐὰν ὁδεύσῃς ἐν τοῖς προστάγμασί μου, καὶ τὰ κρίματα
cia mea feceris: τ cuſtodieris oīa mādata
τά μου ποιῇς, καὶ φυλάσσῃς πάσας τὰς ἐντολάς
mea gradiens in eis: firmabo ſermonē meū
μου ἀναστρέφεσθαι ἐν αὐταῖς, στήσω τὸν λόγον μου
tecum quē locut⁹ ſū ad dauid patrē tuū
μετὰ σοῦ ὃν ἐλάλησα πρὸς δαυὶδ τὸν πατέρα σου
A
τ habitabo in medio filioꝝ iſrael: τ nō de
καὶ κατασκηνώσω ἐν μέσῳ υἱῶν ἰσραήλ, καὶ οὐ κα
relinquā ppl'ʒ meū iſrael. τ edificauit ſa
ταλείψω τὸν λαόν μου ἰσραήλ. καὶ ᾠκοδόμησεν σο
lomon domū τ cōſumauit eā. τ edifi
λομὼν τὸν οἶκον καὶ συνετέλεσεν αὐτόν. καὶ ᾠκοδό=
cauit parietes domus intriſec⁹ per ligna ce
μησε τοὺς τοίχους τοῦ οἴκου ἔσωθεν διὰ ξύλων κε
drina a pauimēto domus τ vſq̧ ad
δρίνων ἀπὸ τοῦ ἐδάφους τοῦ οἴκου καὶ ἕως τῶν
parietes τ vſq̧ ad trabes. τ laq̄arib⁹ texit cō
τοίχων καὶ ἕως τῶν δοκῶν. καὶ ἐκοιλοστάθμησε συνε
ſtictim in lignis intriſec⁹. τ texit interiorē ptē
χόμενα ἐν ξύλοις ἔσωθεν. καὶ περιέσχεν τὸ ἔσω τοῦ
dom⁹ in abiegnis lateribus. τ edificauit vi
οἴκου ἐν πευκίναις πλευραῖς. καὶ ᾠκοδόμησε τοὺς εἴ
ginti cubitos a ſūmitate dom⁹ laterū
κοσι πήχεις ἀπ' ἄκρου τοῦ οἴκου τῶν πλευρῶν τῶν
cedrinorū a pauimēto vſq̧ ad trabes. τ fe
κεδρίνων ἀπὸ ἐδάφους ἕως τῶν δοκῶν. καὶ ἐποίη=
cit eam intriſecus de oraculo in ſctm̄
σεν αὐτὸν ἔσωθεν ἐκ τοῦ δαβὶρ εἰς τὸ ἅγιον τῶν
ſanctorū. τ quadraginta cubitoꝝ erat ipſum tēplū
C
ἁγίων. καὶ τεσσαράκοντα πηχέων ἦν αὐτὸς ὁ ναὸς

& fecit latera in circui=
tu. Tabulatum
quod ſubter erat quinq̧
cubitos hēbat latitudi
nis: & mediū tabulatū
ſex cubitorū latitudīs:
& tertiū tabulatū ſeptē
habēs cubitos latitudīs
Trabes autē poſuit in
domo per circuitum
foriſecus vt nō hererēt
muris templi.
Domus aūt cū edifica=
retur de lapidib⁹ dolatis
atq̧ perfectis edificata
eſt & malle⁹ & ſecuris &
omne ferramentū nō
ſunt audita in domo cū
edificaretur. Oſtiū late
ris medii in pariete erat
domus dextre: & per
cochleā aſcendebāt in
mediū cenaculum: & a
medio in
tertiū. Et edificauit do
mū & cōſumauit eam.
Texit quoq̧ domū la
quearibus
cedrinis: & edificauit
tabulatum ſuper
oēm domū quinq̧ cu
bitis altitudinis:
& operuit domū lignis
cedrinis
Et fact⁹ eſt ſermo dn̄i
ad ſalomonem
dicēs. Dom⁹ hec quā
edificas: ſi ambulaue=
ris in preceptis meis: &
iudicia mea feceris: &
cuſtodieris omnia
mandata mea gradiēs
per ea: firmabo
ſermonē meū tibi quē
locutus ſum ad
dauid patrem tuū: & ha
bitabo in medio filiorū
iſrael: & nō derelinquā
populū meum
iſrael. Igitur edificauit
ſalomō domū
& cōſumauit eā. Et edi
ficauit parietes domus
intriſecus tabulatis ce=
drinis a pauimento
domus vſq̧ ad ſumita=
tē parietū & vſq̧ ad la=
q̄aria: & operuit lignis
cedrinis intrinſecus: &
texit pauimētū domus
tabulis abiegnis. Edi=
ficauitq̧ viginti cubito
rū ad poſteriorē partem
templi tabulata cedri=
na a pauimento vſq̧ ad
ſupiora: & fecit interio
rē domū oraculi
in ſāctū ſanctorū. Por
ro quadraginta
cubitorum erat ipſum
templum

ויעש צלעות סביב׃ היציע
התחתנה חמש באמה רחבה
והתיכנה שש באמה רחבה
והשלישית שבע באמה רחבה
כי מגרעות נתן לבית סביב
חוצה לבלתי אחז בקירות הבית׃
והבית בהבנתו אבן שלמה מסע
נבנה ומקבות והגרזן כל כלי
ברזל לא נשמע בבית בהבנתו׃
פתח הצלע התיכנה אל כתף
הבית הימנית ובלולים יעלו על
התיכנה ומן התיכנה אל
השלשים׃ ויבן את הבית ויכלהו
ויספן את הבית גבים ושדרת
בארזים׃ ויבן את היציע על
כל הבית חמש אמות קומתו
ויאחז את הבית בעצי ארזים׃
ויהי דבר יהוה אל שלמה
לאמר׃ הבית הזה אשר אתה
בנה אם תלך בחקתי ואת
משפטי תעשה ושמרת את כל
מצותי ללכת בהם והקמתי את
דברי אתך אשר דברתי אל
דוד אביך׃ ושכנתי בתוך בני
ישראל ולא אעזב את עמי
ישראל׃ ויבן שלמה את הבית
ויכלהו׃ ויבן את קירות הבית
מביתה בצלעות ארזים מקרקע
הבית עד קירות הספן צפה עץ
מבית ויצף את קרקע הבית
בצלעות ברושים׃ ויבן את
עשרים אמה מירכתי הבית
בצלעות ארזים מן הקרקע עד
הקירות ויבן לו מבית לדביר
לקדש הקדשים׃ וארבעים
באמה היה הבית הוא היכל

תוך
שלש
גרע
בנה נסע
נקב כלה
שמע
צלע
כלה
ספן גוב
אחז
היה
ילך
שפט עשה
צוה קום
עזב
צפה ברש
רבע
הכל

© Biblioteca Nacional de España

לִפְנָי׃ וְאֶרֶז אֶל הַבַּיִת פְּנִימָה | פָּנָה פָּנָה
מִקְלַעַת פְּקָעִים וּפְטוּרֵי צִצִּים | קָלַע פָּטַר
הַכֹּל אֶרֶז אֵין אֶבֶן נִרְאָה׃ וּדְבִיר | צִיץ רָאָה
בְּתוֹךְ הַבַּיִת מִפְּנִימָה הֵכִין לְתִתֵּן | דָּבַר כּוּן
שָׁם אֶת אֲרוֹן בְּרִית יְהוָה׃ וְלִפְנֵי | נָתַן
הַדְּבִיר עֶשְׂרִים אַמָּה אֹרֶךְ | אָרַן בָּרַת
וְעֶשְׂרִים אַמָּה רֹחַב וְעֶשְׂרִים
אַמָּה קוֹמָתוֹ וַיְצַפֵּהוּ זָהָב סָגוּר | סָגַר
וַיְצַף מִזְבֵּחַ אָרֶז׃ וַיְצַף שְׁלֹמֹה | זָבַח
אֶת הַבַּיִת מִפְּנִימָה זָהָב סָגוּר
וַיְעַבֵּר בְּרַתִּיקוֹת זָהָב לִפְנֵי הַדְּבִיר | עָבַר רָתַק
וַיְצַפֵּהוּ זָהָב׃ וְאֶת כָּל הַבַּיִת צִפָּה
זָהָב עַד תֹּם כָּל הַבַּיִת וְכָל הַמִּזְבֵּחַ | תָּמַם
אֲשֶׁר לַדְּבִיר צִפָּה זָהָב׃ וַיַּעַשׂ | עָשָׂה
בַּדְּבִיר שְׁנֵי כְרוּבִים עֲצֵי שָׁמֶן | שָׁנָה כָּרַב
עֶשֶׂר אַמּוֹת קוֹמָתוֹ׃ וְחָמֵשׁ אַמּוֹת | אָמַם
כְּנַף הַכְּרוּב הָאֶחָד וְחָמֵשׁ אַמּוֹת
כְּנַף הַכְּרוּב הַשֵּׁנִית עֶשֶׂר אַמּוֹת | שָׁנָה
מִקְצוֹת כְּנָפָיו וְעַד קְצוֹת כְּנָפָיו׃ | קָצָה
וְעֶשֶׂר בָּאַמָּה הַכְּרוּב הַשֵּׁנִי מִדָּה | מָדַד
אַחַת וְקֶצֶב אֶחָד לִשְׁנֵי הַכְּרֻבִים׃
קוֹמַת הַכְּרוּב הָאֶחָד עֶשֶׂר בָּאַמָּה
וְכֵן הַכְּרוּב הַשֵּׁנִי׃ וַיִּתֵּן אֶת | נָתַן
הַכְּרוּבִים בְּתוֹךְ הַבַּיִת הַפְּנִימִי
וַיִּפְרְשׂוּ אֶת כַּנְפֵי הַכְּרֻבִים וַתִּגַּע | פָּרַשׂ נָגַע
כְּנַף הָאֶחָד בַּקִּיר וּכְנַף הַכְּרוּב
הַשֵּׁנִי נֹגַעַת בַּקִּיר הַשֵּׁנִי וְכַנְפֵיהֶם
אֶל תּוֹךְ הַבַּיִת נֹגְעֹת כָּנָף אֶל
כָּנָף׃ וַיְצַף אֶת הַכְּרוּבִים זָהָב׃ | צָפָה
וְאֵת כָּל קִירוֹת הַבַּיִת מֵסַב קָלַע | סָבַב
פִּתּוּחֵי מִקְלְעוֹת כְּרוּבִים וְתִמֹרֹת | פָּתַח קָלַע
וּפְטוּרֵי צִצִּים מִלִּפְנִים וְלַחִיצוֹן׃ | פָּטַר צִיץ
וְאֶת קַרְקַע הַבַּיִת צִפָּה זָהָב | פָּנָה חוּץ
לִפְנִימָה וְלַחִיצוֹן׃ וְאֵת פֶּתַח
הַדְּבִיר עָשָׂה דַּלְתוֹת עֲצֵי שָׁמֶן | דָּבַר
הָאַיִל מְזוּזוֹת חֲמִשִׁית׃ וּשְׁתֵּי | זוּז

p̄ foribus oraculi: & cedro oīs domus intrinſecus veſtiebatur: hn̄s tornaturas & iūcturas ſuas fabrefactas & celaturas eminētes. Oīa cedrinis tabulis veſtiebātur: nec oīno lapis appere poterat ī piete. Oraculū aūt ī medio domus in interiori pte fecerat: vt poneret ibi arcā federis dn̄i. Porro oraculū hēbat vigītī cubitos lōgitudinis & vigīti cubitos latitudīs: & viginti cubitos altitudinis: & operuit illud atq͂ veſtiuit auro puriſſimo. Sed & altare veſtiuit cedro.
Domū quoq͂ ante oraculū opuit auro puriſſimo: & affixit lamīas clauis aureis. Nihil erat in tēplo qđ nō auro tegeretur. Sed & totū altare oraculi texit auro. Et fecit ꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏ in oraculo duos cherubin de lignis oliuarum decē cubitorum altitudinis. Quinq͂ cubitoꝝ ala cherub vna: & quīq͂ cubitorum ꝏꝏꝏꝏ ala cherub altera. i. decem cubitos habentes a ſummitate ale vſq͂ ad ale alterius ſummitatē. Decē quoq͂ cubitorū erat cherub ſcđs in menſura pari: & opus vnū erat in duobꝰ cherubī: i. altitudinē hēbat vnus cherub decem cubitorū: & ſilr̄ cherub ſecūdus. Poſuitq͂ ꝏꝏꝏꝏ cherubin in medio tēpli interioris. ꝏꝏꝏꝏ Extendebant aūt alas ſuas cherubin & tangebat ala vna parietem: & ala cherub ꝏꝏꝏꝏ ſcđi tangebat parietē alterum: ale autem ꝏꝏ in media pte tēpli ſe inuicem contingebant. Texit quoq͂ cherubin auro. ꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏ Et omēs parietes templi p circuitū ſculpſit variis celaturis & torno. Et fecit in eis cherubin & palmas: & picturas varias q̄ſi ꝓmiētes de piete & egredientes. Sꝫ & pauimentū domus texit auro ītrīſecus & extrinſecus. Et ī ingreſſu oraculi fecit duo oſtiola de lignis oliuarū poſteſq͂ angulorū quīq͂. & duo ꝏꝏꝏꝏꝏꝏ

ante faciē oraculi: & cedro operuit domū intriſecus. & ſculpſit celaturas & extenſas laminas: omnia cedrina: & lapis nō apparebat. & oraculū in medio domꝰ ī interiori pte: vt daret ibi arcā federis dn̄i. viginti cubitorū lōgitudo & viginti cubitoꝝ latitudo: & viginti cubitorū altitudo eius. & operuit illud auro incluſo. & fecit altare ante faciem oraculi: & operuit illud auro. & totā domū operuit auro: vſq͂ ad cōſumationē totius domus. & fecit in oraculo duo cherubim de lignis cupreſſinis decē cubitoꝝ magnitudo, mēſurata: & quinq͂ cubitorū ala cherub vnius: & quinq͂ cubitorū ala eius ſcđa decē in cubito a parte ale eius & vſq͂ ad partē ale eius. & ſcđo cherub in mēſura vna cōſumatio vna cum ambobus. & altitudo cherub vnius decē in cubito. ſic & ſecūdus cherub. & poſuit ambo cherubim in medio domus interioris. & extēdit alas ſuas: & tāgebat ala vna parietē domus: & ala cherub ſecūdi tangebat parietē alterū. & ale eoꝝ in medio domꝰ ſe iuīcē cōtigebāt ala ale. & texit cherubim auro: & oēs parietes domus p circuitū in celaturis ſculpſit in ſtilo cherubim: & palmas & extenſas laminas intriſeco & extriſeco. & pauimētū domus texit auro interioris & exterioris. & hoſtio oraculi fecit portas de lignis iuniperinis. & limina quincuplicia & duas

κατὰ πρόσωπον τοῦ δαβὶρ, καὶ κέδρῳ περιεσκέπασε τὸν οἶκον ἔσωθεν. καὶ ἔγλυψεν κολαπτὰς καὶ διαπεπετασμένα πέταλα, πάντα κέδρινα, καὶ λίθος οὐκ ἐφαίνετο. καὶ τὸ δαβὶρ ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου ἔσωθεν, δοῦναι ἐκεῖ τὴν κιβωτὸν διαθήκης κυρίου. εἴκοσι πηχέων τὸ μῆκος καὶ εἴκοσι πηχέων τὸ πλάτος, καὶ εἴκοσι πηχέων τὸ ὕψος αὐτοῦ. καὶ περιέσχεν αὐτὸ χρυσίῳ συγκεκλεισμένῳ. καὶ ἐποίησε θυσιαστήριον κατὰ πρόσωπον τοῦ δαβὶρ, καὶ περιέσχεν αὐτὸ χρυσίῳ. καὶ ὅλον τὸν οἶκον περιέσχε χρυσίῳ, ἕως συντελείας παντὸς τοῦ οἴκου. καὶ ἐποίησεν ἐν τῷ δαβὶρ δύο χερουβὶμ ἐκ ξύλων κυπαρισσίνων δέκα πηχέων τὸ μέγεθος ἐσταθμωμένον, καὶ πέντε πηχέων τὸ πτερύγιον τοῦ χερουβ τοῦ ἑνός, καὶ πέντε πηχέων τὸ πτερύγιον αὐτοῦ τὸ δεύτερον. δέκα ἐν πήχει ἀπὸ μέρους πτερυγίου αὐτοῦ καὶ ἕως μέρους πτερυγίου αὐτοῦ. καὶ τῷ δευτέρῳ χερουβ ἐν μέτρῳ ἑνὶ συντέλεια μία μετὰ ἀμφοτέρων. καὶ τὸ ὕψος τοῦ χερουβ τοῦ ἑνὸς δέκα ἐν πήχει. οὕτως καὶ τὸ δεύτερον χερουβ. καὶ ἔθηκεν ἀμφότερα τὰ χερουβὶμ ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου τοῦ ἐσωτάτου. καὶ διεπέτασε τὰς πτέρυγας αὐτῶν, καὶ ἥπτετο ἡ πτέρυξ ἡ μία τοῦ τοίχου τοῦ οἴκου, καὶ ἡ πτέρυξ τοῦ χερουβ τοῦ δευτέρου ἥπτετο τοῦ τοίχου τοῦ ἑτέρου. καὶ αἱ πτέρυγες αὐτῶν ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου ἥπτοντο πτέρυξ πτέρυγος. καὶ περιέσχε τὰ χερουβὶμ χρυσίῳ, καὶ πάντας τοὺς τοίχους τοῦ οἴκου κύκλῳ ἐν κολαπτοῖς ἔγλυψεν ἐν γραφίδι χερουβὶμ, καὶ φοίνικας καὶ διαπεπετασμένα πέταλα τῷ ἐσωτέρῳ καὶ τῷ ἐξωτέρῳ. καὶ τὸ ἔδαφος τοῦ οἴκου περιέσχε χρυσίῳ τοῦ ἐσωτάτου καὶ τοῦ ἐξωτάτου. καὶ τῷ θυρώματι τοῦ δαβὶρ ἐποίησε θύρας ἐκ ξύλων ἀρκευθίνων. καὶ φλιὰς πενταπλᾶς καὶ δύο ꝏꝏꝏꝏꝏꝏ

ꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏꝏ

A
D

© Biblioteca Nacional de España

portas de lignis abiegnis. ⁊ ſculpture ſup eā
θύρας ἐκ ξύλων πευκίνων. καὶ ἐγκολαπτὰ ἐπ᾽ αὐτὸν
inſculpte: in eis cherubiʒ ⁊ palme: ⁊
ἐγκεκολαμμένα, ἐπ᾽ αὐτῶν χερουβὶμ καὶ φοίνικες, καὶ
extenſe lamine. ⁊ texit auro: ⁊
διαπεπετασμένα πέταλα. καὶ περιέχεν χρυσίῳ, καὶ
deſcēdebat ſup cherubim ⁊ ſup pal
κατέβαινεν ἐπὶ τὰ χερουβὶμ καὶ ἐπὶ τοὺς φοίνι-
mas aurū. ⁊ ſic fecit veſtibulo
κας τὸ χρυσίον. καὶ οὕτως ἐποίησε τῷ πυλῶνι τοῦ
tēpli.limina de lignis iuniperinis:portic⁹ q̄druplicíter: ⁊
ναοῦ.φλιαὶ ἐκ ξύλων ἀρκευθίνων, στοαὶ τετραπλῶς, καὶ
in ambabus ianuis ligna abiegna due pli
ἐν ἀμφοτέραις ταῖς θύραις ξύλα πεύκινα δύο πτυ-
ce ianua vna ⁊ cardines earū: ⁊ due plice
χαὶ ἡ θύρα μία καὶ στροφεῖς αὐτῶν, καὶ δύο πτυχαὶ
ianua ſecūda: q̄ voluebātur inſculpte cheru
ἡ θύρα ἡ δευτέρα, στρεφόμεναι ἐγκεκολαμμέναι χερου-
bim ⁊ palme: ⁊ extenſe lamine:
βὶμ καὶ φοίνικες, καὶ διαπεπετασμένα πέταλα,
⁊ tecte auro deducto ſup ſcul-
καὶ περιεχόμενα χρυσίῳ καταγομένῳ ἐπὶ τὴν ἐκτύ-
pturā. ⁊ edificauit atriū interius: tres
πωσιν. καὶ ᾠκοδόμησε τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν, τρεῖς
ordines per politos: ⁊ ordo fabrefacte ce
στίχους διὰ πελεκητῶν, καὶ στίχος κατειργασμένης κέ-
dri in circuitu.in quarto āno fundata eſt do
δρου κυκλόθεν. ἐν τῷ τετάρτῳ ἔτει ἐθεμελιώθη ὁ οἶ-
mus dn̄i in mēſe ʒio. ⁊ in āno vndecimo in mēſe
κος κυρίου ἐν μηνὶ ζίου. καὶ ἐν ἔτει ἑνδεκάτῳ ἐν μηνὶ
bul: ipſe eſt mēſis octauus: perfecit domū ſe
βούλ, οὗτός ἐστιν μὴν ὄγδοος, συνετέλεσε τὸν οἶκον κα-
cūdū oēs rōes eius ⁊ ſcd̄ʒ oīa
τὰ πάντας τοὺς λόγους αὐτοῦ καὶ κατὰ πάντα
iudicia eius. ⁊ edificauit eam in ſeptē
τὰ κρίματα αὐτοῦ. καὶ ᾠκοδόμησεν αὐτὸν ἐν ἑπτὰ
annis.
ἔτεσιν.

Ca.7.

A Et edificauit ſalomon domū ſuā
Καὶ ᾠκοδόμησε σολομὼν τὸν οἶκον αὐτοῦ τῷ
tredecimo anno: ⁊ perfecit totā do
τρεισκαιδεκάτῳ ἔτει, καὶ συνετέλεσεν ὅλον τὸν οἶ-
mū ſuā: ⁊ edificauit domū ſaltus li-
κον αὐτοῦ, καὶ ᾠκοδόμησεν τὸν οἶκον δρυμοῦ τοῦ λι-
bani: cētū cubitorū lōgitudo eius: ⁊ quin
βάνου, ἑκατὸν πηχέων τὸ μῆκος αὐτοῦ, καὶ πεντή-
quagita cubitorū latitudo eius: ⁊ trigin-
κοντα πηχέων τὸ πλάτος αὐτοῦ, καὶ τριάκον-
ta cubitorū altitudo eius ſup quattuor ordines co
τα πηχέων τὸ ὕψος αὐτοῦ ἐπὶ τεσσάρων στίχων στυ-
lūnarū cedrinarū: ⁊ humeri cedrini colūnis.⁊ te
λων κεδρίνων, καὶ ὠμίαι κέδριναι τοῖς στύλοις. καὶ ἐφά-
xit cedro domū deſup in lateribus
τνωσε κέδρῳ τὸν οἶκον ἄνωθεν ἐπὶ τῶν πλευρῶν
colūnarū.⁊ numer⁹ colūnarū quiq̃ ⁊ qua
τῶν στύλων. καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν στύλων πέντε καὶ τεσ-
draginta: ordo vnus decē ⁊ quinq̃. ⁊
σαράκοντα, ὁ στίχος ὁ εἷς δέκα καὶ πέντε. καὶ
trabes tres: ⁊ regio cōtra regionē tripliciter.
μέλαθρα τρία, καὶ χώρα ἐπὶ χώραν τρισσῶς.
⁊ oēs porte ⁊ regiōes quadrāgulate
καὶ πάντα τὰ θυρώματα καὶ αἱ χῶραι τετράγωνοι
trabibus cōuexe: a ianua ad ianuā tripliciter. ⁊
μεμελαθρωμέναι, ἀπὸ θύρας ἐπὶ θύραν τρισσῶς. καὶ
porticū colūnarū quinquaginta cubitorū lōgi
τὸ ἐλὰμ τῶν στύλων πεντήκοντα πηχέων τὸ μῆ-
tudo: ⁊ triginta cubitorū in latitudine: cōiūcta
κος, καὶ τριάκοντα πηχέων ἐν πλάτει, ἐζυγωμένα
porticui ante
ἐλὰμ ἐπὶ

ostia de lignis oliua-
rū. Et ſculpſit in eis
picturā cherubī & pal-
marū ſpēs & anaglypha
valde prominētia: & te
xit ea auro: & opuit tā
cherubin q̄ palmas &
cetera auro.
Fecitq̃ in introitu tem
pli poſtes de
lignis oliuarū quadrā-
gulatos: & duo
oſtia de lignis abiegnis
altrinſec⁹ & vtrūq̃ oſtiū
duplex erat: & ſeinuicē
tenens aperiebatur.
Et ſculpſit cherubin &
palmas
& celaturas valde emi-
nētes: opuitq̃ oīa lami-
nis aureis ope q̄dro ad
regulam. Et edificauit
atriū interi⁹ trib⁹ ordi
nibus lapidū politorum
& vno ordine lignorū
cedri. Anno
quarto fundata eſt do-
mus dn̄i in menſe
zio: & in anno vndeci-
mo mēſe
elul ipſe eſt mēſis octa
uus: perfecta eſt
domus in omni opere
ſuo: & in vniuerſis vten
ſilib⁹ ſuis. Edificauitq̃
eam annis ſeptem. 7.

Domū aūt ſuā edifi-
cauit ſalomon
tredeci annis: & ad pfe
ctū vſq̃ perduxit
Edificauit quoq̃ do-
mū ſaltus libani
centū cubitorū lōgitu
dinis: & quinq̄ginta cu
bitorū latitudinis: & tri
ginta cubitorū altitudi
nis: & quattuor deābu
latoria inter colūnas ce
drinas. Ligna qppe ce-
drina exciderat in colū
nas: & tabulatis cedri
nis veſtiuit totā camerā
que quadraginta quin
q̃ colūnis ſuſtentabatur
Vnus autem ordo habe
bat colūnas quīdecī con
tra ſe inuicem poſitas &
e regione ſe reſpicientes
equali ſpatio inter colū-
nas: & ſup colūnas
quadrāgulata ligna in
cūctis equalia
Et porticum colūnarū
fecit quinquaginta cu
bitorū longitudinis:
& trigīta cubitoꝝ latitu
dinis & alterā porticū i

דלתות עצי שמן וקלע עליהם
מקלעות כרובים ותמרות ופטורי   כרב
צצים וצפה זהב וירד על   רדד
הכרובים ועל התמרות את הזהב׃
וכן עשה לפתח ההיכל מזוזות   הכל
עצי שמן מאת רבעית׃ ושתי
דלתות עצי ברושים שני   ברש
צלעים הדלת האחת גלילים   גלל
ושני קלעים הדלת השנית   שנה
גלילים׃ וקלע כרובים ותמרות
ופטרי צצים וצפה זהב מישר   ישר
על המחקה׃ ויבן את החצר   חקה בנה
הפנימית שלשה טורי גזית   פנה גזז
וטור כרתת ארזים׃ בשנה
הרביעית יסד בית יהוה בירח   רבע
זו׃ ובשנה האחת עשרה בירח   זיו
בול הוא החדש השמיני כלה   שמן
הבית לכל דבריו ולכל משפטו   שפט
ויבנהו שבע שנים׃   שנה

Cap.vij.

ואת ביתו בנה שלמה
שלש עשרה שנה ויכל את כל   כלה
ביתו׃ ויבן את בית יער הלבנון
מאה אמה ארכו וחמשים אמה
רחבו ושלשים אמה קומתו על
ארבעה טורי עמודי ארזים   רבע עמד
וכרתות ארזים על העמודים׃
וספן בארז ממעל על הצלעות   עלה
אשר על העמודים ארבעים
וחמשה חמשה עשר הטור׃
ושקפים שלשה טורים ומחזה   חזה
אל מחזה שלש פעמים׃ וכל
הפתחים והמזוזות רבעים שקף   זוז
ומול מחזה אל מחזה שלש
פעמים׃ ואת אולם העמודים   אלם
עשה חמשים אמה ארכו
ושלשים אמה רחבו ואולם על

פְּנֵיהֶם וְעַמֻּדִים וְעָב עַל פְּנֵיהֶם׃ פנה
וְאוּלָם הַכִּסֵּא אֲשֶׁר יִשְׁפָּט שָׁם
אֻלָם הַמִּשְׁפָּט עָשָׂה וְסָפוּן בָּאֶרֶז שפט ספן
מֵהַקַּרְקַע עַד הַקַּרְקַע׃ וּבֵיתוֹ
אֲשֶׁר יֵשֵׁב שָׁם חָצֵר הָאַחֶרֶת
מִבֵּית לָאוּלָם כַּמַּעֲשֶׂה הַזֶּה הָיָה עשה
וּבַיִת יַעֲשֶׂה לְבַת פַּרְעֹה אֲשֶׁר
לָקַח שְׁלֹמֹה כָּאוּלָם הַזֶּה׃ כָּל
אֵלֶּה אֲבָנִים יְקָרֹת כְּמִדּוֹת מדד
גָּזִית מְגֹרָרוֹת בַּמְּגֵרָה מִבַּיִת גזז גרר
וּמִחוּץ וּמִמַּסַּד עַד הַטְּפָחוֹת יסד
וּמִחוּץ עַד הֶחָצֵר הַגְּדוֹלָה׃ וּמְיֻסָּד גדל
אֲבָנִים יְקָרוֹת אֲבָנִים גְּדֹלוֹת
אַבְנֵי עֶשֶׂר אַמּוֹת וְאַבְנֵי שְׁמֹנֶה אמה
אַמּוֹת׃ וּמִלְמַעְלָה אֲבָנִים יְקָרוֹת עלה
כְּמִדּוֹת גָּזִית וָאָרֶז׃ וְחָצֵר הַגְּדוֹלָה
סָבִיב שְׁלֹשָׁה טוּרִים גָּזִית וְטוּר סבב
כְּרֻתוֹת אֲרָזִים וְלַחֲצַר בֵּית יְהוָה
הַפְּנִימִית וּלְאֻלָם הַבָּיִת׃ וַיִּשְׁלַח שלח
הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וַיִּקַּח אֶת חִירָם לקח
מִצֹּר׃ בֶּן אִשָּׁה אַלְמָנָה הוּא איש
מִמַּטֵּה נַפְתָּלִי וְאָבִיו אִישׁ צֹרִי
חֹרֵשׁ נְחֹשֶׁת וַיִּמָּלֵא אֶת הַחָכְמָה מלא
וְאֶת הַתְּבוּנָה וְאֶת הַדַּעַת לַעֲשׂוֹת בין ידע
כָּל מְלָאכָה בַּנְּחֹשֶׁת וַיָּבֹא אֶל עשה לאך
הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וַיַּעַשׂ אֶת כָּל בוא
מְלַאכְתּוֹ׃ וַיָּצַר אֶת שְׁנֵי הָעַמּוּדִים צור
נְחֹשֶׁת שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה אַמָּה קוֹמַת
הָעַמּוּד הָאֶחָד וְחוּט שְׁתֵּים
עֶשְׂרֵה אַמָּה יָסֹב אֶת הָעַמּוּד סבב עמד
הַשֵּׁנִי׃ וּשְׁתֵּי כֹתָרֹת עָשָׂה שנה
לָתֵת עַל רָאשֵׁי הָעַמּוּדִים מֻצַק נתן יצק
נְחֹשֶׁת חָמֵשׁ אַמּוֹת קוֹמַת
הַכֹּתֶרֶת הָאֶחָת וְחָמֵשׁ אַמּוֹת כתר
קוֹמַת הַכֹּתֶרֶת הַשֵּׁנִית׃ שְׂבָכִים
מַעֲשֵׂה שְׂבָכָה גְּדִלִים מַעֲשֵׂה עשה

facie maioris porticus & colūnas: & epiſtylia ſup colūnas fecit. Porticū quoq; ſolij in q̄ tribunal eſt fecit: & texit lignis cedrinis a pauimēto vſq; ad ſūmitatē & domuncula in qua ſedebatur ad iudicandum erat in medio porticu ſimili opere. Domū quoq; fecit filie pharaonis quā vxorē duxerat ſalomō: tali ope quali & hāc porticū. Oīa lapidib⁹ p̄cioſis q ad normā quādam atq; mēſurā: tā intrīſecus q̄ extrinſecus ſerrati erāt a fundamento vſq; ad ſummitatē parietum & extrinſecus vſq; ad atrium maius. Fundamēta aūt de lapidibus precioſis lapidibus magnis decem ſiue octo cubitorū: & deſuper lapides precioſi eq̄lis mēſure ſecti erāt: ſimiliterq; de cedro. Et atriū mai⁹ rotūdū triū ordinū de lapidibus ſectis: & vnius ordinis de dolata cedro: necnō & in atrio domus dn̄i interiori: & in porticu dom⁹. Miſit quoq; rex ſalomon & tulit hyram de tyro filiū mulieris vidue de tribu neptali patre tyrio artificē erarium & plenū ſapientia intelligentia & doctrina ad faciendum omne op⁹ ex ere. Qui cum veniſſet ad regē ſalomonem fecit omne op⁹ ei⁹: & finxit duas colūnas ereas decem & octo cubitorū altitudinis colūnam vnā: & linea duodecim cubitorū ambiebat columnam vtranq;. Duo quoq; capitella fecit que ponerentur ſuper capita colūnarū fuſilia ex ere: quinq; cubitorū altitudinis capitellū vnū: & quinq; cubitorum altitudinis capitellū alterū: & quaſi in modum retis & catenarum ſibi inuicē miro ope cōtex

faciem eorū. ⁊ colūmne ⁊ craſſitudo ſm̄ fa
πρόσωπον αὐτῶν. καὶ στύλοι καὶ πάχος ἐπὶ πρόσω
ciem eis: ⁊ porticū ſolij vbi iudicabit ibi:
πον αὐτοῖς, καὶ τὸ ἐλὰμ τοῦ θρόνου οὗ κρινεῖ ἐκεῖ,
porticū iudicij. ⁊ tabulis texit cedrinis a
ἐλὰμ τοῦ κριτηρίου. καὶ ἐφάτνωσεν κεδρίνοις ἀπὸ
pauimēto vſq; ad ſūmitatē. ⁊ domus eius in qua ſede
ἐδάφους ἕως ὑπερῴου. καὶ ὁ οἶκος αὐτοῦ ἐν ᾧ καθή
bit ibi: ⁊ atriū vnū circūdatū his ſm̄
σεται ἐκεῖ, καὶ αὐλὴ μία ἐξελισσομένη τούτοις κατὰ
opus hoc. ⁊ edificauit domū ſalomon fi
τὸ ἔργον τοῦτο. καὶ ᾠκοδόμησεν οἶκον σολομὼν τῇ θυ
lie pharaōis: quā duxit ſalomon: iuxta porticū
γατρὶ φαραώ, ἣν ἔλαβεν σολομὼν, κατὰ τὸ ἐλὰμ τοῦ
hūc. hec oīa ex lapidib⁹ precioſis ſculpta: ex
το. ταῦτα πάντα ἐκ λίθων τιμίων κεκολαμμένα, ἐκ
diſtātia intrinſec⁹ ⁊ extrinſec⁹ ex fundamētis: vſq; ad
διαστήματος ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν ἐκ τῶν θεμελίων ἕως B
extremitates pietū: ⁊ extrīſec⁹ ad atriū magnū
τῶν γείσων, καὶ ἔξωθεν ἐς τὴν αὐλὴν τὴν μεγάλην
fundatū lapidib⁹ p̄cioſis magnis decē cubi
τὴν τεθεμελιωμένην λίθοις τιμίοις μεγάλοις δέκα πή
tis ⁊ octo cubitis: ⁊ deſup lapidib⁹ precio
χεσι καὶ ὀκταπήχεσι, καὶ ἐπάνωθεν λίθοις τιμί-
ſis ſm̄ eādem mēſurā politis ⁊ cedris:
οις κατὰ τὸ αὐτὸ μέτρον πελεκητοῖς καὶ κέδροις, τῆς
atrij magni ī circuitu tres ordines politorū:
αὐλῆς τῆς μεγάλης κύκλῳ τρεῖς στίχοι πελεκητῶν,
⁊ ordo ſculpte cedri: ⁊ atrio dom⁹
καὶ στίχος ἐγκεκολαμμένης κέδρου, καὶ τῇ αὐλῇ οἴκου
dn̄i interius ⁊ porticui domus. ⁊ mi
κυρίου τὸ ἔσωθεν καὶ τῷ ἐλὰμ τοῦ οἴκου. καὶ ἀπέστει-
ſit rex ſalomon: ⁊ accepit chiram de
λεν ὁ βασιλεὺς σολομὼν, καὶ ἔλαβε τὸν χειρὰμ ἐκ
tyro filiū mulieris vidue: ⁊ iſte de tri
τύρου υἱὸν γυναικὸς χήρας, καὶ οὗτος ἀπὸ τῆς φυ-
bu nephthalim. ⁊ pater ei⁹ vir tyrius ar
λῆς νεφθαλίμ. καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἀνὴρ τύριος τέ- D
tifex eris: ⁊ repletus ſapiā
κτων χαλκοῦ, καὶ πεπληρωμένος τῆς σοφίας τῆς
artis ⁊ prudētia ⁊ ſciā ad faciēdū oīne
τέχνης καὶ συνέσεως καὶ ἐπιγνώσεως τοῦ ποιεῖν πᾶν
opus in ere. ⁊ allat⁹ eſt ad regem ſalo-
ἔργον ἐν χαλκῷ. καὶ εἰσήχθη πρὸς τὸν βασιλέα σολο-
monē: ⁊ fecit oē opus: ⁊ cōflauit
μῶντα, καὶ ἐποίησε πᾶν ἔργον, καὶ ἐχώνευσε τοὺς
duas colūnas: decē ⁊ octo cubiti altitudo co
δύο στύλους, δέκα καὶ ὀκτὼ πήχεις τὸ ὕψος τοῦ στύ-
lūne: ⁊ perimetrū duodecim cubitorū fi
λου, καὶ τὸ περίμετρον δύο καὶ δέκα πηχέων σπαρ
lum ambiebat eam. ⁊ ſic colūna ſc̄da. ⁊
τίον ἐκύκλου αὐτόν. καὶ οὕτως ὁ στῦλος ὁ δεύτερος. καὶ
duo capitella fecit: vt daret ſup capi
δύο ἐπιθέματα ἐποίησε, δοῦναι ἐπὶ τὰς κεφα-
ta colūnarū cōflatilia erea. ⁊ quinq; cubito
λὰς τῶν στύλων χωνευτὰ χαλκᾶ. καὶ πέντε πηχέ-
rum altitudo capitelli vni⁹: ⁊ quinq;
ων τὸ ὕψος τοῦ ἐπιθέματος τοῦ ἑνός, καὶ πέντε
cubitorū altitudo ſecūdi: ⁊ fecit retia
πηχέων τὸ ὕψος τοῦ δευτέρου, καὶ ἐποίησε δίκτυα

C

© Biblioteca Nacional de España

ad cooperiēdū capitella colūnarū: ſeptē
ἐπικαλύψαι τὰ ἐπιθέματα τῶν ςύλων, ἑπτὰ τῷ
capitello vni: & ſeptē capitello ſe
ἐπιθέματι τῷ ἑνί, καὶ ἑπτὰ τῷ ἐπιθέματι τῷ δευ
cūdo op⁹ pēſile. duo ordīes malogranatorū enē
τέρῳ ἔργον κρεμαςόν. δύο ςίχοι ῥοῶν χαλ=
orū retib⁹ cōtexti opus pēſile: ordo
κῶν δεδικτυωμένοι ἔργον κρεμαςόν, ςίχος
ſupra ordinē. & ſic fecit capitello
ἐπὶ ςίχον. καὶ οὕτως ἐποίησε ἐπιθέματι τῷ
ſecundo. & capitella ſup capita
δευτέρῳ. καὶ ἐπιθέματα ἐπὶ τῶν κεφαλῶν τῶν
colūnarū: opus lilij iuxta veſtibulū quattuor cu=
ςύλων, ἔργον κρίνου κατὰ τὸ ἐλὰμ τεσσάρων πη
bitorū. & trabs ſup ambas colūnas: &
χέων. καὶ μέλαθρον ἐπ᾽ ἀμφοτέρων τῶν ςύλων, καὶ
B ſuper latera capitellū: & malogranatorū du
ἐπάνωθεν τῶν πλευρῶν ἐπίθεμα, καὶ τῶν ῥοῶν δια=
cēti ordines ſup capitellū ſecūdū. & ſta=
κόσιοι ςίχοι ἐπὶ τῆς κεφαλίδος τῆς δευτέρας. καὶ ἔςη
tuit colūnas veſtibuli tēpli. & ſtatuit
σε τοὺς ςύλους τοῦ ἐλὰμ τοῦ ναοῦ. καὶ ἔςησε
colūnā dexterā: & vocauit nomē eius
τὸν ςύλον τὸν δεξιόν, καὶ ἐπεκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ
iachin. & ſtatuit colūnā ſcdam ſini
ἰαχίν. καὶ ἔςησε τὸν ςύλον τὸν δεύτερον τὸν ἀρι
ſtrā: & vocauit nomē eius boaz. &
ςερόν, καὶ ἐπεκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ βόαζ. καὶ
ſup capita colūnarū opus lilij. &
ἐπὶ τῶν κεφαλῶν τῶν ςύλων ἔργον κρίνου. καὶ
perfectū eſt opus colūnarū. & fecit
ἐτελειώθη τὸ ἔργον τῶν ςύλων. καὶ ἐποίησε τὴν
mare fuſile decē in cubito a la
θάλασσαν χυτὴν δέκα ἐν πήχει ἀπὸ τοῦ χεί=
bio eius vſq ad labiū rotūdū p circuitū
λους αὐτῆς ἕως τοῦ χείλους ςρογγύλην κύκλῳ
D eius: quinq in cubito altitudo eius. & re=
αὐτῆς, πέντε ἐν πήχει τὸ ὕψος αὐτῆς. καὶ συ
ſticula triginta cubitorū ambiebāt illud. &
νηγμένα τριάκοντα πήχεις ἐκύκλουν αὐτήν. καὶ
firmamenta ſub labio eius in
ὑποςηρίγματα ὑποκάτω τοῦ χείλους αὐτῆς κυ=
circuitu ambiebāt illud. decē in cubito ābiebāt
κλόθεν ἐκύκλουν αὐτήν. δέκα ἐν πήχει ἀνίςαν τὴν
mare in circuitu. duo ordines firmamētorū fu
θάλασσαν κυκλόθεν. δύο ςίχοι ὑποςηριγμάτων χυ=
ſiliū in fuſorio eorū. & duodeciz boues
τῶν ἐν τῷ χωνευτηρίῳ αὐτῶν. καὶ δώδεκα βόες
ſub mare: tres reſpiciētes
ὑποκάτω τῆς θαλάσσης, οἱ τρεῖς ἐπιβλέποντες
aquilonē: & tres reſpiciētes mare: &
βορρᾶν, καὶ οἱ τρεῖς ἐπιβλέποντες θάλασσαν, καὶ οἱ
tres reſpiciētes auſtrū: & tres reſpiciē
τρεῖς ἐπιβλέποντες νότον, καὶ οἱ τρεῖς ἐπιβλέ
tes oriētē: & mare ſup eos de
ποντες ἀνατολάς, καὶ ἡ θάλασσα ἐπ᾽ αὐτῶν ἐπά=
ſuper: & oium poſteriora ad intus. &
νωθεν, καὶ πάντων τὰ ὀπίσθια εἰς τὸ ἔνδον. καὶ τὸ
craſſitudo eius palmi: & labiū eius
πάχος αὐτῆς παλαιςῆς, καὶ τὸ χεῖλος αὐτῆς
C quaſi opus labij calicis pullulās liliū: duorū
ὡσεὶ ἔργον χείλους ποτηρίου βλαςῶν κρίνον, δύο
miliū batorū capax erat. & fecit decē baſes
χιλιάδας χόεις ἐχώρει. καὶ ἐποίησε δέκα μεχωνὼθ

tarū. Vtrūq capitellum
columnarū fuſile erat.
Septena verſuū retia=
cula ī capitello vno: &
ſeptēa retiacula ī capitel
lo altero. Et perfecit co
lumnas & duos ordines
per circuitū retiaculorū
ſingulorum vt tegerēt
capitella que erant ſu=
per ſummitatem
malogranatorū. Eodē
modo fecit & capitello
ſecūdo. Capitella āt q̄
erant ſuper capita
colūnarū quaſi ope li=
lii fabricata erāt in por=
ticu q̄ttuor cubitorum:
& rurſū alia capitella ī
ſūmitate colūnarū de=
ſup iuxta mēſurā colū=
ne contra retiacula.
Malogranatorū āt du=
cēti ordines erāt in cir=
cuitu capitelli ſecundi.
Et ſtatuit duas
colūnas in porticu tē=
pli. Cunq ſtatuiſſet
colūnam dexterā: vo=
cauit
eā nomīe iachin. Simi=
liter erexit columnā ſe=
cūdā: & vocauit nomē
eius booz.
Et ſup capita colūnarū
opus in modum lilii
poſuit: pfectūq ē opus
colūnarū. Fecit quoq
mare fuſile decem cu=
bitorum a labio vſq ad
labiū rotundū in cir=
cuitu.
Quīq cubitorū altitu
do eius: & reſticula tri=
ginta cubitorū cīgebāt
illud p circuitū: & ſcul=
ptura ſubter labiū cir=
cuibat
illud decē cubitis am=
biens
mare. Duo ordīes ſcul
pturarū hiſtriatarū erāt
fuſiles: & ſtabant ſuper
duodecim
boues. E quib9 tres re
ſpiciebant ad aquilonē:
& tres ad occidentem
& tres
ad meridiem: & tres
ad orientem: & mare
ſuper eos deſup erat:
quorū poſteriora vni=
uerſa ītrinſec9 latitabāt.
Groſſitudo aūt luteris
triū vnciarū erat: labi=
umq eius q̄ſi labiū ca=
licis & foliū repādi lilii.
Duo milia batos capie
bat: Et fecit decem ba
ſes

שרשרות לכתרת אשר על
ראש העמודים שבעה לכתרת
האחת ושבעה לכתרת השנית:
ויעש את העמודים ושני טורים
סביב על השבכה האחת לכסות — סבב כסה
את הכתרת אשר על ראש
הרמנים וכן עשה לכתרת
השנית: וכתרת אשר על ראש
העמודים מעשה שושן באלם — ששן
ארבע אמות: וכתרת על שני — רבע שנה
העמודים גם ממעל מלעמת — עלה
הבטן אשר לעבר השבכה
והרמונים מאתים טרים סביב — מאה טור
על הכתרת השנית: ויקם את — שנה קום
העמודים לאלם ההיכל ויקם — עמד הכל
את העמוד הימני ויקרא את — קרא
שמו יכין ויקם את העמוד
השמאלי ויקרא את שמו בעז: — שמל
ועל ראש העמדים מעשה שושן — עשה
ותתם מלאכת העמודים: ויעש — תמם לאך
את הים מוצק עשר באמה — יצק
משפתו עד שפתו עגול סביב — שפה עגל
וחמש באמה קומתו וקוה שלשים
באמה יסב אתו סביב: ופקעים
מתחת לשפתו סביב סבבים
אתו עשר באמה מקפים את — נקף
הים סביב שני טורים הפקעים
יצוקים ביצקתו: עמד על שני — יצק
עשר בקר שלשה פנים צפונה — פנה צפן
ושלשה פנים ימה ושלשה
פנים נגבה ושלשה פנים
מזרחה והים עליהם מלמעלה — זרח עלה
וכל אחריהם ביתה: ועביו — עבה
טפח ושפתו כמעשה שפת — שפה עשה
כוס פרח שושן אלפים בת יכיל: — ששן כול
ויעש את המכנות עשר — כון

© Biblioteca Nacional de España

נְחֹשֶׁת אַרְבַּע בָּאַמָּה אֹרֶךְ   רָבַע
הַמְּכוֹנָה הָאֶחָת וְאַרְבַּע בָּאַמָּה
רָחְבָּהּ וְשָׁלֹשׁ בָּאַמָּה קוֹמָתָהּ׃
וְזֶה מַעֲשֵׂה הַמְּכוֹנָה מִסְגְּרֹת   סָגַר
לָהֶם וּמִסְגְּרֹת בֵּין הַשְׁלַבִּים׃
וְעַל הַמִּסְגְּרוֹת אֲשֶׁר בֵּין
הַשְׁלַבִּים אֲרָיוֹת בָּקָר וּכְרוּבִים   אָרָה כָּרַב
וְעַל הַשְׁלַבִּים כֵּן מִמָּעַל וּמִתַּחַת   עָלָה
לָאֲרָיוֹת וְלַבָּקָר לֹיוֹת מַעֲשֵׂה   לָוָה עָשָׂה
מוֹרָד׃ וְאַרְבָּעָה אוֹפַנֵּי נְחֹשֶׁת   יָרַד אָפַן
לַמְּכוֹנָה הָאַחַת וְסַרְנֵי נְחֹשֶׁת
וְאַרְבָּעָה פַעֲמֹתָיו כְּתֵפֹת לָהֶם
מִתַּחַת לַכִּיֹּר הַכְּתֵפֹת יְצֻקוֹת
מֵעֵבֶר אִישׁ לֹיוֹת׃ וּפִיהוּ מִבֵּית   פָּה
לַכֹּתֶרֶת וָמַעְלָה בָּאַמָּה וּפִיהָ עָגוֹל   עָגַל
מַעֲשֵׂה כֵן אַמָּה וַחֲצִי הָאַמָּה   חָצָה
וְגַם עַל פִּיהָ מִקְלָעוֹת וּמִסְגְּרֹתֵיהֶם   פָּה קָלַע
מְרֻבָּעוֹת לֹא עֲגֻלּוֹת׃ וְאַרְבַּעַת   רָבַע
הָאוֹפַנִּים לְמִתַּחַת לַמִּסְגְּרוֹת וִידוֹת
הָאוֹפַנִּים בַּמְּכוֹנָה וְקוֹמַת הָאוֹפַן   כּוּן
הָאֶחָד אַמָּה וַחֲצִי הָאַמָּה׃
וּמַעֲשֵׂה הָאוֹפַנִּים כְּמַעֲשֵׂה
אוֹפַן הַמֶּרְכָּבָה יְדוֹתָם וְגַבֵּיהֶם   רָכַב גָּב
וְחִשֻּׁקֵיהֶם וְחִשֻּׁרֵיהֶם הַכֹּל   חָשַׁק
מוּצָק׃ וְאַרְבַּע כְּתֵפוֹת אֶל   יָצַק
אַרְבַּע פִּנּוֹת הַמְּכֹנָה הָאֶחָת   פָּנָה
מִן הַמְּכֹנָה כְּתֵפֶיהָ׃ וּבְרֹאשׁ
הַמְּכוֹנָה חֲצִי הָאַמָּה קוֹמָה   חָצָה
עָגֹל סָבִיב וְעַל רֹאשׁ
הַמְּכוֹנָה יְדֹתֶיהָ וּמִסְגְּרֹתֶיהָ
מִמֶּנָּה׃ וַיְפַתַּח עַל הַלֻּחֹת   פָּתַח לוּחַ
יְדֹתֶיהָ וְעַל מִסְגְּרֹתֶיהָ כְּרוּבִים   כָּרַב
אֲרָיוֹת וְתִמֹרֹת כְּמַעַר אִישׁ   אָרָה
וְלֹיוֹת סָבִיב׃ כָּזֹאת עָשָׂה אֵת   לָוָה סָבַב
עֶשֶׂר הַמְּכֹנוֹת מוּצָק אֶחָד מִדָּה   כּוּן מָדַד
אַחַת קֶצֶב אֶחָד לְכֻלָּהְנָה׃   כָּלַל

eneas quattuor cubito
rum longitudinis
baſes ſingulas: & quat
tuor cubitorum
latitudinis: & triū cu=
bitorū altitudinis:
& ipſum opus baſium
interraſile erat.
Et ſculpture inter iun
cturas
& inter coronulas &
plectas: leōes & boues
& cherubin:
& in iuncturis ſimiliter
deſuper. Et ſubter
leones & boues quaſi
lora ex ere
dependentia: & quattu
or rote
per baſes ſingulas: &
axes erei
& per quattuor partes
quaſi humeruli
ſubter luterē fuſiles
cōtra ſeinuicē reſpectā
tes. Os quoq; luteris i
trinſecus erat in capitis
ſūmitate: & qḋ forinſe=
cus apparebat vnius cu
biti erat totū rotundū.
p̄iterq; hēbat vnū cu=
bitū & dimidiū. In an
gulis aūt colūnarū varie
celature erāt: & media
intercolūnia q̄drata nō
rotunda. Quattuor
quoq; rote q̄ p̄ q̄ttuor
angulos baſis erant co
herebant ſibi ſubter ba
ſim. Vna rota hēbat al
titudīs cubitū & ſemis.
Tales aūt rote erāt qua
les ſolēt in curru fieri. Et
axes earū & radii
& canti & modioli om=
nia
fuſilia. Nā & hūeruli il=
li quattuor per ſingulos
angulos baſis vnius
ex ipſa baſi fuſiles & cō
iuncti erāt. In ſummita
te aūt baſis erat quedā
rotūditas vnius & di=
midii cubiti ita fabrefa=
cta vt luter deſup̄ poſſet
īponi: habens celaturas
ſuas variaſq; ſculpturas
ex ſemetipſa. Sculpſit
quoq; in tabulatis illis
q̄ erant ex ere: & in an=
gulis cherubin &
leones & palmas qua=
ſi in ſilitudinē hoīs ſtan
tis vt nō celata ſed appo
ſita per circuitū videren
tur. In hūc modū fecit
decē baſes: fuſura vna
& menſura ſculpturaq;
conſimili.

ereas quattuoꝛ cubitoꝝ lōgitudo baſis
χαλκᾶς τεσσάρων πηχέων τὸ μῆκος μεχωνὰ τῆς
vnius ⁊ quattuoꝛ cubitoꝝ latitudo eius: ⁊
μιᾶς καὶ τεσσάρων πηχέων τὸ πλάτος αὐτῆς, καὶ
triū cubitoꝝ altitudo eius. ⁊ hoc opus
τριῶν πηχέων τὸ ὕψος αὐτῆς. καὶ τοῦτο τὸ ἔργον
baſis interraſile ei⁹: ⁊ interraſile
τῆς μεχωνὰ συγκλειστὸν αὐτῆς, καὶ συγκλειστὸν
in medio iūcturarū. ⁊ in interraſili
ἀναμέσον τῶν ἐξεχομένων. καὶ ἐπὶ τὰ συγκλείσμα
bus in medio iūcturarū leones ⁊ boues ⁊ che
τα ἀναμέσον ἐξεχομένων λέοντες καὶ βόες καὶ χε
rubim. ⁊ in iūcturis ſic ⁊ de
ρουβίμ. καὶ ἐπὶ τῶν ἐξεχομένων οὕτω καὶ ἐπά=
ſuper: ⁊ ſubter leones ⁊ boues
νωθεν, καὶ ὑποκάτωθεν τῶν λεόντων καὶ τῶν βοῶν
regiōes op⁹ deſcēſus. ⁊ quattuoꝛ rote
χῶραι ἔργον καταβάσεως. καὶ τέσσαρες τροχοὶ
eree baſi vni ⁊ excedēcia
χαλκοῖ τῇ μεχωνὰ τῇ μιᾷ καὶ τὰ προέχοντα
erea ⁊ quattuoꝛ p̄tes eius: humeruli eaꝝ ſub
χαλκᾶ καὶ τέσσαρα μέρη αὐτῆς, ὠμίαι αὐτῶν ὑπο
ter luteres. ⁊ humeruli fuſiles
κάτωθεν τῶν λουτήρων, καὶ ὠμίαι κεχυμέναι ἀπὸ
trans virū appoſite. ⁊ os eius
πέραν ἀνδρὸς προσκείμεναι. καὶ τὸ στόμα αὐτοῦ
intrinſecus capitelli ⁊ ſup̄ in cubito. ⁊
ἔσωθεν τῆς κεφαλίδος καὶ ἄνω ἐν πήχει. καὶ τὸ
os eius rotūdū: opus ſic cubiti
στόμα αὐτοῦ στρογγυλοῦν, ποίημα οὕτω πήχεως
⁊ dimidij cubiti. ⁊ in oꝛe e=
καὶ ἡμίσεως πήχεως. καὶ ἐπὶ τοῦ στόματος αὐ=
ius toꝛnature ⁊ interraſilia eoꝝ quadrā
τοῦ διατορεύματα καὶ διάπηγα αὐτῶν τετρά=
gulata nō rotūda. ⁊ quattuoꝛ rote ſub
γωνα οὐ στρογγύλα. καὶ τέσσαρες οἱ τροχοὶ ὑποκάτω
ter interraſilia. ⁊ manus in rotis
θεν τῶν διαπήγων. καὶ χεῖρες ἐν τοῖς τροχοῖς
in baſe. ⁊ altitudo rote vni⁹
ἐν τῇ μεχωνά. καὶ τὸ ὕψος τοῦ τροχοῦ τοῦ ἑνὸς
cubiti ⁊ dimidij. ⁊ opus rotaꝝ
πήχεως καὶ ἡμίσους. καὶ τὸ ἔργον τῶν τροχῶν
ſic opus rotarū currus. ⁊ manus eaꝝ
ὡς ἔργον τροχῶν ἅρματος. καὶ αἱ χεῖρες αὐτῶν
⁊ humeri earū ⁊ opera earū
καὶ οἱ νῶτοι αὐτῶν καὶ αἱ πραγματεῖαι αὐτῶν
oia fuſilia. ⁊ quattuoꝛ humeruli in
τὰ πάντα χωνευτά. καὶ τέσσαρες ὠμίαι ἐπὶ τῶν
quattuoꝛ angulis baſis vnius: ex ba
τεσσάρων γωνιῶν τῆς μεχωνὰ τῆς μιᾶς, ἐκ τῆς με
ſe humeri eius. ⁊ in ſummitate ba
χωνὰ οἱ ὦμοι αὐτῆς. καὶ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μεχω
ſis medietas cubiti magnitudo eius rotunda
νὰ ἥμισυ τοῦ πήχεως μέγεθος αὐτῆς στρογγύλον
in circuitu ſup̄ caput baſis. ⁊ ma
κύκλῳ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῆς μεχωνά. καὶ αἱ χεῖ
nus eius ⁊ interraſilia eius ab ea.
ρες αὐτῆς καὶ τὰ συγκλείσματα αὐτῆς ἀπ᾽ αὐτῆς.
⁊ aperiebat ſup̄ pꝛincipia manuū eius.
καὶ ἠνοίγετο ἐπὶ τὰς ἀρχὰς τῶν χειρῶν αὐτῆς.
⁊ interraſilia eius cherubim ⁊ leones
καὶ τὰ συγκλείσματα αὐτῆς χερουβὶμ καὶ λέοντες
⁊ palme ſtātia: vnūqḋq; appoſitū iuxta fa=
καὶ φοίνικες ἑστῶτα, ἕκαστον ἐχόμενον κατὰ πρόσω
ciem eius intriſecus in circuitu. iuxta hanc fe
πον αὐτοῦ ἔσωθεν κυκλόθεν. κατὰ ταύτην ἐποί
cit decem baſes oꝛdine vno ⁊ mēſura vna
ησε τὰς δέκα μεχωνὼθ τάξιν μίαν καὶ μέτρον ἓν
in omnibus.
ἐν πάσαις.

⁊ fecit decē luteres eneos quadragin
καὶ ἐποίησε δέκα χυτρογαύλους χαλκοῦς τεσσαράκον
ta batoꝝ capacē vnū luterē mēſura
τα χόεις χωροῦντα τὸν ἕνα χυτρόγαυλον μετρήσει
F quattuoꝛ cubitoꝝ. ⁊ luter vnꝰ ſup ba
τεσσάρων πηχέων. καὶ χυτρόγαυλος ὁ εἷς ἐπὶ τὴν με=
ſim vnā decē baſibus. ⁊ poſuit decē
χωνὼθ τὴν μίαν ταῖς δέκα μεχωνὼθ. καὶ ἔθετο τὰς δέκα
baſes quinq; ab humero domus q̄
μεχωνὼθ πέντε ἀπὸ τῆς ὠμίας τοῦ οἴκου τοῦ
a dextris: ⁊ quinq; ab humero domus q̄
ἐκδεξιῶν, καὶ πέντε ἀπὸ τῆς ὠμίας τοῦ οἴκου τοῦ
a ſiniſtris. ⁊ mare ab humero
ἐξαριστερῶν. καὶ ἡ θάλασσα ἀπὸ τῆς ὠμίας τοῦ
domus a dextris cōtra oriētē a la
οἴκου ἐκδεξιῶν κατὰ ἀνατολὰς ἀπὸ τοῦ κλί=
tere auſtri. ⁊ fecit chirā lebetes
τους τοῦ νότου. καὶ ἐποίησε χειρὰμ τοὺς λέβητας
⁊ calfactoꝛia ⁊ phialas. ⁊ cōple
καὶ τὰς θερμαστρεῖς καὶ τὰς φιάλας. καὶ συνετέ=
uit chirā facere oīa opera q̄cūq; fe
λεσε χειρὰμ ποιῶν πάντα τὰ ἔργα ὅσα ἐποίη
cit regi ſalomoni in domo dn̄i.
σε τῷ βασιλεῖ σολομῶντι ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου. τοὺς
duas colūnas ⁊ vertibilia ſculpturarū exn̄tia
δύο στύλους καὶ τὰ στρεπτὰ τῶν γλυφῶν τὰ ὄντα
ſup capitalla colūnaꝝ duo. ⁊ retiacl̄a
ἐπὶ τῶν κεφαλῶν τῶν στύλων δύο. καὶ δίκτυα
duo vt operirēt vtraq; vertibilia
δύο τοῦ καλύπτειν ἀμφότερα τὰ στρεπτὰ τῶν
ſculpturarū exn̄tia ſup colūnas. ⁊ malogranata
γλυφῶν τὰ ὄντα ἐπὶ τῶν στύλων. καὶ τὰς ῥόας
ambobus retiaculis quadrigenta. duo oꝛdi
ἀμφοτέροις τοῖς δικτύοις τετρακοσίας. δύο στί=
nes malogranatoꝝ retiaculo vni: ad operiēdū
χοι ῥοῶν τῷ δικτύῳ τῷ ἑνί, τοῦ περικαλύπτειν
vtraq; vertibilia exn̄tia ſup ambobus
ἀμφότερα τὰ στρεπτὰ τὰ ὄντα ἐπ᾽ ἀμφοτέρων τῶν
colūnis. ⁊ decē baſes: ⁊ lu
στύλων. καὶ τὰς δέκα μεχωνὼθ, καὶ τοὺς χυ=
teres decē ſup baſes: ⁊
τρογαύλους τοὺς δέκα ἐπὶ τῶν μεχωνὼθ, καὶ
mare vnū: ⁊ duodeciꝫ boues qui
τὴν θάλασσαν μίαν, καὶ τοὺς δώδεκα βόας τοὺς
ſubter mare: ⁊ lebetes ⁊
ὑποκάτω τῆς θαλάσσης, καὶ τοὺς λέβητας καὶ τὰς
G calfactoꝛia ⁊ phialas: ⁊ oīa vaſa
θερμαστρεῖς καὶ τὰς φιάλας, καὶ πάντα τὰ σκεύη
perfecit: q̄ fecit chiram regi ſa
συνετέλεσεν, ἃ ἐποίησε χειρὰμ τῷ βασιλεῖ σο=
lomoni in domo dn̄i enea valde. in
λομῶντι ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου χαλκᾶ ἄρδην. ἐν τῷ
vicinis ioꝛdanis fudit ea rex
περιοίκῳ τοῦ ἰορδάνου ἐχώνευσεν αὐτὰ ὁ βασι=
in craſſitudine terre inter ſocchoth
λεὺς ἐν τῷ πάχει τῆς γῆς ἀναμέσον σοκχὼθ
⁊ inter ſarthan. ⁊ dedit ſalomō rex
καὶ ἀναμέσον σαρθάν. καὶ ἔδωκε σολομὼν ὁ βασι=
oīa vaſa: pꝛe multitudine nimis nō
λεὺς πάντα τὰ σκεύη, ἐκ πλήθους σφόδρα οὐκ
erat pōdus eris. ⁊ fecit ſalomon
ἦν σταθμὸς τοῦ χαλκοῦ. καὶ ἐποίησεν ὁ σολομὼν
omnia vaſa in domo dn̄i: altare
πάντα τὰ σκεύη ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου, τὸ θυσιαστήριον
aureū: ⁊
τὸ χρυσοῦν, καὶ

Fecit quoq; decem luteres eneos. Quadragīta batos capiebat luter vnus: erat q; quattuor cubitorū. Singulosq; luteres per ſingulas. ideſt decē baſes poſuit: & cōſtituit decem baſes: quinq; ad dexterā partem tēpli: & quinq; ad ſiniſtram. Mare aūt poſuit ad dexterā ptē tēpli contra orientem ad meridiem. Fecit ergo hyram lebetes & ſcutras & amulas: & perfecit omne opus regis ſalomonis in templo dn̄i. columnas duas: & funiculos capitellorum ſuper capitella colūnarū duos: & retiacula duo: vt operirent duos funiculos qui erant ſuper capita columnarum & malogranata q̄drингenta in duobus retiaculis: duos verſus malogranatorum in retiaculis ſingulis ad operiendos funiculos capitellorum qui erant ſuper capita columnarū: & baſes decem: & luteres decem ſuper baſes: & mare vnum: & boues duodecim ſubter mare: & lebetes & ſcutras & amulas: omnia vaſa que fecit hyram regi ſalomoni in domo domini de auricalcho erant. In campeſtri regiōe iordanis fudit ea rex in argylloſa terra inter ſochot & ſarthan: & poſuit ſalomon oīa vaſa in domo domini. Propter multitudinem aūt nimiam non erat pondus eris. Fecitq; ſalomon omnia vaſa in domo domini: altare aureū &

ויעש עשרה כירות נחשת — עשה
ארבעים בת יכיל הכיור האחד — רבע כול
ארבע באמה הכיור האחד כיור — כיר
אחד על המכונה האחת לעשר
המכנות: ויתן את המכנות חמש — נתן
על כתף הבית מימין וחמש על — ימן
כתף הבית משמאלו ואת הים — שמל
נתן מכתף הבית הימנית קדמה
ממול נגב: ויעש חירום את
הכירות ואת היעים ואת — יעה
המזרקות ויכל חירם לעשות — זרק כלה
את כל המלאכה אשר עשה — לאך
למלך שלמה בית יהוה: עמדים
שנים וגלת הכתרת אשר על — שנה גלה
ראש העמודים שתים והשבכות — עמד
שתים לכסות את שתי גלות — כסה
הכתרת אשר על ראש העמודים:
ואת הרמנים ארבע מאות לשתי — רבע מאה
השבכות שני טורים רמנים
לשבכה האחת לכסות את שתי
גלות הכתרת אשר על פני — גלה פנה
העמודים: ואת המכנות עשר — כון
ואת הכירת עשרה על המכנות:
ואת הים האחד ואת הבקר
שנים עשר תחת הים: ואת
הסירות ואת היעים ואת
המזרקות ואת כל הכלים האלה — כלה
אשר עשה חירם למלך שלמה
בית יהוה נחשת ממרט: בככר — מרט
הירדן יצקם המלך במעבה — עבה
האדמה בין סכות ובין צרתן:
וינח שלמה את כל הכלים
מרב מאד מאד לא נחקר — חקר
משקל הנחשת: ויעש שלמה — שקל עשה
את כל הכלים אשר בית
יהוה את מזבח הזהב ואת — זבח

© Biblioteca Nacional de España

השלחן אשר עליו לחם הפנים — פנה
זהב: ואת המנרות חמש מימין — נור ימן
וחמש משמאל לפני הדביר זהב — שמל דבר
סגור והפרח והנרות והמלקחים — סגר נור
זהב: והספות והמזמרות — לקח ספף
והמזרקות והכפות והמחתות — זמר זרק
זהב סגור והפתות לדלתות — חתה פות
הבית הפנימי לקדש הקדשים — פנה
לדלתי הבית להיכל זהב: ותשלם — הכל שלם
כל המלאכה אשר עשה המלך — לאך
שלמה בית יהוה ויבא שלמה — בוא
את קדשי דוד אביו את הכסף
ואת הזהב ואת הכלים נתן — כלה
באצרות בית יהוה:

Cap. viij.
אז יקהל שלמה את זקני — קהל נטה
ישראל את כל ראשי המטות
נשיאי האבות לבני ישראל אל — נשא
המלך שלמה ירושלם להעלות — עלה
את ארון ברית יהוה מעיר דוד — ארן ברת
היא ציון: ויקהלו אל המלך
שלמה כל איש ישראל בירח
האתנים בחג הוא החדש השביעי: — איתן שבע
ויבאו כל זקני ישראל וישאו — בוא נשא
הכהנים את הארון: ויעלו את
ארון יהוה ואת אהל מועד ואת — יעד
כל כלי הקדש אשר באהל ויעלו — כלה
אתם הכהנים והלוים: והמלך
שלמה וכל עדת ישראל הנועדים — יעד ועד
עליו אתו לפני הארון מזבחים — פנה זבח
צאן ובקר אשר לא יספרו — ספר
ולא ימנו מרב: ויבאו הכהנים — מנה בוא
את ארון ברית יהוה אל מקומו — קום
אל דביר הבית אל קדש — דבר
הקדשים אל תחת כנפי
הכרובים: כי הכרובים פרשים — כרב
כנפים אל מקום הארון ויסכו

mēſam ſup quam ponerentur panes ꝓpōnis auream: & candelabra aurea quīq; ad dextrā & qnq; ad ſiniſtrā contra oraculū ex auro puro & quaſi lilii flores & lucernas deſup aureas & forcipes aureos & hydrias: & fuſcinulas: & phialas: & mortariola: & thuribula de auro puriſſimo. Et cardines oſtiorum domus īterioris ſancti ſanctorum & oſtiorū dom9 tēpli ex auro erāt. Et perfecit omne op9 qđ faciebat ſalomon in domo domini: & intulit que ſctīficauerat dd̄ pater ſuus: argentum & aurum & vaſa: repoſuitq; in theſauris domus domini.

8.

TVnc congregati ſūt oēs maiores natu iſrael cum principibus tribuum & duces familiarum filiorum iſrael ad regem ſalomonē in ieruſalem vt deferrent arcam federis dn̄i de ciuitate dauid: id eſt de ſion. Cōuenitq; ad regem ſalomonē vniuerſus iſrael in menſe bethanim ī ſolēni die: ipſe eſt mēſis ſeptim9. Venerūtq; ſenes de iſrael: & tulerunt arcā ſacerdotes & portauerunt arcam domini & tabernaculum federis: & oīa vaſa ſanctuarii q̄ erant in tabernaculo: & ferebāt ea ſacerdotes & leuite. Rex autem ſalomon & oīs multitudo iſrael que cōuenerat ad eū gradiebatur cū illo ante arcā: & immolabant oues & boues abſq; eſtimatione & numero. Et intulerunt ſacerdotes arcam federis domini in locum ſuum in oraculum templi in ſanctum ſanctorum ſubter alas cherubin. Siquidē cherubin expandebant alas ſuper locū arce: & protegebant

menſam in qua panes ꝓpoſitiōis aureā:
τὴν τράπεζαν ἐφ' ἧς οἱ ἄρτοι τῆς προθέσεως χρυσῆν,
ꝛ cādelabra quinq; a dextris ꝛ quinq; a ſiniſtris cōtra faciem oraculi aurea in-
καὶ τὰς λυχνίας πέντε ἐκ δεξιῶν καὶ πέντε ἐξ εὐωνύμων κατὰ πρόσωπον τοῦ δαβὶρ χρυσᾶς συγ-
cluſa: ꝛ lampadas: ꝛ lucer
κεκλεισμένας, καὶ τὰ λαμπάδια, καὶ τοὺς λύχ-
nas: ꝛ hydrias aureas: ꝛ veſti-
νους, καὶ τὰς ἐπαρυστρίδας χρυσᾶς, καὶ τὰ πρό-
bula: ꝛ claui: ꝛ phiale: ꝛ catina: ꝛ
θυρα, καὶ οἱ ἧλοι, καὶ αἱ φιάλαι, καὶ τὰ τρυβλία, καὶ
mortariola aurea: incluſa. ꝛ cardines
αἱ θυΐσκαι χρυσαῖ, συγκλειστά. καὶ θυρώματα
oſtiū domus interioris ſancti
τῶν θυρῶν τοῦ οἴκου τοῦ ἐσωτάτου τοῦ ἁγίου
ſctōꝝ: ꝛ portas domus tēpli au-
τῶν ἁγίων, καὶ τὰς θύρας τοῦ οἴκου ναοῦ χρυ-
reas. ꝛ cōpletū eſt opus: qđ fecit ſalo
σᾶς. καὶ ἀνεπληρώθη τὸ ἔργον, ὃ ἐποίησε σολο-
mon domui dn̄i. ꝛ intulit ſalomon — 2.Pa. 5.a.
μὼν τῷ οἴκῳ κυρίου, καὶ εἰσήνεγκε σολομὼν τὰ
ſctā dauid pr̄is ſui: argentū ꝛ
ἅγια δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, τὸ ἀργύριον καὶ
aurū ꝛ vaſa dedit in theſau
τὸ χρυσίον καὶ τὰ σκεύη ἔδωκεν εἰς τοὺς θησαυ
ros domus dn̄i.
ροὺς οἴκου κυρίου.

Ca. 8.

TUnc cōgregauit rex ſalomon — A
Τότε ἐξεκκλησίασεν ὁ βασιλεὺς σολομὼν — 2.Pa. 5.a.
omnes maiores natu iſrael ꝛ oēs prin-
πάντας τοὺς πρεσβυτέρους ἰσραὴλ καὶ πάντας ἄρχον
cipes tribuū duces familiarū filioꝝ iſrael ad
τας φυλῶν ἡγεμόνας πατριῶν υἱῶν ἰσραὴλ πρὸς
regem ſalomonē in hieruſalem: vt
τὸν βασιλέα σολομῶντα ἐν ἱερουσαλὴμ, τοῦ
deferrent arcam federis dn̄i de ci-
ἐνεγκεῖν τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης κυρίου ἐκ πό
uitate dd̄: hec eſt ſion in mēſe athanim in ſolē
λεως δαυίδ, αὕτη ἐστὶ σιὼν ἐν μηνὶ ἀθανὶμ ἐν ἑορ
ni die: ipſe eſt mēſis ſeptimus. ꝛ venerūt oēs
τῇ, αὐτός ἐστιν μὴν ἕβδομος. καὶ ἦλθον πάντες
ſeniores iſrael. ꝛ tulerūt ſacerdotes
οἱ πρεσβύτεροι ἰσραήλ. καὶ ἦραν οἱ ἱερεῖς τὴν
arcā ꝛ tabnaculū federis ꝛ om-
κιβωτὸν καὶ τὸ σκήνωμα τοῦ μαρτυρίου καὶ πάν
nia vaſa ſctā que in tabernaculo
τα τὰ σκεύη τὰ ἅγια τὰ ἐν τῷ σκηνώματι τοῦ
federis. ꝛ rex ꝛ oīs ppl̄s iſ
μαρτυρίου. καὶ ὁ βασιλεὺς καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἰσ
rael ante arcā imolātes boues ꝛ
ραὴλ ἔμπροσθεν τῆς κιβωτοῦ θύοντες βόας καὶ
oues innumerabiles. ꝛ inferunt ſacer-
πρόβατα ἀναρίθμητα. καὶ εἰσφέρουσιν οἱ ἱε-
dotes arcā federis dn̄i in locū
ρεῖς τὴν κιβωτὸν διαθήκης κυρίου εἰς τὸν τόπον
ſuū in oraculū domus in ſancta
αὐτῆς εἰς τὸν δαβὶρ τοῦ οἴκου εἰς τὰ ἅγια τῶν
ſctōꝝ ſubter alas cherubim: quia
ἁγίων ὑπὸ τὰς πτέρυγας τῶν χερουβίμ, ὅτι τὰ
cherubim expanſa alis ſup
χερουβὶμ διαπεπετασμένα ταῖς πτέρυξιν ἐπὶ
locū arce. ꝛ protegebāt
τόπον τῆς κιβωτοῦ. καὶ περιεκάλυπτον

© Biblioteca Nacional de España

cherubim ſup arcā ⁊ ſup ſctā eius
τὰ χερουβὶμ ἐπὶ τὴν κιβωτὸν καὶ ἐπὶ τὰ ἅγια αὐτῆς
deſuper: ⁊ eminebāt ſctificata: ⁊ appare
ἐπάνωθεν, καὶ ὑπερεῖχον τὰ ἡγιασμένα καὶ ἐβλέπον
bāt ſūmitates ſctificatoꝝ de ſanctis ſup fa=
το αἱ κεφαλαὶ τῶν ἡγιασμένων ἐκ τῶν ἁγίων ἐπὶ πρό
ciem oraculi. ⁊ nō apparebāt extrīſec⁹: ⁊ fuerūt
σωπον τοῦ δαβίρ. καὶ οὐκ ὠπτάνοντο ἔξω, καὶ ἦσαν
B ibi vſq; in diem hanc. ⁊ nō erāt in ar
ἐκεῖ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. καὶ οὐκ ἦν ἐν τῇ κιβω
ca niſi due tabule lapidee tabule federis:
τῷ πλὴν αἱ δύο πλάκες λίθιναι πλάκες τῆς διαθήκης,
quas poſuerat ibi moyſes in choreb: q̄s pepigit dn̄s cū
ἃς ἔθηκεν ἐκεῖ μωυσῆς ἐν χωρήβ, ἃς διέθετο κύριος με
filijs iſrael cū egrederētur ipſi de
τὰ τῶν υἱῶν ἰσραὴλ ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαι αὐτοὺς ἐκ
terra egypti. ⁊ factū eſt vt egreſſi ſūt ſacerdotes de
γῆς αἰγύπτου. καὶ ἐγένετο ὡς ἐξῆλθον οἱ ἱερεῖς ἐκ τοῦ
ſctūario ⁊ nebula impleuit domū dn̄i. ⁊
ἁγίου καὶ ἡ νεφέλη ἀνέπλησε τὸν οἶκον κυρίου. καὶ
nō poterāt ſacerdotes ſtare adminiſtrādū a fa
οὐκ ἠδύναντο οἱ ἱερεῖς στῆναι λειτουργεῖν ἀπὸ προσώ
cie nebule: q: impleuit glīa dn̄i do
που τῆς νεφέλης, ὅτι ἐνέπλησε δόξα κυρίου τὸν οἶ=
mū dn̄i. tūc dixit ſalomō: dn̄s dixit: vt habi=
2.Pa. 6.a. κον κυρίου. τότε εἶπε σολομὼν, κύριος εἶπεν, τοῦ κατα
taret in caligine. ⁊ ego edificaui domū no=
σκηνῶσαι ἐν γνόφῳ. καὶ ἐγὼ ᾠκοδόμησα οἶκον τῷ ὀνό
mini tuo ſctm̄ tibi ⁊ paratū: ⁊ ſolio tuo
ματί σου ἅγιόν σοι καὶ ἕτοιμον, καὶ τῇ καθέδρᾳ σου
vt habites tu in eo in ſēpiternū. ⁊ con=
τοῦ κατασκηνῶσαί σε ἐν αὐτῷ εἰς τοὺς αἰῶνας. καὶ ἀπέ
uertit rex faciem ſuā ⁊ bene
στρεψεν ὁ βασιλεὺς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ εὐλόγη
dixit omī iſrael. ⁊ oīs ecclīa iſra=
σε τὸν πάντα ἰσραήλ. καὶ πᾶσα ἡ ἐκκλησία ἰσρα
el ſtabat. ⁊ ait: bn̄dict⁹ dn̄s deus iſrael:
ὴλ εἱστήκει. καὶ εἶπεν, εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς ἰσραὴλ,
qui locut⁹ eſt in ore ſuo de dauid pa=
ὃς ἐλάλησεν ἐν στόματι αὐτοῦ περὶ δαυὶδ τοῦ πα
tre meo: ⁊ in manib⁹ eius perfecit di
τρός μου, καὶ ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ ἐπλήρωσεν λέ
cens: a qua die eduxi pp̄lm meū iſrael de
γων, ἀφ᾽ ἧς ἡμέρας ἀνήγαγον τὸν λαόν μου ἰσραὴλ ἐξ
egypto nō elegi in ciuitate in vno ſceptro iſ
αἰγύπτου οὐκ ἐξελεξάμην ἐν πόλει ἐν ἑνὶ σκήπτῳ ἰσ
rael: vt edificarē domū vt eſſet nomē meū
ραὴλ, τοῦ οἰκοδομῆσαι οἶκον τοῦ εἶναι τὸ ὄνομά μου
ibi: ſed elegi in dauid vt eſſet dux
ἐκεῖ, ἀλλ᾽ ἐξελεξάμην ἐν δαυὶδ τοῦ εἶναι ἡγούμενον
ſup pp̄lm meū iſrael. ⁊ fuit in corde
ἐπὶ τὸν λαόν μου ἰσραήλ. καὶ ἐγένετο ἐπὶ τῆς καρδίας
dauid pr̄is mei edificare domū nomi=
δαυὶδ τοῦ πατρός μου οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ ὀνόμα
ni dn̄i dei iſrael. ⁊ ait dn̄s ad dauid
τι κυρίου τοῦ θεοῦ ἰσραήλ. καὶ εἶπε κύριος πρὸς δαδ
patrē meū: q: fuit in corde tuo e=
τὸν πατέρα μου, ὅτι ἐγένετο ἐπὶ τὴν καρδίαν σου οἰ
dificare domū nomini meo: benefeciſti: q: fu
κοδομῆσαι οἶκον τῷ ὀνόματί μου, ἠγάθυνας, ὅτι ἐγένε
it in corde tuo. verūtn̄ nō tu edificabis
το ἐπὶ τὴν καρδίαν σου. πλὴν οὐ σὺ οἰκοδομήσεις
domū: ſed fili⁹ tuus q̄ egreſſus eſt ex laterib⁹
τὸν οἶκον, ἀλλ᾽ ἢ ὁ υἱός σου ὁ ἐξελθὼν ἐκ τῶν πλευρῶν
tuis: iſte edificabit domū nomini meo. ⁊
σου, οὗτος οἰκοδομήσει οἶκον τῷ ὀνόματί μου. καὶ
ſuſcitauit dn̄s ſermonē ſuū quē locut⁹ eſt: ⁊ ſteti
ἀνέστησε κύριος τὸ ῥῆμα αὐτοῦ ὃ ἐλάλησε, καὶ ἀνέστην
pro dauid patre meo: ⁊ ſedi
ἀντὶ δαυὶδ τοῦ πατρός μου, καὶ ἐκάθισα

arcam & vectes eius
deſuper. Cūq; eminerēt
vectes & apparerent
ſummitates eorum fo=
ris ſanctuarium ante
oraculū: nō apparebāt
vltra extrīſecus: qui &
fuerūt ibi vſq; in p̄ntē
diē. In arca aūt non e
rat aliud niſi due tabu=
le lapidee q̄s poſuerat
in ea moyſes in oreb
q̄n pepigit dn̄s fedus
cū filiis iſrael cū egre=
derentur de terra
egypti. Factū ē āt cū
exiſſent ſacerdotes de
ſanctuario: nebula im
pleuit domum
dn̄i: & non poterāt ſa
cerdotes ſtare
& miniſtrare pp̄ nebu=
lā. Impleuerat eni glīa
dn̄i domum domini.
Tunc ait
ſalomon. Dn̄s dixit vt
habitaret in nebula.
Edificās edificaui do=
mū & habitaculū tuum
firmiſſimū ſoliū tuū in
ſempiternū. Cōuertit=
q; rex faciē ſuā & bn̄di
xit oī eccleſie iſrael.
Oīs eni eccleſia iſrael
ſtabat. Et ait ſalomon.
Bn̄dictus dn̄s deus iſ=
rael qui
locutus eſt ore ſuo ad
dauid patrē meū: & in
manibus eius p̄fecit di=
cens. A die qua
eduxi populum meū
iſrael
de egypto: nō elegi ci
uitatem de vniuerſis
tribubus iſrael: vt edi=
ficaretur domus & eēt
nomen meū ibi: ſed e=
legi dauid vt eēt ſuper
pp̄lm meū iſrael. Vo=
luitq; dauid
pater me⁹ edificare do
mū nomini dn̄i dei
iſrael: & ait dn̄s ad da
uid
patrē meū. Q̄d cogi=
taſti in corde tuo edifi
care domum noī meo:
bn̄ feciſti hoc ip̄m mē=
te tractās. Veruntn̄ tu
nō edificabis mihi do=
mū: ſed fili⁹ tu⁹ q egre
dietur de renib⁹ tuis
ip̄e edificabit domum
noī meo. Confirmauit
dominus ſermonē ſuū
quē locutus eſt:
ſtetiq; pro dauid pa=
tre meo: & ſedi

כבד | הכרבים על הארון ועל בדיו
צלה אבר | מלמעלה: ויארכו הבדים ויראו
ראה | ראשי הבדים מן הקדש על פני
היה | הדביר ולא יראו החוצה ויהיו
| שם עד היום הזה: אין בארון רק
שנה לוח | שני לחות האבנים אשר הנח
נוח | שם משה בחרב אשר כרת יהוה
יצא | עם בני ישראל בצאתם מארץ
| מצרים: ויהי בצאת הכהנים מן
| הקדש והענן מלא את בית
| יהוה: ולא יכלו הכהנים לעמד
פנה כבד | לשרת מפני הענן כי מלא כבוד
| יהוה את בית יהוה: אז אמר
| שלמה יהוה אמר לשכן בערפל:
זבל כון | בנה בניתי בית זבול לך מכון
ישב עלם | לשבתך עולמים: ויסב המלך את
סבב ברך | פניו ויברך את כל קהל ישראל
אמר | וכל קהל ישראל עמד: ויאמר
| ברוך יהוה אלהי ישראל אשר
פה | דבר בפיו את דוד אבי ובידו
| מלא לאמר: מן היום אשר
יצא | הוצאתי את עמי את ישראל
| ממצרים לא בחרתי בעיר מכל
בנה היה | שבטי ישראל לבנות בית להיות
בחר | שמי שם ואבחר בדוד להיות על
| עמי ישראל: ויהי עם לבב דוד
| אבי לבנות בית לשם יהוה אלהי
| ישראל: ויאמר יהוה אל דוד
| אבי יען אשר היה עם לבבך לבנות
יטב | בית לשמי הטיבת כי היה עם
בנה | לבבך: רק אתה לא תבנה הבית
| כי אם בנך היצא מחלציך
קום | הוא יבנה הבית לשמי: ויקם
| יהוה את דברו אשר דבר
קום ישב | ואקם תחת דוד אבי ואשב

© Biblioteca Nacional de España

עַל כִּסֵּא יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה
וָאֶבְנֶה הַבַּיִת לְשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל׃ וָאָשִׂם שָׁם מָקוֹם
לָאָרוֹן אֲשֶׁר שָׁם בְּרִית יְהוָה
אֲשֶׁר כָּרַת עִם אֲבֹתֵינוּ בְּהוֹצִיאוֹ
אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ וַיַּעֲמֹד שְׁלֹמֹה
לִפְנֵי מִזְבַּח יְהוָה נֶגֶד כָּל קְהַל
יִשְׂרָאֵל וַיִּפְרֹשׂ כַּפָּיו הַשָּׁמָיִם׃
וַיֹּאמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֵין
כָּמוֹךָ אֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל
הָאָרֶץ מִתָּחַת שֹׁמֵר הַבְּרִית
וְהַחֶסֶד לַעֲבָדֶיךָ הַהֹלְכִים לְפָנֶיךָ
בְּכָל לִבָּם׃ אֲשֶׁר שָׁמַרְתָּ לְעַבְדְּךָ
דָּוִד אָבִי אֵת אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לוֹ וַתְּדַבֵּר
בְּפִיךָ וּבְיָדְךָ מִלֵּאתָ כַּיּוֹם הַזֶּה׃ וְעַתָּה
יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שְׁמֹר לְעַבְדְּךָ
דָּוִד אָבִי אֵת אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לּוֹ
לֵאמֹר לֹא יִכָּרֵת לְךָ אִישׁ מִלְּפָנַי
יֹשֵׁב עַל כִּסֵּא יִשְׂרָאֵל רַק אִם
יִשְׁמְרוּ בָנֶיךָ אֶת דַּרְכָּם לָלֶכֶת
לְפָנַי כַּאֲשֶׁר הָלַכְתָּ לְפָנָי׃ וְעַתָּה
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יֵאָמֶן נָא דְּבָרִיךָ
אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לְעַבְדְּךָ דָּוִד אָבִי׃ כִּי
הַאֻמְנָם יֵשֵׁב אֱלֹהִים עַל הָאָרֶץ
הִנֵּה הַשָּׁמַיִם וּשְׁמֵי הַשָּׁמַיִם לֹא
יְכַלְכְּלוּךָ אַף כִּי הַבַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר
בָּנִיתִי׃ וּפָנִיתָ אֶל תְּפִלַּת עַבְדְּךָ
וְאֶל תְּחִנָּתוֹ יְהוָה אֱלֹהָי לִשְׁמֹעַ
אֶל הָרִנָּה וְאֶל הַתְּפִלָּה אֲשֶׁר
עַבְדְּךָ מִתְפַּלֵּל לְפָנֶיךָ הַיּוֹם׃
לִהְיוֹת עֵינֶךָ פְתֻחֹת אֶל הַבַּיִת
הַזֶּה לַיְלָה וָיוֹם אֶל הַמָּקוֹם
אֲשֶׁר אָמַרְתָּ יִהְיֶה שְׁמִי שָׁם
לִשְׁמֹעַ אֶל הַתְּפִלָּה אֲשֶׁר יִתְפַּלֵּל
עַבְדְּךָ אֶל הַמָּקוֹם הַזֶּה׃ וְשָׁמַעְתָּ
אֶל תְּחִנַּת עַבְדְּךָ וְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל

שׂוּם קוּם
בְּרִת
יָצָא
עָמַד
פָּנָה זָבַח
פָּרַשׂ
עָלָה
דָּבַר
כָּרַת פָּנָה
שָׁמַר יָלַךְ
אָמַן
כָּלַל
בָּנָה פָּנָה
פָּלַל חָנַן
רָנַן
הָיָה
קוּם

ſuper thronum iſrael ſicut locutus eſt dñs: & edificaui domū nominí dominí deí iſrael: & conſtituí ibi locum arce in qua ſed9 dñi ē qd percuſſit cū patribus noſtris qñ egreſſi ſunt de terra egypti. Stetit aūt ſalomon ante altare dñi in conſpectu eccleſie iſrael: & expandit manus ſuas in celum & ait. Dñe deus iſrael non eſt ſimilis tui deus in celo deſuper & ſuper terram deorſum: q cuſtodis pactum & miam ſeruis tuis qui ambulant coram te in toto corde ſuo: quí cuſtodiſti ſeruo tuo dd patri meo q̄ locut9 es ei. Ore locutus es & manibus pfeciſti: vt hec dies probat. Nunc igitur dñe deus iſrael conſerua famulo tuo dauid patri meo q̄ locutus es ei: dicēs. Nō auferetur d te vir coram me q ſedeat ſup thronū iſrael: ita tñ ſi cuſtodierint filii tui viam ſuam vt ambulēt corā me ſicut tu ambulaſti in conſpectu meo. Et nūc dñe deus iſrael firmētur verba tua q̄ locutus es ſeruo tuo dd patri meo. Ergo ne putandū eſt q vere deus habitet ſuper terrā? Si ei celū & celi celorum te cape nō poſſūt: quantomagis domus hec quam edificaui? Sed reſpice ad oratione ſerui tui & ad preces eius domine deus meus. Audi hymnum & oratione quam ſeruus tuus orat corā te hodie: vt ſint oculi tui aperti ſuper domum hanc nocte ac die ſup domum de qua dixiſti: erit nomē meū ibi: vt exaudias orationem quam orat in loco iſto ad te ſeru9 tuus: vt exaudias deprecationē ſerui tui & populi tui iſrael

ſup thronū iſrael: ſicut locutus eſt dñs. τ
ἐπὶ τοῦ θρόνου ἰσραὴλ, καθὼς ἐλάλησε κύριος. καὶ
edificaui domū nomini dñi dei iſrael:
ᾠκοδόμησα οἶκον τῷ ὀνόματι κυρίου τοῦ θεοῦ ἰσραὴλ,
τ cōſtitui ibi locū arce in qua eſt ibi fe
καὶ ἐθέμην ἐκεῖ τόπον τῇ κιβωτῷ ἐν ᾗ ἐστιν ἐκεῖ ἡ δια
dus dei qđ pepigit dñs cū patrib9 nřis cū
θήκη θεοῦ ἣν διέθετο κύριος μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν ἐν τῷ
educeret ipſe eos de terra egypti. τ ſtetit ſalo
ἐξαγαγεῖν αὐτὸν αὐτοὺς ἐκ γῆς αἰγύπτου. καὶ ἔστη σολο
mon ante faciē altaris dñi in ɔſpectu
μὼν κατὰ πρόσωπον τοῦ θυσιαστηρίου κυρίου ἐνώπιον
omnis eccleſie iſrael. τ expādit ma C
πάσης ἐκκλησίας ἰσραὴλ. καὶ διεπέτασε τὰς χεῖ
nus ſuas in celū τ dixit: dñe deus
ρας αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ εἶπε, κύριε ὁ θεὸς τοῦ
iſrael: nō eſt ſicut tu deus in celo deſup τ
ἰσραὴλ, οὐκ ἔστιν ὡς σὺ θεὸς ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω καὶ
ſup terrā deorſū: vt cuſtodias pactū τ miam
ἐπὶ τῆς γῆς κάτω, φυλάσσειν διαθήκην καὶ ἔλεος
ſeruo tuo q ambulauit corā te in
τῷ δούλῳ σου τῷ πεπορευμένῳ ἐνώπιόν σου ἐν
toto corde ſuo: que cuſtodiſti ſeruo tuo dd
ὅλῃ καρδίᾳ αὐτοῦ, ἃ ἐφύλαξας τῷ δούλῳ σου δαδ
patri meo. que locutus es in ore tuo:
τῷ πατρί μου. ἃ ἐλάλησας ἐν τῷ στόματί σου,
τ in manibus tuis impleſti vt dies hec.
καὶ ἐν ταῖς χερσί σου ἐπλήρωσας ὡς ἡ ἡμέρα αὕ
τ nūc dñe de9 iſrael: cōſerua dauid
τη. καὶ νῦν κύριε ὁ θεὸς ἰσραὴλ, φύλαξον δαυὶδ τῷ
ſeruo tuo patri meo q̄ locutus es ei dicēs.
δούλῳ σου τῷ πατρί μου ἃ ἐλάλησας αὐτῷ λέγων.
nō auferetur tibi vir de facie mea ſe
οὐκ ἐξαρθήσεταί σοι ἀνὴρ ἐκ προσώπου μου καθήμε
dēs ſup thronū iſrael: tñ ſi cuſtodierit filij
νος ἐπὶ θρόνου ἰσραὴλ, πλὴν ἐὰν φυλάξωνται οἱ υἱοί
tui vias ſuas: vt ambulent corā me
σου τὰς ὁδοὺς αὐτῶν τοῦ πορεύεσθαι ἐνώπιόν μου
ſicut ambulaſti tu corā me: τ nūc dñe de
καθὼς ἐπορεύθης σὺ ἐνώπιόν μου, καὶ νῦν κύριε ὁ θε
us iſrael firmetur iā verbū tuū dauid patri
ὸς ἰσραὴλ πιστωθήτω δὴ τὸ ῥῆμά σου δαυὶδ τῷ πατρί
meo: q: ſi vere habitauerit deus cū hominib9
μου, ὅτι εἰ ἀληθῶς κατοικήσει ὁ θεὸς μετὰ ἀνθρώπων
ſup terrā: ſi celū τ celi celoꝝ nō ſuffi
ἐπὶ τῆς γῆς; εἰ ὁ οὐρανὸς καὶ οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν οὐκ ἀρκέσου
ciēt tibi: quō domus iſta quā edificaui nomi
σί σοι, πῶς ὁ οἶκος οὗτος ὃν ᾠκοδόμησα τῷ ὀνόμα
ni tuo: τ reſpicias τ ad ořonē meā ad
τί σου; καὶ ἐπιβλέψῃ καὶ ἐπὶ τὴν προσευχήν μου ἐπὶ
depcationē meā dñe deus iſrael: vt audias ora
τὴν δέησίν μου κύριε ὁ θεὸς ἰσραὴλ, ἀκούειν τῆς δεή
tionē τ preces: q̄s ſeruus tuus o
σεως καὶ τῆς προσευχῆς, ἧς ὁ δοῦλός σου προσεύ
rat corā te ad te hodie: vt ſint ocu
χεται ἐνώπιόν σου πρὸς σὲ σήμερον, τοῦ εἶναι ὀφ
li tui aperti in domū hanc die
θαλμούς σου ἀνεῳγμένους εἰς τὸν οἶκον τοῦτον ἡμέρας
τ nocte in locū iſtū: que dixiſti erit
καὶ νυκτὸς εἰς τὸν τόπον τοῦτον, ὃν εἶπας ἔσται τὸ
nomē meū: vt exaudias ořonē quā o
ὄνομά μου, τοῦ εἰσακούειν τῆς προσευχῆς ἧς προ
rat ſeruus tuus in loco iſto: τ
σεύχεται ὁ δοῦλός σου εἰς τὸν τόπον τοῦτον, καὶ
audias depcationē ſerui tui τ
εἰσακούσῃ τῆς δεήσεως τοῦ δούλου σου καὶ τοῦ
ppli tui iſrael
λαοῦ σου ἰσραὴλ

© Biblioteca Nacional de España

queciiq̄ orauerint in loco iſto. ⁊ tu
ὅσα ἂν προσεύξωνται εἰς τὸν τόπον τοῦτον. καὶ σὺ
exaudies in loco habitaculi tui in
εἰσακούσῃ ἐν τῷ τόπῳ τῆς κατοικήσεώς σου ἐν τῷ
celo: ⁊ facies ⁊ ꝓpiti⁹ eris: q̄cūq̄ peccauerit
οὐρανῷ, καὶ ποιήσεις καὶ ἵλεως ἔσῃ, ὅσα ἂν ἁμάρτῃ
homo proximo ſuo. ⁊ ſi acceperit ſup eū
ἄνθρωπος τῷ πλησίον αὐτοῦ. καὶ ἐὰν λάβῃ ἐπ᾽ αὐτὸν
execrationē vt execret ipſe. ⁊ venerit ⁊ declarauerit
ἀρὰν τοῦ ἀράσασθαι αὐτόν, καὶ ἔλθῃ καὶ ἐξαγορεύσῃ
corā facie altaris tui in domo hac:
D κατὰ πρόσωπον τοῦ θυσιαστηρίου σου ἐν τῷ οἴκῳ τού
⁊ exaudies de celo ⁊ facies ⁊
τῳ, καὶ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ποιήσεις καὶ
iudicabis pplm tuū iſrael. vt cōdemnes impiū:
κρινεῖς τὸν λαόν σου ἰσραήλ. τοῦ ἀνομῆσαι ἄνομον,
vt des viā ſuā in caput eius: ⁊ vt iu
δοῦναι τὴν ὁδὸν αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ τοῦ δι-
ſtifices iuſtū vt des ei ſm̄ iuſticiā
καιῶσαι δίκαιον δοῦναι αὐτῷ κατὰ τὴν δικαιοσύνην
ſuā. cū corruerit ppl's tu⁹ iſrael co
αὐτοῦ. ἐν τῷ πταῖσαι τὸν λαόν σου ἰσραὴλ ἐνώ-
ram inimicis ſuis: q2 peccaturi ſunt tibi: ⁊ con-
πιον ἐχθρῶν αὐτῶν, ὅτι ἁμαρτήσονταί σοι, καὶ ἐπι-
uertētur ⁊ cōfitebūtur nomini tuo: ⁊
στρέψουσι καὶ ἐξομολογήσονται τῷ ὀνόματί σου, καὶ
orabunt ⁊ deprecabūtur in domo hac:
προσεύξονται καὶ δεηθήσονται ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ,
⁊ tu exaudies de celo: ⁊ ꝓpiti⁹ eris
καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἵλεως ἔσῃ
peccatis ppl̄i tui iſrael: ⁊ redu
ταῖς ἁμαρτίαις τοῦ λαοῦ σου ἰσραήλ, καὶ ἀποστρέ-
ces eos in terrā quā dediſti patribus
ψεις αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν ἣν ἔδωκας τοῖς πατράσιν
eoꝝ. cū clauſū fuerit celū ⁊ nō fuerit
αὐτῶν. ἐν τῷ συσχεθῆναι τὸν οὐρανὸν καὶ μὴ γίνεσθαι
pluuia: q2 peccabunt tibi: ⁊ orabunt in
ὑετόν, ὅτι ἁμαρτήσονταί σοι, καὶ προσεύξονται εἰς
loco iſto: ⁊ cōfitebūtur nomini
τὸν τόπον τοῦτον, καὶ ἐξομολογήσονται τῷ ὀνόματί
tuo: ⁊ ab iniq̄tatib⁹ ſuis cōuertētur:
σου, καὶ ἀπὸ τῶν ἀνομιῶν αὐτῶν ἀποστρέψουσιν,
quādo humiliaueris eos: ⁊ exaudies de ce
ὅταν ταπεινώσῃς αὐτούς, καὶ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐ-
lo: ⁊ ꝓpitius eris peccatis ſer
ρανοῦ, καὶ ἵλεως ἔσῃ ταῖς ἁμαρτίαις τοῦ δού-
ui tui ⁊ ppl̄i tui iſrael: q2 oñdes
λου σου καὶ τοῦ λαοῦ σου ἰσραήλ, ὅτι δηλώσεις
eis viā bonā vt ambulēt in ea: ⁊ da
αὐτοῖς τὴν ὁδὸν τὴν ἀγαθὴν πορεύεσθαι ἐν αὐτῇ, καὶ δώ-
bis pluuiā ſup terrā tuā: quā dediſti ppl'o tuo
σεις ὑετὸν ἐπὶ τὴν γῆν σου, ἣν ἔδωκας τῷ λαῷ σου
in hereditate. fames ſi fuerit: ⁊ mors ſi fue
ἐν κληρονομίᾳ. λιμὸς ἐὰν γένηται, καὶ θάνατος ἐὰν γέ-
rit: q̄ñ erit incēdiū: bruchus: rubigo ſi fue
νηται, ὅτε ἔσται ἐμπυρισμός, βροῦχος, ἐρυσίβη ἐὰν γέ-
rit: ⁊ ſi afflixerit eū inimicus eius in vna
νηται, καὶ ἐὰν θλίψῃ αὐτὸν ὁ ἐχθρὸς αὐτοῦ ἐν μιᾷ τῶν
ciuitatū eoꝝ: oēm occurſum: oēm laborē: om
πόλεων αὐτῶν, πᾶν συνάντημα, πάντα πόνον, πᾶ-
nis oro ois deprecatio ſi fuerit omi homi
σα προσευχὴ πᾶσα δέησις ἐὰν γένηται παντὶ ἀνθρώ-
ni vt cognoſcāt vnuſq̄ſq̄ cōtactū cordis: ⁊ expā-
πῳ ὡς ἂν γνῶσιν ἕκαστος ἁφὴν καρδίας, καὶ διαπε-
derit manus in domū hanc: ⁊ tu exau-
τάσῃ τὰς χεῖρας εἰς τὸν οἶκον τοῦτον, καὶ σὺ εἰσα-
dies de celo de parato habitaculo
κούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐξ ἑτοίμου κατοικητηρίου
tuo: ⁊ ꝓpitius eris: ⁊ facies ⁊ dabis viro
σου, καὶ ἵλεως ἔσῃ, καὶ ποιήσεις καὶ δώσεις ἀνδρὶ
ſcd̄m oēs vias ſuas: ſicut cognoueris
κατὰ πάντας τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, καθὼς ἂν γνῷς τὴν

quodcunq̄ orauerit in loco iſto: & exaudies in loco habitaculi tui in celo: & cū exaudieris propitius eris. Si peccauerit hō in proximū ſuum: & habuerit aliqd̄ iuramētū quo teneatur aſtrictus: & venerit pp̄ iuramētū corā altari tuo in domū tuā: tu exaudies in celo: & facies & iudicabis ſeruos tuos: condemnans impiū: & reddens viam ſuam ſup caput ei⁹: iuſtificāſq̄ iuſtum & retribuens ei ſm̄ iuſticiā ſuam. Si fugerit ppl's tuus iſrael inimicos ſuos: q2 peccaturus eſt tibi: & agētes pn̄iam & cōfitentes nomī tuo: venerint & orauerint & dep̄cati te fuerint in domo hac: exaudi in celo: & dimitte peccatum populi tui iſrael: & reduces eos in terrā quam dediſti pr̄ibus eorū. Si clauſū fuerit celū & nō pluerit propter peccata eorū: & orantes in loco iſto penitentiam egerint nomini tuo: et a pctis ſuis cōuerſi fuerint pp̄ afflictionem ſuam: exaudi eos in celo: & dimitte pctā ſeruorū tuorū & populi tui iſrael: & oſtēde eis viam bonam p̄ quā ambulent: & da pluuiam ſuper terram quā dediſti popl'o tuo in poſſeſſionē. Fames ſi oborta fuerit in terra: aut peſtilentia: aut corruptus aer: aut erugo aut locuſta: vel rubigo: & afflixerit eum inimicus eius portas obſidens: omis plaga vniuerſa: infirmitas: cūcta deuotatio & ip̄recatio q̄ acciderit oī homini de populo tuo iſrael: ſi qs cognouerit plagā cordis ſui & expāderit manus ſuas in domo hac: tu exaudies in celo in loco habitationis tue: & repropitiaberis: & facies vt des vnicuiq̄ ſm̄ oēs vias ſuas

אֲשֶׁר יִתְפַּלְלוּ אֶל הַמָּקוֹם הַזֶּה
וְאַתָּה תִּשְׁמַע אֶל מְקוֹם   שָׁמַע יָשַׁב
שִׁבְתְּךָ אֶל הַשָּׁמַיִם וְשָׁמַעְתָּ
וְסָלַחְתָּ אֵת אֲשֶׁר יֶחֱטָא   חָטָא
אִישׁ לְרֵעֵהוּ וְנָשָׁא בוֹ אָלָה   נָשָׁה
לְהַאֲלֹתוֹ וּבָא אָלָה לִפְנֵי מִזְבַּחֲךָ   בּוֹא פָּנָה
בַּבַּיִת הַזֶּה׃ וְאַתָּה תִּשְׁמַע הַשָּׁמַיִם   זָבַח
וְעָשִׂיתָ וְשָׁפַטְתָּ אֶת עֲבָדֶיךָ   עָשָׂה
לְהַרְשִׁיעַ רָשָׁע לָתֵת דַּרְכּוֹ   רָשַׁע נָתַן
בְּרֹאשׁוֹ וּלְהַצְדִּיק צַדִּיק לָתֶת   צָדַק
לוֹ כְּצִדְקָתוֹ׃ בְּהִנָּגֵף עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
לִפְנֵי אוֹיֵב אֲשֶׁר יֶחֶטְאוּ לָךְ   אָיַב חָטָא
וְשָׁבוּ אֵלֶיךָ וְהוֹדוּ אֶת שְׁמֶךָ   שׁוּב יָדָה
וְהִתְפַּלְלוּ וְהִתְחַנְּנוּ אֵלֶיךָ בַּבַּיִת   פָּלַל חָנַן
הַזֶּה׃ וְאַתָּה תִּשְׁמַע הַשָּׁמַיִם
וְסָלַחְתָּ לְחַטַּאת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
וַהֲשֵׁבֹתָם אֶל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּ   שׁוּב נָתַן
לַאֲבוֹתָם׃ בְּהֵעָצֵר שָׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה   עָצַר הָיָה
מָטָר כִּי יֶחֶטְאוּ לָךְ וְהִתְפַּלְלוּ אֶל
הַמָּקוֹם הַזֶּה וְהוֹדוּ אֶת שְׁמֶךָ   קוּם
וּמֵחַטָּאתָם יְשׁוּבוּן כִּי תַעֲנֵם׃   שׁוּב עָנָה
וְאַתָּה תִּשְׁמַע הַשָּׁמַיִם וְסָלַחְתָּ
לְחַטַּאת עֲבָדֶיךָ וְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל כִּי
תוֹרֵם אֶת הַדֶּרֶךְ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר   יָרָה
יֵלְכוּ בָהּ וְנָתַתָּה מָטָר עַל אַרְצְךָ
אֲשֶׁר נָתַתָּה לְעַמְּךָ לְנַחֲלָה׃ רָעָב
כִּי יִהְיֶה בָאָרֶץ דֶּבֶר כִּי יִהְיֶה   הָיָה
שִׁדָּפוֹן יֵרָקוֹן אַרְבֶּה חָסִיל כִּי   רָבָה חָסַל
יִהְיֶה כִּי יָצַר לוֹ אֹיְבוֹ בְּאֶרֶץ   צוּר
שְׁעָרָיו כָּל נֶגַע כָּל מַחֲלָה׃ כָּל   חָלָה
תְּפִלָּה כָל תְּחִנָּה אֲשֶׁר תִהְיֶה לְכָל   פָּלַל חָנַן
הָאָדָם לְכֹל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
יֵדְעוּן אִישׁ נֶגַע לְבָבוֹ וּפָרַשׂ
כַּפָּיו אֶל הַבַּיִת הַזֶּה׃ וְאַתָּה תִּשְׁמַע   שָׁמַע
הַשָּׁמַיִם מְכוֹן שִׁבְתֶּךָ וְסָלַחְתָּ וְעָשִׂיתָ   כּוּן עָשָׂה
וְנָתַתָּ לָאִישׁ כְּכָל דְּרָכָיו אֲשֶׁר תֵּדַע   יָדַע

© Biblioteca Nacional de España

את לבבו כי אתה ידעת לבדך בדד
את לבב כל בני האדם: למען
יראוך כל הימים אשר הם יום
חיים על פני האדמה אשר נתתה פנה נתן
לאבתינו: וגם אל הנכרי אשר
לא מעמך ישראל הוא ובא בוא
מארץ רחוקה למען שמך: כי רחק
ישמעון את שמך הגדול ואת גדל
ידך החזקה וזרעך הנטויה ובא נטה בוא
והתפלל אל הבית הזה: אתה פלל
תשמע השמים מכון שבתך שמע
ועשית ככל אשר יקרא אליך קרא
הנכרי למען ידעון כל עמי הארץ
את שמך ליראה אתך כעמך
ישראל ולדעת כי שמך נקרא ידע
על הבית הזה אשר בניתי: כי בנה
יצא עמך למלחמה על איבו לחם
בדרך אשר תשלחם והתפללו שלח
אל יהוה דרך העיר אשר
בחרת בה והבית אשר בנתי
לשמך: ושמעת השמים את
תפלתם ואת תחנתם ועשית חנן עשה
משפטם: כי יחטאו לך כי אין שפט חטא
אדם אשר לא יחטא ואנפת
בם ונתתם לפני אויב ושבום נתן פנה
שביהם אל ארץ האויב רחוקה איב שבה
או קרובה: והשיבו אל לבם רחק קרב
בארץ אשר נשבו שם ושבו שוב
והתחננו אליך בארץ שביהם חנן
לאמר חטאנו והעוינו רשענו: עוה
ושבו אליך בכל לבבם ובכל
נפשם בארץ איביהם אשר
שבו אתם והתפללו אליך דרך פלל
ארצם אשר נתת לאבתם העיר
אשר בחרת והבית אשר בניתי בנה
לשמך: ושמעת השמים מכון כון

ſicut videris cor eius:
quia tu noſti ſolus
cor oīm filiorum homi
num: vt
timeant te cunctis die-
bus quibus
viuūt ſuper faciē terre
quam dediſti
patribus noſtris. Inſu
per & alienigena qui
non eſt de populo tuo
iſrael cum venerit
de terra lōginqua pro-
pter nomē tuum:
audietur enī nomē tuū
magnum &
man⁹ tua fortis & bra-
chiū tuū extentū vbicū
q̄z. Cū venerit ergo &
orauerit in hoc loco tu
exaudies in celo in fir-
mamēto habitaculi tui:
& facies oīa pro quib⁹
inuocauerit te
alienigēa vt diſcāt vni
uerſi populi terrarum
nomē tuum timere ſi-
cut populus tuus
iſrael: & probēt q̄a no
mē tuū inuocatum eſt
ſup domū hanc quam
edificaui. Si
egreſſus fuerit popul⁹
tuus ad bellū cōtra ini-
micos ſuos ꝑ viā quocū
q̄z miſeris eos: orabunt
te contra viam ciuitatis
quam
elegiſti: & cōtra domū
quā edificaui
nomini tuo: & exau-
dies in celo
orationes eorū: & pre
ces eorū: & facies
iudiciū eoꝝ. Q̄d ſi pec
cauerit tibi: nō ē enim
homo qui non peccet
& iratus
tradideris eos inimicis
ſuis: & captiui ducti fue
rint in terrā inimicorū
longe
vel ꝓpe: & egerit peni
tentiā in corde ſuo
in loco captiuitatis: &
conuerſi
deprecati te fuerint in
captiuitate ſua
dicētes peccauim⁹: ini
que egim⁹: impie geſſi-
mus: & reuerſi fuerīt ad
te in vniuerſo corde ſuo
et tota aīa ſua in terra
inimicorum ſuorum ad
quā captiui ducti fuerīt
& orauerit te cōtra viā
terre ſue quā dediſti pa
tribus eorū & ciuitatis
quā elegiſti & tēpli qđ
edificaui
noī tuo: exaudies ī ce
lo in firmamento

cor eius: quia tu ſolus noſti cor
καρδίαν αὐτοῦ, ὅτι σὺ μονώτατος οἶδας τὴν καρδίαν
omniū filioꝝ hominū: vt timeant te om-
πάντων τῶν υἱῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἂν φοβῶνταί σε πά-
nibus dieb⁹: qb⁹ ipſi viuūt ſup terrā quā dedi
σας τὰς ἡμέρας, ἃς αὐτοὶ ζῶσιν ἐπὶ τῆς γῆς ἧς ἔδω-
ſti patribus nr̄is. ⁊ alienigene q̄ nō eſt de
κας τοῖς πατράσιν ἡμῶν. καὶ τῷ ἀλλοτρίῳ ὃς οὐκ ἔστιν ἐκ
pplo tuo iſrael hic: ⁊ veniet de terra lōgiqua
τοῦ λαοῦ σου ἰσραὴλ οὗτος, καὶ ἥξει ἐκ γῆς μακρόθεν
ꝑꝑ nomē tuū: qm̄ audiēt nomē tuū magnū
διὰ τὸ ὄνομά σου, διότι ἀκούσονται τὸ ὄνομά σου τὸ μέγα
⁊ manū tuā fortē ⁊ brachium tuū
καὶ τὴν χεῖρά σου τὴν κραταιὰν καὶ τὸν βραχίονά σου
excelſū: ⁊ veniet ⁊ orabit in loco hoc:
τὸν ὑψηλόν, καὶ ἥξει καὶ προσεύξεται εἰς τὸν τόπον τοῦ-
⁊ tu audies de celo de parato
τον, καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐξ ἑτοίμου κα-
habitaculo tuo: ⁊ facies ſcd̄m oīa in qb⁹ inuo-
τοικητηρίου σου, καὶ ποιήσεις κατὰ πάντα ἃ ἐπικα-
cauerit te alienigena: vt cognoſcāt vniuerſi
λέσηταί σε ὁ ἀλλότριος, ὅπως ἂν γνῶσι πάντες οἱ
ppli terre nomē tuū: ⁊ timeant te: ſicut
λαοὶ τῆς γῆς τὸ ὄνομά σου, καὶ φοβῶνταί σε, καθὼς
ppls tuus iſrael: ⁊ cognoſcāt ꝙ nomē tuū inuo
ὁ λαός σου ἰσραήλ, καὶ γνωσθῇ ὅτι τὸ ὄνομά σου ἐπι-
catū eſt ſup domū hanc: quā edificaui. ſi
κέκληται ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦτον, ὃν ᾠκοδόμησα. ἐὰν
aūt egreſſus fuerit ppls tu⁹ ad bellū cōtra inimicos
δὲ ἐξέλθῃ ὁ λαός σου εἰς πόλεμον ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς
ſuos in via qua miſſeris eos: ⁊ orauerit in
αὐτοῦ ἐν ὁδῷ ᾗ ἀποστελεῖς αὐτούς, καὶ προσεύξωνται ἐν
nomine dn̄i viā ciuitatis quā elegiſti in ea:
ὀνόματι κυρίου ὁδὸν τῆς πόλεως ἧς ἐξελέξω ἐν αὐτῇ,
⁊ dom⁹ quā edificaui nomini tuo:
καὶ τοῦ οἴκου ὃν ᾠκοδόμησα τῷ ὀνόματί σου,
⁊ audies de celo orōnē eoꝝ ⁊
καὶ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ τῆς προσευχῆς αὐτῶν καὶ
preces eoꝝ: ⁊ facies iuſticiā eo-
τῆς δεήσεως αὐτῶν, καὶ ποιήσεις τὸ δικαίωμα αὐ-
rū: q̄z peccabunt tibi: q̄z nō eſt homo:
τῶν, ὅτι ἁμαρτήσονταί σοι, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος,
qui nō peccet. ⁊ ſi induxeris cōtra eos ⁊ 2.Pa. 9.G.
ὃς οὐχ ἁμαρτήσεται. καὶ ἐὰν ἐπάξῃς ἐπ' αὐτοὺς καὶ
tradideris eos coram inimicis: ⁊ captiuos duxe-
παραδῷς αὐτοὺς ἐνώπιον ἐχθρῶν, καὶ αἰχμαλωτεύ-
rint captiuantes eos in terrā lōge vel
σωσιν οἱ αἰχμαλωτεύσαντες αὐτοὺς εἰς γῆν μακρὰν ἢ
prope: ⁊ cōuerterit corda ſua in t̄ra vbi
ἐγγύς, καὶ ἐπιστρέψωσι τὰς καρδίας αὐτῶν ἐν τῇ γῇ οὗ
trāſmigrati ſūt ibi ⁊ reuerſi fuerint ad te ⁊ dep-
μετῳκίσθησαν ἐκεῖ καὶ ἐπιστρέψωσι πρὸς σὲ καὶ δεη-
cati fuerit te in terra trāſmigratiōis ſue dicētes:
θῶσί σου ἐν τῇ γῇ τῆς μετοικεσίας αὐτῶν λέγοντες, ἡ-
peccauim⁹ iniq̄ egim⁹ impie geſſim⁹: ⁊ reuerſi fuerint
μάρτομεν ἠνομήσαμεν ἠδικήσαμεν, καὶ ἐπιστρέψωσι
ad te in toto corde ſuo ⁊ in tota aīa
πρὸς σὲ ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ αὐτῶν καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ
ſua in t̄ra inimicorū ſuorū quo traduxiſti e-
αὐτῶν ἐν τῇ γῇ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν οὗ μετήγαγες αὐ-
os: ⁊ orauerit ad te viam terre ſue quā
τούς, καὶ προσεύξωνται πρὸς σὲ ὁδὸν τῆς γῆς αὐτῶν ἧς
dediſti patribus ſuis: ⁊ ciuitatis quā ele
ἔδωκας τοῖς πατράσιν αὐτῶν, καὶ τῆς πόλεως ἧς ἐξε-
giſti ⁊ domus quā edificaui nomini tuo:
λέξω καὶ τοῦ οἴκου οὗ ᾠκοδόμησα τῷ ὀνόματί σου,
⁊ audies de celo de parato
καὶ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐξ ἑτοίμου

© Biblioteca Nacional de España

habitaculo tuo: orõnẽ eoꝝ ⁊ preces
κατοικητηρίου σου, τῆς προσευχῆς αὐτῶν καὶ τῆς δεήσεως
eoꝝ: ⁊ facies iudiciũ eoꝝ: ⁊ ꝓpitius eris
αὐτῶν, καὶ ποιήσεις τὸ δικαίωμα αὐτῶν, καὶ ἵλεως ἔσῃ ταῖς
iniq̃tatib⁹ eoꝝ q̃b⁹ peccauerũt tibi: ⁊ ſm̃ oẽs iniqui
ἀδικίαις αὐτῶν αἷς ἥμαρτόν σοι, καὶ κατὰ πάντα τὰ ἀθετή
tates eoꝝ q̃b⁹ p̃uaricati ſũt. ⁊ dabis eos in miſera
ματα αὐτῶν ἃ ἂν ἠθέτησαν. καὶ δώσεις αὐτοὺς εἰς οἰκτιρ
tiões corã eis q̃ captiuos habuerĩt eos: ⁊ mi
μοὺς ἐνώπιον τῶν αἰχμαλωτευσάντων αὐτούς, καὶ οἰ
ſerebũtur eoꝝ: quia pp̃ls tuus ⁊ hereditas tua
F κτειρήσουσιν αὐτούς, ὅτι λαός σου καὶ κληρονομία σου εἰ
ſunt: quos eduxiſti de terra egypti de medio for
σίν, οὓς ἐξήγαγες ἐκ γῆς αἰγύπτου ἐκ μέσου χωνευ-
nacis ferree. ⁊ ſint oculi tui ⁊ aures
τηρίου σιδηροῦ. καὶ ἔστωσαν οἱ ὀφθαλμοί σου καὶ τὰ ὦτά
tue aperte ad dep̃catiõnẽ ſerui tui ⁊
σου ἠνεῳγμένα εἰς τὴν δέησιν τοῦ δούλου σου καὶ
ad dep̃catiõnẽ pp̃li tui iſrael: vt exaudias e-
εἰς τὴν δέησιν τοῦ λαοῦ σου ἰσραήλ, εἰσακούειν αὐ
os in oĩbus q̃b⁹ inuocauerint te. quia tu ſe-
τῶν ἐν πᾶσιν οἷς ἂν ἐπικαλέσωνταί σε. ὅτι σὺ διέ
paraſti eos tibi in hereditatẽ de vniuerſis
στειλας αὐτοὺς σεαυτῷ εἰς κληρονομίαν ἐκ πάντων
pp̃lis terre: ſicut locutus es in manu
τῶν λαῶν τῆς γῆς, καθὼς ἐλάλησας ἐν χειρὶ τοῦ
ſerui tui moyſi: q̃n educeres tu pa-
δούλου σου μωυσῆ, ἐν τῷ ἐξαγαγεῖν σε τοὺς πατέ-
tres nr̃os de terra egypti dñe dñe. ⁊ factũ eſt vt
ρας ἡμῶν ἐκ γῆς αἰγύπτου κύριε κύριε. καὶ ἐγένετο ὡς
compleuit ſalomon orans ad dñm totã
συνετέλεσε σολομὼν προσευχόμενος πρὸς κύριον ὅλην
orõnẽ ⁊ dep̃catiõnẽ hanc: ſurrexit a
τὴν προσευχὴν καὶ τὴν δέησιν ταύτην, ἀνέστη ἀπὸ προσώ
facie altaris dñi inclinat⁹ ſup̃ genua ſua:
που τοῦ θυσιαστηρίου κυρίου κεκλικὼς ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτοῦ
⁊ man⁹ ſue expãſe in celũ: ⁊
καὶ αἱ χεῖρες αὐτοῦ διαπεπετασμέναι εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ
ſtetit: ⁊ bñdixit omni eccleſie iſrael voce
ἔστη, καὶ εὐλόγησε πᾶσαν τὴν ἐκκλησίαν ἰσραὴλ φωνῇ
magna dicẽs: bñdictus dñs q̃ dedit hodie re-
μεγάλῃ λέγων, εὐλογητὸς κύριος ὃς ἔδωκε σήμερον ἀνά
quiem pp̃lo ſuo iſrael. iuxta oĩa que lo-
παυσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ ἰσραήλ. κατὰ πάντα ὅσα ἐλά
cut⁹ ẽ. nõ diſſonuit verbũ vnũ in oĩbus verbis ſu
λησεν. οὐ διεφώνησε λόγος εἷς ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις αὐ-
is bonis: que locut⁹ eſt in manu moyſi ſer
τοῦ τοῖς ἀγαθοῖς, οἷς ἐλάλησεν ἐν χειρὶ μωυσῆ τοῦ δού
ui ſui. ſit dñs deus nr̃ nobiſcũ ſicut fuit cũ
λου αὐτοῦ. γένοιτο κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν μεθ' ἡμῶν καθὼς ἦν με
patribus nr̃is: nõ derelinquat nos neq̃
τὰ τῶν πατέρων ἡμῶν. μὴ ἐγκαταλίποι ἡμᾶς μὴ δὲ
auertat nos: ſed inclinet corda nr̃a ad
ἀποστρέψῃ ἡμᾶς, ἀλλ' ἐπικλῖναι τὰς καρδίας ἡμῶν πρὸς
ſe: vt ambulem⁹ in oĩbus vijs eius:
αὐτόν, τοῦ πορεύεσθαι ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ,
⁊ cuſtodiam⁹ oĩa mãdata eius: ⁊ pre
καὶ φυλάσσειν πάσας τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, καὶ τὰ προ-
cepta eius: ⁊ iuſtificatiões eius: q̃ mãda
στάγματα αὐτοῦ, καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, ἃ ἐνετεί-
uit patribus nr̃is. ⁊ ſint ſmões iſti
λατο τοῖς πατράσιν ἡμῶν. καὶ ἔστωσαν οἱ λόγοι οὗτοι
quib⁹ dep̃cat⁹ ſũ corã dño deo nr̃o hodie: ap̃pinq̃n
οὓς δεδέημαι ἐνώπιον κυρίου θεοῦ ἡμῶν σήμερον, ἐγγίζον
tes ad dñm deũ nr̃m die ⁊ nocte vt fa
τες πρὸς κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν ἡμέρας καὶ νυκτός, τοῦ ποι
ciat iuſtificatiõnẽ ſeruo tuo ⁊ iuſtificatiõnẽ po-
εῖν τὸ δικαίωμα τοῦ δούλου σου καὶ τὸ δικαίωμα τοῦ λα
puli tui iſrael verbũ diei in die eius: vt ſciant
οῦ σου ἰσραὴλ ῥῆμα ἡμέρας ἐν ἡμέρᾳ αὐτοῦ, ὅπως γνῶσι
omnes pp̃li terre: q2 tu dñs deus
πάντες οἱ λαοὶ τῆς γῆς, ὅτι σὺ κύριος ὁ θεὸς

ſolii tui orationes eorũ
& preces eorum:
& facies iudicium eorũ:
& ꝓpitiaberis populo
tuo q peccauit tibi: &
oĩbus iniquitatib⁹ eorũ
quib⁹ preuaricati ſunt
in te: & dabis miſam
corã eis qui eos capti-
uos habuerĩt vt miſereã
tur eis. Populus enim
tuus eſt & hereditas tua
quos eduxiſti de terra
egypti de medio for-
nacis ferree vt ſint ocu
li tui aperti ad depreca
tionẽ ſerui tui & popu-
li tui iſrael: &
exaudies eos in vniuer
ſis pro quibus inuocaue
rĩt te. Tu enim ſep̃aſti
eos tibi in hereditatem
de vniuerſis populis te
rre: ſicut locutus es
per moyſen ſeruũ tuũ
quando eduxiſti
patres noſtros de egy-
pto dñe deus.
Factũ eſt aũt cũ cõpleſ
ſet ſalomõ orãs
dominũ oẽm orationẽ
& deprecationem
hãc: ſurrexit de coſpe
ctu altaris dñi. Vtrunq̃
eni genu in terrã fixerat
& manus expãderat ad
celum. Stetit ergo & be
nedixit omni
eccleſie iſrael voce ma
gna dicens.
Benedict⁹ dñs qui de
dit requiem
populo ſuo iſrael iu-
xta oĩa que locutus eſt.
Nõ cecidit ne vnus qui
dẽ ſermo ex omnibus
bonis q̃ locutus eſt p̃
moyſen ſeruũ ſuum.
Sit dñs deus noſter no
biſcum ſicut
fuit cũ patrib⁹ noſtris
non derelinquẽs nos
neq̃ proiiciẽs: ſed incli
net corda noſtra ad ſe
vt ambulemus in vni-
uerſis viis eius & cuſto-
diamus mãdata eius &
cerimonias & iudicia q̃-
cũq̃ mãdauit patribus
noſtris: & ſint ſermões
mei iſti q̃bus dep̃catus
ſum corã dño: appropĩ
quãtes dño deo noſtro
die ac nocte
vt faciat iudicium ſer-
uo ſuo &
populo ſuo iſrael
p̃ ſingulos dies: vt ſciãt
omnes populi
terre quia dñs ipſe eſt
deus: &

שבתך את תפלתם ואת תחנתם ישב
ועשית משפטם: וסלחת לעמך
אשר חטאו לך ולכל פשעיהם
אשר פשעו בך ונתתם לרחמים
לפני שביהם ורחמום: כי עמך
ונחלתך הם אשר הוצאת יצא
ממצרים מתוך כור הברזל:
להיות עיניך פתחת אל תחנת היה חנן
עבדך ואל תחנת עמך ישראל
לשמע אליהם בכל קראם אליך:
כי אתה הבדלתם לך לנחלה בדל
מכל עמי הארץ כאשר דברת
ביד משה עבדך בהוציאך את
אבתינו ממצרים אדני יהוה:
ויהי ככלות שלמה להתפלל אל היה כלה
יהוה את כל התפלה והתחנה פלל
הזאת קם מלפני מזבח יהוה קום פנה
מכרע על ברכיו וכפיו פרשות זבח
השמים: ויעמד ויברך את כל עמד ברך
קהל ישראל קול גדול לאמר: גדל
ברוך יהוה אשר נתן מנוחה נוח
לעמו ישראל ככל אשר דבר
לא נפל דבר אחד מכל דברו
הטוב אשר דבר ביד משה עבדו:
יהי יהוה אלהינו עמנו כאשר
היה עם אבתינו אל יעזבנו עזב
ואל יטשנו: להטות לבבנו אליו נטש נטה
ללכת בכל דרכיו ולשמר מצותיו הלך צוה
וחקיו ומשפטיו אשר צוה את חקק שפט
אבתינו: ויהיו דברי אלה אשר היה
התחננתי לפני יהוה קרובים חנן קרב
אל יהוה אלהינו יומם ולילה
לעשות משפט עבדו ומשפט עשה
עמו ישראל דבר יום יו
ביומו: למען דעת כל עמי ידע
הארץ כי יהוה הוא האלהים

© Biblioteca Nacional de España

אֵין עוֹד׃ וְהָיָה לְבַבְכֶם שָׁלֵם עִם
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לָלֶכֶת בְּחֻקָּיו
וְלִשְׁמֹר מִצְוֹתָיו כַּיּוֹם הַזֶּה׃ וְהַמֶּלֶךְ
וְכָל יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ זֹבְחִים זֶבַח
לִפְנֵי יְהוָה׃ וַיִּזְבַּח שְׁלֹמֹה אֵת זֶבַח זָבַח
הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר זָבַח לַיהוָה בָּקָר
עֶשְׂרִים וּשְׁנַיִם אֶלֶף וְצֹאן מֵאָה שָׁנָה
וְעֶשְׂרִים אָלֶף וַיַּחְנְכוּ אֶת בֵּית חָנַךְ
יְהוָה הַמֶּלֶךְ וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃
בַּיּוֹם הַהוּא קִדַּשׁ הַמֶּלֶךְ אֶת תּוֹךְ
הֶחָצֵר אֲשֶׁר לִפְנֵי בֵית יְהוָה כִּי פָּנָה
עָשָׂה שָׁם אֶת הָעֹלָה וְאֶת הַמִּנְחָה
וְאֵת חֶלְבֵי הַשְּׁלָמִים כִּי מִזְבַּח
הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה קָטֹן
מֵהָכִיל אֶת הָעֹלָה וְאֶת הַמִּנְחָה כּוּל
וְאֵת חֶלְבֵי הַשְּׁלָמִים׃ וַיַּעַשׂ שְׁלֹמֹה עָשָׂה
בָעֵת הַהִיא אֶת הֶחָג וְכָל יִשְׂרָאֵל
עִמּוֹ קָהָל גָּדוֹל מִלְּבוֹא חֲמָת עַד גָּדַל
נַחַל מִצְרַיִם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
שִׁבְעַת יָמִים וְשִׁבְעַת יָמִים אַרְבָּעָה יוֹם רָבַע
עָשָׂר יוֹם׃ בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי שִׁלַּח
אֶת הָעָם וַיְבָרְכוּ אֶת הַמֶּלֶךְ וַיֵּלְכוּ בָּרַךְ
לְאָהֳלֵיהֶם שְׂמֵחִים וְטוֹבֵי לֵב
עַל כָּל הַטּוֹבָה אֲשֶׁר עָשָׂה
יְהוָה לְדָוִד עַבְדּוֹ וּלְיִשְׂרָאֵל
Cap.ix. עַמּוֹ׃ וַיְהִי כְּכַלּוֹת
הָיָה כָּלָה שְׁלֹמֹה לִבְנוֹת אֶת בֵּית יְהוָה
בָּנָה וְאֶת בֵּית הַמֶּלֶךְ וְאֵת כָּל חֵשֶׁק
שְׁלֹמֹה אֲשֶׁר חָפֵץ לַעֲשׂוֹת׃ וַיֵּרָא רָאָה
יְהוָה אֶל שְׁלֹמֹה שֵׁנִית כַּאֲשֶׁר שָׁנָה
נִרְאָה אֵלָיו בְּגִבְעוֹן׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֵלָיו שָׁמַעְתִּי אֶת תְּפִלָּתְךָ וְאֶת פָּלַל
תְּחִנָּתְךָ אֲשֶׁר הִתְחַנַּנְתָּה לְפָנַי חָנַן פָּנָה
הִקְדַּשְׁתִּי אֶת הַבַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר קָדַשׁ
בָּנִתָה לָשׂוּם שְׁמִי שָׁם עַד בָּנָה
עוֹלָם וְהָיוּ עֵינַי וְלִבִּי שָׁם כָּל עָלַם הָיָה

nō eſt vltra abſq; eo.
Sit quoq; cor nrm̄ pfe=
ctū cū dn̄o deo noſtro
vt ambulemus ī decre=
tis eius: & cuſtodiamus
mandata eius ſicut &
hodie. Igitur rex & oīs
iſrael cum eo immola
bāt victimas corā dn̄o.
Mactauitq; ſalomō ho
ſtias pacificas q̄s immo
lauit domino: boum
vigiti duo milia & oui
um centum cccccccccccc
viginti milia. Et dedi=
cauerunt templum cccc
domini rex & filii iſra
el. cccccccccccccccccccccccc
In die illa ſanctificauit
rex medium cccccccccccc
atrii quod erat añ do=
mū dn̄i. Fecit quippe
holocauſtum ibi & ſa=
crificium cccccccc cccccc
& adipem pacificorū:
quoniam altare ccccccc
ereum q̄d erat coram
dn̄o minus erat: & cccc
cape non poterat holo
cauſtum & ſacrificium
& adipem pacificorū.
Fecit ergo ſalomon cc
in tpe illo feſtiuitatē ce
lebrē: & oīs iſrael cccc
cum eo multitudo ma=
gna ab introitu emath
vſq; ad riuum egypti
coram dn̄o đo noſtro
ſeptē diebus & ſeptem
diebus.i. quattuordecī
diebus: & in die octa=
uo dimiſit cccccccccccc
populos. Qui bn̄dicen
tes regi profecti ſunt
in tabernacula ſua letā
tes & alacri corde cccccc
ſuper oībus bonis q̄
fecerat cccccccccccccccc
dominus dauid ſeruo
ſuo & iſrael cccccccccccc
populo ſuo. 9.
FActū eſt āt cū pfe=
ciſſet ſalomon edi=
ficium domus domini
& edificiū regis & oē
quod optauerat & ccc
voluerat facere: appa
ruit ei cccccccccccccccccc
dominus ſecūdo ſicut
cccccccccccccccccccccccccc
appuerat ei in gabaō.
Dixitq; dominus ccccc
ad eum. Exaudiui ora
tionem tuam & cccccccc
depcationē tuā quam
depcatus es corā me:
ſanctificaui domū hāc
quam ccccccccccccccccc
edificaſti vt ponerē no
men meum ibi in ccccc
ſepiternū: & erūt ocu=
li mei & cor meū ibi cū=

τ nō eſt vltra. τ ſint corda nr̄a perfecta
καὶ οὐκ ἔστιν ἔτι. καὶ ἔστωσαν αἱ καρδίαι ἡμῶν τέλειαι G
ad dn̄m deū nr̄m: vt ſancte ambulem⁹ in
πρὸς κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν, τοῦ ὁσίως πορεύεσθαι ἐν τοῖς
preceptis eius τ cuſtodiamus mādata eius
προστάγμασιν αὐτοῦ καὶ φυλάσσειν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ
ſicut dies hec. τ rex τ oēs filij iſ
ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη. καὶ ὁ βασιλεὺς καὶ πάντες οἱ υἱοὶ ἰσ
rael imolauerūt victimā corā dn̄o deo. τ ſacri
ραὴλ ἔθυσαν θυσίαν ἐνώπιον κυρίου τοῦ θεοῦ. καὶ ἔθυ
ficauit rex ſalomon victimā pacificorū: quā
σεν ὁ βασιλεὺς σολομὼν τὴν θυσίαν τῶν εἰρηνικῶν, ἣν
immolauerūt dn̄o: boū duo τ viginti milia: τ
ἔθυσαν τῷ κυρίῳ, βοῶν δύο καὶ εἴκοσι χιλιάδας, καὶ
ouium cētū τ viginti milia. τ dedicauit
προβάτων ἑκατὸν καὶ εἴκοσι χιλιάδας. καὶ ἐνεκαίνισε τὸν
domū dn̄i rex τ oēs filij iſrael. B
οἶκον κυρίου ὁ βασιλεὺς καὶ πάντες οἱ υἱοὶ ἰσραήλ.
in die illa ſctificauit rex mediū
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἡγίασεν ὁ βασιλεὺς τὸ μέσον
atrij q̄d erat añ faciem domus dn̄i.
τῆς αὐλῆς τὸ κατὰ πρόσωπον τοῦ οἴκου κυρίου.
quia fecit ibi holocauſtū τ ſacri
ὅτι ἐποίησεν ἐκεῖ τὴν ὁλοκαύτωσιν καὶ τὰς θυ
ficia τ adipes pacificoꝝ: quia alta
σίας καὶ τὰ στέατα τῶν εἰρηνικῶν, διότι τὸ θυσια=
re ereum q̄d erat corā dn̄o paruū erat vt
στήριον τὸ χαλκοῦν τὸ ἐνώπιον κυρίου μικρὸν ἦν τοῦ
nō poſſet capere holocauſtū τ mu
μὴ δύνασθαι δέξασθαι τὴν ὁλοκαύτωσιν καὶ τὰ δῶ=
nus τ ſacrificia pacificorū. τ fecit ſa=
ρον καὶ τὰς θυσίας τῶν εἰρηνικῶν. καὶ ἐποίησε σο
lomon feſtiuitatē in die illa. τ oīs iſra
λομὼν ἑορτὴν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. καὶ πᾶς ἰσρα=
el cū eo eccleſia magna ab introitu
ὴλ μετ' αὐτοῦ ἐκκλησία μεγάλη ἀπὸ τῆς εἰσόδου
emath vſq; ad riuum egypti corā dn̄o deo
ἡμὰθ ἕως ποταμοῦ αἰγύπτου ἐνώπιον κυρίου τοῦ θεοῦ
nr̄o ſeptē diebus τ ſeptē diebus: quattuor τ de= 2.Pa. 7.
ἡμῶν ἑπτὰ ἡμέρας καὶ ἑπτὰ ἡμέρας, τέσσαρες καὶ δέ
cem diebus. τ in die octauo dimiſit Deut. 19.c. Here. 12.c.
κα ἡμέρας. καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ ἐξαπέστειλε τὸν
pplm̄: τ bn̄dixerūt regi. τ abierūt vnuſquiſq;
λαόν, καὶ εὐλόγησαν τὸν βασιλέα. καὶ ἀπῆλθον ἕκαστος
in tabernaculū ſuū letātes: τ bono corde
εἰς τὸ σκήνωμα αὐτοῦ χαίροντες, καὶ ἀγαθῇ καρδίᾳ
ſup bonis que fecit dn̄s dauid ſer
ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς οἷς ἐποίησε κύριος τῷ δαυὶδ δού
uo ſuo τ iſrael pplo ſuo.
λῳ αὐτοῦ καὶ τῷ ἰσραὴλ τῷ λαῷ αὐτοῦ. Ca.9.
ET factū eſt vt perfecit ſalomon edifica A
Καὶ ἐγένετο ὡς συνετέλεσε σολομὼν οἰκοδομῆ 2.Pa. 8.a.
re domū dn̄i τ domū regis: τ
σαι τὸν οἶκον κυρίου καὶ τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως, καὶ
omne opus ſalomonis: q̄cūq; voluit
πᾶσαν τὴν πραγματείαν σολομῶντος, ὅσα ἠθέλησεν
facere: τ appuit dn̄s ſalomoni ſecun
ποιῆσαι, καὶ ὤφθη κύριος τῷ σολομῶντι τοδεύτε=
do ſicut appuit ei in gabaon. τ dixit ad S.3.c.
ρον καθὼς ὤφθη αὐτῷ ἐν γαβαών. καὶ εἶπε πρὸς 2.Pa.
eum dn̄s: audiui orōnē tuā τ dep 9.
αὐτὸν κύριος, ἤκουσα τῆς προσευχῆς σου καὶ τῆς δε
cationē tuā: qua depcat⁹ es corā me: ſctificaui do
ήσεώς σου, ἧς ἐδεήθης ἐνώπιόν μου, ἡγίασα τὸν οἶ=
mum hanc quā edificaſti: vt ponerē nomē
κον τοῦτον ὃν ᾠκοδόμησας, τοῦ θέσθαι τὸ ὄνομά
meū ibi in ſēpiternū. τ erūt oculi mei
μου ἐκεῖ εἰς τὸν αἰῶνα. καὶ ἔσονται οἱ ὀφθαλμοί μου
τ cor meū ibi cūctis
καὶ ἡ καρδία μου ἐκεῖ πάσας ccccccccccccccc C
cccccccccccccccccccccccccccccccccccccccc

© Biblioteca Nacional de España

G

diebus. τ tu ſi ambulaueris corā me ſicut
τὰς ἡμέρας. καὶ σὺ ἐὰν πορευθῇς ἐνώπιόν μου καθὼς
ambulauit dauid pater tuus in ſanctitate cordis τ
ἐπορεύθη δαυὶδ ὁ πατήρ σου ἐν ὁσιότητι καρδίας καὶ
in rectitudine: vt facias ſm oia q̄ precepi ei:
ἐν εὐθύτητι, τοῦ ποιεῖν κατὰ πάντα ἃ ἐνετειλάμην αὐ
τ precepta mea τ mādata mea ſer=
τῷ, καὶ τὰ προςάγματά μου καὶ τὰς ἐντολάς μου φυ=
uaueris: τ tollam thronū regni tui ſup
λάξῃς, καὶ ἀναςήσω τὸν θρόνον τῆς βασιλείας σου ἐπὶ
iſrael in ſēpiternū: ſicut locut⁹ ſū patri
ἰσραὴλ εἰς τὸν αἰῶνα, καθὼς ἐλάλησα τῷ πατρί
tuo dauid dicens: nō auferetur tibi vir dux
σου δαυὶδ λέγων, οὐκ ἐξαρθήσεταί σοι ἀνὴρ ἡγούμενος
in iſrael. ſi āt auerſione auerſi fueritis vos
ἐν ἰσραήλ. ἐὰν δὲ ἀποςραφέντες ἀποςραφῆτε ὑμεῖς

B

τ filij vr̄i a me: τ precepta
καὶ τὰ τέκνα ὑμῶν ἀπ᾽ ἐμοῦ, καὶ τὰ προςάγματα
mea q̄ dedi corā vobis nō cuſtodieritis: τ abie=
μου ἃ ἔδωκα ἐνώπιον ὑμῶν μὴ φυλάξητε, καὶ πο=
ritis τ ſeruieritis deis alienis τ adorauerítis
ρευθῆτε καὶ δουλεύσητε θεοῖς ἑτέροις καὶ προσκυνήσητε
eos: τ auferā iſrael a terra quā de
αὐτοῖς, καὶ ἐξαρῶ τὸν ἰσραὴλ ἀπὸ τῆς γῆς ἧς ἔδω=
di eis: τ domū hanc quā ſctificaui nomi
κα αὐτοῖς, καὶ τὸν οἶκον τοῦτον ὃν ἡγίασα τῷ ὀνόμα
ni meo proijciā a cōſpectu meo. τ erit iſrl̄ in
τί μου ἀπορρίψω ἐκ προσώπου μου. καὶ ἔςαι ἰηλ εἰς
perditionē τ in fabulā in cūctis pp̄lis.
ἀφανισμὸν καὶ εἰς λάλημα εἰς πάντας τοὺς λαούς.
τ dom⁹ hec alta erit in exemplū. oīs
καὶ ὁ οἶκος οὗτος ὁ ὑψηλὸς ἔςαι εἰς παράδειγμα. πᾶς
qui tranſierit per eā: obſtupebit τ ſibilabit. τ
διαπορευόμενος δι᾽ αὐτοῦ, ἐκςήσεται καὶ συριεῖ. καὶ
dicent cauſa cuius fecit dn̄s ſic terre
ἐροῦσιν ἕνεκεν τίνος ἐποίησε κύριος οὕτω τῇ γῇ
huic τ domui huic? τ dicēt: eo φ dere
ταύτῃ καὶ τῷ οἴκῳ τούτῳ; καὶ ἐροῦσιν, ἀνθ᾽ ὧν ἐγκα
Deut. 29.c. Here. 22.c. liquerunt dn̄m deū ſuū: qui eduxit
τέλιπον κύριον τὸν θεὸν αὐτῶν, τὸν ἐξαγαγόντα τοὺς
patres eoꝝ de domo ſeruitutis de egypto: τ ad
πατέρας αὐτῶν ἐξ οἴκου δουλείας ἐξ αἰγύπτου, καὶ ἀν
heſerunt dijs alienis τ adorauerūt eos
τελάβοντο θεῶν ἀλλοτρίων καὶ προσεκύνησαν αὐτοῖς
τ ſeruierūt eis: pp̄ hoc induxit dn̄s
καὶ ἐδούλευσαν αὐτοῖς, διὰ τοῦτο ἐπήγαγε κύριος
ſup eos omne malū hoc. τ factū ē
ἐπ᾽ αὐτοὺς πᾶσαν τὴν κακίαν ταύτην. καὶ ἐγένετο
post viginti ānos in qb⁹ edificauit ſalomon duas

A

μετὰ εἴκοσι ἔτη ἐν οἷς ᾠκοδόμησε σολομὼν τοὺς δύο
2.Pa. 8.a. domos: domū dn̄i τ domū regis:
οἴκους, τὸν οἶκον κυρίου καὶ τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως,
chiram rex tyri auxilio fuit ſalo
χειρὰμ βασιλεὺς τύρου ἀντελαμβάνετο τοῦ σολο=
moni in lignis cedrinis τ in lignis abiegnis
μῶντος ἐν ξύλοις κεδρίνοις καὶ ἐν ξύλοις πευκίνοις
τ in auro τ in om̄i volūtate eius. tunc
καὶ ἐν χρυσίῳ καὶ ἐν παντὶ θελήματι αὐτοῦ. τό=
dedit rex ſalomon chiram viginti
τε ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς σολομὼν τῷ χειρὰμ εἴκοσι
ciuitates in terra galilea. τ egreſſus eſt chirā de
πόλεις ἐν γῇ γαλιλαίᾳ. καὶ ἐξῆλθε χειρὰμ ἐκ
tyro τ abijt in galileam vt videret
τύρου καὶ ἐπορεύθη εἰς τὴν γαλιλαίαν τοῦ ἰδεῖν
ciuitates q̄s dedit ei ſalomō: τ nō pla
τὰς πόλεις ἃς ἔδωκεν αὐτῷ σολομών, καὶ οὐκ ἤρε
cuerūt ei.
σαν αὐτῷ.

C

ctis diebus. Tu quoq̧ ſi ambulaueris corā me ſicut ābulauit pater tuus in ſimplicitate cordis & in equitate: & feceris omnia que precepi tibi: & iudicia mea ſeruaueris & legitima mea: ponam thronū regni tui ſuper iſrael in ſempiternū: ſicut locutus ſum dauid patri tuo dicēs. Non auferetur vir de genere tuo de ſolio iſrael. Si autem auerſione auerſi fueritis vos & filii veſtri non ſequētes me: nec cuſtodictes mādata mea & cerimōias q̄s ꝓpoſui vobis: ſed abieritis & colueritis deos alienos & adoraueritis eos: auferam iſrael de ſuperficie terre quam dedi eis: & templum quod ſanctificaui nomini meo proiiciam a cōſpectu meo: eritq̧ iſrael in ꝓuerbiū & in fabulā cunctis populis: & domus hec erit in exemplū. Oīs qui trāſierit ꝑ eā: ſtupebit & ſibilabit & dicet. Quare fecit dominus ſic terre huic & domui huic? Et rn̄debunt. Quia dereliquerūt dominū deum ſuum qui eduxit patres eorū de terra egypti: & ſecuti ſunt deos alienos & coluerūt eos: & adorauerunt eos: idcirco induxit dominus ſup eos omne malum hoc. Expletis autem annis viginti poſtq̄ edificauerat ſalomon duas domos. ideſt domū domini & domum regis: hirā rege tyri prebente ſalomoni ligna cedrīa & abiegna & aurū iuxta oē qd̄ opus habuerat: tunc dedit ſalomō hiram viginti oppida in terra galilee. Et egreſſus eſt hiram de tyro vt videret oppida que dederat ei ſalomon: & non placuerunt ei

הַיָּמִים׃ וְאַתָּה אִם־תֵּלֵךְ לְפָנַי
כַּאֲשֶׁר הָלַךְ דָּוִד אָבִיךָ בְּתָם־לֵבָב
וּבְיֹשֶׁר לַעֲשׂוֹת כְּכֹל אֲשֶׁר
צִוִּיתִיךָ חֻקַּי וּמִשְׁפָּטַי תִּשְׁמֹר׃
וַהֲקִמֹתִי אֶת־כִּסֵּא מַמְלַכְתְּךָ עַל
יִשְׂרָאֵל לְעֹלָם כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי
עַל־דָּוִד אָבִיךָ לֵאמֹר לֹא־יִכָּרֵת
לְךָ אִישׁ מֵעַל כִּסֵּא יִשְׂרָאֵל׃ אִם
שׁוֹב תְּשֻׁבוּן אַתֶּם וּבְנֵיכֶם מֵאַחֲרַי
וְלֹא תִשְׁמְרוּ מִצְוֹתַי חֻקֹּתַי אֲשֶׁר
נָתַתִּי לִפְנֵיכֶם וַהֲלַכְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם
אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם
לָהֶם׃ וְהִכְרַתִּי אֶת־יִשְׂרָאֵל מֵעַל
פְּנֵי הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נָתַתִּי לָהֶם
וְאֶת־הַבַּיִת אֲשֶׁר הִקְדַּשְׁתִּי לִשְׁמִי
אֲשַׁלַּח מֵעַל פָּנָי וְהָיָה יִשְׂרָאֵל
לְמָשָׁל וְלִשְׁנִינָה בְּכָל־הָעַמִּים׃
וְהַבַּיִת הַזֶּה יִהְיֶה עֶלְיוֹן כָּל־עֹבֵר
עָלָיו יִשֹּׁם וְשָׁרָק וְאָמְרוּ עַל־מֶה
עָשָׂה יְהוָה כָּכָה לָאָרֶץ הַזֹּאת
וְלַבַּיִת הַזֶּה׃ וְאָמְרוּ עַל אֲשֶׁר
עָזְבוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם אֲשֶׁר
הוֹצִיא אֶת־אֲבֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
וַיַּחֲזִקוּ בֵּאלֹהִים אֲחֵרִים
וַיִּשְׁתַּחֲווּ לָהֶם וַיַּעַבְדוּם עַל־כֵּן
הֵבִיא יְהוָה עֲלֵיהֶם אֵת כָּל־
הָרָעָה הַזֹּאת׃ וַיְהִי מִקְצֵה עֶשְׂרִים
שָׁנָה אֲשֶׁר־בָּנָה שְׁלֹמֹה אֶת־שְׁנֵי
הַבָּתִּים אֶת־בֵּית יְהוָה וְאֶת־בֵּית
הַמֶּלֶךְ׃ חִירָם מֶלֶךְ־צֹר נִשָּׂא אֶת־
שְׁלֹמֹה בַּעֲצֵי אֲרָזִים וּבַעֲצֵי
בְרוֹשִׁים וּבַזָּהָב לְכָל־חֶפְצוֹ אָז
יִתֵּן הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה לְחִירָם עֶשְׂרִים
עִיר בְּאֶרֶץ הַגָּלִיל׃ וַיֵּצֵא חִירָם
מִצֹּר לִרְאוֹת אֶת־הֶעָרִים אֲשֶׁר
נָתַן־לוֹ שְׁלֹמֹה וְלֹא יָשְׁרוּ בְּעֵינָיו׃

יוֹם הָלַךְ
תָּמַם
עָשָׂה
צָוָה חָקַק
שָׁפַט שָׁמַר
קוּם מָלַךְ
כָּרַת
שׁוּב
צָוָה
נָתַן פָּנָה
שָׁחָה
כָּרַת
שָׁלַח
שָׁנַן
הָיָה עָלָה
שָׁמַם
יָצָא
חָזַק
עָבַד
בּוֹא
רוּעַ הָיָה
שָׁנָה
בַּיִת
בָּרוֹשׁ
נָתַן
רָאָה

© Biblioteca Nacional de España

ויאמר מה הערים האלה אשר (אמר עיר)
נתתה לי אחי ויקרא להם ארץ (נתן קרא)
כבול עד היום הזה: וישלח חירם (כבל שלח)
למלך מאה ועשרים ככר זהב:
וזה דבר המס אשר העלה המלך (עלה)
שלמה לבנות את בית יהוה (בנה)
ואת ביתו ואת המלוא ואת (מלא)
חומת ירושלם ואת חצר ואת (חמה)
מגדו ואת גזר: פרעה מלך מצרים
עלה וילכד את גזר וישרפה (לכד שרף)
באש ואת הכנעני הישב בעיר
הרג ויתנה שלחים לבתו אשת (נתן איש)
שלמה: ויבן שלמה את גזר ואת
בית חרן תחתון: ואת בעלת ואת
תדמר במדבר בארץ: ואת כל (דבר)
ערי המסכנות אשר היו לשלמה (עיר סכן)
ואת ערי הרכב ואת ערי הפרשים (היה)
ואת חשק שלמה אשר חשק
לבנות בירושלם ובלבנון ובכל
ארץ ממשלתו: כל העם הנותר (משל יתר)
מן האמרי החתי הפרזי החוי
והיבוסי אשר לא מבני ישראל
המה: בניהם אשר נתרו
אחריהם בארץ אשר לא יכלו בני
ישראל להחרימם ויעלם שלמה (חרם עלה)
למס עבד עד היום הזה: ומבני
ישראל לא נתן שלמה עבד
כי הם אנשי המלחמה ועבדיו (לחם)
ושריו ושלישיו ושרי רכבו (שור שלש)
ופרשיו: אלה שרי הנצבים
אשר על המלאכה לשלמה (לאך)
חמשים וחמש מאות הרדים (מאה רדה)
בעם העשים במלאכה: אך (עשה)
בת פרעה עלתה מעיר דוד (עלה)
אל ביתה אשר בנה לה אז בנה
את המלוא: והעלה שלמה (מלא)

& ait. Heccine ſunt ciuitates quas dediſti mihi frater? Et appellauit eas terram chabul vſq; i dię hãc. Miſit ergo hiram ad regẽ ſalomonẽ cẽtũ viginti talenta auri. Hec eſt ſumma expenſarum quã obtulit ſalomon rex ad edificandam domũ domini & domũ ſuã & mello & murum ieruſalem & heſer & mageddo & gazer. Pharao rex egypti aſcẽdit & cepit gazer: ſuccenditq; eam igni: & chananeũ qui habitabat in ciuitate itерfecit: & dedit eã in dotem filie ſue vxori ſalomõis. Edificauit ergo ſalomon gazer & bethoron inferiorẽ & baalath & palmirã in terra ſolitudinis: & omnes vicos qui ad ſe ꝑtinebãt & erant abſq; muro: mũiuit: & ciuitates currũ & ciuitates equitũ & quodcunq; ei placuit: vt edificaret in ieruſalẽ & in libano & in omni terra ꝑtãtis ſue. Vniuerſum ppl'm qui remãſerat de amorreis & de etheis & ď pherezeiſ & eueis & iebuſeis q non ſunt de filiis iſrael: horum filios qui remanſerant ĩ terra quos ſcilicet nõ potuerant filii iſrael exterminare fecit ſalomon tributarios vſq; in dię hanc. De filiis autem iſrael nõ cõſtituit ſalomon ſeruire quenq̃: ſed erant viri bellatores & miniſtri eius & principes & duces & prefecti curruum & equorum. Erant autem principes ſup omnia opera ſalomonis prepoſiti qngẽti qnq̃ginta qui habebant ſubiectum populũ & ſtatutis opibus impabãt. Filia aũt pharaonis aſcendit de ciuitate dauid in domũ ſuã quã edificauerat ei ſalomõ. Tũc edificauit mello. Offerebat quoq; ſalomon

ꝛ ait chiram: q̃d ſunt ciuitates iſte quas
καὶ εἶπε χειράμ, τί εἰσιν αἱ πόλεις αὗται ἃς
dediſti mihi o frater? ꝛ vocauit eas terminũ vſq; i
ἔδωκάς μοι ὦ ἀδελφέ; καὶ ἐκάλεσεν αὐτὰς ὅριον ἕως
diem hanc. ꝛ miſit chiram ſa
τῆς ἡμέρας ταύτης. καὶ ἀπέστειλε χειράμ τῷ σο
lomoni centũ ꝛ viginti talenta auri. ꝛ
λομῶντι ἑκατὸν καὶ εἴκοσι τάλαντα χρυσίου. καὶ
hec ſumma diſtributiõis quã obtulit rex
αὕτη ἡ πραγματεία τῆς προνομῆς ἧς ἀνήνεγκεν ὁ βασι
ſalomon ad edificãdũ domũ dñi: ꝛ
λεὺς σολομὼν οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον κυρίου, καὶ τὸν
domũ regis: ꝛ murũ hieruſalẽ ꝛ
οἶκον τοῦ βασιλέως, καὶ τὸ τεῖχος ἱερουσαλὴμ καὶ τὴν
arcem vt ſepiret ſepem ciuitatis dauid
ἄκραν τοῦ περιφράξαι τὸν φραγμὸν τῆς πόλεως δαυίδ
ꝛ aſſor: ꝛ mageddo: ꝛ gazer. pharao
καὶ τὴν ἀσώρ, καὶ τὴν μαγεδδώ, καὶ τὴν γαζέρ. φαραὼ
rex egypti aſcẽdit: ꝛ cepit
βασιλεὺς αἰγύπτου ἀνέβη, καὶ προκατελάβετο
gazer: ꝛ ſuccendit eã in igne: ꝛ chananeũ
τὴν γαζέρ, καὶ ἐνεπύρισεν αὐτὴν ἐν πυρί, καὶ τὸν χαναναῖον
q̃ habitabat in ciuitate interfecit. ꝛ
τὸν κατοικοῦντα ἐν τῇ πόλει ἐθανάτωσεν. καὶ
dedit eam pharao emiſſiones filie ſue
ἔδωκεν αὐτὴν φαραὼ ἀποστολὰς τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ
vxori ſalomonis. ꝛ ſalomon edificauit gazer:
γυναικὶ σολομῶντος. καὶ σολομὼν ᾠκοδόμησε τὴν γαζέρ,
ꝛ bethorõ inferiorẽ. ꝛ baalath:
καὶ τὴν βαιθωρὼν τὴν κατωτέραν, καὶ τὴν βααλάθ,
ꝛ thamor in deſerto: ꝛ oẽs ciuitates
καὶ τὴν θαμὼρ ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ πάσας τὰς πόλεις
munitas: q̃ erant ſalomoni: ꝛ omnes
τὰς ὀχυράς, αἳ ἦσαν τῷ σολομῶντι, καὶ πάσας τὰς
ciuitates curruum: ꝛ omnes ciuitates
πόλεις τῶν ἁρμάτων, καὶ πάσας τὰς πόλεις τῶν
equitum: ꝛ conatum ſalomonis quẽ negociatus eſt
ἱππέων, καὶ τὴν πραγματείαν σολομῶντος ἣν ἐπραγ
vt edificaret in hieruſalem ꝛ in
ματεύσατο οἰκοδομῆσαι ἐν ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν τῷ
libano: ꝛ in omni terra poteſtatis ſue. vniuerſum
λιβάνῳ, καὶ ἐν πάσῃ τῇ γῇ τῆς δυναστείας αὐτοῦ. πάντα
derelictum pp'lm a chetteo ꝛ
τὸν ὑπολελειμμένον λαὸν ἀπὸ τοῦ χετταίου καὶ
amorreo ꝛ pherezeo ꝛ chananeo
τοῦ ἀμορραίου καὶ τοῦ φερεζαίου καὶ τοῦ χαναναίου
ꝛ eueo ꝛ iebuſeo ꝛ gergeſeo
καὶ τοῦ εὐαίου καὶ τοῦ ἰεβουσαίου καὶ τοῦ γεργεσαί
qui nõ erant de filijs iſrael: filios eoꝝ
ου τῶν μὴ ὄντων ἐκ τῶν υἱῶν ἰσραήλ, τὰ τέκνα αὐτῶν τὰ
qui remãſerãt poſt eos in terra: q̃s nõ potuerãt
ὑπολελειμμένα μετ' αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ, οὓς οὐκ ἠδύναντο
filij iſrael exterminare eos: ꝛ adduxit eos
οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ ἐξολοθρεῦσαι αὐτούς, καὶ ἀνήγαγεν αὐτοὺς
ſalomon in tributũ vſq; in diẽ hanc. ꝛ de filijs
σολομὼν εἰς φόρον ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. καὶ ἐκ τῶν υἱῶν
iſrael nõ dedit ſalomon in ſeruitutẽ: q: ipſi erant viri
ἰσραὴλ οὐκ ἔδωκε σολομὼν εἰς δουλείαν, ὅτι αὐτοὶ ἦσαν οἱ ἄνδρες
bellatores: ꝛ ſerui ei9 ꝛ principes ꝛ ternarij
οἱ πολεμισταί, καὶ παῖδες αὐτοῦ καὶ ἄρχοντες καὶ τρι
eius: ꝛ principes currũ eius: ꝛ equites
σσοὶ αὐτοῦ, καὶ ἄρχοντες τῶν ἁρμάτων αὐτοῦ, καὶ ἱππεῖς
eius. erãt aũt principes prefecti ſup opera ſa
αὐτοῦ. ἦσαν δὲ ἄρχοντες οἱ ἐπισταθμοι ἐπὶ τῶν ἔργων σο
lomonis quingenti quinquaginta: dominãtes in
λομῶντος πεντακόσιοι πεντήκοντα, κυριεύοντες ἐν τῷ
pp'lo qui faciebat opus. filia aũt pharaõis aſcẽdit
λαῷ τῷ ποιοῦντι τὸ ἔργον. ἡ θυγάτηρ δὲ τοῦ φαραὼ ἀνέβη
a ciuitate dauid in domũ ſuã: quã edificauerat
ἀπὸ τῆς πόλεως δαυὶδ εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς, ὃν ᾠκοδόμησεν
ei. tunc edificauit mello. ꝛ offerebat ſalomon
αὐτῇ. τότε ᾠκοδόμησε μηλλώ καὶ προσήνεγκεν σολομὼν

A
2.Pa 9.a.
Math 11.d
Luce 11.d.

D

B

© Biblioteca Nacional de España

trib⁹ vicib⁹ per annū holocauſta ⁊ pacifica ſup
τριστῶς κατ' ἐνιαυτὸν ὁλοκαυτώματα καὶ εἰρηνικὰς ἐπὶ
altare qđ edificauerat dño. ⁊ adoleuit ſup
τὸ θυσιαστήριον ὃ ᾠκοδόμησε τῷ κυρίῳ. καὶ ἐθυμίασεν ἐπ'
illud qđ erat corā dño: ⁊ perfecit domū.
αὐτὸ τὸ ὂν ἐνώπιον κυρίου, καὶ συνετέλεσε τὸν οἶκον.
⁊ fecit rex ſalomon nauē in aſion ga
καὶ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς σολομὼν ναῦν ἐν ἀσιὼν γα-
ber que eſt iuxta elath in littore ma
βὲρ τὴν οὖσαν ἐχόμενα αιλὰθ ἐπὶ τοῦ χείλους θαλάσ-
ris vltimi in terra edon. ⁊ miſit chiram in
σης τῆς ἐσχάτης ἐν γῇ ἐδών. καὶ ἀπέστειλε χειρὰμ ἐν τῇ
naue ſeruorū ſuoꝝ viros nauticos: ppl'm gna
νηὶ τῶν παίδων αὐτοῦ ἄνδρας ναυτικούς, λαὸν εἰ-
ros impellere mare cū ſeruis ſalo
δότας ἐλαύνειν θάλασσαν μετὰ τῶν παίδων σολο-
monis. ⁊ venerūt in ſophira: ⁊ ſūpſerūt inde qua
μῶντος. καὶ ἦλθον εἰς σωφειρά, καὶ ἔλαβον ἐκεῖθεν τε-
dringēta ⁊ viginti talenta auri: ⁊ detulerūt
τρακόσια καὶ εἴκοσι τάλαντα χρυσίου, καὶ ἤνεγκαν
regi ſalomoni.
τῷ βασιλεῖ σολομῶντι.

Ca. 10.

A | 2. Pa. 9. a. | Math. 11. d | Luce. 11. d.

Et regina ſaba audiuit nomē ſalo
Καὶ βασίλισσα σαβὰ ἤκουσε τὸ ὄνομα σολο-
monis ⁊ nomē dñi: ⁊ venit vt ten
μῶντος καὶ τὸ ὄνομα κυρίου, καὶ ἦλθε τοῦ πειρά-
taret eū in enigmatib⁹. ⁊ venit in hieruſalem in
σαι αὐτὸν ἐν αἰνίγμασι. καὶ ἦλθεν εἰς ἱερουσαλὴμ ἐν
potētia graui nimis. ⁊ cameli portātes aro
δυνάμει βαρείᾳ σφόδρα. καὶ κάμηλοι αἴρουσαι ἀρώ-
mata ⁊ aurū multū nimis: ⁊ lapidē p̄cioſū
ματα καὶ χρυσίον πολὺν σφόδρα, καὶ λίθον τίμιον
multū. ⁊ venit ad regem ſalomonē. ⁊
πολύν. καὶ ἦλθε πρὸς τὸν βασιλέα σολομῶντα. καὶ
locutus eſt ei vniuerſa que erāt in corde ſuo.
ἐλάλησεν αὐτῷ πάντα ὅσα ἦν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς.
⁊ nunciauit ei ſalomon omnia verba
καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῇ σολομὼν πάντας τοὺς λόγους
eius: nō fuit ſermo neglectus a re-
αὐτῆς, οὐκ ἦν λόγος παρεωραμένος ὑπὸ τοῦ βασι-
ge quē nō nunciauit ei. ⁊ vidit regina
λέως ὃν οὐκ ἀπήγγειλεν αὐτῇ. καὶ εἶδε βασίλισσα
ſaba oēm * ſapiētiā ſalomonis: ⁊ do-
σαβὰ πᾶσαν τὴν φρόνησιν σολομῶντος, καὶ τὸν οἶ-
mum quā edificauerat: ⁊ cibos ſalomonis: ⁊
κον ὃν ᾠκοδόμησε, καὶ τὰ βρώματα σολομῶντος, καὶ
cathedrā ſeruorū eius: ⁊ aſſiſtētiā
τὴν καθέδραν παίδων αὐτοῦ, καὶ τὴν παράστασιν
miniſtrorū ei⁹: ⁊ veſtem coꝝ: ⁊
τῶν λειτουργῶν αὐτοῦ, καὶ τὸν ἱματισμὸν αὐτῶν, καὶ
pincernas eius: ⁊ holocauſtū eius
τοὺς οἰνοχόους αὐτοῦ, καὶ τὴν ὁλοκαύτωσιν αὐτοῦ
qđ offerebat in domo dñi: ⁊ extra ſe facta eſt. ⁊
ἣν ἀνέφερεν ἐν οἴκῳ κυρίου, καὶ ἐξ ἑαυτῆς ἐγένετο. καὶ
dixit ad regem ſalomonē: verus ſermo quē
εἶπε πρὸς τὸν βασιλέα σολομῶντα, ἀληθινὸς ὁ λόγος ὃν
audiui in terra mea de ſermōe tuo ⁊ de
ἤκουσα ἐν τῇ γῇ μου περὶ τοῦ λόγου σου καὶ περὶ τῆς
ſapiētia tua: ⁊ nō credidi eis q̄ dixerūt mihi:
φρονήσεώς σου, καὶ οὐκ ἐπίστευσα τοῖς εἰρηκόσι μοι,
donec veni ⁊ viderūt oculi mei: ⁊
ἕως οὗ παρεγενόμην καὶ ἑωράκασιν οἱ ὀφθαλμοί μου, καὶ
B
ecce nō eſt ſm medietatē ſicut annūciauerūt mihi: ad
ἰδοὺ οὐκ ἔστι κατὰ τὸ ἥμισυ καθὼς ἀπήγγειλάν μοι, προ-
didiſti ſapiā ⁊ bona ſup oēm famā quā audiui
στέθεικας σοφίαν καὶ ἀγαθὰ ἐπὶ πᾶσαν τὴν ἀκοὴν ἣν ἤκουσα
in terra mea. beate mulieres tue: ⁊ beati
ἐν τῇ γῇ μου. μακάριαι αἱ γυναῖκές σου, καὶ μακάριοι
ſerui tui iſti qui ſtant corā te ſem
οἱ παῖδές σου οὗτοι οἱ παρεστηκότες ἐνώπιόν σου δια-
per: q̄ audiūt ſapiētiā tuā.
παντός, οἱ ἀκούοντες τὴν φρόνησίν σου.

tribus vicibus p annos ſingulos holocauſta & pacificas victimas ſuper altare qđ edificauerat dño: & adolebat thymiama corā dño. Perfectūq; ē tēplū. Claſſe quoq; fecit rex ſalomō in aſiongaber q̄ eſt iuxta haylam in littore maris rubri in terra idumee. Miſitq; hiram in claſſe illa ſeruos ſuos viros nauticos & gnaros maris cum ſeruis ſalomonis. Qui cū veniſſent in ophir ſumptum inde aurum quadringentorum viginti talentorum detulerunt ad regem ſalomonem.

10\. Sed & regina ſaba audita fama ſalomonis: in nomine dñi venit tēptare eum in enigmatibus. Et igreſſa ieruſalē multo cū comitatu & diuitiis: camelis portantibus aromata: & aurū infinitū nimis: & gēmas p̄cioſas: vēit ad regē ſalomonē: & locuta eſt ei vniuerſa q̄ hēbat in corde ſuo. Et docuit eam ſalomō oīa verba q̄ ꝓpoſuit. Non fuit ſermo qui regem poſſet latere & non rñderet ei. Vidēs autē regina ſaba oēm ſapiētiā ſalomōis & domum quam edificauerat & cibos mēſe eius & habitacula ſeruorū & ordies miniſtrantiū: veſteſq; eorū: & pīcernas & holocauſta q̄ offerebat ī domo dñi: nō habebat vltra ſpūm: dixitq; ad regē. Verus ē ſermo quem audiui in terra mea ſup ſermonib⁹ tuis & ſup ſapiētia tua: & nō credebam narrātibus mihi: donec ipſa veni & vidi oculis meis: & ꝓbaui q̄ media pars mihi nūciata nō fuerit. Maior eſt ſapiētia & opera tua q̄ rumor quē audiui. Beati viri tui & beati ſerui tui hi qui ſtāt corā te ſemper: & audiunt ſapientiam tuam.

שלש פעמים בשנה עלות ושלמים | עלה
על המזבח אשר בנה ליהוה | זבח קטר
והקטיר אתו אשר לפני יהוה | פנה
ושלם את הבית: ואני עשה המלך | אנה
שלמה בעציון גבר אשר את אילות
על שפת ים סוף בארץ אדום: | שפה
וישלח חירם באני את עבדיו | שלח
אנשי אניות ידעי הים עם
עבדי שלמה: ויבאו אופירה | בוא
ויקחו משם זהב ארבע מאות | לקח רבע
ועשרים ככר ויבאו אל המלך | מאה בוא
שלמה: ומלכת שבא | Cap. x.
שמעת את שמע שלמה לשם
יהוה ותבא לנסתו בחידות: | בוא נסה
ותבא ירושלמה בחיל כבד | חוד
מאד גמלים נשאים בשמים
וזהב רב מאד ואבן יקרה ותבא
אל שלמה ותדבר אליו את כל | דבר
אשר היה עם לבבה: ויגד לה | נגד
שלמה את כל דבריה לא היה
דבר נעלם מן המלך אשר לא | עלם
הגיד לה: ותרא מלכת שבא את | ראה
כל חכמת שלמה והבית אשר
בנה: ומאכל שלחנו ומושב | אכל ישב
עבדיו ומעמד משרתיו ומלבשיהם | עמד שרת
ומשקיו ועלתו אשר יעלה בית | לבש שקה
יהוה ולא היה בה עוד רוח: ותאמר | עלה
אל המלך אמת היה הדבר אשר | אמר
שמעתי בארצי על דבריך ועל
חכמתך: ולא האמנתי לדברים | אמן
עד אשר באתי ותראינה עיני | בוא ראה
והנה לא הגד לי החצי הוספת | נגד חצה
חכמה וטוב אל השמועה אשר | יסף שמע
שמעתי: אשרי אנשיך אשרי
עבדיך אלה העמדים לפניך | פנה
תמיד השמעים את חכמתך: | תמד

© Biblioteca Nacional de España

Heb. root	Hebrew text (Heb.)	Latin (B. Hier.)	Greek (LXX) with Latin interlinear
היה ברך	יהי יהוה אלהיך ברוך אשר	Sit dñs deus tuus be-	ſit dñs deus benedictus: q̄ voluit in te
נתן	חפץ בך לתתך על כסא ישראל	nedictus cui	γένοιτο κύριος ὁ θεὸς εὐλογημένος, ὃς ἠθέλησεν ἐν σοὶ
	באהבת יהוה את ישראל לעלם	complacuiſti: & poſuit	dare te ſup thronū iſrael eo ꝙ dilexerit dñs
שום עשה	וישימך למלך לעשות משפט	te ſuper thronum iſra-	δοῦναί σε ἐπὶ θρόνου ἰσραὴλ διὰ τὸ ἀγαπᾶν κύριον
שפט נתן	וצדקה: ותתן למלך מאה ועשרים	el: eo ꝙ dilexerit domi	iſrael vt firmaret eū in ſēpiternū: ⁊ cōſti
רבה	ככר זהב ובשמים הרבה מאד	nus iſrael in ſempiter-	τὸν ἰσραὴλ τοῦ στῆσαι αὐτὸν εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ἔθε
בוא	ואבן יקרה לא בא כבשם ההוא	nū & cōſtituit te regem	tuit te in regem ſup eos: vt facias iudiciū in
רבב	עוד לרב אשר נתנה מלכת	vt faceres iudicium	τό σε εἰς βασιλέα ἐπ᾽ αὐτούς, τοῦ ποιεῖν κρίμα ἐν
אנה	שבא למלך שלמה: וגם אני	& iuſticiā. Dedit ergo	iuſticia ⁊ in iudicijs eius. ⁊ dedit ſa
	חירם אשר נשא זהב מאופיר	regi centum viginti	δικαιοσύνῃ καὶ ἐν κρίμασιν αὐτοῦ. καὶ ἔδωκε τῷ σο
בוא למג	הביא מאפיר עצי אלמגים	talenta auri: & aroma	lomoni centū ⁊ viginti talenta auri ⁊
	הרבה מאד ואבן יקרה: ויעש	ta multa nimis	λομῶντι ἑκατὸν καὶ εἴκοσι τάλαντα χρυσοῦ καὶ
סעד	המלך את עצי האלמגים מסעד	& gēmas ꝑcioſas. Nō	aromata multa nimis. ⁊ lapidē ꝑcioſū multū.
	לבית יהוה ולבית המלך וכנרות	ſunt allata vltra aroma	ἀρώματα πολλὰ σφόδρα. καὶ λίθον τίμιον πολύν.
שור בוא	ונבלים לשרים לא בא כן עצי	ta tam multa ꝗ̄ ea q̄ de	nō fuerūt allata ſ꞉ aromata illa vltra in multi
ראה	אלמגים ולא נראה עד היום	dit regina	οὐκ ἐλελύθη κατὰ τὰ ἀρώματα ἐκεῖνα ἔτι εἰς πλῆ
	הזה: והמלך שלמה נתן למלכת	ſaba regi ſalomōi. Sed	tudinē q̄ dedit regina ſaba regi ſalo
	שבא את כל חפצה אשר	& claſſis	θος ἃ ἔδωκε βασίλισσα σαβὰ τῷ βασιλεῖ σολο-
בדד	שאלה מלבד אשר נתן לה	hirā q̄ portabat aurū	moni. ⁊ nauis chiram portans aurum de
פנה	כיד המלך שלמה ותפן ותלך	de ophir	μῶντι. καὶ ἡ ναῦς χειρὰμ ἡ αἴρουσα τὸ χρυσίον ἐκ
היה שקל	לארצה היא ועבדיה: ויהי משקל	attulit ex ophir ligna	ſophir attulit ligna multa nimis dolata: ⁊
	הזהב אשר בא לשלמה בשנה	tina	σωφεὶρ ἤνεγκε ξύλα πολλὰ σφόδρα πελεκητά, καὶ
	אחת שש מאות ששים ושש	multa nimis & gēmas	lapidē ꝑcioſū multū. ⁊ fecit rex li
תור	ככר זהב: לבד מאנשי התרים	ꝑcioſas. Fecitꝗ́	λίθον τίμιον πολύν. καὶ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς τὰ ξύ
סחר	ומסחר הרכלים וכל מלכי	rex de lignis tinis ful-	gna dolata fulcra domus dñi
פחה עשה	הערב ופחות הארץ: ויעש המלך	cra	λα τὰ πελεκητὰ ὑποστηρίγματα τοῦ οἴκου κυρίου
מאה צנן	שלמה מאתים צנה זהב שחוט	domus dñi & dom⁹ re	⁊ domus regis. ⁊ citharas ⁊ lyras
שחט עלה	שש מאות זהב יעלה על	gie & citharas	καὶ τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως. καὶ ναύλας καὶ κινύρας τοῖς
	הצנה האחת: ושלש מאות	lyraſꝗ́ cātoribus. Nō	cātorib⁹. nō ſunt allata huiuſcemōi ligna dolata: neꝗ́
	מגנים זהב שחוט שלשת	ſunt allata huiuſcemo-	ᾠδοῖς. οὐκ ἐληλύθει τοιαῦτα ξύλα πελεκητά, οὐδὲ
מנה	מנים זהב יעלה על המגן האחת	di ligna tina neꝗ́ viſa	viſa ſūt vſꝗ́ vltra vſꝗ́ i diem hunc. ⁊ rex
נתן	ויתנם המלך בית יער הלבנון:	vſꝗ́ in preſentē diem.	ὤφθη που ἔτι ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. καὶ ὁ βασι-
גדל	ויעש המלך כסא שן גדול	Rex autem ſalomō de	ſalomon dedit regine ſaba omnia
צפה פזז	ויצפהו זהב מופז: שש מעלות	dit regine	λεὺς σολομὼν ἔδωκε τῇ βασιλίσσῃ σαβὰ πάντα
עלה עגל	לכסה וראש עגול לכסה מאחריו	ſaba omnia que voluit	quecūꝗ́ voluit: q̄cūꝗ́ petijt: abſꝗ́ omnib⁹ q̄ de
קום	וידת מזה ומזה אל מקום	&	ὅσα ἠθέλησεν, ὅσα ᾐτήσατο, ἐκτὸς πάντων ὧν ἔδω
		petiuit ab eo: exceptis	dit ei per manū regis ſalomonis. ⁊
		his q̄ vltro obtulerat	κεν αὐτῇ διὰ χειρὸς τοῦ βασιλέως σολομῶντος. καὶ
		ei munere regio. Que	reuerſus eſt ⁊ abijt in terrā ſuā ipſa ⁊
		reuerſa eſt & abiit	ἀπεστράφη καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν γῆν αὐτῆς αὐτὴ καὶ οἱ
		in terrā ſuā cū ſeruis ſu	ſerui ſui. ⁊ erat pōdus auri
		is. Erat autem pondus	παῖδες αὐτῆς. καὶ ἦν ὁ σταθμὸς τοῦ χρυσίου τοῦ
		auri qđ offerebatur ſa	qđ offerebatur ſalomoni in anno vno ſexcenta ſexagi-
		lomoni per annos ſin	ἐληλυθότος σολομῶντι ἐν ἐνιαυτῷ ἑνὶ ἑξακόσια ἑξήκον
		gulos ſexcentorum ſe-	ta ⁊ ſex talēta auri: abſꝗ́ tributis
		xaginta ſex	τα καὶ ἓξ τάλαντα χρυσίου, χωρὶς τῶν φόρων τῶν
		talētoꝝ auri: excepto	ſubditorum ⁊ mercatorū q̄ negociaban
		eo ꝙ offerebāt viri qui	ὑποτεταγμένων καὶ τῶν ἐμπόρων τῶν ἐμπορευομέ-
		ſuꝑ vectigalia erāt & ne	tur: ⁊ omniū: regū q̄ erāt in vlterio
		gociatores: vniuerſiꝗ́	νων, καὶ πάντων τῶν βασιλέων τῶν ἐν τῷ πέ-
		ſcruta vendētes: & oēs	ri ꝑte: ⁊ ſatrapaꝝ terre. ⁊ fecit
		reges arabie duceſꝗ́	ραν, καὶ τῶν σατραπῶν τῆς γῆς. καὶ ἐποίησεν ὁ
		terre. Fecit quoꝗ́ rex	rex ſalomon ducētas lāceas aureas ductiles.
		ſalomō ducēta ſcuta đ	βασιλεὺς σολομὼν διακόσια δόρατα χρυσᾶ ἐλατά.
		auro puriſſimo. Sexcē	ſexcēti aurei inerāt ſuꝑ lāceā vnā. ⁊
		tos auri ſiclos dedit ī la	ἑξακόσιοι χρυσοῖ ἐπῆσαν ἐπὶ τὸ δόρυ τὸ ἕν. καὶ
		minas ſcuti vnius: &	fecit trecenta ſcuta aurea ductilia: tres
		trecentas	ἐποίησε τριακοσίους θυρεοὺς χρυσοῦς ἐλατούς, τρεῖς
		peltas ex auro ꝓbato.	mine auri inerāt ſuꝑ ſcutū vnū. ⁊
		Trecenteꝗ́	μναῖ χρυσίου ἐπῆσαν ἐπὶ τὸν θυρεὸν τὸν ἕνα. καὶ
		mine auri vnam peltā	dedit ea in domū ſaltus libani. ⁊ fe
		veſtiebant.	ἔδωκεν αὐτὰ εἰς οἶκον δρυμοῦ τοῦ λιβάνου. καὶ ἐποίη
		Poſuitꝗ́ eas rex in do	cit rex thronū eburneū grādē: ⁊ de
		mo ſaltus libani.	σεν ὁ βασιλεὺς θρόνον ἐλεφάντινον μέγαν, καὶ περι
		Fecit etiā rex ſalomon	aurauit eū auro probato. ſex gradus
		thronū de ebore grādē	εχρύσωσεν αὐτὸν χρυσίῳ δοκίμῳ. ἓξ ἀναβαθμοὶ τῷ
		& veſtiuit eū auro ful	throno. ⁊ eminētia vitulorū a poſteriorib⁹ eius
		uo nimis: q habebat ſex	θρόνῳ. καὶ προτομαὶ μόσχων ἐκ τῶν ὀπίσω αὐτοῦ
		gradus. Et ſummitas	throno: ⁊ manus hinc ⁊ hinc ſuꝑ locū
		throni rotūda erat ī ꝑ	τῷ θρόνῳ, καὶ χεῖρες ἔνθεν καὶ ἔνθεν ἐπὶ τοῦ τόπου
		te poſteriori: & due ma	
		nus hic atꝗ́ inde tenētes	

ſedis: ⁊ duo leones ſtātes iuxta
τῆς καθέδρας, καὶ δύο λέοντες ἑστηκότες παρὰ τὰς
manus: ⁊ duodecim leones ſtātes ſup ſex gra
χεῖρας, καὶ δώδεκα λέοντες ἑστῶτες ἐπὶ τῶν ἓξ ἀναβαθ-
D dus hinc ⁊ hinc. nō factū eſt ſic in vniuerſo re
μῶν ἔνθεν καὶ ἔνθεν. οὐκ ἐγένετο οὕτως ἐν πάσῃ βα-
gno. ⁊ oīa vaſa q̄ a ſalomo
σιλείᾳ. καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ ὑπὸ τοῦ σολομῶν-
ne facta fuerūt aurea: ⁊ lauacra aurea: ⁊ vni-
τος γεγονότα χρυσᾶ, καὶ λουτῆρες χρυσοῖ, καὶ πάν-
uerſa vaſa domus ſaltus libani auro in
τα τὰ σκεύη οἴκου δρυμοῦ τοῦ λιβάνου χρυσίῳ συγ-
cluſa. ⁊ nō erat argētū: q2 nō erat ar-
κεκλεισμένα. καὶ οὐκ ἦν ἀργύριον, ὅτι οὐκ ἦν τὸ ἀρ-
gentū reputatū p̄cio in diebus ſalomonis: q2
γύριον λογιζόμενον ἐν ταῖς ἡμέραις σολομῶντος, ὅτι
nauis tharſis regi ſalomoni per ma
ναῦς θαρσεὶς τῷ βασιλεῖ σολομῶντι ἐπὶ τῆς θαλάσ-
re cū ſeruis chiram per tres annos ve
σης μετὰ τῶν παίδων χειρὰμ διὰ τριῶν ἐτῶν ἤρ-
niebat regi ſalomoni nauis de tharſis au
χετο τῷ βασιλεῖ σολομῶντι ναῦς ἐκ θαρσεὶς χρυσί-
ri ⁊ argenti ⁊ lapidū torno elaboratorū ⁊ dolatorū.
ου καὶ ἀργυρίου καὶ λίθων τορευτῶν καὶ πελεκητῶν.
⁊ magnificat⁹ ē ſalomon ſup oēs re-
καὶ ἐμεγαλύνθη σολομὼν ὑπὲρ πάντας τοὺς βασι-
ges terre diuitijs ⁊ ſapiā. ⁊ omnes
λεῖς τῆς γῆς πλούτῳ καὶ φρονήσει. καὶ πάντες οἱ
reges terre q̄rebāt vultum ſalomonis
βασιλεῖς τῆς γῆς ἐζήτουν τὸ πρόσωπον σολομῶντος
vt audirēt prudentiā eius: quā dederat dn̄s in
τοῦ ἀκούειν τῆς φρονήσεως αὐτοῦ, ἧς ἔδωκε κύριος ἐν
C corde eius. ⁊ ipſi deferebāt vnuſqſq; munera
τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ. καὶ αὐτοὶ ἔφερον ἕκαστος τὰ δῶρα
ſua: vaſa argētea ⁊ vaſa aurea ⁊ veſtem ⁊
αὐτοῦ, σκεύη ἀργυρᾶ καὶ σκεύη χρυσᾶ καὶ ἱματισμὸν καὶ
aromata ⁊ ſtactē ⁊ equos ⁊ mulos ſin
ἀρώματα καὶ στακτὴν καὶ ἵππους καὶ ἡμιόνους τὸ κα-
gulis annis. ⁊ cōgregauit ſalomon currus
τ' ἐνιαυτὸν εἰς ἐνιαυτόν. καὶ συνήγαγε σολομὼν ἅρματα
⁊ eqtes: ⁊ erāt ei mille ⁊ quadringēti cur
καὶ ἱππεῖς, καὶ ἦσαν αὐτῷ χίλια καὶ τετρακόσια ἅρ-
rus: ⁊ duodecim milia equitū. ⁊ poſuit e-
ματα, καὶ δώδεκα χιλιάδες ἱππέων. καὶ ἔθετο αὐ-
os in ciuitatib⁹ curruum ⁊ cum re-
τοὺς ἐν ταῖς πόλεσι τῶν ἁρμάτων καὶ μετὰ τοῦ βα-
ge in hieruſalem. ⁊ dedit rex ſalo
σιλέως ἐν ἱερουσαλήμ. καὶ ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς σολο-
mon argētū in hieruſalē vt lapides: ⁊ ce
μὼν τὸ ἀργύριον ἐν ἱερουσαλὴμ ὡς λίθους, καὶ τὰς κέ-
dros dedit q̄ſi ſicomoros q̄ in cāpeſtrib⁹ in
δρους ἔδωκεν ὡς τὰς συκαμίνους τὰς ἐν τῇ πεδινῇ εἰς
multitudine. ⁊ egreſſus equorū ſalomonis de egy
πλῆθος. καὶ ἡ ἔξοδος τῶν ἵππων σολομῶντος ἐξ αἰγύ-
pto ⁊ de ecue: negociatores regis accipiebāt
πτου καὶ ἐξ ἐκουέ, οἱ ἔμποροι τοῦ βασιλέως ἐλάμβανον
de ecue in permutatiōe. ⁊ aſcēdebat egreſſus de egypto
ἐξ ἐκουὲ ἐν ἀλλάγματι. καὶ ἀνέβαινεν ἡ ἔξοδος ἐξ αἰγύπτου
currus pro ſexcētis argenti: ⁊ equus pro centū ⁊
ἅρμα ἀνθ' ἑξακοσίων ἀργυρίου, καὶ ἵππος ἀντὶ ἑκατὸν καὶ
quinquaginta argenti. ⁊ ſic cūctis regi
πεντήκοντα ἀργυρίου. καὶ οὕτως πᾶσι τοῖς βασιλεῦ-
bus chettiim ⁊ regibus ſyrie per manū eo
σι χεττιείμ καὶ τοῖς βασιλεῦσι συρίας διὰ χειρὸς αὐ-
rum egrediebātur.
τῶν ἐξεπορεύοντο.

Ca. 11.

A Et rex ſalomon erat amator mulierū: ⁊ du-
2.Pa. Καὶ ὁ βασιλεὺς σολομὼν ἦν φιλογύναιος, καὶ ἔλα-
9.a. xit mulieres alienigenas: ⁊ filiam pharaōis: ⁊
Math. βε γυναῖκας ἀλλοτρίας, καὶ τὴν θυγατέρα φαραώ, καὶ
12.d moabitidas:
Luce. 11.d. μωαβίτιδας,

ſedile: & duo leōes ſtabant iuxta man⁹ ſigulas: & duodecim leunculi ſtantes ſuper ſex gradus hinc atq; īde. Nō eſt factum tale op⁹ ī vniuerſis regnis. Sed & oīa vaſa de qbus potabat rex ſalomō erāt aurea & vniuerſa ſupellex domus ſaltus libani de auro puriſſimo. Nō erat argentū nec alicui⁹ p̄cii putabatur in diebus ſalomonis: quia claſſis regis p mare cum claſſe hiram ſemel per tres annos ibat in tharſis deferēs īde aurum & argentum & dentes elephantorū: & ſimias & pauos. Magnificatus ē ergo rex ſalomō ſup oēs reges terre diuitiis & ſapientia. Et vniuerſa terra deſiderabat vultū ſalomonis vt audiret ſapientiam eius quam dederat deus in corde eius. Et ſinguli deferebant ei mūera: vaſa argētea & aurea: veſtes & arma bellica: aromata quoq; & equos & mulos per ānos ſingulos. Cōgregauitq; ſalomō currus & eqtes: & fcti ſūt ei mille quadringenti currus: & duodeci milia eqtū: & diſpoſuit eos p citates munitas & cum rege in ieruſalē. Fecitq; vt tanta eēt abūdātia argēti in ieruſalē quanta & lapidum: & cedrorū p̄buit multitudinē q̄ſi ſicomoros q̄ naſcūtur in cāpeſtrib⁹. Et educebātur equi ſalomoni de egypto & de choa. Negociatores ei regis emebāt de choa & ſtatuto p̄cio pducebāt. Egrediebatur aūt quadriga ex egypto ſexcentis ſiclis argenti: & equus centū qnq̄gīta. atq; in hūc modū cūcti reges etheorū & ſyrie equos venūdabāt. 11.

Rex autem ſalomō adamauit mulieres alienigenas mltas. Filiā quoq; pharaonis & moabitidas

ישב שנה — השבת ושנים אריות עמדים
ארה — אצל הידות׃ ושנים עשר אריים
עמדים שם על שש המעלות מזה
מלך — ומזה לא נעשה כן לכל ממלכות׃
כלה שקה — וכל כלי משקה המלך שלמה
זהב וכל כלי בית יער הלבנון
סגר חשב — זהב סגור אין כסף לא נחשב
יום מאם — בימי שלמה למאומה׃ כי אני
אנה — תרשיש למלך בים עם אני
שנה בוא — חירם אחת לשלש שנים תבוא
אני תרשיש נשאת זהב וכסף
קוף תכה — שנהבים וקפים ותכיים׃ ויגדל
גדל — המלך שלמה מכל מלכי הארץ
לעשר ולחכמה׃ וכל הארץ
בקש פנה — מבקשים את פני שלמה לשמע
את חכמתו אשר נתן אלהים
בוא — בלבו׃ והמה מביאים איש מנחתו
כלה — כלי כסף וכלי זהב ושלמות ונשק
ובשמים סוסים ופרדים דבר
אסף — שנה בשנה׃ ויאסף שלמה רכב
היה רבע — ופרשים ויהי לו אלף וארבע
שנה — מאות רכב ושנים עשר אלף
נחה עיר — פרשים וינחם בערי הרכב ועם
נתן — המלך בירושלם׃ ויתן המלך את
הכסף בירושלם כאבנים ואת
הארזים נתן כשקמים אשר
יצא — בשפלה לרב׃ ומוצא הסוסים
קוה — אשר לשלמה ממצרים ומקוה
לקח — סחרי המלך יקחו מקוה
מחר עלה — במחיר׃ ותעלה ותצא מרכבה
יצא רכב — ממצרים בשש מאות כסף
מאה — וסוס בחמשים ומאה וכן לכל
מלכי החתים ולמלכי ארם
בידם יצאו׃ והמלך — Cap. xi.
נשא — שלמה אהב נשים נכריות
רבב — רבות ואת בת פרעה מואביות

© Biblioteca Nacional de España

עַמֳּנִיּוֹת אֲדֹמִית צֵדְנִית חִתִּית׃
מִן הַגּוֹיִם אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה אֶל
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא תָבֹאוּ בָהֶם וְהֵם — בוא
לֹא יָבֹאוּ בָכֶם אָכֵן יַטּוּ אֶת — נָטָה
לְבַבְכֶם אַחֲרֵי אֱלֹהֵיהֶם בָּהֶם
דָּבַק שְׁלֹמֹה לְאַהֲבָה׃ וַיְהִי לוֹ — הָיָה
נָשִׁים שָׂרוֹת שְׁבַע מֵאוֹת — שׂור מֵאָה
וּפִלַגְשִׁים שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וַיַּטּוּ
נָשָׁיו אֶת לִבּוֹ׃ וַיְהִי לְעֵת זִקְנַת
שְׁלֹמֹה נָשָׁיו הִטּוּ אֶת לְבָבוֹ — נָשָׁה
אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְלֹא הָיָה
לְבָבוֹ שָׁלֵם עִם יְהוָה אֱלֹהָיו כִּלְבַב
דָּוִיד אָבִיו׃ וַיֵּלֶךְ שְׁלֹמֹה אַחֲרֵי
עַשְׁתֹּרֶת אֱלֹהֵי צִדֹנִים וְאַחֲרֵי
מִלְכֹּם שִׁקֻּץ עַמֹּנִים׃ וַיַּעַשׂ — עָשָׂה
שְׁלֹמֹה הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה וְלֹא — רוּע
מִלֵּא אַחֲרֵי יְהוָה כְּדָוִד אָבִיו׃
אָז יִבְנֶה שְׁלֹמֹה בָּמָה לִכְמוֹשׁ — בָּנָה
שִׁקֻּץ מוֹאָב בָּהָר אֲשֶׁר עַל פְּנֵי — שָׁקַץ פָּנָה
יְרוּשָׁלָם וּלְמֹלֶךְ שִׁקֻּץ בְּנֵי עַמּוֹן׃
וְכֵן עָשָׂה לְכָל נָשָׁיו הַנָּכְרִיּוֹת
מַקְטִירוֹת וּמְזַבְּחוֹת לֵאלֹהֵיהֶן׃ — קָטַר זָבַח
וַיִּתְאַנַּף יְהוָה בִּשְׁלֹמֹה כִּי נָטָה — אָנַף
לְבָבוֹ מֵעִם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
הַנִּרְאָה אֵלָיו פַּעֲמָיִם׃ וְצִוָּה אֵלָיו — רָאָה
עַל הַדָּבָר הַזֶּה לְבִלְתִּי לֶכֶת אַחֲרֵי — יָלַךְ
אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְלֹא שָׁמַר אֵת
אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה
לִשְׁלֹמֹה יַעַן אֲשֶׁר הָיְתָה זֹּאת — הָיָה
עִמָּךְ וְלֹא שָׁמַרְתָּ בְּרִיתִי וְחֻקֹּתַי — בָּרַת חָקַק
אֲשֶׁר צִוִּיתִי עָלֶיךָ קָרֹעַ אֶקְרַע אֶת — צָוָה קָרַע
הַמַּמְלָכָה מֵעָלֶיךָ וּנְתַתִּיהָ לְעַבְדֶּךָ׃ — מָלַךְ נָתַן
אַךְ בְּיָמֶיךָ לֹא אֶעֱשֶׂנָּה — יוֹם עָשָׂה
לְמַעַן דָּוִד אָבִיךָ מִיַּד בִּנְךָ
אֶקְרָעֶנָּה׃ רַק אֶת כָּל הַמַּמְלָכָה
לֹא אֶקְרָע שֵׁבֶט אֶחָד אֶתֵּן — נָתַן
לִבְנֶךָ לְמַעַן דָּוִד עַבְדִּי וּלְמַעַן

& ammōitidas: idumeas & ſydonias & cetheas: de gentibus ſup quibus dixit dominus filiis iſrael. Nō ingrediemini ad eas: neq̃ de illis ingredietur ad vr̃as. Certiſſime eī auertent corda vr̃a: vt ſequamini deos earū. His itaq̃ copulatus eſt ſalomon ardentiſſimo amore. Fuerūtq̃ ei vxores q̄ſi regine ſeptingente: & concubine trecente. Et auerterunt mulieres cor eius. Cūq̃ iam eſſet ſenex deprauatū eſt cor eius per mulieres: vt ſequeretur deos alienos: nec erat cor eius pfectū cū domino deo ſuo: ſicut cor dauid patris eius. Sed colebat ſalomon aſtherthen deam ſidoniorum: & moloch idolū ammonitarum. Fecitq̃ ſalomon qđ nō placuerat coram dn̄o: & non adipleuit vt ſeq̄retur dn̄m: ſicut dđ pr̄ eius. Tūc edificauit ſalomō phanum chamos idolo moab in monte qui eſt cōtra ieruſalem: & moloch idolo filiorū ammon. Atq̃ in hūc modū fecit vniuerſis vxorib9 ſuis alienigenis que adolebant thura & immolabant diis ſuis. Igitur iratus eſt dn̄s ſalomōi ꝙ auerſa eēt mēs eius a domino deo iſrael q appꝛuerat ei ſecundo & preceperat de verbo hoc ne ſeq̄retur deos alienos: & nō cuſtodiuit q̄ mādauit ei dn̄s. Dixit itaq̃ dominus ſalomoni. Quia habuiſti hoc apud te & nō cuſtodiſti pactū meū & precepta mea que mandaui tibi: dirumpens ſcindam regnum tuum & dabo illud ſeruo tuo: verūtamē in diebus tuis non faciam propter dauid patrem tuum. De manu filii tui ſcindam illud: nec totum regnum auferam: ſed tribū vnā dabo filio tuo propter dauid ſeruum meum &

τ ammonitidas: τ idumeas: τ ſidonias: τ
κὰι ἀμμανίτιδας, κὰι ἰδουμαίας, κὰι σιδωνίας, κὰι
chetteas: de gētib9 quas negauit dn̄s filijs
χεττάιας, ἐκ τῶν ἐθνῶν ὧν ἀπεῖπε κύριος τοῖς υἱοῖς
iſrael dicēs: nō ingrediemini ad eos: τ ipſi — Exo.3.b.
ἰσραὴλ λέγων, ὀυκ ἐισελεύσεσθε ἐις ἀυτούς, κὰι ἀυτοὶ
nō ingredietur ad vos: ne inclinēt cor-
ὀυκ ἐισελεύσονται ἐις ὑμᾶς, ἵνα μὴ ἐκκλίνωσι τὰς καρ-
da vr̃a poſt idola eoꝝ: ad hos copu-
δίας ὑμῶν ὀπίσω τῶν ἐιδώλων ἀυτῶν, ἐις ἀυτοὺς ἐκολ-
lat9 eſt ſalomō vt amaret. τ fuerūt ei vxo-
λήθη σολομὼν τοῦ ἀγαπῆσαι. κὰι ἦσαν ἀυτῷ γυναῖ-
res imperātes ſeptingēte: τ cōcubine trecente. — Can.6.c.
κες ἄρχουσαι ἑπτακόσιαι, κὰι παλλακὰι τριακόσιαι.
τ auerterūt mulieres eius cor eius.
κὰι ἔκλινον ἁι γυναῖκες ἀυτοῦ τὴν καρδίαν ἀυτοῦ.
τ factū eſt in tēpoꝛe ſenectutis ſalomonis mulieres
κὰι ἐγένετο ἐν καιρῷ γήρους σολομῶντος ἁι γυναῖκες
eius auerterūt coꝛ eius poſt deos alie-
ἀυτοῦ ἐξέκλιναν τὴν καρδίαν ἀυτοῦ ὀπίσω θεῶν ἑτέ-
nos: τ nō erat coꝛ eius perfectū cū
ρων, κὰι ὀυκ ἦν ἡ καρδία ἀυτοῦ τελεία μετὰ τοῦ
dn̄o deo ſuo: ſicut coꝛ dauid
κυρίου τοῦ θεοῦ ἀυτοῦ, καθὼς ἡ καρδία δαυίδ τοῦ
patris ſui. τ abijt ſalomon poſt aſtar- — ifrae co.
πατρὸς ἀυτοῦ. κὰι ἐπορεύθη σολομὼν ὀπίσω τῆς ἀστάρ-
tes deā ſidonioꝝ: τ poſt melchom abominationē
της θεοῦ σιδωνίων, κὰι ὀπίσω μελχὼμ βδελύγματος
ammon. τ fecit ſalomon malū corā do-
ἀμμών. κὰι ἐποίησε σολομὼν τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυ- — D
mino: τ nō eſt ſecutus dn̄m vt dauid pa-
ρίου, κὰι ὀυκ ἐπορεύθη ὀπίσω κυρίου ὡς δαυίδ ὁ πα- — B
ter eius. tūc edificauit ſalomon excelſum cha-
τὴρ ἀυτοῦ. τότε ᾠκοδόμησε σολομὼν ὑψηλὸν τῷ χα-
mos idolo moab in mōte qui cōtra faciē
μὼς ἐιδώλῳ μωὰβ ἐν τῷ ὄρει τῷ κατὰ πρόσωπον
hieruſalem: τ melchom idolo filioꝝ ammō.
ἱερουσαλὴμ, κὰι τῷ μελχὼμ ἐιδώλῳ υἱῶν ἀμμών.
τ ſic fecit vniuerſis vxoꝛibus ſuis
κὰι ὅυτως ἐποίησε πάσαις ταῖς γυναιξὶν ἀυτοῦ ταῖς
alienigenis: adolebāt thura τ imolabāt idolis ſuis: τ
ἀλλοτρίαις, ἐθυμίων κὰι ἔθυον τοῖς ἐιδώλοις ἀυτῶν. κὰι
irat9 eſt dn̄s cōtra ſalomonē: ꝙ auerſū eēt coꝛ
ὀργίσθη κύριος ἐπὶ σολομῶντι, ὅτι ἐξέκλινεν ἡ καρδία
eius a dn̄o deo iſrael q̄ apparuerat ei
ἀυτοῦ ἀπὸ κυρίου θεοῦ ἰσραὴλ τοῦ ὀφθέντος ἀυτῷ
bis: τ pꝛeceperat ei de verbo hoc:
δίς, κὰι ἐντειλαμένου ἀυτῷ ὑπὲρ τοῦ λόγου τούτου,
omnino ne ſequeretur deos alienos. τ
τοπαράπαν μὴ πορευθῆναι ὀπίσω θεῶν ἑτέρων. κὰι
nō cuſtodiuit q̄ mādauit ei dn̄s. τ dixit — Deu. 30.d.
ὀυκ ἐφύλαξεν ἃ ἐνετείλατο ἀυτῷ κύριος. κὰι εἶπε
dn̄s ad ſalomonē: quia facta ſūt hec te-
κύριος πρὸς σολομῶντα, ἀνθ᾽ ὧν ἐγένετο ταῦτα μετὰ
cum: τ nō cuſtodiſti pꝛecepta mea τ mā-
σοῦ, κὰι ὀυκ ἐφύλαξας τὰς ἐντολάς μου κὰι τὰ προσ-
data mea q̄ mādaui tibi: dirūpēs ſcin-
τάγματά μου ἃ ἐνετειλάμην σοι, διαρρήσσων διαρρή-
dam regnū tuū de manu tua: τ dabo
ξω τὴν βασιλείαν σου ἐκ χειρός σου, κὰι δώσω
illud ſeruo tuo. verūtū in diebus tuis
ἀυτὴν τῷ δούλῳ σου. πλὴν ἐν ταῖς ἡμέραις σου
nō faciā hec pp dauid patrē tuū: de
ὀυ ποιήσω ταῦτα διὰ δαυίδ τὸν πατέρα σου, ἐκ
manu filij tui capiā illud: ſed totū
χειρὸς τοῦ υἱοῦ σου λήψομαι ἀυτήν, πλὴν ὅλην τὴν — C E
regnū nō capiā: ſceptrū vnū dabo filio
βασιλείαν ὀυ μὴ λάβω, σκῆπτρον ἓν δώσω τῷ υἱῷ
tuo pp dauid ſeruū tuū: τ pp
σου διὰ δαυίδ τὸν δοῦλόν μου, κὰι διὰ

© Biblioteca Nacional de España

hieruſalem ciuitatē: quā elegi. ⁊ ſuſcitauit domi
ἱερουσαλὴμ τὴν πόλιν, ἣν ἐξελεξάμην. καὶ ἤγειρε κύρι-
nus aduerſariū ſalomoni adar idumeū de
ος σατὰν τῷ σολομῶντι τὸν ἀδὰρ τὸν ἰδουμαῖον ἐκ τοῦ
Ero.3.b. ſemine regni in idumea. ⁊ factū
σπέρματος τῆς βασιλείας ἐν τῇ ἰδουμαίᾳ. καὶ ἐγένε-
eſt cū diſperderet dauid edom cū iret
το ἐν τῷ ἐξολοθρεύειν δαυὶδ τὸν ἐδὼμ ἐν τῷ πορευθῆ-
ioab pꝛinceps milicie ad ſepeliēdū inter
ναι ἰωὰβ τὸν ἄρχοντα τῆς στρατιᾶς θάπτειν τοὺς τραυ-
fectos: ⁊ occiderūt omē maſculinū in idumea: qꝛ ſex mē
Can. 6.c. ματίας, καὶ ἔκοψαν πᾶν ἀρσενικὸν ἐν τῇ ἰδουμαίᾳ, ὅτι ἑξά-
ſibus morat⁹ eſt ibi ioab ⁊ oīs iſrael donec in
μηνον ἐνεκάθητο ἐκεῖ ἰωὰβ καὶ πᾶς ἰσραὴλ ἕως οὗ ἐξω-
teremit omē maſculinū de idumea. ⁊ fu
λόθρευσε πᾶν ἀρσενικὸν ἐκ τῆς ἰδουμαίας. καὶ ἀπέ-
git adar ipſe ⁊ viri idumei ſerui
δρα ἀδὰρ αὐτὸς καὶ ἄνδρες ἰδουμαῖοι δοῦλοι
ſeruoꝝ patris eius cum eo: ⁊ in-
τῶν παίδων τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ εἰ-
greſſus ē in egyptū. ⁊ adar puer paruus: ⁊ ſur
σῆλθεν εἰς αἴγυπτον. καὶ ἀδὰρ παιδάριον μικρόν, καὶ ἀνί-
gunt de madiā ⁊ veniūt in pharan: ⁊ capiūt
ifra co. στανται ἐκ μαδιὰμ καὶ ἔρχονται εἰς φαράν, καὶ λαμβάνου-
viros ſecum: ⁊ veniūt ad pharaonē re
σιν ἄνδρας μεθ' ἑαυτῶν, καὶ ἔρχονται πρὸς φαραὼ βα-
gem egypti. ⁊ ingreſſus eſt adar ad pharaonē: ⁊
σιλέα αἰγύπτου. καὶ εἰσῆλθεν ἀδὰρ πρὸς φαραώ, καὶ
D dedit ei pharaō domū: ⁊ panes cōſtituit ei:
B ἔδωκεν αὐτῷ φαραὼ οἶκον, καὶ ἄρτους διέταξεν αὐτῷ,
⁊ terrā dedit ei. ⁊ inuenit adar grām corā
καὶ γῆν ἔδωκεν αὐτῷ. καὶ εὗρεν ἀδὰρ χάριν ἐναντίον
pharaōe valde: ⁊ dedit ei vxorē ſoro-
φαραὼ σφόδρα, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ γυναῖκα τὴν ἀδελ
rem vxoris ſue: germanā thechephenes
φὴν τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, τὴν ἀδελφὴν θεχεφεινὴς τὴν
maiorē. ⁊ peperit ei ſoror thechephenes adar
μείζω. καὶ ἔτεκεν αὐτῷ ἡ ἀδελφὴ θεχεφεινὴς τῷ ἀδὰρ
ganibath filiū ſuū. ⁊ nutriuit eū thechephenes
τὸν γανηβὰθ υἱὸν αὐτῆς. καὶ ἐξέθρεψεν αὐτὸν θεχεφεινὴς
in medio domus pharaōis. ⁊ erat ganibath in domo
ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου φαραώ. καὶ ἦν γανηβὰθ ἐν τῷ οἴκῳ
pharaōis in medio filioꝝ pharaōis. ⁊ adar audiuit
φαραὼ ἐν μέσῳ τῶν υἱῶν φαραώ. καὶ ἀδὰρ ἤκουσεν
in egypto qꝫ dormiuit dauid cum patri
ἐν αἰγύπτῳ ὅτι κεκοίμηται δαυὶδ μετὰ τῶν πατέ-
bus ſuis: ⁊ qꝫ mortu⁹ eſt ioab pꝛinceps mi-
ρων αὐτοῦ, καὶ ὅτι τέθνηκεν ἰωὰβ ὁ ἄρχων τῆς στρα
licie: ⁊ dixit adar ad pharaōē: dimitte me
Geñ. 50.d. τιᾶς, καὶ εἶπεν ἀδὰρ πρὸς φαραώ, ἐξαπόστειλόν με
⁊ reuertar in terrā meā. ⁊ dixit pharao
καὶ ἀναστρέψω εἰς τὴν γῆν μου. καὶ εἶπε φαραὼ τῷ
adar: quare tu indiges mecū: qꝛ ecce tu que-
ἀδάρ, τίνι σὺ ἐλαττονῇ μετ' ἐμοῦ, ὅτι ἰδοὺ σὺ ζη-
ris ire ad terrā tuā? ⁊ dixit ei
τεῖς ἀπελθεῖν εἰς τὴν γῆν σου; καὶ εἶπεν αὐτῷ
adar: minime: qꝛ dimittens mittes me.
ἀδάρ, μηδαμῶς, ὅτι ἐξαποστέλλων ἐξαποστελεῖς με.
⁊ ſuſcitauit de⁹ aduerſariū ei rezon filiū eliada:
καὶ ἤγειρε θεὸς σατὰν αὐτῷ τὸν ῥεζὼν υἱὸν ἐλιαδά,
qui fugerat ab adarezer rege ſoeba dño ſuo.
ὃς ἔφυγεν ἀπὸ ἀδαρεζὲρ βασιλέως σοιβὰ κυρίου αὐ-
⁊ cōgregati ſūt cōtra eū viri: ⁊ erat
τοῦ. καὶ συνηθροίσθησαν ἐπ' αὐτὸν ἄνδρες, καὶ ἦν
E pꝛinceps agminū: ⁊ cepit dama-
C ἄρχων συστρεμμάτων, καὶ προκατελάβετο τὴν δαμα
ſcū: ⁊ habitauit in ea ⁊ regnauit in da
σκόν, καὶ ἐκάθισεν ἐν αὐτῇ καὶ ἐβασίλευσεν ἐν δα-
maſco. ⁊ erat aduerſari⁹ iſrael cūctis die
μασκῷ. καὶ ἦν σατὰν τῷ ἰσραὴλ πάσας τὰς ἡμέ-
bus ſalomonis. hoc malū
ρας σολομῶντος. αὕτη ἡ κακία

ieruſalē quā elegi. Suſcitauit autem dominus aduerſarium ſalomoni adad idumeū de ſemine regio: qui erat in edom. Cū ei eſſet dauid in idumea: & aſcendiſſet ioab princeps militie ad ſepeliendum eos qui fuerāt īterfecti: & occidiſſet oē maſculinū in idumea. Sex ei mēſibus ibi moratus ē ioab & oīs iſrael donec interimeret oē maſculinū in idumea: fugit adad ipſe & viri idumei dē ſeruis patris eius cū eo vt ingrederetur egyptū. Erat autem adad puer paruulus. Cumqꝫ ſurrexiſſent de madian: venerūt ī pharan. Tulerūtqꝫ ſecū viros de pharā & introierunt egyptū ad pharaonem regē egypti. Qui dedit ei domum & cibos conſtituit: & terrā delegauit. Et inuenit adad gratiam coram pharaone valde: intātū vt daret ei vxorē ſororem vxoris ſue germanam thafnes regine. Gēuitqꝫ ei ſoror thafnes genebath filiū & nutriuit eū thafnes in domo pharaōis. Eratqꝫ genebath habitās apud pharaonē cū filiis eius. Cūqꝫ audiſſet adad in egypto dormiſſe dauid cum patribus ſuis: & mortuū eē ioab principem militie: dixit pharaoni. Dimitte me vt vadam in terrā meam. Dixitqꝫ ei pharao. Qua enim re apud me indiges vt q̄ras ire ad terrā tuā. At ille rñdit. Nulla. Sed obſecro te vt dimittas me. Suſcitauit quoqꝫ ei deus aduerſariū razon filiū eliadam qui fugerat adadezer regem ſaba dñm ſuū: & congregauit cōtra eū viros: & factus ē princeps latronū cū interficeret eos dd. abierūtqꝫ damaſcū & hītauerīt ibi: & cōſtituerūt eū regē in damaſco: eratqꝫ aduerſarius iſrael cunctis diebus ſalomōis. Et hoc ē malum

ירושלם אשר בחרתי: ויקם
יהוה שטן לשלמה את הדד
האדמי מזרע המלך הוא באדום:
ויהי בהיות דוד את אדום בעלות
יואב שר הצבא לקבר את
החללים ויך כל זכר באדום: כי
ששת חדשים ישב שם יואב
וכל ישראל עד הכרית כל זכר
באדום, ויברח אדד הוא ואנשים
אדמיים מעבדי אביו אתו לבוא
מצרים והדד נער קטן: ויקמו
ממדין ויבאו פארן ויקחו
אנשים עמם מפארן ויבאו
מצרים אל פרעה מלך מצרים
ויתן לו בית ולחם אמר לו וארץ
נתן לו: וימצא הדד חן בעיני
פרעה מאד ויתן לו אשה את אחות
אשתו אחות תחפנס הגבירה:
ותלד לו אחות תחפנס את גנבת
בנו ותגמלהו תחפנס בתוך בית
פרעה ויהי גנבת בית פרעה
בתוך בני פרעה: והדד שמע
במצרים כי שכב דוד עם אבתיו
וכי מת יואב שר הצבא ויאמר
הדד אל פרעה שלחני ואלך אל
ארצי: ויאמר לו פרעה כי מה
אתה חסר עמי והנך מבקש ללכת
אל ארצך ויאמר לא כי שלח
תשלחני: ויקם אלהים לו שטן
את רזון בן אלידע אשר ברח
מאת הדדעזר מלך צובה
אדניו: ויקבץ עליו אנשים ויהי
שר גדוד בהרג דוד אתם וילכו
דמשק וישבו בה וימלכו
בדמשק: ויהי שטן לישראל
כל ימי שלמה ואת הרעה

קום
היה עלה
שור
נכה
שש
כרת
ברח
בוא לקח
נתן
מצא
איש אח
גבר
ילד
גמל
היה
מות שור
הלך
הנה בקש
קום
קבץ היה
גדד
מלך
יום רוע

© Biblioteca Nacional de España

אשר הדד ויקץ בישראל וימלך קוץ
על ארם: וירבעם בן נבט אפרתי
מן הצרדה ושם אמו צרועה
אשה אלמנה עבד לשלמה איש
וירם יד במלך: וזה הדבר אשר רום
הרים יד במלך שלמה בנה את
המלוא סגר את פרץ עיר דוד
אביו: והאיש ירבעם גבור חיל גבר
וירא שלמה את הנער כי עשה ראה
מלאכה הוא ויפקד אתו לכל לאך פקד
סבל בית יוסף: ויהי בעת ההיא
וירבעם יצא מירושלם וימצא מצא
אתו אחיה השילני הנביא נבא
בדרך והוא מתכסה בשלמה כסה
חדשה ושניהם לבדם בשדה: שנה בדד
ויתפש אחיה בשלמה החדשה תפש
אשר עליו ויקרעה שנים עשר קרע
קרעים: ויאמר לירבעם קח לקח
לך עשרה קרעים כי כה אמר
יהוה אלהי ישראל הנני קרע
את הממלכה מיד שלמה מלך
ונתתי לך את עשרה השבטים: נתן
והשבט האחד יהיה לו למען היה
עבדי דוד ולמען ירושלם העיר
אשר בחרתי בה מכל שבטי
ישראל: יען אשר עזבוני
וישתחוו לעשתרת אלהי שחה
צדנין לכמוש אלהי מואב
ולמלכם אלהי בני עמון ולא
הלכו בדרכי לעשות הישר בעיני עשה
וחקתי ומשפטי כדוד אביו: חקק שפט
ולא אקח את כל הממלכה מידו לקח
כי נשיא אשתנו כל ימי חייו נשא שות יום חיה
למען דוד עבדי אשר בחרתי
אתו אשר שמר מצותי צוה
וחקתי: ולקחתי המלוכה מיד מלך

adad & odium contra iſrael: regnauitq; in ſyria. Hieroboam quoq; filius nabath efrateus de ſareda ſeru⁹ ſalomõis cuius mater erat nomine ſerua mulier vidua: leuauit manũ cõtra regem. Et hec eſt cauſa rebelliõis aduerſus eũ: qa ſalomõ edificauit mello & coequauit voraginẽ ciuitatis dauid patris ſui. Erat ãt hieroboã vir fortis & potẽs. Vidẽſq; ſalomõ adoleſcẽtẽ bone indolis & induſtriũ: cõſtituerat eũ p̄fectũ ſuper tributa vniuerſe dom⁹ ioſeph. Factũ eſt igitur ĩ tp̄e illo vt hieroboam egrederetur de ieruſalẽ & iueniret eũ abias ſylonites ꝓpheta in via opertus pallio nouo. Erãt autem duo tantum in agro. Apphẽdẽſq; abias pallium ſuum nouum quo coopertus erat ſcidit in duodecim partes: & ait ad hieroboam. Tolle tibi decem ſciſſuras. Hec enim dicit dominus deus iſrael. Ego ſcindam regnum de manu ſalomonis: & dabo tibi decem tribus. Porro vna tribus remanebit ei propter ſeruũ meũ dauid: & ieruſalem ciuitatem quã elegi ex omnibus tribubus iſrael: eo ꝙ dereliq̃rit me: & adorauerit aſtherthẽ deam ſidoniorum & chamos deum moab: & moloch deum filiorum ammon: & non ãbulauerit in viis meis vt faceret iuſticiam corã me & precepta mea & iudicia ſicut dd̃ pr̃ eius. Nec auferam om̃e regnum de manu eius: ſed ducem ponã eũ cũctis diebus vite ſue propter dauid ſeruum meum quem elegi: qui cuſtodiuit mandata mea & p̄cepta mea. Auferã autem regnũ de manu

qđ fecit adar. ⁊ graue fuit cõtra iſrael: ⁊ regna
ἣν ἐποίησεν ἀδάρ. καὶ ἐβαρύνθη ἐπὶ ἰσραήλ, καὶ ἐβασί
uit in terra edom. ⁊ hieroboã filius nabat ephra
λευσεν ἐν γῆ ἐδώμ. καὶ ἱεροβοὰμ υἱὸς ναβὰτ ὁ ἐφρα
te⁹ de ſarira filius mulieris vidue ſeruus ſalo
θὶ ἐκ τῆς σαριρὰ υἱὸς γυναικὸς χήρας δοῦλος τοῦ σολο-
monis: ⁊ hanc rem fecit: ꝙ eleuauit
μῶντος, καὶ τοῦτο τὸ πρᾶγμα ἐποίησεν, ὡς ἐπῆρε
manũ cõtra regem ſalomonẽ. ⁊ rex
τὴν χεῖρα ἐπὶ τὸν βασιλέα σολομῶντα. καὶ ὁ βα
ſalomon edificauit arcem: ⁊ conclu
σιλεὺς σολομὼν ᾠκοδόμησε τὴν ἄκραν, καὶ συνέκλει-
ſit ſepem ciuitatis dauid patris ſui.
σε τὸν φραγμὸν τῆς πόλεως δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐ
⁊ homo hieroboam fortis robore. ⁊
τοῦ. καὶ ὁ ἄνθρωπος ἱεροβοὰμ ἰσχυρὸς δυνάμει. καὶ
vidit ſalomon adoleſcentẽ ꝙ vir operũ eſt: ⁊
εἶδε σολομὼν τὸ παιδάριον ὅτι ἀνὴρ ἔργων ἐςί, καὶ
conſtituit eũ ſup tributa domus ioſeph. ⁊
κατέςησεν αὐτὸν ἐπὶ τὰς ἄρσεις οἴκου ἰωσήφ. καὶ
factũ eſt in tp̄e illo ⁊ hieroboã egreſſus ẽ de
ἐγένετο ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ καὶ ἱεροβοὰμ ἐξῆλθεν ἐξ
hieruſalem: ⁊ inuenit eũ achia ſylonites pro
ἱερουσαλήμ, καὶ εὗρεν αὐτὸν ἀχία ὁ συλωνίτης ὁ προ
pheta in via: ⁊ ſeparauit eũ a via.
φήτης ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ἀπέςησεν αὐτὸν ἐκ τῆς ὁδοῦ.
⁊ achia indutus veſte noua: ⁊ am
καὶ ἀχία περιβεβλημένος ἱμάτιον καινόν, καὶ ἀμφό
bo ſoli in agro. ⁊ app̄hẽdit achia
τεροι μόνοι ἐν τῷ πεδίῳ. καὶ ἐπελάβετο ἀχία τοῦ
palliũ ſuũ nouũ qđ erat ſup ſe: ⁊ ſcidit
ἱματίου αὐτοῦ τοῦ καινοῦ τοῦ ἐπ᾽ αὐτῷ, καὶ διέρρηξεν
illud duodeciꝫ ſciſſuras. ⁊ ait hieroboã: tol
αὐτὸ δώδεκα ῥήγματα. καὶ εἶπε τῷ ἱεροβοάμ, λά
le tibi decẽ ſciſſuras: qꝛ hec dicit dñs
βε σεαυτῷ δέκα ῥήγματα, ὅτι τάδε λέγει κύριος
deus iſrael. ecce ego ſcindã regnũ de ma-
ὁ θεὸς ἰσραήλ. ἰδοὺ ἐγὼ ῥήσσω τὴν βασιλείαν ἐκ χει
nu ſalomonis: ⁊ dabo tibi decẽ ſceptra: ⁊
ρὸς σολομῶντος, καὶ δώσω σοι δέκα σκῆπτρα, καὶ
duo ſceptra erũt ei: ꝑꝑ ſeruũ meũ dauid:
δύο σκῆπτρα ἔςαι αὐτῷ, διὰ τὸν δοῦλόν μου δαυίδ,
⁊ ꝑꝑ hieruſalem ciuitatẽ: quã elegi in ea
καὶ διὰ ἱερουσαλὴμ τὴν πόλιν, ἣν ἐξελεξάμην ἐν αὐτῇ
de oibus tribub⁹ iſrael: eo ꝙ dereliquit
ἐκ πασῶν τῶν φυλῶν ἰσραήλ, ἀνθ᾽ ὧν ἐγκατέλιπέ
me ⁊ ſeruiuit aſtarte abominatiõi ſidonioꝝ: ⁊
με καὶ ἐδούλευσε τῇ ἀςάρτῃ βδελύγματι σιδωνίων, καὶ
chamos idolo moab: ⁊ melchom deſpe-
τῷ χαμὼς εἰδώλῳ μωάβ, καὶ τῷ μελχὸμ προσοχ
ctioni filioꝝ ammõ: ⁊ nõ ambulauit in viis
θίσματι υἱῶν ἀμμών, καὶ οὐκ ἐπορεύθη ἐν ταῖς ὁδοῖς
meis vt faceret rectũ corã me ⁊ pre g.co.
μου τοῦ ποιῆσαι τὸ εὐθὲς ἐνώπιόν μου καὶ τὰ προ-
cepta mea ⁊ iuſtificatiões meas: ſicut fe
ςάγματά μου καὶ τὰ δικαιώματά μου, καθὼς ἐποίη
cit dauid pater eius. ⁊ nõ auferã totũ
σε δαυὶδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ. καὶ οὐ λήψομαι ὅλην τὴν
regnum de manu eius: ꝙ defendẽs de
βασιλείαν ἐκ χειρὸς αὐτοῦ, ὅτι ἀντιταςόμενος ἀν
fendam eum cũctis diebus vite ſue
τιτάξομαι αὐτῷ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ
ꝑꝑ dauid ſeruũ meũ: quẽ elegi eũ: q̃
διὰ δαυὶδ τὸν δοῦλόν μου, ὃν ἐξελεξάμην αὐτόν, ὃς
cuſtodiuit mãdata mea ⁊ iuſtificatiões meas.
ἐφύλαξε τὰς ἐντολάς μου καὶ τὰ δικαιώματά μου.
⁊ auferã regnum de manu
καὶ λήψομαι τὴν βασιλείαν ἐκ χειρὸς

F

© Biblioteca Nacional de España

filij eius: ⁊ dabo tibi decẽ ſceptra:
τοῦ ὑιοῦ ἀυτοῦ, καὶ δώσω σοι τὰ δέκα σκῆπτρα,
at filio eius dabo duo ſceptra: vt ſit po
τῷ δὲ ὑιῷ ἀυτοῦ δώσω τὰ δύο σκῆπτρα, ὅπως ἦ θέ
ſitio ſeruo meo dauid cũctis diebus co
σις τῷ δούλῳ μου δαυὶδ· πάσας τὰς ἡμέρας ἐνώπι
rã me in hieruſalem ciuitate:quã elegi mi
όν μου ἐν ἱερουσαλὴμ τῇ πόλει, ἣν ἐξελεξάμην ἐμαυ=
hi vt ponerem nomẽ meũ ibi. ⁊ te aſſumã
τῷ τοῦ θέσθαι τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ. καὶ σὲ λήψομαι
⁊ regnabis in q̃b⁹ deſiderat aĩa tua: ⁊ tu
καὶ βασιλεύσεις ἐν οἷς ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχή σου, καὶ σὺ
eris rex ſup̃ iſrael. ⁊ erit ſi cuſtodieris om
ἔσῃ βασιλεὺς ἐπὶ ἰσραήλ. καὶ ἔσαι ἐὰν φυλάξῃς πάν
nia que precepero tibi: ⁊ ãbulaueris in
G τα ὅσα ἂν ἐντείλωμαί σοι, καὶ πορευθῇς ἐν ταῖς ὁ=
vijs meis: ⁊ feceris rectũ corã me vt cu=
δοῖς μου, καὶ ποιήσῃς τὸ ἐυθὲς ἐνώπιόν μου τοῦ φυ
ſtodias oĩa mãdata mea ⁊ precepta
λάξαι πάντα τὰ προςάγματά μου καὶ τὰς ἐντολάς
mea: ſicut fecit dauid ſeruus me⁹: ⁊ e=
μου, καθὼς ἐποίησε δαυὶδ ὁ δοῦλός μου, καὶ ἔσο=
ro tecum: ⁊ edificabo tibi domũ fidelẽ: quo
μαι μετὰ σοῦ, καὶ ὀικοδομήσω σοι ὄικον πισόν, κα
modo edificaui dauid: ⁊ tradã tibi iſrael:
θὼς ᾠκοδόμησα τῷ δαυὶδ, καὶ δώσω σοι τὸν ἰσραήλ,
⁊ affligam ſemẽ dauid p̃p̃ hec: verũtñ
καὶ κακουχήσω τὸ σπέρμα δαυὶδ διὰ ταῦτα, πλὴν
F nõ cũctis diebus. ⁊ queſiuit ſalomon vt in
ὀυ πάσας τὰς ἡμέρας. καὶ ἐζήτησε σολομὼν τοῦ θα
terficeret hieroboã: ⁊ ſurrexit ⁊ aufugit in egy
νατῶσαι τὸν ἱεροβοὰμ, καὶ ἀνέστη καὶ ἀπέδρα ἐις ἄιγυ
ptum ad ſuſac regem egypti: ⁊ fuit in egy=
πτον πρὸς σουσακ βασιλέα ἀιγύπτου, καὶ ἦν ἐν ἀιγύ
pto donec mortu⁹ eſt ſalomon. ⁊ reliqua verborũ
πτῳ ἕως ἀπέθανε σολομών. καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων
ſalomonis ⁊ omnia que fecit ⁊ omnis
2.Pa. 9.g. σολομῶντος καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν καὶ πᾶσα ἡ
ſapiẽtia eius: nonne hec ſcripta ſũt in li
φρόνησις ἀυτοῦ, ὀυκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐν βι=
bro verbo⁊ dierũ ſalomonis: ⁊ dies quos
βλίῳ λόγων ἡμερῶν σολομῶντος; καὶ αἱ ἡμέραι ἃς
regnauit ſalomon in hieruſalem: quadraginta anni
ἐβασίλευσε σολομὼν ἐν ἱερουσαλήμ, τεσσαράκοντα ἔτη
ſup̃ omnẽ iſrael. ⁊ dormiuit ſalomõ cum
ἐπὶ πάντα ἰσραήλ. καὶ ἐκοιμήθη σολομὼν μετὰ τῶν
patribus ſuis: ⁊ ſepelierũt eũ in ciuitate dauid
πατέρων ἀυτοῦ, καὶ ἔθαψαν ἀυτὸν ἐν πόλει δαυὶδ
patris ſui: ⁊ regnauit roboam fili⁹
τοῦ πατρὸς ἀυτοῦ, καὶ ἐβασίλευσεν ῥοβοὰμ ὁ ὑιὸς
eius pro eo.
ἀυτοῦ ἀντ᾽ ἀυτοῦ.

Ca.12.

A Et abijt rex roboam in ſicema:
Καὶ ἐπορεύθη ὁ βασιλεὺς ῥοβοὰμ ἐις σίκημα,
quia in ſicema veniebãt omnis iſrl̃ ad cõſtituẽdũ regẽ e=
ὅτι ἐις σίκημα ἤρχοντο πᾶς ἰσραὴλ βασιλεῦσαι ἀυ
um. ⁊ factũ eſt vt audiuit hieroboã filius nabat ⁊
τόν. καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ἱεροβοὰμ ὑιὸς ναβὰτ καὶ
eo adhuc ẽte in egypto: vt fugit a facie
ἀυτοῦ ἔτι ὄντος ἐν ἀιγύπτῳ, ὡς ἔφυγεν ἐκ προσώπου
regis ſalomonis: ⁊ manebat in egypto:
τοῦ βασιλέως σολομῶντος, καὶ ἐκάθητο ἐν ἀιγύπτῳ,
⁊ miſerũt ⁊ vocauerũt eũ: ⁊ venit hierobo
2.Pa. 10.a. καὶ ἀπέστειλαν καὶ ἐκάλεσαν ἀυτόν, καὶ ἦλθεν ἱεροβο
am ⁊ oĩs pp̃ls iſrael. ⁊ locutus eſt pp̃ls ad
ὰμ καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἰσραήλ. καὶ ἐλάλησεν ὁ λαὸς πρὸς
regem roboam dicẽtes: pater tuus durũ ipoſuit
τὸν βασιλέα ῥοβοὰμ λέγοντες, ὁ πατήρ σου ἐσκλήρυνε τὸν
iugũ nr̃m: ⁊ tu nũc eleua de ſeruitute p̃ris
κλοιὸν ἡμῶν, καὶ σὺ νῦν κούφισον ἀπὸ τῆς δουλείας τοῦ πατρός
tui dura: ⁊ de iugo eius graui:
σου τῆς σκληρᾶς, καὶ ἀπὸ τοῦ κλοιοῦ ἀυτοῦ τοῦ βαρέως,

filij ei⁹: & dabo tibi decem tribus: filio autem eius dabo tribum vnam vt remãeat lucerna dauid ſeruo meo cunctis diebus coram me in ieruſalem ciuitate quam elegi: vt eẽt nomen meum ibi. Te aũt aſſumã & regnabis ſuper omnia que deſiderat aĩa tua: eriſq; rex ſuper iſrael. Si igitur audieris omnia que precepo tibi: & ambulaueris in viis meis: & feceris qđ rectũ eſt coram me cuſtodiẽs mãdata mea & p̃cepta mea: ſicut fecit dđ ſeruus meus: ero tecum & edificabo tibi domũ fidelẽ: quõ edificaui dđ domũ: & tradã tibi iſrl̃: & affligã ſemen dđ ſuper hoc: verũtñ non cunctis diebus. Voluit ergo ſalomon interficere hieroboã: qui ſurrexit & aufugit in egyptum ad ſeſac regem egypti: & fuit ĩ egypto vſq; ad mortem ſalomonis. Reliquũ aũt verborum ſalomonis & omnia q̃ fecit & ſapĩa eius: ecce vniuerſa ſcripta ſunt in libro verborũ ſalomonis. Dies autem quos regnauit ſalomõ in ieruſalem ſuper oẽm iſrael: quadraginta anni ſunt. Dormiuitq; ſalomon cum patribus ſuis & ſepultus eſt in ciuitate dđ p̃ris ſui: regnauitq; roboã filius eius p̃ eo. 12.

Venit autem roboã in ſychẽ. Illuc enĩ cõgregatus erat oĩs populus iſrael ad cõſtituẽdum eũ regẽ. At vero hieroboã fili⁹ nabath cum adhuc eſſet in egypto p̃fugus a facie ſalomõis regis: audita morte eius reuerſus ẽ de egypto. Miſeruntq; & vocauerũt eũ. Venit ergo hieroboã & oĩs mltitudo iſrael: & locuti ſunt ad roboã dicẽtes. Pater tuus duriſſimũ iugũ ĩpoſuit nobis: tu itaq; nũc ĩminue paululũ de impio p̃ris tui duriſſimo: & de iugo gra=

בְּנוֹ וּנְתַתִּיהָ לְּךָ אֵת עֲשֶׂרֶת
הַשְּׁבָטִים׃ וְלִבְנוֹ אֶתֵּן שֵׁבֶט אֶחָד
לְמַעַן הֱיוֹת נִיר לְדָוִיד עַבְדִּי כָּל
הַיָּמִים לְפָנַי בִּירוּשָׁלִַם הָעִיר
אֲשֶׁר בָּחַרְתִּי לִי לָשׂוּם שְׁמִי
שָׁם׃ וְאֹתְךָ אֶקַּח וּמָלַכְתָּ בְּכֹל
אֲשֶׁר תְּאַוֶּה נַפְשֶׁךָ וְהָיִיתָ מֶּלֶךְ
עַל יִשְׂרָאֵל׃ וְהָיָה אִם תִּשְׁמַע
אֶת כָּל אֲשֶׁר אֲצַוֶּךָ וְהָלַכְתָּ
בִדְרָכַי וְעָשִׂיתָ הַיָּשָׁר בְּעֵינַי לִשְׁמוֹר
חֻקּוֹתַי וּמִצְוֹתַי כַּאֲשֶׁר עָשָׂה דָּוִד
עַבְדִּי וְהָיִיתִי עִמָּךְ וּבָנִיתִי לְךָ בַיִת
נֶאֱמָן כַּאֲשֶׁר בָּנִיתִי לְדָוִד וְנָתַתִּי
לְךָ אֶת יִשְׂרָאֵל׃ וַאֲעַנֶּה אֶת זֶרַע
דָּוִד לְמַעַן זֹאת אַךְ לֹא כָל הַיָּמִים׃
וַיְבַקֵּשׁ שְׁלֹמֹה לְהָמִית אֶת
יָרָבְעָם וַיָּקָם יָרָבְעָם וַיִּבְרַח
מִצְרַיִם אֶל שִׁישַׁק מֶלֶךְ מִצְרַיִם
וַיְהִי בְמִצְרַיִם עַד מוֹת שְׁלֹמֹה׃
וְיֶתֶר דִּבְרֵי שְׁלֹמֹה וְכָל אֲשֶׁר
עָשָׂה וְחָכְמָתוֹ הֲלֹא הֵם כְּתֻבִים
עַל סֵפֶר דִּבְרֵי שְׁלֹמֹה׃ וְהַיָּמִים
אֲשֶׁר מָלַךְ שְׁלֹמֹה בִירוּשָׁלִַם עַל
כָּל יִשְׂרָאֵל אַרְבָּעִים שָׁנָה׃
וַיִּשְׁכַּב שְׁלֹמֹה עִם אֲבֹתָיו וַיִּקָּבֵר
בְּעִיר דָּוִד אָבִיו וַיִּמְלֹךְ רְחַבְעָם
בְּנוֹ תַּחְתָּיו׃ וַיֵּלֶךְ רְחַבְעָם
שְׁכֶם כִּי שְׁכֶם בָּא כָל יִשְׂרָאֵל
לְהַמְלִיךְ אֹתוֹ׃ וַיְהִי כִּשְׁמֹעַ
יָרָבְעָם בֶּן נְבָט וְהוּא עוֹדֶנּוּ
בְמִצְרַיִם אֲשֶׁר בָּרַח מִפְּנֵי הַמֶּלֶךְ
שְׁלֹמֹה וַיֵּשֶׁב יָרָבְעָם בְּמִצְרָיִם׃
וַיִּשְׁלְחוּ וַיִּקְרְאוּ לוֹ וַיָּבֹא יָרָבְעָם
וְכָל קְהַל יִשְׂרָאֵל וַיְדַבְּרוּ אֶל
רְחַבְעָם לֵאמֹר׃ אָבִיךָ הִקְשָׁה
אֶת עֻלֵּנוּ וְאַתָּה עַתָּה הָקֵל מֵעֲבֹדַת
אָבִיךָ הַקָּשָׁה וּמֵעֻלּוֹ הַכָּבֵד

נָתַן
הָיָה נוּר
יוֹם פָּנָה
לָקַח
אָוָה
שָׁמַע
עָשָׂה
הָיָה בָּנָה
אָמַן נָתַן
עָנָה
בָּקַשׁ מוּת
קוּם בָּרַח
רָבַע
שָׁכַב קָבַר
מָלַךְ
Cap. xij.
בּוֹא
הָיָה
פָּנָה
שָׁלַח קָרָא
בּוֹא דָּבַר
קָשָׁה
עָלַל קָלַל

© Biblioteca Nacional de España

אשר נתן עלינו ונעבדך׃ ויאמר   עבד
אליהם לכו עד שלשה ימים   הלך יום
ושובו אלי וילכו העם׃ ויועץ   יעץ
המלך רחבעם את הזקנים אשר
היו עמדים את פני שלמה אביו   היה
בהיתו חי לאמר איך אתם
נועצים להשיב את העם הזה   שוב
דבר׃ וידברו אליו לאמר אם
היום תהיה עבד לעם הזה   היה
ועבדתם ועניתם ודברת אליהם   ענה
דברים טובים והיו לך עבדים
כל הימים׃ ויעזב את עצת הזקנים   עזב
אשר יעצהו ויועץ את הילדים
אשר גדלו אתו אשר העמדים
לפניו׃ ויאמר אליהם מה אתם   פנה
נועצים ונשיב דבר את העם   שוב
הזה אשר דברו אלי לאמר הקל   קלל
מן העל אשר נתן אביך עלינו׃
וידברו אליו הילדים אשר גדלו   דבר
אתו לאמר כה תאמר לעם הזה   אמר
אשר דברו אליך לאמר אביך
הכביד את עלנו ואתה הקל   כבד עלל
מעלינו כה תדבר אליהם קטני
עבה ממתני אבי׃ ועתה אבי
העמיס עליכם על כבד ואני אסיף   עמס יסף
על עלכם אבי יסר אתכם בשוטים   שוט
ואני איסר אתכם בעקרבים׃   יסר
ויבוא ירבעם וכל העם אל   בוא
רחבעם ביום השלישי כאשר   שלש
דבר המלך לאמר שובו אלי
ביום השלישי׃ ויען המלך את   ענה
העם קשה ויעזב את עצת   עזב יעץ
הזקנים אשר יעצהו׃ וידבר   דבר
אליהם כעצת הילדים לאמר אבי
הכביד את עלכם ואני אסיף   עלל
על עלכם אבי יסר אתכם

uiſſimo qđ īpoſuit no-
bis: & ſuiem⁹ tibi. Qui
ait eis. Ite vſq; ad ter
tium diem
& reuertimini ad me.
Cũq; abiſſet ppl's iniit
cõſiliũ rex roboam cũ
ſenioribus qui
aſſiſtebant coram ſalo-
mone patre eius
cũ adhuc viueret: & ait
eis. Quod
datis conſilium vt rñ-
deam populo: qui
dixerunt ei. Si
hodie obedieris popu
lo huic
& ſeruieris & petitioni
eorũ ceſſeris: locutuſq;
fueris ad eos verba le-
nia: erunt tibi ſerui
cunctis diebus. Qui đ
reliqt conſilium ſenum
qđ dederant ei: & adhi
buit adoleſcentes
qui nutriti fuerant cũ
eo: & aſſiſtebant
illi: dixitq; ad eos.
Quod mihi
datis conſilium vt rñ-
deam populo
huic: qui dixerũt mi-
hi: leuius fac
iugum qđ īpoſuit pa-
ter tuus ſuper nos.
Et dixerunt ei iuuenes
qui nutriti fuerant
cũ eo. Sic loquere po
pulo huic:
qui locuti ſunt ad te di
centes. Pater tuus
aggrauauit iugum no
ſtrum: tu releua
nos. Sic loq̃ris ad eos.
Minimus digitus me⁹
groſſior eſt dorſo pr̃is
mei. Et nũc pater me⁹
poſuit ſup vos iugum
graue: ego aũt addam
ſup iugũ veſtrũ. Pater
meus cecidit vos flagel
lis: ego autẽ cedã vos
ſcorpionibus.
Venit ergo hieroboã
& omnis populus ad
roboã die tertia: ſi-
cut
locut⁹ fuerat rex dicẽs.
Reuertimini ad me
die tertia. Rñditq; rex
populo dura: đrelicto
cõſilio
ſeniorũ quod ei dede-
rant: & locutus eſt
eis ſm cõſiliũ iuuenũ
dicẽs. Pater meus
aggrauauit iugum ve-
ſtrum: ego autẽ addam
iugo veſtro. Pater me-
us cecidit vos

qđ dedit ſup nos: ⁊ ſeruiemus tibi. ⁊ ait
ὃυ ἔδωκεν ἐφ᾽ ἡμᾶς, καὶ δουλεύσομέν σοι. καὶ εἶπεν ὁ
rex ad eos: abite vſq; ad dies tres:
βασιλεὺς πρὸς αὐτούς, ἀπέλθετε ἕως ἡμερῶν τριῶν,
⁊ reuertimini ad me. ⁊ abierũt. ⁊ nũcia-
καὶ ἀναστρέψατε πρός με. καὶ ἀπῆλθον. καὶ ἀπήγγει
uit rex roboam ſenioribus: q erãt
λεν ὁ βασιλεὺς ῥοβοὰμ τοῖς πρεσβυτέροις, οἳ ἦσαν
aſſiſtentes corã ſalomone patre e-
παρεστηκότες ἐνώπιον σολομῶντος τοῦ πατρὸς αὐ-
ius: adhuc viuẽte eo: dicẽs: quõ vos conſuli
τοῦ, ἔτι ζῶντος αὐτοῦ, λέγων, πῶς ὑμεῖς βουλεύε-
tis vt rñdeã pp'lo huic verbũ? ⁊ locuti
τε ἵνα ἀποκριθῶ τῷ λαῷ τούτῳ λόγον; καὶ ἐλά-
ſunt ad eum dicẽtes: ſi in die hac
λησαν πρὸς αὐτὸν λέγοντες, εἰ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ
fueris ſeruus pp'lo huic: ⁊ ſeruieris eis:
ἔσῃ δοῦλος τῷ λαῷ τούτῳ, καὶ δουλεύσεις αὐτοῖς,
⁊ locut⁹ fueris ad eos verba bona: ⁊ e-
καὶ λαλήσεις πρὸς αὐτοὺς λόγους ἀγαθούς, καὶ ἔσον
runt tibi ſerui cũctis diebus. ⁊ dereli
ταί σοι δοῦλοι πάσας τὰς ἡμέρας. καὶ ἐγκατέλι-
quit cõſiliũ ſeniorũ qđ conſulue-
πε τὴν βουλὴν τῶν πρεσβυτέρων ἣν συνεβουλεύσαν-
rant ei: ⁊ iniit cõſiliũ cũ pue-
το αὐτῷ, καὶ συνεβουλεύσατο μετὰ τῶν παιδαρί
ris qui nutriti fuerãt cũ eo q aſſiſtebãt
ων τῶν ἐκτραφέντων μετ᾽ αὐτοῦ τῶν παρεστηκότων
ante faciẽ eius. ⁊ dixit eis: qđ vos
πρὸ προσώπου αὐτοῦ. καὶ εἶπεν αὐτοῖς, τί ὑμεῖς
conſulitis? ⁊ qđ rñdebo pp'lo huic qui lo
συμβουλεύετε; καὶ τί ἀποκριθῶ τῷ λαῷ τούτῳ τοῖς λα
cuti ſunt ad me ⁊ q dixerũt: releua a
λήσασι πρός με καὶ εἰρηκόσι, κούφισον ἀπὸ τοῦ
iugo qđ dedit pater tuus ſup nos. ⁊ locuti
κλοιοῦ οὗ ἔδωκεν ὁ πατήρ σου ἐφ᾽ ἡμᾶς. καὶ ἐλάλη-
ſunt ad eũ iuuenes qui nutriti fuerãt cũ
σαν πρὸς αὐτὸν τὰ παιδάρια τὰ ἐκτραφέντα μετ᾽
eo: ⁊ dixerũt: hec loqueris pp'lo huic:
αὐτοῦ, καὶ εἶπον, τάδε λαλήσεις τῷ λαῷ τούτῳ,
qui locuti ſunt ad te ⁊ q dixerũt: pater tuus
τοῖς λαλήσασι πρὸς σὲ καὶ εἰρηκόσιν, ὁ πατήρ σου
aggrauauit iugũ nr̃m: ⁊ tu nũc releua a
ἐβάρυνε τὸν κλοιὸν ἡμῶν, καὶ σὺ νῦν κούφισον ἀφ᾽ 2.Pa. 10.d.
nobis. hec dices ad eos: paruitas mea groſ
ἡμῶν. τάδε ἐρεῖς πρὸς αὐτούς, ἡ μικρότης μου πα
ſior eſt dorſo patris mei: ⁊ nũc
χυτέρα ἐστὶ τῆς ὀσφύος τοῦ πατρός μου, καὶ νῦν ὁ
pater meus ſtrauit vos in iugo graui:
πατήρ μου ἐπεσάξατο ὑμᾶς ἐν κλοιῷ βαρεῖ,
⁊ ego addã ſup iugũ vr̃m. pater
καὶ ἐγὼ προσθήσω ἐπὶ τὸν κλοιὸν ὑμῶν. ὁ πατήρ
meus cecidit vos flagellis: ⁊ ego cedam
μου ἐπαίδευσεν ὑμᾶς μάστιξι, καὶ ἐγὼ παιδεύσω
vos in ſcorpiõib⁹. ⁊ venit hieroboam ⁊ oĩs
ὑμᾶς ἐν σκορπίοις. καὶ παρεγένετο ἱεροβοὰμ καὶ πᾶς
iſrael ad regem roboam die tertia:
ἰσραὴλ πρὸς τὸν βασιλέα ῥοβοὰμ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ,
ſicut locutus eſt rex dicẽs: reuertimini ad
καθότι ἐλάλησεν ὁ βασιλεὺς λέγων, ἀναστρέψατε πρός
me die tertia. ⁊ rñdit rex ad
με τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ. καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς πρὸς
pp'lm dura: ⁊ dereliquit roboam cõſiliũ
τὸν λαὸν σκληρά. καὶ ἐγκατέλιπε ῥοβοὰμ τὴν βουλὴν
ſeniorum qđ cõſuluerũt ei: ⁊ locu
τῶν πρεσβυτέρων ἣν συνεβουλεύσαντο αὐτῷ, καὶ ἐλά-
tus eſt ad eos ſm cõſiliũ puerorũ di
λησε πρὸς αὐτοὺς κατὰ τὴν βουλὴν τῶν παιδαρίων λέ
cens: pater meus aggrauauit iugũ vr̃m: ⁊ ego ad
γων, ὁ πατήρ μου ἐβάρυνε τὸν κλοιὸν ὑμῶν, καὶ ἐγὼ προ
dam ſup iugũ vr̃m. pater me⁹ cecidit vos
θήσω ἐπὶ τὸν κλοιὸν ὑμῶν. ὁ πατήρ μου ἐπαίδευσεν ὑμᾶς

© Biblioteca Nacional de España

in flagellis ⁊ ego cedā vos in ſcorpiõibus. ⁊
ἐν μάστιξι καὶ ἐγὼ παιδεύσω ὑμᾶς ἐν σκορπίοις. καὶ
nõ audiuit rex pp̄lm: q: a dño erat
οὐκ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς τοῦ λαοῦ, ὅτι παρὰ κυρίου ἦν
B auerſio: vt firmaret dñs verbū ſuū qđ lo=
ἡ μεταστροφή, ὅπως στήσῃ κύριος τὸ ῥῆμα αὐτοῦ ὃ ἐλά
cut⁹ eſt in manu achia prophete ſylonite
λησεν ἐν χειρὶ ἀχία τοῦ προφήτου τοῦ συλωνίτου
ſup hieroboā filiū nabat. ⁊ vidit oīs iſrael: ꝙ
ἐπὶ ἱεροβοὰμ υἱοῦ ναβάτ. καὶ εἶδε πᾶς ἰσραήλ, ὅτι
nõ audiuit eos rex. ⁊ rñdit pp̄ls
οὐκ ἤκουσεν αὐτῶν ὁ βασιλεύς. καὶ ἀπεκρίθη ὁ λαὸς
regi dicēs: q̄ nobis pars in dauid: ⁊
τῷ βασιλεῖ λέγων, τίς ἡμῖν μερὶς ἐν δαυίδ; καὶ
nõ eſt nobis hereditas in filio ieſſe: currat
οὐκ ἔστιν ἡμῖν κληρονομία ἐν υἱῷ ἰεσσαί, ἀποτρεχέτω
vnuſqſq; in tabnaculū tuū iſrael: nūc paſce do
ἕκαστος εἰς τὸ σκήνωμά σου ἰσραήλ, νῦν βόσκε τὸν οἶ=
1.Pa. mum tuā dauid: ⁊ abijt iſrael in tabnacula ſua.
10.d. κόν σου δαυίδ, καὶ ἀπῆλθεν ἰσραὴλ εἰς τὰ σκηνώματα αὐ
⁊ filij iſrael habitātes in ci=
τοῦ. καὶ οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ οἱ κατοικοῦντες ἐν ταῖς πό
uitatib⁹ iuda: cõſtituerūt regē ſuper ſe roboā. ⁊
λεσιν ἰούδα, ἐβασίλευσαν ἐφ᾽ ἑαυτοῖς τὸν ῥοβοάμ. καὶ
miſit rex roboā adoram q̄ ſup
ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς ῥοβοὰμ τὸν ἀδωρὰμ τὸν ἐπὶ
tributū: ⁊ lapidauerūt eū in lapidib⁹ oīs
τοῦ φόρου, καὶ ἐλιθοβόλησαν αὐτὸν ἐν λίθοις πᾶς
iſrael ⁊ mortu⁹ eſt. ⁊ rex roboā p̄re
E ἰσραὴλ καὶ ἀπέθανε. καὶ ὁ βασιλεὺς ῥοβοὰμ ἔφθα
uenit aſcēdere ſup currū vt fugeret in hieruſa
σεν ἀναβῆναι ἐπὶ τὸ ἅρμα τοῦ φυγεῖν εἰς ἱερουσα
lem. ⁊ inobediēs fuit iſrl̄ in domū dauid vſq; in
λήμ. καὶ ἠθέτησεν ἰσραὴλ εἰς τὸν οἶκον δαυὶδ ἕως
diem hunc. ⁊ factū eſt vt audiuit oīs iſ
τῆς ἡμέρας ταύτης. καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσε πᾶς ἰσ=
C rael ꝙ reuerſus eēt hieroboā de egypto: ⁊ mi=
ραὴλ ὅτι ἀνέκαμψεν ἱεροβοὰμ ἐξ αἰγύπτου, καὶ ἀπέ
ſerunt ⁊ vocauerūt eū in cõgregationē: ⁊
στειλαν καὶ ἐκάλεσαν αὐτὸν εἰς τὴν συναγωγήν, καὶ
cõſtituerūt regē eū ſup iſrael. ⁊ nõ erat poſt
ἐβασίλευσαν αὐτὸν ἐπὶ τὸν ἰσραήλ. καὶ οὐκ ἦν ὀπί
domū dauid p̄ter ſceptrū iuda ⁊ ben
σω οἴκου δαυὶδ πάρεξ σκήπτρου ἰούδα καὶ βεν=
iamin ſoli. ⁊ roboā ingreſſus ē in hieruſalē: ⁊
ιαμὶν μόνοι. καὶ ῥοβοὰμ εἰσῆλθεν εἰς ἱερουσαλήμ, καὶ
cõgregauit vniuerſam cõgregationē iuda: ⁊
1.Pa. ἐξεκκλησίασε πᾶσαν τὴν συναγωγὴν ἰούδα, καὶ
11.f. ſceptrū bēiamin: cētū ⁊ viginti milia iuue=
σκῆπτρον βενιαμίν, ἑκατὸν καὶ εἴκοσι χιλιάδας νεανι
num facietiū bellū: vt pugnarēt cõtra domū
ῶν ποιούντων πόλεμον, τοῦ πολεμεῖν πρὸς οἶκον
iſrael vt reducerēt regnū roboā filio
ἰσραὴλ ἐπιστρέψαι τὴν βασιλείαν ῥοβοὰμ τῷ υἱῷ
ſalomonis. ⁊ fact⁹ eſt ſermo dñi ad ſamean
σολομῶντος. καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς σαμέαν
hoīez dei dicēs: dic roboam filio
F ἄνθρωπον τοῦ θεοῦ λέγων, εἰπὲ τῷ ῥοβοὰμ τῷ υἱῷ
D ſalomonis regi iuda: ⁊ ad oēm domū
σολομῶντος βασιλεῖ ἰούδα, καὶ πρὸς πάντα οἶκον
iuda ⁊ beniamin: ⁊ reliquo pp̄li
ἰούδα καὶ βενιαμίν, καὶ τῷ καταλοίπῳ τοῦ λαοῦ
dicēs: hec dicit dñs: nõ aſcēdetis neq; bel
λέγων, τάδε λέγει κύριος, οὐκ ἀναβήσεσθε οὐδὲ πο
labitis cum
λεμήσετε μετὰ ∞∞∞∞∞∞∞∞∞∞

flagellis: ego aūt cedā vos ∞∞∞ ſcorpionibus. Et non acquieuit rex ∞∞∞ populo: qm̄ auerſatus fuerat eum dominus: vt ſuſcitaret verbū ſuū quod locutus fuerat ∞ in manu ahie ſylonite ad ∞∞∞ hieroboā filiū nabath. Videns itaq; populus ꝙ noluiſſet eos audi re rex: ∞∞∞ reſpondit ei dicens. ∞∞∞ Que nobis ps in dauid: vel q̄ hereditas in filio iſai? Vade in tabernacula tua iſrael: nunc vide domum tuā dauid. Et abiit iſrael ∞∞ in tabernacula ſua. Super filios aūt iſrael qcū q; hītabāt in ciuitatib⁹ iuda: regnauit ∞∞∞ roboā. Miſit ergo rex roboam ∞∞∞ adurā q erat ſup tributa: & lapidauit eū omīs iſrael: & mortuus eſt. Porro rex ∞∞∞ roboam feſtinus aſcendit currum & ∞∞∞ fugit in ieruſalē. Receſſitq; iſrael ∞∞∞ a domo dauid vſq; in p̄ntē diē. Factū eſt aūt cū audiſſet oīs iſrael ꝙ reuerſus eſſet hieroboam miſerūt & vocauerūt eum congregato cetu: & conſtituerūt eū regē ſuper omnem iſrael: ∞ nec ſecutus eſt quiſpiā domum dauid preter tribum iuda ſolā. Venit autem ∞∞∞ roboam ieruſalem & congregauit ∞∞∞ vniuerſam domum iuda & tribum ∞∞∞ beniamin cētum octoginta milia electorū virorū & bellatorum: vt pugnarent cõtra domū iſrael & reducerent regnum ∞∞∞ roboā filio ſalomõis. Factus ē autem ſermo dei ad ſemeiam virum ∞∞∞ dei dicēs. Loquere ad ∞∞∞ roboam filium ſalomonis regem iuda ∞∞∞ & ad omnem domum iuda & beniamin ∞∞ & reliquos de populo dicens. Hec dicit ∞∞ dñs. Nõ aſcendetis neq; bellabitis contra ∞∞

בשוטים, ואני איסר אתכם
בעקרבים: ולא שמע המלך אל
העם, כי היתה סבה מעם יהוה, — היה סבב
למען הקים את דברו אשר דבר — קום
יהוה ביד אחיה השלני אל
ירבעם בן נבט: וירא כל ישראל — ראה
כי לא שמע המלך אליהם,
וישבו העם את המלך דבר לאמר — שוב
מה לנו חלק בדוד ולא נחלה בבן
ישי, לאהליך ישראל, עתה
ראה ביתך דוד, וילך ישראל
לאהליו: ובני ישראל הישבים
בערי יהודה, וימלך עליהם — עיר מלך
רחבעם: וישלח המלך רחבעם את — שלח
אדרם אשר על המס, וירגמו כל — רגם
ישראל בו אבן וימת, והמלך — מות
רחבעם התאמץ לעלות במרכבה — אמץ עלה
לנוס ירושלם: ויפשעו ישראל — רכב פשע
בבית דוד, עד היום הזה: ויהי — היה
כשמע כל ישראל כי שב ירבעם, — שוב
וישלחו ויקראו אתו אל העדה, — קרא יעד
וימליכו אתו על כל ישראל,
לא היה אחרי בית דוד זולתי — זלת
שבט יהודה לבדו: ויבא — בדד בוא
רחבעם ירושלם, ויקהל את — קהל
כל בית יהודה ואת שבט
בנימן מאה ושמנים אלף בחור — בחר
עשה מלחמה, להלחם עם בית — לחם
ישראל, להשיב את המלוכה — שוב מלך
לרחבעם בן שלמה: ויהי דבר
האלהים אל שמעיה איש
האלהים לאמר: אמר אל
רחבעם בן שלמה מלך יהודה
ואל כל בית יהודה ובנימין,
ויתר העם לאמר: כה אמר
יהוה לא תעלו ולא תלחמון עם — עלה לחם

© Biblioteca Nacional de España

אֲחֵיכֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שׁוּבוּ אִישׁ
לְבֵיתוֹ כִּי מֵאִתִּי נִהְיָה הַדָּבָר הַזֶּה — הָיָה
וַיִּשְׁמְעוּ אֶת דְּבַר יְהוָה וַיָּשֻׁבוּ — שָׁמַע
לָלֶכֶת כִּדְבַר יְהוָה׃ וַיִּבֶן יָרָבְעָם — בָּנָה
אֶת שְׁכֶם בְּהַר אֶפְרַיִם וַיֵּשֶׁב בָּהּ
וַיֵּצֵא מִשָּׁם וַיִּבֶן אֶת פְּנוּאֵל׃
וַיֹּאמֶר יָרָבְעָם בְּלִבּוֹ עַתָּה תָּשׁוּב — אָמַר שׁוּב
הַמַּמְלָכָה לְבֵית דָּוִד׃ אִם יַעֲלֶה — מָלַךְ
הָעָם הַזֶּה לַעֲשׂוֹת זְבָחִים בְּבֵית — עָשָׂה
יְהוָה בִּירוּשָׁלַםִ וְשָׁב לֵב הָעָם — שׁוּב
הַזֶּה אֶל אֲדֹנֵיהֶם אֶל רְחַבְעָם מֶלֶךְ
יְהוּדָה וַהֲרָגֻנִי וְשָׁבוּ אֶל רְחַבְעָם
מֶלֶךְ יְהוּדָה׃ וַיִּוָּעַץ הַמֶּלֶךְ וַיַּעַשׂ — יָעַץ
שְׁנֵי עֶגְלֵי זָהָב וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם — שָׁנָה
רַב לָכֶם מֵעֲלוֹת יְרוּשָׁלַםִ הִנֵּה — עָלָה
אֱלֹהֶיךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הֶעֱלוּךָ
מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ וַיָּשֶׂם אֶת הָאֶחָד — שׂוּם
בְּבֵית אֵל וְאֶת הָאֶחָד נָתַן בְּדָן׃
וַיְהִי הַדָּבָר הַזֶּה לְחַטָּאת וַיֵּלְכוּ — הָיָה
הָעָם לִפְנֵי הָאֶחָד עַד דָּן׃ וַיַּעַשׂ — פָּנָה עָשָׂה
אֶת בֵּית בָּמוֹת וַיַּעַשׂ כֹּהֲנִים
מִקְצוֹת הָעָם אֲשֶׁר לֹא הָיוּ מִבְּנֵי — קָצָה
לֵוִי׃ וַיַּעַשׂ יָרָבְעָם חָג בַּחֹדֶשׁ
הַשְּׁמִינִי בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ — שָׁמַן
כֶּחָג אֲשֶׁר בִּיהוּדָה וַיַּעַל עַל — עָלָה
הַמִּזְבֵּחַ כֵּן עָשָׂה בְּבֵית אֵל לְזַבֵּחַ — זָבַח
לָעֲגָלִים אֲשֶׁר עָשָׂה וְהֶעֱמִיד — עָמַד
בְּבֵית אֵל אֶת כֹּהֲנֵי הַבָּמוֹת אֲשֶׁר — בָּמָה
עָשָׂה׃ וַיַּעַל עַל הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר
עָשָׂה בְּבֵית אֵל בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר
יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁמִינִי בַּחֹדֶשׁ אֲשֶׁר
בָּדָא מִלִּבּוֹ וַיַּעַשׂ חָג לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיַּעַל עַל הַמִּזְבֵּחַ לְהַקְטִיר׃ — קָטַר

Cap. xiij.

וְהִנֵּה אִישׁ אֱלֹהִים בָּא — בּוֹא
מִיהוּדָה בִּדְבַר יְהוָה אֶל בֵּית אֵל
וְיָרָבְעָם עֹמֵד עַל הַמִּזְבֵּחַ

---

fres vrós filios iſrael. Reuertatur vir in domum ſuā. A me ei factū eſt verbū hoc. Audierūt ſermonē domini: & reuerſi ſunt de itinere ſicut eis p̄cepat dñs. Edificauit aūt hieroboā ſychē in mōte effraim: & habitauit ibi. Et egreſſus ide edificauit phanuel. Dixitq́ȝ hieroboā ī corde ſuo. Nūc reuertetur regnum ad domū dauid: ſi aſcenderit popul⁹ iſte vt faciat ſacrificia in domo dñi in ieruſalem: & cōuertetur cor populi huius ad dñm ſuū roboam regem iuda: interficiētq́ȝ me & reuertentur ad eum. & excogitato cōſilio fecit duos vitulos aureos: & dixit eis. Nolite vltra aſcendere in ieruſalē. Ecce dii tui iſrael qui te eduxerunt de terra egypti. Poſuitq́ȝ vnum in bethel & alterum ī dan: & factū eſt verbū hoc in peccatum. Ibat enī ppl's ad adorādū vitulū vſq́ȝ in dā. Et fecit phana in excelſis: & ſacerdotes de extremis populi q non erant de filiis leui. Cōſtituitq́ȝ diem ſolemnem in menſe octauo quintadecima die menſis in ſilitudinē ſolēnitatis q̄ celebratur ī iuda. Et aſcēdēs altare ſil'r fecit in bethel: vt imolaret vitulis: quos fabricat⁹ fuerat. Conſtituitq́ȝ ī bethel ſacerdotes excelſorum que fecerat: & aſcendit ſup altare quod extruxerat in bethel quintadecima die menſis octaui quē finxerat de corde ſuo. Et fecit ſolēnitatē filiis iſrl': & aſcēdit ſup altare vt adoleret incēſū. 13.

Et ecce vir dei vēit de iuda in ſermone domini in bethel: hieroboam ſtante ſup altare &

---

fratribus vris filijs iſrael: reuertatur vnuſqſq;
τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν υἱῶν ἰσραήλ, ἀναστρεφέτω ἕκαστος
in domū ſuā: qꝛ a me factū eſt verbū hoc.
εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, ὅτι ἐξ ἐμοῦ γέγονε τὸ ῥῆμα τοῦτο.
ꝛ audierūt ſermonē dñi: ꝛ ceſſauerūt vt
καὶ ἤκουσαν τοῦ λόγου κυρίου, καὶ κατέπαυσαν τοῦ
irent ſm verbū dñi. ꝛ edificauit hiero
πορευθῆναι κατὰ τὸ ῥῆμα κυρίου. καὶ ᾠκοδόμησεν ἱερο-
boam ſicema q̄ in mōte ephraim: ꝛ habitauit
βοὰμ τὴν σίκημα τὴν ἐν ὄρει ἐφραΐμ, καὶ κατῴκησεν
in ea: ꝛ egreſſus ē inde ꝛ edificauit phanu
ἐν αὐτῇ, καὶ ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν καὶ ᾠκοδόμησε τὴν φανου
el. ꝛ dixit hieroboam in corde ſuo: ecce
ήλ. καὶ εἶπεν ἱεροβοὰμ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, ἰδοὺ
nūc reuertetur regnū ad domū dauid: ſi aſcēderit
νῦν ἐπιστρέψει ἡ βασιλεία εἰς οἶκον δαυίδ, ἐὰν ἀναβῇ
ppl's iſte vt offerat ſacrificia in domū dñi
ὁ λαὸς οὗτος ἀναφέρειν τὰς θυσίας εἰς οἶκον κυρίου
hieruſalem: ꝛ conuertetur coꝛ ppl'i ad
ἱερουσαλήμ, καὶ ἐπιστραφήσεται ἡ καρδία τοῦ λαοῦ πρὸς
dñm ſuū ad roboam regem iuda: ꝛ
τὸν κύριον αὐτῶν πρὸς ῥοβοὰμ βασιλέα ἰούδα, καὶ
interficiēt me. ꝛ deliberauit rex ꝛ
ἀποκτενοῦσί με. καὶ ἐβουλεύσατο ὁ βασιλεὺς καὶ
abijt: ꝛ fecit duas vitulas aureas. ꝛ di
ἐπορεύθη, καὶ ἐποίησε δύο δαμάλεις χρυσᾶς. καὶ εἶ
xit hieroboā ad pplm: ſufficiat vobis aſcē
πεν ἱεροβοὰμ πρὸς τὸν λαόν, ἱκανούσθω ὑμῖν ἀναβαί
dere in hieruſalem: ecce dei tui iſrael q̄ eduxe
νειν εἰς ἱερουσαλήμ, ἰδοὺ οἱ θεοί σου ἰσραὴλ οἱ ἀναγα-
runt te de terra egypti. ꝛ poſuit vnā in
γόντες σε ἐκ γῆς αἰγύπτου. καὶ ἔθετο τὴν μίαν ἐν
bethel: ꝛ vnā dedit in dan. ꝛ factū eſt
βαιθὴλ, καὶ τὴν μίαν ἔδωκεν ἐν δάν. καὶ ἐγένετο
verbū hoc in pctm̄. ꝛ ibat ppl's
ὁ λόγος οὗτος εἰς ἁμαρτίαν. καὶ ἐπορεύετο ὁ λαὸς
ante faciē vnius vſq; in dan: ꝛ fecit hierobo
πρὸ προσώπου τῆς μιᾶς ἕως δάν, καὶ ἐποίησεν ἱεροβο
am domos in excelſis: ꝛ fecit ſacerdotes ptē q̄dā d
ὰμ οἴκους ἐφ᾽ ὑψηλῶν, καὶ ἐποίησεν ἱερέας μέρος τι ἐκ
ppl'o q̄ nō erant de filijs leui. ꝛ fe
τοῦ λαοῦ οἳ οὐκ ἦσαν ἐκ τῶν υἱῶν λευΐ. καὶ ἐποίη
cit hieroboam diē ſolēnē mēſe octauo in quin-
σεν ἱεροβοὰμ ἑορτὴν τῷ μηνὶ τῷ ὀγδόῳ ἐν τῇ πεν-
tadecima die mēſis iuxta ſolēnitatē q̄ ī
τεκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς κατὰ τὴν ἑορτὴν τὴν ἐν
iuda. ꝛ aſcēdit ſup altare qd̄ fecit
τῷ ἰούδα. καὶ ἀνέβη ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ὃ ἐποίησεν
in bethel vt imolaret vitulis quas fecit.
ἐν βαιθὴλ τοῦ θύειν ταῖς δαμάλεσιν αἷς ἐποίησεν.
ꝛ cōſtituit in bethel ſacerdotes excelſoꝝ
καὶ παρέστησεν ἐν βαιθὴλ τοὺς ἱερέας τῶν ὑψηλῶν
que fecerat: ꝛ aſcēdit ſup altare qd̄ fe-
ὧν ἐποίησεν, καὶ ἀνέβη ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ὃ ἐποίη-
cit in quintadecima die in mēſe octauo
σεν ἐν τῇ πεντεκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ ἐν τῷ μηνὶ τῷ ὀγδόῳ
in ſolēnitate quā finxerat de corde ſuo. ꝛ
ἐν τῇ ἑορτῇ ᾗ ἐπλάσατο ἀπὸ καρδίας αὐτοῦ, καὶ
fecit ſolēnitatē filijs iſrael: ꝛ aſcēdit ſup
ἐποίησεν ἑορτὴν τοῖς υἱοῖς ἰσραήλ, καὶ ἀνέβη ἐπὶ
altare vt ſacrificaret.
τὸ θυσιαστήριον τοῦ θύσαι.

Ca. 13.

Et ecce homo dei venit de iu
Καὶ ἰδοὺ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ παρεγένετο ἐξ ἰού
da in ſermōe dñi in bethel: ꝛ hieroboam ſte-
δα ἐν λόγῳ κυρίου εἰς βαιθήλ, καὶ ἱεροβοὰμ εἱ-
tit ſup altare
στήκει ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον

B

Exo. 32. 2.Pa. 11.a.

G

C

A

4.Re. 13.d.

vt ſacrificaret. ⁊ inuocauit ſup altare dei in
τοῦ ἐπιθύσαι. καὶ ἐπεκάλεσεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τοῦ θεοῦ ἐν
ſermõe dñi: ⁊ ait: altare altare: hec dicit
λόγῳ κυρίου, καὶ εἶπεν, θυσιαστήριον θυσιαστήριον, τάδε λέγει
dñs: ecce filius naſcitur domui dauid ioſias no=
κύριος, ἰδοὺ υἱὸς τίκτεται τῷ οἴκῳ δαυίδ ἰωσίας ὄνο
men ei: ⁊ imolabit ſup te ſacerdotes excelſoꝝ
μα αὐτῷ, καὶ θύσει ἐπὶ σὲ τοὺς ἱερέας τῶν ὑψηλῶν
⁊ ſacrificãtes ſup te: ⁊ oſſa hoīum in=
καὶ τοὺς ἐπιθύοντας ἐπὶ σέ, καὶ ὀστᾶ ἀνθρώπων κα
cendet ſup te. ⁊ dedit in die illa portētū di
τακαύσει ἐπὶ σέ. καὶ ἔδωκεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τέρας λέ
cens: hoc verbū qđ locut⁹ eſt dñs. ecce alta
γων, τοῦτο τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησεν κύριος. ἰδοὺ τὸ θυσια=
re ſcinditur: ⁊ effundetur piguedo exñs ſup
στήριον ῥήγνυται, καὶ ἐκχυθήσεται ἡ πιότης ἡ οὖσα ἐπ'
eum. ⁊ factū eſt vt audiuit rex hieroboam
αὐτῷ. καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς ἱεροβοὰμ
Iſra co. ſermões hoīs dei qui inuo
τῶν λόγων τοῦ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ τοῦ ἐπικαλεσα=
cauit ſup altare qđ in bethel: ⁊ extēdit
μένου ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ ἐν βαιθήλ, καὶ ἐξέτεινεν
B manū ſuā de altari dicēs: app=
τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου λέγων, συλ
hendite eū: ⁊ exaruit man⁹ eius: quā ex
λάβετε αὐτόν, καὶ ἐξηράνθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ, ἣν ἐξέ=
tendit cõtra eū. ⁊ nõ valuit retrahere eam
τεινεν ἐπ' αὐτόν. καὶ οὐκ ἠδυνήθη ἐπιστρέψαι αὐτὴν
ad ſe. ⁊ altare ſciſſum ē: ⁊ effuſa
πρὸς ἑαυτόν. καὶ τὸ θυσιαστήριον ἐρράγη, καὶ ἐξεχύ
eſt piguedo de altari iuxta portētū qđ de
θη ἡ πιότης ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου κατὰ τὸ τέρας ὃ ἔδω
dit homo dei in ſermõe dñi. ⁊ reſpon
κεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ ἐν λόγῳ κυρίου. καὶ ἀπεκρί=
dit rex ⁊ dixit homī dei: dep̄=
θη ὁ βασιλεὺς καὶ εἶπε τῷ ἀνθρώπῳ τοῦ θεοῦ, δεή
care iã faciē dñi dei tui: ⁊ re
θητι δὴ τοῦ προσώπου κυρίου τοῦ θεοῦ σου, καὶ ἐπι=
uertatur man⁹ mea ad me. ⁊ orauit homo
στρεψάτω ἡ χείρ μου πρός με. καὶ ἐδεήθη ὁ ἄνθρωπος τοῦ
dei faciem dñi: ⁊ reuerſa eſt manus
θεοῦ τοῦ προσώπου κυρίου, καὶ ἐπέστρεψεν ἡ χεὶρ τοῦ
regis ad eum: ⁊ facta eſt ſicut pri=
βασιλέως πρὸς αὐτόν, καὶ ἐγένετο καθὼς τὸ πρότε=
us. ⁊ locut⁹ eſt rex ad hoīez
ρον. καὶ ἐλάλησεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν ἄνθρωπον τοῦ
dei: ingredere mecū in domū meā: ⁊ prande:
θεοῦ, εἴσελθε μετ' ἐμοῦ εἰς τὸν οἶκόν μου, καὶ ἀρίστησον,
⁊ dabo tibi munus. ⁊ dixit homo di
καὶ δώσω σοι δόμα. καὶ εἶπεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ θε
ad regem: ſi dederis mihi mediā ptē
οῦ πρὸς τὸν βασιλέα, ἐὰν δώσῃς μοι τὸ ἥμισυ τοῦ
domus tue: nõ ingrediar tecum: neq̧ co=
οἴκου σου, οὐκ εἰσελεύσομαι μετὰ σοῦ, οὐδὲ μὴ φά
medā panē neq̧ bibā aquā in loco hoc:
γω ἄρτον οὐδὲ μὴ πίω ὕδωρ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ,
q̄ ſic precepit mihi in ſermõe dñs dicēs: nõ
C ὅτι οὕτως ἐνετείλατό μοι ἐν λόγῳ κύριος λέγων, οὐ μὴ
comedas panē neq̧ bibas aquā neq̧ reuertaris
φάγῃς ἄρτον οὐδὲ μὴ πίῃς ὕδωρ οὐδὲ μὴ ἐπιστρέψῃς
Infra. co. in via in qua iuiſti in ea. ⁊ abijt in
ἐν τῇ ὁδῷ ἐν ᾗ ἐπορεύθης ἐν αὐτῇ. καὶ ἀπῆλθεν ἐν
via alia: ⁊ nõ reuerſus eſt in via qua venerat ī
ὁδῷ ἄλλῃ, καὶ οὐκ ἀνέστρεψεν ἐν τῇ ὁδῷ ᾗ ἦλθεν ἐν
ea in bethel. ⁊ prophetes vn⁹ ſenex habi=
αὐτῇ εἰς βαιθήλ. καὶ προφήτης εἷς πρεσβύτης κατῴ
tabat in bethel. ⁊ venīūt filij ſui ⁊ nar
κει ἐν βαιθήλ. καὶ ἔρχονται οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ διη
rant et
γοῦνται αὐτῷ

thus faciente: & excla
mauit contra altare
in ſermone domini &
ait. Altare altare:
hec dicit dñs. Ecce fi=
lius naſcetur domui
dauid ioſias nomīe & ī
molabit ſuper te
ſacerdotes excelſorū
qui nūc ī te thura ſuc=
cendunt: & oſſa hoīum
ſuper te incendet.
Deditq̧ ī illa die ſignū
dicens.
Hoc erit ſignū qđ lo=
cutus eſt domin⁹. Ecce
altare ſcindetur: & effū
detur cinis qui
in eo eſt. Cunq̧ audiſ=
ſet rex ſermonem
hominis dei quem in=
clamauerat contra
altare in bethel: exten
dit
manum ſuam de altari
dicens.
Apphēdite eū. Et exa
ruit manus ei⁹ quā ex=
tenderat cõtra eū: nec
valuit retrahere eā ad
ſe. Altare quoq̧ ſciſſū ē
& effuſus eſt cinis de
altari: iuxta ſignū qđ
predixerat vir
dei in ſermone domi=
ni. Et ait rex
ad virum dei. Depre=
care
faciem domini dei tui
& ora
pro me: vt reſtituatur
manus mea mihi. Ora
uit vir dei faciem domi
ni: & reuerſa eſt
man⁹ regis ad eū: &
facta eſt ſicut prius fue=
rat. Locutus eſt aūt rex
ad virum dei.
Veni mecū domū vt
prandeas: & dabo
tibi munera. Rñditq̧
vir dei
ad regē. Si dederis mi
hi mediam partem
domus tue nõ veniam
tecum nec comedam
panem neq̧ bibam a=
quam in loco
iſto. Sic ei mandatum
eſt mihi in ſermõe dñi
precipientis. Non co
medes panem neq̧
bibes aquā nec reuer=
teris per viam
q̄ veniſti. Abiit ergo
per aliam viam
& non eſt reuerſus per
iter quo venerat in
bethel: prophetes autē
quidam ſenex hītabat
in bethel ad quē vene=
rūt filii ſui: & narrauerūt

להקטיר׃ ויקרא על המזבח	קרא
בדבר יהוה ויאמר מזבח מזבח	
כה אמר יהוה הנה בן נולד לבית	ילד
דוד יאשיהו שמו וזבח עליך	
את כהני הבמות המקטרים	במה
עליך ועצמות אדם ישרפו עליך׃	שרף
ונתן ביום ההוא מופת לאמר	יפת
זה המופת אשר דבר יהוה הנה	
המזבח נקרע ונשפך הדשן אשר	זבח קרע
עליו׃ ויהי כשמע המלך את דבר	שפך היה
איש האלהים אשר קרא על	
המזבח בבית אל וישלח ירבעם	שלח
את ידו מעל המזבח לאמר	
תפשהו ותיבש ידו אשר שלח	יבש
עליו ולא יכל להשיבה אליו׃	שוב
והמזבח נקרע וישפך הדשן מן	
המזבח כמופת אשר נתן איש	
האלהים בדבר יהוה׃ ויען המלך	ענה
ויאמר אל איש האלהים חל	חלה
נא את פני יהוה אלהיך והתפלל	פנה פלל
בעדי ותשב ידי אלי ויחל איש	שוב
האלהים את פני יהוה ותשב	
יד המלך אליו ותהי כבראשנה׃	היה
וידבר המלך אל איש האלהים	דבר
באה אתי הביתה וסעדה ואתנה	בוא נתן
לך מתת׃ ויאמר איש האלהים	נתן אמר
אל המלך אם תתן לי את חצי	חצה
ביתך לא אבוא עמך ולא אכל	
לחם ולא אשתה מים במקום	שתה קום
הזה׃ כי כן צוה אתי בדבר יהוה	
לאמר לא תאכל לחם ולא	
תשתה מים ולא תשוב בדרך	שוב
אשר הלכת׃ וילך בדרך אחר	
ולא שב בדרך אשר בא בה אל	
בית אל׃ ונביא אחד זקן ישב	
בבית אל ויבוא בנו ויספר לו את	ספר

© Biblioteca Nacional de España

כָּל הַמַּעֲשֶׂה אֲשֶׁר עָשָׂה אִישׁ עָשָׂה
הָאֱלֹהִים הַיּוֹם בְּבֵית אֵל אֶת
הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר אֶל הַמֶּלֶךְ
וַיְסַפְּרוּם לַאֲבִיהֶם: וַיְדַבֵּר
אֲלֵיהֶם אֲבִיהֶם אֵי זֶה הַדֶּרֶךְ
הָלָךְ וַיִּרְאוּ בָנָיו אֶת הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר רָאָה
הָלַךְ אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר בָּא בּוֹא
מִיהוּדָה: וַיֹּאמֶר אֶל בָּנָיו חִבְשׁוּ אָמַר
לִי הַחֲמוֹר וַיַּחְבְּשׁוּ לוֹ הַחֲמוֹר חָמַר חָבַשׁ
וַיִּרְכַּב עָלָיו: וַיֵּלֶךְ אַחֲרֵי אִישׁ רָכַב
הָאֱלֹהִים וַיִּמְצָאֵהוּ יֹשֵׁב תַּחַת מָצָא
הָאֵלָה וַיֹּאמֶר אֵלָיו הַאַתָּה אִישׁ
הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר בָּאתָ מִיהוּדָה בּוֹא
וַיֹּאמֶר אָנִי: וַיֹּאמֶר אֵלָיו לֵךְ יָלַךְ
אִתִּי הַבָּיְתָה וֶאֱכֹל לָחֶם: וַיֹּאמֶר
לֹא אוּכַל לָשׁוּב אִתָּךְ וְלָבוֹא אִתָּךְ יָכֹל
וְלֹא אֹכַל לֶחֶם וְלֹא אֶשְׁתֶּה אִתְּךָ שָׁתָה
מַיִם בַּמָּקוֹם הַזֶּה: כִּי דָבָר אֵלַי קוּם
בִּדְבַר יְהוָה לֹא תֹאכַל לֶחֶם וְלֹא אָכַל
תִשְׁתֶּה שָׁם מָיִם וְלֹא תָשׁוּב שׁוּב
לָלֶכֶת בַּדֶּרֶךְ אֲשֶׁר הָלַכְתָּ בָּהּ: יָלַךְ
וַיֹּאמֶר לוֹ גַּם אֲנִי נָבִיא כָּמוֹךָ נָבָא
וּמַלְאָךְ דִּבֶּר אֵלַי בִּדְבַר יְהוָה לָאַךְ
לֵאמֹר הֲשִׁבֵהוּ אִתְּךָ אֶל בֵּיתֶךָ
וְיֹאכַל לֶחֶם וְיֵשְׁתְּ מָיִם כִּחֵשׁ לוֹ:
וַיָּשָׁב אִתּוֹ וַיֹּאכַל לֶחֶם בְּבֵיתוֹ שׁוּב
וַיֵּשְׁתְּ מָיִם: וַיְהִי הֵם יֹשְׁבִים אֶל
הַשֻּׁלְחָן וַיְהִי דְּבַר יְהוָה אֶל הָיָה
הַנָּבִיא אֲשֶׁר הֱשִׁיבוֹ: וַיִּקְרָא אֶל קָרָא
אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר בָּא מִיהוּדָה בּוֹא
לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה יַעַן כִּי
מָרִיתָ פִּי יְהוָה וְלֹא שָׁמַרְתָּ אֶת מָרָה פֶּה
הַמִּצְוָה אֲשֶׁר צִוְּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: צָוָה
וַתָּשָׁב וַתֹּאכַל לֶחֶם וַתֵּשְׁתְּ מַיִם שָׁתָה
בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר דִּבֶּר אֵלֶיךָ אַל קוּם
תֹּאכַל לֶחֶם וְאַל תֵּשְׁתְּ מַיִם לֹא

ei omnia opera q̄ fece
rat vir
dei illa die in bethel.
Et
verba que locutus fue
rat ad regem
narrauerunt pr̄i ſuo.
Et dixit
eis pater eorum. Per
quam viam
abiit? Oſtēderūt ei fi-
lii ſui viam per quam
abierat vir dei qui ve-
nerat
de iuda. Et ait filiis ſu-
is. Sternite
mihi aſinum. Qui cū
ſtrauiſſent
aſcendit & abiit poſt
virum
dei: & inuenit eū ſedē-
tem ſubtus
terebinthum. Et ait
illi. Tu ne es vir
dei qui veniſti de iuda?
Rn̄dit ille. Ego ſū. Di
xitq̄ ad eum. Veni
mecū domū vt come-
das panē. Qui ait.
Nō poſſum reuerti ne-
q̄ venire tecum:
nec comedam panem
neq̄ bibam
aquā in loco iſto: qa
locutus eſt dn̄s ad me
in ſermone dn̄i dicens.
Nō comedas panē &
nō bibas aquam ibi:
nec reuerteris
per viā qua ieris. Qui
ait illi. Et ego ꝓphe
ta ſum ſimilis tui.
Et angelus locutus eſt
mihi in ſermone domi
ni dicens. Reduc eū te
cum in domum tuam:
vt comedat panē & bi
bat aquam. Fefellit eū
& reduxit ſecū. Come
dit ergo panē in domo
eius & bibit aquā. Cū
q̄ ſederent ad
mēſam factus eſt ſer-
mo domini ad
ꝓphetā qui reduxerat
eū: Et exclamauit ad
virum dei qui venerat
de iuda
dicens. Hec dicit do-
minus. Quia
non obediēs fuiſti ori
domini: & nō cuſtodi
ſti mādatū quod prece
pit tibi dominus de⁹ tu
us: & reuerſus es & co-
mediſti panē & bibiſti a
quam in loco in quo p̄-
cepit tibi ne
comederes panē neq̄
biberes aquam: non

omnia opera que fecit homo dei in
πάντα τὰ ἔργα ἃ ἐποίησεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ ἐν
die illa in bethel: ⁊ verba q̄ locut⁹
τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐν βαιθήλ, καὶ τοὺς λόγους οὓς ἐλάλη-
fuerat regi. ⁊ locut⁹ eſt ad eos pater eo-
σε τῷ βασιλεῖ. καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐτοὺς ὁ πατὴρ αὐ-
rū dicēs: per quā viā abijt? ⁊ oñdūt
τῶν λέγων, ποίᾳ ὁδῷ ἀπελήλυθεν; καὶ δεικνύουσιν
ei filij ſui viā ꝑ quā abierat homo
αὐτῷ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὴν ὁδὸν ἣν ἀπῆλθεν ὁ ἄνθρωπος
dei q̄ venerat de iuda. ⁊ ait filijs ſuis:
τοῦ θεοῦ ὁ ἐλθὼν ἐξ ἰούδα. καὶ εἶπεν τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ,
ſternite mihi aſinū. ⁊ ſtrauerūt ei aſinū.
ἐπισάξατέ μοι τὸν ὄνον. καὶ ἐπέσαξαν αὐτῷ τὸν ὄνον.
⁊ aſcēdit ſup eū ⁊ abijt poſt ho-
καὶ ἐπέβη ἐπ' αὐτὸν καὶ ἐπορεύθη κατόπισθεν τοῦ ἀν-
minē dei. ⁊ inuenit eū ſedētē ſub
θρώπου τοῦ θεοῦ. καὶ εὗρεν αὐτὸν καθήμενον ὑπὸ τὴν
quercu. ⁊ ait ei: tu es homo dei qui
δρῦν. καὶ εἶπεν αὐτῷ, σὺ εἶ ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ ὁ ἐξε-
egreſſus es de iuda? ⁊ ait: ego. ⁊ dixit ei:
λήλυθὼς ἐξ ἰούδα; καὶ εἶπεν, ἐγώ. καὶ εἶπεν αὐτῷ, D
veni mecū ⁊ comede panē. ⁊ dixit: non po
δεῦρο μετ' ἐμοῦ καὶ φάγε ἄρτον. καὶ εἶπεν, οὐ μὴ δύ-
tero reuerti tecum: neq̄ comedā panē
νωμαι τοῦ ἐπιστρέψαι μετὰ σοῦ, οὔτε φάγω ἄρτον
neq̄ bibā aquā in loco iſto: qꝛ ſic
οὔτε μὴ πίω ὕδωρ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, ὅτι οὕτως
precepit mihi in ſmōe dn̄s dicēs: nō cōedas
ἐντέταλταί μοι ἐν λόγῳ κύριος λέγων, μὴ φάγῃς
panē ibi ⁊ nō bibas aquā: ⁊ nō reuertaris in
ἄρτον ἐκεῖ καὶ μὴ πίῃς ὕδωρ, καὶ μὴ ἐπιστρέψῃς ἐν
via in qua ieris in ea. ⁊ dixit ad eum:
τῇ ὁδῷ ἐν ᾗ ἐπορεύθης ἐν αὐτῇ. καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν,
⁊ ego propheta ſum ſicͭ ⁊ tu: ⁊ angelus locu-
καὶ ἐγὼ προφήτης εἰμὶ ὡς καὶ σύ, καὶ ἄγγελος ἐλάλη-
tus ē ad me in ſmōe dn̄i dicēs: reduc eū
σε πρός με ἐν λόγῳ κυρίου λέγων, ἐπίστρεψον αὐτὸν
tecum in domū tuā: ⁊ comedat panē
μετὰ σεαυτοῦ εἰς τὸν οἶκόν σου, καὶ φαγέτω ἄρτον
⁊ bibat aquā. ⁊ mētitus eſt ei: ⁊ redu
καὶ πιέτω ὕδωρ. καὶ ἐψεύσατο αὐτῷ, καὶ ἐπέστρε-
xit eū ⁊ comedit panē ⁊ bibit aquā in G
ψεν αὐτὸν καὶ ἔφαγεν ἄρτον καὶ ἔπιεν ὕδωρ ἐν τῷ
domo eius. ⁊ factū ē cū ipſi ſederēt ad
οἴκῳ αὐτοῦ. καὶ ἐγένετο αὐτῶν καθημένων ἐπὶ τῆς
mēſam: fact⁹ ē ſermo dn̄i ad prophetā
τραπέζης, ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς τὸν προφήτην
qui reduxerat eum: ⁊ dixit ad homi
τὸν ἐπιστρέψαντα αὐτόν, καὶ εἶπε πρὸς τὸν ἄνθρω-
nem dei qui venerat de iuda dicens: hec
πον τοῦ θεοῦ τὸν ἥκοντα ἐξ ἰούδα λέγων, τάδε
dicit dn̄s: quia exacerbaſti verbū dn̄i:
λέγει κύριος, ἀνθ' ὧν παρεπίκρανας τὸ ῥῆμα κυρίου,
⁊ nō cuſtodiſti mādatū qḋ precepit tibi
καὶ οὐκ ἐφύλαξας τὴν ἐντολὴν ἣν ἐνετείλατό σοι
dn̄s deus tuus: ⁊ reuerſus es ⁊ comediſti pa
κύριος ὁ θεός σου, καὶ ἐπέστρεψας καὶ ἔφαγες ἄρ-
nem ⁊ bibiſti aquā in loco iſto: in q̄ B
τον καὶ ἔπιες ὕδωρ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, ἐν ᾧ
locut⁹ ſum ad te dicēs: nō comedas panē ⁊ non
ἐλάλησα πρὸς σὲ λέγων, μὴ φάγῃς ἄρτον καὶ μὴ
bibas aquā: non
πίῃς ὕδωρ, οὐ μὴ

© Biblioteca Nacional de España

ingrediatur corpus tuū in ſepulchrū patrū
εἰσέλθῃ τὸ σῶμά σου εἰς τὸν τάφον τῶν πατέρων
tuorū. τ factū eſt poſtꝙ comedit ipſe panē τ bi
σου. καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ φαγεῖν αὐτὸν ἄρτον καὶ πι
bit aquā: τ ſtrauit ipſi aſinū ꝓphe:
εῖν ὕδωρ, καὶ ἐπέσαξεν αὐτῷ τὸν ὄνον τῷ προφήτῃ,
τ reuerſus eſt τ abijt. τ inuenit eū leo in
καὶ ἐπέστρεψε καὶ ἀπῆλθεν. καὶ εὗρεν αὐτὸν ὁ λέων ἐν
via: τ occidit eū. τ erat corp⁹
τῇ ὁδῷ, καὶ ἐθανάτωσεν αὐτόν. καὶ ἦν τὸ σῶμα
F eius proiectū in itinere: τ aſin⁹ aſtabat
αὐτοῦ ἐρριμμένον ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὁ ὄνος εἱστήκει
iuxta illū: τ leo ſtabat iuxta cadauer. τ
παρ' αὐτῷ, καὶ ὁ λέων εἱστήκει παρὰ τὸ σῶμα. καὶ
ecce viri tranſeuntes τ viderūt morticini
ἰδοὺ ἄνδρες παραπορευόμενοι καὶ εἶδον τὸ θνησιμαῖ
um proiectū in via: τ leo ſtetit iuxta
ον ἐρριμμένον ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὁ λέων εἱστήκει ἐχόμενα
morticiniū. τ veniūt viri τ loquūtur
τοῦ θνησιμαίου. καὶ ἔρχονται οἱ ἄνδρες καὶ λαλοῦσιν
in ciuitate: vbi propheta ſenex habitabat in
ἐν τῇ πόλει, οὗ ὁ προφήτης ὁ πρεσβύτης κατῴκει ἐν
D ea. τ audiuit q̄ reduxerat eum de via:
αὐτῇ. καὶ ἤκουσεν ὁ ἐπιστρέψας αὐτὸν ἐκ τῆς ὁδοῦ,
τ ait: homo dei iſte: q̄ exacer
καὶ εἶπεν, ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ οὗτος, ὃς παρεπί-
bauit verbū dn̄i: τ tradidit eū dn̄s
κρανεν τὸ ῥῆμα κυρίου, καὶ ἔδωκεν αὐτὸν κύριος τῷ
leoni: τ cōfregit eū τ occidit eū
λέοντι, καὶ συνέτριψεν αὐτὸν καὶ ἐθανάτωσεν αὐτὸν
iuxta verbū dn̄i qđ locut⁹ eſt ei. τ locut⁹
κατὰ τὸ ῥῆμα κυρίου ὃ ἐλάλησεν αὐτῷ. καὶ ἐλάλη-
eſt ad filios ſuos dicēs: ſternite mihi
σεν πρὸς τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ λέγων, ἐπισάξατέ μοι
aſinū: τ ſtrauerūt: τ abijt τ inuenit cor-
τὸν ὄνον, καὶ ἐπέσαξαν, καὶ ἐπορεύθη καὶ εὗρε τὸ σῶ-
pus eius proiectū in via: τ aſinus τ leo
μα αὐτοῦ ἐρριμμένον ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὁ ὄνος καὶ ὁ λέων
ſteterunt iuxta corpus. τ nō comedit leo
εἱστήκεισαν παρὰ τὸ σῶμα. καὶ οὐκ ἔφαγεν ὁ λέων τὸ
corpus vel aſinū: τ nō cōfregit aſinū. τ tulit
σῶμα ἢ τὸν ὄνον, καὶ οὐ συνέτριψε τὸν ὄνον. καὶ ἦρεν ὁ
G propheta ſenex corpus hominis
προφήτης ὁ πρεσβύτης τὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου τοῦ
dei: τ impoſuit illud ſup aſinū: τ redu
θεοῦ, καὶ ἐπέθηκεν αὐτὸ ἐπὶ τὸν ὄνον, καὶ ἐπέστρε-
xit illud in ciuitatē prophete ſe
ψεν αὐτὸ εἰς τὴν πόλιν τοῦ προφήτου τοῦ πρεσβυ
nis vt plāgerēt τ ſepelirēt eū. τ poſuit
τέρου τοῦ κόψασθαι καὶ θάψαι αὐτόν. καὶ ἔθηκεν τὸ
corpus eius in ſepulchro ſuo: τ plāxit
σῶμα αὐτοῦ ἐν τῷ τάφῳ αὐτοῦ, καὶ ἐκόψατο
eum: heu frater. τ factū ē poſtꝙ plāxerūt
αὐτόν, οὐαὶ ἀδελφέ. καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ κόψασθαι
eum: τ ait filijs ſuis dicēs: ſi mortu⁹
αὐτόν, καὶ εἶπεν τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ λέγων, ἐὰν ἀποθά
B fuero: ſepelite me ī ſepulchro iſto: in quo hō
νω, θάψατέ με ἐν τῷ τάφῳ τούτῳ, ἐν ᾧ ὁ ἄνθρωπος
dei ſepultus eſt in eo: iuxta oſſa eius po
τοῦ θεοῦ τέθαπται ἐν αὐτῷ, παρὰ τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ θέ
nite me: vt ſaluētur oſſa mea cū oſſibus eius:
τέ με, ἵνα σωθῇ τὰ ὀστᾶ μου μετὰ τῶν αὐτοῦ,
quia factū erit verbū qđ locut⁹ eſt in ſmōe do-
ὅτι γινόμενον ἔσται τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησεν ἐν λόγῳ κυ
mini ſup altare qđ in bethel: τ cōtra
ρίου ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ ἐν Βαιθήλ, καὶ ἐπὶ

inferetur cadauer tuū
in ſepulchrū patrū tuo
rū. Cūqꝫ comediſſet &
bibiſſet ſtrauit aſinum
ſuum propheta
quem reduxerat. Qui
cū abiſſet inuenit eum
leo ī via: & occidit: &
erat
cadauer eius proiectū
in itinere. Aſinus autē
ſtabat iuxta illū: & leo
ſtabat iuxta
cadauer. Et ecce viri
tranſeuntes
viderunt cadauer pro
iectum in via
& leonem ſtantē iux-
ta cadauer.
Et venerūt & diuulga-
uerūt in ciuitatē: in q̄ ꝓ-
phetes ille ſenex hita-
bat. Qđ cū audiſſet pro
pheta ille q reduxerat
eū de via ait.
Vir dei eſt qui inobe
diens fuit
ori dn̄i: & tradidit eū
dn̄s leoni:
& cōfregit eum: & occi
dit iuxta verbū domini
qđ locutus eſt ei. Di-
xitqꝫ ad filios ſuos.
Sternite mihi aſinum.
Qui
cū ſtrauiſſent & ille ab
iſſet: iuēit cadauer eius
proiectum in via: & aſi
num & leonem
ſtantes iuxta cadauer.
Non comedit
leo de cadauere: nec le
ſit
aſinum. Tulit ergo
prophetes
cadauer viri dei: & po
ſuit illud
ſup aſinū: & reuerſus
intulit in
ciuitatē ꝓphete ſenis
vt plangeret eum:
& poſuit cadauer eius
ī ſepulchro ſuo. Et plā
xerūt eū: heu heu mi
frater. Cūqꝫ planxiſſent
eum: dixit ad filios ſu
os.
Cum mortuus fuero ſe
pelite me
in ſepulchro ī quo vir
dei ſepultus eſt:
iuxta oſſa eius ponite
oſſa mea. Profecto ei
ueniet ſermo
quē predixit in ſermo
ne domini contra
altare quod ē ī bethel:
& contra

תבוא נבלתך אל קבר אבתיך׃ — בוא
ויהי אחרי אכלו לחם ואחרי — היה
שתותו ויחבש לו החמור לנביא — חבש חמר
אשר השיבו׃ וילך וימצאהו — נבא שוב
אריה בדרך וימיתהו ותהי — מצא ארה
נבלתו משלכת בדרך והחמור — מות
עמד אצלה והאריה עמד אצל — שלך
הנבלה׃ והנה אנשים עברים
ויראו את הנבלה משלכת בדרך — ראה
ואת האריה עמד אצל הנבלה
ויבאו וידברו בעיר אשר הנביא — בוא דבר
הזקן ישב בה׃ וישמע הנביא — שמע
אשר השיבו מן הדרך ויאמר — אמר
איש האלהים הוא אשר מרה
את פי יהוה ויתנהו יהוה לאריה — פה נתן
וישברהו וימתהו כדבר יהוה — שבר
אשר דבר לו׃ וידבר אל בניו
לאמר חבשו לי את החמור
ויחבשו׃ וילך וימצא את נבלתו
משלכת בדרך והחמור והאריה
עמדים אצל הנבלה לא אכל
האריה את הנבלה ולא שבר
את החמור׃ וישא הנביא את — נשא נבא
נבלת איש האלהים ויניחהו — נוח
אל החמור וישיבהו ויבא אל — שוב בוא
עיר הנביא הזקן לספד ולקברו׃
וינח את נבלתו בקברו ויספדו — ספד
עליו הוי אחי׃ ויהי אחרי — היה
קברו אתו ויאמר אל בניו
לאמר במותי וקברתם אתי
בקבר אשר איש האלהים קבור — קבר
בו אצל עצמתיו הניחו את
עצמתי׃ כי היה יהיה הדבר
אשר קרא בדבר יהוה על
המזבח אשר בבית אל ועל — זבח

© Biblioteca Nacional de España

כל בתי הבמות אשר בערי שמרון׃ | בית במה
אחר הדבר הזה לא שב ירבעם | עיר שוב
מדרכו הרעה וישב ויעש מקצות | רעע עשה
העם כהני במות החפץ ימלא | קצה מלא
את ידו ויהי כהני במות׃ ויהי
בדבר הזה לחטאת בית ירבעם
ולהכחיד ולהשמיד מעל פני | כחד שמד
האדמה׃ בעת ההיא | פנה

Cap. xiiij

חלה אביה בן ירבעם׃ ויאמר
ירבעם לאשתו קומי נא | איש
והשתנית ולא ידעו כי את אשת | שנה
ירבעם והלכת שלה הנה שם
אחיה הנביא הוא דבר עלי | נבא
למלך על העם הזה׃ ולקחת
בידך עשרה לחם ונקדים ובקבוק
דבש ובאת אליו הוא יגיד לך | בוא נגד
מה יהיה לנער׃ ותעש כן אשת | היה עשה
ירבעם ותקם ותלך שלה ותבא | קום ילך
בית אחיה ואחיהו לא יכל | בוא
לראות כי קמו עיניו משיבו׃ | ראה קום
ויהוה אמר אל אחיהו הנה | שוב
אשת ירבעם באה לדרש
דבר מעמך אל בנה כי
חלה הוא כזה וכזה תדבר | דבר
אליה ויהי כבאה והיא
מתנכרה׃ ויהי כשמע אחיהו | נכר
את קול רגליה באה בפתח
ויאמר באי אשת ירבעם | אמר איש
למה זה את מתנכרה
ואנכי שלוח אליך קשה׃ לכי | שלח ילך
אמרי לירבעם כה אמר
יהוה אלהי ישראל יען אשר
הרימתיך מתוך העם ואתנך | רום נתן
נגיד על עמי ישראל׃ | נגד
ואקרע את הממלכה מבית דוד | קרע מלך
ואתנה לך ולא היית כעבדי | היה

oīa phana excelſoꝝ q̄
ſunt in vrbib⁹ ſamarie.
Poſt verba hec nō eſt
reuerſus hieroboam
de via ſua peſſima: ſed
ecōtrario fecit de nouiſ
ſimis pplīs ſacerdotes
excelſorū: qcūq; vole
bat īplebat manū ſuā:
& fiebat ſacerdos excel
ſoꝝ. Et ꝑpter hāc cām
peccauit domus hiero
boā & euerſa eſt & dele
ta de ſupficie terre. 14.

IN tempore illo
egrotauit abia fili⁹ hie
roboam. Dixitq;
hieroboam vxori ſue.
Surge
& cōmuta hitū ne co-
gnoſcaris ꝙ ſis vxor
hieroboā: & vade in ſi
lo vbi eſt
abias ꝓpheta qui lo-
cutus eſt mihi
ꝙ regnaturus eēm ſup
pplm hūc. Tolle quo-
q; in manu tua decē pa
nes & cruſtulam & vas
mellis: & vade ad illū:
Ipſe eī indicabit tibi
qd euenturū ſit puero
huic. Fecit vt dixerat v
xor hieroboā: & cōſur
gēs abiit in ſylo: & ve-
nit in domū ahie. At il
le non poterat
videre: qa caligauerāt
oculi eius pre ſenectu-
te. Dixit aūt dn̄s ad a-
hiā. Ecce
vxor hieroboam īgre
ditur vt conſulat
te ſuper filio ſuo qui
egrotat. Hec & hec
loqueris
ei. Cum ergo illa ītra
ret &
diſſimularet ſe eſſe que
erat: audiuit ahias
ſonitum pedum eius ī
troeuntis per oſtium:
& ait. Ingredere vxor
hieroboam.
Quare aliam te eſſe ſi-
mulas?
Ego āt miſſus ſū ad te
durus nūcius. Vade &
dic hieroboam. Hec
dicit
dominus deus iſrael.
Quia
exaltaui te de medio
populi & dedi te
ducem ſuper populū
meum iſrael:
& ſcidi regnum dom⁹
dauid
& dedi illud tibi: & nō
fuiſti ſicut ſeruus meus

domos excelſorū q̄ ſūt in ſamaria. ⁊ poſt
τοὺς οἴκους τῶν ὑψηλῶν τῶν ἐν σαμαρείᾳ. καὶ μετὰ
verbū hoc nō reuerſus eſt hieroboā de malicia 3.eo.
τὸ ῥῆμα τοῦτο οὐκ ἐπέστρεψεν ἱεροβοὰμ ἀπὸ τῆς κακίας
ſua: ⁊ reuerſus eſt ⁊ fecit de parte po-
αὐτοῦ, καὶ ἐπέστρεψε καὶ ἐποίησεν ἐκ μέρους τοῦ λα
puli ſacerdotes excelſorū. q̄ volebat implebat
οῦ ἱερέας τῶν ὑψηλῶν. ὁ βουλόμενος ἐπλήρου τὴν
manū ſuā: ⁊ fiebat ſacerdos excelſoꝝ. ⁊
χεῖρα αὐτοῦ, καὶ ἐγίνετο ἱερεὺς τῶν ὑψηλῶν. καὶ
factū eſt verbū hoc in peccatū domui hierobo
ἐγένετο τὸ ῥῆμα τοῦτο εἰς ἁμαρτίαν τῷ οἴκῳ ἱεροβο-
am: ⁊ in deſtructionē ⁊ in ꝑdicionē a fa
άμ, καὶ εἰς ὄλεθρον καὶ εἰς ἀφανισμὸν ἀπὸ προσώ-
cie terre. C
που τῆς γῆς. Ca.14.

IN tpe illo egrotauit abia fili⁹ hieroboā. ⁊
ΕΝ τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἠῤῥώστησεν ἀβιὰ υἱὸς ἱεροβοάμ. καὶ A
vxori ſue dixit hieroboā: ſurge: ⁊ muta-
τῇ γυναικὶ αὐτοῦ εἶπεν ἱεροβοάμ, ἀνάστηθι, καὶ ἀλλοι
beris: nō cognoſcēt ꝙ tu vxor hieroboā: ⁊ va
ώθησῃ, οὐ γνώσονται ὅτι σὺ γυνὴ ἱεροβοάμ, καὶ πο-
des in ſelo. ecce illic achia propheta:
ρεύσῃ εἰς σηλώ. ἰδοὺ ἐκεῖ ἀχιὰ ὁ προφήτης,
ipſe locutus eſt ad me ꝙ regnabo ſup po
αὐτὸς ἐλάλησεν ἐπ' ἐμὲ τοῦ βασιλεῦσαι ἐπὶ τὸν λα
pulū hunc. ⁊ tolle in manu tua decē panes:
ὸν τοῦτον. καὶ λάβε εἰς τὴν χεῖρά σου δέκα ἄρτους, 4.Re.
⁊ collyria: ⁊ vas mellis: ⁊ ibis ad 8.c.
καὶ κολλύρια, καὶ στάμνον μέλιτος, καὶ ἐλεύσῃ πρὸς
illū. ipſe nūciabit tibi qd erit puero.
αὐτόν. αὐτὸς ἀναγγελεῖ σοι τί ἔσται τῷ παιδίῳ.
⁊ fecit ſic vxor hieroboā: ⁊ ſurrexit ⁊ a-
καὶ ἐποίησεν οὕτω ἡ γυνὴ ἱεροβοάμ, καὶ ἀνέστη καὶ ἐπο
bijt in ſelo: ⁊ intrauit in domū achia.
ρεύθη εἰς σηλώ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον ἀχιά.
⁊ homo ſenex ad vidēdū: ⁊ caliga D
καὶ ὁ ἄνθρωπος πρεσβύτερος τοῦ ἰδεῖν, καὶ ἠμβλυώ
bant oculi eius pre ſenectute eius.
πουν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ γήρως αὐτοῦ. B
⁊ dixit dn̄s ad achia: ecce vxor hieroboā ingre
καὶ εἶπε κύριος πρὸς ἀχιά, ἰδοὺ γυνὴ ἱεροβοὰμ εἰσέρ
ditur vt querat verbū a te ſup filio ſuo:
χεται τοῦ ἐκζητῆσαι ῥῆμα παρὰ σοῦ ὑπὲρ υἱοῦ αὐτῆς,
qm̄ egrotus eſt: ſm̄ hoc ⁊ ſm̄ hoc lo-
ὅτι ἄῤῥωστός ἐστι, κατὰ τοῦτο καὶ κατὰ τοῦτο λα-
queris ad eā. ⁊ factū eſt cū intraret il-
λήσεις πρὸς αὐτήν. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἰσέρχεσθαι αὐ
la ⁊ diſſimulabat. ⁊ factū eſt quū audiuit achia
τὴν καὶ ἀπεξενοῦτο. καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ἀχιὰ
ſonitū pedū eius ingrediēte ea in ho
τὴν φωνὴν ποδῶν αὐτῆς εἰσερχομένης αὐτῆς ἐν τῷ ἀνοίγ
ſtium. ⁊ ait: ingredere vxor hieroboā: quare
ματι. καὶ εἶπεν, εἴσελθε γυνὴ ἱεροβοάμ, ἵνατί του-
tu diſſimulas: ⁊ ego ſum nūcius ad te
το σὺ ἀποξενοῦσαι, καὶ ἐγώ εἰμι ἀπόστολος πρὸς σὲ
durus. abiens dic hieroboā: hec di E
σκληρός. πορευθεῖσα εἰπὸν τῷ ἱεροβοάμ, τάδε λέ-
cit dn̄s deus iſrael: quia exaltaui te a
γει κύριος ὁ θεὸς ἰσραήλ, ἀνθ' οὗ ὅσον ὕψωσά σε ἀπὸ
medio ppl̄i: ⁊ dedi te ducē ſup
μέσου τοῦ λαοῦ, καὶ ἔδωκά σε ἡγούμενον ἐπὶ τὸν
ppl̄m iſrael: ⁊ rupi regnū a domo
λαὸν ἰσραήλ, καὶ ἔῤῥηξα τὸ βασίλειον ἀπὸ οἴκου
dauid: ⁊ dedi illud tibi: ⁊ nō fuiſti
δαυίδ, καὶ ἔδωκα αὐτὸ σοί, καὶ οὐκ ἐγένου
ſicut ſeruus meus
ὡς ὁ δοῦλός μου

dauid: qui cuſtodiuit mandata mea: τ qui ambulauit
δαυίδ, ὃς ἐφύλαξε τὰς ἐντολάς μου, καὶ ὃς ἐπορεύθη
poſt me in omni corde ſuo: ad faciēdū
ὀπίσω μου ἐν πάσῃ καρδίᾳ αὐτοῦ, τοῦ ποιῆσαι τὸ
rectū in oculis meis: τ male opat⁹ es vt faceres
εὐθὲς ἐν ὀφθαλμοῖς μου, καὶ ἐπονηρεύσω τοῦ ποιῆσαι
vltra oēs quicūq; fuerāt in cōſpectu meo. τ am-
παρὰ πάντας ὅσοι ἐγένοντο εἰς πρόσωπόν μου· καὶ ἐπο-
bulaſti τ feciſti tibi deos alienos τ cōflatilia
ρεύθης καὶ ἐποίησας σεαυτῷ θεοὺς ἑτέρους καὶ χωνευ-
ad irritandum me: τ me ꝓieciſti poſt te.
τὰ τοῦ παροργίσαι με, καὶ ἐμὲ ἔρριψας ὀπίσω σου.
idcirco ecce ego induco malū in domū hierobo-
C διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ ἄγω κακίαν πρὸς οἶκον ἱεροβο-
am: τ perimā hieroboā mingētē ad parietē
άμ, καὶ ἐξολοθρεύσω ἱεροβοὰμ οὐροῦντα πρὸς τοῖχον
τ detentum τ relictum in iſrael. τ
καὶ ἐπεχόμενον καὶ καταλελειμμένον ἐν ἰσραήλ. καὶ
colligā hieroboā vt colligit fimus vſq; dū cō-
ἐπιλέξω ἱεροβοὰμ καθὼς ἐπιλέγεται ἡ κόπρος ἕως τε-
Infra. ſumetur ipſe. mortuū ex hieroboā in
16.b. λειωθῆναι αὐτόν. τὸν τεθνηκότα τοῦ ἱεροβοὰμ ἐν τῇ
Infra. ciuitate comedent canes. τ mortuū in
21.f. πόλει καταφάγονται οἱ κύνες. καὶ τὸν τεθνηκότα ἐν
agro comedent volucres celi: quia
τῷ ἀγρῷ καταφάγεται τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι
dn̄s locut⁹ ē. τ tu ſurge vade in domū tuā:
κύριος ἐλάλησε. καὶ σὺ ἀνάστα πορεύθητι εἰς οἶκόν σου,
τ quū intrabunt pedes tui ciui-
καὶ ἐν τῷ εἰσέρχεσθαι τοὺς πόδας σου τὴν πό-
tatē: morietur puer: τ plāgent eū oīs
λιν, ἀποθανεῖται τὸ παιδάριον, καὶ κόψονται αὐτὸ πᾶς
iſrael: τ ſepelient eum: qꝛ iſte ſolus indu-
ἰσραήλ, καὶ θάψουσιν αὐτόν, ὅτι οὗτος μόνος εἰσε-
cetur hieroboā ad ſepulchrū: qm̄ inuētū ē in eo
λεύσεται τῷ ἱεροβοὰμ πρὸς τάφον, ὅτι εὑρέθη ἐν αὐ-
D verbū bonū de dn̄o deo iſrael in do-
τῷ ῥῆμα καλὸν περὶ τοῦ κυρίου θεοῦ ἰσραὴλ ἐν οἴ-
mo hieroboā. τ ſuſcitabit dn̄s ſibi regem ſup
κῳ ἱεροβοάμ. καὶ ἀναστήσει κύριος ἑαυτῷ βασιλέα ἐπὶ
iſrael: qui pcutiet domū hieroboā hac die
ἰσραήλ, ὃς πλήξει τὸν οἶκον ἱεροβοὰμ ταύτῃ τῇ ἡμέ-
τ adhuc τ nūc. τ pcutiet dn̄s iſrael: ſicut
ρᾳ καὶ ἔτι καί γε νῦν. καὶ πλήξει κύριος τὸν ἰσραήλ, καθὰ
mouetur arūdo in aqua. τ euellet iſ-
κινεῖται ὁ κάλαμος ἐν τῷ ὕδατι. καὶ ἐκτιλεῖ τὸν ἰσ-
rael a ſūmo terre bone huius: quā
ραὴλ ἀπὸ ἄνω τῆς χθονὸς τῆς ἀγαθῆς ταύτης, ἧς
dedit patribus eorū. τ ventilabit eos
ἔδωκε τοῖς πατράσιν αὐτῶν. καὶ λικμήσει αὐτοὺς
a trans flumine. quia fecerūt
ἀπὸ πέραν τοῦ ποταμοῦ. ἀνθ᾽ οὗ ὅσοι ἐποίησαν
lucos ſuos irritantes dn̄m. τ tradet
τὰ ἄλση αὐτῶν παροργίζοντες τὸν κύριον. καὶ δώσει
dn̄s iſrael gr̄a pctōꝝ hieroboā: q̄ pecca-
κύριος τὸν ἰσραὴλ χάριν ἁμαρτιῶν ἱεροβοάμ, ὃς ἥμαρ-
E uit τ q̄ peccare fecit iſrael. τ ſurrexit vxor hieroboā
τε καὶ ὃς ἐξήμαρτεν ἰσραήλ. καὶ ἀνέστη ἡ γυνὴ ἱεροβοὰμ
τ abijt in therſa. τ factū eſt quū igrederet̄
καὶ ἐπορεύθη εἰς τὴν θερσά. καὶ ἐγένετο ὡς εἰσῆλθεν
in veſtibulū domus: τ puer mor-
ἐν τῷ προθύρῳ τοῦ οἴκου, καὶ τὸ παιδάριον ἀπέ-
tu⁹ eſt: τ ſepelierūt eū: τ plāxerūt eū oīs iſ-
θανε, καὶ ἔθαψαν αὐτό, καὶ ἐκόψαντο αὐτὸ πᾶς ἰσ-
rael ſm̄ verbū dn̄i qđ locut⁹ eſt in manu
ραὴλ κατὰ τὸ ῥῆμα κυρίου ὃ ἐλάλησεν ἐν χειρὶ
ſerui ſui achia prophete. τ reliquum
δούλου αὐτοῦ ἀχιὰ τοῦ προφήτου. καὶ περισσὸν

dauid qui cuſtodiuit mandata mea: & ſecutus eſt me in toto corde ſuo faciens qđ placitū eēt in cōſpectu meo: ſed opatus es male ſuper omnes qui fuerunt ante te: & feciſti tibi deos alienos & cōflatiles vt me ad iracundiam prouocares: me āt ꝓieciſti poſt corpus tuū. Idcirco ecce ego inducā mala ſup domū hieroboā: & pcutiam de hieroboā mingētē ad parietem clauſū & nouiſſimum ī iſrael: & mūdabo reliqas dom⁹ hieroboā: ſicut mūdari ſolet fimus vſq; ad purū. Qui mortui fuerint de hieroboā in ciuitate comedēt eos canes. q āt mortui fuerīt in agro vorabunt eos aues celi: quia dn̄s locutus eſt. Tu igr̄ ſurge & vade in domū tuā & in ipſoītroitu pedū tuorū ī vrbē morietur puer: & planget eū oīs iſrael & ſepeliet. Iſte enim ſol⁹ inferetur de hieroboā in ſepulchrū: quia inuentus eſt ſup eo ſermo bonus a domino deo iſrael ī domo hieroboam: Cōſtituet āt ſibi dominus regem ſup iſrael qui percutiet domū hieroboā in hac die & in hoc tpe: & pcutiet dn̄s de⁹ iſrael: ſicut moueri ſolet arundo in aqua. Et euellet iſrael de terra bona hac: quā dedit patribus eorum: & vētilabit eos trans flumen: quia fecerunt ſibi lucos vt irritarent dominum Et tradet dominus deus iſrael propter peccata hieroboam qui peccauit & peccare fecit iſrael. Surrexit itaq; vxor hieroboā: & abiit: & venit in therſa. Cumq; illa ingrederetur limen domus: puer mortuus eſt & ſepelierūt eū. Et planxit eum omnis iſrael iuxta ſermonem dn̄i quē locutus eſt in manu ſerui ſui ahie prophete. Reliqua aūt

דוד אשר שמר מצותי ואשר
הלך אחרי בכל לבבו לעשות
רק הישר בעיני: ותרע לעשות
מכל אשר היו לפניך ותלך
ותעשה לך אלהים אחרים
ומסכות להכעיסני ואתי השלכת
אחרי גוך: לכן הנני מביא רעה
אל בית ירבעם והכרתי לירבעם
משתין בקיר עצור ועזוב
בישראל ובערתי אחרי בית
ירבעם כאשר יבער הגלל עד
תמו: המת לירבעם בעיר יאכלו
הכלבים והמת בשדה יאכלו
עוף השמים כי יהוה דבר: ואת
קומי לכי לביתך בבאה רגליך
העירה ומת הילד: וספדו לו כל
ישראל וקברו אתו כי זה לבדו
יבא לירבעם אל קבר יען נמצא
בו דבר טוב אל יהוה אלהי
ישראל בבית ירבעם: והקים יהוה
לו מלך על ישראל אשר יכרית
את בית ירבעם זה היום ומה גם
עתה: והכה יהוה את ישראל כאשר
ינוד הקנה במים ונתש את
ישראל מעל האדמה הטובה
הזאת אשר נתן לאבותיהם וזרם
מעבר לנהר יען אשר עשו את
אשריהם מכעיסים את יהוה: ויתן
את ישראל בגלל חטאות ירבעם
אשר חטא ואשר החטיא
את ישראל: ותקם אשת
ירבעם ותלך ותבא תרצתה היא
באה בסף הבית והנער מת:
ויקברו אתו ויספדו לו כל
ישראל כדבר יהוה אשר דבר
ביד עבדו אחיהו הנביא: ויתר

צוה
עשה
רוע
ילך
נסך כעס
שלך גו
בוא רוע
כרת
שתן עצר
עזב
בער
תמם מות
אכל
ילך בוא
מות
בדד
מצא
קום
כרת
נכה
נוד
זרה
עשה
כעס נתן
חטא
קום איש
ילך בוא
מות
קבר ספד
נבא

© Biblioteca Nacional de España

דברי ירבעם אשר נלחם ואשר — לחם
מלך הנם כתובים על ספר דברי — הנה כתב
הימים למלכי ישראל: והימים — יום
אשר מלך ירבעם עשרים
ושתים שנה וישכב עם — שכב
אבתיו וימלך נדב בנו תחתיו: — מלך
ורחבעם בן שלמה מלך ביהודה
בן ארבעים ואחת שנה רחבעם — רבע
במלכו ושבע עשרה שנה מלך
בירושלם העיר אשר בחר
יהוה לשום את שמו שם
מכל שבטי ישראל ושם אמו
נעמה העמנית: ויעש יהודה הרע — עשה רוע
בעיני יהוה ויקנאו אתו מכל — קנא
אשר עשו אבתם בחטאתם
אשר חטאו: ויבנו גם המה להם — בנה
במות ומצבות ואשרים על כל — במה יצב
גבעה גבהה ותחת כל עץ רענן:
וגם קדש היה בארץ עשו ככל
התועבת הגוים אשר הוריש — תעב ירש
יהוה מפני בני ישראל: ויהי — פנה היה
בשנה החמישית למלך רחבעם — חמש
עלה שישק מלך מצרים
על ירושלם: ויקח את — לקח
אצרות בית יהוה ואת אוצרות — אצר
בית המלך ואת הכל לקח
ויקח את כל מגני הזהב אשר
עשה שלמה: ויעש המלך — עשה
רחבעם תחתם מגני נחשת
והפקיד על יד שרי הרצים — פקד שור
השמרים פתח בית המלך: ויהי — רוץ היה
מדי בא המלך בית יהוה ישאום — בוא נשא
הרצים והשיבום אל תא הרצים: — שוב
ויתר דברי רחבעם וכל אשר
עשה הלא המה כתובים
על ספר דברי הימים למלכי

verborū hieroboā quō pugnauerit: & quō regnauerit: ecce ſcripta ſunt in libro verborū dierum regum iſrael. Dies autem quibus regnauit hieroboam viginti duo anni ſunt. Et dormiuit hieroboam cum p̄ribus ſuis: regnauitq; nadab filius eius ꝓ eo. Porro roboā filius ſalomonis regnauit in iuda. Quadraginta & vnius anni erat roboam cū regnare cepiſſet: & decē & ſeptē annis regnauit in ieruſalem ciuitate quam elegit dominus vt poneret nomen ſuum ibi ex oībus tribubus iſrael. Nomē āt matris eius Naama amanites. Et fecit iudas malum coram domino & irritauerūt eū ſuper oībus que fecerant patres eorum in peccatis ſuis q̄ peccauerūt. Edificauerunt eni & ipſi ſibi aras & ſtatuas & lucos ſuper omnem collē excelſum: & ſubter oēm arborē frōdoſam: ſed & effemīati fuerunt in terra: feceruntq; oēs abominatiōes gentiū quas attriuit dominus ante faciē filiorum iſrael. In quinto aūt anno regni roboam aſcendit ſeſac rex egypti in ieruſalem: & tulit theſauros domus domini & theſauros regios & vniuerſa diripuit: ſcuta quoq; aurea que fecerat ſalomon pro quibus fecit rex roboam ſcuta erea: & tradidit ea in manu ducū ſcutariorū & eoꝝ qui excubabant añ oſtium domus regis. Cūq; igrederetur rex in domū dn̄i portabāt ea q p̄eundi habebāt officiū: & poſtea reportabāt ad armamētarium ſcutariorum. Reliq̄ aūt ſermonū roboā & oīa que fecit: ecce ſcripta ſunt in libro ſermonū dierum regum

verbū hieroboā quātū bellauit ⁊ quātū re
ῥῆμα τῶ ἱεροβοὰμ ὅσα ἐπολέμησε καὶ ὅσα ἐβα-
gnauit: ecce ea ſcripta in libro verbo
σίλευσεν, ἰδοὺ αὐτὰ γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίου ῥημά-
rum dierū regum iſrael. ⁊ dies
των τῶν ἡμερῶν τῶν βασιλέων ἰσραήλ. καὶ αἱ ἡμέ-
qb⁹ regnauit hieroboā viginti ⁊ duo āni: ⁊
ραι ἃς ἐβασίλευσεν ἱεροβοὰμ εἴκοσι καὶ δύο ἔτη, καὶ
dormiuit cū patribus ſuis: ⁊ regnauit
ἐκοιμήθη μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐβασίλευσε
nadab fili⁹ eius pro eo. ⁊ roboā fili⁹ ſalo — F
ναδὰβ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ. καὶ ῥοβοὰμ υἱὸς σολο-
monis regnauit in iuda: filius quadraginta — 1.Pa 11.c.
μῶντος ἐβασίλευσεν ἐπὶ ἰούδαν, υἱὸς τεσσαράκοντα
⁊ vni⁹ ānoꝝ roboā cū regnaret ipſe. ⁊
καὶ ἑνὸς ἐτῶν ῥοβοὰμ ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτόν. καὶ
ſeptemdecim ānis regnauit in hieruſalē
ἑπτακαίδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐπὶ ἱερουσαλὴμ τῇ
ciuitate in qua elegit dn̄s vt poneret nomē ſuū ibi
πόλει ἐν ᾗ ἐξελέξατο κύριος θέσθαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ
ex oībus tribubus iſrael. ⁊ nomē ma
ἐκ πασῶν φυλῶν τοῦ ἰσραήλ. καὶ τὸ ὄνομα τῆς μη-
tris eius naama amanitis. ⁊ fecit iudas
τρὸς αὐτοῦ ναάμα ἡ ἀμανῖτις. καὶ ἐποίησεν ἰούδας
malū corā dn̄o. ⁊ emulatus eſt eū in
τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου. καὶ παρεζήλωσεν αὐτὸν ἐν
oībus q̄ fecerūt patres ſui: ⁊ in
πᾶσιν οἷς ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτοῦ, καὶ ἐν ταῖς
peccatis ſuis q̄ peccauerūt. ⁊ edificauerūt ſi
ἁμαρτίαις αὐτῶν αἷς ἥμαρτον. καὶ ᾠκοδόμησαν ἑαυ-
bi excelſa ⁊ ſtatuas ⁊ lucos ſup oēm collē excel
τοῖς ὑψηλὰ καὶ στήλας καὶ ἄλση ἐπὶ πάντα βουνὸν ὑψη-
ſum: ⁊ ſubter omē lignū frōdoſū. ⁊ cōiura
λόν, καὶ ὑποκάτω παντὸς ξύλου συσκίου. καὶ σύνδε-
tio facta eſt in terra: ⁊ fecit ab oībus
σμος ἐγένετο ἐν τῇ γῇ, καὶ ἐποίησεν ἀπὸ πάντων τῶν
abominatiōib⁹ gētiū quas abſtulit dn̄s a fa
βδελυγμάτων τῶν ἐθνῶν ὧν ἐξῆρε κύριος ἀπὸ προσώ-
cie filioꝝ iſrael. ⁊ factū eſt in anno
που τῶν υἱῶν ἰσραήλ. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ
quinto regnante roboam: aſcēdit ſuſac rex
πέμπτῳ βασιλεύοντος ῥοβοάμ, ἀνέβη σουσακ βασι-
egypti in hieruſalem: ⁊ tulit oēs
λεὺς αἰγύπτου ἐπὶ ἱερουσαλήμ, καὶ ἔλαβε πάντας τοὺς
theſauros dom⁹ dn̄i ⁊ theſauros dom⁹
θησαυροὺς οἴκου κυρίου καὶ τοὺς θησαυροὺς οἴκου τοῦ
regis: ⁊ vniuerſa cepit: ⁊ ſcuta
βασιλέως, καὶ τὰ πάντα ἔλαβε, καὶ τὰ ὅπλα τὰ
aurea q̄ fecit ſalomon. ⁊ fecit roboā — G
χρυσᾶ ἃ ἐποίησε σολομών. καὶ ἐποίησε ῥοβοὰμ ὁ
rex ſcuta erea pro eis. ⁊ p̄poſiti erāt
βασιλεὺς ὅπλα χαλκᾶ ἀντ' αὐτῶν. καὶ ἐπέθεντο
ſup ea duces precurſorū cuſto
ἐπ' αὐτῶν οἱ ἡγούμενοι τῶν παρατρεχόντων οἱ φυλάσ-
diētes portā domus regis. ⁊ factū
σοντες τὸν πυλῶνα οἴκου τοῦ βασιλέως. καὶ ἐγένε-
eſt vt ingreſſus eſt rex in domū dn̄i:
το ὡς ἂν εἰσεπορεύετο ὁ βασιλεὺς εἰς οἶκον κυρίου,
portabāt ea precurſores ⁊ firmabāt ea
ἦρον αὐτὰ οἱ παρατρέχοντες καὶ ἀπηρείδοντο αὐ-
in thalamū precurſorū. ⁊ reliqua
τὰ εἰς τὸ θεὲ τῶν παρατρεχόντων. καὶ τὰ λοιπὰ
ſermonū roboā ⁊ oīa que fecit: nō
τῶν λόγων ῥοβοὰμ καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν, οὐκ
ne hec ſcripta in libro ſermonū
ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίου λόγων τῶν
dierū regum
ἡμερῶν τῶν βασιλέων

© Biblioteca Nacional de España